

Selections from the Peshwa Daftar

New Acc

35145

27

*Balajirao Peshwa and
events in the North
(Supplementary)*

1742-1761

Editor—G. S. SARDESAI, B.A.

~~Old Acc. 2263~~

Government Central Press, Bombay
1933—Price Rs. 5 As. 8 or 9s.

DEPA
CEM

Ne
CLASS.

CALL 1

D.G.A. 79.

*(Government do not assume any responsibility for the
comments and views expressed by the editor.) -*

२७

बाळाजी बाजीराव : उत्तरहिंद (पुरवणी)

१७४२—१७६१

Old Acc. No.

2263

New Acc. No.

35145

15249

[किंमत—९ रुपये ८ आणे किंवा ९ शिलिंग]

संपादक—गो. स. सरदेसाई, बी. ए.

गव्हर्नमेंट सेंट्रल प्रेस, मुंबई

१९३३

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No. 35145

Date. 1.12.1959

Call No. 954.1.62

San

(या प्रकाशनांतील संपादकीय टीका व मते यांजबद्दल कोणतीही
जबाबदारी सरकारावर नाही.)

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No. ~~35145~~ 2265

Date. 30.12.59

Call No. 954.04.15a

Selection No. 27.

BALAJIRAO PESHWA AND EVENTS IN THE NORTH, 1741-61: SUPPLEMENTARY.

Since completing selections 2 and 21, important additional papers dealing with the same topics were discovered and it was thought necessary to present them in a separate selection of their own. It is therefore unnecessary to supplement what has already been said in this connection in the introduction to the two previous selections. The fateful battle of Panipat is a theme of peculiar interest to the student of Maratha history as it involves innumerable questions and controversies which, in the absence of full and authentic data, cannot be adequately discussed and settled. On this account the papers here printed will, it is hoped, be found to shed further light upon the successive stages of the Maratha invasion of the North, antecedent to the final action of January 14, 1761.

Although the Peshwa obtained from the Emperor a formal grant of the Subhas of Malwa and Bundelkhand as early as 1743, it took him full five years to consolidate his possessions and regularise his administration. Several earlier letters of this volume illustrate this particular phase of Maratha operations in which no small part was played by Raghujji Bhonsle whose main ambition appears to have been to thwart the Peshwa's policy.

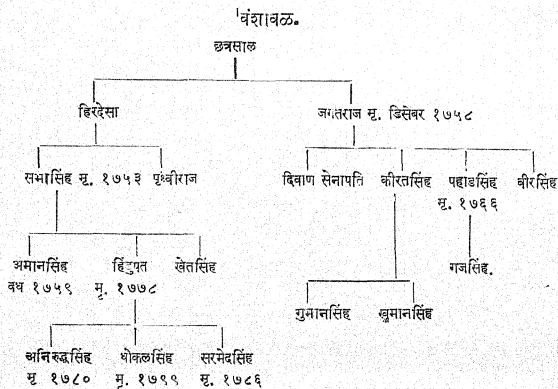
The death of Nizam-ul-mulk in 1748, followed by that of Shahu in the next year, created fresh difficulties for the Peshwa in the South, and for a time diverted his attention from Northern affairs. The lost ground was quickly regained later by Raghunathrao who was deputed by the Peshwa in 1753 to undertake a grand expedition, supported by his ablest commanders and most experienced generals. Raghunathrao's capture of Ahmedabad, his subsequent advance against Kumbher and the dispositions he made in the territory round about ~~Demir~~ and of the Doab are here minutely described in the numerous letters of Vithal Shivdeo. Much of this achievement was however soon undone by the Abdali who entered India in the cold weather of 1756 and carried all before him, devastating cities, shrines, and the country as far south as Agra. To meet this fresh onslaught, Raghunathrao was again despatched in 1756, on a second and equally memorable expedition, the events of which are here minutely described. These documents disclose the names of many individuals hitherto unknown who took part in them. It is noteworthy that many persons such as Krishnarao Kale, Ganesh Vithal Vaghmare, Hari Bhide, Ramchandra Ganesh Kanade and others who rose into prominence during the post-Panipat period, are found to have received their first lessons in war and diplomacy during these days.

Letter No. 257 is a very valuable document in the handwriting of Nana Fadanis with the concluding portion by Sadashivrao Bhau. It gives a graphic account of the financial difficulties in which the Bhau was

placed long before he entered Delhi. This shows how the continued presence of the large Afgan army had disorganised the Maratha dispositions from the Chambal to Attock.

Curiously enough no papers are forthcoming for the two important months preceding the final battle ; one can now safely declare that such letters were intercepted by the astute Abdali. The accounts of events subsequent to the Maratha disaster are however full and clearly set forth the immediate consequences of the reverse. These post-Panipat papers also will, it is hoped, be found full of interest.

The following genea'logical table¹ of the Bundella chiefs taken from the Nagari Pracharini Magazine will be found helpful by students who wish to follow the Maratha campaigns in that region, described in letters Nos. 16, 164, 179, 189, 227 etc.

JK

[illegible]

श्रीमद् रामजी उवाच

एवमिदं वदन्

पुनरीति च मनसि विचार्य हृदयेन मनः

संगमना हृदये पुनरीति विचार्य उवाच

इति वदन् श्रीमद् विष्णु उवाच

मां हृदये मन्त्रं कीदृशं वदन् विचार्य

वदन् हृदये मन्त्रं वदन् विचार्य

लेन धृतिरुत्तमं वदन् विचार्य

त्रयं विचार्य मन्त्रं वदन् विचार्य

इति वदन् श्रीमद् विष्णु उवाच

इति वदन् श्रीमद् विष्णु उवाच

17/2/1912
17/2/1912

श्री १८८८-१८८९ भाग १
पृ. ३५१ २८ जुलै १९६०

होपशीपीनतीपनपीयेहीतेन-यागीनित्यानश
तीनममहेतानामडे अतजरीकयणेरीशीयापज
मामडेरीकपागीनयातपपमडेरीकयाजम
पेशीपीयेकयेयद्येगीममहेतानापरीक
मनडेरीकपापनाजमपुनतामीचनेपु
पीयानममिनानेचनपागपीयेकयेतपा
पहनपापेययातपपिपीयानेपीनंतीपु
पान १ १८८८१८८९ भाग १ पृ. ३५१
हमपेपन-१८

श्री

गणती दिला विठल सिवदेव सुा इसने
 आर्वेन मया आलफ छ ४ जिलकाद
 सुा आसी उबरे

३५२ वा खडे हजरी

२७ कोतवाले गणतीस धरिले.

२९ आवाजी घाटगे कणधरास निरोप घेऊन गेले.

२९ खाना पैका आणावयास.

८ पागेचे बारगीर घोडी घेऊन घरास गेले.

१ पोलाचा घोडा आजारी म्हणोन मागे राहिला आहे.

४३८

१४ आहिरकर १९ पैकी

४५२

¶The paper gives the actual strength of a contingent led by Vithal Shivdev.

श्री

राजश्री पंतप्रधान साहेबांचे सेवेसी

६ श्रीमंत सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्ये श्रेहांकित
 मलारजी होलकर व राणोजी सिंदे कृतानेक दंडवत विज्ञापना. येथील कुशल
 चैत्र वद्य ३ त्रितीया मुकाम काळगुणा प्रा मेडते साहेबांचा प्रताप येथस्थित
 जाणून श्वकीये लेखन करावयासी आज्ञा केली पाहिजे. यानंतर स्वामीनी दोन-
 च्यार पत्रे कृपा करून पाठविली ते उत्तम समयी प्रविष्ट होऊन परम समाधान
 जाले. त्यास येथूनहि सेवेसी येकदोन पत्रे पाठविली तें पावलीच असतील विशेष.
 अभेसिंगाचे मैत्रिकीची ममता सर्वार्थी न धरता जोतपुरावर शह देऊन दोनच्यार
 जागे मातबर जरबेखाले आणून द्रव्य साध्य होये तो अर्थ करणें, तुम्हीं त्यासी
 निष्ठुर्ता केलियाखेरिज ते राजकारणावर येऊन पट्याचे व सध्याचे कार्ये करून देत

नाहींत. त्याजकडील वकील येथें आले आहेत, परंतु ते कामावर येत नाहीत. तुम्हाकडिल अवलंब धरितात, तरी राठोड बेईमान, यांची माया किमपि न धरता साफ उतर लिहिणें म्हणून किते(क) प्रकारें लिहिलें; त्यास, स्वामीचे नाव आमचे पदरी; याजमुलेंच या रजपुतांसी श्रेह अगर कोण्हासी विरुध्द; त्यांस हे रजपूत ज्याजपासून निर्मान जालें अथवा साक्षात बंधू ते परस्परेणें येकाचे येक नव्हेत तेथें आमचे कोठून होणार ! आम्हीं यांचा भरवसा कोठें धरणार ! अमेसिंगाणें आपणांवर कधीं कधीं कुतोपकारहि केला नाहीं, अथवा लालचेचा प्रसंगहि आहे नाहीं. श्वामीच्या चितांत साक्ष येत असेल. मग कोणे गोष्टीं निमित्त स्वामी सेवेसी चुकावें ! त्यास कायावाचामनेंकरून येकनिष्ठा स्वामींचे पायी आहे. येविसी लिहावे यैसे नाहीं. परंतु साहेबीं दोन च्यार पत्रीं राठोडाच्या मैत्रकीची गोष्ट लेखन केली म्हणून सेवेसी विस्तारपूर्वक परिहार लिहिणे अगत्य. तदनंतरें जोतपूर शहरांविशीं नूतन आज्ञा कीं, तेथील निर्गम जाला असिला तरी उत्तम, नाही तर राा नंदराम आले आहेत हे बोलीचाली करितील. न करीत तन्ही रखवाली तेथील मात्र करणें. वरकड जाग्यांची खंडणीदंडणी घेणें म्हणून आज्ञा, त्यास अद्यापि जोतपूरचे कांही अनुसंधान आले नाहीं. तेथील आज्ञेप्रमाणे वर्तनूक करू. व सोजत व रायेपूर व जैतारण येथील थोडीबहुत बोलीचाली केली आहे. बोलीहि आहेत, परंतु त्यास वाकीफ कोण्ही नाहींत. गावावरी वस्ती नाहीं. याजकरता वसूल दिरंगाखालें पडला आहे येईल तो खरा. से-पनांस किरकोळ वसूल कोठील कोठील येतो. वरकड खेडींशेंपडी रखवालीस कोण्ही कोण्ही येऊन रूजू होते, तेथील जिवनप्रमाणे से दोनसें चुकतात. बोली मात्र कागादी होते यैसें आहे. रेजैगी कांही वसूल येतो. फारकरून मुलूक गावाची आशा सोडून गेला. ते गाव तमाम कबिलें जळोन जातात यैसें आहे पुढें प्रस्तुत जोड त्यासनिध आलो आहे. पधरा कोस पुढे आहे तेथें भंडारी व रजपूत सडें आहेत. त्या स्थलास जातच आहेत. जैसा उत्तम प्रसंग दिसेल तैसा करून घेऊं. तदनरूप सेवसी लेहून पाठऊ. वरकड शहरे आहेत नाहींत सेवेसी विदितच आहे. जेथवरी कस्त कारायाची तेथवरी करितच आहेत. ये राणीं गुरेहि कोठे टिको पावले नाहीं. मैदान राण दूर दूर लोक वास होऊन गेले. यास्तव लुंगारहि लस्करास काही फावली नाहीं. पूर्वी लोक कोण्ही जोतपूरानजीक गेले होते त्याजकडे थोडी बहु(त) आली. विशेष पुढें अंगोटी दीड महिना राहिली; आणखीकडे जागा जायाजोगी दिसत नाहीं. यास्तव

१ ओलीस, जामीन. येथें होळकराचा शिक्षा.

२ किरकोळ.

३ लड.

४ पावसाळ्याचा आरंभ.

ये प्रांती आज्ञेप्रमाणे क्रमणा करितो. नूतन वर्तमान होईल ते सेवेसी लेहून पाठऊ व राणाजीचे सरदेस पूर्वी लुगारीस लोक गेले होते त्याच्या यादी पाठविल्या आहेत त्यावरून विदित होईल. सेवसी श्रुत हांये हे विज्ञापना.

¶Ranoji Sindia and Malharji Holkar to the Peshwa, complaining about the scanty recovery of tribute from the Rajput territories of Jodhpur and others. The impressions of the writers are significant.

No. 3]

[1-9-1742

श्रीशंकर

श्रीमंत राजश्री

पंतप्रधान

साहेबांचे शेवेसी

आज्ञाधारक महिपतराव कवडे दंडवत विज्ञापना. येथील सेवक लोकांचे वर्तमान ताा भाद्रपद शुध १३ मुकाम प्राा देवरी साहेबांच्या कृपावलोकनेकरून येथास्तित आसे. तीर्थरूप साहेबांची आज्ञा घेऊन स्वार जाले. खानदेश प्रांति आले. तेथील वर्तमान मनास आणितां मुलकांत दोन वरसे दामाडियांची छावणी जाली त्याजमुले परगणे खराबीत आले. मातबर दोन्ही परगणे नंदूरबार, सुलतानपूर बांडियाकडे गेले. राहिले परगणे येथील जमिदार बोलाऊन हालमाल पाहून चुकोत्या केल्या. सुभे मजकूरचा पैवज पाहतां वराता नेमणुकेखाले गेला. रोजमुरियासी जागा नाही. कर्जवाम घेऊन रोजमुरे फौजेस देऊन मजल दरमजल देवरी प्रांतास आले. येथील वर्तमान ध्यानास आणिले तों दुरगसिंगाचा पुत्र अजितसिंग मवरेत बैसोन देवरीची कुले नेऊन रुपये घेत होता. मग मवर येथें मुकाम करून गढी पाडून कूच करून गढे प्रांति रेवातीरी मुकाम करून राजियासी पत्रें लिहिली. त्याजकडील पांच आले. हकीकत मनास आणितां तिगस्ता कमाविसदार यांजपासून रसद घेतली होती ते वसुलात न आली. पांचासी रदबदली होत आहे तों सिवराजशाहा राजा यासी देवआज्ञा जाली. पांच उठोन मंडलियासी गेले. मग काजकाम बंद जाले. इतकियांत गौरझांबरे येथें दुरगसिंगाचा भाऊ भारथशाहा होता, त्याने देवरी प्रांति गोंडी करून गाव लुटून गांवास आगी देत होता, तदोतर गौरझांबरियावर येऊन मोरचे लाविले. पंधरावे दिवसी साहेबांच्या पुण्यप्रतापे गढी हस्तगत करून ठाणे ठेविले. रयेतीस कौलपत्र

देऊन उपरांतिक कूच करून गढे प्रांते रेवातीरी मुकाम केला. सिवराजशा याचा पुत्र दुर्जनशा राजी बैसला. त्यास पत्रें पाठऊन त्यांजकडील पांच आले. त्यांचा याचा तह बैसला नाही. तीन वरशाची मामलत तैशीच राहिली. छावणी करणें जरूर जाली. श्रावणमासी सिवराजशा याचा भाऊ निज्यामशा याने दुर्जनशा यासी मारून आपण राजी बैसलिया उपरांतिक त्याने आपले पांच राजश्री गोविंद बलाल यांजकडे पाठविले. त्यांच्या विद्यमानें मामलत विल्हेस लाविली. पैसा द्यावयासी नाही तेव्हा जागा दिली. फत्तेपूर, बारे व मेडली प्रांत पनागर व गराखू दरोबस्त दिली. त्याच्या सनदापत्रा आणावयासी पांच व राजश्री गोविंदपंत यांचे कारकून गेले ते अद्यापवर आले नाहीत. इतकियांत तीर्थरूपास वेधा जाली. चवथें दिवसी भाद्रपद शुध ११ सोमवारी देवआज्ञा जाली. इस्वरे आम्हांवर मोठा क्षोभ केला तो पत्रीं कोठवर त्याहावा. साहेब धणी छत्र आहेत. आम्हास काये चिंता आहे. गढियाकडील सनदा चौ रोजा येणार. त्या आल्यावर मुलकाचा बंदोबस्त करून सेवेसी लौकरीच येतां. सेवेस श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Mahipatrao Kavde reports the disturbed state of affairs in the Devri province owing to the mutual differences between Ajitsing, son of Duragsing, and Durajansha, son of Sivrajsha.

No. 4]

[1742 ?

श्रीराम

सेवेसी विज्ञापना. निरंजनशाहा राजे प्रांत कालीभित मकडाई विनंती ऐसी जे. धाडशाहा, पालक लेक माझ्या बापाचा, त्याणे माझे कबिले आटकाऊन ठेविले आहेत. राज्य हिरून घेतले. मी च्यार महिने येथे आलो आहे. आता पोटास नाही. येविषई विनंती ऐसी जे चोराने माझे राज्य घेतले आहे ते सरकारात घेऊन मजला हात उचलून देतील तितकेच मी घेईन. माझे कबिले सोडविले पाहिजेत हे विज्ञापना. माझे राज्य मजला द्यावे अथवा सरकारांत ठेवावे. नाही तरी माहाराजाचे मर्जीस जे येईल ते करावे. माझा कबिला सोडून द्यावा. मी नवकरी माहाराजाजवळ नवकरी करीन हे विज्ञापना.

¶This is a complaint of one Niranjanshah against one Dhadshah who had stolen his estates and imprisoned his family.

श्रीमोरया

राजश्री पंत प्रधान

साहेबांचे सेवेसी

ॐ श्रीसकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्रीहांकित मलारजी होलकर कृतानेक दंडवत विज्ञापना. येथील कुशल जेष्ठ शुभ । प्रतिपदा मुकाम नजीक कुवराई स्वामीचा प्रताप जाणून श्वकीये लेखन करावयासी आज्ञा करीत असिले पाहिजे. यानंतरं साहेबांचे आज्ञापत्र छ २५ रविलावलचे मुकाम मजकुरीं येऊन प्रविष्ट जालें. “चंदेरीची खंडणी आद्यापि जाली नाही. याउपरी येतील. दतिथेकर आले आहेत. विचारानुरूप कार्ये विलहे लागेल. रजवाडेकर ढालढकलेची गोष्ट सांगतात. प्रजन्यहि इकडे फार आहे. तुम्ही कोठपर्यंत गेला आहां ! तुम्हाकडे पाऊस कैसा आहे ! हे लिहिणे ” म्हणून पत्रीं आज्ञा. त्यास आज्ञा घेऊन श्वार जालियाउपरी मजल दरमजल खेमलासियासी येऊन तेथील कार्यानिमित्त दोन तीन मुकाम करून बोल काहडून घेतली व येक तोफ किल्यावरून उतरून घेतली व हती त्याणी बावासा केला आहे. तेथून रविवारी कूच करून मुकाम मजकुरास आलों. आजीचा मुकाम पुढे होणार. मजल दरमजल मालवे प्रांतात जात आहे. [शिक्षा] इकडील जे कार्ये कर्तव्य तो करून घेतच आहे. प्रजन्य थोडा बहुत इकडे आहे. विशेष तिकडील कार्ये अथःपर लौकरच उरकून स्वामीनी घ्यावी. प्रजन्यकालाचे दिवस आहेत. त्वरा करावी यामधे उत्तम आहे. परंतु जेष्ठमास निघाला. वर्षाप्रमाणें पंधरा वीस रोज आवकास आहे. दम धरून रजवाडे वगैरे झाडवाकीचा निर्वाह करून घेऊन चलावे. स्वामी आगोधर नर्मदापार जालियावर मग आम्ही येऊन. सेवेसी श्रुत होये. ये प्रांतीचे कामकाज जैसे होईल तैसे वरचेवरी सेवेसी विनंती लिहीत जाऊन. हे विज्ञापना.

¶[Malharrao Holkar communicates to the Peshwa his activities in the vicinity of Malwa.]

श्री

राजश्री पंत प्रधान

स्वामी गोसावी यासी

ॐ श्रीमंत सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री यशवंतराज पवार कृतानेक दंडवत विनंती. येथील कुशल ता छ २३

जमादिलाबल मुा गाते पाा आगर प्रांत मालवा. स्वामीच्या आसीर्वादिकरून संतोश असो विशेष. स्वामीकडून पत्र येऊन वर्तमान कलत नाही तरी यैसं न करावें. सदैव आलिया वार्तिकासमागमे पत्र पाठऊन सांभाल करीत गेले पाहिजे. यानंतर वेदमूर्ति राजश्री माहादेवभट्ट हस्तनापुरीहून ज्या कार्यास गेले होते ते कार्य करून परवाने घेऊन आले. त्याचें साद्यंत वृत राजश्री मल्हारबा व राजश्री राणबा याणी लिहिले आहे त्याजवरून श्रुत होईल. लोभ आसो द्यावा हे विनंती. [शिक्षा]

(मोर्तब सूद)

¶Yeshwantrao Pawar writes to the Peshwa that Mahadevbhat has returned from Hastinapur with his object accomplished and the necessary permits obtained.

No. 7]

[19-12-1743 ?

श्री

श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान
स्वामीचे साो

विनंती. सेवक गोविंद बलाल कृतानेक साा विनंती. ताा पौश सुध १९ पावेतो स्वामीचे कृपेकरून सेवकाचे वर्तमान येथास्थित आसे विशेष. इकडील वर्तमान तर इतके दिवस दोनी राजे येकत्र होते. आता निराले आपले आपले तालुकियात मुलकागिरीस गेले. राा समासिंग राजे कनार प्राते गेले. प्रस्तुत जिगणीजबल आहेत. जगतराजजी सुखे चरखारी येथे आहेत. वोडसेयाचे जमीदारानी दगा केला. येँदाचा आमल त्याणी भक्षिला गाव जागा त्याणी मारली. त्यास इजतखान कुरवाईहून गेले त्यामागून राा दादोपंतहि गेले. काही नवी सिबंदी प्यादेहि राा नारोपंती ठेविले. पथके जी होती ते आहेत. ऐसे सर्व येकत्र मिलोन तुरखरू वोडसेवाले याचे भाऊबंद राहात होते त्याजवर गेले. जुज जाले. दोही-कडील माणसे पडली. गावास गडी नव्हती. त्याजवर ते येऊन भेटले. परस्परे सला जाली. येथून कूच करून ठहरोलीस लागले आहेत. मोचें लाविले आहेत. सारांश मातबर फौज आलियाने पारपत्य उत्तम रीतीने त्याचे होऊन तह जो होंणे तो होईल. राा रघोजी भोसले याचे वर्तमान श्रीस कासीद पाठविले होते. खबर आजीच आली. तेथे वर्तमान या प्रकारचे आहे. नवाब इलावदीखान मकसुदाबादेहून पटणेयासी आले. राा रघोजी भो येक मास

छावणी करून रामगडे रानात होते. भाद्रपद मासी गयेस आले. ते गयेवर सवा महिना होते. तेथून भोजपुरियावर आले. लाख रुपये मामला भोजपूरवाले याणी केला. काही वसूल जाला. काही व्हावा तो नवाब आले. ते वर्तमान भोजपुरियासी कलठियावर पैसा द्यावयासी अनमान केला. नवाब आले ते पठण्याहून दोन मजली ज्या रोखे रवोजी भोसले होते त्या रोखे आले. त्यास तमाम मुलूक रवोजी भो याणी दोन महिने प्रांतात राहिले त्यानी येक गाव राहो दिलहा नव्हता त्याजमुळे नवाबाचे लस्करी रसद न पोहोचेली जाली. दाहा हजार फौज रवोजी भो याची आहे. मुस्तफाखानाचा पुत्र दोन हजार आहे. यासिवाये जमीदार पठाण दोन हजार आहेत. नवाबासभोवते रात दिवस होते त्यास मुलूक बोस त्याहीवर हे सभोवते याजमुळे रसद बंद जाली. दोन सो सेर नवाबाचे लस्करी जाला त्याजकरिता नवाबानी कूच करून पठण्यासी गेले. हेहि मागे त्याचे गेले. आरव बहुत नवाबाजवळ आहे. या प्रकारचे वर्तमान. मागती जोडी श्रीस पाठविली आहे. वरचेवर वर्तमान येईल ते सेवेसी लिहीत जाईन. काली स्वामीचे आज्ञापत्र व कासीदजोडी आली त्यास इतराजी आली जे तुम्हावर हुंडीदाखल वराता केल्या आणि वराता माघरा टाकित. माघमासी, फाल्गून मासी रुपये देऊन म्हणून तुम्ही म्हणतां. सावकारापासून रुपये घेऊन हुंडीदाखल वरात केली त्यास या प्रकारे तुम्ही बोलता म्हणून सावकारानी विदित केले म्हणून आज्ञापत्र सादर जाले. त्यास मजपासी त्याचे माणूस आगर गुमस्ता आगर स्वामीची वरात येकहि आली आसेल, मी त्यासी तिलमात्र भाशण केले आसेल तर इतराजी लायेखच जालो. मी गढियासी होतो. ज्वर मजला दीड महिना आला. बहुत श्रमी जालो. स्वामीचे कृपेकरून आता आराम लागो लागला. बरे ते वराता घेऊन आले त्याणी मजकडे माणूस पाठवावे, मजला लिहून पाठवावे जे वराता घेऊन आलो सो देणे. हे तो केले नाही आणि उगाच गिला स्वामीजवळ केला. हे तो हवले याचे रुपये, स्वामीनी मोठी निकडीत आज्ञा केली तेव्हा आनमान न करिता कार्य केले. आता कसा (?) उजूर करून ? जो वरात घेऊन मजपासी आला त्याचे पदरी पैबज घादून कबजे घेतली. लिंगोजी नार्क तांबवेकर व बाजी नार्क काबरस याचा माणूस, कासीद, गुमस्ता कोणी मजपासी न आला. मजला कशावरून कलावे ? जेव्हा वरात आगर कासीद, गुमस्ता कोणी येता मी उजूर त्यासी करितो तर त्याणी स्वामीजवळ नालीस करावी. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶ Govind Ballal to the Peshwa, describing the attitude of Sabhasing and Jagatraj and their mutual ill-will and then giving details of the movements of Raghoji Bhonsle near Ramgad. The writer further denies the charge that he refused to accept the drafts of the Peshwa but explains that the payment was delayed on account of his illness.

श्री

पुा श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान
स्वामीचे सौ

सो विज्ञापना. या प्रांती दत्तियेकरानी मोठी फिसाद मांडली आहे. कराराचा किला त्याणी ज्या दिवसापासून घेतला त्या दिवसापासून सोख होऊन बादमामलीस आले. रा नारोपंताकडे पैसा वसूल देत नाही. तमाम पैसा मुलकाचा घेऊन आपले सिपाई ताजे करितात. किलेयावर जकिरा करितात. सिस्टाचारे बोलतात. पैसा घावा हे चिती नाही. नव लाख रुपये साल गुा बाकी, पांच लाख हाल साल. चौदा लाख रुपये त्याजकडे येणे. पैसा सुरलीतपणे देत नाही आणि आमचे जागियांत चोर पाठऊन उपसर्ग देतात तो लिहिता विस्तार) * * * * * चे येणे या प्रांती जालियावर त्याचे पारपत्य जालियावर तेहि देहावर येतील. सर्व बुंदेल्याचे पारपत्य जाले आणि याचे न जाले. ईस्वराला नमा * * * * * ता बुध याची विपर्यास जाली. राजे जगतरा(ज) राजे समासिंग आद्याप देहावरच आहेत. कोठे कजिया बादमामली तिलमात्र करीत नाही. रुपये घावयासी सुस्त. त्यास त्याच (सं)देह पडलाच आहे परंतु त्याची कुबुध श्रीमंत राजश्री उभयेता सरदारानी उत्तम प्रकारे दूर केली. राजश्री रामचंद्रबाबानी त्याची बुध शुध करून ठेविली. याजउपरी कुबुध त्यास तूर्त येणार नाही. आहे वर्तमान ते सेवेसी लिहीले आहे. जे वर्तमान होईल ते वरचेवर लिहीत जाऊन. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶A complaint is carried to the Peshwa against the Raja of Datia who constantly evaded the payment of dues on one excuse or another. The writer further states that Jagatraj and Sabhasing still continue to be on good terms.

श्री

राजश्री आपाजी जिवाजी सुभेदार
प्रां देवगड गोसावी यांसी

ॐ अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य श्री रघोजी भोसले सेनासाहेबसुभा दंडवत. सुा खमस अर्बैन मया व अलफ. पा रामटेकचे थैवजी राजश्री विस्वनाथ भट वैद्य यासी रुपये

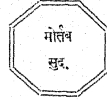
१००० वशांसिन

९०० धर्मदाये

१९००

येकून दीड हजार रुपये देविले हांतें त्यास अद्यापि पैका पावला नाही तरी यैवज मारनिलेस आधी पावता करणे. जाणिजे छ २० माहे मोहरम. बहुंत काये लिहिणे

¶Raghuji Bhonsle instructs Apaji Jivaji, Subhedar of Deogad, to pay 1,500 rupees to Vishwanathbhat Vaidya, father of Baburao Vaidya of later fame.

No. 10]

[After April 1745

श्री

श्रीमंत भाउसाहेबाचे सेवस : सेवक भीकाजी काळे दोन्ही हात तीसर मस्तक जोडुनी रामराम वीनंती. अता येथील वरतमान : रघोजीबाबाचा : अला ब्रीदीचा दीवाण जानकीराम त्याचा लेक दुलबरांम कटकच्या ठान्यात होता तो धरूनी अनीला. नागपुरास त्याचा खंड झाला तीन लाख. ती लाखाचा हावाला घेतला. रामाजी नार्दीक नागपुरचा त्याच्या हावाला केला दुलबरांम. मग नागपुराहुन कुच केल. दरमजल सालबरडीवर अला. तेथ मोरचे लाविले. मग तेथ रायाजी भोसला अला. सालबरडीवर भेटी झाल्या. त्याचा याचा अद्याप ताळ बसला नाही. याउपर सालबरडी घेतली. सडे दांडगे पळोनी गेले. अनीक तेथ कोन्ही नवत. पंचवीस दांडगा होता. त्यांनी अठ रोज जुधवील. मग सालबरडी घेतली. वाडा खानुनी टाकीला. तेथ फउज (ज) मा जाली. मग तेथुनी दाहवे रोजी कुच केला. दरमजल अमरावतीवर अला. तेथ सताजी भोसला होता. त्याचा याचा विषाड अहे. म्हनउनी सीवार चारीला. मग अमरावतीहुनी कुच केल. शुबगावावर मुकाम जाला. परगाने अळजपुर. तेथ अळजपुरचा मोगल अला. तेथ भेटी झाल्या. येक हाती रघोजीबावाला दीधला. येक घोडा रायाजी भोसल्याला दीधला. अनीक दोघाला दोन दुशाला पाघरवील्या. अनीक रघोजी-बावान येक हाती येक घोडा मोगलासी दीधला. मोगलान अडीच लाख रुपये कबुल केले. काही वराता दीधल्या. काही वांवीदे केले. अनीक फउज जमा झाली. सीवजी धालोडा, पदमाजी जाचक, मानाजी सीरगीरा, म्हसबाजी सीरगीरा,

१ येथून अक्षर खुद्द रघोजीचे. + अस्सल पत्र बालबोर्षीत आहे. २ नार्दीक. ३ वाधे.

बीबाजी बांजळ, अनंदराव वाघ, रघोजी चोपडा, हारजी सींदा, रघोजी गावीकवाड. सीवनी सुपारेचा रोहीलाही अला अहे. मस्तुबाखानाच लोकही अहे. बुरानजी मोहीता, नारायेनजीमठ तेथची आले. सा हजार फउज अहे. तीन वार दोन दीस मुकाम होता. मग तेथुनी कुच केल. फोरूनी मागुता अमरावतीहुनी ती कौसावर मुकाम केला. दारव्यावर जात अहे. जानुजी भोसला बनीहुनी बोलावीला. दावाची भेट जाल्यावर फउज बंगाल्यात पाठवावी असी बोली अहे. लोक तो दीळगीर अहेत. रोजमराही देत नाही. असा वरतमान अहे. याउपर साहेबानी लेहील, वीसाजी भिकाजीचा वरतमान कसा अहे? परगान्याच्या सनदा दिवल्या. कामसदार गावगावाप्रती बसले. अनीक सारा वरतमान वीसाजी भिकाजीन लेहील अहे. साहेबास कळल. अनीक अरज, खरचायाची अपदा अहे. तर साहेबानी रोजगरे पाठवीले पाहीजेत. अनीक जोड्या पाठवाव्या. येथ येक जोडी राहीली अहे. दोन्ही हात जोडुनी वीनती.

¶Bhikaji Kale, writing to Bhausaheb, gives news about the activities of Raghujji Bhonsle in the region round about Nagpur and Amaravati. The writer also alludes to Raghujji's intention of sending his forces into Bengal.

No. 11]

[After April 1745

श्री

अनिक साहेबासी अरज. साहेबानी अन्न केली होती जी बंगाल्याच वरतमान केसा झाला तो तर्कीक करुनी पाठवन. तरी साहेबाची आज्ञा घेऊनी निघालो सोळावे दिवसी नागपुरासी अलो. दो दिसामधी कुळ वरतमान तहकिक केला. मग तिसरे दिवसी लेहूनी पाठविला तो साहेबासी नाही पावला. ते जासूद जोल्याजी नाविकाचे होते. त्याच्या मागुनी भिकाजी नाविकाची जोडी पाठविली. पंधरा दिवसा मागुनी पाठविली ते जोडी येऊनी दाखल झाली. पहली जोडी मागून आली मग नाविकानी बातनी मधीच ठेविली. साहेबानी आज्ञापत्र पाठविले ते आपन्यास पावल तेव्हा त्या जासूदानी सांगितल जी पहिली बातनी मधीच ठेविली म्हणून बंगाल्याचा वरतमान थोडा मात्र अनिक लेहिला. तो काना मात्र संभालुनी साहेबानी वाचावा. रघोजीबावा बंगाल्यामाजी गेला. जाऊनी कटकच्या ठान्याला मोरचे लाविले. आलाबिदीचा दिवान जानकीराम त्याचा लेक दुलब्राम कटकच्या ठान्यात होता. ती महिन्यात कटक घेतल. दुलब्राम धरिला. ही खबर आलाबिदीस कळली. अनिक जानकीरामास. मग त्यानी येक पठान पाठविला, अनिक यांचा निळोपंत गेला. सात लाख कबूल केले. वितकी रदबदल होती.

पठान यांच्या डेऱ्यात होता तो यांनी दोनेसे मानूस धरुनी अनील त्याचे नाक कान कापिले ते त्य मोगलान देखिले. मग मोगल बोलला. मी रदबदल करितो मजदेखता मानसाची नाक कापिली ही गोस्ट बरी नव्हें वर असो. मी अलाब्रिदिला वरतमान सांगतो. फिरून अनीक येतो मग तो मोगल गेला : अलाब्रिदिला भेटला त्यान वरतमान सांगितला सात लाख कबूल केले परी मज देखता दोशा मानसाची नाक कापिली. मग अलाब्रिदी बोलला हा बाम्हन मारुनी ठाका. मग दीलीचा मोगल बोलिला म्या यासी विमान दिवला हा सोडुनी देवा. मग निळोपंत सोडुनी दिवला. सला बिबडला : मग निळोपंत रघोजीबावाप आला त्यान वरतमान सांगितला जी मोगल बघत नाही. मग मीर हबीब कटकच्या ठान्यात ठेविला मग तेथूनी कूच केल बडदवनावर अला तेथ सात लाख खजिना निघाला. मग तेथूनी कूच केल गया-वरुनी सोनभद्रावर अला. तो विकुनी (हिकून=हिकडून) अलाब्रिदी अला. पहिल जुध सोनभद्रावर झाल. तेथ गोळी निवाळी (जिवाळी) लागली. येक दात पडला रघोजी-बावाचा. मग सोनभद्रच्याकडून मोगल पठन्यात गेला. यानी भवता येडा दिवला. परी तेथ लाग काही चालना. मग सडे फउजेसी रघोजीबावा निघाला. बुनग टाकिल माग. रातदिवस चालून मगमुजाबाजवर (इकडून) गेला. अरध्य रात्री पावले. बाहेरील पुरे लूठले. तो विकुन भागीरथीच्याकडन पाहाठ मोगल दाखल झाला. मग दुसर जुध तेथ झाल. मग रघोजीबावा तेथूनी निघाला. बडदवनावर अला. मग अलाब्रिदी किलसरमस्तखा फउज घेऊनी अला. तिसर जुध जाल. रघोजीबावास पिटुनी काढील. तेथ मस्तुभाखानाजीचा लोक भेटला. मग देसा येत होते. ज्या बारीत अपुन लूठल तेथ दाडग्यानी अरध बुनग लुठिल. मग नागपुरासी अले. हा वरतमाना मागच पहिल्यान पाठविला. परी साहेबासी नाही पावला. आनिकहि कितीक मजकूर होता तो साहेबासी ना पावला. म्हनउनी थोडं बहूत अनिक लेहिल.

[News-letter from Nagpur reporting news of Raghuji Bhonsle's invasion of Bengal and his encounters with the Moguls. The letter is a typical specimen of the writing and language of the lower classes in those days.]

No. 12]

[1745?

श्रीमोरया

विनंती उपरी. आपण चिठी पाठविली ते मंगळवारी प्रहरा रात्री पावली. लिहिलें की “बिनी पुढें गेली. आम्ही मागाहून जेऊन निघालों त्यामुलें बिनी

अटोपीत आलों तो तिसरा प्रहर जाला. पाणी अडीच कोस न मिलाळें त्यामुळें माणसें कितेक हैराण जाली. कितेक मेली. त्यामुळें सोमवारी मुकाम केला. मंगळवारी उरईवर बोंडियाच्या पाण्यांवर आलो परंतु नासकी डबके आहेत. आपला तिकडील विचार कैसा जाला” म्हणून कितेक तपसिलें लिहिलें सर्व कळों आलें. थैसीयासी आजी अगोधर आपणाकडे चिठी पाठविलीच आहे. त्यास येथील विचार चुरखीवाल्याचा कारभारी माखणजी भेटोस आला. त्याणें बोलीचाली लाविली कीं चुरखी खाली करून देतो. थैसा विचार आहे. त्यास इकडे लस्कर हेलपटावे थैसे काये आहे? तेथच विहरे करून पाण्याची तजवीज करून उदईक मुकाम तेथच करावा तो उद्याच्या दिवसांत जे होईल वर्तमान ते आपल्यास लेहून पाठवितो. उद्या बुधवारी तेथेच मुकाम करावा. माखणजी करारमदार करून गांवात गेला आहे. करारप्रमाणे कायें जाहाळें तरी उगेच लस्कर श्रमी करावेसे काये आहे? आम्ही येथील तहरह करून तिकडेच येउन. कदाचित चुरखी-वाल्याने काहीं विलंब लाविला तरी लस्कर येमुनानजिक यावें लागेल. श्रीइछेने इतके होत नाहीं. परंतु काम होय तोंवर शह राखावा लागतो. उदई(क) जे तत्वता सिधांत होईल तो ताबडतोब लेहून पाठवितो. बहुत काये लिहिणें हे विनंती.

¶Letter from Holkar's camp referring to the occupation of Churkhi by the Marathas.

No. 13]

[1745]

श्री

अपल्यें जयाजी शिंदे साष्टांग दंडवत विनंती उपरी. चुरखीवाल्यांची सात आठ ठाणी घेतलीं. गोविंदपंताचे स्वाधीन जाहालीं. च्यार गढ्या राहिल्या आहेत. तेथे आजी ठाणी बसतील. उदईक कूच करून येतो. कळावे म्हणौन लिहिले असते. बहुत काय लिहिणें हे विनंती.

¶Jayaji Sindia reports the capture of several fortified posts from the chief of Churkhi.

No. 14]

[1745 ?

श्री

आपल्ये जयाजी सिंदे दंडवत विनंती उपरी. आजी गुरुवारी संध्याकालीं चुरखीचे गढीवर निशान चढलें. वडिलांच्या आसीर्वादि फते जाहाली. हे वृत कलावें म्हणौन लिहिले असे. उद्यांचा दिवस येथे मुकाम आहे. बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶ *Jayaji Sindia reports the capture of Churkhi.*

No. 15]

[1745 ?

श्री

अपल्ये जयाजी सिंदे दंडवत विनंती उपरी. येथील वर्तमान चुरखीकर हरिसाहा याची बाईको व मुलें गावांतून आलीं होती. बोलीचा तहरह जाहाला. चुरखी वगैरे ठाणी अवधी घेऊन मौजे बोता व अठरिया व मौजे मुसमरीया यैसे तिन्ही गाऊ त्यांस दिले. कागदपत्र करारमाफक तयार जाहाले. या उपरी गढीतून कबिले माणसे वस्तभाऊ बाहीर निघतील. उपरांतिक उदेंक संध्याकालीं निशान चढावें यैसा सिधांत जाहाला. तीन गाऊ त्यांस दिले. त्यामध्ये येवजमाफीक स्वार व प्यादे येऊन चाकरी सरकारची करावी यैसा करार केला आहे. • येथे पाण्याचा दुष्काल आहे; तरी पाणी पाहून मुकाम तेथेच असावा. बहुत काय लिहिणे हे विनंती. बुधवार चतुर्थ प्रहर.

¶ *Jayaji Sindia writes probably to his father of the occupation of Churkhi and of the hoisting of the Maratha standard over the citadel.*

No. 16]

[18-4-1746 ?

श्री

तीर्थरूप राजश्री बापूजीबावा
वडिलांचे सेवेसी

आपल्यसमान जिवाजी वासुदेव साा नमस्कार विनंती. येथील क्षेम ताा छ ७ रबिलाखर मुा कालिंजर जाणून स्वकीये कुशल लेखन करावयासी आज्ञा केली पाहिजे विशेष. आसीर्वादि पत्र पाठविले ते उत्तम समई पावले. लिहिले वर्तमान आगवत जाले. येथील दरबारचे वर्तमान तर सभासिंगाची मामलत पंचवीस

लक्षास चुकली. सिवाय तीन हती थावे पैसा करार जा(ला). परतु प्रीतिसिंगाचा मजकूर पडिला आहे तो अद्याप चुकला नाही. घालमेल पडली आहे. याउपर जाले वर्तमान सेवेसी लिहून पाठऊ. हिरकाणिया ८६ स्याहीसी पाठविल्या त्यात कमी येक जाली बाकी पंच्यासी भरल्या. त्याचा लाखोटा राजश्री सुभेदारानीच आपल्या हाते फोडिला. त्याचाहि जाव घेऊन बजिनस पाठविला आहे त्यावरून विदित होईल. राजश्री अंताजी माणकेस्वर याचेहि पत्र राजश्री सुभेदारास होते. तेथे वर्तमान लिहिले होते जे दोन तीन जुंजे जाली. अंताजीपंताकडील घोडी दाहा पंधरा व माणसेहि वीस पंचवीस पडली. गढाकोटच्यास मोर्चे लाविले आहेत. नित्य दांडगे रात्री दोन च्यास गोटावर येतात. आपणास कळावे म्हणून लिहीले आहे. राजश्री आमृतराव देशास जात होते त्यास श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान स्वामीची पत्रे मनाई आली जे, तुम्ही माघारे बंगालीत जाऊन पंधरा लक्षाचा मामला चुकऊन येणे त्यावरून सुरंजेस राहिले म्हणून वर्तमान आहे. घाटगियाचे राजत येथे आले ते रोजमरा मागतात. त्यास येथे काही येवज नाही आणि आपली चिठीहि नाही. ते तो रोज उठोन मागावयासी येतात. त्यासी कोण येवजी थावे ते लिहून पाठवणे. विशेष काये लिहीणे हे विज्ञाती.

¶Jivaji Vasudeo to Bapuji Baba, communicates details about a monetary settlement with Sabhasing and Pritising and the purport of a letter from Antaji Manakeshwar to Malharrao Holkar describing a skirmish.

No. 17]

[7-6-1746

श्री

अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य राजश्री सदासिव
दामोदर गोसावी यासी

सेवक बालाजी बाजीराव प्रधान नमस्कार सुा सबा आर्वेन मया व अलफ. जैत-पुरावर मोर्चे व सुरंग चालऊन दोन सुरंग उडविले. त्या दहशतीने जैतपूरवाले कौलास येऊन जागा खाली करून देऊन गेले. जैतपूर फत्ते केले म्हणोन राजश्री मल्हारबा व जयापा यानी लिहिले याजवरून संतोष जाहाला. जागा बाका होता. तथापि तुम्ही सर्वांनी श्रमसाहास करून जागा हस्तगत केली. शाबास

तुमची व लोकाची. सदैव तिकडील संतोषाचे वर्तमान लिहीत जाणे. जाणिजे छ २८ जमादिलोवल बहुत काये लिहिणे.

लेखन
सीमा.

¶The Peshwa bestows eulogies on Sindia and Holkar for their splendid victory at Jaitpur.

No. 18]

[August 1746 ?

श्री

सेवेसी विज्ञापना. राजश्री राणाजीनी कनीराम आपणापासी पाठविला होता. माधोसिंगाचे राजकारण आपण नेमस्त केले की चोविसाची जागीर त्यासी द्यावी. पंधरा त्याजपासून घ्यावे. येविसी राजश्री रामचंद्रवावास आपण लिहिलें होते. त्यासी तर आपल्या केलियाची ममता. स्वामीकार्यें बुडिले तरी बुडो परतु आपला अभिमान सिधीस न्यावा. याजमुळे कितेक परियायें की द्रव्य साध्य होणे हे असत्येंकरून खरे नाही. जैसे वारापाणी करून जैतपूरच्या मुकामीतून आपणा(कडे) पत्रे लिहिली आहेत. दुसरे ईश्वरसिंगाकडील मामला भारी दर्शऊन लटिकी दिलीकडील मातवरी उपराळा दाखऊन शेवेसी लिहीले असेल तरी राजश्री राणाजीनी आम्हासी करार केला आहे की पंचविसा लक्षाचा माधोसिंगाचा पटा करून द्यावा. वीस नजर व्यावी येविसी तिळतुल्य असत्ये नाही. निसंदेहेरूप करार आहे. आणखीहि येक अरधा साघेल तेथवर साधूनच. परंतु हा निश्चये इत्यर्थ जालियाउपरी हडे व राठोड येक त्यासी आम्ही सामील जालिया तेव्हा ईश्वरसिंग सहजच सला करून विल्हे लावतील. काडीचा कलह होत नाही. जाला तर आपला नफाच आहे. दिलीकडील अनुसंधान तर सर्व आमीर तुम्हासी काडीमात्र दुसरा अर्थ धरीत नाहीत. आपले आज्ञेवरून मनसूरआलीखान व आमीरखान माधोसिंगाचे साहित्यावरच आहेत. येविसी त्याची पत्रे आम्हास येतात. ईश्वरसिंगाचे कलहामुळे कोणी आमीर आदिकरून पातशाह बिबाड करितो ऐसे नाही हा निश्चये असो द्यावा. बुंदीचा मजकूर गुदस्ता जाला जो करार केला त्याप्रमाणे आपला पैका न आला आणि कलहहि न तुटला. बुधसिंगाचा पुत्र उमेदसिंग बुंदी प्रांते धामभूम करून काजिया करीत आहे. त्यासी त्याची समजावीस करावी जैसे ईश्वरसिंगाचे मानस आहे. यैश्यास हेहि राजकारण

आपले हाते विल्हे लावल्याने कार्येसिधी चांगलीच होऊन सर्व राजकारण बाज खा (१) त्यांत आवघे राजे राजश्री बाबाचा कारभार येकवोढी, मूल तर अज्ञान, न अयेकत. त्यांची माणसे पोढानिमित्ये लस्करात येत त्याची विपत्ये होये. जागा जागा लुटीत. आम्ही आग्रह करून करावं तरी कार्ये मोठे. निमित्यास भ्यावे. करार जालियाउपरी त्याची विपत्ये होऊ लागली. मामला निर्गमास पंधरा रोज पाहिजेत. त्यासी परिछिन सांगून पाठविले की कुली गुंता उरकल्यावर मग अनाची मोकलीक करून. दुसरे यैसेहि कोणी भये दाखविले की वोडसियाच्या राज्याप्रमाणे करणार. बरकंदाज भिऊ तमाम पळो लागली तेव्हा त्याजलाहि विश्वास पुरेनासा जाला. तेव्हा पळोन गेले. पाठी लागून उंटे, वोडी, हती काही लूट जाली. पळोन अजयागडी कालिजरावर गेले. मग सहजच राहणे जाले. छावणी करावीसी जाली. मग जागा फौजा पथके रवाना करून मुलकास कौल देऊन लावणी करून तहसील चाळी लावावीसि केले आहे परंतु पैका मातबर येणे. छेतीस हे व हालीसाल यैसे मिळून कमजादासाठी येणे अमल वसणे. बुघेले तों कालिजरापासी प्रस्तुत आहेत. प्रस्तुत हतवीर्ये जालें. पुढें कैसे करतील ते पाहावे. फिरून पूर्ववतप्रा विल्हेस लावावे या लागी आहेत परंतु आमची वासना जाजती करावे. होता होऊन येईल ते करून. शेवैसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

(मोर्तब सुद)

¶A Letter from Holkar reporting the capture of Jaitpur and giving details of the tactical movements which were in a great measure responsible for the achievement. The scarcity of supplies caused by the very effective blockade left the Bundelas no other course but to surrender. It also refers to the negotiations started by the Rana of Udaipur in behalf of Madhosing.

No. 19]

[August 1746

श्री

सेवेसी विज्ञापना. राजश्री राणाजीनी कनीराम अपणापासी पाठविला होता. मायोसिंगाचे राजकारण आपण नेमस्त केले की चेविसाची जागीर त्यासी द्यावी, पंधरा त्याजपासून घ्यावे, येविसी राना रामचंद्रबावास आपण लिहिले होते. त्यासी तर आपल्या केलियाची ममता. स्वामिकार्ये बुडाले तरी बुडो परंतु आपला अभिमान सिधीस न्यावा याजमुळे कितेक परियाये की द्रव्य साध्य होणें हे असत्येकरून खरें नाही; ऐसे वारा पाणी करून जैतपूरच्या मुकामीहून आपणास पत्रे लिहिली आहेत. दुसरे ईश्वरसिंगाकडील मामला भारी दर्शऊन लढिकी दिलीकडील

+ पत्र होळकराकडील.

मातवरी उपराळा दाखऊन शेवसी लिहिले असेल तरी राजश्री राणाजीनी आम्हासी करार केला आहे की पंचवीस लक्षाचा माधोसिंगाचा पटा करून द्यावा, वीस नजर घ्यावी, येविसी तिळतुल्य असत्ये नाही. निसंदेहरूप करार आहे. आण-
खीहि येक अरधा साधेल तेथवर साधूनच परंतु हा निश्चये इत्यर्थ जालिया उपरी.
हाडे व राठोड येक. त्यासी आम्ही सामील जालिया तेव्हा ईश्वरसिंग सहजच सळा
करून विलहे लावतील. काडीचा कलह होत नाही. जाला तर आपला नफाच
आहे. दिलीकडील अनुसंधान तर सर्व अमीर तुम्हासी काडीमात्र दुसरा अर्थ
धरीत नाहीत. आपले आज्ञेवरून मनसूरअलीखान व अमीरखान माधोसिंगाचे
साहित्यावरच आहेत. येविसी त्यांची पत्रे आम्हांस येतात. ईश्वरसिंगाचे
कलहामुळे कोणी अमीर आदिकरून पातशाहा विवाड करितो येसे नाही हा
निश्चये असो द्यावा. बुंदीचा मजकूर गुदस्ता जाला जो करार केला त्याप्रमाणे
आपला पैका न आला आणि कलहहि न तुटिला. बुधसिंगाचा पुत्र उमेदसिंग
बुंदी प्रांते धामधूम करून कजिया करित आहे. त्यासी त्याची समजाविस करावी
येसे ईश्वरसिंगाचे मानस आहे. येइयास हेहि राजकारण आपले हाते विलहे
लावल्याने कार्यसिधि चांगलीच होऊन सर्व राजकारण बाज खाल्यात; अवघे
राजे पदरी पडून द्रव्य साध्य होऊन लोकीक उत्तम होतो. सेवटी आपल्या
आपल्यामधे समजोन राजकारणे विलहे लागतील; परंतु आपले कार्ये ये गोष्टीने
साधत नाही यास्तव आपले हाते स्थापित केलिया आपली कार्यसिधी होऊन
येईल आण सर्व राजे अंकित होतात. ईश्वरसिंगाची व माधोसिंगाची यथास्थित
भाऊपणे स्थापना होती. काडीमात्र नाश होऊ देत नाही हेहि प्रतिज्ञापूर्वकच
शेवसी लिहितो; परंतु इतके होऊन येक रा रामचंद्रबावाच्या मात्र अभिमानास
अंतर पडते त्यामुळे ते तडफड करून अन्योन उपाये करून खरे लटकें दर्शऊन
लिहितील त्यावर न जावे. केवळ लिहिल्यावरच मदार आहे येसेहि नाही. सर्व
परीक्षा स्वामी जाणतात. कोण कैसा वर्तनूक करितो हे सर्व अवगत आहे.
शेवसी[†] श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶Letter from Holkar to the Peshwa advising him how greatly beneficial it would be to support Madhosing in his claims. Amirkhan and Mansur Ali being well disposed towards Madhosing, any probable opposition from the Emperor would be eliminated. Moreover the Rana of Udepur on behalf of Madhosing assures the Marathas a sum of twenty lakhs, should they agree to uphold Madhosing's claim to a jagir of twenty-four lakhs.

श्री

श्रीमंत राजश्री बाबा स्वामीचे

सेवेसी

विनंती. सेवक राघो पुरुषोत्तम कृतानेक सां नमस्कार विज्ञापना. येथील कुशल धर्म स्वामीचा जाणून ताा आश्वीन शुध १३ मुा सिरोंज क्षेम असों. यानंतर ये प्रांतीचे राजकी वर्तमान व संस्थानिकांची वर्तनूक सविस्तर मुख्य विनंतीपत्री लिहिले आहे त्याजवरून सेवेसी निवेदन होईल. मुख्य अर्थ हाच की राजे जगतराज बुंधेले करारा प्रो वर्तत नाहीत. राजश्री लक्ष्मणपंतदादा त्याजपासी जैतपुरी आहेत. अद्यापि येका कामाची वाट जाली नाही. देऊ दिलाऊ येइया लबाडीच्या गोष्टी बोलतात. त्याजपासी वसोन काही सार्थकता होतां दिसत नाही. फौजेचे आगमन या प्रांति होईल तेव्हांच पैक्याची वाट व मुलाकाची होईल. सर्व प्रकारें पार पाडणार स्वामी समर्थ आहेत. तेथें विस्तारि ल्याहवें येसे नाही. या उपरी ये प्रांती सालमजकुरी पर्जेन्याचेहि आवर्षण आहे. प्रथम येक दोन पाऊस जाले होते; तेणेकरून खरीफाची धान्ये उत्तम आली होती. प्रस्तुत दोन मास जाले, केवळ उघाड दिल्ली आहे. त्याजमुले धान्य वाढून गेली व रबीचे पेरणीसहि भूमीस बोल नाही. येसे आसोन ईश्वर उपाये करील ते पाहावे. वर्तमान सेवेसी कलवें यास्तव विज्ञापित लिहिली असे विशेष. पूर्वी आपण कापड करविले होते ते दृष्टीस आवळोकन करून चंदेरीस धोवावयासी आज्ञा केली होती तेणेप्रा चंदेरीस पाठऊन उत्तम धुऊन, थैले व वेष्टने लाऊन व बैलावर वाढून माणसे समागमे दिवली असेत. सेवेसी प्रविष्ट होतील. आठाणे सुमार बीस व पागोटी २ येकूण बावीस सनगे पावळियाचे उतर पाठवावयासी आज्ञा केली पाहिजे, व आपल्या म्हसी सुमार १० दाहा आम्हापासी आहेत. राा नारो रघुनाथ याजपासी कालाबागास पोहचावयाची आज्ञा केली होती. प्रस्तुत मानिले देशास गेले. म्हसी उत्तम चांगल्या सिध आहेत. जेथे ठेवावयाची आज्ञा होईल तेथे पाठविल्या जातील. कालाबागास ठेवाव्या येसी आज्ञा आसलिया तेथें ग्रहस्त आस्तील त्यास आपले पत्र सादर जालियां प्रविष्ट करून उतर सेवेसी पाठऊं देऊन हे विज्ञापना.

¶Ragho Purushotam complains to Ramchandra Baba that Jagatraj Bunde is trying to evade compliance with the terms embodied in a certain treaty.

श्री

आशीर्वाद उपरी. जयापास व रामचंद्रबावास निरोप जाला. शेवटी दोघाच्या कानी बोलले की तुम्ही याचेठाई यथास्थित वृतीने राहावे व यानी तुमचेठाई योग्य वृतीने राहावे उचित असं. निरोप घेऊन गेल्यानंतर सखारामपंत, भाऊ, आम्ही, दादा, बाबा, नाना इतकेच होतीं. नाना दादासी बोलले की, बादज खैर की ऐसे म्हटल्यानंतर खैरच आहे. तदनंतर सखाराम बोलले की दादा चांगला माजे गेल्याइतका निघाला. बाबा बोलले की गळा न निघावयाच्या औषधा आम्ही रदबदली करितों, परंतु मसकरी खालीच जातं. नाना बोलले की बाबा फारचसी मसकरी करू लागल. ऐसे म्हटल्यानंतर बाबा बोलले की आपण मसकरीखालीच घालतात. आम्ही खरी म्हणूनच सागतो. ऐसे म्हटल्यानंतर दादासी नाना बोलले की च्यार गोष्टी बाबा खडसून बोलानात. ऐसे म्हटल्यानंतर दादा उगेच होते. भाव काय की दादासहि समजत आसता येकाने मसकरी, येकाने खडसून बोलावेसा भा(व) ते दिवसी दिसून आला. तुम्हास कळावे. हा आशीर्वाद.

¶This is a personal letter reporting the reconciliation of Jayappa and Ramchandra Bawa and their departure for Northern India.

श्री

राजश्री मल्हारजी होलकर सुभेदार

व राजश्री जयाजी आपा सिंदे गोसावी यांस

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री विठ्ठल सिवदेव आशीर्वाद विनंती उपर. येथील वर्तमान तागाईत छ २३ मोहरमपरियेत येथास्तित जाणून स्वकीये कुशल वृत्त लिहीत गेले पाहिजे. यानंतर का आंत्रीस सवा महिनापरियेत मोर्चे लाविले. त्यास २१ मोहरमी सुरंग लाऊन गढीचे बुरूज उडविले. छ २२ रोजी गढी फत्ते जाली. नरवरची मामलियेत आद्यापि विल्हेस लागली नाही. त्यांजक-डील वकील आपणाकडे आले आसतील त्यांची मामलियेत आपल्या विचारास येईल त्याजप्रमाणे विल्हेस लावावी आणि आम्हास लेहून पाठवावे त्याप्रा येथे विल्हेस लागेल. सिकरवार तविरधार इकडील मामला होणे. त्यास इकडेच

दिसगत लागली. हंगामसंसार त्या प्रांतास गेले पाहिजे. नरवर विल्हेस लागलि-
यावांचून त्याजकडे जावे तर बनत नाही याजकरिता सेवेसी बाबूराऊ नरसिंह
पाठविले आहेत. याजबाा उतर येईल आणि आम्हास आपली आज्ञा येईल
त्याजप्रमाणे वर्तणूक करून कळले पाहिजे. लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶*Vithal Shivdev asks for instructions from Jayapa Sindia and Malharrao Holkar regarding Narwar and other places in Malwa.*

No. 23]

[22-1-1747]

श्री

श्रीमंत राजश्री बाबा स्वामीचे
सेवेसी

पोष्ये विठल सिवदेव कृतानेक सा नमस्कार विनंती. येथील कुशल जाणून
स्वकीये कुपल लेखनाआज्ञा केली पाहिजे विशेष. येथील वर्तमान तरी छ २१
मोहरमी कसवे आतरीची गडी फते जाली. निशाण चढविले. गडी मातबर. तीन
परीघ. त्यात माणूस जो होता तो राजावर्त राज्याच्या घन्याणातील. हला जाली
ते दिवसी त्यानी आपली इजत चांगली राखून घेतली. निदान सोसेना येसे जाणून
सद्वख केला. सारांश खावंदाचे पुण्य दुर्धर यामुलें येश आलें. पुढे नरवरकर
बाजात दुसाला सवा लाख देऊ येसा दुराग्रह की साल तिगस्ता आमचा दाड
जाला. मामलत आपण केली नाही. जैसा राणा व सिहारीया व (?) व बारई (?)
याजवरी दाड केला त्याप्राा आम्हावरहि दाड जाला. लोकापासून सालमजकुरी
काये घेतले आणि आम्हावरी दाडाचा दुराग्रह माडला आहे. बरे तुम्ही तो यैकत
नाही तरी आम्ही श्रीमत रो बाबाचे सेवसी जाऊ. तेथे त्याचे वकील आले
आसतील. स्वामीनी तेथे विल्हे लाविले म्हणजे उतमच जाले. नरवरचा निर्गम
जाल्याखेरीज तुवधरेंत जातां येत नाही. येविसी आज्ञा कर्तव्य ते करावी.
लस्करचा कुचामुकामाचा स्वारीचा रोख ल्याहावयास आज्ञा केली पाहिजे.
सेवेसी बाबूराऊ नरसी पाठविले आहेत हे विनंती करणे तें करितील. सेवेसी
विदित जाले पाहिजे हे विज्ञसी.

¶*Vithal Shivdev announces the fall of Antri and asks for instructions regarding the course to be adopted towards the Chief of Narwar.*

श्रीगजानन

श्रीमंत राजश्री
सेवेसी

बाबा स्वामीचे

पोष्य लक्ष्मण नारायेण साष्टांग नमस्कार विनंती उपर. येथील वर्तमान छ १७ सफरपरियेंत स्वामीच्या कृपेकरून येथस्थित असे विशेष. स्वामीची आज्ञा घेऊन स्वार जालों ते कळवाह्वारेत गोपालपुरास आलों. सात आठ दिवस मुकाम तेथे केला. मातबर कळवाह चौघ पाचजण होते त्याच्या मात्र करार करून कबुलायती घेतल्या आहेत. वरकड घेणे राहिल्या आहेत त्याहि स्वामीच्या प्रतापे करून होतील, परंतु वसूल, विना राजश्री नारोपंत आल्याखेरीज होत नाही. त्यासहि पत्रे लिहिलीच आहेत की सत्वर येणें दुरखूर (१) व ठहरोलीचे काम पडिले आहे. तिकडे इजतखां व राा चिमणाजीपंत यासी पाठविले आहेत. तो निर्गम जालियाउपर इकडे येतील. लवकराच येतील. भदावरचे कामकाज होते याजमुळे राज्याची पत्र लस्करांत आसता येक दोन आली होती व आलीकडे आलियाउपरहि आली कीं लवकर येणे. त्याजरून याचे लागले. आठा चौ दिवसांत येथील कामकाज जालियाउपर मागती तिकडे जाऊ. सेवेसी कलावे म्हणून लिहिले आसे. राजा मलजीस फालगुण शुध १० सोमवारीं देवआज्ञा जाली म्हणून वर्तमान आले आहे. स्वामीकडेहि वर्तमान आलेच आसेल. मलजी चांगला मोहरा होता. ईश्वरास जे गोस्ट मानली ते खरी. सेवसी कलावे म्हणून लिहिले आसे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञति.

[Laxman Narayan to Ramchandra Baba saying that he has proceeded to Kachhwadhar and secured promises of payment and requesting the addressee to depute Naropant to collect the dues at once. The writer further refers to the death of Raja Malji (Divan of Ishwarsing) which took place on 9th February 1747.

श्री

श्रीमंत राजश्री
सेवेसी

भाऊ स्वामीचे

विनंती. सेवक गोविंद बलाळ कृतानेक सां नमस्कार विनंती. ताा मार्गसीर वद्य पंचमीपावेतों स्वामीचे कृपादृष्टीकरून सेवकाचें वर्तमान येथस्थित आसे विशेष.

गुलाबसिंग या प्रांती फौजेनसी आला. त्याजला तमाम जमीदार जाऊन मिळाले. मोठीसी फिसाद केली. तें वर्तमान पेशाजीचे पत्रां स्वामीस लिहिलेंच आहे त्याजवरून विदित जालेंच आसेल. हलीं वर्तमान गुलाबसिंग इंदूरखीस होता. त्यासी आम्हासी थोडेसे जुजहि जालें. घोडी माणसे आम्हाकडील पडलीं. गुलाबसिंग इंदूरखी धरून राहिला. त्याजला कोंडून आसपास कोशाचे तफावतीने पंधरा रोज मुकाम करून आम्ही राहिलो तो राजश्री नारो शंकर रो इंद्रेजी कदम व रो लक्ष्मण शंकर रा दादो माहादेव व मीरखान राणोजी जगदले हे सर्व येऊन पोहचले. येकत्र होऊन कूच केले. इंदूरखीपासून पाऊण कोश सिंद नदीवर जाऊन मुकाम करून राहिलो. गुलाबसिंगाकडील स्वार पुढें इंदूरखी सोडून थोडेसे आले होते. पुढें हरोलीस दादोपंत होते त्यासी थोडेसे जुज जाले. दादोपंताकडील घोडीं माणसें पडलीं. गुलाबसिंगाकडील माणसें पडलीं. दुसरे दिवसी गुलाबसिंगानें वकिलीस मनसाराम पुरोहित पाठविला. सलूक केला. सर्वासी भेट जाली. लक्ष्मणपंत, दादोपंत कूच करून कालपीस गेले. गुलाबसिंग समागमे घेऊन आम्ही व नारोपंत लायेरस येऊन मोचें लाविले. सवाईवर मोचें पोहचले. पाचा साता रोजानी हे गढी घेऊन आम्ही आपले तालुकियाकडे जाऊ. नारोपंत इकडे राहतील. आपले कामकाज करितल. आहे वर्तमान ते सेवेसी लिहिले आहे. जे वर्तमान होत जाईल ते वरचेवर लिहीत जाऊन. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶*Govind Ballal to Bhausaheb describing his success in a skirmish with Gulabsing at Indrukhi.*

No. 26]

[7-1-1747

श्री

†विनंती उपरी. ईश्वरसिंग माधवसिंग याचे मजकुराचे उतर उदासीनता दाखऊन निराली टाकून लिहिले. ऐशियास तुम्ही या प्रकारे ल्याहावे ऐसे नाही. ज्यात अती दुर्निमित्य नाही वर घरकलह वृध न होये ऐसे हरप्रकारे करणे अखेर तुम्हासच पडेल. राणाजीहि तुमचें व तेहि तुमचें. विचारे करून तुम्ही तोडमोड दबावाने केलियाने होईल ऐसे दिसते. छ ६ मोहरम हे विनंती.

¶*The Peshwa suggests how the mutual differences between the Rajputs may be amicably adjusted.*

+ चिठी नानासाहेबाची.

पौ छ १० जमादिलोवल

श्री श्रीकृष्ण

श्रियासह चिरंजीव राजमान्य राजश्री बाळाजी बाजीराऊ प्रधान यांसी. श्रीवि-
श्वेश्वरनगरीहून नारायेण दीक्षित कृतानेक आसीर्वाद विनंती उपरी. येथील क्षेम
ताा फालगुण सुध २ परियंत श्रीक्षेत्रीं समस्त सुखरूप जाणून स्वकीये लिहीत
असिले पाहिजे. यानंतर आम्ही येदा श्रीप्रयागास गेलो होतो. काहीं अनुष्ठान व
ब्राह्मणसंतर्पण करणे होते यास्तव पूर्वीच राजश्री यादवराव प्रल्हाद यांसी लिहिलें
होते त्यावरून त्याणी मीरजा महमद इसाक मीरबावर याची माणसे व दस्तक
मार्गींचे पाठविले. मग आम्ही स्वार जाहालो. समागमे श्रीचे दाहा सहस्र मनुष्य
आले. तमाम माघ मास मकरश्चाने जाली. देशचीहि यात्रा बहुत आली.
मीरजा महमद इसाक याणी आमचा सन्मान उत्तम प्रकारें केला. बिन्हाडास
येऊन भेटला. सेवेत बहुत तत्पर राहून सर्व यात्रेचें संरक्षण उत्तम प्रकारें केलें.
प्रयागवलाचा व आणखी कोणाचा उपद्रव लागो न दिलहा. आम्ही सांगितले
त्याप्रमाणे वर्तणूक केली. आम्हास बहुत राजी ठेविले. यैसियासी आपण येक
पत्र थैली नवाब आमीरखाजीस पाठवणे कीं दीक्षित यात्रेसह प्रयागास गेले होते.
मीरबाबराने बहुत राजी * * * * त्यावरून आम्ही समाधान मानि
* * * * * सिष्टाचाराचें पत्र थैलीसमेत पाठविजे व दुसरे येक पत्र
मीरजा महमद इसाक यांसी आपण समाधानाचें ल्याहावें कीं, दीक्षित राजी आहेत
तेणेकरून आम्ही संतोषी आहो. याप्रमाणे पत्रें अगत्य पाठविजे. रघुराम नामे
वकील तुम्हाकडून बंगालियास जावयास आले ते प्रयागास आले. त्याणी येथे
लबाडी बहुत केली. प्रयागवलास व यात्रकरास ध्यानास लाऊन दक्षणा चुकवितों
म्हणून दुकान माजिवला. बाबुराऊ नामे बापूजीं श्रीपतीकडील फडनीस यात्रेस
आले ते व हे मिळोन यात्रेकराजवळून चितास येईल ते र्हा घेतले. सेवटीं
प्रयागवलाचीहि समजाविश न निघाली. रघूरामजीने यैवज मुबदला प्रयागवलाचे
र्हा भक्षिले. मीर बाबराने यात्रा उतरून कासीस वाटे लाविली, परंतु मार्गे प्रयाग-
वलाचा राडा पडला. रडतात, डोई फोडितात, या प्रकारचे वर्तमान आहे.
तुम्हासहि परस्पर कलेल. बहुत काय लिहिणे ! कृपा असो दीजे.

¶[Narayan Dikshit Patankar informs the Peshwa of his (the writer's) having performed the pilgrimage of Prayag with a following of ten thousand. The whole affair was satisfactorily arranged by Mir Babar, probably the police officer of the place. The letter is interesting in that it shows how anxious the Peshwa was for the safety of Hindu pilgrims to these holy places.]

श्री

श्रीमत् राजश्री बाबा

स्वामीचे सेवेसी

पोष्य अमृतराव शंकर दिनकरराज साष्टांग दंडवत् विनंती उपरी. येथील कुशल फाल्गुन शुद्ध पंचमी भो(म)वार मुकाम लस्कर स्वामीचे कृपेकरून येथा(स्थित) (असो) विशेष. स्वामीची आज्ञा घेऊन स्वार जाहा(लो). (लस्क)रात माघ शुद्ध पंचमीस पावलो. खावंदाचे आज्ञेप्रमाणे सरदारास सांगितले. त्यास माधोसिंग व ईश्वरसिंग याजकडील मनसवियाचा घोर मोठासा पडला होता. त्यास तिकडील कार्यानिमित्त राजश्री रामचंद्रबाबाचे व राजश्री मल्हारबाबाचे मनोधारण करणे लागले. बहुता प्रकारे स्तव करून मरजी ठिकाणास आल्यावरी येथेच सिधांत हांणे तो जाहाला. तो विस्तार सरदाराही आपणांस लिहिलाच असेल. मुख्य गोष्ट (अपूर्ण) —

¶Amritrao Shankar informs Janardanbaba Fadnis how matters regarding the Rajputs had been adjusted.

No. 29]

[Recd. 25-4-1748]

ल ७ जमादिलौवल

श्री

पुा तीर्थरूप राजश्री भाऊ

स्वामीचे सेवेसी

विनंती. दिलीकडील दुसरी पत्रे बरानपुरास तेरावे रबिवाखरीं आली. खबर दुणावली. वजीर व याजकडील तोफखानियाने खासा पठाण मेला. नवाबानी नजरन्ध्राज केली, याप्रा लिहिले आले. तीर्थरूप जाऊन पोहचले नाहीत. पुढे येईल वर्तमान ते लेहून पाठऊ म्हणून लिहिले ते कले आले. सारांष सर्वभोमाची फते जाहाली. थोर गोष्ट जाहली. गोविंदराव याजकडील मजकुराविसी तीर्थरूपाची पत्रे आली, त्यावरून गोविंदराव यास पत्र पाठविले. अतःपर त्याचे कार्य तेथे नाही. तांडची वाफ गमाऊ नये. त्याणी यावे यैसे आहे म्हणून आपण साद्यंत वर्तमान लिहिले ते कलले. आपण गोविंदराव यास लेहून पाठविले.

युक्तच केले. तीर्थरूपाचे लिहिल्यावरून मनसब्याच्या वाटेने पाहता विचार स्वामीनी ध्यानात आणला तो प्रमाणच आहे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶The writer, probably Nana Purandare, writes from Satara to the Bhau at Poona news of the defeat of the Abdali by the artillery of the Emperor, as received at Satara. This happened before the Peshwa could reinforce the Emperor.

No. 30]

[11-5-1748

छ २३ जावळ

श्री

पुरवणी श्रीमंत राजश्री भाऊ
स्वामीचे सेवेसी

विज्ञापना कीं श्रीमंताकडून या दिवसांत कांही पत्र आले नाही. तथाप नवाबाचेथे वर्तमान बातमीचे येत असतें. कासीद जुवानी व आजम आनवर-खानजीहि सांगत होते कीं, श्रीमंत जयेनगर प्रांतीच आहेत. माधवसिंग वगैरे संपूर्ण येऊन भेटले फौज मातबर जाली आहे. ईश्वरसिंग पठाणाचे जुंजातून पळून आला तो जयेनगरात दडून बसिला आहे. आजपावेतो फौजेच्यायोगें मुलुकाची खराबी होणार ते जाली. केसोदास राज्यामलाचा पुत्र श्रीमंताकडे आला आहे. इकडूनहि दोघे भले मनुष्य जयेनगरास गेले. हे पनास मागतात ते पंचवीस कबूल करितात. निमेनिम राज्य माधवसिंगास वांटून द्यावे आसी ब्रोली लागली आहे. पाहावे तेथील कार्यभागाचा निकाल कसकसा होईल. ईश्वरकृपेने सार्वभौमाकडूनहि श्रीमंतावर विशिष्ट कृपा आहे. ईश्वरसिंगावर पादशाहा इतराज की याच्या भरवसियावर पादशाहजादा पाठविला आणि हा येन लडाईतून पळून गेला म्हणून इतराजी जाली आहे. प्रस्तुत बखतसिंग हजूर दिलीस आहे. त्याणी याजविषई आर्ज विनंती करून बहुमानार्थ वस्त्रे घोडा पाठवावयास केला आहे. तथाप पादशाहाचा आग्रह कीं याणी जयेनगरीं न राहतां आलीमाहमद रोहिल्यावर मोहिमेस जावे आसी हजूरची ताकीद आहे. ईश्वरसिंगास गतवर्षीं गर्व विशिष्ट जाहाला होता. तसाच येदा त्याच्या शतगुणें परिहार जाला. पादशाहापासीं प्रतिष्ठा राहिली नाही. युत्वातून पलला म्हणून लौकीक फटकाल जाला. पुढें श्रीमंतासी विनीत होऊन सुरलीत वर्तविं लागलें. हा सर्व पुण्यप्रताप श्रीमंताचा आहे. जो यांसी प्रतिकूल जाला त्याजवर ईश्वरी क्षोभ या प्रकाराचा जाला. सरकारचे खिदमतगार दोघे व कासीद दोघे श्रीमंताकडे स्वामीपासून

रवाना जाले होते त्यापैकी येक खिदमतगार औरंगाबादेपलीकडे दुखण्या पडला. राणू खिदमतगार व दोघे कासीद येथून पुढें गेले. सेवेसी विदित व्हावें. कृपा विशिष्ट असावी हे विज्ञापना.

¶*News-letter to Bhausaheb from Hyderabad giving a report of events in the North. The Peshwa, according to the letter, is encamped at Jainagar with a view to reconciling Ishwarsing and his rival Madhosing. The Peshwa desires Ishwarsing to recognise Madhosing's claim to half the state and to agree to a tribute of fifty lacs. Ishwarsing has forfeited the sympathy even of the Emperor owing to his cowardly action in leaving the field precipitately when fighting the Abdali.*

No. 31]

[9-7-1748]

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान
स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक विठल सिवदेव साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ताा ल २३ रजव मुकाम भदोरे प्राा खुटावद जाणून स्वामींचे कृपादृष्टीकरून सुखरूप आसों. यानंतर जासुदासमागमे पत्र पाठविलें तेथें आज्ञा कीं हानवार व अमरालेविसी आज्ञा. त्याजवरून दलेलसिंग यासी बोलाऊन आणून ताकीद केली. त्याणे सांगितले कीं आपणापासून खर्च राा आंताजी माणकेस्वर याणी घेऊन आमरालचे ठाणे माझे स्वाधीन केले. जैसे आसोन आपण ताकीद करितात तर ते महिनाभर येतील. हिसेव मनास आणून त्यांचे स्वाधीन करीन याजप्राा ठरावले आहे. हानवारच्या चोपदाराविसी लिहिलें. त्यास चौदा हजार रूपापैकी निमे सात हजार रूपाचा पटा आहे त्याजप्राा देतात. त्यांतहि पांचसे रूा त्यास दिले. जाजती घेत नाही. पूर्वीं नरवरकराकडे त्याचा गाव परोटी होती ते सांप्रत सुटली. त्यांचा अमलमात्र रूा घेतला. त्यासिवाये त्यांस उपसर्ग लागत नाही. त्याचा हरयेकविसी गौर करीतच आहों. प्रस्तुत भदोरेवाले सिसोदे यानी राा गोविंद सामराज याजकडील कमाविसदारासी बदमा(म)ली करून ठाणे घेतले. येक दोन माणसे मारली; सबब कमाविसदार पुढे येऊन येथे घेऊन आले. तूर्त शहास गुंतलो. स्वामीच्या पुणेकरून कार्य करून सेवेसी येतो. विदित जाले पाहिजे हे विज्ञापना.

¶*Vithal Shindeo reports his doings to the Peshwa from Bundelkhand.*

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य
राजश्री गोविंदराऊ राम स्वामी
गोसावी यासी

सेवक विठल सिवदेऊ सा नमस्कार विनंती उपर. श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान
यानी तुम्हावर वरात दिलही. रुपये ४९७०० पंचेतालीस हजार सातसे याची वरात
तुम्हास दिलही. वरात बमोजीवर रुपये ताा भिकाजी महिपतराऊ कारकून याचे
पदरी घातले ते आपण भरून पावलो. ताा

२९७०० पैठणी रोख दिलहे

२०००० हुंब्या पुण्याच्या मारफत लक्ष्मण नाईक चाबूकस्वार

१०००० गोपाल केश (व)

१०००० रामाजी नाईक भिडे

२००००

४९७००

सदरहू पंचेतालीस हजार सातसे भरून पावलो. हे कवज लेहून दिलहे सही. शके
१६७० विभवनाम सवळर आशाढ वद्य १० तरीख छ २३ रजव.

¶Vithal Shivdeo acknowledges the receipt of a sum of Rs. 45,700 from
Govindrao Ram.

श्री

सेवसी विनंती उपरी. आजी चिरंजीव साबाजी सिंदे यांची खानगी न
जाहाली. उदईक होईल. त्या लस्करे आटोपणार नाही, यास्तव उद्याचा
मुकाम ती चौ कोसाचा केला पाहिजे. लस्करे नालशास गेले तरी हे पोहोचत
नाही. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञाति.

¶This is probably Jayappa Sindia's letter to the Peshwa imploring the
latter not to make a forced march to Nalchha.

No. 34]

[1748?

विठले की हरिपंतासी कजिया करिता; राजश्री जयाजी सिदे याजकडे न गेलेत. यैसियासी ये वर्षी हरिपंतानी कृतोपकार केला तो विस्तार सेवेसी काये लिहावा ! ते गगराडच्या गढीच्या आसऱ्यास जाऊन राहिल्यावर आम्ही कूच करून मजल दरमजल आग्नेप्रमाणे बुधेलखंड प्रांतास आलो. हे सविस्तर वर्तमान कन्हारागड या मुकामीहून सेवसी विनंतीपत्री लिहिले आहे त्याजवरोन श्रुत जाले आसल. साप्रत स्वामीच्या प्रतापेकरून राजश्री रामचंद्रबाबा यासमागमे जाटाच्या प्रांतास आलो. जन्टाचा बंदोबस्त जाला. मथुरा वृंदावन यात्रा करून मावारे चमेल उतरून कुवार नदीवर आलो. पुढे मजल दरमजल देशास येतो. आमचा विचार तर कुली दरोबस्त मामलतीचा बखेडा हरिपंतानी बासवाडा वगैरा केला. येक पैसा हातास आला नाही. जागा जागा आमल बंद केला.

श्री
भवानी शंकरचरण * *
* * * * आनंदराव
सुत यशवंतराव पवार
निरंतर शके १७९२+

आम्ही या प्रांतास आलियावर मागे हरिपंत बापनावरी येऊन राहिले. तेव्हाडे ठिकाण पागा व मुले माणसे ठेवावयास जागा होती तेहि त्याणी आटोपली. याउपर कोठे विसावा घ्यावयास ठिकाण नाही. कोणता विचार करावा ? स्वारी खर्चचे कर्ज जाले, नित्य खर्चाची आवाळ, मागील देणेदाराचे तगादे. देशास यावयास (अपूर्ण)

¶Yashwantrao Pawar informs the Peshwa that the Jat has been humbled and that the writer was proceeding to the Deccan by regular marches.

No. 35]

[1748?

श्री

राजश्री माहांदाजीपंत बाबा गोसावी

यासी

ॐ अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य

श्री मलारजी होळकर दंडवत

विनंती उपरी. येथील कुशल जाणऊन स्वकीये कुशल लिहीत असावे विशेष. बहुत दिवस जाले. पत्र येत नाही. तरी यैसे न करावे. सदैव कुशलार्थ लिहून संतोशवृधी होये ते करावे. इकडील वृत्त श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान स्वामीचे शेवेसी लिहिले आहे त्यावरून कळू येईल. सारौश गोस्टी की आम्ही या प्रांतास आलिया दोन मास जाले. आपल्याकडून अंतर होऊ दिले नाही, परंतु राजे ईस्वरसिंग

+ हा संवत आहे.

याची बुधि क्षणभंगूर. सख्ये करून कराराप्रमाणे निर्गम करून घ्यावा येसे नाही. फौज जमा करून बाहेर निघून युध्दप्रसंग करणार. त्याजकडूनच उद्देग आरंभ आहे. खावंडाच्या प्रतापेकरून त्यांचा गर्वपरिहार करून कार्ये करून घेतले जाईल. फिकार नाही. सदैव कृपा करणार आपण समर्थ आहेत. लोभाची वृद्धि करावी हे विनंती

मेतव
सुद.

¶*Malharrao Holkar to Mahadoba Purandare informing him of the hostile attitude of Ishwarsingh.*

No. 36]

[1748]

श्री

सेवेसी विनंती.

मालवीवाण्याकडील पाऊणसे ह्या येणे ते माहादसेट यांणी येथे घ्यावयाविसी आम्हास सांगितले असतां मोरसेट देत नाही तरी आपण माहादसेट पासून घ्यावे. याचा वादी सराफ नासीककर याणे श्रीमंताजबल सांगितले की माझे रुपयाची चौथार्ई कमाविस-दारांनी घेतली आणि मालवीयाचे सा हजार ह्या त्याची चौथार्ई न घेता त्याचे जामीनकतबे रामाजी बावानी देविले त्याजवरून श्रीमंत भाऊसाहेबी रामाजी कासी यांस सागोन आम्हास विचार-विले. आम्ही सांगितले की घनसेट-कडे इन्साफ सांगितला. त्याची दोघाचा करून हुजूर विनंती केली त्याजवरून जामीनकतबे पुण्याहून घावयाविसी विनंती करून पत्र घेऊन

आपाजी कानंदेव आज उभाउभी भेटले. मंहेकरं वगैरे गावास अंताज माणकेश्वर याचे कारकून मुजाहीम होतात तरी त्यास पत्र द्यावे म्हणोन बोलिले. त्यास आम्ही साफ सांगितले की बावानी सांगितले की जगीर-दाराचा करार मदार करून पत्र घेणे, येसे असतां अद्याप न घेतले तरी गावचा कारभार सोडून देणे. दरबारी आमचा बोभाट होईल तो कामास येणार नाही. त्यास आज उद्या काये विचार आपाजीपंताचे मते होईल तो लेहून पाठऊन.

तीर्थस्वरूप काकाचे राउताची हा-जिरी मात्र काल जाली. बरकड काही नाहीं. चिरंजीव कृष्णोबा व शंकरोबा आज उद्या जातील.

दिल्ले. चौथाई आम्हास काये ठावकी म्हणौन बोलिल्लो. होईल ते मागाहून लेहून पाठऊन.

कुलाबातफेंस धामधूम आहे तीच आहे. निवळ जाले नाही. अंताजी माणकेश्वर यास अद्याप निरोप दिल्ला नाही.

पुण्याहून पत्रे आली ती सेवेसी पाठविली आहेत. त्याजवरून सर्व कलेल.

बहुत काये लिहिणे हे विज्ञाति.

¶*News-letter from Satara mentioning several items under discussion, one of which was the account of moneys due from the province of Malwa.*

दिनकरपंताबा फौज देऊन तुलाजी आंगरे याजकडे राा करितात दो चौ दिवसी जातील.

कृष्णावत घोडी सवर आम्हाबरोबर होती त्यास श्रीमत् त्रिंबकास जातात. उन्हाले दिवस खराब होईल याजकरिता पुण्यास घोडी पाठविली.

No. 37]

[25-1-1749 ?

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य
राजश्री (कोरी जागा)

पोष्य रामचंद्र मल्हार नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीय कुशल लेखन करीत आसले पाहिजे विशेष. राजश्री पांडुरंगपंत पुरंधरे यांस प्रांत नरवर येथील कमाविस घासदाणा व नजरेची सालगुदस्तां श्रीमंतानी सांगितली आहे. मारानिले प्रा मजकुरी गेले परंतु फौजेचा शह पोहचला नाही. याकरितां रुपया वसुलांत आला नाही व साल मजकुरीहि काही दिल्ले नाही. श्रीमंतानीहि याविशीं आज्ञा केलीच आहे कीं त्या प्रांते गेलियावरी प्रा मजकुरास शह पोहचाऊन त्याचा अमल चाले तें करणें. येविशी राजश्री मल्हारबा यास पत्र लिहिले आहे तरी तुमचे आगोघर जाणे नरवर प्रांते जाहलें तरी मारानिले तुम्हाकडे येतील, वर्तमान सांगतील, ते मनास आणून नरवरकरास उतमप्रकारें शह पोहचचे आणि याचा दुसाला पैका वसूल होये तें करावें. आम्हीहि लौकरीच येतो. अतःपर आमच्या येण्यास विलंब नाही. तुमचे अगोघर त्या प्रांते आगमन होईल म्हणून लिहिले असे (पुढें कोरी जागा)

¶*Ramchandra Malhar asks some Sardars in Bundelkhand at once to proceed to Narwar and succour Pandurangpant Purandare who had been ordered by the Peshwa to collect the tribute from that place.*

श्री

श्रीमंत राजश्री

बाबा स्वामीचे सेवेसी

पोष्य पांडरंग सिवदेऊं मुकाम नरवर सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता माघ वद्य त्रितीया जाणऊन स्वकीये कुशल लेखन करावयासी आज्ञा केली पाहिजे. यानंतर स्वामीची फौज जे समई लटेरीवरून गेली ते वेळेस आम्ही येथून स्वार होऊन आपनाकडे येत होतो. चंदेरीपावेतो आलों तो आपली स्वारी त्वरेणे कूच दरकूच धामनीवरून तेजगडावर गेली. आमची गांठ न पडली. मग वर्तमान पैकिले की राजश्री बकसीरामजी बकील लस्करातून आपला निरोप घेऊन फिरले ते शाहाबादेस आले. हे वर्तमान पैकून स्वामीकडे पत्रे देऊन जामुदाची खाना केली. त्यास जामुद धामनीपावेतो आले. तेथून मार्ग पुढे चालेना म्हणून फिरून आम्हाकडे आले. ते पत्रे हाली बजिनस लाखोटि पाठविले आहेत. त्यांत सविस्तर वर्तमान लिहीले आहे त्याजवरून नरवरकराचे वर्तमान कळल. त्यास राजश्री बकसीरामजीहि मागती कागदपत्र यांसी पाठविले होते परंतु हे ग्रहस्तपने विलेस लावीत नाहीत. त्यास आम्हास तां स्वामीच्या आगमनाचा निजध्यास श्रावणमासापासून होता की आपण येऊन आमच्या चितानरूप नरवरकराचे पारपत्य करून सरकारचा मामला उगवितील हा भरवसा पूर्ण धरून इतके दिवस बसलों होतो. त्यास आता तां आपले लस्कर बुदेखंडात गेली. आता आशा खुटलीसी जाली. त्यास पुढे आम्हास काये आज्ञा ते उतर ल्याहावे. तदुनसार वर्तणूक करूं. उतराची मार्गप्रतीक्ष्या करीत बैसले आहांत. हे तो विना फौजेवेगळे काही पैकत नाहीत. जरीकरिता आपले येणे जवळपास होते तर आपनास पनास हाजार रुपयेपावेतो नजरहि देते आणि सरकारची मामलियेतहि चुकविते. त्यास आपले येणे दतिया ग्वालेर प्रांती होईल तर उत्तम आहे. श्रीमंत राजश्री बाबास पत्रे आम्ही उजेनीच्या मुकामीहून लिहिली होती त्यांचे उतर आले की तुम्हाविसी आम्ही राजश्री बाबास लिहिले आहे आणि समक्षहि सांगितले आहे. ते कार्य करतील. तुम्ही काही चिंता न करणे येसे लिहीले आहे. बहुत काये लिहिणें. फार ल्याहावे तर आम्ही सेवक पदरचे आसो. लोभाची वृथी करीत आसावे हे विनंती.

¶[Pandurang Shivdev Purandare to Ramchandra Bawa (?) reporting the situation in Bundelkhand.]

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत

प्रधान स्वामीचे शेवेसी

विनंती सेवक विठल सिवदेव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती विज्ञापना. येथील कुशल ता छ १९ माहे सफर मुकाम हांडे नरमदातीरपर्यंत श्रामीचे कृपे-करून येथ्यास्तित असे विशेष. स्वामीची आज्ञा घेऊन स्वार जालियास गंगातीरी चादारी प्राा नासिक येथे पंधरा दिवस राहिलो. तेथील कार्ये केले आणि लोकाचा मार्ग पाहिला. कितेक लोक न आले. दिमत व निसबतपर्यंत आडीच हजार पर्यंत फौज जमा जाली. मग दरकूच चालिलो. खानदेशात आलियांत्र चारसेपर्यंत आले. येकूण तीन हजार फौज जमा जाली. हजार स्वाराची पतके आद्याप आली नाहीत. मार्गी येत असतील परंतु तेथून शोध मनास आणावा. पतके येणेप्रो मागे आहेत.

कानडे प्रांतीचे

आलीकडील पतके

३० तुलजोजी वाटगे १०० पैकी

१५५ काकडे जदीद व कदीम

आले ७० बाकी फार्जालशा

२५० रामचंद्र कृष्णराज

सुधा

१२० जिवाजी गायकवाड १५०

७५ जिवाजी थोरात

पैकी येथे आले ३० बाकी

४० आनदोजी थोरात

५० भगवंतराज माने

१०० माहादजी सितोले

५० भगवंतराज भोसले

७० सदासिव चिंतामण

२५ सताजी देवकाते

२० सताजी सर *

१० आनंदराज धुमाल

१० माहादजी थोरात

२५ विठोजी धुले ५० पैकी २५

बाकी येणे देखील खास

७१५

येकूण दाहासे तीस येणे. बहुतेक राजश्री रामचंद्रपंतासमागमे येतील परंतु स्वामीनी शोध करावा. राजश्री मल्हारबा आजमेरीस आहेत. राजश्री जायाजी सिंदे व राजश्री बाबा यैसे बुधेलखंडात जाऊन तेजगडवाले यानी हटे वगैरे प्रांती गोविंदपंताच्या जिल्ह्यात धामधूम केली होती. याकारिता फौज दरकूच जाऊन तेज

मारून ठाणे बसविले. लोक फार पडले. मानाजी पायेगुडे याचा पुत्र लालजी पडला आणि पंचवीस तीस आसामी मातबर पडली परंतु चढे घांटे जागा घेऊन ठाणे बसऊन दतियाच्या रोखे येणार येथे वर्तमान आहे. आम्ही सिऊर येथे येक दोन सुकाम लोकासाठी करून दरकूच जाऊ. हे विज्ञप्ति.

¶*Vithal Shivdev to the Peshwa giving the strength of his army which he mobilised with great difficulty while proceeding to the North from Nasik. Further the writer describes a successful encounter of the combined forces of Sindia and Holkar in Bundelkhand.*

No. 40]

[29-1-1749]

श्री

श्रीमंत राजश्री भाऊ स्वामीचे सांग

विनंती. सेवक गोविंद बलाल कृतानेक सा नमस्कार विनंती. ता माघ वद्य ७ सुा तेजगड येथे स्वामीचे कृपेकरून वर्तमान येथास्थित असे. यानंतर या प्रांतीचे वर्तमान तर आम्ही कांच कनार प्रांते गेले होतो. तो धामोणी प्रांतांतील जमीदार याणी धूम अतिशये केली. गाव जालिले. खंडणी वेतली. लुटिले. त्याजवर आम्ही दर मजलीनी आलो. उभयेता राजे यास वर्तमान कल्लियावर तेहि आले. त्याजवर त्याची आमची भेट मल्हारेयावर जाली. उभयेता समागमे आलो आम्ही सडे धावने आलो. तो ते पलोन तेजगड प्रांते सर्व फौज पर्वतात आले. त्याचे मागे मागे आम्ही आलो. त्याचे आमचे जूज जाले. ते सर्व तेजगडी जमा जाले, हे वर्तमान राा ज्या(पा) सिंदे व राा रामचंद्रबावास लिहिले, त्याजवरून ते उजनीस होते. तेथून बारा बारा कोसाची मजली करून येऊन पावले. तेजगडास मोरचे दिले. आठ रोज जूज जाले. गाव जेर जाला. येका दोन रोजात फडशा होईल. राा मल्हार होलकर सुभेदार अजमेरीकडे आहेत. वरकड वर्तमान आहे तेच आहे. वरचेवर सेवेसी लिहीत जाईन. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶*Govind Ballal to Bhausahab writing from Tejgad (in Kunch) to inform the addressee of the Bundela Zamindars who opposed him at Tejgad. Jayappa Sindia is reported to have marched immediately to help the writer. This paper describes a hitherto unknown campaign, while Malharrao Holkar was at Ajmere. Ramchandra Baba was in the North at this time.*

श्री

श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान स्वामीचे शेवेसी

विनंती. सेवक विठल सिवदेव साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान स्वामीच्या कृपाबल्लेकिकहून ताा छ २९ रविवेल मुा सालबाई पाा पवावा (?) सेवकाचे वृत येथास्थित असे * * * * * व राा नारो शंकर याचीं फौज मिळोन सिकरी सुसारच्या गढ्या सर करून वरकड तिकडील कळवाधार वगैरे बंदीवस्त करून अखेर पौष्य मासी ग्वालेरीस आलो तो सोधेकर जमीदारानी लवाडी केली. सबब त्याचा तालुका होता तेथे * * * वगैरे गढ्या होत्या त्या सोडविल्या. उपरांतिक कूच करून छ २० रविवेली सालबाई लोहणडास मोचीं लाविले. दोन्ही ठाणी फते जाली म्हणजे कुल नरवर पंच माहालच्या गढ्या सुटल्या. स्वामीनी अखेर माघ मास पावेतो * * * बेगमी करून पाठविली. त्या उपरांतिक * * * नवते. त्यास राा अंताजी माणकेस्वर * * * सुदा समागमे पत्र स्वामीचे आले त * * * कीं आंताजी माणकेस्वर याजकडे राणा भीमसिंग याचा तालुका दरोबस्त दिलहा आहे. त्याच्या तालुक्यात आथवा राण्यासी हर्शामर्ष केलिया सरकारात * * * * * करणे येईल त्यासी आम्हास स्वामीची आज्ञा प्रमाण. सन सितांत सनद करून दिलही तेव्हां आखेर खमस पावेतो जगो व राणाकड हवेली वगैरे असतील ते तालुकदाराकड ज्याजकड तालुका लागेल त्याजकडे अमल घ्या * * * * * याउपर गाव दाबले असतील अथवा पैका घेऊन दिलहे असतील त्याची वाजपूस करावी. तेव्हां प्रसंगी आम्ही नसतां स्वामीपासी मनमानेसी विनंती करून ताकीदपत्र घेऊन पाठविलें. स्वामी खावंद ये प्रांतीचे साद्यंत वृत निवेदन होईल तेव्हा ध्यानास मजकूर येईल. स्वामीच्या ताकीदपत्रासमागमे आंताजीपंताची पत्रे राा बाबूराव शामराज यासी पत्रे कीं श्रीमंतापासी साद्यंत वृत निवेदन केले आणि मातबर मातबरानी साक्ष दिलही की विठलपंत जाहाला * * * * * आंताजी माणकेस्वर याजकडील तालुक्यांत कथळा करून अमल बुडवितात येशा कितेक गोष्टी सांगितल्या आणि गोविंदराज सखाजी व बालाजी शामराज याणीहि साक्ष दिलही. त्याजवरून श्रीमंतानी ताकीदपत्र दिलहे तर तुम्ही त्यास बरेवजेने च्यार गोष्टी सांगोन मुलकाचा जाव पुसणे. येसियासी त्याणी मामलेदारांस लिहिले हे उत्तम केले. मामलेदारांनी अंताजीपंतास पत्रे वरचेवर लिहिलीच असतील. तीच समक्ष अणऊन पाहावी * * * * * मामला करीत होते तेव्हा पछोरकर

व गोहदकर बैरण अथवा फाटे दंत नवते. राणांतून गोवण्या वेचून आणाव्या ये रीतीचा मोकदमा होता. प्रस्तुत मामलेदारास बैरण फाटे मिळते. सन खमसा आलीकडे पांसष्ट गाव हवेलीचे दावले. ये गोष्टीस चौधरी कानगो व जमीदारांचे दाखले सेवेसी येऊन पोहोचतील व श्रीमंत राजश्री बाबास आदिअंत मजकूर विदित आहे. ये प्रांती होते तेव्हांच ते या गोष्टीत माहीत. आम्हास आज्ञा केली असती आणि अंताजीपंत सांगतात हे खरेच असते तरी मान्य करितो. त्याणी ही गोष्ट अमा * * * आणि प्रस्तुत आज्ञापत्र आले. येसिया स्वामीची सेवा आजीपावेतो केली. परंतु स्वामीकार्ये होऊन आपल्यावर शब्द न येसीच वर्तणूक केली. पुढेहि स्वामीच्या पायांसीं निश्चये हाच आहे. आपरोक्ष मन मानेसे हरकोण्ही येऊन सांगतात हे अनभवाखेरीज चिंतावर न व्यात्रि आणिक मामलेदारास व राण्यास कितेक भांतेने अंताजीपंतांनी लिहिले कीं विठलपंत तुम्हासी कजिया करितात तरी तुम्ही जमियेत करून त्यास मुलकांतून काढून देणे. येक विठलपंतास तुमच्याने राख * * * तेव्हा * * * * सुभा आला तर त्यासी कसे जुझाल ? येशा इरेस घालून मनमानेसे लिहिले. त्यास स्वामींनी अम्हांस ये प्रांती ठेविले. निमित्य कीं पातशाहीत फितुर व मुलकचा बंदवस्त राहिला पाहिजे. जेथवर हात पोहचेल तेथवर मामलेदारांची कुमक करावी. येसे असोन कळवाधारेत चाकरी केली. बाबाजीचा अमल थोडाबहुत जाला तो बसऊन दिलहा. येहनोची मामलियेत त्याच्या मामलेदारास चुकवून दिलही. सिकारवारची मामलियेत सरकतीचीहि थोडी बहुत करून दिलही. चेनामु, गादली दोन ठाणी घेतली. तेथे दाहावीस माणूस जखमी व पाचसात मयेत जाले. किंचेन्याचे ठाणे वाटणीप्राप्ता त्याचे स्वाधीन केले. राण्याकडील मजकूर आलीकड गाव दावले याजकरितां त्यास कठीण वाटले. आणि स्वामीपार्सीं विनंती केली. उत्तम केले. साद्यंत देहशाडे वगैरे कागदपत्र सेवेसी येतील तेव्हा साक्ष मनास आणून कागदपत्र पाहून विल्हे लाऊन देणार स्वामी धणी आहेत. आज्ञा करितील त्याजप्रमाणे वर्तणूक करून अखेर माघमासपावेतो रोजमरियाची बेगमी जाली. पेस्तर पोटास पाहिजे यासिवाये रवानगी पाहिजे. बेगमी करून बावयाची आज्ञा वैशाखमासपावेतो कार्ये सेवकास उपस्थित करून आज्ञा करावी. फौज या प्रांतास आद्यापि आली नाही. फौजेविना मुलकाचा बंद राहणार नाही. सर्व चिंता स्वामीस आहे. आम्ही आज्ञांकित जे आज्ञा कर्तव्य ते केली पाहिजे. हा कालपर्यंत ये प्रांतीचा बंदोबस्त मातबर फौजेप्रमाणे राहिला असे. विशेष. अंताजीपंती तमाम ये प्रांतीच्या लोकास पत्रे लिहिली की राण्याचा गावाविसी श्रीमंतानी विठलपंतावर

इत्राजी केली आहे. संजाम काढितात. आम्ही करून घेतो. हारकोणही
 * * * * ब्राह्मणास तो उठऊन लावणे. सरदारानी स्वामिजिवल
 * * * * विठलपंत अंतार्जीपंतास कजिया * * * * विठलपंत आप्रमाण
 माजले आहेत * * * * जाला. येसे मातबरानी आम्हास * * * *
 आमची स्थित स्वामीपासी काये राहिली बरे. राणाने गाव सनद जाली तेव्हा बदले
 असतील येसे खरे करून देऊ तेव्हाच स्वामीची निशा होईल मग सेवा सांगणे ते
 सांगावी. बालाजी सामराज गोविंद सखाजी याचा साक्ष तर ते वरसी याची
 त्याची सरकत जे कर्म केले ते उभयतानी केले. नजरनजराणा घेतला तो
 उभयेताचा यामुळे त्यास साक्ष द्यावीच लागली आणि अंतार्जीपंती बालाजीपंतास
 येक घोडी हजार रुपयाची व काही नखत देऊन जवळ चार वर्ष साक्षीसाठी
 ठेविले आहेत. * * * * त्यानी साक्ष द्यावी त्यास येदा प्रसंग बनला.
 आम्ही प्रसंगी नसता साक्ष दिलही यावरून स्वामीनी रागे भरून लिहिले.
 जमिंदाराच्या मोहरानिसी पत्रे घेऊन येतो तेव्हा खरे खोटे कळेल. बालाजी
 सामराज ना बालाजी माहादेव याजकडून ग्वालेरीस होते व अंतार्जीपंती सरकती
 तेव्हा ब्रसूल जाला तो त्यासच विदित असेल. शडतीस दाखला असेल तोहि
 पाहावा. आम्हास संजाम दिल्यावर ग्वालेरीचा आमल कैसा बसला व पहिले
 कैसा देता हेहि ध्यानास येईल. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाति.

¶Vithal Shivdev reports to the Peshwa the efforts that he made in humbling some of the chiefs in the province of Kachhwadhar, Gwalior and Sodhe (Sevandhe ?). He further mentions the differences between himself and Antaji Mankeshwar regarding the mamlat of the province, and answers all the charges brought against him by Antajipant. The writer finally requests the addressee to send more money and men for the defence of the province.

No. 42]

[28-3-1749

श्री

श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान
 स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक विठल सिवदेव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती विज्ञापना
 येथील कुशल ता २१ जमादिलोवळ मुा ढवलपूर जाणून स्वामीचे कृपेकरून
 सेवकाचे वर्तमान येथे स्थित असे. फौजसुधा दतियाचे मुकामी येऊन सामील
 जालो. तेथील प्रसंग विल्हेस लागला ते वर्तमान पूर्वी सेवेसी लिहिले आहे.

साकल्य राजश्री उभयेता सरदारानी लिहिले असेल. सांप्रत दतियाहून कूच करून ग्वाल्लेर प्रांतातून फौज आली परंतु बंदोबस्त मनोदयानरूप न जाला. दर कुचाणे जे भेटले ते विल्हे लागले. मुख्य आम्हाकडील मातवर मामलत नरवरची ती काही मुद्याप्रा न जाली. त्रिसष्ट हजार विल्हे लागली. गुदस्ता मामलेकरानी साठ हजार चुकविले होते. त्यात काही वसूल जाला काही बाकी राहिली. मागील बाकी पुढे मुल्हक ध्यावा आथवा पैका मारी ध्यावा ते न जाले. पुढे जाटाच्या मनसब्यामुळे वेलावर दिष्टी देऊन जे जाले तेंच केले परंतु त्याचा वसूल आद्याप नाही. तुवरधार व सिकरवार हे परगणे सेहाखेरीज राहिले. हवेली वगैरे किरकोल मामलती मामलेकरानी विल्हे लागल्या. प्रस्तुत लस्कर कूच होऊन चमेल उतरोन आले. देशास यावयाचा मनसबा आम्हास आज्ञेप्रमाणे राहावे लागते. ज्ञासीचा सेह राखून ग्वाल्लेरीचा बंदोबस्त करणे तो करू. विशेष नेमणुकेची पतकापैकी पिराजी आहेरराऊ, आनंदराऊ धुमाल आले नाहीत. जदीद परसराम देवकाते व नरहर जिवाजीचे स्वार दीडसे येकूण पावणेदांशा स्वाराची नेमणूक नाही. त्याचा हिसेव रोजमन्याची नेमणूक खानगी पुढील नालबंदीची नेमणूक करून पाठवावयास आज्ञा करावी. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाति.

¶Vithal Shivdev to the Peshwa saying that though he successfully negotiated affairs at Datia, he is not satisfied with the settlement of money matters effected at Gwalior and Narwar.

No. 43]

[13-4-1749

श्री

श्रीमंत राजश्री दादा

स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक विठल सिवदेव साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान स्वामीचे कृपे करून ता ७ माहे जमादिलोवल परियेत स्वस्ति क्षेम आसो. यानंतर स्वामीची आज्ञा घेऊन स्वार जालो ते दतियाचे मुकामी लस्करास दाखल जालो. दतियाचा कामाकाजाचा गुंता उरकलियाउपर मजल दर मजल लस्कर जाटाच्या प्रांतास चमेल उतरून आले. सुरजमल जाट याजकडील वकीलहि आले आहेत. त्यांच्या यांच्या मुदेमाफीक घडोन येईल तेव्हा तहरह होणे तो होईल. सारांश जाटानी ठाणेबंदी केली आहे. बाहेर मैदानांत येत नाहीत. जाले वर्तमान विदित व्हावे याजकरिता लिहिले असे. वरकड कितेक मजकूर श्रीमंताचे

पत्री लिहिला आहे त्यावरून विदित होईल. जाटाकडे राजश्री दामोदर माहादेव गेले आहेत. दो चौ रोजानी तहरह होणे तो होईल. सदैव पत्रद्वारे परामृष करावयास आज्ञा करीत आसावे. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाती.

¶Vithal Shivdev finishes affairs at Datia and proceeds to the territory of the Jats.

No. 44]

[13-4-1749

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत-
प्रधान स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक विठल सिवदेऊ कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान स्वामीचे कृपादिष्टीकडून तागाईत छ ७ माहे जमादिलोवळ परियेत मुकाम पार्वती नदी नजीक आगरे स्वस्तिक्रम आसो. यानंतर स्वामीची आज्ञा घेऊन स्वार जालों ते दतीयाच्या मुकामी लस्करास सामील जालो तो मजकूर पूर्वी सेवसी लिहिला आहे. दतीयाचें काम सर जालियाउपर उभयेता सरदार याणी लस्कर कूच करून जाटाच्या मुलकांत चमेल उतरून जावयाचा ठराव करून मजल दरमजल आगन्यानजीक मुा केले. सुरजमल जाट याजकडील वकील भेटास आले. तेथीलहि तहरह होणे तो स्वामीच्या प्रतापें होऊन येईल. येते वेलेस नरवरच्या सरदेने आले. नरवरकराकडील वकील येऊन राजश्री बावानी मामलीयेत चुकविली. पूर्वी आलापूर सोमावलीची मामलीयेत राजश्री महारजी होलकर याणी चुकविली. गुजरोले तों पळोरानजीक लस्करचें मुकामे गुजरोले नजीक दोन जाली त्यामुळे भोवताली खेडी होती ती लुटलीं गेली आणि पेशजीची बाकी त्याजकडे वेमोबलग हाली पायेमालींखाली गेले. याजमुले तेथील काही राा येतां दिसत नाहीं. आलीकडे तुवरधार जतावर दडरोली यांजकडील तिगस्तांच्या बोळा बाकीच्या आहेत त्याचीच वाट होत नाहीं. हाली मामला त्यानी करावा तर मातबर फौज दहशतीनेच मुलूक [पुढील पान गाहाळ झालेलें दिसते. या पानाच्या पाठीवरील मजकूर] राजश्री बापूजी बाजीराऊ, संताजी मोरे वशाख शुध प्रतिपदेस दाखल जाले. फौजेचा भरणा बराच आहे. राजश्री रामचेंद्र हरी राा गोविंद बलाल याजकडे रवाना जाले व राजश्री नारो शंकर याजकडे जी पतेके राा अंताजी माणकेस्वर व नेहमी जी होती ती त्यासमागमे गेली. उभयेता सरदार यांच्या भेटी दतीयावर जाली. यास येकरूप आहेत. पूर्ववत

प्रा यैक्यभावे चालतात. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाति. जाटाकडे राजश्री दामोदर माहादेव गेले आहेत. दो चौ दिवसानी तहरह होईल. उपरांतिक कोठ्यावरून फौजा येतील. आम्हास जैसी आज्ञा आसिल त्याप्रा वर्तनुक होईल. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाति.

¶Vithal Shivdev reports the movements and the activities of his own contingents and of those under the other Sardars.

No. 45]

[9-6-1749

श्री

श्रीमंत राजश्री बाबा
श्रामीचे शेवेसी

पोष्ये विठल सिवदेव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा आषाढ शुध ९ पंचमी मुा भिंड प्रांत भदावर जाणून येथास्तित असे विशेष. बहुत दिवस जाले स्मरण करून पत्र पाठऊन परामृष न केला तर यैसे न करावे. सेवेसी येक दोन पत्रे पाठविली ती पावली असतील. सांप्रत छावणीस राहाणे जाले यामुले च्यार पांचसे स्वार उठून गेले. आटोले वगैरे उदाजीराव सोमाजीराव कांकडे व किरकोली कांकडे त्याची याद आलाहिदा श्रीमंताचे पत्नी लिहिली आहे त्यावरून विदित होईल. वरकड पतके येथास्तित आहेत. येतेसमई छावणीस राहिलो तर बारमाही रोजमरा व खानगी येसी नेमणूक करून दिलही त्यापैकी लुटीचे दोन महिने राजश्री बाबानी वजा केले आहेत व अधिक मासची बेगमी नाही. येकूण तीन माही लक्ष र्गो तोटा आहे. याखेरीज किरकोल वाकी निघेल. पाचसे लोक गेले त्याचे येवजी पांचसे स्वार या प्रांती मन्हाटे राहिले आहेत त्याची बोली करून त्याची नांवनिसी याद आलाहिदा पाठविली आहे. आज्ञा जाली तर देऊ. नारो शंकर गेलियावर झांसी, दतिये, भदावर, कछवाधारपर्यंत बंदोबस्त जाला पाहिजे याकरिता फौजेखेरीज होत नाही. आस्विनमास आला नाही तो नालबंदीचा येवज लोकास पावला पाहिजे. त्याची बेगमी करणार आपणच आहेत. आमच्या पतकापैकी मुरारजी खजथाप, हयेंवतराऊ यैसे अंताजीपंताकडे गेले व अमाजी पाटील गुदस्ता छावणीस राऊत ग्वालेरीत होते त्यापैकी चालीस पनास गेले. वरकड येक राऊत जाऊ दिलहा नाही. ज्या लोकावर इमारत ते येक आसामी जाऊ दिलही नाही. कोण्हास बकसीस, कोण्हास काही जाजती येकूण सवाईचा हिसेब जाजती बसेल. ग्वालेर प्रांतीचा मजकूर सर्व राजश्री रामचेंद्रबाबा विदित करतील. मुख्य मातबर नरवर तेथील चिवडा

जाला. गुदस्ता थोडे बहुत दिल्ले ते माहालचे कर्ज व राउताचा व ठाण्याचा खर्च सालमजकुरी मामलत पासष्ट हजार जाली परंतु पैका न आला. माग दोन च्यार ठाणी घेतली यामुळे यैवज उभा होईल. सेवेसी विदित होय हे विनंती.

¶Vithal Shivdev writes that he is encamping in the North for the monsoon and asks for funds to meet the expenses of his force.

No. 46]

[9-6-1749

श्री

श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान

स्वामीचे शेवेसी

विनंती सेवक विठल सिवदेव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती विज्ञापना. येथील कुशल ता आषाढ शुध ९ पंचमी मुा भिंड जाणून स्वामीचे कृपेकरून सेवकाचे वर्तमान येथास्तित असे विशेष. स्वामीची आज्ञा घेऊन स्वार जालियावर दतियाचे मुकामी राजश्री जयाजी सिंदे व राजश्री बावाजबल येऊन सामील जालो. लोक जमा जाले होते. मागून दोन च्यार पतके येऊ पावली. तेथे सेवा घडोन येणे ते आली. राजश्री म्हलारवा आलियावर दतियाचा तहरह होऊन कोरा घेऊन उरल्या मुलकाची वाटणी करून जाटवाडियांत गेलो. ग्वालरीचा मुलूक सोडवावा म्हणून सरदारास विनंती केली परंतु जाटाकडील काम मातबर याकरिता आनकूल न पडले. जाटाचा कार्यभाग होऊन श्रीमथुरा करून याच मार्गे लस्कार आलें. जातेसमई नरवरकरानी मामलत सासष्ट हजार चुकवली परंतु जेष्ठपर्यंत वसूल न दिलहा. याकरिता दोन ठाणी पन्धार, धुटा घेतला. मग लस्कारात येऊन राजश्री मल्हारबास इरेस घालून रदबदली करू लागले की आपण मामलत चुकविली असतां ठाणी घेतली हे कोण गोष्ट ? पैका घ्यावा आणि ठाणी सोडावी. उभयेतानी आम्हास आज्ञा केली की, दोन महिने ठाणी सोडणे आणि पैका घेणे. दो महिन्यानंतर चितास येईल ते करणे. आम्ही त्यांची आज्ञा पाळून पैका घेऊन पन्धारबावाचे आज्ञेप्रा ठेऊन धुटा येथील ठाणे सोडावे, आरुणास मोर्चे लाविले होते ते उठवीत होतो त्यास पैक्याचा निकाल न होये याकरितां दिसगत लागली (अपूर्ण).

¶Vithal Shivdev as instructed by the Peshwa joins Sindia and Holkar and proceeds to set matters right in the Jatwada. He had to release—he says—Panhyar and Dhuta owing to the intercession of Holkar on behalf of the Jats.

श्री

श्रीमंत राजश्री खुनाथपंत दादा
श्रामीचे सेवेसी

विनंती सेवक विठल सिवदेव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती विज्ञापना. येथील कुशल ता आषाढ शुध ९ पंचमी मुा भिंड प्रांत भदावर जाणून स्वामीचे कृपेकरून येथास्तित असे विशेष. उभयेता सरदार आम्हास छावणीस ठेऊन गेले. राजश्री नारो शेंकर याचा जिल्हा भदावर व कळवाधारे ती ठाणीटुणी घेणे आहेत याकरिता या प्रांतास आलो. सविस्तर आर्थ श्रीमंत राजश्री नाना स्वामीचे पत्री लिहिला आहे त्यावरून विदित होईल. सेवकाचा सदोदित पत्रद्वारे परामृप करित असिले पाहिजे. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाती.

¶Vithal Shivedev reports to Dadasaheb his arrival at Bhadavar for the purpose of recovering the posts belonging to Naro Shankar.

श्री

पुा श्रीमंत स्वामीचे
सेवेसी.

विज्ञापना. कानडे वलनची प(थ)के थोरात, सितोले, सदासिव चिंतामण व शाहाजी बागूल निंबाळकराकडील मल्हारराऊ या लोकानी बरा दम धरून आपले लोक राखून येथास्तित मर्जी रक्षून स्वामीकार्यावर द्विष्टी देऊन गवगवा न करिता राहिले. राा हयेबतराऊ धापटे व लक्ष्मण धापटे यांचे पुत्र हरजी निंबाजी धापटे यास आटोल्यानी भर देऊन न्यावे यैसे केले होते परंतु हयेबतराऊ धापटा शाहाणा माणूस त्याचे बोलीस न लागता स्वामीच्या पायावर द्विष्टी देऊन थेक राऊत जाऊ न देता राहिले परंतु आमचे वचन घेतले की श्रीमंताजवळ गेलियास आपले ऊजित करावे. दोशा स्वाराची बोली व हती बावा व कर्जासाठी छावणीमुळे काही रयात करावी यैसे वचनास गोऊन राहिले आहेत. त्याचा अभिमान सर्व-प्रकारे स्वामीस आसावा. राजश्री वागचवरे यास त्याच्या पुत्रास अतिषये वेथा जाली. मग त्यानी आपला जमाव व तावजी वागचवरे यास ठेऊन समाधानाने निरोप घेऊन गेले. त्यानी घरास गेलियावर चंदरराऊ वागचवरे याची खानगी

करावी. दसग्यास आम्हाजवळ यावे याप्रां करार करून गेले आहेत. राा जिवाजी गायकवाड याजकडील पनास स्वार उठोन गेले ते नवे ठेवी तब त्यास दो महि-
न्याची मुदत दिल्ली असे. राजश्री रामचेंद्र कृष्णराऊ यांच्या पतका(स) सरदार
राा कोनरराऊ होते ते मृत्यु पावले. अता तेथे कोणही शाहाणा माणूस नाही
यामुळे वेवंद कारभार फार आहे. चालऊन नेतच आहों. राजश्री पद्माकर कृष्ण
याचे सामान उत्तम शाहाणा माणूस चाकरीस बेउजूर तूर्त काही मुदाहि नाही
परंतु सोवतीयोग्य मनुष्य आहे. वरकड किरकोळ पथके विसापंचविसाची आहेत
ते आहेत. आपले गरीबीने चाकरी करितात. राजश्री नरहर जिवाजी याजकडील
सरदार येशवंतराऊ तावरे अखेर वैशाखात आले. आम्हाबरा(वर) चाळीस राऊत
पूर्वी खोमणे वगैरे घरापासून होते ते आहेत. आलाहिदा चाकर ठेविले. वरकड
त्यांचे पतक उठोन गेले. त्यांचा लांझ्या काही राहिला नाही [पुढें कोरी जागा
असून पत्र पुरे केले नाही]

¶*Vithal Shivdev recommends to the Peshwa's favour those persons who adhered to his cause in spite of the advice of the Atoles and others to the contrary.*

No. 49]

[July 1749

श्री ३

पुंा श्रीमंत स्वामीचे शेवेसी

विज्ञापना. पतके उठोन गेली. त्यांचे पारपत्य केल्याखेरीज कैद राहात नाही.
कांकडे हुजूर चाकर न ठेवावे आणि पतकासहि ताकाद करावी की कोणही चाकर
न ठेवीत. कांकडे याचे बहुत प्रकारे समाधान केले. स्वामीचे आज्ञेखेरीज
वकसीस हा हजार, गेले आले राऊत याचे दोन महिने मनास न आणावे,
कार्तिकमासपर्यंत राऊत जमा करावें, समजावीस नालबंदी द्यावी, परंतु त्यानी येकच
साफ सांगितले की आपण वरी शेफत वाहून आलो की छावणीस राहात नाही.
पेशव्ये काये करणे ते करोत. बहुत बाजिद जालों परंतु न यैकिले उठोन गेले.
यांचे राऊत पूर्वीच थोरले फौजेबराबर गेले होते. सडेमात्र राहिले. थोडा बहुत
यैवज हाताखाले घेऊन वाटखर्चाची बेगमी करून आपण मागून गेले. बाजी
आटोले याजवळ घोडीमात्र गणतीस होती. थोरले लस्कर जातां सर्व राऊत गेले;
येक हती आणि आपण राहिले. त्यासहि बहुत प्रकारे सांगितले की तुमचे स्वार

+ पत्र विठ्ठल शिवदेव यांचे.

ठेऊन देतो परंतु शाहाजी आटोले त्यानी त्यास पुढे घालून घेऊन गेले. शाहाजी आटोले यानी फार बेकैदी करू(न) गेले आहेत. सेवेसी सूचना मात्र लिहिली असे. नव्या लोकाचे चालवावयास अंतर न केले. नालबंदीचे समई बाजी आटोले यास पांचसे रुपये कर्ज शेकरावा नाईकापासून देविले. त्याप्रा शाहाजी आटोले. त्याखेरीज स्वामीचे नेमणुकेखेरीज रोजमरा जाजती पालखीस व हत्तीचे खर्चास आर्जवाव द्यावी. उंटे घेतली त्यास पैका दिल्या व डेरेदांडे, श्राधे, जे समई ज्याने ते थोड्या बहुताने समाधान करीतच गेलो परंतु त्यानी येकीकडे ठेऊन आपल्या वेलास चुकले नाहीत. आटोल्यास येणेप्रा संव आहे. तुंग-भद्रेवर सरदारास टाकून जावे. त्याची खोड स्वामीनी मोडली तर मोडेल नाहीतर मोडत नाही. फौज भारी जथल्यास यैवज हाती असावा. पैसा नसल्या म्हणजे बोट होती ती पत्री लिहिता पुरवत नाही. स्वामीनी दरमाही नेमणूक करून दिली त्यापैकी लुटीचे दोन महिने राजश्री बावानी वजा केले त्यामुळे सतर हजार रुपये तुटीस आले व आर्थीक महिना नेमणुकेत नाही यामुळे लाख रुपये तोटा आला. आश्विनमासपर्यंत दोन लक्ष रुपये नेमणूक बावानी करून दिली त्या-सिवाये पाहिजे तेव्हा लोकाची दिलदारी राहाती. याकरिता यैवज मुबदला करावा लागेल. जाजती स्वार पांचसे ठेवावयाची आज्ञा जाली तर ठेऊ नाहीतर निरोप देऊ. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाप्ति.

¶Vithal Shivdev to the Peshwa complaining against Kakde and Atole for leaving the camp without permission and thus breaking the rules of discipline of the army. The writer further describes his monetary difficulties and asks for more funds to pay off the soldiers.

No. 50]

[July 1749

श्री

पुंरवणी श्रीमंत

स्वामी

चे शेवेशी

विज्ञापना. पाा सिऊरदुराव येथील रसदेचा यैवज आम्हाकडील नालबंदीचे यैवजी वरात आम्हावर देविली पाहिजे. देसी यैवजाची बोट आहे याकरिता विनंती लिहीले असे. आम्ही छावणीस कछवाधारेत आलों. हे राण छावणी लायख नाही. वृणकाष्ट याचे मानसिक. मैदान मुलूक. महिना दोन महिने पाऊस लागली तर लस्करची हैराणगत आहे. गवत नाही. निवारा नाही. गैरहंगामी

मधारे येऊन कायें करावे ? यैसा हगांम नवता परंतु जे गोष्टीने स्वामीकायें होये तें करणे. राा नारोपंत देशास गेले. त्यांचा बंदोबस्त होता. ते जाताच दुशील मुलूक तेथे कितेक जमिदारानी सिरोपस्ताई केली याकरिता मुलूक पोटेसी घेऊन राहावे आणि रामपुरा स्थल भारी तेहि सोडवावे यैसे जरूर जाणून या प्रांती राहावेसे जालें. समजावीस नालबंदीचा यैवज दसन्यास पावल्यास आमची पत लोकांत राहील यैसे करणार स्वामी समर्थ आहेत. विशेष ग्वालर प्रांतीचा मागील दुसाला हिसेव येथील सर्व वर्तमान राजश्री बावानी ध्यानास आणिले. जतावर, दंडरोलीत तो महिनाभर मुकाम होता. तेथील आर्थ उभयताच्या ध्यानांत आला. नवलसिंगाची दुसाला बोली राा मल्हारबांनी केली. त्यात आम्ही दावे मोकासी. वसूल होईल तो उभयेताकडे येईल. हवेली गुा मोग-टाच्या दंग्याने खराब जाली. साल मजकूर फौज आमची जाणे येणे त्या मार्गेच जाले. गुजरात्यावर तीन च्यार मुकाम करून मुलूक तमाम लुटून जालून टाकिला. नरवरकरानी गुा थोडा बहुत वसूल दिलहा. त्यास माहाली तीनसे स्वार व ठाणी कमाविसदाराचे पाऊण लक्ष शी कर्ज हे समजाविसीस विनंती केली होती. स्वामींनी आज्ञा सखारामपंताचे हाते सांगितली आहे. सालमजकुरी पुढे बंदोबस्त व आकार होणे तो होईल येकूण ती साला हिसेव सेवेसी दिलहा जाईल. विनंती करणे ते पायापासी होईल परंतु रुपयास आंतर न पडेल ये गोष्टाची निशा आसो द्यावी. कचे वर्तमान सेवेसी निवेदन करीन. मागील कर्जाची बोट वगैरे सर्व परिहार करणार स्वामी मायेबाप असेत. आम्ही चिता करावीसे नाही. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञप्ती.

¶Vithal Shivdev reports to the Peshwa his activities in the province of Narwar and Gwalior for the collection of the revenue dues.

No. 51]

[July 1749

श्री

पुरवणी श्रीमंत स्वामीचे शेवेसी

विज्ञापना. कळवाभार प्रांते दोन तीन ठाणी मातबर घेणे. रामपुरा व इद्रखी व काहार यैसी घेणे. यामुले गैरहंगामी इकडे आलों. त्यास राा नारोपंताकडील चौक्या दोन महिने ठाण्यास होते. आम्ही सरदेस येताच इंदरखी तो हस्तगत जाली. पुढे रामपुन्यास जातो. तेहि स्थल सत्वरच सुटेल. राजश्री नारो शंकर

यांची स्वाधीन संस्थाने भारीच आहेत आणि बंदोबस्तहि उतमच आहे. त्यांची रवानगी ये प्रांते सत्वर जालियावर कर्तव्ये कार्ये ते करून. नूतन कार्ये कितेंक होणार याकरिता विनंती लिहिली असे. ग्वालेरीत स्वार होते त्याचा आदा व ग्वालेरीचा हिसेव दोन्ही राजश्री वावानी मनास आणिली नाहीत. ग्वालेरीस स्वार तीनसे. नेमणूकपकी दोनसे व जाजती सेंभर येसे तीनसे. नेमणुकचे दोनसे आकराशात न धरता नवशाचीच नेमणुक करून दिली. वरकड दुसाला तीशा स्वाराचा खर्च माहाली पडतो. विशेष पागेचे सामान घांडे माणूस उतम प्रकारे जथले आहे. पागेचा खर्च व पागेचा सेरा स्वामीच्या ध्यानांत आहे. पागेचा गुतका (?) केल्याने स्थित राहत नाही. ग्वालेर प्रांतीचा सरंजाम निमे निमे वाटणी केली तें गोष्टीस आम्ही माहीत नवतो. नरवरचा मुलूक व राणाचा मुलूक बरोबर. त्यास नरवरकरास तिचे मोंकासी राा सुभेदार राई राजगड येथील कमाविस आलाहिदा शाहावाजेच्या कमाविसदाराकडे आहे. तिसऱ्या हिशात आम्ही आहो. इतकें आसोन त्याजवर घासदाणियाची रकम बसवली यामुळे तेथील चिवडाच आहे. घासदाणियाचे कमाविसदार राा पांडुरंगपंत त्यानी आम्हासच तगादा करितात. जाधव व राई राजगडकर यास न बोलता इकडे घसघस करितात. घासदाणा राज्याजवरल मागावा येसे आसोन आम्हाकडे चिवडा हांतो तर घासदाणियाची सनद आम्हाकडे पाठवावयाची आज्ञा करावी. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञनी. आमच्या खासगत पतकापैकी मुरारजी जखताप राा आताजीपंताकडे गेले व हयबतराज येकूण स्वार सात गुा छावणीस हांते त्यापैकी शेंभर स्वार जाजती होते त्यास निरोप दिलहा. वरकड ज्या लोकावर भिस्त त्यापैकी येक आसामी जाऊ न दिली. त्याचा शोध परस्पर मनास आणावा. हे विज्ञनी.

¶Vithal Shivdev goes to the province of Kachhavadhar, captures Indrukhi and other posts and expresses to the Peshwa his difference of opinion regarding the allotment of the Saranjam of Gwalior and Narwar.

No. 52]

[13-8-1750

श्री

श्रीमंत राजश्री भाऊ
स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक गोविंद बलाल कृतानेक सां नमस्कार विनंती. ताा श्रावण वद्य सप्तमीपावेतों स्वामीचे कृपाबलोकने करून सेवकाचे वर्तमान येथास्थित असे विशेष. स्वामीची आज्ञा घेऊन निघालों ते अजी भेलशानजीक आलों तों कोचकनार

दंगा तीराकडील ठाणेदारांची पत्रे आलीं जे, तमाम जमीदार येकत्र होऊन मोठासा यमुनोकलो आहे. दोन तीन ठाणी वेतली. साठ सतर गांव जालिले लुटले. दोघे ब्राह्मण जिवें मारले. गढ्यांस मोर्चे लाविले आहेत. जागा सर्व खराब जाली. फौज पाठऊन उपराला जाला तर जागा राहिली ते वांचेल म्हणून जरीची पत्रे आली. त्यास रो विठलपंत फौजेनसी होते तेहि देशास गेले. फौज त्या प्रांती नाही थेंस पाहून जमिंदारानी दंगा करून जागा खराब केली. आपाढ मास रयतेची निशा करून पुढील लावणी व्हावी तीं थेंसा प्रसंग जाला. स्वामीस विनंती पुणियात केली जे फौज आर्शी मातबर त्या प्रांती पाठवावी तेव्हा तिकडील फौज आणवावी ते विनंती मान्य न केली. आज फौज त्या प्रांती आसती तर सर्व दबते. कजिया न होता. रजवाडियाच्या नजरा फिरल्या आहेत तेच अंतर्से जमीदारांस सागोन दंगा करवितात. या मुलकांत हमेशा फौज असावी तेव्हा भये मानितात. राजश्रीचा वाका जाला. फौजा या प्रांती नाहीत. मनमाने तैसा हूळ उठऊन दंगा केला आहे. मुलकाची खराबी जाली. पुढे फौज पाठऊन जमिंदारांची पारपत्ये करणार स्वामी धणी आहेत. चैत्र मासी विनंती केली तेसमई फौज येती तर आग (ज) जागा राहाती. हे फौज देशास जाती. ते न आले. हे फौज देशास गेलियावर मागे फौज नाहीसी पाहोन त्याणी कजिया केला. आम्ही यासमई कसे करावे ? उपाय नाही. पाउसाला दिवस. फौज नाही. नदी भरली. जागा बहुत खराब जाली. दिवसेदिवस ते भारी होतात इलाज नाही. आहे वर्तमान ते सेवेसी लिहिले आहे. याची तरतूद सत्वर करावी. नाहीतर मुलक गेला. आमचा इलाज नाही. सेवसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Govind Ballal writes in strong terms to the Bhau that the absence of an adequate force in his province has encouraged risings among the zemindars, and asks for succour to cope with the situation.

No. 53]

[27-8-1749

श्री

श्रीमंत राजश्री भाऊ

स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक विठल सिवदेव साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान तागाईत छ २३ सावान मुकाम काहार पा कळवावार येथस्थित आसे विशेष. स्वामीनी आमची खानगी केली. याउपरी दतियाचे व जाटाचे कामकाज जाली

+ अक्षर निराळ.

नंतर लस्कर ग्वालेर प्रांतास आले. राजश्री बावानी आमची नेमणूक राा नारा शंकर यांच्या जिल्ह्यांत केली. आपण देशास गेले. आम्ही ग्वालेर प्रांतीहून फौजनसी कछवाधारंत येऊन काहरेस मोर्चे लाविले. झासीकडे दतियेकरीकडे बाकीसाकी येणे याजनिमित्त चिमणार्जा वामन यांकडे हजार फौज खंडो मोरेश्वर याजसमागमे देऊन पाठविले. नरवरचा मुळक ठाणीठुणी काही सुटली काही सुटतात याजकरिता पाचसे राजत राा बावांचे आज्ञेरून ठेविले. बाकी फौजमुधा काहरेस मोर्चे लाऊन बसलो आहो. येसे असोन राा बावापासी वर्तमान सांगणारानी सांगितल की दोन हजार फौज उठोन देसास गेली हे येकोन त्याच पत्र राजश्री नारो शंकर यासी आले की फौज गेली याजकरिता गणती चौकसनि घेऊन मग रोजमरा व खानगी देणे. त्यास खावंदाची आज्ञा प्रमाण. गणती बावी त्यास तयार होऊन जाऊन झासीच्या किल्याच्या दरवाज्यात गणती बावी हा विचार कोण ? पूर्वीही हे गोष्ट जाली नाही. आम्ही स्वामीसेवा करितो ते स्वामीच्या पायासी इतवार वर्ततो. पहिले श्रीमंत राजश्री आपा कैदासबासी याणी आम्हास आबरूस चढविले ते कसोटी सर्वा गोष्टीची पाहूनच वाढविले. आपण पांच हजार फौज करून चाकरीस पाठविले ते स्वामीच्या पायांपासी सचोटी आहे याजकरितांच पाठविले आणि मामलेंदार याजकडील कारकुनापुढें उभे राहून गणती बावी तेव्हा आबरू राहती की काये ? स्वामीसंनिधच राहिल्याने संरभर आज स्वामी देतील आणि चाकरी घेतील. लोक निसवतीचे कम पांचसे गेले त्याची नावनिसी व कवजाचा हिसेव आलाहिदा लेहून पाठविला आहे. त्याची नेमणूकपैकी अदावाकी मनास आणावी ते येवजी तीनसे राजत जाजती नवे ठेविले आहेत. चाकरी करितात. सार्यंत विदित व्हावे याजकरिता लिहीले असे. स्वामीचे प्रतापे लाहार छ २० सवाली सुटली. कछवावारेची दोन ठाणी मवासी राहिली आहेत तीही सर होतील. सारांश छावणीचा पेच भारी आणि आपण नेमणूक करून दिली होती पौ राजश्री बावानी लुटीचा येवज वगैरे सवा लाख राा वजा केले बाकी येवज देविला तो अधिक मास खेरीजकरून आखेर आश्विन बेगमी केली. तेव्हा अधिकमासी पोटास पाहिजे व खानगीस येवज थोडका. समजावीस नालबंदी पेस्तर पाहिजे. याची सर्वश्वे बेहबुदी करून पाठवणार स्वामी धणी आहेत. लोकाचा छावणीमुळे देण्यावेण्याचा पेच भारी हे स्वामी जाणतच आहेत तेथे विस्तार काये लिहीणे. नरवरचा मुळक दरोबस्त सोडवितो. येक हिसा सुटला दोन हिसे राहिले तेही सोडवितो. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञासी.

¶Vithal Shivdev reports to Sadashivrao Bhau his activities in the province of Kachhavadhar, especially his siege of Kaher. Further he regrets that his honesty was questioned by the Peshwa who instructed Naro Shankar to sanction the wages of the Army only after counting its actual strength.

श्री

श्रीमंत राजश्री दादा

स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक विठ्ठल शिवदेव सां नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ता. छ २३ सावान पावेतो मो. लाहार प्रा. कळवाधार येथ्यास्तित जाणून स्वामीनी कुशल वृत्त ल्याहावयासी आज्ञा केली पाहिजे विशेष. स्वामीची आज्ञा घेऊन या प्रांतास आलो. जाटाकडील वगैरे कामकाज जालियानंतर ग्वालेर प्रांतास रा. बावानी रवाना केले. आपण देसास गेले. आम्ही नरवरकराची येक दोन ठाणी घेऊन कळवाधारेत आलो. रा. नारो शंकर यांच्या जिल्ह्यांत कितेक कामेकाजे अहित ती करीत आहो. वरकड साद्यंत श्रीमंताचे पत्री लिहिले आहे त्याजवरून विदित होईल. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञासी.

¶Vithal Shidev writes to Dada that he is busy settling Naro Shankar's Districts.

श्री

पुं. श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान

स्वामीचे सेवेसी

विनंती विज्ञापना. सन सलासांत ते समई हवेलीचे गावराणाकडे जाऊन उतरले. त्याची वाटणीच्या यादी त्यांची आम्हाजवळ आमची त्याजवळ परस्परे सिके करून दिले. ती याद स्वामीस दाखविली असेल की वाटणी होऊन चुकली आतां लटका कजिया करितात म्हणून स्वामीस तिराहितानीहि समजाविले आसेल परंतु त्याचा मजकूर येणेप्रमाणे आहे. वरकड मुळक जमिंदारा होता. हवेलीच्या * * * (उभ)येता वाहातो. तेसमई हांत्रीस मोर्चे लाविले. आंताजीपंतहि सामील होते. मोर्चे लागून आठ रोज जाले. तेव्हा हवेलीचा वाटणीचा पडला तेव्हा राणाकडे गाव सनद जालियावर गेले म्हणून रदबदली पडली. त्यांत त्यांचे आंगी लागू लागले तेव्हां त्यांनी आम्हासी हर्षामर्ष वाढऊन मोर्चे काढून चालिले

कजियावर गोष्ट पडली. मग त्याजकडील बाबुराव सामराज येऊन तह केला कीं तूर्त रयेत माल खाऊन जाती. जे निर्वैध गांव आहेत त्याची वाटणी करावी. तूर्त मोर्च्याचे काम होऊ द्यावे. राणांत थडावे येसे नाही. आम्ही नरहर जि * * * कोनी सांवताची गत होईल * * * * (सा) क्षीस बाबुराऊ सामराज सा (गोविंद सा) मराज सुभेदार सिरवलकर ठेऊन वाटणी करून घेतली-पुढे देशास आल्यावर विनंती करावी तो त्यांचे सरदारीचा वखेडा जाला होता-पेचात होते. आमचे दुर्नाम जाले होते की यानी(च) चाहाडी करून त्याजवर पेच आणिला म्हणून बोलिले नाही. बासबाडियाजवल राणाची मामलत जाली तेव्हा आम्ही प्रसंग केला तो स्वामीनी आज्ञा केली, त्या प्रांतास गेलियावर जमिंदार बोलाऊन मनास आणू विल्हे लाऊ. तो स्वारी ये प्राती जाली नाही. गतवर्षी दतियावर उभयता सरदार होते तेव्हा मजकूर केला परंतु विल्हे लागले नाही. आम्ही छावणीस राहिलो ते समई चमेलीवर मथुरेकडे गेलो तेव्हा अंताजीपंती बाबुराऊ सामराज याचे साक्षीने करार केला की साल मजकुरी तुमचा कजिया घरातील घरातच वारू ये गोष्टीस साक्ष आहेत. पुढे ते देशास गेले तेव्हा मजकूर करावा तर आमचे फौजेने वखेडा केला. आम्हास आनकूल पडले नाही. मागे त्याच्या कमाविसदारानी दाहा हजार हो करार करून गेले. अंताजी-पंताची पत्रे पाठऊन देतो. त्यास त्यानी स्वामीजवल काथे समजाऊन पत्रे फजीत पत्रे पाठविली. बरे आसो त्यास सर्व गोष्टी साधून आल्या आहेत. आम्ही * * * * * जाले खरे होऊ तेव्हाच खरे. सेवेसी

¶ Vithal Shivdev reports a complaint to the Peshwa against Antaji Manakeshwar.

No. 56]

[About 1750

[पहिले चार बंद गाहाळ.]

९

पुर्वणी श्रीमंत राजश्री भाऊसाहेब
स्वामीचे सेवेसी

विज्ञापना. व कमर्दीखानाच्या पुत्राच्या ज्यांच्या ज्यांच्या चाकरीस फौज पाठवीत असतात व त्यांची चाकरी रात्रदिवस बटकीचे काम पडिले तेहि करीतच

असतो. त्यानी अंतरवेदीत च्यारसे स्वार मागितले तिकडेहि त्यांचा मामला भारी आहे. तिकडे च्यारसें स्वार पाठविले अहित व दों चौ जागा उमरावाकडे हमेशा चाकरीस फौज पाठवीत असतात तिकडे जातो. येके दिवसीं घोड्यावरील जीन उतरत नाही. रात्रीहि चौकीची फौज जीन असतात. इतके गोस्टीचेहि प्रयोजन काये परंतु यानीं दीड हजार स्वार गैरसनदी ठेविलें आणि अद्याप त्याचा येक रुपया देत नाही. आम्हास कोठे परभारे कोणासी बोलोन फौजाच्या खर्चाची जागा करू देत नाही. चाकरी तरी सर्वांची आम्हापासून करवितात मग ते जाणत व त्यांचे कर्म जाणे. येवढी माहागाई खाऊन येवढी चाकरी पातशाहा वजीर व मीरवक्षी यांची करून आमचा पैका बुडतो यैसे नाही. स्वामी म्हणतील कीं यांजला दीड हजार फौजेच्या कवजापुरता पैका वजीर यापासी वगैरे मेलऊन घेतला नाही, आम्हापासीच रांडगाऱ्हाणे सांगावयास आले. तरी पैका दिडा हजार फौजेच्या कवजापुरता येक वजीरच पहिल्या दिवसापासून आम्हास द्यावयास तयार परंतु आम्ही येकाचे आज्ञाधारक. ते चाकरीस सर्वांच्या पाठवितील परंतु कोणासी आम्हास बोलावयास पांचा रुपयांचा मात्र संमध नाही. याजकरिता उघडून लिहीतां. सरकारांतहि कवडी जमा होणार नाही. फौजेचा पैका मात्र स्वामीस देणे येईल. चाकरीस कांहीं कोताई नाही. रात्रंदिवस जेथें त्यांस पाठवणें असेल तेथे जाऊन चाकरी करितों. पुढे जैसी आज्ञा येईल तैसीच वर्तणूक करून अखेरसालपावेतो चाकरी करून. आम्हास कारभाराची आवड नाही. स्वामी म्हणतील कीं येवढी दिलीत पातशाहा वजीर तमाम आमीर यांची चाकरी करून पैका मागावयास पुणियास आले तरी पैका येणे तो ज्याच्या घरांत येणे त्यांच्या घरांत येतच असेल. आमचे कोणाचे दर्शनहि होऊ देत नाही. कोणाचे कारभारी आमच्या घरास आले काही खर्चास घेणे म्हणऊन बोलिले तरी ते दिवसीं कलागतीस येऊन फिर्यादी लिहावयास तयार व त्यांस सांगावे जे हे चाकर आमचे यासी तुम्हासी संमध काय आमचे आम्हासी बोलणे. फौज माझी आहे त्याजरून आतां कोणही येत नाही. वजिरानी मात्र येवढी चाकरी सांगितली याचेहि काये होईल ते पाहवें. येवढी तऱ्ही आमची चाकरी खरी करून स्वामीनी दाखवावी आण वजिरास आमची मालुमात फारसी घालून येक पत्र पाठवावे व आम्हास येक पत्र साफ लिहिल्या मजकुराप्रामा पाठवावे. हेहि न आले तरी आमची पत वारली आथवा कोणीहि सरदार लाहाण मोठा स्वामीनी येथे ठेविला तरी त्याची पत राहाणार नाही. तकलुपी गोस्टी दिसेल यात काही सरदाराचा बकिलाचा कोणाचाहि गिला नाही, वजिरास पत्र त्यास रक्षणेची सनद चितात असेल ते नाव ल्याहावे व वजिरास येक सेवकाचे मालुमातीचे पत्र ल्याहावे जे, अंताजीपती पाच सात वेला

तुमची तारीफ भाऊपण्याची ममतेची फारच लिहिली, येवढेमात्र ल्याहावे, वरकड काही कोणाचा काडीचा गुंता नाही. यातहि अंतर जाले तरी येथील पत् सर्व वारलीसी जाणा (अपूर्ण)

¶Antaji Manakeshwar to Bhausahb complaining that he has not been remunerated in proportion to the service that he has to render when it is asked for by the Vazir and others in the Imperial court. He therefore requests Bhausahb to recommend his services to the Vazir and to ask him to reward them properly. The first five sheets of the letter are not forthcoming.

No. 57]

[16-1-1750

श्री

श्रीमंत राजश्री भाऊ

साहेब श्रीमंतेचे सेवेसी

विनंती सेवक विठल सिवदेव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती विज्ञापना. येथील कुशल ता छ १८ माहे सफर मुकाम नजीक ग्वाळरी जाणून स्वामीचे कृपे करून येथास्थित असे विशेष. पूर्वी सेवेसी पत्र पाठविली होती. त्यात * * * * * उत्तर छ ९ मोहरमची आली त्यांत महाराज स्वामीचे वर्तमान लिहिले. आज्ञा केली की हे वर्तमान येकून लोक लबाडी करिताल तर त्यांचे पारपत्य करून सलावत राखून उत्तम प्रकारे राहाणें. आज्ञेप्रमाणे स्वामीचे पुण्य करून इकडे बंदोबस्त उत्तम आहे. वर्तमान त्या लोकाकडे आम्हापूर्वी तिकडील वर्तमान व पातशाहा बाहेर निघाले यामुळे बहुताच्या चिंतात लबाडी करावी येसे होते परंतु फौज होती यामुळे लबाडी चालली नाही आणि पातशाहा छ २१ रोजी दिलीस दाखल जाले. ये प्रांतीचे वर्तमान सर्व श्रीमंत नाना स्वामीचे पत्री आहे त्या वरून कळो येईल. दिलीचे कचे वर्तमान फौजदारीच्या इजारियाकरिता कृष्णाप्रसाद कायेत राजश्री बापूजी माहादेव याजकडे पाठविला आहे. त्याने कचे वर्तमान पारसी पत्र पाठविले तेच सेवेसी (पाठ)विले आहे ते पावेळ. रोजमरियाकरिता फार बोट जाली आहे. मुलूक लुटावयास जागा नाही. ग्वाळर प्रांतीचा येवज मुबदला जाला तो हिसेब आलाहिदा सेवेसी पाठविला आहे. याउपर बेगमी करणार स्वामी समर्थ आहेत. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Vithal Shivdev to Bhausahb saying that there was some apprehension of a rising in the province on receipt of the sad news of Shahu's death, but it was checked by his army. He further sends to the addressee a communication received by him from Delhi and asks for more money.

3551

35145

श्री

श्रीमंत राजश्री
स्वामीचे सेवेसी

पंत प्रधान

विनंती. सेवक विठल सिवदेव साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ता. छ. ३० माहे सफर मुकाम नजीक ग्वाल्हेर हवेली पावेतो येथान्तर आहे. यानंतर पूर्वी येक दोन वेळा सेवेसी विनंतीपत्रे पाठविलीं त्यांत साद्यंत मजकूर लिहिला आहे तो ध्यानांत आला आसेल. लाहोर सर जालियाउपर ते प्रांती प्रज्यन्य विशेष. चिखलाचे कामकाज चालेना याजकरिता मामलेदारांच्या मते कीं येके जागा दोन महिने गुजरानी करावी. दसरा जालियाउपरी कामकाज करणें ते करावें. रिकामेच दोन महिने राहावें हे उत्तम नाही हा आर्थ ध्यानांत आणून झांसीस रा. चिमणाजी वामन याजपासी हजार फौज ठेऊन तिकडील बंदोबस्त करून आम्ही नरवर प्रांतास आलो. नरवर प्रांतीच्या गढ्या कुल सालवाई, लोहगाड, चिनोर सिवाये घेऊन आलापूर, सोमावली, जतावर, दंडरोलीची मामलीयित चुकऊन भदावरच्या सरदेस गेलो. नरवर प्रांती रा. गोविंदराऊ सिवदेव पांच सातसे स्वार व ये प्रांतीचे हरसल जमा करून चिनोरास मोर्चे लाविले आहेत. दो चौ रोजानी चिनोराची गढी फते होईल. हा मजकूर कार्तिके पौर्णिमेपरियेत केला. तो दसरा जालियानंतर रा. चिमणाजी वामन झांसीहून कूच करून त्याची फौज आमची हजार फौज होती ते येसी घेऊन कछवावोरंत सुदारेस मोर्चे लाविले. आम्हांकडे पत्रें आलीं. आम्ही कूच भदावरचे सरदेनें करून त्यास सामील जालों. पुसी पौर्णिमेपावेतो सिकरी, सुदार वगैरे पांच सात गढ्या घेतल्या. हरसिंगराऊ वगैरे तालुक्याच्या गढ्या कुल पाडितां. येक दोन गढ्या [पुढील एक नंबर २ चा बंद गहाळ] हचावे रा. चिमणाजी वामनहि येतील. येसे जिकडे काम पडल तिकडे करून स्वामींच्या प्रतापें कामकाज होणे ते होईल. वीस पंचवीस हजार फौज आली तन्ही मोहला घ्यावयासी अगाडी पिछाडी मारून जिकिस्त (!) करावयाची ते व्हावयासी स्वामींचा प्रताप समर्थ आहे. ये प्रांती राहावें तेव्हा रोजमरा लस्करास दिलहा पाहिजे. दरमाहा पोटास चालीस हजार रू. पाहिजेत. पोटाची बेगमी व इकडील सार्वभौमाकडील शह तुटल्याउपर काम काये करावे याची तजवीज करणार स्वामी धणी आहेत. छ मारी दिलीची पत्रें आलीं. सैद सलाबतखां रजवाडियाकडे गेले होते ते पातशाहानीं बोलविले याजकरितां जाटाचे सरदेने जात होता. जाटाचा मुलक मारला सबब जाटांचे त्याचे जुझ जालें. सैदाचें फौजेने काही सिकस्त खादली. पुढें कूच करून गेले. बंगसाचा मुलूक

दरोवस्त घेतला. वजिरानी नवलरायाचे स्वाधीन केला. येमुनपावंतां येमुनागंगामध्ये अमल त्यांचा बसला. पातशाहाचे कूच दान कोम दिल्लीकडे जाले. पातशाहास पुत्र जाला. कोलजिलेसरावर चाळीस मुकाम जाले. शाहीदी उत्तम प्रकारे केली. दिल्लीत मोगल कमरदीखानाचे पुत्र बगैर यानी फौजा ठेविल्या सव्व किल्यांत फितूर येकोन पातशाहास जावंसे जाले. परंतु वजिराची जबरदस्ती पातशाहावर फार आहे. केवल लाचार आहेत. त्यानी यांचे तें याणी भक्षीं. तेहि प्राप्त न जाले तर जांरा नाहीं. चितांत कष्टी आहेत. अंतर्यामी मोगलाकडे तुरानीकडे ममता आहे. होतां होईल तें पाहावं. पाताशाहास वजिरास आठादाहा कोसांचा तफावत आहे. पाताशाहा दिल्लीस गेले तर वजिरांनीं पटण्याकडे जाऊन बंगल्याचा बंदोबस्त करावा येसे आहे. राण्याच्या मुलूकचाहि लक्षाप्रकारें बंदोबस्त करावी. विदित जाले पाहिजे. बहुत काय लिहिणें हे विज्ञापना.

¶Vithal Shivdev explains to the Peshwa why he removed his forces to Jhansi and thence to Narvar. This move—he says—proved very opportune, as he was able to capture Chinore, Lahar and other minor posts. He further adds that Bangash has been deprived of his territory by the Vazir, who has posted Navalrai to administer the districts.

No. 59]

[About 20-1-1750]

श्री

४ पुा राजश्री पंत प्रधान स्वामींचे सेवेसी

विज्ञापना. दिल्लीस पातशाही लस्करांत वकील कुष्णप्रसाद कायंत राा बापूजी माहादेव यांजपासी पाठविला आहे. त्याणे साद्यंत दिल्लीकडील जाला मजकूर कचे वर्तमान लिहीले आहे त्याची नकल करून सेवेसी पाठविली आहे. च्यार घटिका आवकाश करून मनन केले पाहिजे. या वर्तमानास्तव आम्ही फौजेनसी कुवारीच्या काठी आहां. येथून सवलपूर पांच कोस आहे. जिकडे कामकाज पडेल तिकडे सर्व येकत्र होऊ. ये प्रांती फौजेची आवाई वीस हजार पावेतां आहे. स्वामीच्या प्रतापे फौजेचा दबा उत्तम प्रकारे आहे यामुळे बंदोबस्तास आंतर नाहीं. ताजा-कलम चिनोरची गदी छ १९ सफरी घेतली. राहाता येक सालबाई मात्र राहिली. तेहि विचारे हस्तगत होईल. फौजेस रोजमरियाची नेमणूक आस्विनआखेरापासून नाहीं. स्वामीच्या चितात आले आसेल कीं, ग्वालेरीचा येवज आहे, त्यास नालबंदीस लक्षा शाची बरात व खानगीस नेमणूक नवती व पहिले देणे येसे

दोन आडीच लाख पावेतो येवज लागला. या खेरीज मुद्दक सोडविला यामुळे सिवंदी वगैरे व तोफेचा खर्च येईसे लागले. येकसाला मामलत नरवरकराकडे राहिली. त्याचे कांही आले नाही यामुळे पोटास येवज होत नाही हा अर्थ ध्यानास आणून ब्रेगमी करून पाठवणार स्वामी धणी आहेत. राजश्री बापूजी बाजीराव कालपीस आहेत. राजश्री चिमणाजी वामन राा नारो शेंकर याजकडील कछवाधारेत दो हजारानसी बारा पंधरा कोसावर आहेत. राजश्री सिवरामपंत द्दिा गोविंद बलाल याजपासी राजश्री रामचंद्रपंताची फौज हजारपर्यंत आहे येसे संनिध दाहा हजार फौज आहे. कार्य पडल्यास सर्वत्र येकत्र होऊन स्वामीचे पुण्य समर्थ आहे तां कांही चिंता नाही. सतरुसीकडील वर्तमान येकून रांगडे लोक दाह करावयास पाहता (त) सर्वांचे वकील दिलीस गेले परंतु इकडे प्रस्तुत बंदोबस्त असे. सेवेसी श्रुत होये विज्ञाती.

[[Vithal Shivdev sends for the Peshwa's perusal a communication that he had received from Krishnaprasad Kayeth regarding the affairs at Delhi and moreover informs him of the capture of Chinore and other places. He asks for money for his army and incidentally mentions the movements of Bapuji Bajirao, Chinnaji Vaman, Shivrampant and others.

No. 60]

[Jan. 1750

श्री

पुर्त श्रीमंत

स्वामीचे शेवेसी

आरुण येथे मोर्चे होते. तो आरुणची गढी फत्ते जाली. जागा मातबर. नर-
वरकराची येक दोन स्थले मातबर त्यातील आरुण गढी मातबर. खंदक रेवणी
विचारे करून सुटली. फिरोन ध्यावयास गेलो तर महाप्रेतन लागेल येसे दिसोन
आले. आणि तमाम रयेत येऊन रुजू जाली की ठाणी न सोडणे. मागील पैका
व पेस्तर सालचा दुसाला पैका आम्ही पैदा करून देऊ परंतु आली स्थले न
सोडणे. त्याखेरीज आणिख दोन तीन स्थले सुटली. पुढे सुटणार. आताच
आवकाश असता तर झाडून मुद्दक सोडवितो परंतु या प्रांतास येणे जाले. परंतु
ते प्रांती राा गोविंदराज सिवदेव पांच सासे स्वार पांच सातसे बरकंदाजानसी त्या
या प्रांती गढीस मोर्चे चिनोरास लाऊन बसले आहेत. मुद्दक हाताखाले घेऊ
रयेत लगामी लाविली. आम्ही दसरा जालियावर राहिल्या गड्या घेऊ म्हणजे
नरवरचा मुद्दक सुटला. राजश्री मल्हारबाची आज्ञा मोडून ठाणी न दिव्ही ये गोष्टीचा
त्यास विशाद आला असेल. कदाचित त्यांचे मनोधारण रक्षणवर स्वामीनी

आज्ञा करावी. स्थलें सोडून देऊ. पैका वेऊ. परंतु जागे समयावर येतात याकरिता विनंती लिहिली असे. विशेष फौजेचा मजकूर स्वामीनी सालमजकुरी फौज निसवतीस दिलही व गुदस्ताची व खासगत पतकंदेखील च्यार हजार स्वार गणतीस लागले परंतु आटोले वगैरे यानी आमचे दरवारी चाकरी फारसी न केली. बेकैदी आपण उठोन गेले. फौजेतील चाकर वारगीर माणसे कितंका लोकांचा गल्हाटा जाला. शाहाजी आटोले व वाजी आटोले, सिवाजी गाढवे यांचे पारपत्ये जाले तर उत्तम. नाही तर छावणीचा बंद राहात नाही. कांकडे चाकर न ठेवावे. पतकात राहूं देऊ नयेत हे विज्ञाति.

¶ *Vithal Shivdev reports to the Peshwa the capture of the fort of Arun near Narvar and mentions the efforts that he made to capture other posts. He further asks the Peshwa to punish the Atoles and Gadhave for breaches of military discipline.*

No. 61]

[11-8-1750?

श्रीमोरया

शेवेसी मलारजी होळकर कृतानेक दंडवत विनंती विज्ञापना. आम्ही वाफ-गांवीहून श्रावण वदी ९ शुक्रवारी कूच केले ते घोडनदीवर मुकाम केला. मजल दर-मजल माळवा प्रांती जावे लागते त्यासी राजश्री दामोदरपंताची भेट मुकाम मजकुरी जाहाली. यैसियासी स्वमीच्या आज्ञेस आले आहंत त्यासी मारनिघेस पुढें रवाना करावे लागते. कितेक कामकाज मनसुबियाची आहंत त्यासी साहेबी कृपाळू होऊन येक दिवस गुंता न करिता रवानगी केली पाहिजे. शेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाति.

¶ *Malharrao Holkar leaves Vaphgaon and proceeds to Malwa.*

No. 62]

[1751

श्री

राजश्री गंगा (पुढे जागा मोकळी)

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री जयाजी सिंदे दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीय कुशल लिहीत गेले पाहिजे विशेष.

राजश्री पांडुरंग सिवदेव पुरंधरे यांस नरवर प्रांतीची घासदाण्याची व नजरेची कमाविस साल गुदस्ता श्रीमंतानी सांगून पाठविले परंतु नरवरकरानी हरामजादगी करून गुदस्त व साल मजकुरी येक रुपया वसूल दिलहा नाही. याकरितां श्रीमंतानीहि याजविशीं आज्ञा केली आहे कीं फौजेचा शह पोहचहून यांचा अमल चाले पैका वसूल होये ते करणे म्हणून केली आहे, येविशी राजश्री मल्हारजी होलकर काका यांस लिहिले आहे तरी तुमचे आगमन अगोदर नरवर प्रांते जाहाले तरी नरवर-करास शह पोहचे पैका वसुलांत दुसाला येई ते करिजे. आमचेहि येणे लौकरीच होईल. अतःपर विलंब नाही.

¶*Jayaji Sindia writes that the Raja of Narvar has not paid a single rupee of his dues and therefore asks the addressee (Gangoba Chandrachud) to proceed against his province and to force him to do so.*

No. 63]

[Jan. 1751

श्री

श्रीसांबमूर्ती

सेवेसी विज्ञापना ऐसीजे. आज्ञापत्र सादर जालें ते पाऊन मस्तकी वंदिले. ऐसियास आज रविवारी लमकना नजीक सोनारीहून कूच करून नजीक झासी सिगन्याचे नालयावरी मुकाम जाला. बारा कोसाची मजल जाली. प्रहर रात्र-पावेतो झाडून लष्कर येईल याजकरितां आज रविवारी भेटीचा योग न घडला. उदईक सोमवारी सरदारासहवर्तमान सेवेसी येतो. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*The writer gives his route and proposed halting places. The letter is perhaps from Sindia's camp.*

No. 64]

[7-2-1751

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान

स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक हरबाजी राम कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापणा ऐसी जे. येथील कुषल तागायत छ २१ माहे रबिलावल स्वामीचे कृपाविलोकणेकरून येथास्थित असे. यानंतर राजकी वर्तमान तरी राजश्री मल्हाररावजी याणी राजश्री माधोसिंगास जेनगरांत स्तापिलें होतें. त्यास त्याणी मल्हाररावजीसी बदमामली केली. दीड

हजार माणूस मारले. आतां जैनगरापासोन वारा कोसावर राहिले आहेत. स्वार्मांचे पुण्यप्रतापिकरून माधोसिंगाचे पारपत्य होईल म्हणोन वर्तमान आले. विदित होय. दुसरे परगणे जैनाबाद वगैरे माहाल त्याचे जमीनच्या जावसालास खैरखांजाणी राजश्री मानाजी निकम यांकडे पाठाविले आहे. येका दो रोजाणी कार्य तह पडेल तो सेवेसी लिहून. राजश्री चंद्रमानजी ठाकूर याणी सेवेसी विनंतीपत्र लिहिले आहे त्यावरून विदित होईल. विदित होय हे विज्ञप्ति.

[Harbaji Ram reports that Malhar Rao, who had helped Madhosing to the gadi of Jainagar, was surprised and lost nearly two thousand men.

No. 65]

[12-2-1751

श्री

श्रीमंत राजश्री भाऊ साहेब
स्वामीचे सेवेसी

विनंती. शेवक हरि विठल साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. तागायत माघ वद्य त्रयोदशी मुकाम प्रांत जयनगर स्वामीचे कृपाद्रष्टीकरून सेवकाचे वर्तमान येथस्थित असे विशेष. या प्रांतचिं वर्तमान पूर्वी सेवेसी लिहिले होते. तदनंतर राजश्री जयाजी सिंदे पुस वद्य शष्टीस जयनगरचे मुकामी येऊन उभयेतां सरदार थेकत्र जहाले. त्यास खंडणीचा कारभार पूर्वी चुकला होता. मुलुकापैकीं तिजार्ई अगर चवथार्ई वाटणी लिहून घ्यावी हा प्रसंग नूतन घातला, तन्मुळे रांगडे रजपूत लोक व राजा आजुरदा हांतो. त्यास लष्करची अमदानी शाहारांत विशेष असे. राजा याचा स्थापित यास्तव बेवसवसा शाहार व देव पाहावयास व सवद्या मुतास उंटें घोडीं घ्यावयास मातवर लोक वगैरे जात असतां पुस वद्य दशमीस लष्करचे लोकांसी व शाहारचे लोकांसी कटकट होऊन पांच सासं माणूस मारले गेले, सामानमुधां साहारांत गेले हांतें तितके विलेस लागले. याजकरितां याचा त्याचा विवाड जाला. आठ दिवसपर्यंत विरोधांत गोष्ट होती, मागती वकील दरम्यान पडोन खंडणीचा निकाल मुदत करार पहिला जाला होता त्याप्रमाणें हवालेटवाले करून याचें कूच करविलें. परंतु किलाफ परस्परें चित्तांत वाढला आहे. प्रस्तुत प्रसंगानरूप सौरज्य जाहाले परंतु भेटी जाल्या नाहीं. तदनंतर वजिराकडून राजश्री राम नारायण दिवाण आले. त्याची बोली पनास ठरली आहे. परंतु वजिराच्या यांच्या भेटी होऊन पठाणाचे पारपत्य होईल तेव्हां बोलीपैकीं हातास येणे तें येईल. वजीर हा कालवर दिलीस आहे. दुरानी व पातशाहा येक-विचारे आहेत. पठाणाचा वकील पातशाहा जवळी बसला आहे. बहुधा वजिराचे

निवणे दिलीहून हाणार नाहीं येसा प्रसंग बातमीवरून दिसतो. सरदार दरमजल आगन्यास जातात. समागमे वजिराचे दिवाण आहेत. पुढें होईल वर्तमान ते सेवेसी लिहू. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶Letter from Jainagar to Bhausaheb informing him that the Raja (Madhosing) being exasperated with the ever-increasing demands of the Marathas took them unawares one morning and put about five hundred to the sword. Though later on an understanding was patched up the relations between the two have lost the old cordiality. The two sardars are reported to be proceeding to the North to the succour of the Vazir.

No. 66]

[4-2-1749]

श्रीशंकर

राजश्री जयाजी सिंदे आपा
गोसांवी यासी

ॐ श्रीसकलगुणालंकर्ण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री
सदाशिव बलाल कृतानेक आसीर्वाद. येथील कुशल ता माहो वदी १३ शिवरात्र
येथास्थित असे. गोसावियाचे कृपेने येथे फरुखाबादेस आलो. नवाबाचे
तरफेने दोन सरदार मातबर येमुनापावेतो दोशा राउतानसी सामोरे आले होते.
आम्ही पनास साठ राऊत निशान नगारा करून येथे आलो. दो कोसावर प्रधानाचा
भाऊ व व्याही आणिक सामोरे आले. नवाबाची भेटी बहुत उतमप्रकारे उठोन
भेटले. सिद्धाचार गोष्टी परस्पर जाल्या. आता गोसावी यानी मागती थैली
नवाबास व महदूदखान कुल अखतियारी आहे त्यास येसी दोन पत्रे थैलीत घाळून
पाठविली पाहिजेत व गोसावी यानी तेजगड फते केलियावर आणिक दतिया वगैरे
कार्य फैसल जाले व पुढे स्वारी कोण प्रांती जाणार हे लिहिले पा. बहुत काये
लिहिणे ? लोभ दुणाविला पा हे आसीर्वाद.

¶Sadashiv Ballal to Jayapa Sindia recounting how well he was received by the Nawab and his sardars.

No. 67]

[9-2-175

श्री

श्रीमंत माहाराज राजश्री भाऊसाहेब
स्वामीचे सेवेसी

(विनं)ती सेवक अंताजी माणकेस्वर कृतानेक सां नमस्कार विज्ञापना. सेवकाचें
वर्तमान ता माघ वद्य १० दशमी सुकाम चिन्होली टेकमपूर प्रांत ग्वालियेर

येथास्थित असे विशेष. स्वामीची आज्ञा घेऊन स्वार जाळा. त्यान श्रावणमाम भाद्रपदमास तों मार्गीच पर्जन्यकालचे लागले. अस्विनमासी नवरात्रांत राजश्री लक्ष्मण शंकर यांजपासीं आलों. त्यास अस्विन, कार्तिक, मार्गस्वर, पौष, माघमास पांच महिने रा लक्ष्मण शंकर यांजपासीं यांच्या मामलियाच्या बंदोबस्तात होती. तों चार महिने राजश्री मल्हारजीवावा होलकर सुभेदार यांचीं पत्रं आम्हास तीन आलीं. त्यांत मजरकूर हाच की श्रीमंताच्या मातवर कार्यास आम्ही जातों तरी तुम्ही आ * * * * * फौजेनसी सत्वर येणे. याचप्रमाणे रा लक्ष्मण शंकर * * * * * पत्रें येत गेली की तुम्ही आपल्या वरसामानांसी * * * * * त्या मामलियांत राहून रा अंताजी माणकेश्वर यां(ची र)वानगी सत्वर करणे. त्याप्रमाणे आम्ही यासी निरोप (मागितला) परंतु यांनी न दिलहा. मग यांच्याच मामलियात फिरत फिरत कालपीस या समागमे पौष मासीं गेलों. तेथेहि दीड महिना राहिलों. तेथे कोणे गोष्टीचा (लक्ष्मण)पंताच्या मामल्याचा बंदोबस्त व्हावयाचा (राहि)ला नाही. तो माघ मासी कालर्पाचे मुकामी राजश्री सुभेदार व जयाजी आपा सिंदे येकत्र होऊन पत्रें पाठविलीं (त्यात) साफ लिहिले कीं तुम्हांस तीन पत्रें पाठविलीं अ(सतां) तुम्ही न आलेस. प्रस्तुत जयनगरचा बंदोबस्त करून पठाणाचे लढाईस जातों तरी जयनगरावरी सत्वर सामील होणे अथवा आम्ही इकडून दिलीस पातशाहाच्या भेटीस येऊं तेथें तन्ही सामील होणे. खावंदानी तुमच्या सरदारिया वाढविल्या त्या कोणत्या कार्यासाठीं? आजी पठाणाची लढाई. भारी लाखों फौजेची लढाई. त्यांत श्रीमंतांचाहि कार्यभाग भारीच आहे. याउपरी तुम्ही आपले फौजेनसी न आलेस तरी पुढें आम्ही समजोन घेऊन येसे पत्र चौथें आले. व त्याच पत्रासमागमे श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान स्वामीचें आज्ञापत्र आलें तें सरदारांनींच पाठऊन दिलें. त्यांतहि आज्ञा कीं राजश्री मल्हारजी होलकर (ज्या)प्रमाणे आज्ञा करितील त्याप्रमाणे वर्तणूक करणे * * * * * श्रीमंतांचेहि आज्ञापत्र आलें. दुसरें लक्ष्मणपंता * * * * * पत्रें पाठविलीं कीं आम्ही पनास हजार फौजेनशी या * * * * * असतां पातशाहा वजीर सर्व येकत्र असतां * * * * * मामल्यांत फितूर कोण करितो त्याहि * * * * * चे खाजगत सामान तुम्हाजवळ आहेच तरी सत्वर अंताजीपंताची बिदा करणे. तें (पत्र) आम्ही रा लक्ष्मण शंकर यांस दाखविलें कीं याउपरी श्रीमंतांचेहि पत्र आलें दुसरें उभयता सरदाराचे आलें त्यांत त्यांनी साफच लिहिले जे ये समई लढाईचा प्रसंग भारी असतां तुम्ही येत नाही तरी पुढें समजोन घेऊन. येसीं पत्रें आलीं असतां आमची राहावयाची कुदरत काय? समर्थ सरदार यांचा दावा पदरी वेतां परबडत नाही. त्याहीमध्ये आम्ही गरीब माणूस पुढें लढाई भारी. आमचे पदरी फौज. आम्ही याउपरी

गेलियांनं उत्तम आहे. राहिल्याने परिणा(म) उत्तम नाही. तेव्हां मागती रा लक्ष्मणपंतास विनंती केली की निराप देणे. तें कांही लक्ष्मणपंताच्या चितास नयेसं जालें, तें माघ शुध १५ पौर्णिमा कालपीस पत्रे मागती सरदारांचीं आलीं की पुन्हा राजे माधो(सिं)ग हाडे व राणा येकत्र जाले. त्यांचा आमचा विवाड * * * हजार पांचसं माणूस लस्कारचें मेले. पुढे बिघा(डा)वरीच पडिला आहे तरी आधी स्वार होणे मग पत्र (वाचणें) याप्रमाणे पत्र आलें तेव्हा माघ वद्य १ साफ रा लक्ष्मणपंतास सांगोन पाठविलें की आपणास साफ राहवयासी वनत नाही आणि कूच केले. यांच्या * * यात कोठें काडी इतकें काम व्हावयाचे राहिले (नाही) कोठें काडी इतकी धामधूम साफ नाही तेव्हां * * साफच कूच करून चालिलों तेव्हां लक्ष्मणपं(त) * * हावयासी आले परंतु आम्हास राहावयासी * * पुरेना तेव्हां स्वामीशब्द लागेल याजकरितां आपले फौजेपैकी रा लक्ष्मणपंताच्या चाकरीवरी माहालो माहाल त्यांचे आज्ञेप्रमाणे स्वार येणेप्रमाणे ठेविले आणि आम्ही दरकूच इकडे आलों. स्वार तपसीलवार

२०० पागा राधो यशवंतराऊ व थारात व रखमाजी जाधव स्वार दोनसे धामोणी प्रांते गोपाल केशव कमाविसदार यांजकडे दिले

५० पा मोहवा खंडो पुरुषोत्तम कमाविसदार यांजपासी सोयरेजी थारात वगैरे

२५ पा उचाड माधवराऊ वेंकटेश कमाविसदार यांजकडे शामराऊ रामचंद्र स्वार

२५ पा हमीरपूर कृष्णाजी गोपाल कमाविसदार यांजकडे शामराऊ सोमवंसी स्वार

२५ प्रयागास रा लक्ष्मणपंती काही कार्यानिमित्त किलेदाराकडे पाठविले लक्ष्मण सिवदेव स्वार

२५ पा गडवाई मल्हार आंबाजी कमाविसदार यांजकडे चिमाजी बाबाजी व गोविंदराऊ बलाल स्वार

५० पा सिराज राधो पुरुषोत्तम कमाविसदार याजकडे येणेप्रो स्वार ठेविले

२५ माहादजी जाधव व सिवजी गायिकवाड

२५ बाबूराऊ शामराऊ यांजकडील पागेचे स्वार

५०

४००

येणेप्रमाणे च्यारसं स्वार आमचे फौजेपैकी (जा)गा जागा माहालोमाहल लक्ष्मणपंतानी मागितले त्याप्रमाणे स्वार ठेऊन त्यांचा रोचा रोजमरामात्र नेमून

दिल्ला. गणती कमाविसदारांस सर्वांनी देऊन कमाविसदारांच्या गणतीची कबजें वजिनस घेतली आहेत. याखेरीज त्यांचे खासगत सामान कायें लोक असतील ते सुखरूप असोत. यैस करून आम्ही कूच दरकूच थोर थोर म(जली) करून मुकाम मजकूर यास आलों. येथून दरकूच (क) रेलीपासीं अथवा द्वलपुरापासीं चमेल नदीचा (घा)ट उतरोन सुरजमल जाटाच्या मुलुकांतून जयनगरास सरदारांस आजीपासून सातवें रोजी दाख(ल) होतां. याप्रमाणे वर्तमान आम्हाकडील जालें. आम्ही इ(क)डे कूच केले ते समई राा लक्ष्मणपंती स्वामीकडे दो(न) ज्ञाच्या आमच्या फिर्यादिच्या खाना आम्हादेखतांच केल्या. त्यात तुफाने पदरची जांडून नाना प्रकारे भारथें लिहिलीं ती सेवेसी पावलीच असतील. स्वामी त्याच्या तुफानाच्या गोष्टी यैकोन सेवकावरी इतराजी करितील याजकरिता जाले वर्तमान सेवेसी लिहिलें आहे जरीकरितां यांच्या मामलियांत काम काडीइतकें ब्हावयाचें राहिलें असिलें तरी आम्ही गुन्हेगार व च्यारसं स्वार जागां जागां देऊन आलों. यात येक स्वार कमी असले तरी आम्ही सरकाराचें गुन्हेगार परंतु इतक्या गोष्टी कांही लक्ष्मणपंत न लिहि(त)* * शंभर तुफाने घेऊन सेवेसी फिर्यादी लिहितील तरी श्रीमंतांचेहि आज्ञापत्रहि होते व सरदारावरी (म)मलत भारी आहे व खुलून सरदारानी लिहिलें आहे, तेव्हां आम्ही कैसं राहवें. म्हणऊन गेलों. राा घोडा दत्तात्रय यास आम्ही बोलाविलें परंतु ते कांही न आले. (का)म तों तिलमात्र इकडे नाही. सेवेसी सर्व वर्तमान कलावें. सविस्तर उतराची आज्ञा करणार स्वामी समर्थ आहेत. साताराचें मुकामी कसवें ग्वालिथेरी येथील फौजदारीची सनद आम्हास विठलपंतास निमेनिम प्रमाण दिलहीं आसतां येदा विठल सिवदेव देशास येऊन श्रीमंतापासी भीड खर्च करून आपणच सत * * कसबियाची फौजदारीची सनद घेतली तेव्हा शहर * जमिनदारा दरोबस्त त्याचे लगामी लागला आमचा मुलुकात आपमान जाला. स्वामी त्यांचे आमचे मायबाप आहेत. थोर पुत्र लाहाण पुत्र मायेबापास सारखेच असता त्याची भीड भारी, त्याचे वसिले भारी, आमचा वसिला स्वामीचे पाये आहेत. माझा आपमान न करिता कसवें ग्वाली-येरीची फौजदारी जैसा मुकासा (निमे)निमे आहे तैसी निमे निमे फौजदारीहि असा द्यावी. स्वामीनी आभिमान सोडिला तरी सहजच आम्ही मरतो. आमचा विलाज कायें आहे ! सेवेसी श्रुत होयें हे विज्ञापना.

¶Antaji Mankeshwar on his way to join Sindia and Holkar entreats the Bhau not to entertain complaints against him from Lakshman Shankar.

छ ६ रविलोवल पां

श्रीशंकर प्रा

श्रीसकलगुणालर्कण अखंडितलक्ष्मीकमला-
अलंकृत राजमान्ये राजश्री भगवंतराव
अमात्य व तथा राजश्री शिवरा(म)पंत
स्वामीचे सेवेसी

पोष्ये जगन्नाथराव कृष्ण कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशळ वस्तव्य जयपूर जाणून स्वकीये कुशळ लेख(न) करीत गेले पाहिजे विशेष. आपण श्रीसवाईजीस व आम्हास पत्रे पाठविली ते पावली. आपले पत्र श्रीसवाईजीस पावते केले. उतर पाठविले आहे त्यावरून कलेल. राजकी प्रसंग तर दिलीहून वजिराचे तरफेने महमदअलीबेग मोगल श्रीसवाईजीस टिका घेऊन आला. पाद-शाहाची ताकीद आहे जे जलद कूच करून येणे. सवाईजी बस्तसिंगाचे पुत्राची वाट पाहतात. तो अलियावर उभयेता मिळून हजर जातील. पादशाहास ब्राह्मण काढवे अगर यास आलियावर सर्वत्र लाहाण थोर राज्यास बोलाऊ पाठवावे. मग मोठा मनसुबा करावा हा मनोरथ आहे घडोन येईल ते खरे. काबलेची पत्रे सवाईजीस आली जे नादरशाहाचा नातू शाहखुमिजी लाख स्वारानसी कंधारेस पावला. पठाण नादरशाहाचा चाकर हरामखोरी करून कंधार व काबूल घेऊन बसला. त्यानी हे विचारले जे आमचा चाकर याजला मारून काढावे. सार्व-भौमानी नादरशाहाचे नातास लिहिले आहे की तुम्ही तिकडून येणे. आमचे फौजा काबलचे रुखे येतील. हरामखोरास मारून घेणे. वजिराचा व नादर-शाहाचे नाताचा जबाबसवाल असे बसलेबसल्याने वजीर मनसुबा वारतो. सार्वभौमाची माय मलकाजमानी वजिराचे घरास येऊन येक प्रहर येकांत केला. वजिरास साहेब येस्तीयार केले. वजिराचा व सवाईजीचा या दिवसांत घोवा फारसा आहे. मुरजमल जाट दिलीत वजिराजवल आहे. अंताजी माणकेश्वर दोन हजार स्वारानसी गड ग्वालेरचा कमाविसदार दिलीत आहे. पेशव्याचे बकिलाचे मारफतीने मुलाजमत केली. पठाणावर दबाव पडे मणून जवळ ठेवले असे. बस्तसिंगाचा पुत्र बिजेसिंग चौ पांचा हजार स्वारानसी अजमेरचे आसपास आहे. तो आलियावर सवाईजी कूच करून दिलीस जातील. पादशाहाचे खास रुके बकिलाचे मारफतीने येतात. दक्षणेत सलाबतजंग व पेशवे या उभयेतामधे कलह जाहला तर दिलीस अगत्य जातील. गाजुदीखान सुबेदारी घेऊन गेले ते निवर्तले.

मनसुवा तोंडघसी पडला. पुढे पेशवे काये मनसुवा करतात, (हे) न कळे. अणखी कितेक वर्तमान तीा राजश्री बलवंतरावजीचे पत्रावरून विस्तार कळो येईल. भगवंतराव पिंगले त्यांचा प्रसंग बारंवार लेखन (न?) करावा. होणार बलवतर. आपला उपाये काही नाही. बहुत काये लिहिणे कृपाळोम अस्मू दीजे हे विनंती.

¶Jaganath Krishna to Bhagvantrao and his brother Shivrampant, writing about the developments at Delhi in the Imperial court and the negotiations started by the Emperor with the grandson of Nadirshah in order to crush his (Nadirshah's) underling, Ahmedshah, who had turned traitor. The Emperor asks for help from Madhosing and Bakhsating. (The Sawaji referred to in this letter is Madhosing and not Ishwarsing.)

No. 69]

[17-1-1753

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत
प्रधान स्वामीचे सेवेसी

सेवक आज्ञाधारक सिवराम भास्कर व रामचंद्र माहादेव मेहंदळे साा नमस्कार विनंती विज्ञापना. येथील क्षेम ताा छ ११ माहे रविवारावळ मुा मळगा(व) प्राा निवायेत आपल्या कृपावलीकनेकरून येथास्थित जाणून स्वकीये निजानंद लेखनाज्ञा केली पाहिजे. तेणेकरून सेवकास संतोषाभिवृध होईल. यानंतर आज्ञा घेऊन स्वाा जालो. ते पेमरास आलो. तेथे श्री मारुडकृपेन राजश्री दमाजीबावा समेसरवाहादूर याच्या शरीरास भ्रम जाला होता तों निवारण जाला. तेथून कूच करून मजल दर-मजल श्रीमंत राजश्री दादासाहेबांचा मुकाम कसवे खंदार येथे होता तेथे येऊन भेटी घेतली. राजश्री दमाजीबावास आरोग्यता जाली तेणेकरून श्रीमंत दादासाहेब बहुत संतोषी जाले. आपले पुणेकरून दमाजीबावास सावधता जाली. आपण त्याचे शरीरभावनेविसी काही चिंता सहसा न करावी. श्रीमंत दादासाहेबाचे आज्ञेत तमर आहेत. मळगावचा किला घेऊन ठाणे बसविले. पुढे गुजरात प्रांते जाऊन आमदाबादेचा उदेग करावा हा हेत श्रीमंताचा आहे. तोहि आपले पुण्यप्रतापतेजे-करून सिधीस जाईल. बरकड आम्ही सेवक येकनिष्ठ. सेवा करावी हेच जाणतो. स्वामीच्या चरणावितरिक्त आम्हास दुसरा आश्रये किमपि नाही. आमचे उर्जित करणार स्वामी समर्थ आहेत. कृपावृधी निरंतर करावी हे विज्ञाति.

¶The news from Gujarat especially about Damaji's recovery from illness, the capture of the fort of Malgaon and his intention to capture Ahmedabad is communicated to the Peshwa.

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान
स्वामीचे शेवेसी

विनंती. शेवक विसाजी गोविंद साष्टांग नमस्कार विनंती विज्ञापना. ता छ १२ रावळ मुा मलगाव प्रा निवाइत कृपाद्रिष्टीकरून शेवकाचे वर्तमान येथास्थित असे विनंती. आज्ञा घेऊन आले. त्यास राजश्री दमाजीबावा गाईकवाड समसेर-वाहादूर यासी श्रीपेमरास जाताच उतार पडला. त्याउपर श्रीमंत राजश्री दादा-साहेबाचे दर्शन जाल्यावर सर्व भ्रम दूर होऊन येकनिष्ठेने शेवेमध्ये रात्रंदिवस आहत. साराऊश स्वामीच्या पुन्यप्रतापे सर्व उत्तम जाले. राजश्री दमाजी-बावाची येकनिष्ठता चरणारविर्दी निरंतर आहे. दुसरा पदार्थ किमपि जाणत नाही. शेवकाचे मनाची निशा पूर्ण आहे, आज्ञापत्र सादर जाले तेथे आज्ञा जे काहीच वर्तमान न लिहिले म्हणौन आज्ञा. त्यास दोन तीन पत्रे विस्तारे शेवेसी विनंती लिहिली आसे. त्यावरून श्रुत जालेच असेल. राा शिवराम भास्कर व राा रामचंद्रपंत येकनिष्ठपणें शेवेमध्ये आहेत. ऊर्जित करणार स्वामी धणी समर्थ आहेत. राजश्री दमाजीबावास चरणखेरीज दुसरा उपाय नाही. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञाती.

¶Visaji Govind informs the Peshwa that Damaji Gaikwad has recovered from his sudden illness and is in full agreement with the Peshwa in all his undertakings.

No. 71]

[January 1753]

श्रीम्हाळसाईश

बंद ९

पुरवणी श्रीमंत स्वामीचे सेवेसी

विज्ञापना येसीजे. मजला आज्ञापत्र आले त्यांत आज्ञा केली की कारकुनासी रावता राखून दिनचर्येचे वर्तमान वरचेवर लिहीत जाणे. तरी स्वामीच्या प्रतापेकडून पूर्वीहि थोडाबहुत दंडक राजश्री मलारवासी व कारकुनासी होता. आता स्वामीच्या तेजप्रतापेकडून उत्तम जाला आहे. राजश्री मलारबा येकांती च्यार गोष्टी पु(स)णे ते पुसतात. आपल्या ममतेच्या गोष्टी सांगत आहेत. कारकून लोकाच्याहि मायेत सिरोन आहे. आणि जाले वर्तमान सेवेसी येकनिष्ठेने लिहिती. आम्ही येकनिष्ठेने वर्तनूक केली तर आमची आम्हास फलतकारास येईल. स्वामी श्री ईश्वराचा अवतार आहेत. आंतरसाक्ष आहेत. आम्हीही येकांती येकदोन वेला मकारपूरकास सांगितले. श्रीमंत ईश्वरी अवतार आहेत. यासी

येकनिष्ठेने जां कोणही वर्तला त्याचे कल्याण जाले. तुम्ही येकनिष्ठेकरून वर्तत आहे म्हणून तुम्हास येश येते. नाहीतर उदाजी पवार आहेत हे तुम्हादेखता कसे होते, आता कसे आहेत हे तुम्ही पाहातच आहे येसी उपमा दिली. परंतु मकारपूरक येकनिष्ठेत आहे. त्यासी चार लबाड सिकविताने याजकरिता वक्रवा मात्र करीत होता. आता पुण्याहून आल्यानंतर समाधानाचे आहे. याचे मनात हेत आहे की दरशन घेऊन जावे. याजकरिता दिरंगकडून आहेत. बाहेर निवाळियावर इबरात आहे आणि शेषहि दुतर्फा आहे याजकडे या प्रांतीचे किले धोडप वगैरे बहुता किल्यांचे आनुसंधान आली आहेत. सेवेसी श्रुत होय. राजश्री मळारजी होळकर यांनी पत्र लिहिले आहे त्याजवरून अर्थ ध्यानात येईल. राा गंगाधरपंत व रामाजीपंत यांनीहि सेवेसी पत्रे लिहिली आहेत. मी येथून वरचेवर पत्रे पुण्यास लिहीत जातो. तेथून ते पत्रे लस्करात येत आसतील. त्यांनी लिहिले की तुमची पत्रे येथे येतात ते लस्करात रवाना करितो. मजला आज्ञापत्र येत जाईल. त्यात सविस्तर वर्तमान लिहिणार स्वामी समर्थ आहेत. हे पुस्तान्त की काये लिहिले आहे, याजकरिता विनंती लिहिली आहे. बहुत काय लिहिणे ? कृपा-वृद्धि कीजे हे विज्ञाति. परंतु येथे घडोघडीचा विचार होतो. त्यात जे समई जैसे आढले तैसे सेवेसी लिहिले जाते हे विज्ञाति.

¶*Hari Narayan assures the Peshwa of Holkar's firm allegiance to him.*

No. 72]

[9-3-1753

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान व राजश्री
भाऊसाहेब स्वामीचे सेवेसी

आज्ञाधारक विसाजी गोविंद साष्टांग नमस्कार विज्ञापना विनंती. ता छ ३ जमा-दिलोबल मुा आमदाबाद कृपादिष्टीकरून सेवकाचे वर्तमान येथस्थित असे विनंती. आज्ञा घेऊन आले त्यास श्रीमंत राजश्री दादासाहेबाचे व राजश्री दमाजीबाबा गाईकवाड समंसेरवहादूर याची भेटी होऊन मजल दरमजल मलगा-वास येऊन मलगाव फते करून खानदेशातून मजल दरमजल जगलेचे मार्गाने मुा मारास आले. येथे मोर्चेबंदी केली आणि हला केली. त्यास दीडदोन हजार पर्यंत माणूस सिब्हा लाऊन शहरात उतरले. परंतु दरवाजे मोकळे न केले. शहर लुटिले जाईल म्हणून अनमान केला सेवट हला नामोहरम जाली. कमालुदीखान बाबी जोर धरून शहरात आहे. सुरंगाचे काम बाहीरून चालते. तो आतून

सुरंग पाणी घालून येतनास चुकत नाही. परंतु श्रीमंत राजश्री दादासाहेब याची तरतूद फार. तोफा व गरनाला हाई मार होत आहे. साराऊश स्वामीच्या पुन्य प्रतापे आविलंबच कार्यसिधी होईल. राजश्री पांडवाबाबा व राा माहादाजी नारायेण फौजेनसी सोराट, काठेवाड, द्वारका प्रांते गेले आहेत. तिकडून मुलकाची बंदोबस्ती करून लँकरच फिरणार आहेत. आमदाबाद शहर मोठे. कनिष्ठ लक्ष फौज आसल तेव्हा सर्वत्र जागा मोरचेबंदी होईल. शेवकाने आल्या दिवसापासून पाच सात पत्रे शेवेसी तपसालवार विनंतीपत्रे पाठविली. त्याचे प्रतिउत्तर आजतागाईत येकहि पत्राचे आले नाही. आमदाबाद हस्तगत होऊन ठाणेबंदीचा बंदोबस्त जाला म्हणजे द्वारकापर्यंत मुलूक सोटोन अमल वैसेल. स्वामीचे पुन्य थोर त्या योगेकडून सर्वांचे ऊर्जित व रयतीचे बरे होत आहे. राजश्री दमाजीबाबा गाईकवाड समसेरवाहादूर येकनिष्ठेने शेवेमध्ये आहेत. राजश्री सिवराम भास्कर व राजश्री रामचंद्र माहादेव निष्ठापुरस्कर चरणारविंदी निरंतर आहेत. दुसरा पदार्थ किमपि जाणत नाही. ऊर्जित करणार साहेब धणी सर्वजाण आहेत. शेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाती.

हे विज्ञाति.

¶*Visaji Govind, writing from Ahmedabad, reports the progress of the siege to the Peshwa and the Bhausaheb.*

No. 73]

[March 1753

श्री

सेवेसी विज्ञापना ऐसीजे. सांप्रत खासा स्वारी हिंदुस्तान प्रांते होणार म्हणोन * * * आलें. ऐशास या गोष्टीचा निश्चय * * * स सेवकाचे विचारे स्वामीनी खामखा या प्रांते यावे. बाबीचा व राा दमाजी गायेकवाड यांचा कलह वाढला आहे. त्यास बाबीचे साहित्य करून गायेकवाड यास उठऊन लावावे. बावीकडील च्यार हजार फौज समागमे घ्यावी * * * * * गायेकवाड यांचा मनोदये स्वामीच्या पदरीं पडावे मही अलीक * * * * * दमाजीचा सरंजाम आहे, तो दरोबस्त आपल्यास द्यावा. आपले हाते सेवाचाकरी घ्यावी, मातबर कामे करून दाखवावी, आपलें उर्जित करून घ्यावें, च्यार मातबर सेवक स्वामीचे पदरीं आहेत, त्याप्रोो वर्तणूक करावी याप्रोो आहे. त्यास स्वामीचे येणे जाहाल्यास तेहि पदरी पडतील. च्यार रुपये सरकारांत या प्रांते मिलतील, मातबर कामकाजे होतील. तदोतर मेवाडांतून हिंदुस्तानात जावया * * * इस येईल व खानदेश बागलाण महाल * * *

सरकारचा प्रांत यास फौजेचा उपसर्ग न लागतां वच्याव हाईल ; याप्रांते सेवकाचा मनोदये आहे. स्वामीचे मर्जीस आल्यास उत्तम आहे. येथेसी आज्ञा ते सिरसा. उदेपूर येथोन सात मजली आहे. हिंदुस्तान प्रांते जावयास सोईचाच था *
* * सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶The writer is very glad to learn of Raghunathrao's march northwards and requests him to come to Gujarat and settle the differences between Damaji Gaiwad and Kamaluddin Khan Babi.

No. 74]

[4-4-1753

श्री

श्रीमंत राजश्री नानासाहेब
व राजश्री भाऊसाहेब स्वामीचे शेवेसी

विनंती. शेवक विसाजी गोविंद साष्टांग नमस्कार विज्ञापना विनंती. ताा चैत्र शुध १ मुा अमदाबाद कुपाद्रिष्टीकरून शेवकाचे वर्तमान येथस्थित असे विनंती. अमदाबादकर कमालुद्दीखान बाबी याणी सलूख करून जाहागीर परगणे व देहे किरकोली व सिबंदीखर्चे थोडा बहुत घेऊन पुढे सरकारचे नौकरीस हजीर व्हावे ऐसा करार करून जाहागिरीचे परवाने करून घेतले आणि अमदाबाद श्रीमंत राजश्री दादासाहेबाचे मर्जीप्राा सोडून पटणास जाऊन राहाणार. आद्यापि शहरात आपले हवेलीत आहे. भद्रामध्ये सरकारचे लोक गेले. स्वामीच्या पुन्यप्रतापे थोर कार्य श्रीमंत राजश्री दादासाहेबी केले. तैसेच मळगावचंही जागा भारीच होती. साराऊश माहाराजाचे पुन्यप्रताप थोर त्यायोगे करून सर्व कार्यसिधी होत आहेत. वरकड आर्थ तर राजश्री दमाजीबाबा गाईकवाड समसेरबाहादूर येकनिष्ठ चरणापासी आहेत. दुसरा विचार किमपि जाणत नाही. रात्रंदिवस चरणाचा निजध्यास, श्रीमंत राजश्री दादासाहेबी विनंती लिहिली आहे त्यावरून श्रुत होईल. राा सिवराम भास्कर व रामचंद्र माहादेव शेवेमध्ये येकनिष्ठ रात्रंदिवस आहेत. दुसरा पदार्थ किमपि जाणत नाही. सर्वांचे उजित करणार स्वामी धणी सर्वजाण आहेत. मागाहून सविस्तर वृत शेवेसी लिहून पाठवितो. शेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाती.

¶Visaji Govind announces Raghunathrao's victory over Kamaluddin Khan Babi and the subsequent occupation of Ahmedabad.

श्री

श्रीमंत राजश्री नानासाहेब
व राजश्री भाऊसाहेब स्वामी-
चे शेवेसी

विनंती. शेवक विसाजी गोविंद साष्टांग नमस्कार विज्ञापना विनंती. ताा चैत्र शुध ३ सुा आमदाबाद कृपाद्रिष्टीकरून शेवकाचे वर्तमान येथास्थित असे. विनंतीपत्र आले ते पावोन बहुत संतोष पावला. हिकडील वर्तमान बरचेवर तपसीलवार शेवेसी विनंतीपत्र पाठवीत असतो. त्यास पत्र पावतात की नाही हा काहीच अर्थ कळत नाही. श्रीमंत राजश्री दादासाहेबी बहुत दीर्घ प्र(य)त्ने-करून स्वामीच्या पुन्यप्रतापे मलगाव व अमदाबाद फते केली. महद येश संपादिले. याउपर जिकडे स्वामी कृपा करून श्रीमंत राजश्री दादासाहेबाची रवानगी होईल तिकडील बंदोबस्त उत्तम प्रकारे होईल. फिकीर नाही. साराऊश पुन्यप्रताप थोर स्वामीचा त्या योगेकरून सर्व पादाक्रांत जाले. राजश्री दमाजी-बावा गाईकवाड समसेरवाहादूर याचा येकच निश्चये चरणारविंदी. दुसरे किमपि जाणत नाही. बहुत जन बहुत प्रकारचे परंतु गाईकवाड याचा दुसरा पदार्थ सर्वथा नाही. कमालुदीखान बाबी यास जाहागीर माहाल व फुटगाव देऊन चाकरीच्या नात्याने परवाने करून देऊन भद्रातून बाहीर काढून हवेलीत राहोन वस्तभाव कुली काढून पटणास जाणार. श्रीमत साहेबहि बाहीर गेल्यानंतर विरमगाव व कडी वगैरा मवास जागाबजागा आहेत त्याचे पारपत्य करून अखेर चैत्रमास माघारे फिरणार ऐसा मनसबा आहे. येदाचेचे साली पुढे मुळूकगिरीस जावयास दिवस नाही. पुढे जैसी आज्ञा होईल आणि हंगामसीर फौजाची रवानगी जाल्या फार मुळूक सुटेल. राा सिवराम भास्कर व रामचंद्र माहादेव येकनिष्ठ सेवेमध्ये रात्रदिवस आहेत. दुसरा विचार काही जाणत नाही. सर्वांचे ऊर्जित करणार स्वामी समर्थ आहेत. येदा जैसे देखविये तैसा कर्नाटकचा विचार संपादून यावे आणि सतरुसीचा बंदोबस्त करून देवाब्राह्मणाची स्थापना जैसी पूर्वी केली आहे त्याप्रा सर्वास सुख देऊन प्रतिपाल करणार स्वामी समर्थ आहेत. वृधेचे विचारेच करून पारपत्य जाले पाहिजे म्हणजे सर्वांचे मनोदये पूर्ण सिधीस जातील. जाले वर्तमान क्षणक्षणा विनंती लिहून पाठवीत जातो. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञाति. हे विज्ञापना.

¶Visaji Govind to the Peshwa and Bhausaheb, informing them of the successes achieved by Raghunathrao in Gujarat and adding that Damaji Gaikwad was in complete agreement with him in the campaign.

श्री

राजेश्री मल्हारजी होळकर सुभेदार
व ता राजेश्री जयाजी सिंदे सुभे-
दार साहेब गोसावी यासी

*॥७॥ श्रीमंत अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री रामराज नरसिंह कृतानेक आश्रीवाद विनंती. येथील क्षेम चैत्र सुध १५ भुमवासर सुा रायेपूर साहेबाच पुण्य प्र(ता)प येथास्थित आसो. त्यास बाबू केशवरायाची बातमी राखोन बैसलो होता. त्यास ऐकिल की परभार फौज त्याकडे गेली. त्यास बाबूच व फौज वर्तमान हा कालपरियंत ठीक नाही कीं बाबू कोठ गेला व फौज कोठवरी गेली हे काही कळत नाही. त्यास आम्ही काल स्वामीकडे येत होतो. त्यास माहाराज घाटाखाले आहे किवा घाट चढून वरी आले हे कळना यास्तव राहून सेवसी विनंती लिहिली आहे. लोवटी घेतल्यावेगळ बाबूवरी दबाव बैसत नाही. स्वामीचे विचार येईल ते कराल. मीहि सेवसी येऊन पोहचतो. बहुत काये लिहिण हे विज्ञाति. त्यास बाबू केशवरायाचे कविलास व बाबू केशवरायाचे बातमीस मनुशे पाठविली आहेत त्यास माहाराजाची जेथ आज्ञा होईल तेथ सेवसी येऊन पोहचतो. हे विज्ञेति.

¶*Ramrao Narasinh of Raipur writes he has no news of the whereabouts of the rebel Babu Keshavrai.*

श्री

श्रीमंत राजश्री नानासाहेब
पंतप्रधान स्वामीचे सेवेसी

आज्ञाधारीक सेवक राधो नीलकंठ साा नमस्कार विज्ञापना येसी जे, पूर्वी विनंतीपत्र पाठविले आहे ते प्रविष्ट होऊन सविस्तर वर्तमान सेवेसी विदित जाहाले असेल. यानंतर विनंती येसी जे बिद्रावणसाद (दास ?) सांहुकाराची दुकाण वजीर मनसूरआलीखानाचे लस्करांत होती. त्याचे गुमास्ताचे लिहिले आले की, लस्कर कितीक गारत जाले. खुद वजीरमजकूर जखमी जाला. सत्यमिथ्या वर्तमान सा बापूजी माहादेव वकील दिलीहून लिहिले आले असेल ते सत्य आहे. नवाब सलाबतखान बगसी काा नारनोल येथे पावला. पुढें दिलीस जानार.

राजा आपलाले स्थलास आहेत. मिरमनू लाहोरकर दिलीस आज्ञाप्राप्ता येतो म्हणोन वंदती आहे. वरकड वर्तमान यथास्तित असे. बहुत काय लिहीने हे विज्ञप्ति.

¶*Ragho Nilkanth informs the Peshwa that Mansur Ali Khan, the Vazir, has been seriously wounded.*

No. 78]

[4-8-1753 ?

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना

स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक विठल शिवदेऊ साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील कुशल ता छ ६ जिल्कादपरियेत येथास्तित आसे विशेष. सरकार ग्वालेरीस राा रामचंद्र शामराज यांची रवानगी करावी. त्याजसमागमे लोक दिलहे पाहिजेत त्याची आज्ञा करावी. आज्ञा होईल त्याप्रमाणे बराबर लोक देऊन रवानगी करून. राजश्री जायेपा सिंदे याणी स्वारीस जावयास डेरे बाहेर दिलहे म्हणून वर्तमान आहे तरी आम्हांस काये आज्ञा करणे ते करावे त्याजप्रमाणे वर्तणूक करून. राा जायापा सिंदे यांचे घरचे लग्न जालियावर स्वारीची सिधता करितील. आम्हांस आज्ञा कर्तव्य ते करणार स्वामी खावंद आहेत. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञप्ति.

¶*Vithal Shivdev informs Nanasaheb that Jayapa is starting for the North and asks for orders.*

No. 79]

[30-8-1753

रघुनाथराव दादाचे मुकाम

अर्बा खमसैन मया व अलफ जिल्काद भाद्रपद

छ १—१२ ता ३०-८-१७५३ थालनेर; डेरे अवसीचे पांच घटिका रात्रीस बाहेर दिलहे. बरोबर सखारामबापू, जानकीबाई.

१३ ता १३-९-१७५३ सांगवी थालनेर.

१४ ता १४-९-५३ मौजे राई पा सेंदवे.

१५ ता १५-९-५३ मौ. नजीक सेंदवे.

१६ ता १६-९-५३ सेगाव पा नागलवाडी.

+ येथून अक्षर निराळे.

- १७ ता १७-९-९३ खरगोण.
 १८ ता १८-९-९३ जांबली पा खरगोण.
 १९ ता १९-९-९३ पेझर "
 २०-२१ ता २०, २१-९-९३ सातइ रेवा दक्षणतीर.
 २२-७ जिल्हेज ता २२-९ } महेश्वर रेवाउत्तरतीर (९९९० कर्ज गुा लक्ष्मी
 ते ९-१०-९३ } नारायण नाईक)

जिल्हेज.

- छ ८ ता ६-१०-९३ खेडली पा चोली.
 १० ता ८-१०-९३ बलसाणे पा बागलूज.
 ११ " ९ " जांब घाटमाथा.
 १२ " १० " हरसूल पा इंदोर.
 १३ " ११ " इंदोर.
 १४ " १२ " सावरे.
 १५ " १३ " उज्जनी.
 १६ " १४ " " (दत्ताजीचे घरी मेजवानी जयाजी सिंदे भेटले.)
 १७ " १५ " बांडे.
 १८ " १६ " दानाडी पा हवेली उज्जैन.
 १९-२० " १७-१८ " पिंपळे पा महदपूर. (१९००० कर्ज गुा वानवळे.)
 २२ " १९ " पाटसी.

जिल्हेज

- २२ ता २० " पा पिंपळे.
 २३ " २१ " जांबळी पा आगर.
 २४ " २२ " कडसाले पा बडोद.
 २५ " २३ " लोहारे पा डग.
 २६ " २४ " रुपखेडी पा पेढांव.
 २७ " २५ " चोरखोडी पा खैरावाज.
 ते ते
 २९ " २७ "

मोहरम.

- १ " २८ " जुलमी पा कोटे. खैराबाद.
 २ " २९ " आकसली पा खैराबाज ना मुकुंदबारी.
 ३ " ३० " आहू पा कोटे मुकुंदबारीपर

४ ता ३१-१०-९३ काटवर पाा कोटे.

५-६ ,, १-११-९३ सुलतानपुर पाा कोटे.

३७५० कमावीस मेज-
वानी साा कोटे खासा-
स्वारी याप्राा झाली हाा
बाळाजी यशवंत

७ ,, ३ ,, बाठाणे पाा गणोरी प्राा बुंदी चमेलीतीर.

८ ,, ४ ,, दुपटे ,, ,, नाा लाखेरी.

९-११ ,, ५ ,, देवदा नाा इंद्रगज प्राा इंद्रसिंग सोपारकर याणी
बुंदी. हिमतराव वकील याज-
बराबर सनगे पाठविली.

१२ ,, ८ ,, खुजुरी पाा रामपुरा. ३००० उमेदसिंग बुंदी-
राजा मेजवानी.

१३-१४ ,, ९ ,, चौडकें पाा रामपुरा २०० रतनसिंग राजा
प्राा जयनगर. बाजवाडा

१५-१६ ,, ११ ,, गंजारे पाा ,, २५० उदतसिंग उसरले
सनगे सरदारसिंग उनेरी-
कर.

१७-१९ ,, १३ ,, जलकुप प्राा ,,

२०-२१ ,, १६ ,, देवली पाा सारसाहा गोपाळसिंग करोलीकर.
वनास नदी उत्तरतीर.

२२ ,, १८ ,, सुरवाडे झिलार्ड प्राा राजावंत अजीतसिंग व
जयनगर. रतनसिंग.

२३ ,, १९ ,, पिंपले पाा बोहाल प्राा ५००० घासदाणा.
जयनगर. कुसलसिंग ठाकर

२४-३० ,, २०ते२६ ,, पडाणे पाा टोक ,, जिलायाकर.
सफर.

१ ,, २७ ,, नेवाई.

२-७ ,, २८ ,, गोडसी पाा चाटसें प्राा ४९००० कर्ज गुा रामचंद्र
जयनगर. सिवदेव प्राा रामाजी नाा.

८ ,, ४-१२ ,, जैसिंगपुरा ,,

९-१९ ता. ९-११-९३ चंप्राई	„ „	छ १७ कमावीस भेट- बदल मनसूर अली यानी वकिलासमागमे वखें पाठविली.
२०-२९ „ १६	„ खुरोपाडा ना जयनगर	छ २० हरगोविंद दिला मधोसिंग कमाविस भेट.
३० } „ २६-१२-९३ नायके	„ „	छ २१ रामसिंग मारवाडकर भेट झाली कमाविस भेट.
ते }		छ २६ विष्णु महादेव गद्रे १०००००.
रबिलावल }		छ ७ गोविंद बलाल बुंदेले याचे डेय्यास गेले
११ }	„ ६-१-१७९४	छ ९ मल्हारजी होलकर याचे डेय्यास गेले.

१२-१३ „ ७	„ चरणतोंड प्रां जयनगर.
१४ „ ९	„ पलसाण आगर प्रां जयनगर.
१५-१६ „ १०-११	„ वसई „ „ रंगोपंत वकील सेवटे.
१७ „ १२	„ तालकी पा अकबरपूर मोहकमसिंग जाट.
१८ „ १३	„ नावी पा अकबरपूर प्रां जयनगर.
१९ „ १४	„ चंदावड पा बाजवाडा प्रां जयनगर.
२० „ १५	„ नस्वरी पा खोरी प्रां जयनगर.
२१ „ १६	„ नगर पा डींग.
२२-२४ „ १७-१९	„ जळूखर पा डींग जाटवाडा.
२५ „ २०	„ पिंगारे पा कुंभेर
२९	रबिलाखर.
३०	सर्व महिना.
	जमादिलावल
४ „ २७-२-९४	पिंगारे पा कुंभेर.
५ „ २८-२-१७९४	९३० किले कुंभेर.
	जमादिलावल, जमादिलाखर, रजबु.
२८ ता २२-३-९४	कुंभेर.
२९ „ २३ „ „	मथुरा.

सावान.

- १ ता २४-५-५४ मथुरा.
 २ ,, २५ ,, वृंदावन.
 ३-४ ,, २६-२७ ,, माट पा मावहन. येमुना उत्तरतीर अंतरवेद.
 ५ ,, २८ ,, बरोट पा नोक प्रांत अंतरवेद.
 ६ ,, २९ ,, उटाणी पा तदल ,,
 ७ ,, ३० ,, करोली पा जेऊर येमुना उत्तरतीर ,,
 ८ ,, ३१ ,, मोतीपूर जगनपूर पा दंकारे अंतरवेद.
 ९ ता १-६-१७५४ पटपटगंज नजीक नवाब गाजदीखान यास
 दिली कालिंदी उत्तर- वजीरी संध्याकालीं वल्ले
 तीर. दिली.
 १० ,, ,, ,, इजुद्दिनशाहा पादशाहा
 दिलीचे तख्तावर नवा बस-
 विला. अहमदशाहा कैद
 करून ठेविला.

खमसखमसैन.

- ११-२० ,, ३ ते १२-६-५४
 २२-२३ ,, १३-१५ ,, जुना कोट दिली येमुना दक्षणीतीर.
 २४ ,, १६ ,, बसई ना दिली शहर.
 २५ ,, १७ ,, सालेमार् बाग ना दिल्ली शहर.
 २६ ,, १८ ,, शहाबाज.
 २७ ,, १९ ,, सालेमार् बाग.

रमजान.

- १ ते ९ ,, २३-६ ते १-७-५३ सालेमार् बाग दिली.
 १० २ ,, बासई नजीक दिली शहर,
 ते सर्व सवाल
 जिल्काद.

- १० ता २९-८-५४ पर्यंत मुकाम बासई
 ११-२८ ,, ३०-८ ते १६-९-५४ वजिराबाग.
 २९ जिल्हेज १८ ता. १७-९ ते ६-१०-५४ तुमकवाद.
 १९ ते मोहरम. २९ ,, ७-१० ते १५-११-५४ इसलांपूर.

सफर.

१-३ ता १६-११ ते १८-११-५४ मरोली कुतुपशा पातशाहाचा दरगा.

४-२४ ता १९-११ ते ९-१२-५४ बारापुल.

२५ ते रविलोवल ८ ता १०-१२ ते २३-१२-५४ सेलिरे पा कोठडे प्रा आंतरवेद.

९ ,, २४ ,, रानपूर झील प्रा आंतरवेद.

१०-१२ ,, २५ ,, गाजदीनगर ,,

१३-१४ ,, २८, २९ ,, ढासणे पा जलालाबाद प्रा आंतरवेद.

१५-२९ ,, ३०-१२-५४ ते १३-१-५५ गणमुक्तेश्वर श्रीभागीरथीतीर आंतरवेद

३० ,, १४-१-५५ बलवाडा पा जखेडे भागिरथीतीर आंतरवेद.

रविलाखर.

१-५ ,, १४-१ ते १८-१-५५ बलवाडा गंगातीर.

६ ,, १९ ,, बासई गंगातीर प्रांत अंतरवेद.

७-१४ ,, २०-१ ते २७-१-५५ आहार ,, ,,

१५ ,, २८ ,, जेजोरगाबाद.

१६-१७ ,, २९, ३० ,, लढाणे पा आहार प्रांत आंतरवेद भागीरथी
आठ कोस.

१८ ,, ३१ ,, उठसर पा ढासले कालिंदी आंतरवेद.

१९ ,, १-२-५५ जेनागले पा दंकारे प्रा आंतरवेद.

२०-२५ ,, २-२ ते ७-२-५५ मोतीपूर ,, येमुनातीर.

२६ ,, ८ ,, कलेंद्रपूर पा फरिदाबाद.

जमादिलौवल.

छ १ ता १३-२-५५ बादरपूरची सराई नजीक तुलाकवन.

२ ,, १४ ,, बदखेडे पा झारसाझील.

३ ,, १५ ,, बादली बालोचा मुलुक.

४ ,, १६ ,, कनवाड पा झार बालोचाचा मुलुक.

५ ,, १७ ,, कोसली पा झरझर.

६ ,, १८ ,, कनीजे पा कानवाड जयनगरचा मुलुक,

७ ,, १९ ,, निवाडा ,, ,, प्रा जयनगर.

८ ,, २० ,, गहिला पा नारनाले प्रा जयनगर.

- ९ ता. २१-२-५५ सेऊर पाा सिंगाणे प्रां जयनगर.
 १० „ २२ „ सरई पाा उदापूर „
 ११ „ २३ „ बारसीगफर पाा खंडाळे.
 १२ „ २४ „ गोवर्धनपुरा „ प्राा जयनगर
 १३ „ २५ „ भदोडा पाा सवाई जयनगर.
 १४ „ २६ „ देवळे पाा सांबर.
 १५-१६ „ २७ „ सांबर प्राा अजमेर.
 १७ „ १-३-५५ आपरे पाा नारायेण प्राा अजमेर.
 १८ „ २ „ डाहणे पाा हवेली अजमेर.
 १९-२१ „ ३ ते ५ „ पुष्कर.
 २२ „ ६ „ अरडगे पाा अजमेर प्राा मारवाड.
 २३-२४ „ ७ „ करकेडी पाा रूपनगर प्राा „
 २५-२६ „ ९ „ उटसर पाा हवेली „
 २७ ते ३० | ताा १२-३ ते सिलिमाबाद नजीक रूपनगर पाा मारवाड.
 जमाखर ७ | २१-३-५५.

जमादिलाखर.

- १-७ ताा १५-३ ते २१-३-५५ सिलिमाबाद.
 ८ „ २२ „ डाहणी पाा हवेली अजमेर.
 ९ „ २३ „ श्रीनगर पाा अजमेर.
 १० „ २४ „ फलादे पाा भिडावे प्राा मारवाड.
 ११ „ २५ „ हिमथरे पाा सुरवाड.
 १२ „ २६ „ हिसनपूर पाा तोडा बनावस नदी.
 १३ „ २७ „ कासीद „ सुभे अजमेर.
 १४-१५ „ २८, २९ „
 १६-१७ „ ३०, ३१ „ उमरी प्राा बुंदी.
 १८ ताा १-४-५५ गोटा तोडा जयनगरचा मुल्लख.
 १९ „ २ „ नगर प्राा जयनगर.
 २० „ ३ „ शेडवे पाा चौज्यायशी.
 २१ „ ४ „ बाबी पाा बनवडे.
 २२ „ ५ „ नानते पाा इंद्रगड नाा लाखेरी.

२३ ता. ६-४-५५ हैदपूर ,, चरणवती दक्षणतीर.
 २४-२५ ,, ७,८ ,, नानते ,, ,,
 २६ ,, ९ ,, अमलगे पा सोपार पाराशरनदी दक्षणतीर.
 २७ ,, १० ,, बोरे पा सोपार अहिल्यानदी उत्तरतीर.
 २८-२९ ,, ११,१२ ,, रेणावद प्रां कोटे.
 ३० ,, १३ ,, खेदणे.

रज्जव.

छ १-२ ता १४,१५-४-५५ सितावडी पा शहाबाद.

३ ,, १६ ,, कुशोर ,,
 ४-११ ,, १७ ते २४-४-५५ गांधली ,, शाहाबाज प्रां नरवर.
 १२ ,, २५ ,, राखाणी पा राजगड प्रां नरवर.
 १३ ,, २६-४ ते २३-५-५५ पोहरी प्रां नरवर.

सर्व रज्जव

सावान ११

१२ ,, २४ ,, बोरीपाहाड्या.
 १३ ,, २५ ,, गुरीज्या पा गोपालपूर.
 १४ } ता २६-५ ते १५-६-५५ सहश्रवे पा नरवर.
 २३ }
 ३० } सीत खमसेन

रमजान ४

५ ,, १६ ,, अबजड पा नरवर.
 ६ ,, १७ ,, मुंदेरी ,,
 ७ ,, १८ ,, कालोरस ,,
 ८ ,, १९ ,, हिद्रोली पा रेणावद.
 ९-१० ,, २०,२१ ,, बारखेली पा नवीसराई.
 ११-१२ ,, २२,२३ ,, पिंपराले पा खेचीवाडा.

- १३ ता २४-६-९९ रुसोली पा सिरींज.
 १९ ,, २६ ,, कोछु पा खेचीवाड.
 १६ ,, २७ ,, लखनवास पा राजगड.
 १७ ,, २८ ,, जमुनीया पा राजगड.
 १८ ,, २९ ,, बहिरवे पा सुजावलपूर.
 १९ ,, ३० ,, अजनाई ,,
 २० ,, १-७-९९ सुदरसी.
 २२ ,, ३ ,, नागंबे पा देवासे.
 २३ ,, ४ ,, तिलवाई पा इंदूर.
 २५ ते ३० ,, ६-७ ते ११-७-९९ ओंकार रेवातीर.

सवाल.

- १-२ ता ११-७-१७९९ घाट बडवे रेवातीर.
 ३ ,, १३ ,, रावेर रेवातीर.
 ४ ,, १४ ,, संतावडी पा खरगोण.
 ९ ,, १९ ,, खरगोण.
 ६-७ ,, १६ ,, खानवाडे पा जलालाबाद सरकार खरगोण.
 ८ ,, १८ ,, सांगवी.
 ९ ,, १९ ,, थालनेर तापीतीर.
 १० ,, २० ,, मोडावद.
 ११ ,, २१ ,, चिमटाणे पा सोनगीर.
 १२ ,, २२ ,, नेर.
 १३ ,, २३ ,, नामपूर पा साडस.
 १४ ,, २४ ,, सौदाणे पा साडस प्रा बागलाण.
 १५ ,, २५ ,, बाजेगाव पा लोहनेर.
 १६ ,, २६ ,, ,, ,,
 १७-१८ ,, २७, २८ ,, गोवर्धन पा नासीक.
 १९-२३ ,, २९-७ ते २-८-९९ त्रिवकेश्वर.
 २४ ,, ३-८-९९ गोवर्धन.
 २५ ,, ४ ,, भगूर पा नासीक.
 २६ ,, ५ ,, गोपे पा संगमनेर.

२७ ता ६-८-९९ लिगदेव पा अकोले.

२८ „ ७ „ वेडूर.

२९ „ ८ „ पेठ ता खेड प्रां जुन्नर.

३० „ ९ „ चन्हेली ता सांडस हवेली प्रां पुणे.

जिल्काद १ ता १०-८-१७९९ मुा पुणे.

¶This paper gives the itinerary and the route adopted by Raghunathrao in his first important expedition into Northern India, starting from Thalner on 30th August 1753 and reaching Poona on his return journey on 10th August 1755, a period of exactly two years. It is hoped that these extracts from the Peshwas' Diaries will assist the student in following the movements referred to in other letters.

No. 80]

[10-9-1753

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

बापू सखारामपंत स्वामीचे सेवेसी

पोष्य अंताजी माणकेश्वर कृतानेक सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता भाद्रपद शुध १३ त्रयोदसी मुकाम इंद्रप्रस्थ जाणौन स्वकीये (लेखन करीत) गेले पाहिजे विशेष. स्वामीकडून पत्रे बहुत दिवस येऊन परामृप न जाला. स्वारी श्रीमंताची आपली गुजरात प्रांतीहून देशास गेले इतकेच वर्तमान कळले त्यावरून श्रीमंताची व तुमची पत्रे पुण्याकडे जात गेली. आलीकडे (राा) मल्हारजीबावा सुभेदार याची पत्रे व श्रीमंताचे व स्वामीचे पत्रे आले. आपण थालनेरीच छावणी केली त्यावरून चितास वाईट वाटलें कीं श्रीमंत खाबंद असोन आपले कागदपत्र वर्तमान न गेले. परभारे सरदारासच पत्रें गेली. याउपरी श्रीमंताच्या चितास काये आले आसे(ल) न कले. आम्ही श्रीमंताच्या व(राण्या)तील खानाजाद आहो दुसरा अर्थ जाणत नाही. आपण श्रीमंतास विनंती करणें ते करितीलच. श्रीमंताच्या पत्री मजकूर वरकड लिहिता येत नाही. राजश्री गंगाधरपंत तात्या व बापूजी माहादेव वकील काही दोन नाही. त्यानी यानी एके जागा अन्न उदक खादले आहे. त्याजला पत्रें कलावयास कामा नये याजकरिता विस्तार श्रीमंताच्या पत्री लिहिला नाही. लढाईची वगैरे च्यार वर्तमाने श्रीमंताचे पत्री लिहिली आहेत ती पत्रे राा सुभेदार व तात्यानी पाहिली तरी चिता नाही. स्वामीचे पत्र श्रीमंतास वाचून दाखऊन दुसरीयासी न दाखवणे फाडून टाकणें. सारांश गोष्टी कीं पूर्वी स्वामीस न यावे हे ल्याहावयाचे कारण

हेच की वकिलांनी पातशाहासी आमचे देखतां तुमच्या फौजेस खर्चास पैका व काही मुलुक नवा कबूल करून दस्तक करून दिले असता वकील ते सा(रे)च पचऊन स्वामीस वरचेवरी साल गुदस्त * * * पैका मुलूक दिल्या त्या कामावरीच * लावीत गेले. आम्ही स्वामीस लिहित गेलो की याजला पस्ट लिहीणे की सरदारास देणे पातशाहानी दिले ते आमच्या घरातच आहे. पुढे आमचेंच नवे देणे घेणे ठिकाण पकी करू लिहीणे सत्वरच येतो येसे स्वामीस लिहीले त्याप्रो स्वामीनीहि वकिलास लिहिले. परंतु यानी त्यानी त्याचे उतरच न लिहीले येसी लबाडी केली. स्वामीची स्वारी बुडविली. पातशाहावर येहसान होते. असो जे झाले ते उत्तम. वकिलास येथे पंधरा सोळा वर्षे मनमाने तैसे लबाडी करावयासी फा(वले) श्रीमत राजश्री पंत प्रधान श्रीमत राजश्री भाऊसाहेब याची आज्ञापत्रे आजी वर्ष येतात की वकिलाच्या तेथील आचरणात पुर्ती वाकि-फगिरी करून आम्हास लिहित जाणे. केवळ चाकरीच करून न राहाणे. हमेशा दरमाहा पत्रे त्याची येत असतात त्याजवरून येक दोन कलमे याचे आगी लाऊन श्रीमंतास लिहून पाठविले. त्याची ताकीदपत्रे त्यास येऊन (ते) देण्यासी आले. त्याजवरून आता वकिलाचा आमचा दावा मोठासा अतिशयेसी चालिला आहे. त्यानी आम्हावरी प्रयोग केला तो ब्राह्मण धरिला. त्याचे आंगी लाविला. आमचा गिला आता सरदाराकडे श्रीमंताकडे सर्वाकडे ते मनमाने तैसा लिहितात. आसो. आम्ही फौजेत फरिदाबाजेवरी आहा. वर्काल आपल्या हवेलीत शहरात आहे. पातशाहीत कामकाज येखादे तयार करावे त्याची धूळमाती करावी. पुढेहि श्रीमंताचे आज्ञाप्रा आणखी वकिलाकडे कलमे बहुत आहेत. सर्व होतील परंतु त्याचे सरीक सागे आले आणि धूलमाती त्याची केली तरी कामाची नाही. आम्ही श्रमसाहास विसा हजार फौजाचा केला. थोड्या माणसाची सुडी घातली. खासा तरवारचे वार आहे. आजी ता शंभर आसामी चांगली नामांकित ठार जाली. घोडे दीडसे ठार. जखमी यासी गणीतच नाही. शत्रूस धाक मोठा. पातशाहा तुमचा करून ठेविला की, हे पातशाही मन्हाठी यानी राखिली. रूम-शामपरियेत कीर्त येजमानाची लागली. आताहि आपण चितावरी घेऊन लौकरी कार्तिकमासी आले तरी काही मुलूक पैका आद्यापहि पातशाहा देतील. आमच्या हाते साफ पातशाहाकडील जाबसाल करणे तरी करावा. सर्व तयार आहे. आम्हाकडे व वकिलाकडे दोन्हीकडूनहि जाबसाल कराव तरी सारेच बुडल. काम होणार नाही. नाहीतर वकिलाकडेच जाबसाल करणे ते सुखरूप करावा. मागे बहुत बुडविले पुढे बुडविती. श्रीमंताच्या मनास त्यास येथून आगदीच काढावे. जाबसाल आजी काही पुण्याहून आली तरी याप्रकार येत आहे.

आम्ही वकील मिलेन जाबसाल काही येक नाही. आमचा जाबसाल पातशाहाचा निराळाच आहे. त्याचें आमचें दर्शन नाही. पाच सात लाख रुपये त्याच्या पोटातून सरकारात आम्ही वातले आणखी घालणेचे आहे. याजमुळे श्रीमंताच्या चिताची खातरजमा त्याच्या लबाडीची जाली परतु आम्हासी मोठे वैर मांडिले. पातशाहास आर्ज केला की (याकडील) फौज थोडी आहे. पातशाहानी उतर की, पातशाही कोणे राखिली? मन्हाटे पाच महिने जुजत आ(हे)त. त्याप्रा पातशाहापासी लबाडी केली. यैसीच श्रीमंताकडे सरदाराकडे करितील. याज-करिता वकिलादेखता पातशाहास वजीर मीरबक्षी देखताच गणती दिलही तेव्हा काले तोंड जाले. सर्वांची दस्तके करून घेतली. यैस जेथे जावे तेथे भोग पाठी लागतो. चिरंजीव तात्या तुमचे थोर जावई यासी दिलीची फौजदारी पातशाहानी दिलही. बहुत सास * * * ला त्याने तरवार मारिली. चिरंजीव भाऊ पुतण्या त्यानेंहि तरवार मारिली. सारांश गोस्टी आम्ही, पात-शाहा राजी, आमीर राजी यैसे करून पंचवीस हजार फौजेची चाकरी केली आहे. पुढे ऊर्जीत करणार खावद समर्थ आहे. श्रीमंतानी जयाजी सिंदे यानी पुण्यातून वरात वकिलावरी देविली तिचा पैका नाहीत. त्याची ताकदी पाठवणें. केवल आमचा लगाम सोडाल तरी सरकारनुकसान होईल. बहुत काय लिहिणे.

¶ *Antaji Manakeshwar suspects Hingne of receiving bribes, and plainly states his suspicion to Sakham Bapu.*

No. 81]

[31-10-1753

आर्वा (खमसैन)

स. १७५३ नोव्हेंबरच्या रोजनिशीत खालील नांवाचे उल्लेख आहेत.

१ आखेराम वकील संस्थान कोटे.

१ मल्हार बलाल खिजमतराव
दिा जानोजी निबालकर.

१ देवीदास सिवराम दिा बालाजी येसवंत

१ राघो लक्ष्मण दिा रा
मल्हारजी होलकर.

१ रामराजा उमेदसिंग संस्थान बुंदी

१ सरदारसिंग उनेरीकर

१ परशराम महादेव वकील

१ कणीराम दिमत माधवासिंग

१ खंडो गोमाजी दिा बाबूराव सिंदे

छ ४ मोहरम जिनस खानापैकी
समसेरबाहादर याचे लग्नास सोयेज्याकडे विला राा बालाजी माहादेव
मांडवगणे गुा बाबूराव कृष्ण बाा याद अलाहिदा झा छ १४ जिल्हेज ताा
छ २९ मिनहू

दिा मानाजी पायगुडे

१००।. खासा

१६७। आपाजी पाईगुडे

१४८॥= कुसाजी पाईगुडे

छ ९ मोहरम खर्च पोतापैकी

६०० ताा रामाजी माणकेश्वर इमारत श्रीबनेश्वर येथील कामास
कार्तिक मासचे बेगमीस रसानगी चिठी

छ १० मोहरम खर्च जिनसखानापैकी
देणे कृष्णसिंग समसेरबाहादर याजकडे डोले मिरवतात साा रसानगी व ताा
हरी सिंदा पोर्गा

उदबत्या

सुमार

| बुका वजन पके

९०

८८।.

[रेणको अनाजी सिलेदार या साली पुण्यास आहे]

छ १५ माहे मोहरम

जमा जिराईतखाना

कमाविस जमा भेट बाा मिर फकरुला समसेरबाहादर याचे सासरे याणी राजश्री
नानाकडे नजर केली.

छ ३ सफर

जामदारखाना खर्च

गुलाम मोहिदीनखान निंबगिरीकर समसेरबाहादर याचे सासरे यासी रवानगीची
वस्त्रे रसानगी चिठी यादी.

छ ७ माहे सफर

खर्च जामदारखानापैकी राा

राा समसेरबाहादर याच्या ल-

भावाा खर्च खैरात खर्च

छ १४ माहे जिल्हेज देणे लाल

कुवरवाई व मस्तानी इचे

नाथे सवासिणी जेऊ घातल्या
त्यास पाा माहादाजी गोविंद
सनगे यो आख [तपशील]

मेहेमान खर्च सदरेस नेऊन दिल्ली पाा समसेरवाहादर दिला राजे
पेटकर यासी

१७२॥ अबदूल नबी अमदानगरकर साड्ड
यास आख

९२॥ खासा [तपशील]

८० महमद इसाख मारानिले याचा पुत्र

१७२॥

५१ अबदूल कादर पुतणे.

२९ खासा [तपशील]

११ भला माणूस ,,

११ कारकून ,,

२२३॥ ५१

[7-12-1753]

खारी राजश्री दादा

रोजकीर्दी

सुा आर्वा (खमसैन मया व
अलफ)

छ ११ सफर

रवासुदगी

देणे रावराजे उमेदसिंग बुंदीकर चाकरीस बाा आहेत त्यास रोजमरा येकमाही
रा यादी

१५०० खासा जातीस सरदारी खर्च

४०० हती ४

१०० पालख्या ३

१५०० प्यादे ४०० दर रोज ४=

७५०० स्वार ५०० दर रावती .॥.

५०० जाजती खाशास

११५००

तेरीख ९ रबिलावल

बागा कमावीस भट सनगे

रु.

११३५ बाा नाथजी माहाराज उदेपूरकर यांचे डेन्यांस

गेले तेथे गुा उदाजी कटका

३७५ बाा नाथजी माहाराज [तपशील]

२८५ बाा उमेदसिंग [तपशील]

२१५ बाा जसवंतसिंग „

२६० बाा मोहकमसिंग „

तेरीख छ ९ रावल

दफाते पत्रें

गोपालराव गणेश यास सनद की पाा अकबरपूर हिरबमचे प्रां अतरवेद
 येथील कमाविस दरोबस्त तुम्हाकडे सांगितली आहे तरी इमानें इतवार
 वतोंन अंमल चौकसीने करून ऐवज जमा करून सरकारात पावता
 करणे म्हणौन सनद राा यादी १
 येविसी जामीदारास सनद की १
 रुजू होऊन अंमल सुरलीत देणे —
 २

3-1-1754

छ ८ रावल

दफाते पत्रे

पुरुषोत माहादेव उपनाम कानडे गोत्र वसिष्ठ सूत्र आश्वलायन कुलकर्णी
 मौजे बोटी पाा अहीरवाडी सरकार सोलापूर हालीं वास्तव्य कोा नासिक
 याचे नावे वतनपत्र की

5-1-1754

छ १० रावल

दफाते पत्रें

शंकराजी माहादेव कादार पाा हिरमगाव यास पत्र की कायमकुलीखान
 याचे स्वार सेव्याजी आईताले याचे ताबिनात आहेत

आर्वा (खमसैन)

छ १७ रावल खर्च

जामदारखानापैकी

देणे दताजी सिंदे दिंमत राजश्री जयाजी सिंदे यास आंगावरील ताा उदाजी कटका सनगे रुपे

[तपसील]

छ १८ रावल खर्च

जामदारखानापैकी

राजश्री मल्हारजी होलकर यांची जखम बरी जाली. पाणी घेऊन दर्शनास आले साा ताा उदाजी कटका. सदरेस सनगे रुपे

[तपसील]

छ २० रावल (पं. प्र. रो.)

जिराईतखान्यापैकी

देणे बालकोजी राजत जमातदार हशम याची तरवार राजपुरीचे लडाईत सालगुदस्ता मोडली. साा सरकारातून दिल्ली व्हा राजश्री त्रिंबकराव विश्वनाथ

29-1-1754

तेरीख ९ रबिलाखर

अंताजी माणकेस्वर याचे नावे सनद की पाा सोल्याची सराय येथील कमाविस जतीचा अंमल तुम्हाकडे सांगितला असे

13-2-1754

तेरीख २०

सिलकबंद पोते.....

१२९००० जमा छ मजकूर बाा कमाविस नजर बाा माधवासिंग साा जयनगर खासा स्वारी या प्रांते जाली साा नजरेचा ऐवज करार केला तो जमा गुा गणेश मालो जमा पोता छ १६ रावल जमा रुपये १९९७२६ पैकी वज समाईक ऐवज पेशजीचा बाकी येणे त्यापो ७४७२६ बाकी जमा ऐवज जुना पंचभेल

14-2-1754

तेरीख २१ राखर

दफाते पत्रे

नवाब गाजदीखान यांची जागीर माहाल आहेत तेथील जती मोकली करून नवाबाकडे आंमल देणे म्हणून कमाविसदारास पत्रे

3585

छ ३ जावल

[अंतरवेदीतील कमाविसदार]

कमा. चे नाव	महाल
१ नारो शंकर	१ पाा सेवगनपूर १ पाा नगदवाटी
१ दामोदर माहादेव	१ पाा कनोज १ पाा सिकंदरा १ पाा सोरू
	१ पाा पंचकणा १ पाा गंगेरी १ पाा जलाली
१ गोविंद बलाल	१ पाा हिरबन १ बिलासपूर १ नानामऊ
	१ पाा बलबारे १ मंगलपूर १ डेरापूर
	१ पाा देवकली १ देव्हा लम०
१ विश्वासराज लक्ष्मण	१ पाा शाहापूर अकबरपूर
	१ पाा सिवली
	१ पाा खेवराबरा
	३
१ गोविंदराज सखाजी	१ पाा सकीट १ अलीपूरखेरा १ सकतपूर
१ जगनाथ विस्वंबर	१ पाा सारेख

4-3-1754

छ ९ जावल

रवासुदगी

१ अहमदखान	देणे रेणको आणाजी
पठाण रोहिले	सिलेदार यास मथुरेचे
फरुकाबादकर	मार्गी चौकीस ठेविले आहेत

छ १० जावल

दफाते पत्रे

राजश्री गंगाधर येशवत व अनंदराज राम दिला मल्हारजी होलकर यास पाा बिठूर प्राा अंतरवेद हा परगणा बादशाहानी आम्हा उभयेतास व राजश्री रामाजी अनंत यास दिलहा आहे त्याप्रमाणे सरकारातून करार करून थावा म्हणून विनंती केली त्यावरून पाा मारपौा निमे परगणा राजश्री रामाजी अनंत दिला जयाजी सिंदे याजकडे करार केला असे. बाकी निमे परगणा तुम्हा उभयेतस दिलहा असे

रोजकीर्द
सुा आर्वा
3-3-1754

राजमंडळ

स्वारी राजश्री दादा

छ ८ जावल खर्च

जामदारखानापैकी

वेणी बाहादर दया बाहादर याचे पुत्र मोगलाई परदरवार यास सदरेस
ताा विठळपंत

४०९ खासा [वस्त्रांचा तपशील]

८१ बंधू [„]

4-3-1754

छ ९ जावल खर्च

जामदारखानापैकी

द्रिा नवाब गाजदीखान खासा डेन्यास आले

साा सदरेस पोशाख सनगे राा

६९० प्राा पोशाख हिंदुस्थानी [तपशील]

४९१ प्राा पोशाख मोगली [„]

६९१॥ प्राा पैठणी पोशाख [„]

१७९२॥

१८॥

6-3-1754

छ ११ जावल खर्च

जामदारखानापैकी

दिमत पातशाहा याजकडील वस्त्रे वेऊन आले त्यास सदरेस सनगे

२८८ देवीदास [तपशील] ६

१९६ गोविंददास [तपशील] ९

४४४.

११

8-3-1754

छ १३ जावल खर्च पोतापैकी राा

१३०० निाा सखाराम भगवंत कुंभेरीवर पडली घोडी त्याचे राा चिठी

८०० सूर्याजी भापकर

९०० दादजी खोरकर

3587

10-3-1754

छ १५ जावल खर्च जामदारखानापैकी
 मिरजा वफाबिग दिमत नवाब गाजदीखान यास सदरेस ताा भवानी डावरा
 सनगे [तपशील]
 देणे अलावत महमूदाखान दिमत नवाब गाजदीखान यास सदरेस
 सनगे हो

[तपशील]

12-4-1754

छ १७ जावल खर्च पोतापैकी हो
 २०० जगंनाथ गोविंद डिंगेचे जुंजात गोली लागोन ठार जाले
 त्याचे दिवसास राा चिठी जामदारखानापैकी
 रामचंद्र गणेश दिमत पागा हुजूर यास चिलखताचे अन्नयास राा लक्ष्मण
 आपाजी कापड आख

८७ [तपशील]

आर्बा खमसैन

21-4-1754

तेरीख २७ रोज जमादिलाखर
 ६०० जगंनाथराव कृष्ण शंकराजी मल्हार याचे
 नातू दिमत हुजरात यास
 तेरीख २९
 जमा जिनसखाना
 कर्ज गुा कृष्णराव बलाल किमत राा ३० यो दुर्बान लाकडी रंगीन सुमार
 १

6-3-1754

आर्बा खमसैन

राजमंडळ

रोजकीर्दी

सुा आर्बा

स्वारी राजश्री दादा

माहे जमादिलोवल

तेरीख ११ रोज फालगून शुध द्वादसी सौम्यवासरे सुा किले कुंभर
 3588

दफाते पत्रे

नारो शंकर यास पत्र कीं किले झासी येथे तोफा भगत व भवानी व दुसऱ्या थोर तोफा दोन आहेत व आणखी थोर असतील त्या दाहा पंधरापर्यंत गाव्याचा संरंजाम करून व बैल लागतील ते खरेदी करून सर्व संरंजाम करून तुम्ही फौजसुद्धा तोफा सत्वर घेऊन येणे. तोफास खर्च लागेल तो तुम्हास मजुरा दिलहा जाईल. दारू दाहा खंडी सिसे पांच खंडी व तोफाचे गोळे सर्व साहित्य घेऊन येणे म्हणौन

पत्र

१

तेरीख १९ रोज फाल्गुन वद्य द्वितीया रविवारासरे मुा कुंभेर

दफाते पत्र

नवाब गाजुदीखान यास पत्रें

२ रामाजी सखदेव यास पत्रे कीं नवाबाकडील अमलदार अमल करील तुम्ही दखलगिरी न कारणे म्हणोन खालशाचे माहाल पत्रे

१ पाा पेरोजाबाद दरोबस्त

१ पाा सादाबाद हिंसा खालशाचा

२

१ किला पत्रे मारनिलेकडील घोडी व हती वगैरे मालियेत ठाणे जलेस्वर येथे जुझांत गेली आहे. त्यास आपणाकडील घोडी पडिली आसतील ती घेऊन ज्याचीं त्यास देऊन बाकी घोडी व हती वगैरे मालियेत माघारी परतोन देणे म्हणौन पत्रे

१ गोपालराव गणेश व गोविंदराव सखाजी व कृष्णाजी केशव यांस

१ गोविंदराऊ बुले यांस

25-4-1754

आर्बा (खमसैन)

माहे रजबू

तेरीख १ रोज वैशाख शुध त्रितीया गुरुवासे

दिमत त्रिंबकराव सिवदेव यास सरदारी सागितली साा सदरेस वझे सनगे

हो

[तपशील]

रवासुदगी

देणे बाबूखान नामजाद किले पायागड यास गुजराथ प्रांतीचे
 बंदीबस्तानिमित्त संन इसनेत सिबंदी ठेवावयाची आज्ञा केली होती
 त्याचा हिसेब खर्च जाला त्यापैकी हालीं मखलासी बाा हिसेब
 करार ४०००० हो

27-4-1754

[रोजमुरा देण्याची पद्धत. एका पत्रांतील उतारा.]

“साहासे सततीस रुपये दोनसे बावन स्वारास आठवडा रोजमुरा देविला
 असेत. गणती घेऊन येक रोजमुरा आठ रोज होऊन नवे रोजी व येक रोजमुरा
 सातरोज होऊन आठवे रोजी येकून महिन्याचे च्यार रोजमुरे गणती घेऊन देत
 जाणे.....”[सुा आर्बा खमसैन मया व अल्फ रा छ ३ रजबू]

30-4-1754

तेरीख १३

रवासुदगी

पथक दिमत त्रिबकराव सिवाजी रंगराव सिवदेव यांजवर जाटाचा छाप
 पडिला तेसमई लढाई पडली घोडी त्याची किमत रसानगी यादी घोडी
 रास ४१ यो किमत

रा

१८६००

[रक्कम कोठून दिली त्याचा तपशील.]

तीर्थरूपास पत्र कीं रंगराव सिवदेव याची देशास रवानगी केली ते
 समई रवानगीचा ऐवज दिलहा. त्या पैकी रोख रुपये २९५०० साडे
 येकूणतिस हजार होते ते जाटाचा छाप पडिला तेसमई सर्वश्व गेले.
 बाा सदरहू ऐवज गेला, लोकास पावला नाही, याकरितां आद्यांत धरू
 नयेत, माफ करावे म्हणौन राजश्री त्रिबकराव सिवाजी याणी विनंती
 केली त्यावरून सदरहू साडे येकूणतिस हजार हो छाप्यांत गेले
 ते माफ केले आहेत. याचे आद्यांत वजा घालून हिसेब करावा म्हणौन
 रा चिठी

पत्र

१

तीर्थरूपास पत्र कीं गुणाजी नलगे व नाईकजी सेलके सिलेदार निा
 त्रिबकराव सिवाजी याणी रंगराव सिवदेव यांजवर जाटाचा छाप

पाडिला ते समई याणी साहेबकाम उत्तम प्रकारे केले याकरिता पाळख्या
द्यावयाविशी त्रिंबकराव सिवाजी याणी विनंती केली. त्यावरून
पाळख्या देऊन पाळख्याची तैनात सालिना छ १६ रजवपासून हो

९०० गुणाजी नलगे

९०० नाईकजी सेलके

१८००

आठरासे हो तैनात करार केले असेत. पावते करावे म्हणौन पत्र

१

रंगराव सिवदेव दिमत राजश्री सदासिव चिमणाजी याजकडे फौजेचे
बेगमीस सरंजाम होता त्यासी मारानिले मृत्य पावले याजकरिता साल
मजकुरीपासून राजश्री त्रिंबकराव सिवाजी दिमत राजश्री सदासिव
चिमणाजी याजकडे फौजेचे बेगमीस पा मजकूरचा अमल दरोबस्त
दिलहा आसे.

21-5-1754

आर्बा खमसैन

तेरीख २७ रजबू

दफाते पत्रे

दिगा अंताजी माणकेस्वर पथक यांस दिलीस पाठविले. त्यास तेथे बापूजी
माहादेव याजवर सरदारानी नेमणूक करून दिल्ली व लस्करातून भालकीचे
मुकामीहून वरात दिल्ली. हरयेक येवजी द्यावे म्हणौन हो

५०७७९२ नेमणूक स्वारी होलकर सिंदे

१४७००० तूर्त द्यावे

५०००० रवानगी इसने

१२००० पडली घोडी जुज सला-
बतजंग

८०००० रोजमरा झा छ १५ राखर
इसने ता छ १५ साबान
सलास स्वार २००० दर
२॥ प्रॉ २००००

च्यार माही

५०००

बक्षीस

१४७०००

१५१००० सन सलासची नालबंदी अस्वीनमासी दसरा
जालियावर द्यावी.

कदीम स्वार २०००	जाजती	स्वार
११९०००	३६०००	४००

२२७५००० रोजमरा झा छ १६ साबान ताा छ
१९ राखर सलास आठमाही
१६०००० कदीम स्वार २०००

येकमाही २००००

६७५०० जाजती झा छ १ रमजाना-
पासून साडेसातमाही
दर माहे
५००० दोन हजार स्वा-
रास रोजमरा लीा
आहे तो पुरणार
नाही साादर
४००० जाजती स्वार
४०० दर माहे
रोजमरा १०००
प्रो च्यार रोजमरे

९०००

२२७५००

५२५५००

३३२९२ भगवंतराऊ अनंत

२५०० खानगी

४२६४ रोजमरा झा छ १९ राखर
सन इसने सन ताा छ १९
साबान च्यार माही

४००० स्वार १०० यो
 आठवडा २५० यो
 येकमाही १००० रुा
 २६४ भोई दीड माही १००
 पाँ येकमाही रुा
 ६६ प्रो

४२६४

९००० नालवंदी इसनेची स्वार
 १०० येकूण
 ८५२८ रोजमरा दरमाहे खते नावे
 झा छ १५ सावान ताा छ
 १५ राखर आठमाही सन
 सलास

आर्वा (खमसैन)

स्वारी दादा

खर्च २४ रजव

जामदारखानापैकी

दिमंत मल्हारजी होलकर याजकडील बायकास भोजनास सांगितले साा
 वस्त्रे विया सौ जानकीबाई ताा विष्णु राम व लिंगोजी येवला सनगे
 यो रुा

२१६॥= सौ तुदाबाई व संताबाई यास

[तपसील]

छ २५ रजबू खर्च पोतापैकी रुा

गुा मनोहर बगाजी दिलीस पाठविले ते मार्गीहून आले. त्याचा
 खर्च बाा हिसेब झा छ १ रजबू ताा छ ८ मिनहू रुा

[तपसील]

छ २९ रजबू खर्च पोतापैकी रुो

३००० विठल सिवदेव लग्नास जातात त्यांस सिलेदारांस
 रोजमन्याबाा रुा चिठी.

आर्बा (खमसैन मया व अलफ)

26-5-1754

माहे साबान

तेरीख ३ रोज जेष्ठ शुध चतुर्थी सहपंचमी रविवासे

दफाते पत्रे

सुरजमल जाट प्रां जाटवाडा यास कुंभेरीस मोचें लाविले होते त्याचा
ठहराव होऊन पटा करून दिलहा गुा रुपराम कटारे रो

३०००००१

तपसील

१६००००० झा जेष्ठ शुध २ ता अखेर वैशाख महिने १२

८०५००० रोख द्यावे

७९५००० दीडा महिन्याने येक प्राा दरमाही

झाडा करून द्यावा

१६०००००

८०००००० पुढे सन १८११ दिडा महिन्याने लाख प्राा दरमाही
झाडा करून द्यावा

६०००००१ तिसरे साली सन १८१२ दोन महिन्यानी लाख
राा प्राा दर माही झाडा करून द्यावा.

३०००००१

येणे प्राा रांगडा पटा करून दिलहा.

१

18-5-1755

खमस (खमसैन मया व अलफ)

29-5-1754

स्वारी दादा

छ ६ साबान

खर्च

६५॥. लढाई खर्च पोहरीचे मोर्च्यावर
सुभानजी बोरगे याणी बेलदार
ठेविले आा १० त्यास येकमाही
राा चिठी

छ ८ साबान

७ नरसिंगराव परकाले याजकडील
जखम्यास खर्च राा चिठी

छ १० साबान

जमा रत्नशाला

कमाविस लूट बाा पातशाहा गुा राजश्री मल्हारजी होळकर बाा यादी
छ २३ मोहरमजवाहीर दागिने सुमार [दागिन्याचे तपसीलवार वर्णन देऊन शेवटी
ताा]

१४८ चैन सुमारी दागिने

१८३१ मोत्ये दाणे

वजन तोलेवार दागिने मोडके होते त्याबाा वजन तोले

६१८। सोन्याचे दागिने यो सोने तोले

[तपसील देऊन]

६१८।

दागिने
१३

९०४ रुप्याचे दागिने यो रुपे तोले

छ २० साबान

१३११ खाना शाहाडैरा आंतरवेदीहून आले त्यास आठवडे
रोजमरे २ * * बलवंतराव माहादेव

छ १९ साबान खर्च पोतापैकी रुपये

रोजमरा दीड माही छ १ साबानचा राा

४०० सखाराम भगवंत

२९० मनोहर बगाजी देखील पालखी

४० मोरो माहादेव निा चिटनीस

१९ व्यंकटराव माणकेश्वर निा मनोहर बगाजी

२०० दौलतराव मुरार

१०० खासा

१०० पालखी

२००

- २० बलवंतराव माहादेव
 ५० कुकाजी सिवराम
 ३० नीलकंठ तुकदेव
 ४५ नानाजी गणेश
 ३५ हैबतराव रघुनाथ
 १५ कोनेर रघुनाथ
 १५ रुस्तुम भालदार निा सखारामपंत
 १५ माहादाजी हरी
 २५ शामजी रंगनाथ
 २० केसो पुंडलीक
 १० बाजी पुंडलीक
 ५० माधवराव नारायण पाटणकर
 ५० शंकरराव नारायण पाटणकर
 २० बालाजी माधवराव पाटणकर
 १२ केसो गोविंद नगरकर ३
 ४० माहादाजी खंडेराव
 ५० केसो माहादेव स्वार ३
 ४० रुद्राजी शामराव स्वार ३
 १२ जिवाजी आनंत
 १५ गोपाल दयाल
 ४० वैकाजी रामाजी निा मजमदार
 ९ राघो गोपीनाथ
 २२॥ बाबुराव माणकेस्वर दिमत विठल सिवदेव
 ४४॥ त्रिंबक खंडेराव
 ४० खुद
 ४॥ दिवड्या

 ४४॥
 १५ नरहर बलाल
 १२ गणेश वामन
 इत्यादि.

सीत (खमसैन)

स्वारी राजश्री दादा

छ १ जिलकाद रवासुदगी

गुा राघो नीलकंठ वकील साल गुा दिलीहून बंगालेयास माहाबतजंग
याजकडे पाठविले तेथील जाता येता खर्च बाा रसानगी हिसेब [हिशेबाचा
तपशील]

गिा राजश्री सखाराम भगवंत झा छ १ रमजान ताा छ ३० सवाल निराले
स्वारीस आले त्याचा खर्च बाा झडती माा माहादाजी खंडेराव
स्वारी दादा

छ ४ जिलकाद

खर्च पोतापैकी

रुपये

१० धर्मादाये गिा सौ जानकीबाई देणे
व्यंकटराम बावा याचे दर्शनास गेली
तेथे ठेविले ताा लिगोजी येवला

आर्वा खमसैन

छ ६ जिलकाद

पोतापैकी खर्च गुा रामाजी कासी हा

धर्मादाय

१५३॥ गाईस वासरू आठा पाईचे जाले साा
विकृतप्रसवदशांती केली त्यास गुा
बापूभट कर्वे [खर्चाचा तपशील]

छ १० जिल्हेज

खर्च जामदारखानापैकी दसज्याची

सनगे बाा यादी

राजश्री सखाराम भगवंत सिलेदार
यांस ताा

धर्मादाय देणे जोसी खानदेशकर
सनगे [तपसील] रु

२०० रामचंद्र गणेश खाजगीपैकी

[तपशील]

दिमत राजश्री मल्हारजी होलकर दसज्याची
वखे ताा उदाजी कटका खिजमतगार
सनगे

हा

८३२ खासा मल्हारबा

[तपसील]

१३३५ खंडेराव होलकर पुत्र

[„]

३७१	मालोजी होलकर नातू	[„]
४२०	दिमंत गंगाधर येशवत	
१७०	खासा	[तपसील]
१४४	विनायक गंगाधर	[„]
१०६	कृष्णराव पुत्र	[„]
<hr/>		<hr/>
४२०।		७

२००	आनंदराव राम	[„]
१५०।	राधो लक्ष्मण	[„]
११२	त्रिंबकराव सिवाजी	[„]
७०	आनंदराव चिटनीस	[„]
१०१	संताजी वाग	

छ जिल्हेज ३ खर्च

जामदारखानापैकी

दिमंत राजश्री जयाजी सिंदे दसरियाची वस्त्रे खाना उज्यनी ताा सतू
आवारी व कचोजी मुपेकर खिजमतगार सनगे यो हा
८९५॥ दताजी सिंदे [तपसील]
२१० रामाजी अनंत [„]

छ १६ जिल्हेज खर्च

जामदारखानापैकी

देणे जनकोजी सिंदे दिमंत जयाजी सिंदे दसरियाची वस्त्रे ताा सोनजी काले
खिजमतगार सनगे यो
आख
[तपसील]

स्वारी राजश्री पंतप्रधान

छ ८ जिल्हेज खर्च जामदारखाना

[ज्यांस पालखी देऊन वस्त्रें दिलीं त्यांचीं नांवें]

१	वंकटराव मोरेश्वर यास	पालखी दिलही साा वस्त्रे
१	खंडो गोमाजी	„ „
१	हरजी सितोले	„ „
१	भगवंतराव कदम	„ „
१	कृष्णराव बापूजी पारसनीस	„ „

१	पिराजी सितोले	"	"
१	जगोबा दिमत जावजी		
	गोली याचे दिवाण	"	"
१	भगवंतराव राम कडंकर	"	"
१	दौलतराव मुरार	"	"
१	नारो आपाजी	"	"
१	केसो बहीरव दाा पागा हुजूर यासी आफदागीर दिल्ले.		
१	चिंतो त्रिबक त्रिबक हरी याचे पुत्र यासी पाळखी दिल्ली.		
१	वापूजी सखाजी दाा राजश्री माहादाजी अंबाजी यास पाळखी दिल्ली.		
१	हरबाजी गोपाल दिमत राजश्री माहादाजी अंबाजी यास पाळखीची वस्त्रे		
१	कोनेर त्रिबक यास पाळखी दिल्ली.		
१	नारो बाबाजी कादार पा पारनेर यासी पाळखी दिल्ली.		
१	विसाजी दादाजी	"	"

¶A few extracts from the Peshwas' Diaries for the years 1753-54-55, referring to affairs in Northern India. The entries are mostly financial and throw a good deal of light on the political transactions of the period. Hence they are inserted here.

No. 82]

[11-11-1753

श्री

राजश्री सखारामपंत गो-

सावी यांसी

ॐ सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री जयाजी सिंदे दंडवत विनंती उपर. येथील कुशल ताा छ १९ मोहरम मुकाम नजीक महंतपूर जाणौन स्वकीये कुशल लेखन करीत गेले पाहिजे विशेष. आम्ही छ १२ मोहरमी उजनीस आलो. आज छ मारी कूच केले सत्वरीच येतो. उजनीस दोन रोज मुकाम लोकाच्या गवगव्यामुळे जाला. निमे लोकाची समजावीस केली. निमे लोक राहिलेच आहेत. नित्य उठोन खर्चास मागतात. अखेरसाल होऊन गेले त्याची समजावीस केल्यास खो कसे निघतात? च्यार महिने उजनीस फौज राहिली त्यामुळे छावणीत खर्च भारीच बसला. छावणीमुळे दुसरियाने लोकाची समजावीस करावी लागती. यैश्याहि वोढी सोसून स्वामि-सेवेसी येत आहो. सर्वा गोष्टीचा निवर्हा करणार खावंद समर्थ आहेत. त्याप्रसंगी आपण आहेत. सर्व भरवसा आपला आहे. ज्या मुकामी पत्रे पावतील त्याच

मुकामी श्रीमंतास सांगोन मुकाम करवावें. आम्ही आल्यावर दरमजलीने चालावे. कितेक मजकूर श्रीमंतानी सांगितला आहे तो कागदीपत्री लिहिता येत नाही. भेट जाल्यावर समक्ष सांगितला जाईल. मुख्य [शिक्का] गोष्ट की आम्ही आल्याखो कूच न करावे. भेटीनंतर दर कूच चालावे. आम्ही दररोज तेरा कोस चौदा कोसाच्या मजली करून जलद येऊन पोचतो. याउपर आमचा गुन्ता कोठेहि नाही. पत्रामागोमाग आम्ही येतो. बहुत काये लिहिणे? लोभ आसो दिला पाहिजे हे विनंती.

¶ Jayaji Sindia assures Sakharam Bapu that he will join him without delay.

No. 83]

[1753?

(वरील मजकुराचा बंद गहाळ)

नजर केल्या. पातशाहा * * * * तुम्ही कदीम खानाजाद अहा. जाटानी व मनसूरअलीने निमकहरामी केली आहे यासी तंत्री करणे. ते वेलेस माधोसिंग राज्यानी उत्तर प्रतिउत्तर न केले. उभयता किल्यात गेलियावर माधोसिंग याणी पातशाहास अर्ज केली की खानाजाद मनसूरअली व जाठ आहेत. तकसीर माफ करावी. हेच भानगड दोन तीन दिवस पडली. पातशाहा ना येकेत; त्यावर राजानी कूच करून तीन च्यार कोस जाऊन राहिले. त्यासी सलुखाचे विचारात कमर्दीखानाचे लेक खानखानाहि आहेत. येक गाजदीखान याचे विचारात नव्हते. त्यासी मनसूरअलीखानानी लािा की मी तुमचे सेवेसी चुकलो नाही. तुम्हास बक्षिगिरी देविली आनि तुम्ही बोडून धरिता हे तुम्हास उचित नाही. त्यावर यानी (वि)चारिले की सर्व येकत्र जाले आहेत. म्या येकल्याने बोडून धरिल्याने काये होते? त्यानीहि हांयास होये मेलविली; परंतु अंतकर्णापासून सला करावा येसे नाही, येणेप्रा पातशाहाहि नाइलाज जाणोन जो जे म्हणतो ते कबूल करितो. अश्रय यास कोणचाहि नाही. स्वामीचा मार्गप्रतीक्षा चातकन्याये लक्षितात. अनि गुमाऊ माणूस दरम्यान आहेत त्यासी सांगोन आमचे वर्तमान आणवितो की पत्राची उत्तरे आली की नाही, येसा वेध स्वामीचा पातशाहास लागला आहे. आमच्या पहिल्या विप्राचाहि भरोसा

येत नाही. मांटेचे चाक आहे, दोन्ही हाते जेवणार, सबब धीर पुरत नाही. सारांश गोष्ट हेच आहे की आपण येथे आल्यावर याचे समाधान आहे. दोन्ही पदे पहिली लािा आहेत ते प्राप्त होत्यात. आपण येथे आल्यावर पातशाहास आणून भेट करऊन उभयेंथा येकांती बसून शेषतःप्रमाण करविले जाईल. उभयेपक्षी चिंतात कोणेहि गोष्टीचा वसवास न राहं येसे करावे लागते. आपण कोणते मार्गे येणार ते पत्री लािा पाहिजे. निमित्ये की पातशाहाचे येक दोन भले माणूस व त्याचा हातरोखा घेऊन पुढें येऊन सर्व वर्तमान निवेदन करून स्वामीचे आज्ञेप्रमाणे कार्ये करावे येसा विचार आहे, हे गोष्ट आपण कोणास श्रुत न करावी. जे आपले हाते जेऊ सिकले आहेत त्यास उत्तम वाटणार नाही. त्रिवर्गास हे गोष्ट पथ्यात न पडे बदल विनंती लािा असे. जोपर्यंत गोष्ट अमलात ये तोपावेतो गुप्त असू दिधली पाहिजे. येथेहि आपण कोणास श्रुत होऊ देत नाही. येक मुख्ये व त्याची मातुश्री येक दोन जिवाल्याचे माणस पातशाहाकडील याखेरीज कोणास विदित नाही. आपणहि येकांती पत्रे वाचून जवळ ठेवावी. पहिले पत्री विनंती लिहिली आहे. येणेप्रमाणे अजिया दोन उभयतास पाठवाव्या की आम्ही सिताब येऊन पोहोचतो आणि हजरतचे हुकमाप्रमाणे नौकरी बज्याऊन आणून सला एकंदर न करणे. दगा होऊ सकेल याकरीता मोहरमचा महिना अशुन्याचा आहे या वाहाण्याने दिवस काढणे. अखेर मोहरम येऊन पोहोचतो. हजरतचे कदमपोसी करितो. पहिल्या पत्रावरून दोन्ही अजिया लिहिल्या असतील तर येऊन पोहोचतील. हाली या पत्राचे उत्तर पाठवावे ते सनई हिंदवी अर्जी स्वदस्तुरे लेहावी की आम्ही खानाजाद हजरतचे पदरी असतां फिकीर न करणे. हिंदुस्तानचे लोक निमकहराम जाले, परंतु आम्ही दक्षेणी इमानास खता करणार नाही. येसे समाधानचे पत्र स्वहस्ते लािा पाहिजे. मी वाचून येकांती अर्थ सागोन धीर पुरवीन. मीरमनूस जयेनगरीहून मान्ने नावे पत्र लािा होते, त्याचे उत्तर आले आहे. ते बजिनस सेवेसी पाठविले आहे. त्याचा अर्थ वाचून विदित होईल तो विचार तो राहिला आहे. थैल्या मजपासी आहेत. विशेष येक पत्र चुडामण जाट याचे पुत्र जुलकरण वडील व दुसरा मोहकुमासिंग या दोहीचे नावे येक पत्र लेहावे की आम्ही त्या जिल्यात आल्यावर तुम्ही भेटीस येणे. तुमचे मुदे हसल केले जातील. दुसरे पत्र कामयाबखान सेकावटीचा आहे त्यासहि येणे प्राा लािा की तुम्हीहि फौजमुधा येऊन मुलाजमत करणे. तुमचे मतालब हसल केले जातील. हेहि दोन पत्रे पाठविली पाहिजेत. आम्ही पुढे भेटीस येऊन ते वेळेस बरोबर घेऊन येऊन. त्याकडे जे नजर मोखरा करणे ते खबरू करऊन याचे काम याचे हाते करविले जाईल. स्वामीचे

सलाबतीने होणे ते होईल, आपण वरात राजश्री बापूजी महादेव याजकडे
 सा पनास हजार खरेदीस देविले ते देत नाहीत. तेथे आपणाजवळ रो दामाजी
 महादेव आहेत त्यासी ताकीद करून ते आपले * * * स लेहावयाचे
 ते लिहितील. येवज अ * * * स्वामीकडे पाठवावा अगर जे * * *
 * (अपूर्ण).

¶The writer reports to the Peshwa the differences that had arisen between
 the various parties in the Imperial court at Delhi and requests him to send
 assurances of immediate help to the Emperor. Both the beginning and the
 end of the letter are mutilated.

No. 84]

[13-2-1754]

श्री

श्रीमंत महाराजाधिराज राजमान्ये

राजश्री दादासाहेब साहेबाचे

सेवेसी

सेवक आज्ञाधारक कृष्णाजी केशव दिमत राजश्री जिवाजी पवार सा नमस्कार
 विनंती उपरी. येथील क्षेम जाणौन स्वकीये कुशल लेखकास आज्ञा केली पाहिश
 (जे) विशश. कृपावंत होऊन राजश्री कृष्णाजी पवार व जिवाजी पवार यांसी पत्र
 पाठविले ते छ २० माहे रविलाखरी का देवासियांत पावले. ऐसियासी येथील
 वर्तमान तर उभयेता येजमान स्वामीचे आज्ञेवरून देवासियांत मार्गप्रतीक्ष्या करीत
 होते कीं आज्ञापत्र येईल तेसमई देसास याव. त्यासी राजश्री दत्ताजी सिंदे पाटील
 बावा यांनीं आवंतिकेस भेटीस बोलाविल कीं समागमे चालणे. त्यास उत्तर
 दिधले कीं श्रीमंत साहेबाची आज्ञा आलियावेगळ येणे होणार नाहीं. त्याणीं
 आग्रहो फारच केला तेव्हां मुकुंदबारीपावेतो जावे ऐसा करार केला. इताकियांत
 आज्ञापत्र त्यानीं न आनविले तर फिरीन जाऊ ऐसा करार जालियावर तिकडे गेले.
 रोज वीस जाले. स्वामीच्या आज्ञापत्राची प्रतीक्ष्या केली याकरितां पाटीलबावा
 पुढे गेले. सेवेच मागून सा येजमान आमचे उभयेतां मागून गेले. आतां
 आज्ञापत्र आले. हेहि तिकडे रवाना करून. सरकारचा जासूद पुढे न जाये या-
 करितां येथून दुसऱ्या कासिदावार रवाणा करून. बहुत काय लिहिणे ? कृपा
 निरंतर आसो देणे हे विज्ञाप(ना) विनंती.

¶Krishnaji Keshao informs Raghunathrao that his masters Krishnaji
 and Jiwaji Pawar have gone to meet Dattaji Sindia and that they could not
 proceed further with him as they had no definite instructions from the
 addressee.

No. 85]

[3-6-1754

श्रीमोरया

विनंती उपरी जुने पातशाहा व त्याची मातुश्री उभयता येके कोठडीत ठेविली. नवीन पातशाहा इजमुदीशा आलमगीर शानी तस्ती बसविले. शाहाने वाजिविले. त्याची दाही शहरात फिरविली. तमाम आमीर उमराव नजरा गुजराणिता. येणे प्राा येथील वर्तमान आहे. आपण येशास्त्री आहेत. सर्व प्रकारे शहरात आपली कीर्त आहे. सीतळवस्त जाल्यानंतर कुतबा पढायासी जुमा मसीदीस येईल. फौजा आणविल्या होत्या त्यासी याउपरी न पाठवाव्या. श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶*Holkar writes to Dada that the ex-emperor and his mother are kept in custody while the city celebrates the accession of the new ruler.*

No. 86]

[4-6-1754

रोजकीर्द

राजमंडल

स्वारी राजश्री दादा सुा खमस

छ १२ सावान

बाा ऐवज रावराजा उमेदसिंग साा बुंदी याजकडे नजराणा पाच लाख रुपये येणे त्याची निशा राजश्री मल्हारजी होलकर व जयाजी सिंदे याणी केली आहे. त्यापैकी सालमजकुरचा हत्ता बालाजी सामराज याजकडून साठ हजार देविले.

¶*Extracted from the Peshwas' Diaries. Umedsingh of Bundi renders an account of an amount of 5 lacs for Nazarana due from him.*

No. 87]

[5-6-1754

रोजकीर्द

राजमंडल

स्वारी राजश्री दादा सुा खमस खमसैन

छ १३ सावान

दफाते पत्रे :

अभयेपत्र समस्तराजकार्यधुरंधर विस्वासनिधी राजमान्य राजश्री रघुनाथ पांडित वचनात मुतसदी यान राजे छत्रसिंगजीको माल महुवे समत १८१२ सुा

खमस खमसैन मया व अलफ परगने नरवर व पोहरी व सिपरी व कोलरस बग-
इरा परगना सरकारसे सुदामत मुकासी जाधवराव श्रीसटवार्जीके तरफ थेटसे
दथे हे तेकी वाट ठहराये हालमे कियो कसबे नरवर सिवाये आधोआध बाट
जाधवरावकी आधोआध बाट राजा छत्रसिंगजीको माल व सायरसुधा दरोबस्त
हिसे रसीद लेना वैसी कबुलियत राज्याने जाधवराईके सरकारमे दर्ई हे. उस
बमोजीब आमल करेंगे हाल या कार्य उपर कसबां पोहरीको मोरचा लगाया बखेडा
हुवो सबब सरकारको कवल चाहिजे वैसा अरज तुमोने किया तोपर आपना पत्र लिखा
हे. राजा छत्रसिंगजीके कबुलियत दरमान जाधवराव आमल करेंगे. आरूत
मने आमल देनाको उवात को उसवास नही. याको कवल हे. थेणेप्रमाणे
नरवरकर राजा यास कौल लेहून दिलहा आहे.

¶*Copy of an agreement between Raghunathrao and Chhatrasinghi of Narwar. This is extracted from the Peshwas' Diaries.*

No. 88]

[June 1754

श्री

सेवेसी विज्ञाति. चिठी पाठविली ते पावली. नवा पातशाहा जाला.
शहरात द्राही फिरली म्हणोन लिहिलें तर बहुत उत्तम जालें. सेवेसी श्रुत होये
हे विज्ञाति.

¶*The writer offers his congratulations upon the occasion of the installation of the new Emperor.*

No. 89]

[Recd. 19-8-1754]

छ २९ सवाल

श्रीवरद

पुा श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान
स्वामीचे सोा

विनंती विज्ञापना थैसी जे. नागरमलासारिखा मुतसदी काविल पोख्त कारखा-
ने पूर माकुल तजविज सांगणार त्यासी कोणाचे सांगितल्यावरून आला. बाा
महमूदासारिखा लेखा करावा, हे मानस वजिराचें देखोन नागरमल उठोन आमचे
घरास जंत्रांत येऊन बसला. मातबर माणूस, सर्व पातशाही ज्याचे येखितयारांत,
तमाम फिरलो जात * * * जु हे जाणोन श्रीमंत राजश्री दादासाहेबास

विनंती करून त्यासी येथेंच ठेविलें. श्रीमंतांचें आंग नागरमलाकडे जाणोन वजिरानीहि मृदुता धरून जेणेकरून कार्यसिध्द होऊन पैसा वसुलात ये तेंच करविं हे संमत दिले. तेव्हां तमाम मुतसदी रुजू होऊन दसरचे दाखल्यानिशी बाकी साकी निवडोन राजश्री गंगाधर येशवंत यांचे विद्यमानें लोकांवरी चिठ्या केल्या आहेत. कोणही कोणही रुज जाले. त्याचें वृत्त मनांस आणून जिवन-माफीक वाट निघते. नागरमलाचे आल्याने काहींसी वाट दिसोन आली, कीं रुपया नजरेस पडेल. येन्हीं बखेडाच होता. येथून रुपये हातास यावयास दिसगत लागेल. जलदीने काम होणार नाही. वजिर चितापासून काम करून जलदीने रुपये देतो यैसे दिसत नाही. श्रीमंतांचा व मल्हारबाचा तो आप्रहच की चालीस पावेतो नगद व्यावे. पाहावे महिन्यांत पंचेविस पावेतो तरतूद होईलसे दिसतें. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶The writer reports to the Peshwa the efforts that were being made to extract money from Delhi through the instrumentality of Nagarmal who was presented to Dadasaheb.

No. 90]

[Recd. 11-11-1754

छ २९ मोहरम

श्रीशंकर

पुा श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान
स्वामीचे सो

विज्ञापना ऐसी जे, आज्ञापत्री आज्ञा कीं पैका पुर्ता मिळे फौज फिटून कजे वारावयास पनास पाऊण करोड रोकड येई तो अर्थ करून दाखवणे. जे जे पांचपेच असतील ते सर्व चिरंजीवजीचे मर्जीमाफीक ठीक करून चाकरीचा मजरा करणे म्हणून आज्ञा. यैसियास लक्षावधि कोठ्यावधि धने प्राप्त (हो)णे हे सर्व स्वामीचाच प्रारब्धयोग आहे. आम्ही चाकरलोक * * आमच्या तर्तुदीने काय होणार ? तथापि चाकरीस (सेवक) चुकतहि नाही व पुढेहि * * यंदाचे मुहूर्ताचाच गूण की प्रथमता मसलत ठीक न जाली. तसीच जाटाची मामिलत खातरख्या (ब)नून न आली. उलटी त्यासच काही देश अधिक प्राप्त जाला. पातशाहास गारत केले. त्यासमईहि सरकारच्या फौजा पु * नव्हत्या. लुटेऱ्यानीच लूट लाबाड केली ते इकडे तिकडेच गेली. तिचे ठिकाण काही न लागले. हती आणून दिधले ते मात्र सरकारात आले. दिलीस आल्यावर गाजुदीखानाचे पुत्रास वजीर केले.

पातशाह नवा केला. वजिरानी पंचवीस लक्ष रूा वजिरीचे देऊं केले होते. श्रीमंत दादासाहेबाची व रो मल्हारजी होलकर याची मरजी कीं, कांहीं उतमसा ठैराव करावा, तेव्हां नाना प्रकारचा तोडजोड करून महत्प्रयत्ने स्वामिकार्य करून दाखवावें म्हणून साडेब्यासी लक्ष मुकरर केले. त्यात चाळीस लक्ष यंदा बावे व साडेबेताळीस पुढें या प्रकारचा तह ठैरला. त्यास चाळसाचे वसुलाचा निकाल करून घेतां आठ नव तों पदरीं पडले व साडेसतराची निशां जाली. टिपा आहेत त्या बायदेसीर वसूल होतील. सा * * रा निखालस चालसांत बाकी राहिली आहे त्याचा तागादा वजिरासी नित्यानी करितो. पातशाहच्या घरांत पैसा नाहीं. वजिरापासी पैसा नाही. सिपाही उपासी मरतात. नित्य सुरी कटारीसी गांठ. त्याजमध्यें आम्ही तागादा करितो. नगद रूा मिलेना. जवाहीर मिलेना. निदान वजीर म्हणतो की (दि)ळीच्या आसपास आमच्या व पातशाहाच्या पोट भरा(या)च्या जागिरा आहेत त्याजवर साडेतेराची तनखा घ्या. (दोन ओळी फाटल्या) यांत व पूर्वे वर्तणुकेत व वचनातही * * * * * ले आहे. त्याचे लोक शहरांत फार उपद्रव करितात व त्यानेंहि शहरांत पटी मांडली आहे. शहर लुटते. शहरांत प्रलये आहे. याकरतां श्रीमंत दादासाहेबांचे व रो सुभेदाराचे चित त्याजपासून विटले आहे. खान-खानाकडे कांहीं या दिवसांत संदर्भ लागला आहे. जर त्याजकडील पैक्या-टक्याची निशा दृष्टीस पडली तर वजिरीवर त्यास उभे करावे यैसी उभयेतांची मरजी आहे. जे होता होईल ते विनंती करूं. सेवेसी श्रुत हांये. बहुत काये लिहिणे ? कृपा केली पाहिजे हे विनंती.

¶The writer laments that the revolutionary changes at the capital have failed to produce the results expected of them. Only a negligible part of the tribute, agreed to by the new Vazir, has been received, and the city is being made to suffer all sorts of atrocities for the levy.

No. 91]

[1754

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान राजश्री
सखारामपंत स्वामी गोसावी यासी

पोष्य त्रिवक् सदासिव सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लेखन केले पाा विशेष. तुम्ही पाच सात पत्रे पाठविली ती पावोन बहुत संतोष जाहाला. त्याच प्रकारे आपले कुशल वृत्त निरंतर लिहीत

जावे. तुमच्या पत्राची उत्तरे आम्ही दोन च्यार सविस्तर लेहून पाठविली होती. पावली न पावली न कले. परंतु चिरंजिवाचे लग्नाचे मुजीचे वगैरे सविस्तर लिहिले होते. सांप्रत वर्तमान तर तीर्थरूप राजश्री नाना व राजश्री भाऊ स्वामी सासवडास आले होते. दोन दिवस होते. आमचे घरी व गणपतरायाचे घरी व बलवंतरायाचे घरी भोजने जाहाली. सिष्टाचार होणे तो जाहाला. त्याउपरी सोनोरीस खडोपंत पानश्याचे घरी श्रीमंत जाऊन थेवरास दर्शन करून पुण्यात आले. आम्ही बाच आलो. तीर्थरूप बाबा आपा मागाहून आले. प्रस्तुत सारे पुण्यातच आहो. कळले पाहिजे. तीर्थरूप राजश्री भाऊनी तुम्हास दोन तीन पत्रे पाठविली त्याचे उत्तर पाठविले नाही म्हणून बोलत होते. यैश्यास तुम्हास पत्र पावल्यावर उत्तर न पाठवावेसे काय आहे. यैश्यास पत्र पावले न पावले लिहिणे व विनंतीपत्र हमेशा लिहीत जावे. खावंद कृपा करून स्मरण तुमचे करतात आणि तुमचे पत्र येत नाही याजवरून तुम्हास काय म्हणावे? याउपर सदैव विनंतीपत्रे लिहीत जाणे. श्रीमंताची व मल्हारबाची भेटी जाहालियाचे वर्तमानाचे पत्र लिहिले ते कळले. याउपर नवलविशेष लिहीत जावे. बहुत काय लिहिणे? लोभ आसो दीजे हे विनंती. पो बलवंतराऊ गणपत नमस्कार. पत्रे पाच सात आम्ही पाा; परंतु उत्तर येक न आले यैसे न करावे. बहुत काये लिहिणे? लोभ कीजे हे विनंती.

¶ *Trimbak Sadashiv Purandare to Sakharampant, announcing the visit of the Peshwa and Bhausaheb to Saswad and describing the entertainments given at the houses of Ganapatrao and Balwantrao Mehendale.*

No. 92]

[1754?

(श्री)

सेवेसी विज्ञापना. चिठी तात्याचे समक्ष लिहिली व पुढेंहि त्याहावे लागेल ते त्यांचे समक्ष. यास्तव निराळे कासीद दोन च्यार जोडे जरूर पाठवावे. नागर-मलाचे घरी सेटिबाचे लोक होते ते वजिराचे लोकानी मारले धरले म्हणून सिटिबा व सुभेदार फार श्रमी आहेत. रुपयाची निशा व शहरात माणसे पाठवावी हे काही होत नाही. तालकटोरियावर याची व आपली फौज उतरल्यावर खानखाना येईल. तोच आला म्हणजे सर्व निशा होईल ऐसे म्हणतात. सारांश शुध बिबाड करावा ऐसा तोच यांचा भाव दिसतो. दुसरे म्हणतात की आपली आज्ञा आम्हास आहे की, शुक्रवार, शनवार तुम्ही वाट पाहाणे. रविवारी आम्ही लिहू त्याप्रमाणे करणे म्हणूनहि म्हणतात. त्यास आपण काये संकेत सांगितला असेल तो न कले. वरकड

दुराभिमान हाच की बिगाड करावा. खानखाना, नागरमल येतील; मग रुपायांची निशा करून वेऊ, अगोधर होत नाही. जर वजीर खामखा आपले लोकासी अथवा वकिलासी लबाडी करील तर बिगाड सहजच जाला; मग जी जलदी करणे ते आपणच करावी. येथे बिनाबिगाड दुसरा विचार नाही. मग रुपये येत अथवा न येत हा विचार नाही. पत्र चोरून मार्गी लिहिले आहे; तर दिलीचा डौल पाहून जे उत्तम ते करावे व कासीद जोडे आम्हाकडे पाठवावे. आज साईकाळ रात्रीपर्यंत उतर ल्याहावे; त्यासारखे यांचे उदईक कूच अथवा मुकाम करऊं. उगेच माघारें फिरवें, बिगाड करावा ये गोष्टीस फार राजी आहेत. निशा शहरातील होत नाही ऐसा मजकूर आहे. जे उतर लिहिणे ते आजच ल्याहावें. प्रतीक्षा आहे हे विज्ञापना.

¶The letter, neither the writer nor the addressee of which can be identified, appears to refer to differences among Maratha generals on the occasion of the capture of Delhi. Some of them, it appears from that letter, advocate a policy of direct action, independent of the Vazir's interference.

No. 93]

[1754?

श्री

सेवेसी विनंती उपरी. काली शनवारी पाऊस उघडताच कूच केले. आजी शनवारी राा विठलराऊ व आम्ही मिलोन पुढे गेलो. यैसियास फैजपूर परगणियाची तालुका रोहिलियाबा आम्हाकडे आहे हे विनंती पूर्वीच केली. त्यापैकी तीन ठाणे तालुकियात आहे. दोन आम्ही खाली करून ठाणी आपली बसविले. येक हरणपूरचे ठाणे खाली जाले नाही. सुरजमलाकडील परगणा जवळ आहे. त्याजकडील घासीराम रजपूत येऊन सिरला आहे. दावीस खेडी बदली आहेत. आम्ही हेहि खाली करितो परंतु पुढे गेलो. तोफा असल्या तरी चार गोळे लावताच पलते. तरी चिरंजीव गोमाजी बहिरव विनंती करितील त्यास हरणपुरी स्वामीनी मुकाम करून तोफाचे च्यार गोळे मारतातच चौ घटिकात मोकळे होईल. गुता पडावयाचा नाही. आनमान सहसा न करावा व मार्गी खेडी लागतील ती फार करून लुटली पुढे वस्ती होणार नाही तरी कृपा करून रखवाली करावी. रुपराम कटारे त्याचा पक्ष करितील तरी न यैकावा. आम्हास मामलत करा म्हणतात परंतु दाहवा हिसा देणार नाहीत. साल गुदस्त लबाडी यैसीच करून काही कवडी दिल्ली नाही. नाही तर रुपरामाची सर्वथा गोष्टी न यैकावी. विनंती उदास न करावी. राा गंगाधरपंत तात्या गंगास्नानास आले. तेथे कोणी

फौजपूरचे खेडियाच्या जमिंदारास तात्यानी सांगितले की, आमच्या हिशाचे गाव आम्ही निराले ठाणे घालू यासा फितूर करून सांगितले. आपण तात्यास विनंती करावी की, पूर्वी सालगुदस्ता आयाजीपंतानी हे साधले याचा लोभ आपण न करावा. आधीच मुलक मात्रागमनी, त्यात फितूर असिल्या कामाचा नाही. तथापि आपणास जरूर यातहि त्यास हिंसा देणेच तरी मग त्याचे च्यार रुपये ठराऊ देतील ते देऊत; परंतु शंभर फितूर कामाचे नाहीत हे रा तात्यास न कळता आपण त्यास सांगावे. अनमान न करावा. बहुत काय लिहिणे हे विज्ञापना.

¶*Antaji Mankeshwar's letter probably to Sakharam Babu dwelling on his difficulties in the district of Faizpur.*

No. 94]

[1754

श्री

साहेबाचे सेवेसी विज्ञापना यासी जे. राजश्री विठलराव तात्याकडील जमाव मोर्चाजवळ पोखता जालियावरी जाटाची फौज सरोन गावात गेली. युध्य प्रसंग पेंसजी जाला, ते वर्तमान सविस्तर लिहिले आहे त्याजवरून विदित जाले आसेल. राजश्री तात्याकडील घोडी दोन ठार जाली व मोर्च्याचे चौकीत राजश्री गणेशपंत याची घोडी येक तोफच्या गोळियाने ठार जाली. साहेबाचे सेवेसी वर्तमान कळवे. राजश्री हर गोविंद मोर्च्यात आले होते. तेथे राजश्री तात्यानी युक्तीच्या वाटेन च्यार गोष्टी दबाऊन बोलिले आहेत. परंतु हे नष्ट आहेत याचा काही विचार सुधा दिसत नाही. आम्ही आज्ञेप्रमाणे चौकसी करावयाची ते करीत आहे. राजश्री हर गोविंद यासी तात्यानी बहुत हेडसफेडस केली. आपला मोर्चा वेऊन जाणे असे पस्ट सांगितले, त्याजवरोन बहुत नरम जाले. परंतु ते नस्ट त्याचा इतवार नाही. सेवेसी कळवे हे विज्ञापित.

¶*The writer reports an encounter between Vithal Shivdeo and the Jats.*

No. 95]

[1754

श्री

पुा राजश्री बापू स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. श्रीमंतानी व जयाजी सिंदे या उभयेतानी आम्हाकडीलच दोर दिलीतील बलकट केला आहे. श्रीमत राजश्री दादासाहेबानी त्याचप्रा

सेवकाचा उपराला करीत असावा. स्वामीच्या कामकाजात आल्याउपरी सर्व ध्यानात येईल. जो स्वामीचे स्वहित तें करणे आधीच श्रीमतानी कृपा केली आहे त्यात आपण आल्याउपरी सर्वस्वे आमचे उपर करावा. राजश्री मल्हारबा व तात्या काही आम्हासी चित्तशुध नाहीत. काये निमित्त वकिलाची त्याची मैत्री. वकील त्यास लिहितात त्याजवरून त्याच्या मनात वाकडे येते. वकिलानी पातशाहापासी गिला केला. अताजीपंतापासी काही पाच हजार फौज नाही तेव्हा वजीर व मीरवक्षी सर्वांनी सांगितले आजी पाच महिने येवढी लढाई लढतो कोण? फौज नाही तरी सुरजमल कोणे मोडिला? परतु आम्हास चैन पडेना ज्याने पातशाहासी लढाडी केली तो श्रीमंतास सरदारास लिहील. मग पातशाहा वजीर मीरवक्षी वकील सारे येक करून (गण)ति दिल्ली. फौज पाच हजार भरली तेव्हा त्याची दस्तके करून घेतली. श्रीमंतानी जयापानी पुणाहून स्वारी-हून आल्याउपरी आमच्या पथकाची नेमणूक वापूजी महादेव याजवरी केली. रुपये ४९०००० साडेचार लाख त्याजकडे सरकारचे माहाल व सरकारचा यैवज आहे त्या यैवजी देविले. ते साफ देत नाही. आता त्याच्या गला पडून बेआबरू करावी इतके मात्र राहिले आहे. मल्हारबा तात्या याचा जिव्हाला आम्हाकडे येदा नाही. आपण त्याची तजवीज करावी श्रीमंताकडून येथील कामा-काजाचा जिव्हाला आम्हाखेरीज वकिलाकडे न लागे ते करावे. साधेत भेटी-अंती सागेन, आपण यावे. आम्ही पंचविसा हजारा फौजेची चाकरी केली सुरजमल जाट मोडिला. च्यार महिने पातशाही राखिली. येवढी चाकरी केली. पातशाहानी कृपा करून साहेबनौबत, माहीमरातीब, मोतियाचा चौकडा दिलहा. चिरंजीव तात्यास फौजदारी दिल्ली. चिरंजीव माहादोबा खुशाल आहे. फौज-दारीच्या कामाकाजात आहे. जवळ नाही. पाचा कोसावरी आहे. वरातेची (ता)कीद जरूर पाठवणे. बहुत काये लिहिणे हे गा.

¶Antaji Mankeshwar to Sakharam Bapu, asserting that the allegations made against him by Hingne, that he entertained fewer men in service than was required of him, were proved to be false when a muster was called. Relations between the writer and Malharrao Holkar have been strained of late. He requests the addressee to remedy this.

No. 96]

[1754?

श्रीरामोजयती

विनंती उपरी. डिगेतून फौज आज बाहेर गेली. इकडे तों आली नाही. मनोहरपंताकडेच गेली. नारो शंकर याची फौज थोडकीच आहे याचा विचार

काये तो करावा व येक कासीद जोडी त्याजकडे पाठवावी. तुम्ही येमुना उतरून डावी लांब टाकून च्यार साडे च्यार. गावची मजल करून जाणे. कासिदानी आजी त्याजवळ पोहचेल यैसा पाठवावा हे विनंती.

¶ *A despatch to headquarters to the effect that the forces commanded by Naro Shankar are insufficient to oppose the Jat army which has taken the field outside Deeg and that Naro Shankar should withdraw beyond the Jumna with all speed.*

२

No. 97]

[1754 ?

व श्रीचाहि पेंच वारतें उत्तम गोष्टी आहे. लक्ष प्रकारे करावे. यानंतरा यासी दोन गोष्टी प्रतिबाधक. येक तर हे जेव्हां पूर्वेस जातील तेव्हां मोगलाईत सलाबत नाही, आपण आपला वक्रहि तेथें राहात नाही, हें परिछिन आहे. दुसरी गोष्ट पातशाहीमधें दोन सुभे. यैवजी करोडीची गुजराथ, दो करोडीची पुरव, दोन्ही गेलें तेहि निखालस त्यांसी कटकट नाही. तोंडीं आम्ही जुझावें, भांडावें; त्याणी सुखरूप पैका मेळवावा. आतां येकच समसावाद करोडी रुपयांची जागा. वीस पंचवीस लाख तों सहजांत त्यासी येतील. या दोनी गोष्टी आहेत. परंतु याचा विचार यैसा आहे कीं, त्याणीं म्हटलें कीं प्रयाग पटणें बगेलखंड या तरी आम्हास देवत नाही, तेव्हां अ(व)धेंच कोण देजं पाहातो ? दूधहि पिईन आणि दहींही वर पिईन म्हटल्यानें दोन कैसीं होतात. यास्तव थोर गोष्टी आपल्या राज्यांतील पेंच वारतो आणि दिवाण रुजू वांटणी होते तें करून घ्यावी. मोग-लाईचा कारभार तरी दिलीत प्रस्तुत काय ताल आहे ? बुंधेलखंड, अंतरवेद, प्रयाग, पटणें, बगेलखंड याचा बंदोबस्त जाहाला तरी पोटापुरतें ईश्वर देईल. पुढील पुढें पाहतच आहों. पैक्याची निशा करून घ्यावी, आणि बोदून जेथवर साधेल तेथवर पैका लाखांवरी साधावा, हाच विचार उत्तम दृष्टोत्पत्तीनें दिसतो; यांत स्वामी सर्वज्ञ आहेत. उत्तम दिसेल तें प्रसंगोचित करतील. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञप्ति.

¶ *This is the last sheet of a long letter in the handwriting of Vithal Shivdev who frankly expresses his views on the conquest of Delhi and discusses the pros and cons of the undertaking. The letter seems to be addressed to Raghunathrao and expresses clearly the prevailing aspirations of the Marathas in the North.*

श्रीशंकर

१ विनंती उपरी. उदईक प्रातःकाली वजिराचे भेटीस जावे. दिवस बहुत आलिया पावसाची वेळ होईल याजकरिता सकाळच जावे. प्रातःशानमात्र करून सत्वरच जावे. भोजनास यावे. बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶*Vithal Shivdev suggests the morning as a suitable time for the Vazir's interview.*

श्री

राजेश्री बापू स्वामीचे शेवेसी

विनंती उपरी. अलाहिदा पत्र लिहिले आहे त्यात मजकूर की चिरंजिवास रवाना करितो. मागून येका मजलीने बुनंगे घेऊन जाऊन येस लिहिले होते. त्यास तेहि पत्र वाचून पाहावे. त्यात येक दोन मजकूर आहे. सांप्रत राजश्री अंताजीपंत नाना यानी आम्ही मिलोन विच्यार केला की प्रज्यन्यकाल सडे फौजेचा आब राहाणार नाही. फौजहि थोडी निघेल याकरिता आम्ही उदैक बुधवारी कूच करून जातो. तीर्थाचा गुंता आहे तो मागे राहून उरकून आम्ही मागून जाऊ. पुढे लस्कर कूच होऊन जाईल. आपणास कळावे म्हणून लिहिले असे. बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶*On account of heavy rain, Vithal Shivdev proposes to Sakharam Bapu to postpone his advance (towards Delhi).*

श्री

१ सेवेसी विज्ञापना. दिवाणजी व आम्ही येस बागात आहो. सर्व तयारी जाली आहे. बंदोबस्त हा कालपर्यंत आपलाच आहे. त्याचे लोक थोडेके आहे. राजेश्री बराबर येणे ते येतील परंतु बाहेर राहातील. बागात आपले व त्याचे येस से दोनसेपर्यंत येतील परंतु ते आपणासी भाऊपणा करणार. पूर्वीचा तो आहेच. सांप्रत याच्या विच्यारे दिसते. पगडी बदलाबदल होईल.

त्यास आपण सिरपेच भारी बांधला आहे तो समयास काढता येणार नाही. त्यास मालवाचा सिरपेच आपण बांधावा. सिरपेच पगडीवर असला पाहिजे. केवळ सादे कामास येत नाही हे विज्ञाति. यात श्रामीच्या विचारास येईल तैसे करावे हे विज्ञाति. सत्वर यावे. दिवस हलका रात्र होईल. वाट आडचण आहे.

¶*Vithal Shivdev intimates the arrangements made for an interview between two eminent persons. Can they be the Jat Raja and Raghunathrao?*

No. 101]

[1754

श्री

सेवेसी विज्ञापना. राा हरगोविंद याजकडे राा गणेश विनायेक याजला पाठऊन पुढे मोर्च्यास जागा उत्तम आहे तेथे मोर्चा तोफासुधा बसवावा त्यावरून त्यानी त्यासी बोलोन तेथील मजकुराची चिठी आली ती सेवेसी पाठविली आहे ते मनन करून हर गोविंदास राजश्री मल्हारबाकडून फजीत करवावे. त्याचा त्याचा बरोबाहि आहे याकरिता विचारे फजीत करितील. दुसरेयाने आपली फौज आणीख आणविली आहे सब(ब)की आपण जबरदस्त होऊन बसावे. दोहीकडून दबावाने आसावे यैसा मनसबा याचा आहे. राजश्री मानाजी पायगुडे याजकडे बाणाची कैची १ व बाणदार यैसा सत्वर पाठवावयासी आज्ञा करावी. आम्हाजबल बाण आहेत ते थोडके आम्हासच पाहिजेत. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाति.

¶*Vithal Shivdev sounds a note of warning against Har Govind.*

No. 102]

[1754]

श्री

विनंती उपरी. ताकिदीचा आचा मजकूर बलवंतरायाची राजत ताकीद-दाराच्या रुजू मोड्या जाला. लटके जाले. धारोजी नाईकादिखत लटके तुफान घेतात त्यास इलाज काये करावा? दुसरे ये प्रांती आमचा बलवाटा दिलीस नवता त्यामुळे नाहीं. अंताजीपंताचा फार आहे. गोष्ट बलवड्यांत कागदीपत्री ये ते करावे. दुसरे श्रीमंतास पत्रे जाला मजकूर ल्याहा (वा). दिलीकडे बोलवावे. रेवाडीपासून जपती करीत यावे यैसे करावे. आजच रुपरायावर वजन काये पडेल ते पाहावे. बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶*Vithal Shivdev reports the progress of the attack assigned to him and proposes a plan of action against Delhi.*

श्री

+ विनंती उपरी. आज मुकाम जवळ का केला. आम्ही तो मजल तीन कोस आपली आदीक जाली असती तरी तेथेच येणार होतो. रुपराम श्रीमंता-कडे गेला तर गोहदवाल्याचा मजकूर करील. गोहदवालाहि बरोबर गेला असेल. आमचे मामलतीचे हौ रुपराम आपले मामलतीत लाऊन घेणार, तेव्हा आम्ही मुद्दक सोडून वरात सुरजमलावर व्यावीसी होईल. त्याजपेक्षा जमिंदारापासून आपमान करून घ्यावा तो सरंजामच सोडून द्यावा हे उतम. याकरिता श्रीमंतास मुजरद हा मजकूर ल्याहावा. आगरे येथील सुम्याचा जावसाल ल्याहावा मग त्याच्या चितास येईल ते करतील परंतु आपण अगत्यरूप ल्याहावे. राा अंताजी-पंताचे इटावे येथे ठाणे बसऊन द्यावे. हा मजकूरहि ल्याहावा. अंताजीपंताची आमची गांठ घाळून सरंजाम येकत्र निवडून द्यावा येसे आपण बोलिले ते गोष्टीचे स्मरण असो द्यावे. उदैक मुकाम किती कोसी ते लिहिले पाहिजे. विशेष काये लिहिणे हे विनंती.

¶Vithal Shivdev asks orders (probably from Raghoba) where he should encamp, and requests an early settlement with Antaji Mankeshwar.

साा खमस (खमसैन मया व अलफ)

माहे रबिलाखर

तेरीख ई

३००० जमा ल मजकूर

३००० बाा खंडणी साा दिली. पातशाहाकडे ऐवज येणे त्या-पैकी पाा कडाकुरा येथील मामलत पातशाहानी गोविंद बलाल यांजकडे सागोन सरकारांत नव लक्ष साा देविले आहेत त्यापैकी मानिलेनी धोंडोबा नाईक नवाले यांजकडून दोन लक्ष साा देविले, त्यापैकी जमा गुा रामकिसन दाा धोंडोबा नाईक ऐवज हाली दिली, सिका जमा

दफाते पत्रे

मल्हारजी होलकर याजकडील पथके स्वार ३०० तीनसे तुम्हांकडे पाठविले आहेत. त्यांची गणती घेऊन आठवडा रोजमरा रूा ९०० नवसेप्रमाणे महिन्याचे चार रोजमरे देविले आहेत; तर राउताची गणती घेऊन चाकरी घेऊन पातशाहाकडील साडेचार लाख रूो येणे त्याऐवजी देत जाणे म्हणून दामोदर माहादेव यांस पत्र १

तारीख १०

रवासुदगी

रदकर्ज गुा रामचंद्र लक्ष्मण बा वराता तीर्थरुपाकडील रूा १०९००००
पैकी तूर्त मिती वैशाख शुध त्रितीया रूा
२४९००० प्रा वरात
२८०००० प्रा वरात
५२९०००

दामोदर माहादेव यांजकडून वैशाख शुध त्रितीयेस दिलीत
२४९००० बा खंडणी सा दिली पातशाहाकडे येवज येणे त्यापैकी समसामतदौला याजकडे ऐवज देविला आहे? त्याचा वसूल दामोदर माहादेव याजकडे सांगितला आहे.
२८०००० बा नजर अंतस्ताचा ऐवज पातशाहाकडे येणे
२००००० सरकारची नजर
९०००० सखाराम भगवंत
९०००० दौलतराव मुरार
३०००००

तीन लक्षाची निशा दामोदर माहादेव यांची वैशाख शुध त्रितीयेस जाली आहे, त्यापैकी तूर्त देविले.

५२९०००

छ २४ जावल खर्च पोतापैकी

रा

१०० मोर्च्यातून दोघे सिपाई याणी दोन वेल जाटाचे मोर्च्यांत कुंभरीपासी
 दिवसार तरवार मारिली सा कड्याबा बकसीस रा महादाजी खंडेराव
 २१० सेव्याजी सूल दिमत खंडेराव नाईक निबालकर कडे १ येक
 २१० बेगापा ढोण्ये दिमत शामराव नागनाथ

१००

१ जाटासी युध्यप्रसंग होतो याची मामलत न जाली आणि जाटाचे निसना-
 वूद जाले, तरी त्याची मालियेत व खजाना वगैरे हातास लागलिया नवाव
 मार यांस चौथाई दिली जाईल याप्रो याद लेहून वर सिका करून
 मारनिलेस दिल्ली असे.

तेरीख २० रोज फाल्गून वद्य सप्तमी भृगुवासः सुा कुंभर
 स्वारी दिली विा राजश्री सखाराम
 भगवंत झा छ ६ मोहरम ता छ
 २३ रावल जमा रा

¶These entries have been extracted from the Peshwas' Diaries, as serving
 to explain some of the transactions effected by Raghunathrao in his
 Northern campaign.

No. 105]

[About 21-2-1755

श्री

सेवेसी विज्ञापना. मारवाडचे कार्ये पुढे हुंरदेशीवर साध्य असाध्य प्रकार
 ध्यानात आणून तोडमोड करून जवा बसऊन श्रीमंत राजश्री दादासाहेबाकडे
 जाणें. याउपरी तेद वाढवणें अति उत्तम दिसत नाही म्हणून तपसिले पत्री
 आज्ञा केली. ऐसियास येथील वर्तमान तरी प्रांत आजमेरचा किला फाल्गून
 सुध दशमी भृगवारी तिसरे प्रहरी पते जाहाला. विजसिंग याजकडोन पांचजण
 मले माणूस येऊन रदबदल करीत आहेत. मनसबा ठेराव झाहाल्यानंतर
 थोडकेच दिवसात सविस्तर सेवेसी लेहून पाठवितो. अतःपर दिवसगत
 लागणार नाही. प्रस्तुत श्रीमंत दादासाहेब श्रीपुस्करास आले आहेत. आम्हा-
 पासून वीस पंचवीस कोसाची तफावत आहे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञाती.

¶Letter from Sindia (who has been advised not to persist in the wasteful
 expedition to Marwad) in which he says that the recent success of the Maratha
 arms at Ajmere strengthens his position and assures him of final victory
 in his undertaking.

[पत्राच्या प्रारंभीचा भाग गहाळ.] यांचा व वजीर गाजुदीखान या उभय(य)ताचा कलह निवारण श्रीमत दादासाी करून देऊन राजश्री महारजी होलकर व सखारामपंत या उभयेतासी बाहीर व बुनगाहे सहवर्तमान या प्रांती ठेऊन आपण सडेस्वारीनिशी राजश्री गंगाधर येशवंत यास दाहा पंधरा हजार फौजेनिशी श्रीगंगाभागिरथी स्नानानिमित्त गेले. त्यांची मार्गप्रतीक्षा करीत हे उभयेता रेवाडी पाटोदिया जिल्यांत मुकामात करून बलोच व गुजर वगैरे जमीदारांचा मामिला मनासी आणून खानखानायासी वजीरजीनी बादली (!)-परिघेंत जाऊन समाजाऊन आणून दोनी दिवस आपलेच घरी त्यासी सहकुटुंब ठेऊन बादशाहजीची मुलाजमत करऊन कृपावस्त्रे देऊन करारमदारेनरूप सन्मानपूर्वक घरासी विदा केले. निसंदेह सौरश्यता उभयेतांची जाली ऐसे जाणून रेवाडी प्रांतीहून कूच केले. नीट राजे माधोसिंगजी याचे जिल्यातून मार्ग व्यावा हे तजवीज केली; तो राजश्री कनिराम दिवान चारी पांच लक्षाचे निशे-सहित जाऊन पावले. रदबदल मामीलतची करून देश वाचऊन फौजा सेखावाटी म्हणजे नारनोल प्रांतातून तीस चाळीस कोसाचे तफावतेने काहडून लोहागडासी पाविले. शिवरात्रीपावेतों तर त्याच ठिकाणी मुकाम होता व राज्यासी स्पष्ट लिहिले आहे कीं कनहीराम दिवान तुम्हाकडून पावला. मामिलतेची बोली ठहराऊन देश वाचऊन येथवर पाविले. इतःपरहि करारदादेप्रो ऐवज वसुलीत न आला व हुंब्या शेहरी सकारून दामदाम वसूल न होजे तों सरहद सोडून काही फौजा पुढे जात नाहीत. इतके दिवस संरक्षण करवले गेले. आतां ज्यांत देशाची संरक्षण होऊन निशा कराराप्रमाणें होऊन ये ते कराल. विलंब लागल्या आम्हावर शब्द नाही. त्यावरून यानी मागती दोनी तिनी लक्षाची हुंडीपांडी पाठविली. यासिवथि लाख दोनी लाख नगद पाठऊन बाकी चौ पांचा लक्षाची तनखाह करून देऊन प्रमाणिकता दाखऊन फौज सरहदेतून काहडून देश वाच-वावा या तजविजींत आहेत व सरदारहि सेखावाटीतून सांभर प्रांती उतरणार तरी याचाच जिला; त्यासी पाहवे काये निशापात पाठवितात व कोणे मार्गे फौजा उतरवितात. त्याप्रमाणे विनंती करणेत येईल. श्रीमत दादासाहेब यानी श्रीगंगा स्नान संपादून अनूपशहरापावेतो जाऊन तिकडील पठाण व रोहिळे वरकड माहाली तेची मामिलत मनासी आणून दिलीसमीप यमुना उतरून तिलपतेचा मैदानी इकडल्या तिरों येऊन मुकाम केला. बहुतेक फौजेचा पुस्तगर्माविरच खासी स्वारी येणार या रितीचे येथें वर्तमान येऊन पावले. इतःपर जिकडील

रोखें कौजाची आमदनी होईल त्याप्रमाणे स्वामीचे सो विनंती केली जाईल. जाटाने प्रापेशः करारदातेनरूप काहीक ऐवज पाविला व ग्वाल्लेर प्रांती राणा भिव जाठ याचे भावाने कजिया राजश्री विठल शिवदेव यासी प्रारंभिला. त्याज-
वरून यानी त्याचा जिला कूल जम करून गोहदेस जाऊन मोरचे लाविले व ग्वाल्लेरगड भवंतालेहि मोरचे कायेम अहितंच. त्याने रदबदलहि लाविली आहे. परंतु आद्यापिवर त्याजकडील मामिला फैसल जाला नाही व मारवाडाकडील प्रसंग तर राजश्री जयाजी सिंदे नागोरेस निकट मोरचे लाऊन नित्यानी मोर-
च्याची लडाई घेतात. पाण्याचा कशाला होता. त्यासी नागोरेसमीपता उसर म्हणून सजळस्थान होते ते ब्रिजेसिंगाने बळाकाविले होते. तेथील जागा बजोर घेऊन त्या ठिकाणी जाऊन मुकाम केला. त्याजवरून पाण्याची समृद्धी जाली. आता नागोरेत कशाला पाण्याचा व त्रिणाचा विशेषात्कारे जाला आहे. रदबदल लागली आहे परंतु अद्यापि काहीं तहरह ठहरला नाही; याच प्रकारें जोधपूरचे शहरपनाहेस मोरचे जगनाथ पुरोहित व संताजी वामले यानी जाऊन लाविले अहित व किला अजमेरचा या स्थलासीहि कमाविशदारांनी समीप नेऊन मोरचे भिंडविले आहेत. आतां कौजाचीहि आमदनी त्याच रोखे जाली आहे. इतकियावर पाहावे काये घडोन येते. राजे माधोसिंगजी यानी स्वस्थानाची सावधानी बहुत करून फौजहि येकवट करितात. अजमेरचा सुबा मोठा बजोर समशेर राजश्री जयाजी सिंदे यानी स्वामी सो प्रतपेकडून सर केला आहे. पाहतां गती मालव्यांतूनहि थोर; परंतु या मुव्यात तिवे जमिंदार, तुमनदार राणा राठोड व कळवाये यासिवायें कोटे व बुंदी वरकड लहान राज्यस्थान व जमिनदार त्यासी राणाजीचे घरात नाथजीमुले कलह निर्माण होउन मुबलक द्रव्य देणे जाले तरी कलह दूर न जाला. नाथजीस जे काही द्यावयाचा करारदाद केला होता त्याप्रगी राणाजीनी अमलात न आणिले याजकरितां राणाजीवर ताकीदपत्रे व भली मनुष्ये गेली आहेत व बाकीहि त्याजकडे मुबलक त्याजकडीलहि तहदारी बहुत ऐकिली जाते व राठोड तर बहुतकरून ठिकाणी लागले व वरकडहि लागतच जातात. होऊ म्हणायासी येक माहाराव दुर्जनसाल तेहि मार्गावर स्थलाची मात्र बलकटी करून सौरप्यता रक्षून राहतील तर उत्तमच. त्यासीहि खीच्याचा हंगामा ऐसा लागला नाही की अहिरनिश त्याच तजविर्जीत मग्न राहिले. कळवाये यांसी मात्र उ द र रो ग जागवते दूर केला तरी तहदारी मोठी, खर्च मोठा. दिलीकडील तर इजाज्यापैकीं तूर्त काही देणे पडत नाही तरी त्याही हातपाये हलविल्याने दुस्चितता प्राप्ति होय जेसी आहे. चारी परगण्यांत तर अर्धोअर्ध अमल दखल आहेच. सांभरेतहि मुकासदार राठोडाकडील

तहसिलमुलें येऊन वसले. रूपनगरांतहि मुकासदार वसल्याखेरीज राहाणार नाही व राठोडाकडील वाटणी जाहल्यानंतर इकडीलच माहाल कबजेंत येतील व प्रतिवर्षी फौजांचा दलबट याच मुलकांत येऊन पडला. अनायास पायेमालीत आल्यातुल्या जाळे. कदानाचित छावणी हरसाल अजमेरचे जिल्यात होऊन सुव्याचे बंदोबस्तीत लागल्या निपट सेजार खोटा म्हणून मोठा हुगाने काळजी धरिले आहे व या जिल्यांत छावणी जाल्यानं काये मालवा व काये गुजरात व काये इकडील प्रांत सर्वा ठिकाणचा बंदोबस्त घडोन येणार व दक्षणी केल्यावांचून राहणार नाहीत म्हणून रात्रंदिवस सर्व चिंतामग्न आहेत. पाहावे काये घडोन येते. दिवाण हरी गोविंद त्याची ते गत जाली. आतां त्यांचे पुत्रासी नित्यानी मारतोड होऊन ताकीद बहुत लागली आहे. ते निस्तोश साफदिली जाहल्याखेरीज कपर्दिका देत नाहीत व हे आठ दाहा लक्ष जे त्यांजकडे बाकी आहेत त्याची निशा पकी जाल्याखेरीज निखालीस करीत नाहीत. पेमसिंग तर सहकुटुंब गडावर नजरबंद व अनिरुधसिंग खंग (अपूर्ण)

¶Govind Tamaji writes that Dada has finished his ceremonial ablutions in the Ganges and is expected shortly to join Holkar. The latter's forces have arrived on the borders of Jaipur and Madhosing, the ruler of Jaipur, has been served with an ultimatum that unless he agrees to pay the whole tribute immediately his territories will not escape devastation.

No. 107]

[9-3-1755

श्रीवरद

श्रीमंत जश्री पंत
प्रधान स्वामीचे सेवेसी

विनंती आज्ञाधारक गोविंद तमाजी कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील कुशल तामाईत छ २९ जाल स्वामीच्या प्रतापेकडून येथास्थित असे विशेष. इकडील प्रसंग तर श्रीमंत दादासहिब व गंगाधर येशवंत यानी श्री भागीरथी श्रानदानादिक संपादून तिकडल जिलेतील रोहिले व पठाण यांची मामिलत फैसल करून ये जे तों राजश्री मल्हारजी होलकर व सखारामपंत या उभयतानी रेवाडी पाटोदिया ठिकाणी राहून बळोच व गुजर (या) सर्वांचा परामृष करून राजश्री माधोसिंगजीकडील मामिलत ठहराऊन यांचे जिल्याची संरक्षणा करून सांभर प्रांती येऊन नागौर प्रां रोख करायाचा विचार केला तों राजश्री जयाजी सिंदे यांचें लिहिलें स्पष्ट येऊन पावलें की इकडे परिश्रम न करितां रूपनगरासी लागवें. इकडील गुंता थोडक्याच दिसांत वारून येऊन मीच अविलंबे येऊन पावतां

त्याजवरून यानी तिकडील रोख टाकून मालपुरा व आंब या जिल्यांत पाऊन दोनी च्यार गढ्या त्या जिल्यांत मुफसद पेढ्याच्या हेत्या त्यासी मारून तात्या करायासी लागले आहेत. राजश्री सखारामपंत यासी पुस्करदर्शण जाले नव्हते व मालाजी पाटिलासी व वरकड विप्रमंडलीस पुस्करासी पाठविलें. तेहि श्रान-दानादिक संपादन पर्तून पोा श्रीमंत दादासावी यमुनापारचा मामिला चुकून घेऊन जाठाकडील बाकी * * मनासी आणून दिलीसमीप यमुना उतरून (तळा)वर तल करीत नीट सांभारे निकट येऊन पावले तों राजे बिजेसिंगजीकडील बिजेभारती गोसावी सालजाबाकरितां येऊन पावला. त्याचे मानस घेऊन नागोरिकडे जाऊन जसं वनेल तसं राजश्री जयाजी सिंदे यांचे व बिजेसिंगजीचे सख्य करून देऊन रामसिंगजीस जोधपुरी स्थापन पुढे जो कर्तव्यार्थ तो करावा या रिताचा मनसुबा करून श्रीपुस्कराचे रोखें स्वारी करून राजश्री मल्हारजी होलकर यांसी व सखारामपंत यांसी पत्रें पाठविली की पुस्करा येऊन शामिल होणे. पुस्करासी पावतांच राजाश्री जयाजी सिंदे याचे लिहिले येऊन पावले कीं अजमेरचा गडात तर ठाणे कायम जाले. मोठी जागा जालो-रची होती कीं ज्याजकरितां इत्की खराबी बिजेसिंगजीनी भोगितली व बलहि त्याच स्थलाचे मोठे होतें. जन्माचे संचित बिजेसिंगाचे पित्याचे देखील वित-विशय सर्व त्याच ठिकाणी व मोठी आड त्याच स्थलची पडली होती. त्यासी ते स्थल आपले प्रतोपिकरून राजा रामसिंगजीचे रजपुतांचे हातासी आले. नागोर फत्ते जालीसीच जाणावी. आतां थोडक्याच दिसांत इकडील गुंता उर * * * ऊन सोा शामिल होतो, तोंवर रूपन(गरा)सी शिक्षा देऊन ते जागा काबीज करावी हेंच उत्तम. तेव्हां श्रीमंत दादासाो पुस्करविध संपादून रूपनगराकडे होऊन मोरच्याची तजवीज केली व उभयेपक्षी गोलीहि वाजू लागली म्हणून माधोसिंगजीस खबर पावली. वरकड दिलीकडील वर्तमान तर सरहिंदेकडे सिखाहीं जमाव धरून धुमधाम मांडिलीसी दिसते. त्याजवर वजीरजी फौजबंदी करून जाणार ऐसाहि मनसुबा ऐकिला जातो. ग्वालेर प्रांती राजश्री विठल सिवदेव यानी गोहदेस मोरचे लाऊन जेर करून राणा भीम याचा जिला कुली जबर्तीत आणिला आहे व राजश्री गोविंद बलाल यानी बकाउलाखानासी जक देऊन पळविले. कटक तमाम त्याचे मारून लुटून परत केले हे वर्तमान तर त्याचेच विनंतीपत्रावरून श्रुत जालें असेल. राजश्री राणा-जीकडील ऐवज वसूल काहीक बाकी यास्तव व नाथजीचे मुकदम्याबद्दल मातबर माणूस व राजूत पाठविले आहेत. पाहावे तिकडूनहि विष्णु महादेव व उगाम-सिंग हे उभयेता श्रीमंत दादासाो निकट येणार आहेत व इकडून दिवान कनीराम-जीनी लष्करातून रामाजी नाईक म्हणून मिडे याचा गुमास्ता समागमे आणून त्याचे

सम(जु)तीप्रमाणें हुंडीपांडी करून घेऊन गेले. बारा लक्ष माघील मामिल-
तेची बाकी होती तिची निशा करून घावी ऐसा करारदाद जाला त्याजवरून
कनीराम बिदा होऊन श्रीमंत दादासाोकडे गेले आहेत. इतःपर पाहावे काये
घडोन येते. या दिसांत धान्य सात आठ सेरपरिघेत जाले असे. विदित हाये.
बहुत काये लिहिणे ? कृपावृधि करावी हे विज्ञाति.

¶Govind Tanaji writes to the Peshwa that Dadasaheb and Holkar after
levying tribute from the Doab and petty states in Rajputana have proceeded
towards Nagore to the relief of Jayapa who owing to the occupation of Ajmere
and Jalore by the Maratha arms feels confident of a decisive victory over
Bijesing and has in consequence deflected their course to Rupnagar.

No. 108]

[13-5-1755

रोजकीर्द

राजमंडल

स्वारी राजश्री दादा सुगा खमस

छ १ माहे सावान

दफाते पत्रे

सिधश्री मुत्तसदी निसबत राजे सर्वाई माधोसिंगजी जागो पंडित श्रीरघुनाथ
बाजीरावको आसीर्वाद वेचने अपरंच समत १८१० सन आर्बा खमसैन मध्ये दिवाण
हर गोविंदने करार कियो रुपिया

१९२९००० पहिले खरणिथा रुपिया बाकी आवनेथे
ते मध्ये तुरत देने किये.

१२५००० खासा अंबारी (स्वारी) आई सबब नज-
राणा करार किया.

१६९००००

सदरहू सोळा लाख पचास हजार मे वसूल सात लाख पचतीस हजार चवरा
हातीखा जयाजी सिधयाको दिलवहे तीन लाखवा हुंडिया दिया है. ते मध्ये कोई
सकारी है कोई सकारने की हैं रुपिया आवने का हे छ लाख चवदे हजार नवसो
छबीस येणे प्रमाणे भरणा जाहालियाचा जाब लेहून दिलहा असे.

¶This paper is extracted from the Peshwas' Diaries. An agent of Sawai
Madhosingh renders an account of a tribute of 16½ lacs due from the state.
The paper is addressed to Raghunathrao.

श्रीगजानन

श्रीमंत राजश्री दादासाहेब
स्वामीजीचे शेवेसी

विनंती आज्ञाधारक धर्मराव तभाजी कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती उपर. येथील कुशल तागाईत अधिक वधे मुकाम श्रीपाटण समीप संवस्थान कोटे स्वामीजीचे कृपाकटाक्षे आहे. स्वामी यानी लेखनआज्ञा करावयाकारणे लेखकास आज्ञा केली पाहिजे विशेष. ये प्रांतीचे वर्तमान तर राजश्री अच्युतराव गणेश दादा हजार फौजेनिशी मारवाड प्रांताकडे गेले होते. त्यास अजमेर तालुका प्रथमता बापूजी ताकपीर याजकडे होता. त्याजकडून सरकार चाकरीत तफावत आडलला यामुळे राजश्री गोविंद कृष्ण यास येथापुर्व सांगोन किलेदारी गड विठलीची देऊन विजयेसिंग नागोरकर याचे मुलकांत जावे हा निरधार केला असता राजश्री संताजी बाबले याचे बंधू येशवंतराव बाबले यानी दरमियान पडून दरोबस्त मामलतेची जाजानी (!) धाराधरू लिहिली करून देऊन फडछा पाडला व फौज मारवाडे जाऊ न दिधली. इतकियात राजश्री माधोसिंग याचे मुलकात सिखानी * नाळे व कानोड प्रांती हंगामा आरंभला; यामुळे त्यानी रोजिना पाच हजार रुपये फौजेचा खर्च अंगिकारून राजश्री अच्युतरावजीस भली मनुष्ये पाठऊन आपले मुलकांत मदतेस बोलाविले. ते जथेपुरानिकट पावले की शीख यानी दबाव सरकारचे फौजेचा मानून माघारे गेले. तेव्हा राजे माधोसिंगजीनी बहुमान सिष्टा-च्यारयुक्त यासमागमे शामसिंगास देऊन चंबलतीरपावेतो प्रविष्ट केले. त्यास चंबलउतरल्यानंतर माहूराव गुमानसिंग कोटेकर याकडे बाकीस्तव भली मनुष्ये पाठविली, तेव्हा माहाराव गुमानसिंगजीनी आपले तरफेने मातवर मनुष्ये व्यास गोपाल रामजी व ठाकूर भोपतसिंगजी व पंचोली रामकिस्न व लालाजी बलाल कमाविसदार या चौघास रदबदली निमित्त पाठविले. याच्या सर्वांच्या भेटी जाहल्या. रदबदल पैकियाची लागली होती तो अकस्मात ग्वालयार प्रातीहून येकेच रोजी तीन च्यार जोड्या जासुदांच्या प्रहरा प्रहराचे अंतरे राजश्री अच्युतराव यांस पावल्या जे पत्रदर्षणी कूच दरकूच येऊन पावणे. मामलतेचे लोभास न गुंतणे याप्रकारे सियाची ताकीद पावली. येणेमुळे कोटेकराकडील मामलत सोडून कूच दरकूच सरदाराकडे गेले. व सरदाराचे फौजेचे वर्तमान साहुकारी याप्र (अपूर्ण).

¶Dharmrao Tamaji to Raghunathrao, to the effect that Achutrao was requested by Madhosing to render him help against the Sikhs who had molested his territory, and that he (Achutrao) was well treated by Madhosing in return. The writer also mentions other details about Gumansing and others.

श्री

तीर्थरूप राजश्री बाबा वडिलांचे
शेवेसी

आपत्येसमान गोपालराव गणेश कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील क्षेत्र ता. छ ११ माहे रमजान पवित्रो वडिलांचे आसीर्वादेकरून मुकाम ग्वाल्लर येथें सुखरूप असे. यानंतर झांसीचे मुकामीहून वडिलास पत्रे पाठविली होती परंतु उत्तर आलें नाही तरी येंसें न करावें. येणारा मनुष्यासमागमे आसीर्वादपत्र पाठऊन सांभाल करावा हे वडिलपणास उचित असे. विशेष आमचें वर्तमान तरी आपली आज्ञा घेऊन स्वार जालों ते नजीक पुष्कर प्रांत मारवाड येथे श्रीमंताची भेटी जाली. सनदापत्रा दाखविल्या, परंतु अगोदर मामलत श्रीमंतानी राजश्री गोविंदपंताचे स्वाधीन नवा लक्ष्मण घेऊन केली. साल जाले पाहिजे, यास्तव आम्हांस समागमें चार मासपर्यंत फिरणें लागले. पुढें मृगसाल जाले. छ २ रमजानी श्रीमंत कृपाळू होऊन मामलतीच्या सनदा व वस्त्रें दिलीं. ग्वाल्लर किला श्रीमंतानी घेतला तोहि आमचे स्वाधीन केला; मग आम्हांस आज्ञा देऊन आपण कूच करून दक्षणेस गेले. आम्ही किले मजकुरास आलों. येथील बंदोबस्तास चार दिवस लांगतील; मग ज्याहानावादेस जाऊं. वडिलास कलावें म्हणून लिहिले असे. किला मातबर आहे यास्तव येथे माणूस सर्व देसचे असावे. कनिष्ठ पक्षा दोन हजारपर्यंत भरती पाहिजे यास्तव सातसे आठसे मावले हशम व काही खानदीशी येंसे पाठवावें. बहुत उपयोगी पडतील. सूचनार्थ लािा असे. बहुत कायें लािा? कृपा लोभ कीजे हे विनंती. दरबारी आमचा कोणी वकील नाही. सर्व प्रकारें आश्रय वडिलाचा आहे. कलेल त्याप्रकारें दरबारचा बंदोबस्त राखोन आज्ञा करित जावी त्याप्राा वर्तणूक करित जाऊ हे विनंती.

राजश्री नानास नमस्कार विनंती उपरी. सदैव पत्रद्वारे संतोषवित जावे हे विनंती.

¶Gopal Ganesh Barve informs Baba that the fortress of Gwalior has been assigned to him and makes suggestions how it should be guarded.

No. 111]

[Before July 1755]

श्री

विनंती उपरी. गोविंद बलाल तुम्हाजवळ तेथे आले आहेत. त्याजवळ पैक्याचा मजकूर बोलोन ठीक करून गोविंदपंतास येथे पाठवणे. जरूर करणे. तुम्ही जयापाचे मोर्च्यात जाणार आसिला तरी जाणे. परंतु पैक्याचा मजकूर आधी करणे हे विनंती.

¶Dada asks Govind Ballal to be sent to his presence.

श्री

श्रीमंत राजश्री दादासाहेब
स्वामीजीचे सेवेसी

विनंती सेवक गोविंदराव कृष्ण कृतानेक सां नमस्कार विज्ञापना. सेवकाचे वर्तमान आशाढ शुभ १० पयेंत साहेबाचे पुण्यप्रतापे येथास्थित जाणोन स्वकीय स्वानंद लेखनआज्ञा करणार धणी समर्थ आहेत. विशप या प्रांतीचे वर्तमान राजश्री खानाजी जाधव जोतपूर नजीक गेले आहेत, म्हणोन पूर्वीच सेवेसी लिा आहेत. त्याज अलिकडे वर्तमान विजेसिंगाकडिल फौज जागा जागा होती ते येकवट्टण येक बेल आपले फौजेवर क्षेपनिक्षेप घालमेल करावी हा निश्चयेनिमीत्य सेवेसी विनंती लिहिली असे की माहाराज खावंद आहेत. तोटा नफा सर्व सरकारचा. न जाणो त्याणी खता खाली, तरी पुढे खावंदासच सुदरणे लागेल, याजकरिता सेवकाचेच मत असे की धणी समीप आहेत. हजार दोन हजार फौज पाठऊन उपराळा करावा. येश खावंदासच असे. खानाजी जाधव सेवक येक-निष्टच आहे. सरकारचे चाकरी अंतर करणार नाही. त्याचा आव ताव राखणार धणी समर्थ असेत. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञानि.

¶Govindrao Krishna informs Raghunathrao of the movements of Khanaji Jadhav and Bijaysingh of Jodhpur and asks for more troops.

No. 113]

[21-7-1755]

पौ छ १८ जिल्काद

श्री

श्रीमंत राजश्री भाऊ साहेब
स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक गोपालराव गणेश कृतानेक सां नमस्कार विनंती. ताा छ ११ स्वाळ पावेतो मुा ग्वाल्हेर स्वामीचे कृपेकरून येथास्तित असे विशेष. पहिले विनंतीपत्र साद्यांत सेवेसी लिहिले आहे त्याजवरून श्रुत जाहालेच असेल. श्रीमंत राजश्री दादासाहेबाची आज्ञा घेऊन किले ग्वाल्हेरीस आलो. बलजू जाटासी करार ठराऊन दिलहा होता की, त्यांचे (गाव) व गढ्या खाली करून घाव्या व कित्यावरी तोफा व दारू गोळी सिसे निमे घावे. त्याजप्रो आम्ही राजश्री अंताजीपंत व रा विठलपंत याजकडे गाव गढ्या जतीस होत्या त्या खाली करून

देविल्या. तोफा व रेहकले वगैरे सुमारी दागिने येकूणचाळीस पैकी जाटाचें वाव्याचे वजा होऊन बाकी सुमारी १९ येकूणीस दागिने बीता

अष्टधाती तोफा जायेवदी सुमार	बिडी दागिने
३	४ तोफा
	६ रेहकले
	२ धमाकें
	४ लंबळडे
	१ गरनाल

१६

येकूण येकूणीस दागिने व दाखूगोली सिसें * * * * *
 केला. आपले वाव्याचे वजन (क)रू तेव्हा सेवेसी लेहून पाठऊ. त्याचें हिशाचें तोफा व दाखूगोली राहिली व त्याणें सांगितलें की गला पहिला नाही. माझाच आहे. यैसा त्याचा जिनस राहिला आहे. त्यापैकीं त्याणें काही नेला, काही राहिला तो उतरेल तेव्हा जाईन यैसे म्हणो लागला. मग सर्वांनी निकाल केला की सर्व जिनसाचा अदमास गला सतरा हजारांचा व तोफा दाखू गोळें यैसे पंचवीस हजाराचें येकूण बेतालीस हजार; त्यास त्याचा गला आम्ही व्यावा, माप व्यावे. तोफा सर्व जिनस उतरून द्यावा यैसे करिता राहिला तरी सा द्यावे. ये गोष्टीस साजकारी निशा द्यावी. त्या प्रस्तुत सतरा हजार रुपये द्यावे. बाकी राहिले त्याचे सा सावकाराने त्यास द्यावे. त्यास पंधरा हजार रुपये सा विठलपंतानी त्यास दिले व दोन हजाराची निशा केली; तेव्हा आम्हास म्हणो लागले की तुम्ही सतरा हजार रुपये द्या. मग आम्ही उतर केले की जिनस गला इतका न भरला. जो भरेल तो मजुरा पडेल. बाकी सा फिरोन देऊ. तेव्हा आम्हास येवजाचे संकट. मग सा गोविंद सामराज यास खत लेहून दिले. तुमचे सा किल्याचा जकिरा खरिदी करावयासी सतरा हजार घेतले हे व्याजमुधा देऊ, यैसे खत लेहून दिले. गला भरेल तेव्हां त्यांचे सा व्याजमुधा देऊ. बाकीचे आम्ही कां द्यावे ? यैसे आहे. सतरा हजाराचा जिनस भरला तरी उतमच आहे. ये गोष्टीची निशा बलजू सा विठलपंता * * * * *
 याच्या गुमस्त्यापासोन करून दिली. जाटाने आपली सर्व कामे मुद्याप्रो हस्तगत करून किला खाली करून गोहोदेस गेला. आम्ही किले मजकुरावर छ ७ सवाली ठाणे कायेम केले. किल्यावर गेलो. तेथे तहफिकात करितां जाटाने दाखू गोली रेहकले जेजाला चोरून नेले व दरवाजे आतले सर्व नेले. किल्याची मरामत बहुतां दिवसापासोन नाही. जागा जागा तट दासलला आहे.

त्याची बंदीस्त करावी लागत्ये. याबिस्ती आज्ञा करणार स्वामी समर्थ आहेत. किला फार अफाट आहे. श्रीमंत राजश्री दादासाहेबी तीनशे माणसाची नेमणूक करून दिली आहे. त्याच्या चवक्या दरवाज्यावर व किल्याखाली बदल कोट आहे तेथील रखवालीस पुरत नाही. येथे माणूस तीन च्यार हजार असवे तेव्हा जागा जागा चौकी पाहारा अलंगनोबत बेहबुदी होईल. परंतु आम्हास आज्ञेप्रो वतणूक केली पाहिजे आणि येथील किल्याचा बंदोबस्त जरूर जाणून राा अंताजीपंत व राा विठलपंत व राा लंबोधरपंत व सखोजी देशमुख याणीं आणखी माणसे बारा तेराशे ठेवावी म्हणून सांगितले. तेव्हा आज्ञेखेरीज ठेविली. त्यास मावले निमे यासी सेरा सरासरी दरमाहा दाहा रुपये प्रो पडला आहे व हिंदुस्थानी लोक निमे यासी सडिसात आठप्रो सेरा आहे. कमतेनाती ठेवावे. त्यासी ये प्रांती हा कालपावेतो प्रज्यन्य किमपि नाही याजमुले महर्गता विशेष. हलके तेनातेन कोणी राहीना. याप्रो सेरा करार करून ठेविले आहेत. किल्याचे खर्चाची नेमणूक राा हरी विठल याजकडे कालपीवर वरात दिली आहे. त्याजकडे वरात व कारकून पाठविला त्यास येक महिना जाहाला. परंतु येवजाची तरतूद आद्याप होत नाही. अश्विन कार्तिक मासी देऊ दिलाऊ म्हणतात. येथील किल्याचे काम नाजू (क). सिबंदी पोटास दिले पाहिजे. याच्या येवजास विलंब लागला, तेव्हा सतरा हजाराचे खत दिले आहे ; आणि किल्यावर सामान तेल तूप तमाखू जरूर खरिदी करावयासी कर्ज घ्यावे लागले. त्यास साहूकार आहेत ते थोड्या व्याजाने सा देत नाही. जिनस तो घेतला पाहिजे. तेव्हा व्याज मनोती कबूल करून कर्ज घ्यावे लागले तर सदरू लोकाचे सन्याप्रो नेमणूक करून व जकिराचे खरिदीची येसी नेमणूक करून येवजाची बेगमी करावी. राा हरीपंताचे चित्तात येवज द्यावा न द्यावा हा अर्थ काये तो कलत नाही. येथील कामामुले आम्हास गुता येक महिना जाहाला म्हणून पुढे कुरा ज्याहानाबादेस राा बाबूराव भास्कर पाचशे स्वारांनसी रवाना केले आहेत. त्यासी राा गोविंद-पंतानी खटखट माडिली आहे. आम्हीहि येथे राजश्री लक्ष्मण दिगंबर दोनशे स्वारांनसी किल्यास नेहमी ठेविले. येका दो दिवसी येथील बंदोबस्त करून कुराज्याहानाबादेस * * * तेथीलहि साहेबाच्या प्रतापेकरून * * * * * बंदोबस्त उतम होईल. आम्हास तो खावेदाची आज्ञा प्रमाण. पंत मारानिले सोमोपच्यारेकरून कामकाज जाले तरी उतमच. नाही तरी आम्हास तो आदरास प्रतिआदर करावाच लागेल आमची येकनिष्ठा खावेदाचे पायासी आहे तरी परिणामहि उतमच आहे. प्रथमता हुजूरून सनदा वेऊन आलो तो श्रीमंत राजश्री दादासाहेबी त्याजकडे इजारा दिले. मग हकनाहक त्यासी कजिया कां करावा म्हणून मारवाडात गेलो. च्यार महिने सेवा

केली. तेव्हा अखेरसालीस कृपा करून स्वामींचे सनदेप्रो सनद व ताकीदपत्रे व वस्त्रे देऊन च्यार लक्ष येकूणीस हजार रुपये रसद घेतली ते रुपये सावकारांचे काढून भरणा केला. यैसे असता ते सनद न मानीत तरी आम्ही सिष्टाच्यार बहुत करून ठाणी सनदेच्या वले घेऊ. परंतु हे थोर मामलेदार याचा बदनक्ष जाहला तरी उत्तम नाही म्हणून आम्ही ढालढकल करितो; परंतु त्याचे चिंतात काही न ये. निदान जाहलियावरी आज्ञा आम्हास वज्याविली पाहिजे यास्तव त्यास ताकीदपत्र पाठवणार स्वाम समर्थ आहेत. किल्यावरी पातशाई नौबतखाना आहे. त्यासी आम्ही आज्ञा घेतली ते समई श्रीमंत राजश्री दादासाहेवास विनंती केली आहे. परंतु सनद व्यावयासी फावले नाही तरी स्वामींनी नौबतखान्याची सनद पाठविली पाहिजे. येथे हमेशा नौबत वाजत असत्ये. सेवेसी विनंती लिला आसे हे विज्ञापना.

¶Gopal Ganesh Barve explains the arrangements made at Gwalior on the evacuation of the fort by the Jat. The present arrangements, he says, are quite inadequate and he advises an augmentation of the garrison to be stationed there.

No. 114]

[15-8-1754

छ १९ जिलकाद

श्रीमोरया

श्रीमंत राजश्री पंत

प्रधान स्वामीचे शेवेसी

विनंती सेवक मल्हारजी होलकर कृतानेक विज्ञापना. येथील क्षेम छ २९ माहे शवाल मुकाम गांगुर्णी येथास्थित असे विशेष. साहेबी हरी * * * * * (स)मागमे पत्र परवा केले ते छ २३ माहे मिनहूस पावोन संतोषावाप्ति जाली. प्रयाग कासीविशी वारंवार लिहितो त्याचे उतरच येत नाही. गाजुदीखानास वजिरी जाली. तेहि दिलीदाखल जाले अस्तील. दोन्ही कार्ये जरूर करून सनदा व्याव्या म्हणौन पत्री आज्ञा. यैसियासी स्वामीकडून हरि खिजमतगार परभारे राजश्री गंगाधरपंताकडे मथुरेसी गेला होता. ते स्थली गाजुदीखान व ठाकूर सुरजमल बगैरे सर्व असेत. प्रयाग कासीच्या कार्याविशी सर्वदा राजश्री गंगाधर येशवंत यासी पत्रे जातात. दिलीकडील बंदोबस्त जाल्यावर ते दोन्ही कामे करून घेतील. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶Malharji Holkar writes to the Peshwa that his instructions regarding the occupation of Benares and Prayag are not being overlooked and Gangadhar Yashwant has been despatched to negotiate a treaty for those places.

पौ छ २८ सवाल

श्री

तीर्थरूप राजश्री नाना
स्वामीचे सेवेसी

अपत्यें रघुनाथाने चरणावरी मस्तक ठेऊन साष्टांग नमस्कार विनंती येथील कुशल ताा छ २६ सवालपावेतो येथास्तित असे विशेष. श्रावणमासचे उछाहास लौकर श्रावण शुभ त्रितीयेस यावे म्हणून आज्ञा. त्यास आज्ञेप्रमाणे दरकूच येतो. छ २५ सवाली इंदुवारी दारणानदी भोगुरापासी उतरून मुकामासी आलों. पुढे आज्ञेप्रमाणें जलद येतो. विदित जालें पाहिजे. राा मंगलवार प्रातःकाल साहा घटिका दिवस. आज्ञाप्रो लौकर मुहूर्तास येणार आहो. बहुत काये लिहिणे विज्ञापना.

¶[Raghunathrao writes to the Peshwa that as directed he will be shortly in Poona for the Shravan celebrations.]

पौ छ २७ जिल्हेज मुा सित

श्री

श्रीमंत माहाराज राजश्री पंत
प्रधान साहेब स्वामीजीचे सेवेसी

विनती. आज्ञाधारक रामराव नारायेण कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील कुशल ताा छ १७ माहे जिल्काद मुा नागोर प्रांत मारवाड स्वामीचे तेज-प्रतापेंकडून येथास्थित असे विशेष. आज्ञापत्र सादर जालें. सिरसा बंदलें. आज्ञा फर्माविली कीं त्या प्रांतचें वृत सविस्तर आपा लिहीत नाहीत; तरी तेथील विशदार्थ वृतांत लेखन करून कार्यसिधि अंती आणखीहि कितेक कार्य अंतरवेद वगैरे प्रांतीं विशेष लाभोदये योजोन आला तरी जावें, साहस कर्मास न प्रवर्तावें म्हणोन कितेकप्रकारें आज्ञा केली. यैसियासी सर्व कार्य महाराजांच्या प्रतापें-करून सिधीस पावतात. परंतु सांप्रत आपासाहेबास दगा होऊन कैलासवास जाला. ईश्वरें अनुचित केलें. हें वृत ताावार पूर्वीच सेवेसी विनतीपत्रीं लिाच असे. त्यामुलें उर्वरित कार्यास कांही अवकाश जाला. तेहि कार्य सर्वहि सिधीतें पावावयासी महाराजांच्या प्रतापप्रभावेकरून करावयासी राजश्री दताजी पाटील सिंदे व राजश्री जनकोजी सिंदे योग्येच आहेत. हिंदुस्थानांत यांचा

पराक्रम साहेबांच्या असीर्वादेच उत्कट आहे. स्वामीचे सेवेसी पूर्वापासून येक-निष्ठच आहेत हेंहि महाराज जाणतच असेत. सेवकाने ठेहवसें काये आहे! हा दगा व्हावयासी कारण हेंच जालें, कीं गोसावी विजेभारथी व राजसिंग चव्हाण व जगनेस्वर माध्येस्तीस आले होते. नागोरांझूनहि येक दोन वेळा गोवर्धन खिची आला होता. तो योग घडोन न आला. मग या त्रिवर्गीनी रावत जैतसिंग राणावत घेऊन येथें आल्यावरीं कांही येक दिवस सलूखाच्या गोष्टीत रदबदलीस लागल्यां गोसावी व चव्हाण यांच्या अंगभूतें मारकरी माणसें होतीं, त्याणीं संधि पाहून दगा केला. त्या योगीकडून रावत जैतसिंग व गोसावी व चव्हाण आपलाल्या समुदाये नाष पावले. अतःपर बंदोबस्त सर्वप्रकारें करून उत्तम नागोरावरीच मुकाम होऊन आहेत. पुढें त्याच कार्यावरी उर्दीत असेत. तो पूर्वसंकल्प सामिमानयुक्त सिधीस पाववणार महाराज स्वामी धणी समर्थ आहेत. येणेंकरून हिंदुस्थान प्रांतींचे कार्य पादाक्रांत होऊन मनोदयें समर्थींचे सिधीस पावतील. सर्वज्ञांप्रती विशेष विनंती लेख करावयासी असामर्थ्य आहे. चिरंजीव राा यादवराव व बाबूराव सेवेसी चरणासनिध आहेत. त्यांचा सांभाळ करणार धणी महाराज स्वामी समर्थ आहेत. सेवेसी श्रुत जालें पाहिजे हे विज्ञासि.

¶ Ramrao Narayan writes to the Peshwa details of the murder of Jayappa Sindia at Nagor, and assures the latter of the successful termination of the campaign.

No. 117]

[21-10-1755

छ २० सफर

श्री

शेवेसी विज्ञापना. विनंतीपत्रें लिहिली रवाना करावी इतकियात ताजे कलम राजश्री नरसिंगराव सिंदे व खानाजी जाधव व राणोजी मोईटे याची पत्रे छ १० तारखेची छ १४ मोहरमी आली. अनरूधसिंग यानें छ ९ मोहरमी रामगडीझून कूच करून दात्यावर मुकाम केला. कछव्याची फौज पंचवीस तीस हजार त्याचे भोवती आपली फौज होती. त्यास व यास पंधरा सोळा कोसाचा तफावत होता. तेव्हा छमारी संध्याकालीं आपली फौज सडे स्वारीनसी त्रिवर्ग मारानिलें व आणखी पतकें दूसर दिवसी छ १० मोहरमी अनरूधसिंग आपली हाद सोडोन मारवाडचे हार्दित आला. प्रहरदिवस प्रातःकालचा ते समयी चंडोलावर जाऊन आपलें फौजेने गाठ घातली. कछव्याची फौज साहासात हजार व तोफखाना होता त्याचे व आपलें लोकाचे शुध्ये बहुत उत्तमप्रकारें जालें.

त्याजपासी आग फार. परंतु लोकानी मोठा छातीचा कोट करून तोफखान्यावर चालोन जाऊन पहिलेंच उठावणीस तोफखाना घेऊन तीन च्यार घटका परयेंत तरवार चालली. सात आठसे माणूस कापून काढिले व त्याचे घोडे हजार बारासे आपले लस्करात आलें व उंटे च्यालीस पन्नास आली. दोन तोफा व गंजिफाच्या गढ्या तीन व रहकलें गाढ्या च्यार येणेप्रो घेऊन त्यास मोडोन माघारे घातले. आपल्याकाडिल कासिबा फालके ठार पडले व जखमी लोक जालें

१ मूर्तुजामाई तरवारेची ज(खम)

१ नाईकजी जाधव गोली मांडीवर

१ कुसाजी जठार मांडीस गोली

९० किा असामी

९३

येणेप्रो लोक जखमी जाले. स्वामीचे तेजप्रतापें करून चंडोल बुडविला. फते जाली. राहिलें रांगडें त्याचेहि पारपत्य स्वामीचे पुण्यप्रतापें येथायुक्त होऊन येईल. येका दो रोजामथ्यें त्याचे व आपलें लोकाचे मातबर युध्य होईल. वर्तमान आल्यानंतर सेवेसी विनंतीपत्र लेहून पाठऊ. लोक जखमी आलें त्याची नावनिशी लेहून आली म्हणजें तपसीलवार सेवेसी लिहिले जाईल. अनरुधासिंग जवळ आल्यावर येथून त्याजवरी जावें लागेल. स्वामीच्या तेजप्रतापें त्याचे पारपत्य उत्तम प्रकारे होईल. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञाति.

¶Antaji Mankeshwar reports a great victory over Anirudhsing of Jaipur.

No. 118]

[About June 1755

श्री

पुं॥ श्रीमंत राजश्री दादा

साहेब स्वामीचे सेवेसी

विज्ञापना. फतेसिंग मारला बाहादुरपूरची जागा घेतली. सेरपूर घेतले. दोन जागे नामी सिवाये सात आठ गढ्या घेऊन दोन माहाल सुटले. बरकड भाऊबंद तमाम बदलले. आम्हासी पैगाम आले की आम्ही तुमचे जमीदार पैका घेणे. येक दोन गढ्या * सतील त्या घेऊन पाडून टाकणे. भाऊबंद * *

+ विठ्ठल शिवदेवाचें हस्ताक्षर.

* * आपल्या आपल्या गावानी गेले. जमि * * (उ)ठोन गेले. कितीक सिबंदी * * गेले. ग्वालेरीचे शेर उज्याड जाले. तेणे- करून राण्याने सलावत खाऊन किला घावा आपण गोहदेस जावे जैसे करावे, परंतु पके होईल न होईल, याकरिता मातवर मध्यस्तीच्या विचारांत होता तो अंताजीपती त्यास खातरजमेची पत्रे पाठविली त्यावरून त्याने हिमत धरून किल्यावर मात्र आहे. मुलकाचा आषा मोडली. जे ठाणेदार भांडणे ते आपले हिमतीने भांडतात. येथील मजकूर तो यैसा. तिकडील पत्रे यैसी येतात. याचा विचार करून आज्ञा कर्तव्य ते करणार स्वामी समर्थ असेत. आम्ही तो मुद्दा * * * करितो. रोजमरा देतो. गाव * * * मदार देतो. रुपयाहि आकारावा मुलूकहि सोडवावा येणेप्रा नरवरचे केले. त्याप्राच हे भटी भरली आहे. मुलूक सुटल्यास स्वामी अंताजीपंतास देतील, आगर सरकारांत ठेवतील. हा येखत्यार खावंदाचा आहे. आम्ही काही त्याची इच्छा धरीत नाही. मुलकाचा झाडाहि सेवेसी पाठविला आहे. याउपर आम्हास आज्ञा करणे ते निक्षूण करावी. नाही तर श्रम करून व्यर्थ होतील जैसे न करावे अंताजीपंताची चाल येक प्रकार * * * करून आम्हास प * * * किला जाटाखाले राखतील * * * ठाणी देवतील. त्याचे केले सिधीस जाईल. मग आम्ही फजीत पाऊ. याकरिता निक्षूण आज्ञा करावी म्हणजे उठोन स्वामीचे स्वामीकडे येऊं. आमच्या जाग्याचा बंदोबस्त ज्यास सोपणे असेल त्यास सांगावा. जाट काही ठाणीठुणी राहू देतो जैसे नाही. अंताजीपंतासी बोलणार नाही. आमची ठाणी घेतली तेव्हा त्याचे ठाणे पोटेसी टाकून आमच्या ठाण्यावर जावे. मोर्चे लाऊन घ्यावे. त्यासी न बोलावे. ते मग आम्ही यास टाकून आलियावर कैसी सोडील याकरिता सर्व त्याचेच स्वाधीन करावे. आम्ही स्वामीजबल येऊ. * * * होये हे विज्ञाति.

¶Vithal Shivdev informs Dadasaheb of the defeat of the Rana of Gohad and the fall of that fort.

No. 119]

[1755 end

सेवेसी विज्ञापना. झासीहून आजचे मुकामी पत्रे आली; तेथे मजकूर लिहिला आहे तो विदित व्हावयाबद्दल लिहिला असं. दिलीस बिजेसिंगाने वकील पाठऊन वजीराचे विद्यमाने पांच लाख रुपये पातशाहास नजराणा पाठविला

की आपण कूच करून अजमेरचे सुमारे यावे; आणि दररोज दरकूच दाहा हजार रुपये देत जाऊ. यैसा इत्यर्थ ठराऊन दिलीहून वजीरानें पातशाहास अजमेरचे सुमारे यावें. अजमेरची यात्रा व बिजेसिंगाची कुमक यैसा मनसबा विचारून मनसूरालीचे पुत्रास फौजसुधा बोलाविले; व पठाण रोहिले यासहि बोलाविले. * * * * * सें येकत्र होऊन जाणार. तूर्त जाटाचा पुत्राजवल (नागर)मल व राजे गोपालसिंग करोलीवाले जयेनगरास गेले. राजे कोटेवाले व बुंदीवाले यासीहि पत्रें गेली व खर्चाची बेगमी राजें माधवसिंगानी पाठऊन तमाम मालवियांत फौजाबदल नालबंदीचे रुपये पाठऊन फौज जमा करितात. बुंदेले राजे याजकडेहि पत्रें गेली आहेत. यांचे जाणे तों कलतच आहे; परंतु फितुरी मात्र आहेत. याप्रमाणे वजीरानें व राजे माधवसिंग यांनी वखंडा आरंभिला आहे. याखेरीज लाहोर प्रांती अबदाली पठाण याजकडेहि बिजेसिंगाचे वकील * * * * * निमित्य खर्चवेच कबूल करून * * * * * राजश्री अंताजी * * * * * मुलुक लुटून मारवाड प्रांते जाण्याबदल सोपारपावेत गेले आहेत पुढें जातील तेव्हा खरें. दरम्यान फौजा रांगड्याच्या रूपनगरवाले व शाहापूरवाले मिलोन पाचसात हजार मार्ग रोखून बैसले आहेत. याप्रमाणें प्रस्तुत झासीहून लिहिलें आले असें. पुढें गेल्यानंतर सर्व ध्यानास येईल. दोन सालें मामलतीचा पैका सरकारांत झाडून घेतला. मुलकांत बाकी मुबलग बुडाली आहे. ठिकाण नाहीं. पेस्तर इजारा सस्त जाला. त्याहिमध्ये रांगड्याचा फितूर. याप्रमाणे चहुंकडून संकटे प्राप्त जाहाली. आम्हास दीड हजार फौजेनसी जाण्याची आज्ञा. हुजुर विनंती फौजेविसी केली. * * * * * जाण्यास तैनाती फौज दोन हजारपर्यंत द्यावी. थोडी बहुत मान्यहि केली; परंतु अनकूल न जालें. बरें आज्ञेप्रमाणें येथून वीस रोज झासीस पोहचावयास लागतील. तदनंतर येक मास फौजेची समजावीश व मुलकाचा बंदबस्त करावयास जरूर पाहिजे. त्यानंतर स्वार होऊन जाऊ. तोपावेतो राजश्री समशरबहादर व येसवंतराव पवार येतील त्यास सामील होऊन आज्ञेप्रमाणें जाऊ. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Naro Shankar on his way to his district, writes to the Peshwa that Bijesar is attempting to form a general alliance of the Rajput princes, the Rohilla chiefs, and Shuja-ud-daula against the Marathas and has sent emissaries to the court of Delhi. The writer proposes to march towards Marwar after effecting a junction with Samsher Bahadar and Pawar.

[आरंभीचा मजकूर फाटला आहे.]

* करून तेथून दरमजली * येथेपावेतो आलों. पुढे झासीस पोहचा-
वयास लांबलां मजली करून जाण्यास पंधरा वीस दिवस लागतील. मामलतीत
दोन वर्षे राहिलो नाही. तिगस्तांचे साल कुंभरीकडे गेलों. तिकडून आल्यावर
देशासच आलों. दीड वर्षपर्यंत देसी येऊन जालें. गुदस्तांचा पैका तां दरबारीच
असतां कर्जे घेऊन भरिला व सालमजकुरचा यवजहि झाडा करून दिलहा.
मुळुकातील रुपया उगवला नाही. बाकी मुबलग राहिली व कमीहि आली;
याजमुलें रुपया वसूल न जाहाला. मामलतीचा बंदवस्त न जाला तरी लाखो
रुपयास गला गुंतला तां उगवला पाहिजे. यास्तव झासीस जाऊन तेथे महिना
पंधरा दिवस राहून थोडा बहुत बंदवस्त करून फौजेची तयारी करून मारवाड
प्रांतास जातां. राजश्री अंताजीपंत व तुम्ही येकत्र होऊन जाणें म्हणून पत्री
आज्ञापिलें. त्यास ते थोर सरदार, त्याची फौज मातबर ते आजपावेतो राहिले
नसतील; जाऊन पोहचले असतीलच. आम्हास स्वामीनी जाण्याची आज्ञा
केली. मामल्याचा बखेडा या रीतीचा असोन, स्वामीचे आज्ञेप्रमाणें मान्य
केले. समागमें फौज तैनाती दोन हजारपावेतो घावीसी केली; परंतु पांचसेहि
स्वार रवाना न जालें. आजपावेतो हुजुरचे फौजे (ची मार्गप्र)तीक्षा
(केली; परं) तु कोणी पथक आले नाही. * * * * *
* * * * * वाचून त्या
प्रांती जाण्यास निभा होणार नाही. राजश्री येसवंतराऊ पवार व राजश्री समशर-
बहादर या उभयेतांची रवानगी त्या प्रांतास स्वामीनी केली; ते हिंदुस्थानांत
येतील. आम्ही त्यांस सामील होऊन समागमें जावे म्हणून स्वामीनी समक्ष
सेवकास आज्ञा केली आहे; त्याप्रमाणें उभयेतां सरदार फौजेसह वर्तमान
आल्यानंतर धण्याचे आज्ञेप्रमाणें सामील होऊं. झासीस लांबलां मजलीन
जाऊन तेथील फौजेची तयारी करून हे उभयेतां सरदार आले म्हणजे आम्हीहि
सामील होऊन त्यांसमागमें जाऊ. दोन हजार फौज तैनातीस हुजुरून जाहाली
असती, तरी इतक्याच सामानानिशी चाकरीस जाण्यास न चुकतां. पंधरासे
स्वारानिशी त्या प्रांती निभाव होतां परम कठीण; मातबर फौजेवितरिक्त शत्रूसहि
दबाव पडत नाही, या प्रकारचा विचार असं. पहिल्या मामलतीचा बंदवस्त
दोन वर्षे नसतां सिवसे याची मामलत स्वामीनी कृपा करून सांगितली.
तेणेंप्रमाणेच सही कबूल करून रसदेचा यैवज पाठविला आहे; परंतु तेथील पैका
झाडून अंताजीपंतानी नेला; पुढें मामल्याचा बंदवस्त होऊन यैवज उगवला

पाहिजें. मारवाडातहि जाणें जरूरच; मामल्याचाहि बंदबस्त करणें, अवकाश तों नाही येसा अडचणीचा प्रसंग येऊन पडिला आहे. याजउपरी दरमजलीनं झासीस जाऊन तेथील थोडाबहुत बंदबस्त करून फौजेची तयारी करून उभयेतां सरदार आलें म्हणजें आम्ही सामील होऊन जातों. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶*Naro Shankar informs the Peshwa that he will proceed to Marwad after effecting a junction with the forces of Samsher Bahadar and Yeshwantrao Pawar.*

No. 121]

[1755?

श्रीमोरया

दडवतें विनंती उपरी. आपणापासून स्वार जालो ते चुरखीस आलो. त्यासी लोक मागून येत हांतें. जितके होतो तितक्यानीच भगवंतगडवाला वगैरे पठाण मदतीस आणिले होते ते सर्व मोडून गावापासीं वातले. काही घोडी व उंटे घेतली. आपणाकडील घोडी पांच सात पडली. काही जखमी आहेत. माणूसहि वीस पंचवीस चालीस माणूस दोही लस्करची आहेत. चुरखीपासीं पाणी नाही, याजरितां कोसा दिठावर मुकाम केला आहे. उदईक जे वर्तमान होईल ते लेहून पाठऊन. आपण वेत्रवतीवर सोमवारचा मुकाम केला. राऊत पाठविले. त्यानी वर्तमान सांगितले की आलीकडे पाणी नाही, याजरितां वेत्रवतीवर मुकाम केला तरी उत्तम गोष्ट केली. याउपरी तेथेंच नदीवर मुकाम करावा. आम्ही येथील होय नव्हे करून वरचेवरी लिहीत जाऊन. बहुत काये लिहीणें? आपणहि पाणियाचा शोध पाहून लस्करास बोढा न पडे ते करावें आणि बेलदार हौसराज बकसीस ताकीद करून पाठवावे. कामाठी बेलदार दोहीकडील ताकीद करून पाठवावे हे विनंती. हे पत्र सोमवारी साईकाली पाठविले आसे हे विनंती.

¶*Malharrao Holkar to Raghunathrao (?) reporting his arrival at Churkhi and the defeat of a small Pathan force. He further advises the addressee to halt near the Vetravati.*

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना स्वामीचे संवेसी

विनंती. सेवक विठल सिवदेऊ कृतानंक साा नमस्कार विनंती विज्ञापना. येथील कुशल ताा पौश शुध १३ त्रयोदसी जाणून सेवकाचे वर्तमान येस्थास्तित असे विशेष. स्वामीचे आज्ञापत्र सादर जाले होते की, पुढे झांसीस नारो शंकर याजकडे जाणे. त्यावरून लोकास पत्रे पाठविली. लोक जमा होतात. रोजमन्यास येवज पाहिजे. स्वामीस विनंतीपत्र पाठविले होते. त्यास वरात दिल्ली आहे. वरात पुढे चैत्रमासी पवेल. परंतु रोजमन्यास येवज रोख काही तरी देवावयास आज्ञा करावी. स्वामी म्हणतील, कर्ज घेऊन जावे. त्यास मागील कर्ज चक्रवाडीने हिसेब जाला. जाजती पैका समजाविसीस लागला. ग्वाल्लेरीत राऊत पाठविले त्यास दीडमाही वेगमी करून दिल्ली. येसी येकास सेंडी फुटली. पुढे कर्ज कोठवर व्यावे? कर्जामुळे स्वामीच्या चितात विशाद येऊन काये म्हणतील हे न कळे. आपण काही माजोरपणे केले नाही. स्वामीच्या पायासी निष्ठा असली तर ईस्वर बाहेर काढील. संवेसी श्रुत हांये हे विज्ञाति.

¶Vithal Shideo asks for funds in order to defray his expenses. The whole letter is an autograph.

No. 123]

[1755?

श्री

विनंती उपरी. राा जनार्दनपंताचीं पत्रें आली तीच बजिनस आपणाकडे पाठविली आहेत. आपल्याकडील माणिकराव व निवाजी खटके येसी फौज गेली ते मार्गी मेली किंवा रोहिल्यानी लुटली हे काही कळत नाही. जनार्दनपंताचे कुमकेस जावयास त्यास येथून पत्रे पाठविली ती येकीचकडे राहिली. कुमक करावी, साहित्य करावे हे काहीच नाही. वाड्यापुरते मात्र हाजीर. कामकाजास नाही. बरें आसो. सर्वांनी माहाला अलीकडे घेतले. त्यास पलीकडे जावे लागले. फुकाची मदतहि न करीत हे ठावके आसो द्यावे हे विनंती.

¶Sakharam Bapu reprimands an officer for failing to support Janardanpant.

+ पत्र सखाराम बापूचें असून यापुढील मजकूर लुढ त्याचे हातचा आहे.

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत

प्रधान स्वामीचे सेवेसी.

विनंती सेवक गोविंद बलाल कृतानेक सां नमस्कार विनंती. ताा पौष वद्य दशमीपावेतो स्वामीचे कृपावलोकनेकरून सेवकाचे वर्तमान येथस्थित असे विशेष. आम्हाकडे सालास दोन तीन हजार फौज सरकारी ताबिनात असते. त्यास राजश्री गंगाधर बाजीराव यांचे पथक गेलियावर मोबदला फौज न आली. गाजीपुरी फौजेचे प्रयोजन पडेल तेव्हा राजश्री हरीपंती च्यारसे स्वार आपले दिल्ले. च्यार महिने होते. त्यानंतर मारनिलेहि खासा कोडाजाहनाबाजिस आले होते. इतकियात मेणपुरीचा फितूर पडला तिकडे आम्ही गेले. तिकडेहि च्यारसे स्वार याचे नेले होते. आम्हास तिकडे महिना पंधरा दिवस गुंता पडला. पंत मारनिले कालपीहून स्वार होऊन राजे जगतराज याजकडे आले. कर्जपटी-निमित्त दबाव देऊन कर्जपटीची मामलत चुकविली. इतकियात आम्हीहि येथें दाखल जालो. उभयेताही कालिंजरास जाऊन मागील पैशाची वाट करून द्यावी पुढे कर्जपटीची टीपटाप करार करून द्यावा तो अंतरवेदीत फितूर जाला. सपुराबादेचे ठाणे उठले. तमाम आमल बंद जाहाला. जरूर जाणोन हरीपंत यासी फौजसुधां तिकडे घेऊन गेलो. अंतरवेदीत पांच हजार फौज जरूर आली पाहिजे. फौज न आली तर दस्त राहाणार नाही. येविसीची विनंती दोन तीन पत्री लिहिलीच आहे. वजीर बेइमानीस आला. तमाम आंतरवेदची सनदे करून फितूर आरंभिला. त्यास चार हजार फौज बहुत ताबडतोब येते उपराला होतो तर आमल राहील. आम्ही विनंती चारे वेला लिहिली. हे जागा बिनाफौज दस्त येकंदर राहात नाही. त्यास खावंद खबर न घेत तर आम्हा सेवकाचा उपाये काये? हाजार विनंती हेच जाणावी. दुसरे पत्र यावयासी दोन महिने पाहिजे. मार्गहि दुर्घट जाले. माणूस पावेल न पावेल याजकरिता फौज तैनाती सत्वर पाठवावी. येथे फजिती जाली. ठाणी उठो लागली. आमचा जो इलाज तो करीत आहो. बेइलाजास उपाये नाही. राा हरीपंत आम्ही दरमजलीनी माघारे गेलो. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Govind Ballal to the Peshwa describing the disturbed condition of the Doab and requesting him to send reinforcements.

श्री

पुा श्रीमंत राजश्री

पंत प्र-

धान स्वामीचे सो

सो विज्ञापना. श्रीमंत राजश्री दादा स्वामी दिलीत आसता चामले मंडे(?) व चामडे मोरडा (?) इजारा पातशाहापासून राा बापूजी माहादेव व राा दामोदर माहादेव यानी करून आम्हाकडे दिलहा. रुपये श्रीमंत राजश्री दादा स्वामीकडे देविले. आम्ही फौजसुधा परगणे मजकुरी आलो. त्यास येथे बकरलाखान पाच हजार फौज व आठ हजार प्यादे, याजखेरीज बाण जेजाले तोफहि बहुत होती. येक सवा महिना त्याजला घेरिला. नित्य जुंजे होत. निदान माघ सुध १३ सनवारी त्याचे आमचे जुज मातबर जाले. तीनसे च्यार(से) मोगल कामास आले. आम्हासहि शंभर माणूस ठार जाले. तीनसे चारसे माणूस जखमी जाले. दीड पावणे दोनसे घोडे ठार, दोनसे पावेतो जखमी जाले. मोगल लुटून पस्त केला. तोफखाना घेतला. राा गंगाधर बाजीराव याचे लोकानी मोठी शर्त केली. राा मानाजी पायेगुडे याणीहि आपले कुवतीप्रमाणे केली. साराश मोगल मातबर भारी होता. स्वामीचे कूपेने प्रतापेकरूनच आम्हास येश आले. नाही तर दिलीत फितवा, येथे फितवा, दोहीकडे दोनी जागा (?) निकड फार जाली. आम्हास मदत कोणी नाही. मोगलास सर्व रज(वा)डे जमिदार * नित्य मदत, परतु आम्हीहि निकड केली. जिवाकडे न पाहाता लाहान थोरानी मेहनत करून फते स्वामीची जाली. तोफा स्वामीचे घरी आली. हे येश स्वामीचेच कूपेने आणि प्रतापे आले. नाही तर आम्ही येऊन फसलो होतो. फौज सत्वर बुदेलखंडचे तैनातीची पाठवावी. ते येथे ठेऊन सेवेसी येऊन. पाये पाहून पाच वरसे जाली. स्वामीचे पाये पाहिलियाने मनाथ होऊन. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶ Govind Ballal describes an encounter with Bakarulakhan in which the latter was vanquished. The writer was assisted by Gangadhar Bajirao and Manaji Paygude.

No. 126]

[Recd. 11-3-1756]

पा छ ९ जमादिलाखर

श्री

पुरवणी श्रीमंत राजश्री भाऊसाो

विनंती ऐसीजे. राजश्री अंताजी माणकेश्वर इटावा वगैरे माहाल मलऊन धावयाचे येहसान दाखवितात. त्यासी सनदा व आमील श्रीमंत राजश्री

दादासाहेबराजवळ आम्ही पाठऊ आणि अंताजीपंताचा मुभा (?) सरकारांत मुतसदी करतील यास आमचा उपयि काये आहे. असे. दुसरे हेहि हिंदुस्थान जाहेर करीत जे आम्ही सिंधापेक्षा होळकरापेक्षा थोर इजत राखितो. त्यासी सिंदे होळकराणी सफतरजेंगाचे साहित्य करून कोड रुपये सरकारात घातले. त्यानी आमची वकालतमात्र बेइतबार करून सरकारचा रुपया खाला. वीस लाख रुपये येऊन उभयपक्षी सद्धख होत होता तो होऊ न दिवला. पाचा लाखा रुपयावर नजर देऊन सरकारचे केल्याचे व वकालतीचे व सरदाराचे केल्याची इजत खोऊन हे सरदार जाले व आपल्या हातें सरदारीची इजत खोविली. त्या दिवसापासून आजपरियेंत जे काम केले ते मुजन्याचेंच केलें. असो सेवकास आज्ञा करायची ते करावी. सेवेसी श्रुत होये. बहुत काय लिहिणें कृपा केली पाहिजे हे विनंती.

¶Hingne complains to Bhausahab of the proceedings of Antaji Man-
keshwar, which were harmful to the interests of the Peshwa.

No. 127]

[25-3-1756

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत
प्रधान स्वामीचे शेवेसी.

विनंती सेवक नारो शंकर कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील कुशल तागायेंत छ २३ जमादिलाखर मुकाम नदी धसाण नजीक जयेतपूर स्वामीचे कृपाद्रिष्टीकडून सेवकाचें वर्तमान येथास्थित असें. यानंतर स्वामीनी मारवाडची मोहीम सेवकास सांगितली. त्याप्रमाणे फौजमुधा नरवरेपावेतो गेलों तों राजश्री समशरबाहादर यांचे पत्र आले जे आम्हीहि जलदीने येत असों. तुम्ही आम्हीं येकत्र होऊन पुढे दरमजलीने जाऊ. त्याजवरून पंधरा दिवस वाट पाहिली तों इतकियांत राजश्री जनकोजी सिंदे याजकडील पत्रें आली जे मारवाडचा सला जाहाला. इकडील गुता थोडियाच दिवसात उरकून आम्हीच त्या प्रांतास येत असों, तुम्ही मारवाडांत न येणे. अंतरवेद प्रांती जमिंदारानी बखंडा आरंभिला आहे तिकडे जाऊन राजश्री गोविंदपंत व तुम्ही येकत्र होऊन सरकारचे मुळकाचा बंदबस्त राखणे. त्याजवरून आम्ही नरवरचे मुकामीहून माघारे फिरलो. राजश्री गोविंदपंताकडून कारकून राजश्री मोरोपंत बोलावण्याकरितां आलेच आसेत. याजउपरी अंतरवेद प्रांती जाऊन राजश्री गोविंदपताची भेटी जाहालियावरी

त्या प्रांतीचे सविस्तर सेवेसी लिहून पाठवूं. वरकड या प्रांतीचे वृत साद्यंत राजश्री रामाजी माहादेव सांगतां केली येईल. मतलबाची यादी पंत मशारनिलेसमागमें पाठविली असें. ध्यानास आणून आज्ञा कर्तव्य ते कृपा करून उत्तर ल्याहावें. बहुत काये लिहिणें हे विज्ञापना.

¶Naro Shankar deputed by the Peshwa to relieve Sindia in Marwad writes to the Peshwa saying that as he learnt from Jankoji himself that the Marwad affair has been successfully terminated he is proceeding to quell the disturbance in the Doab.

No. 128]

[29-3-1756

श्री

श्रीमंत राजश्री सखारामपंत बापू

स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक रामाजी अनंत कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा छ २७ जमादिलाखर मुकाम श्रीपुष्कर स्वामीचे कृपेकरून सुखरूप असो विशेष. आपण कृपा करून दोन पत्रे पाठविलीं ती पावोन बहुत संतोष जाहाल. ऐसेच सदैव पत्र पाठऊन सांभाळ करीत आसिले पाहिजे. इकडील वर्तमान तरी नागोरचा सद्दख जाहाला. जालोरचा किला व निमे मुल्क राजे रामसिंग यास द्यावा. सरकारची मामलत पंनास करार जाहाली. जालोरचा किला तो हस्तगत जाहाला. मुल्काची वाटणी होणे आहे तेहि आठा पंधरा दिवसात होईल. मारवाडचा गुता उरकला म्हणजे जैनगरच्या मुल्कात जाणार. अनरुधसिंग समागमेच आहे. बोलीहून जो ठहराव होईल तो (मागऊन) सविस्तर लेहून पाठऊ. आपणाक(डे) * * * * येतात. येणेकरून बहुत * * * * वरकड काही नवल विशेष ल्याहावे असे नाही. अलवलचा किला मेवाते * * ता त्याजवरी पातशाई किलेदार होता त्यास राजे माधोसिंग यानी पंनास हजार रुपये देऊन किला घेतला. हे वर्तमान सुरमजल जाटास कलताच पांच हजार फौज देऊन रूपराम कटान्यास पाठविले. त्याणे किल्यास वेढा घालून बसला. मागून जवाहीरमल पाठविला. त्याचे मागून आपण खासा सुरजमल गेला आणि आलवलचा किला घेतला असे वर्तमान येथे आले आहे. किला बहुत उत्तम चांगला पाहाडी आहे. किल्यावर पाणी जिवंत आहे. जागा चांगला हस्तगत जाहाला. आपणास कलावे म्हणौन लिहिले आहे. बहुत काये लिहिणे कृपा लोभ आसो द्यावा हे विनंती.

¶Ramaji Anant Dabholkar writes to Sakharam Bapu about the successful termination of the Marwad campaign and the terms agreed upon. He further writes about the capture of the fort of Alwal by Surajmal and his son.

श्री

पूरवणी श्रीमंत राजश्री भाऊसो

त्रिनंती ऐसीजे. राजश्री अंताजी माणकेश्वर पहिले साताशा श्वाराचे सरदार. उभयेता सरदार गाजुदीखानास वेऊन आले ते वेळेस सिरोजेपासून यासी आमच्या तैनातीस पाठविले. त्यासी याचे श्वार सातसे असतां अडचा हाजाराची हाजरी हाजरी लेहून घेतली. सिद्याजवळ गेले तेव्हां सातसे स्वार असतां याजप्रा त्याजपासूनहि लेहून घेतले. दिलीत पंधरा लाख रूपा पाचा लाखाची जागीर सरकारची मुकारा (र) केली असतां ते बुडऊन सरकारचाच रुपया खाला. वजीर पातशाहास दोघास विशमन केले. कुंभेरीवर श्रीमंत रो दादासाहेब होते त्या समयापासून आमच्या नाहक चुगल्या खाऊन काये रुपया सरकारात घेतला तो पाहावा. असो. समुद्राचे जेळ समुद्रासच तर्पण समुद्रच तृप्यंतु. सरकारात—एक रुपया तोच मी ठिकाणी जाणतो परंतु इनसाफ करणार स्वामी स(म)र्थ आहेत. हा ग्रहस्त दोहीकडील तलबा घेत आला. त्याजला हिसेब कोण पुसत आहे ? जयेपुराजवळ बिजेसिंगास काढून देऊन पाच पचेवीस घेतले. मामलतीस कोण होता ? आबदालीचे वेळेस वजिरापासून व जाटापासून काये घेतले व सरकारातून तलबा काये घेतली, संरजाम काये होता, हाजरी गैरहाजरी काये, सखारामपंताचा कारभारापासून चालत आले त्याचा हिसेब दिखील कोन्ही पुसत नाही. आम्हास सरकारातून नेमणूक काये, हिसेब नसता काये रुपया घेतला. अद्यापवर अशा घोरतात वातले जे प्राणच द्यावा आथवा काये करावे. नाशेकास तज्ही कोणें तोंडे जावे ? आज च्यार महिने जाले चौ महिनियात लाखां दिढा लाखा रुपयाखाले आलो. आतां स्वामीकडे (अपूर्ण)

¶Hingne complains to the Peshwa against Antaji Mankeshwar and reports his fraudulent money dealings. This fragmentary paper precedes letter No. 126 and should be read along with it.

No. 130]

[March 1756

श्री

पूरवणी श्रीमंत राजश्री भाऊसाहेब
स्वामीचे सो

त्रिनंती ऐसीजे. राजश्री अंताजी माणकेश्वर याजकडून दिलीत त्रिबकपंत म्हणून ग्रहस्त आहेत. त्यानी श्रीमंत राजश्री नानासाहेबाचे व राजश्री सखाराम-

पंताचे पत्र वजिरास दाखविले जे मेरठ वगैरे दोन माहाल अंताजीपंतास जागीर दिवली असेत. त्यावरून वजिरानी उत्तर दिवले जे माझे घर श्रीमंत राजश्री नानासाहेबाचे तसंदूख आहे परंतु हे माहाल सर्वबाखास पातशाहाचे. पातशाहास साडे बारा लाख रुपये द्यावयास हुस्तर याकरिता साडेबाराची तनखा या माहालावर जाली ऐसें असतां ते जागीर तुम्हास कैसे देतील ? बाकी हे माहाल कर्जाचे तर व जागीर तर साडेबाराचे हवालियाचे तर वकिलाचे आहेत याप्रां वजिरानी जावसाल केला. सेवेसी श्रुत व्हावे म्हणून लिहिले असे. बहुत काय लिहा ? कृपा केली पाहिजे हे विनंती.

¶Hingne to Bhausaheb saying that the Vazir himself wonders how the Peshwa could assign to Antajipant the two mahals which belonged to the Emperor himself.

No. 131]

[11-6-1755

श्री

तीर्थरूप राजश्री नाना

स्वामी वडिलांचे सेवसी

आपत्ये रघुनाथाने साा नमस्कार विनंती. किले ग्वालेर येथील बेगमीस राा हरि विठल यांजकडून पाा शाहापूर आकबरपूर प्रांत अंतरवेद येथील सालमजरचे रसदेपैकी रुपये ९०००० पंनास हजार देविले आहेत. राजश्री गोपालराव गणेश याजकडे पावते करून कबज घेतील. स्वामीनी सदरहू पंनास हजार र्हां रसदेच्या यैवजांत मजुरा द्यावे. राा छ ३० साबान सुा सीत खमसैन मया व अलफ. बहुत काय लिहिणें ? कृपा केली पाहिजे हे विज्ञापना.

¶Raghunathrao reports to the Peshwa an adjustment of certain money matters in the North.

No. 132]

[Recd. 29-7-1756 ?

पौ छ १ जिलकाद

श्री

विनंती यैसीजे. वजिरांची ताकीदपत्रें येथील राजेरजवाड्यास आली आहेत की मराठियांस अमल न देणे. त्यावरून दतियेकर याणी वाटणीचा कजिया

उपस्थित करून सरकारात ज * * * ती शेवट्यापैकी वाटणी गेली
 म्हणोन * * * करून तालगाव वगैर येथे जफित * * *
 * * आहे. आम्ही बाहेर विजय * * * * * निघालो
 आहो. * * * * * त्यासारखे मागाहून * * *
 * * * * * ज ठेवावी तरी सरकारची आज्ञा क * * *
 * * सिवाय ज्याजती खर्च वाढऊ नये. येथे फौज न ठेविल्यास
 अमल राहाणें कठीण ; ठेविल्यास भक्षावयाचे कठीण ; याप्रो पेंच येऊन पडला
 आहे. उपाय काही चालत नाही. जेणेकरून सरकारचा शब्द आम्हाकडे न
 येता आमचे येणे देसी होय तो आर्थ करणार स्वामी समर्थ आहेत. आम्ही
 सर्वस्वे आपले म्हणवितां. आम्हाकडे येखादे गोष्टीने स्वामी आल्यास आपले
 आज्ञेचे फल काय याजकरितां फौजा लौकर रवाना होऊन इकडील बंदोबस्त
 होतो तरी उत्तम आहे. फाजील फार गुंतले आहे. याचा निर्गम येथील येथेच
 होईल हा अर्थ, मवास यांचे पारपत्य जाहाल्याखेरीज होतां दिसत नाही. ऋणा-
 नुबंध आपले आज्ञेचे लक्ष धरून आहों. दुसरा आर्थ जाणत नाही. सिबंदी
 गुदस्ता द * * * * * ज्याजती ठेविली आहे तैसीच * * *
 * * * तत्रापि * * * हेया किजे हे विनंती.

¶The Peshwa is requested to send troops to counteract the Vazir's intrigues
 against Maratha aggression.

No. 133]

[1-6-1766

पौ छ २८ जिल्हेज

सन सबा

श्री

श्रीमंत राजश्री

दादासाहेब स्वामीचे

शेवेसी

विनंती सेवक पुरुषोत्तम माहादेव कृतानेक सां नमस्कार. विज्ञाति. येथील
 कुशल ताा छ २२ माहे जि * * * स्वामीचे कृपावलोकनेकरून येथस्थित
 असे विशेष. छ १७ जिल्हेजी नवाब वजीर फरूकाबादेचे नजीक * * *
 वर येऊन उभे राहिले. शेहरातून अहमदखान * * * बाहीर निघोन दोन
 कोस सामोरा येऊन भेटले. * * * न करून वजिराचे हवेलीस आले.
 आम्हीहि बराबर होतो. येक घटका बसून तेथेच आम्हास रुकसत क * *

* गांत जागा दिल्ली. येथे राहिलो. तदोत्तर अहमदखानाच्या शरिरास सावकाश नव्हते यास्तव च्यार दिवस आपलाल्या स्थलीच हांते. याउपरी छ २० मिनहूस शुक्रवारी संध्याकाली अहमदखानानी नवाब वजिरास व आम्हास बोलाऊ पाठविले. तेथे गेलो. सिष्टाचाराच्या स्वामीच्या पूर्वस्नेहाच्या गोष्टी बहुत सांगितल्या. स्तुत बहुत केली. कामाकाजाच्या गोष्टीचा ठराव करावया- निमित्त हाफीज रहमतखानास तेच वेलेस भले माणूस येक वजिराकडील व येक अहमदखानाकडील येसे उभयेताकडील गावास हाफिजास बोलाऊ पाठविले. तेहि सत्वरच येणार. येथे आल्यावर तहरह ठरेल ते सो विनंती लिहू. दुसरे दिल्लीकडील वर्तमान आले की सरहंदेच्या जिल्ह्यात आला जाटासी व सिखासी हर्शामर्श * * * जाला आहे. सीख चढाई करून त्याचे गांवावर येणार * * * नजीबखान आला जाटाचे कुमकेस कुरुक्षेत्राकडे मुस्तफाबाद आहे तेथे जाऊन पावला. पुढे (मजल दरमजल) चालला जातो. पुढे वृत् येईल ते विनंती लिहू * * * प्रयागात आहेत. शुजाउदौले मुनिरदौले (समागम) घेऊन घेऊन साबतजंग फिरंगी पटणियास आहे त्याकडे जाणार. श्रुत होये. पुढे अमलात * * * विनंती लिहू. कृपा केली पाहिजे हे विज्ञाति.

¶Purushottam Mahadev reports to Raghunathrao the results of certain negotiations between himself, Ahmadkhan Bangash, and the Vazir. Reference is made to differences which had arisen between Ala Jat and the Sikhs.

No. 134]

[28-10-1754

श्री

आपत्ये रघुनाथाने चरणावरी मस्तक ठेऊन साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ ११ मोहरमपावेतो येथास्थित असे विशेष. राजश्री नारो शंकर यासी कुभेरीचे कामाकाजानिमित्त फौजेसहित बोलाविले. फौजेनसी येऊन शेवा केली. कामाचे माणूस. पाहिलेपासून स्वामीचे पदरीचे आहेत. निष्ठपणें शेवा करितात. मामलतीचे हिसेबाकरितां सेवेसी आले आहेत. याजवरी कृपा करणार स्वामी समर्थ आहेत. बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶Raghunathrao recommends Naro Shankar to the favour of the Peshwa for his services at Kumbher.

पौ छ १० मोहरम

श्री

श्रीमंत मातुश्री बाई
साहेबांचे सेवेसी

विनंती सेवक गोविंद बलाल कृतानेक साा नमस्कार विनंती. ताा आस्विन वद्य दशमीपावेतो साहेबांचे कृपावलोकनेकरून सेवकाचें वर्तमान येथास्थित आसे विशेष. इकडील वर्तमान तर आम्हास देशास जाणे जरूर यास्तव तयारी करून निघावयाचा विचार केला तो पातशाह व वजीर दिलीहून बाहीर निघाले, आंतरवेदींत येऊन बखेडा करावा, आमल उठवावा हा मनसबा केला, त्याजवरून तमाम जमिंदारास वारे लागले. नजरा सर्वांच्या फिरल्या. कजियाचा प्रसंग येऊन पडला. डोलेशाक करून देशास गेले तर आगदी आमल उठेल यास्तव च्यार दिवस राहून वजिराकडील बंदोबस्त करून मग देशास जावे, यास्तव रहावे लागले. कजिया तो मोठा येऊन बाज (?) खादला होता. तशामधे राजश्री अंताजीपंतहि येऊन आगरियासी पोंहचले. आम्हासहि बोलाविले त्याजवरून आम्ही आपले जमावानसी आगरियाजवळ आलो. वजिरासी रदबदली करणे ते करून वजिरासी सलूक केला. याजउपर कजियाचा विचार नाही. आपण काही इकडील फिकीर न करावी. वजिरासी सलूक जाला. याजउपर इकडील बंदोबस्त करून देशास जावयाचा विचार करूं. देशाकडील वर्तमान तर श्रीमंत स्वामी पुणियात आहेत. पुणियाहून जोडीहि सत्वरच येईल. वर्तमान आलियावर सेवेसी लिहून पाठऊ. वरचेवर वर्तमान लिहित जाऊन. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Govind Ballal to Sagunabai explaining why he was delayed in the Doab and adding that he would soon proceed southwards.

श्री

पुरवणी श्रीमंत राजश्री भाऊसाा

विनंती ऐसीजे. कामबक्षाचा नातू मोहीयूसूना(फ?) त्याचा लेक करीमबक्षाचा पुतण्या ज्याचा शुका राजश्री कृष्णराऊजीस आम्ही दाखविला होता. पहिले वजीर व मलकाजमानी याच्या विचारे करीमबक्ष मुकरर केला हो(ता). त्यानी

आपली वृधआवस्था जाणून हा भावाचा पुत्र घेतला होता. त्यासी सलतनत मुकरर केली. त्यासी समयास पोहचणे जालिया मागले जावसालाची तोडजोड होईल. त्यासी येथून ठिका पोहचलियाने ते जाणतील जे विज्यापूरच्या पात-शाहाचे लेकीचा वींश जाणून पूर्वस्नेह स्मरण ठिका पाठविला म्हणून खूशी होऊन सिलसिला कायम करायस अंतर्वाहिजे कार्यास येता. त्यास येथें मुतसदी म्हणतात जे श्रीमंत राजश्री नानासाहेब व श्रीमंत रौ भाऊसाहेब येकत्र जालियाखेरीज काम करून देणार नाही म्हणून राजश्री बाबुराव फडनीस म्हणतात. त्यासी आमची अवखू राहे तें करणार स्वामी समर्थ आहेत. 'सेवेसी श्रुत होय हे विनंती.

¶Hingne reports to Bhausaheb the plans made by the Vazir and Malkajamani for selecting a new candidate for the Imperial Throne.

No. 137]

[1756

श्री

शेवेसी विनंती. सां वोंडसे निा बाबूराव दादाजी मुा सवा खमसैन मया आलफ.

मीरखान टोकें हें स्वामीकडें आले आसिलें तरी पाठवावे; नाही तरी त्यांस पत्र पाठऊन आम्हाकडे सत्वर येत तें करावे.

खर्चास नाही. येथे सावकारीत नारोशंकर याणी ताकीद केली. उपाये नाही. वस्तभाव मोडून खाली. नारो शंकर याजवळ कर्ज दाहा हजार मागत होतां ते न दिले. सर्वीस दूध पाजवे हे उत्तम नाही याप्रों उत्तर दिलें. आम्हीं पूर्वी पाच हजार सिरांजित कर्ज घेतलें. त्याणीहि निकड केली आहे; यास्तव नारोशंकर याज-कडून आगर गोपालराव बापूजी

शाहाबाजखान मीरखान याचे पुत्र गोविंद बलाल याचे निसवतीस फौज-सुधा आहेत. त्यांस सरकारची पत्रें गेली आहेत, त्याप्रों दुमाही बेगमी करून सत्वर पाठऊन देणे म्हणोन बालाजी गोविंद यांस पत्र पाठऊन सत्वर येऊन पोहचत तें केले पा.

सावंतसिंगाचे वकील नारो शंकर समागमे घेऊन गेले आहेत. ते आम्हाकडें पाठऊन यावे, व त्यास ताकीद करावी कीं राजे मजकूर हुजुरचे आज्ञेप्रों दुसऱ्याचा आश्रये न करिता वर्तावे म्हणोन ताकीद व राज्यास पत्र.

कालपीकडून दोहीमध्ये दाहा हजार
रुपा घ्यावयाची वरांत पाठविली
पाहिजे. पाच हजार कर्ज वारून
पाच हजार बंदीबस्त होये तोपर्यंत
खावयाची बेगमी पाहिजे.

सिबंदी समागमें आहे.

१९० राऊत

२९० प्यादे

४००

च्यारसे आहेत पैकी राजताची
बेगमी दुमाही हुजरून जाली हांती.
सांप्रत आलीकडे दुमाही ऐन पाच
हजार कर्ज जाले आहे. शेवैसी श्रुत
होये.

[This is probably addressed to Raghunathrao asking for orders on several definite points in connection with the campaign of Orchha.]

No. 138]

४

[March-April 1756]

श्री

पुरवणी श्रीमंत राजश्री पंत
प्रधान स्वामीचे सेवेसी

विज्ञापना. श्रीमंत राजश्री दादासाहेबी जुनी फौजेची साडेच्यार हजार फौजेची
नेमणूक करून गेले तेहि अखेर फालगुणपर्यंत गेले. जदीद फौज साडे पाच
हजार राजश्री दताजी बाबा जनकोजी बाबा याचे आज्ञेवरून यैन मातबर चाकरी
केली. फौज सरस, सामान चांगले माहागाई मोठी * * * * च्या
बोल्या भ * * * अणि द * * * * साडे पाच हजार फौजेची
नेमणूकच नाही. राजश्री दताजी सिंदे व राा जनकोजी सिंदे यासहि सरकारची
पत्रे * * * की अंताजीपंतास येक रुपया न पाववणे. त्याची बेगमी सर्व
केली आहे. त्याजवरून त्यानीं पत्रेच दाखविली; गणतीची संवशये तरी च्यार
गणत्या दोन खब्बा गणत्या व दोन गोटेगणत्या फारसी निकश करून घेतल्या.

दाहा हजार फौज भरली. चाकरी समयास येऊन केली. त्यास या फौजेस आम्ही निराले मेलवावे तरी आम्ही संततर साहा महिने फिरतां, तर दाहा लाख रूपये हरयेक युक्तीने मेलवितां. आता सरदारावा आहों. ते जे चाकरी सांगतात तेच करितां. आम्ही याचे पदरी आल्याउपरी जे जमा आकारेल त्याची वाटणी गणतीप्रां सवेच आम्हास दिल्ली तरी सिबंदी वारून; परंतु आम्ही सिलकी चाकर आज्ञेचे; आम्हास गव म्हणावयास अधिकार काये आहे; तरी स्वामीनी कृपाळु होऊन नेमणूक करून साडेपाच हजार फौजेची पाठ * * * कर्जे या लस्करातच याचेच विद्यमाने वेऊन लोकास देतो; व येवढे श्रमसाहस करून आम * * * ला मनुश मात्रानी दरवार * * * आमच्या वस्तुचे नाव ज्याच्या चितास येईल त्याने द्यावे. त्यास कोठे गणती तन्ही येका घोडियाची आजी तागाईत तफावत कोणी आगी लाविली आसावी आथवा चाकरीत तन्ही कोठे कमी आली आसावी तेव्हा तन्ही शब्द आसां. जिवापेक्षा अधिकोतर काम करून राा दताजीवावा जनकोजीवावाची बाजू सर्वस्वे राखिली. त्याचा सिरपांव होतो सेवेसी * *

¶*Antaji Mankeshwar complains about the distrust in him shown by the Peshwa in spite of the fact that he has been loyally carrying out his orders.*

No. 139]

[1756

९

श्री

पुा श्रीमंत राजश्री पंत
प्रधान स्वामीचे सेवेसी

विज्ञापना ऐसीजे. स्वामी वारंवार पत्री लिहितात कीं तुमच्या बोलण्याचा व लिहिण्याचा विस्वास नाहीं येसे च्यार वेलां स्वामीनी लिहिलें. त्यास जेव्हा दरवारी खावंदच बोलू लागले, कागदी लिहू लागलें, तेव्हा आमचा परिणाम उतम होणे कळतच आहे. आम्हापासून हरामखोरी कोणती जाली? यादीवरील * * * र श्रीमंत राजश्री दादासाहेबाचेच खरें; ते विष्णूचा अवतार, धर्मात्मा आहे. त्याची आमची भेटी जाली; त्यानी स्मरणे चितात आणून आम्हांसी कबूल केले कीं तीर्थरूपास आम्ही चुकोन पत्र लिहून चुकलो. आता तीर्थरूपाचे आज्ञेप्राा पावणें दो लाखाचे खत मजपासी अमानत देणे. मी पुण्यास जाऊन विनंती सविस्तर सेवेसी विनंती करून तुमचे खत तुम्हास देईन येसे वचन प्रमाण करून अमानत म्हणून खत नेले तो दोश काही माझे माथा ठेवावासा नाही; व

माझे गरिबाचे खत ठेवावे यासे नाही. दुसरे मार सुरजमल जाट यांजकडील वरात चुकोन लाख रुपयाची श्रीमंताची घेतली तरी स्मरण न राहाता घेतली; तरी येकहि रुपया जाटाकडील आला नाही; व सालगुदस्ताची हरि विठल याजकडील उलटी वरात सतर हजाराची स्वामीनी मना केली. यासे आता येवढी आबरू स्वामीनीज वाढविली आसतां स्वामीच गैरआबरू करूं लागलें तरी सेवकांचा विलाज काये ? स्वामीनी आबरूस * * न मागती गैरआंब करणें, पत्नी यासे ल्याहावें, तोंडे वाईट बोलावें, तेव्हा तमाम दरबारात मनुशमात्र दावा करिते. हेच चितात अलि असेल, तरी स्वामीस तोंड दाखवावयास कैशास यावे, सारीं हरामखोरीं आमच्याच माथा आली आहे. स्वामीनी कृपा केली म्हणून येवढे पदवीस पावलों. पुढे अवकृपाच करणे तरी गुतरूपेच ल्याहावें. स्वामीस तोंड कैशास दाखऊन ? सविस्तर उत्तराची आज्ञा करणार स्वामी समर्थ आहेत. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶ *Antaji Mankeshwar, who has been reprimanded by the Peshwa for falsifying his accounts, submits an explanation.*

No. 140]

[20-1-1757

पा छ २८ जोयल

श्री

तीर्थस्वरूप राजश्री बाबा स्वामी
वडिलांचे सेवेसी

आपत्य गोपालराव गणेश सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल ता छ २९ रालखर मुा प्रा येकडक जाणून स्वकीये कुशल लेखनआज्ञा केली पाहिजे विशष. वडिलाकडून बहुत दिवस पत्र येऊन वर्तमान कलत नाही तेणेकरून चित सापेक्षित असे, तरी यास न करावे. सदैव असीर्वादपत्री संतोश होये ते करावे. यानंतर आम्हाकडील वर्तमान तरी राजश्री गोविंद बलाल यांचा आमचा हर्षामर्ष होऊन जागा घेतली हे वर्तमान पूर्वी सविस्तर लिाच आहे. प्रथमता राजश्री हरि विठल यांच्या विद्यमाने ठराव जाहला की आम्हाकडे माहाल कडाकुरापैकी दाहा माहाल आम्हाकडे यावे. हवेली कुरा व तपे थर प्रा बिदकी प्रा कुवरपूर प्रा जाजवाड प्रा मोहसनपूर प्रा फतेपूर प्रा आयासा प्रा रारी प्रा हसबा येणेप्रमाणे दाहा माहाल आम्हास दिले. नव माहाल त्याजकडे ठेवावे. याणी आम्हास फपुंद परगणा यावा. याप्रा ठराव होऊन राजश्री हरिपंत कालपीस गेले. मागे आम्ही सर्व माहालाच्या चिठ्या घेतल्या. फपुदची सनद मागावयासी लागली, तेव्हां बदमामलीस

आले. फपूद नां देत ; करार शपतास अंतर जाहलें. मग आम्ही त्यास अडऊन बसविल कीं फपूद आम्हास कराराप्रा घावे अगर त्याच्या मुबदला जागा च्यार लक्षाची या मामलतीत घा. याजकरिता च्यार पांच उपोशाणे केली. तेव्हां पंत मारनिलेनी च्यार परगणे दोन लक्षाचे आम्हास दिल्ले. तपसील प्रां कडा प्रा कराली प्रा अथर्वण प्रा कोंटला याप्रमाणे आम्हास देऊन प्रा फपुंदचा करार जाल्याचा कागद होता तो घेतला. आज्ञेप्रा सर्व जागा घ्यावी पांच माहाल ठेवावयासी कारण न्हवते ; परंतु मारनिले मातबर यासी श्रेह रक्षिल्याने खावंद संतोष पावतील याजकरितां ठेविले. बाकी माहालांचा बंदोबस्त करून जमावंदी करून खरिफाची किस्तवंदी करून बहुतेक वसूल घेतला. हली राजश्री गोविंद बलाल याणी पो कडा कराली कोंटला अथर्वण व पा रारी या पांच माहलास ताकीदपत्रें लािा आहेत की माहल हुजरून आम्हाकडे जाहलें आहेत. तुम्हीं त्याकडे वसूल न देणे. आम्हाकडे सनदहि पाठविली नाही. त्यास आम्ही चाकर सनदेस उजूर काये ! खावंदानी तों आम्हास सर्व मामलत दिल्ली होती. त्यांत त्रितीयांश त्याकडे राहून दोन हिसे आम्हाकडे होते. हाली त्याणी पांच परगणेची सनद आणिली, तेव्हा निमस जागा त्यांजकडे जाजती होत्ये, याजकरिता वडिलांचे सेवेसी विस्तारें लािा आहे. राहिले पाच माहाल तेहि आम्हाकडे देतील हा भरवसा राखीत होतो तो राहिला. मारनिलेचा आमचा करार होऊन समजलो. त्याप्रो करार राखोन आज्ञापत्र पाठवणार वडील आपण आहां. इतरांस आश्रये वसिले बहुत आहेत. मजला आपणाखेरीज दुसराश्रये नाही. पूर्वी येजमानाची आज्ञा असता थेंक माहाल न होतो परंतु वडिलांचीहि काही मर्जी पाहून त्याकडे पांच माहाल ठेविले. तेव्हा त्याणी करार करून घेतला की आता आम्ही देशास जातो. तुम्ही कारकून देणे. समक्ष येजमान जे आज्ञा करितील तेणेप्रमाणे उभयतानी वर्तवि, मधी कोणी सनद आणू नये, असे असता हे वर्तमान माडले आहे. सेवेसी विदित व्हावे म्हणून लािा असे. शंक्रमणाचे तिल शर्करायुक्त पाठविले हे स्वीकारिले पाहिजे. बहुत काये लािा ? कृपा लोभ कीजे हे विनंती.

¶Gopalrao Ganesh lodges a complaint against Govind Ballal for his delay in making over the provinces to the writer to whom they were assigned.

No. 141]

[January 1757 ?

सुभेदारानीं राजश्री गंगाधरपंत तात्यास समागमे फौज देऊन पुढें आगाडीस पाठविले आहेत. आपण मार्गे आहेत. जर याची फौजेसी व राजाचे फौजेसी युद्ध जाले तर ईश्वर येश देता आहे. जर हे व जोतपूर वगैरे राजे मिळून युद्ध

करतील तर याजपुढें कोन्ही येऊ सकत नाही जैसे प्रांतीचे वर्तमान आहे. * * * मरजी राजा बेणीबहादर ज्याबत वजीर दिला सुजाबदबला याची ममताजउद्दोला व कदापा वक्षी * * * * याचा बेत स्वामीकडे सांप्रत कागदपत्रें पाठवून यासी राजकारणे राखोन ठेवणे उत्तम आहे. पुढें खासी स्वारी या प्रांती आल्यावर सरदारासहि सलाह व * * * जे उत्तम असेल ते करनार स्वामी धनी समर्थ आहेत. राजश्री गोविंदराम महेता याणें सुका पातसाह (!) सिदीपूर्वी पाठविला आहे तो पावला असेल. त्यासी वकील व महेतामजकूर व सेवक * * * यासी फार उद्योग करितो. त्यासी सर्व घाट सुभेदारांनीं बंद करून मार्ग खराब करून टाकिलेंत. त्यास गुजारतेंकडील मार्ग चालतो. त्यास एक दस्तक मार्गेची व राजश्री दामाजीबावा गायकवाड व पावागडचा कमाविसदार याचे नांवें पत्र कीं याजसमागमे मानसे देऊन बागलानचा घाट चढोन नाशिकास पोहचाऊन देणे, येसी पत्रे व दस्तक जरूर पाठविणार धनी समर्थ आहेत. दस्तक तिघांच्या नांवाचा पाहिजे. व्रतपशील-

हत्ती	पालखी	अफतागीर	
		१	
घोडी	डेण्याची	बैल	
४६	९	६	
उंटे	भरदारी	पायेची मानस	लग

येणेप्रमाणें दस्तक दस्त पाठविला स्वामी समर्थ आहेत. बाजारी वर्तमान * * * बाधून फौज उत्तर * * * कासीदास * * * * करार रुपये ९ केले असे. दविले पाहिजे. बहुत काय लिहिले हे विज्ञापना.

¶This fragmentary letter refers to the activities of Malharrao Holkar in the North.

No. 142]

[2-2-1757

नकल.

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य

राजश्री गोविंद बलाल स्वामी गो

पोष्य बालाजी बाजीराव प्रधान नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीये लिहीत जाणे विशेष. राजश्री समसेरबाहादर पथकसहवर्तमान हिंदुस्थानात आहेत. त्यास नालबंदी समजावीस वगैरे ऐवजी रुपये १०००००

येक लक्ष तुम्हाकडून देविले असेत. प्रांत बुंदेलखंड वगैरे माहालचे सालमजकूरचे ऐवजी पावते करून कन्नड घेणे. रा छ १२ जमादिलोबल सुा सवा खमसैन मया अलफ. बहुत काय लिहिणे हे विनंती.

¶The Peshwa orders Govindpant to pay Rs. 1,00,000 for expenses to Samsher Bahadar who is in camp in the North.

No. 143]

[23-2-1757

श्री

श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान
स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक आंताजी माणकेश्वर कृतानेक सांगे नमस्कार विज्ञापना. सेवकाचे वर्तमान ता फाल्गुण शुध ९ पंचमी मुकाम पलवल नजी(क) दिली मुखी (आ)सो. स्वामीचे आज्ञापत्र आले, तेथे (आ)ज्ञा की इटावे शुकोवावाद फ(पुद) येथे फौज तुमची गोविंद बलाल याचे तैनातीस आहे ते उठऊन * * * येक रुपया बालाजीपंताजवलून न घेणे. येक राऊत न ठेवणे. तेथे रा समसेर-बाहादराची फौज जाईल. * * * बालाजी गोविंद याचे आज्ञेप्रा वर्तणूक करून म्हणून आज्ञापत्रे रा गोविंद बलाल यांनी सेवेसी विनंती करून आम्हाकडे पाठविली ती पावली. यैसियास आम्ही निवारसी, आम्हास कोणाचा आश्रा नाही. आमचे हिमाइत्य कोणी नाही. यैसे आगोधर समजून रा बालाजी गोविंदाचे पत्र आम्हा(स) कार्तिक मासीच आले की आम्हाकडे पैसा गोविंदपंती देविला तां कवडी धावयास मिलत नाही व तुमचा येक राऊत लागत नाही. फौज आपली घेऊन जाणे. यैसे पत्र येताच फौज कार्तिक मासी घेऊन आलो. येक पैसा त्याजकडील आम्ही जाणत नाही. जगमनपूरच्या घाटे आलो तरी त्या माहालचा येक रुपया भेटीचा जाणत नाही. मूठभर भाजी जाणत आहे. जरी आम्हास आश्रा हिमाइ(ती) आसती तरी जागीर आमची * * * स्वामींनीं दिली तेथे आम्ही काये हरांमखोरी केली होती? प(रतु) निराश्रित, निवारसी जाणून आज्ञापत्र आज्ञा आले. यापूर्वीच बालाजी गोविंदाच्या आज्ञापत्रावरूनच याप्रा वर्तणूक केली. वरकड पुरवणी आलाहिदा सेवेसी लिहिली त्याजरून सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Antaji Manakeshwar informs the Peshwa that he has already removed his forces from the province of Govind Ballal.

[पहिला बंद गहाळ]

नाही. दिलीस येऊन कौल देऊन कतल करून घरे खाणून खालील माती वर केळी व हवेळिया जालोन नास केला. लोक थोर वजीर व मुतसदी सर्व पलीन बमयकबिले मुरजमल जाटाचे आश्रयाने त्याचे किल्ल्यात राहिले आहे. अबदाली व नजीबखान वगैरे रोहिले जोवरी सरदारासी मुकाबिला होऊन येक-दिले जाले नाही तोवरी कोणावरी जात नाही. मग ईश्वर न करो ते जाले तरी येकयेकास मोकळे करील. कोणास सोडणार नव्हे. आधीच अबदाली दुष्ट; त्यास मार्ग दाखवणार नजीबखान रोहिला वाकीफ सर्व हिंदुस्तानास आहे. माहाराजाचे पुण्यप्रतापेकरून उत्तमप्रकारे पारपत्य अबदालीचे येदा जाले म्हणजे मोठे काम. मग नजीबखानचे पुरते पारपत्य करावे. सर्व अनर्यास मूल नजीबखान आहे. याची नजर मोठी कीं पठाणाचे व्हावे व आपण सर्व कारभार करावा. पातशाह नावास कोणही असो. केवल पतित चांडाल देवब्राह्मणद्रेही आहे. हा विस्तार आम्ही पूर्वीच वारंवार विनंती लिहिला असे. स्मरण असेल. या वर्षी माहाराजास दक्षण उतर दोहीकडील काम पुढे आले असे. पुण्यप्रतापेकरोन मनोगतानु-रूपच होईल. मागाहून वरचावरी विनंतीपत्रे लेहोन पाठवीतच आहो. आम्ही झासीत माहाराजाचे आश्रयेकरोन माहाराजाचे आज्ञेने आहोत. चहुंकडील वर्तमान आणऊन वरचावरी लिहीत आहोत. राा येशवंतराऊ बाबूराव मोकासदार झासीचे हे झासीस पावले व किला याचे स्वाधीन जाला व अमल जाला व राजश्री माहादाजी गोविंदाचा पुत्र दक्षणेस राा जाले. माहाराजाचे आज्ञेप्रमाणे सर्व जाले हे विनंति.

¶The second sheet of a letter addressed to the Peshwa from Delhi describing the havoc created by the Abdali with the active assistance of Najibkhan Rohilla.

श्रीवरद

श्रीमंत राजश्री दादासाहेब

स्वामीचे शेवेसी

विनंती सेवक रेणको अनाजी साां नमस्कार विज्ञापना. येथील कुशल ताा छ ९ रजब मुकाम भूपाल स्वामीच्या कृपावलोकनेकरून क्षेमरूप असो विशेष.

राजश्री महारजी होलकर याची आज्ञा घेऊन साहेबापासी यावयासी मुकाम मजकुरी येऊन राहिलो. येथील पठाण फौजमहमदखान यानी बहुत श्नेह करून आम्हास च्यार दिवस ठेऊन घेतले. त्यासी आम्हासी फौज मन्हाटे लोक सात आठसे राऊत आहेत. आणखीहि पाच सातसे राऊत लस्करात राहिले आहेत ते आज उद्या येऊन पोहचतील. येकूण मन्हाटी फौज हजार दीड हजार आहे. यासिवाये खीचीवाडे राजा बलभद्रसिंग यानी आम्हासी श्नेह करून दोन च्यार हजार फौज घेऊन आम्हासमागमें चालावे यैसा ठराव केला आहे. भूपालवाले पठाण यानी दोन तीन हजार फौज आम्हासमागमें द्यावी, यैसा जमाव पाच सात हजार होईल. त्यास मी समक्ष येऊन साहेबापासी विनंती करणार. येथे आल्याने फौजसमागमें हे देशास आल्यावरी चहूकडे जातील, याजकरिता येथे मुा करून साहेबास विनंतीपत्र लिहिले आहे. साहेबी कृपावंत होऊन गढेमंडले दरोबस्त मुलूक व बघेलखड दरोबस्त मुलूक त्यासमीप अरले वगैरे प्रयागसंनिध माहाल आहेत तेथे आपला आमल नाही. या मुलकाच्या सनदा मजला करून पाठवाव्या. सिवाये भेलसे प्रगणा भूपालवाल्याकडे आहे. त्याचीहि सनद पाठविल्या तेथील आमल साहेबाचा बसविला जाईल. चंदेरी प्रांतचें माहाल बालाबेट व सयेराई व ढाकोणी वगैरे प्राा इजतखानाचे मुलाने आमल बसविला आहे. तेथे आपला अमल नाही. साहेबाचे मजीस आल्या त्याचीहि सनद करून पाठविल्या तेथील आमल बसऊ. साहेबाचे मजीत जो मुलूख येईल, जेथील साहेबाच्या चितात जती करायाची तेथील आज्ञा लिहून सनदा करून पाठवाव्या. तेथील बंदोबस्त करून रुपये पैदा करून साहेबास दोन च्यार लक्ष पाठऊन देऊ. साहेबचाकरी घडोन येईल. आणि माझीहि उस्तवारी होईल. साहेब समर्थ आहेत. पूर्वी साहेबाचे वचनहि आहे की तुझे ऊर्जित करावे. त्यास या समयास मजपासी फौज आहे. इकडील भूमे जमीदार सामील जाले आहेत. सिवाये इकडील फौज चाकर ठेवल्याने बहुत जमा होईल यैसा प्रसंग आहे. यास्तव मुकाम करून उतराची मार्गप्रतीक्षा करीत बसलो आहो. मजपासी खर्चायास नाही. भूपालात कर्ज काहाडून थोडे बहू खर्चायास लोकास दिले. पुढे संकट आहे. यासमई साहेब पृथ्वीपति समर्थ आहेत. माझा अभिमान धरून मजीस येईल तेथील सनदा करून पाठवाव्या की मी चाकरी करून दाखवीन. प्रयागसंनिध कुराज्याहानाबाद तेथेहि आमल नाही. साहेब कृपावंत होऊन तेथील सनदा पाठऊन देतील तर पातशाहा प्रयागच्या किल्यात आहेत त्यास भेटून साहेबाचे प्रतपे कुराज्याहानाबादेत अमल बसऊन साहेबचाकरी करून दाखऊ. महारजी होलकर याजसमागमें दोन वर्षे राहून खराबीत आलो. खर्चायास न मिळे. रोजमरा द्यावयाचा त्यास दंडकच नाही. अति संकटात पडलो लाइलाज. त्याचा निरोप घेऊन साहेबापासी

येतो. तेथे अल्यावर साहेब खावंद माझा गौर करितीलच. येथे भूमिये, जमिंदार सामील जाले आहेत. मुलूकहि खाली पडला आहे. साहेब कृपावत होऊन म्या विनती लिहिली आहे. चितात साहेबाच्या येईल तर हा मुलूक अथवा साहेबाचे मर्जीस येईल त्या मुलूकाच्या सनदा करून पाठविल्या तर त्या मुलूकाचा बंदोबस्त करून खायास मिळेल. साहेबाचाकरी घडोन येईल ते केले पाहिजे. खर्चयाची केवळ अडचन आहे. लोक रोजमरासाठी श्री करितात. या समयात लाज राखणार साहेब धणी समर्थ आहेत. कृपा केली पाहिजे हे विज्ञप्ती.

¶Renako Anaji having been ordered by Malharrao to join Raghunathrao, proceeds with his army and is accompanied by the Nawab of Bhopal and the Khechi King Balbhadra. The writer requests the addressee to grant him some saranjam or vatan for the services that he has been rendering.

No. 146]

[Recd. 2-4-1757

छ १२ रजव

श्रीगजानन

श्रीमंत राजश्री दादासाहेब
स्वामीचे शेवेसी

विनंती शेवक नारो शंकर कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. सेवकांचें वर्तमान स्वामीचे कृपावलोकनेकरून कुपळ असे. कृपापत्र सादर जालें ते पावोन मस्तकीं बंदिलें. पत्री आज्ञापिलें कीं, यैवज खर्चास घेऊन येणे व राा समसेर-बहादर व तुम्ही व राजश्री अंताजीपंत येक होऊन पठाणाचे मोहरेयावर राहून * * त्या रोख पडेसे करणे. त्यास * * * * * शेवेसी दोन तीन पत्रे लिहिली आहेत. राजश्री अंताजीपंत करोली प्रांते होते. तेथूनहि खार घेऊन शेवेसी आले किंवा कांठे आहेत, सांप्रत वर्तमान तथ्य कळत नाही. यैवजाचा मजकूर तपसिले त्याहावा तरी स्वामी क्रोध करितील, परिहार लिहितात म्हणतील. परंतु भदावर कळवाधार दरोबस्त उजाड होऊन गोंडवाणियात लोक गेले. काही शेष राहिले त्याची कमबेश जमा ठराविली ते अबदालीच्या दंग्यामुलें हुंडी जाली. दतिया, बोडसे प्रांते प्रतापमिश्रांचे दंग्यामुले रयत कुल बावरली आहे. पैसा देत नाही. माल खाऊन पळोन जातात. मार्ग चालो पावत नाही. साहुकार आफरातफरी जाले आहेत. रोजमुरियास यैवज जथत नाही, पैसा प्रसंग बाजू खादला आहे. आबदालीकडील वर्तमान जाहानखान बकसी पंधरा हजार फौज आगरेयांत होता. त्यांनी किल्ल्यांत जावयाचा उपाय

बहुत केला. त्यास किलेदाराने तन न दिले. शहरांत कोणही साहुकार खावलदास वगैरे त्याजपासून दाहाबारा लक्ष रूा नागवण घेतली. जाटाकडे संदर्भ लाऊन पैगाम बहुता प्रकारे केले. शेवटी वीस लक्ष रूा करार जाले म्हणून बाजारअवाई वर्तमान आहे, लिहिले नाही. जाहानखान छ २ रजब आगरेयाहून कूच करून मथुरेस गेला. आबदालीहि गरमीचा मोसम भारी. त्या लोकांस * * * हवा माफगत नाही. याकरितां व खा(सा) स्वारी समीप आली, शेह भारी जाणून मतलब पठाणाचा येश संपादिले राखून स्वदेशास जावयाचा विचार दिसतो. अशा समयांत खासा स्वारी या प्रांते आगमन होते तरी पठाण मारला गेला असता यांत संदेह नवता. मथुरेपासून पुढे जाटाकडील काही मेजमानी बतरीख द्रव्य हस्तगत करून गेल्याचें वर्तमान आलें नाही. आलमगीर पातशाहाचे शाहाजादे दोघे व गाजदीखां येव्हाखांसाहेब येख्तीयार आकबराबादेस दोन हजार स्वार राजवाटावर डेरे करून असेत. रयत साहुकार लोक जे शहरात आहेत त्यांची खातरतसली करून तेथेंच आहेत. किलेदाराने यांसहि किल्यांत येऊ दिले नाही. पठाण लांब गेल्यावरी किला हवाला करोलसे दिसते. दुहीमुळे तहसील बंद जाली. ठाणियाचा बंदोबस्त राहणे कठीण जाला. त्याहिमधें प्रतापसाच्या हगामियामुळे अतिशय जाला तो कांठवर ल्याहावा ! आम्ही आज्ञेप्रमाणें या प्रांतचा बंदोबस्त करून काही साहुकारियांस येक दुसरे स्थली तजवीज करून शेवेसी येतां. चरण दृष्टीस पाहूं तो सुदीन असे. बहुत काये लिहिणें हे विज्ञापना.

¶Naro Shankar to Raghunathrao, describing the general situation in the Doab subsequent to the invasion of the Abdali. The writer also describes the movements of Ghaziuddin and the Emperor's sons.

No. 147]

[5-4-1757

छ २० रजब

श्री

श्रीमंत राजश्री

दादा

स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक बापूजी माहादेव कृतानेक सां नस्कार विनंती. येथील क्षेम ताा छ १९ रजब मुकाम भरतपूर स्वामीचे कृपावलोकनेकरून येथास्थित असो विशेष. कृपा करून पत्र पा ते उत्तम समई पाऊन आनंद जाला. पत्री आज्ञा जे वरचेवर वर्तमान लिहीत जाणे. त्यास सेवेसी विनंती हेच की जिकडून जोखम

न ये, नाव थोर होये, जैसे आमलात येते की करीलीचे मागे आकबराबादिस आलिया जो खू विशेष नाव म्हटल्यास चंगबाजखान मारून दिलहा त्याजसमागमे सारी आब्दालीची फौज मारली तरी चंगबाजखान मारला म्हणतील. दुसरे राजश्री आंताजीपंत व नारोपंत यांचा फौजेचा नाव यैकताच जाहनखान दोशा कोसावर आसला तर येऊन पोहचल. त्याचे नावावर गालब आहेत. आकबराबाद वगैरे इकडील किले न आडले आसते तर आज झासीस मुसकील पडती. कितीक साम दान दंड भेद केले ते ईस्वर जाणे. स्वामी खावद आहेत. विलायेतपरियेंत हळऊन (पुढील काही ओळी मजकूर फाटण्यांत गेला.) सेठियाजी खरा(डे) जैसे जरिदी फरा * * गराजवल पाठवावे म्हणजे जाहनखान झिलेजवल बलोचासी मामलियाचा जाबसाल करितो, आन बलोच साफ जाबसाल करितो. यैशास आपल्याकडील फौज गेलियावर बलोचच हुसकाऊन देईल. आब्दाली खुद बारापुल्यावर आहे तो पार रोहिल्याचे आसण्यानें जातो. पुढे पोकल पाहिल्याणे सोनपत पाणिपताकडे व्हावे. नाही तर चौ दिवसानी जाहानखान सहरंदजवल पावलिया मग जावे परंतु आपला पळविलासा होईल. हे कर्तव्य नसल तर आब्दालीवर येतो येतो म्हणावे. आज रजपुतानियावर लागावे. मोगल तिकडे येत नाही. सकुराबाद, इटावा वगैरे आंतरवेदीतील माहाल चंगबाजखानाणे तसरूफ केले आहेत. त्यास आब्दालीची ताकीदपत्रे आनविली आहेत. ते आलियावर कोन्ही मुजाहीम होणार नाही, आब्दाली बेइमान या दिवसात आमचे नावे रकम आली जे तुम्ही नाहक हिरास खाऊन गेलेत. वीस लाख रुपये हिंदुस्थानच्या पातशाहास कर्ज (अपूर्ण)

¶Bapuji Mahadev to Raghunathrao, detailing the plans of the Abdali and describing his journey from Delhi to Sirhind.

No. 148]

[5-4-1757

होता तुमची खबर व्यावयास जाह * * * * * वगैरे सरदार पाा होते. यात तुमची तसनस जाली आसल त्यापैकी सनद सोनपत, पानिपत, करनाल व साहरनपूर वगैरे करून दिल्ली आसे. याचा शुका तुम्ही बज्याऊन आणा आण आपले नावकलाची (?) खातरजमा करून कौल हत पाठवा म्हणजे जे जे मतालब म्हणाल ते हिंदुस्थानच्या पातशाकडून आम्हाकडून सरफराज केले जातील. याप्रो खुशामत करावयाचे कारण हे जे तीन वरशात विलायेतीत आब्दालीचे नाव राहू देणार नाही यैसा राा मल्हारबानी वगैरे सरदारानी स्वामीपासी विडा विचलला आहे. सुभेदार व दत्ताजी सिंदे यैसे सरदार

जरिदे होऊन मजल दरमजल चालले. हे शोहरत सिहरंदपरियेत जाली. याकारिता त्या प्रांती सीख व आला जाट येकत्र होऊन आब्दालीचे पुत्रास लुटून घेतले. जखमी केले म्हणून यास दिली जवळ करणे आली. इकडे कोन्ही न पाहिले म्हणून बाळोचासी जावसाळ लाविला आहे. त्यास बलोच बहुत मजबूत आहे. खातरत आणीत नाही. लोक बोलतात. दिलीजवळ गेला. तेथे * * * * * भेटावयास आला नाही. त्याजरून तथ्य दिसते. तथ्य वर्तमान आलियावर सेवेसी लिहून पाठऊ सेवेसी श्रुत होये. बहुत काय ला ! कृपा केली पाहिजे हे विनंती.

¶A mutilated letter of Bapuji Mahadev Hingne to Dada describing the situation at the time of the Abdali's advance against Delhi.

No. 149]

[9-4-1757?

श्रीपांडुरंग

श्रीमंत राजश्री

भाऊसाहेब

स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक माहादाजी गोविंद कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील कुशल तागायेत छ १९ रजव पावेतो सेवकाचे वर्तमान येथ्यास्तित असे. यानंतर आज्ञापत्र सादर केले तेथे आज्ञा जे येकनिष्टे सेवा केलियाने उत्तमच आहे. यैसियास येथ्याज्ञाने बारगिरीप्रमाणे सेवा करू. वराताप्रमाणे यैवज मोवदले घालमेली कराव्या तरी इस्तकबील जकाती जरिबे तागाईत फौज मामलती केल्या परंतु व्याज, बटा, कापडाचा उदीम व शाकभाजी विकून रुपये आगर धण्याच्या कामात रूषवत खाणे आणि चोरी करणे इतके ठावके नाही. धणी पांच रुपये वेतन करितील त्यात संसार करावा, या पद्धतीने गायकवाडाच्या घरी चाकरी केली. सेवट दमाजीने अन्याये कर्मास प्रवर्तोन तुफान केले तेव्हा कुटुंबसहवर्तमान पलालो. त्यास तो आपल्या संग्रही आहे. ज्ञान विदित जाले आसिल. पवाराच्या घरी पांच सात वर्षे चाकरी केली. मन्हाड्यानी कोणा ब्राह्मणाचा परिणाम लाविला यैसे नाही. पस्तीस वर्षे मन्हाड्याचे सेवेत दिव जालो म्हणोन स्वामीचे चरण धरिले. म्हातारपण जाले. बहुता ब्राह्मणाचे पालग्रहण करिता त्यात मी येक आज्ञान आहे. वरकड सिंदे होळकर वगैरे बुंदलखंड जगताराजकडील आज्ञा केली. यैसियास आम्हांकडे रागाचा येककलीपणाचा आरोप आहे खरा.

तथापि ये गोष्टीचा आग्रह करितों तरी राजद्वारी सेनापती व अन्यत्र दरबारी कसा निभावतो. देहस्वभावास लटके मानत नाही. धण्याचे काम होत असतां सेवटच्या जामुदाने सांगितले कार्य होईसं असले तरी सिरच्या जोरे करू. मग राजश्री गोविदपंत व राजश्री गोपालराव यांचे यैकोपांत आपूर्व काये. आव्यवस्तित कारभारात पडावे यांत जीव नाही. विदित होये विज्ञापना.

¶*Mahadaji Govind (Kakde) lodges a strong complaint to Bhausaheb against the harsh treatment given to him by both the Gaikwad and the Pawar whom he says he served faithfully for a long time and asks for redress.*

No. 150]

[11-4-1758]

श्री

श्रीमंत राजश्री दादा
साहेब स्वामीचे शेवेसी

विनंती सेवक पुरुषोत्तम माहादेव कृतानेक सां नमस्कार विज्ञाति. येथील कुशल ताा छ २ माहे सावान मुा फरुकाबाद श्रीगंगातीर स्वामीचे कृपावलोकने-करून येथास्थित असे विशेष. इकडील वर्तमान सविस्तर पूर्वी विनंतीपत्र सो पाठविली आहेत त्यावरून श्रुत होईल. हाली वर्तमान तरी नवाब वजीर व या उभयेताच्या फौजा व सरदार ऐसे छ ३० रजबी फरुकाबादेहून कूच करून बाहीर डेरे दाखल जाले. येथून दो चौ दिवसात कूच होऊन मजल दरमजल जगमनपूरचे वाटी येमुना उतरावयासी येतील. त्यास तेथे नावा पाहिजेत तर कृपा करून राा बालाजी गोविद यांस येक पत्र पाठवावे की नावा पंचवीस जगमनपूरचे वाटास पाठवीत म्हणजे लस्कर लौकर उतरून सोा हाजर होये ते करणार स्वामी समर्थ आहेत. वजिरानी सांगितले आम्ही कोणे स्थली येऊन पोहचावे. उतरी सनाथ करणार स्वामी समर्थ आहेत. कृपा केली पोा हे विज्ञाति.

¶*Purushottam Mahadeo informs Raghunathrao that the Vazir along with the two Rohilla Chiefs has proceeded to Farukabad and requests him to write to Balaji Govind to supply them with boats to cross the river at Jagamanpur.*

No. 151]

[15-5-1758]

श्री

पुरवणी श्रीमंत राजश्री दादासाहेब
स्वामीचे शेवेसी

विज्ञापना. नजीबखान बुढाणियापावेतो आला. मुलकांतील ठाणीडुणी उठऊं लागला म्हणू(न) वजिराने सोा विठलपंत यासी श्नेह करून सारंगपूरची
3658

फौजदारी कबूल करून राा सुबेदार व बंगाल्यापैकी दोन लक्ष सेवराजाची निशा करीत होते. कबूल करीना; तेव्हा येकूण पाच लक्ष हेहि त्याच मुलकात घ्यावे आणि नजीबखानाचे पारपत्य करावे त्याप्राा करार ठहरून रोा विठलपंत याणी कबूल केले. रोा आंतार्जापंतासी व विठलपंत यासी हर्षामर्ष पूर्वापासून चालत आला. प्रस्तुत नजीबखानाचे मनसब्याकरितां वजिराचे चित्तांत आले की आंतार्जापंत विठलपंत यांचा श्वेह करून द्यावा. त्यावरून वजिरासी उभयेतानी कबूल केले. वैशाख सुध ८ वजिराचे येथे सर्व येकत्र होऊन राा आंतार्जापंत विठलपंत याणी परस्परे कागद शपथपूर्वक लिहून दिले की इत्कियाउपरी मागील गोष्टी ज्या जाहाल्या त्या जाहाल्या. इत्कियाउपर तुमचे आमचे चित येक. येके विचारे चाकरी करून धण्यांची मर्जी राहे ते करूं. याप्राा करार होऊन रोा विठलराव व वजिराची फौज बलोच बगैरे व रोा आंतार्जापंत यांची फौज परगणेयात आहे ते सर्व मिलेन नजीबखानावर चाले. जर नजीबखान सापडला तर उतम. नाहीतर मुलकात अमल बसवावा, हजार वाटे नजीबखान गंगा उतरून जाईल आसें दिसतें. यानंतर बलगोविंद याजकडील चौकडे पेशजीचे किमतीप्राो घेणे म्हणौन आज्ञा. त्यासी बल गोंविंद यासी बलाऊन रोा आतार्जापंत याजकडून येवजाची निशा करविली. चौकडे घेऊन येतो. बलगोविंद याचा कारभार सर्व लबाड आहे. पुढे लौकरीच दिवाले निघते येसे दिसते. पंचवी(स) * * * * * आगरे याची फिरली. त्या हुंडीचावाद येक मासपर्यंत सांगितला. जर समती करावी तर बदनामी येते याजकरितां न केली. तदनंतर वजिनसा हुंडी सत्कारलेली दाखविली तेव्हा शरमिदा होऊन हुंडी कबूल केली. रोा कोठे तेव्हा राा आंतार्जापंत यांसी दिदा महिनियाचे वाईद्याने रोखा लिहून दिला. मारानिलेनी रोा पनास हजार रोख दिले तेव्हा चौकडे हातास आले. याचा किंसा फारच आहे. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

[Dadasaheb is informed of the reconciliation effected by Ghaziuddin between Antajipant and Vithalpan (Vinchurkar) and of the project undertaken by them all of carrying on an aggressive campaign against Najibkhan, who had grown very troublesome.]

No. 152]

[April 1757

सेवेसी विनती. दिलीकडील मजकूर तरी आबदाली पठान यान दिलीत मातबराची घर खानिली. त्यात बारा क्रीडची मालेत निघाली. तितकी मालेत घेऊन मागारा जात होता. त्यास पातशाहा बगैरे सरदार यानी विनती केली की सर्व मालेत घेऊन जाता मागाहून दखनी येतील ते आमची पातशाई घेतील

तरी आपण साहा च्यार महिने राहून आमचा बंदोबस्त करून द्यावा व जाटाचे पारपत्ये करून द्याव येणेप्रमाण त्यास विनती केली. त्याजवरून त्यान सर्व पैसा आपल्या पुत्राबरोबर देऊन लाहोरास रवाना केला. आपण सडे फौजेनसा जाटाच्या पारपत्यास गेला ते जाऊन मतुरा मारली. दोन हजार बैरागी, दोन हजार मारल गेल व गावातील मानस दोन हजार मारली गेली. राहिली त्याजपासी च्यार लाख रुपये खंडनी करून त्यास ताकीददार देऊन ताकीद केली. तेथेन अगरियासी गेल तीच गत तेथहि जाऊन केली. दोन च्यार हजार माणूस मारले व किल्यास मोर्चे लाविले. पंदरा दिवस मोर्चे होत. त्यास किल्यान जुमस खादला नाही. अनिकी आठे पंदरा दिवस मोर्चे राहू द्याव तो आमची फौज जयेनगरच्या मुलकात आली याची खबर त्यास लागली. त्याजवरून त्यान मोर्चे उठऊन कूच करून मतुरेस आला. तेथे दोन मुकाम करून गाजुदीखानास वजिरी दिली व नजीबखान रोहिला यासी बक्षिगिरी दिली आनी उभयतास अंतरवेदीत रवाना केले. आपण दरमजल दिलीस गेला. तेथ येक मुकाम करून पातशाहाचा गौर करून आपण मजल दरमजल आपल्या देशास गेला. आज लाहुरास पावला. याप्रमाण मजकूर त्याचा जाहाला. प्रस्तुत गाजुदीखान व नजीबखान हे जाऊन समसाबादेवाच्या पठानस भेटले. त्रिवर्ग येक होऊन जाटाची ठानी अंतरवेदीतील उठवितात व समसाबादेवाच्या पठानाने आमची हि ठानी दोन च्यार उठविली आहेत. याजकरिता श्रीमंत राजश्री विठलपंत तात्या व रा गंगाधर येशवंत यासमागम दाहा हजार स्वार देऊन रवाना करनार आहेत व जाटाची फौजहि त्याजबरोबर दोन च्यार हजार देविलीत. दिलीत येक पैसा राहिला नाही. खानखानाचे घरी च्यार क्रीडीची मालेत निघाली व गाजुदीखानाचे घरी येक क्रीडची व सर्व दिलीत सावकारदेखील सात क्रीडीची येकोन बारा क्रीड रुपये घेऊन गेला. सेवेसी श्रुत होय हे विनती.

¶The writer describes the sack of Delhi and Muttra by the Abdali and says that he returned to Afghanistan after appointing Ghaziuddin and Najibkhan as Vazir and Baxi respectively.

No. 152a]

[April 1757

सेवसी विनती. जयेनगरचा मजकूर तरी ते म्हणतात तुम्ही गुदस्ताप्रमाण रुपये घेण. त्यास श्रीमंत ऐकत नाहीत. चालीस पनास लक्ष रुपये रोख घेऊ व तिघस्ता पातशाहानी रनथबरची सनद चौदा लाख रुपयाचे जागिरीची दिली आहे ती जागीर तुम्ही सोडोन द्यावी व रामपुरा भानपुरा व टोक तोडा व

हिंगलाजगड यणप्रमान निकालस सोडो द्यावी म्हणोन त्यास सांगितल. त्याच प्रमान कनिराम यान जयनगरास राज्यास पत्र लिहिल आहे. त्याच उतर आद्यापिवर आल नाही. याप्रमाणे त्याने माने केल तरी सद्दक होत आहे. नाही तरी त्याचा मुद्दक जप्त करून ठानी वसवावी. तूर्त पुढेहि कामकाज नाही. चार महिन यथच राहून चालसा पनासा लक्षा रुपयेचा मुद्दक सोडवावा याप्रमाणे मजकूर आहे. माधवसिंगाने सर्व ऐकोन सद्दक केला तरी छावनीस रोहिल्याच्या मुलकात जाव ऐसा विचार आहे. त्यास जो मजकूर होईल तो मागाहून सविस्तर लिहून पाठवितो. अंताजी मानकेश्वर तो येऊन श्रीमतास भेटला. समसरवाहादर येका दोन रोजी येईल. नारो शंकरहि येणार आहे. तोहि आठा पंधरा दिवसी येईल. प्रस्तुत फौज तीस हजार मल्हारवासुधा जमावली आहे. सेवसी कलाव म्हणून लिहिले आहे. सेवसी श्रुत होय हे विनती.

¶The writer (Raghoba?) discusses the measures to be taken against Madhosing in case he does not pay the tribute demanded from him and informs that Antaji Mankeshwar has joined the main army while Naro Shankar and Samsheer Bahadar are expected to join soon.

No. 153]

[9-9-1757

॥ श्रीः ॥

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजेश्री सखारामपंत

बाप याप्रति

रामचंद्रभट कृतानेक आशीर्वाद उपरी. येथील कुशल तागाईत भाद्रपद वद्य एकादशी पावेतो यथास्थित जाणोन स्वकीय कुशल लिहिणे विशेष. आपली आज्ञा घेऊन श्रीस आलो ते कार्य सिद्धीस पावले. शरीरहि स्वस्थ जालें. इंद्रप्रस्थीहून आपण कूच करून अन्यत्र गेलेस असे वर्तमान आयकतो तर कोणते रोखाने यावे हे लिहोन पाठवावे. सालेमारवागेचा सुमार अशिला तर वजिराचे अमलातूनच या वेळा गेल तर वजिराची तकीद व दोन माणसे त्याचे अमलदारास पाठविलास सुरक्षित येणे होईल. अन्यथा मार्ग श्रम होतील. वजिराचे अमलदारास पूर्वी आपण ताकीदपत्रें दिली नाहीत याकरिता सांप्रत पाठवावी. विशेष अंताजी मल्हार आपणाकडोन श्रीमध्ये आहेत यानी विनंती केली ते विनंतीपत्र आपणाकडे पाठविले आहे तर त्याप्रमाणे ताकीदपत्रे वाजवी अशिली तर या उत्तरासमागमे द्यावी. बहुत सर्वज्ञाप्रति काय लिहिणे? कृपा कीजे हे आशीर्वाद.

¶Ramchandrabhat to Sakharampant, enquiring about his whereabouts and requesting him to send letters to the officers of the Vazir regarding Benares and other holy places.

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री राघोपंत स्वामी गो

पो सखाराम भगवंत नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जाणे विशेष. तुम्ही पत्र पाठविले ते पावले. मुज्याअतदौले-याचे वर्तणुकीचा व तुम्हास काही खर्चास देत नाही व दोन हजार फौज बलाविली त्यांचाहि जावसाल येथस्थित बोलत नाहीं वगैरे कितेक रांडबाजी रात्रंदिवस करितात, कारभार चालत नाहीं व मातबर माणूसहि याजपासी नाहीं म्हणोन विस्तारें लिहिले ते अवगत जाले. येशास तुमचे ठाई मुज्याअतदौले-याची मर्जी ठीक नसिली आणि तुम्ही त्याजपासी राहावे हे मानस त्याचे नसिले तरी तुम्ही येथे निघोन येणे म्हणोन पेशजी तुम्हास (अपूर्ण)

¶Sakharam Bhagwant advises Raghopant to leave Shah Shuja's camp immediately.

श्री

श्रीमंत राजश्री भाऊ

साहेब स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक अंताजी माणकेस्वर कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. सेवकाचे वर्तमान ता * * * * * तीया मुकाम कसबे स्वामीचे कृपावलोकनेकरून येथस्थित असे विशेष. पूर्वी पांच सात वेळा दिलीकडील वर्तमान सविस्तर सेवेसी विनंती लिहिलीच आहे. अलीकडील श्रीमंत राजश्री दादा-साहेब जयेनगर प्रांती आहेत व राजश्री मल्हारजी होलकर आहेत. बारवाडा म्हणून जयेनगरचा गांव भूमिया आहे. तेथे मोचें लाविले आहेत. उदैक आम्ही लस्करांत दाखल होऊं. उदैक श्रीमंताच्या दर्शनास मुहूर्त आहे. राजश्री समसेरवाहादर ग्वालेरप्रांते आहेत. त्यासहि * * ची आज्ञापत्रें गेली आहेत. तेहि येतील. तमाम फौजा जमा जाल्या आहेत व काही होणे त्या लौकरीच होतील. आवदाली पठाणाचा मजकूर तरी मथुरा आगरे येथपरिघेंत फौज आली होती. खासा मथुरेपलीकडेच होता. जाहानखानमात्र दाहा पंधरा हजार फौजेनिसी आगरे यास आला होता. किला आगरेयाचा जुंजत होता. जाटाचा मुळकमात्र खराब जाला. किल्यास

काही जाटाच्या मोर्चे लागले नाहीत व जाटाने येक कवडी दिल्ली नाही. श्रीमंताची स्वारी जयेनगर प्रांते येताच आवदालीने कूच करून दिल्लीस दरमजल गेला. याउपरी आवदाली माधारा चालिला. श्रीमंताचा प्रताप थोर आहे. आवदालीसारखा शत्रू दहशती(च) माधारा गेला. इतरांचा केवळ थोडा आहे. वरकड तपसीलवार वृत्त श्रीमंतांचे पत्रीं लिहीले आहे त्यावरून सेवेसी विदित होईल. पत्राचे उतर खावंद आहेत. आमचं सरदारीची

सेवटपरियंत

होयें

हे विज्ञापना.

¶*Antaji Manikeshwar to Bhausaheb, saying that the Abdali had advanced as far as Agra and Muttra but retraced his steps on hearing of the arrival of Raghunathrao from the South.*

No. 156]

[5-5-1758

श्रीमार्नेड

सेवेसी राजाराम गोविंद विज्ञापना. येथील वर्तमान ता २६ माहे सावान पावेतो मुा विटावे येमुना उतरतीर येथें सेवकाचे वर्तमान येथास्तित आसे विशेष. छ मजकुरी स्वामीचे पत्र सादर जाले की, नऊ दाहा महिने जाले आद्याप फौज न आली. (आता) आली तरी कामाची काये? तुम्ही व वजीर येमुना दक्षेणतीरास आला आ(हा), तरी दरकूच जलद येणे. उतरतीरी आसलियासी वजिराहीहि न यावे. तुम्ही व पुरुषोत्तम माहादेव याही वजिरापासून निरोप मागून हुजूर येणे. वजिरासहि सरकारतर्फेचे पत्र होते ते त्याजला दिले. त्याणी वाचून बहुत कष्टी जाले आणि म्हणाले की आठ नऊ महिने मेहेनत केली ती वेर्थ जाती. आसी कितीका प्रकारचे भाषण जाले. ते विस्तारपूर्वक पुरुषोत्तमपंती लिहिले आहे, त्याजवरून श्रुत होईल. साराऊश उदईक कूच करून वजीर दरमजल स्वामीकडे येतो. आम्ही त्याजला निरोप मागितला. त्याणे निरोप न दिलहा. आपण सडा होऊन बाहीरबाजार व कविले वगैरे आपलामागे ठेऊन जरारी येऊन स्वामी पोहोचतो, यास्तव आम्हास निरोप न दिलहा. उदईक येमुना उतरून ते व आम्ही बरोबर जलद येतो. वजिरानी विसा लाखाची टीप लिहून पाठविली आहे, ती सेवेसी पाठविली आहे. येमुना उतरलियावर आहमदखानाकडील व हफेजाकडील फौज आम्हाबरोबर किती

येती ती सेवेसी लिहून पाठऊ. येमुना उतरेल तेव्हा आम्हास भरंवसा येईल. जर कदाचित उदर्क येमुना न उतरले तरी आम्ही बजिरापासून निरोप मागून हुजूर येतो. सेवेसी श्रुत होये. राजश्री पुरुषोत्तम माहादेव याणी तप(सी)-लवार इकडील वर्तमान लिहिले आहे हे विज्ञापना.

¶*Rajaram Govind, deputed to the Vazir to secure his co-operation, is advised to return as the mission on which he has been dispatched does not appear to bear fruit.*

No. 157]

[23-5-1757

श्री

श्रीमंत राजश्री बाबा स्वामींचे सेवेसी

पोंप्यं विठल सिवदेव कृतानेक नमस्कार विनंती उपरी. येथील वर्तमान तागाईत जेष्ठ शुध पंचमी सोमवार मुकाम सराये कोटें नजीक ग्वालेर जाणून वृत्त येथास्थित असे. यानंतर आपली स्वारी त्या प्रांतास पूर्वेकडे गेलियादारभ्य काहीं वर्तमान कलले नाहीं. प्रस्तुत फौजा सैदाच्या कोठड्याच्या रोखें अल्या म्हणून कलले. त्यास आपले येणें दतिये प्रांते होणार की काय हे आज्ञा करावी, त्याजप्रमाणे आम्हीहि भेटीस येऊ. आगर जेथे आज्ञा होईल तेथें येऊन सामील होऊ. भेटीनंतर सर्व वृत्त सेवेसी निवेदन होईल. श्रुत जाले पाहिजे. विशेष काये लिहिणें? कृपा केली पाहिजे हे विनंती.

¶*Vithal Shivdeo inquires of (Mahipatrao?) Bawa whether the latter is proceeding via Datia.*

No. 158]

[27-5-1757

पौ छ १७ रमजान सन
समान

श्री

श्रीमंत राजश्री दादा
सेवेसी

साहेबाचे

विनंती सेवक विठल सिवदेव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ता छ ८ माहे रमजान भुगुवासरपर्यंत गुा भुसावर येथे स्वस्तिकेम 3664

असां विशेष. श्वामीनी अगण्याच्या सुभ्याच्या सनदा आम्हास दिल्या आहेत. यैसियास प्रस्तुत रुपराम कठारे येथे आले आहेत. त्यासी काही मामलतीचा मजकूर बोलावा किंवा न बोलावा अथवा बोलीचा आर्थ सरकारातूनच होईल या आशयाची आज्ञा जाली पाहिजे. आम्हाकडे सुभा तो निश्चयात्मक दिल्याच आहे. परंतु खाव्दाचे मजीस काये येत यास्तव विज्ञानि लिहिली असे. स्वामीचे मरजीस नसले तर सनदा स्वामीच्या स्वामीकडे पाठऊ. प्रस्तुत स्वामीचे मरजीस त्याची मामलतच करावी थैस असेल तर ती मामल(त) करून वमूल आमचे स्वाधीन करावा. आमचा बलबटा त्यासी राहील. कमाविसदार त्याजबल राहातील. जे समई स्वामीचे चिती जागा सोडवणे तेव्हा आमचा आमल वसऊन देवावा. वाजवी गोष्ट जैसिंगाकडे सुभा होता त्याप्रा आगरे हवेली वगैरे हवेलीचे माहाल असतील त्यात आमल सुभ्याचा आसावा. मसूरद (!) देखील हे येक करावे. नाही तर सुभाहि न द्यावा. आमलहि न द्यावा. पैका थोडा दाहापावेतो कमवेश मामलत करून. सर्व मुलूक क्रीडाचा खावा थैस असेल तर तो जे देईल त्याची निशा सावकारी आमची घ्यावी. आम्हास सिवंदी न द्यावी. स्वामीचा रुपया व सिवंदी थैसी वारून सरकारचा नक्ष राखू. यात जे मरजीस येईल त्याप्रा राा सखारामपंत वापूस यास ल्याहावे. सेवेसी श्रुत होथे हे विज्ञापना.

¶Vithal Shivdev inquires of Dadasaheb whether he may carry on negotiations with the Jat about the administration of the province of Agra.

No. 159]

[27-5-1757 ?

श्री

सेवेसी जयवंतराव येशवंत साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील क्षम ताा छ ८ रमजानपर्यंत यथास्थित असे विशेष. स्वामीनी आज्ञापत्र पाठविले की मकडाईची वाट फुटेल तेथे सारा कारखाना ठेवणे. दाहा तोफा मात्र नेणे. त्यावरून आज्ञेप्रमाणे सारा कारखाना मकडाईचे आलीकडे ती कोसावरी मुकाम केला. दाहा तोफा मात्र मकडाईस नेल्या. आज सोय पडली तर मकडाईस तोफा लागू करितो; नाही तर उदईक तोफा लागू करू. नारीपंत सांगतात त्याप्रमाणे वर्तणूक करितो. सेवेसी श्रुत होथे हे विज्ञापना.

¶Jayawanttrao Yashwant plans an attack on Makdai.

पौ छ १८ रमजान

श्री

श्रीमंत राजश्री दादासाहेब
स्वामीचे सेवेसी

विनंती शेवक गोपाळराव बापूजी कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ताा जेष्ठ शुद्ध त्रयोदसी मुकाम कालपी स्वामीच्या कृपावलोकने-करून येथ्यास्थित असे विशेष. इकडील वर्तमान पूर्वी सविस्तर लेहून पाठविलेच होते. त्यावर गाजदीखान आंतरवेदीत आल्यावरी गंगासिंग वगैरे चंदेले व फरुकाबादवाल्याचा चेला जाहानखान पठाण दोन हजार फौज व तीन हजार प्यादा, च्यार तोफा, जेजाला व बाण याप्रा येऊन सिवलीचें ठाणे घेतले. आकबरपुरास येऊन शह बावा हे मानस त्याचे, त्यावरून सेवकाने पुढे जाऊन त्यास घेरले. आडचणीची जागा गावाचा आश्रये धरून राहिले होते. गाठ घालावयाची काबू बनली नाही. भोंवताले सर्व बंद करून सिकंदा केले. त्यावरून घनशामसिंग चव्हाण मध्यस्तीस पडोन फरुकाबादेस लाऊन दिले. सिवली वगैरे ठाणी घेतली होती ती खाली करून दिली. या वर्सी या प्रांतीचे वर्तमान ल्याहेवेसे नाही. खरिफात आनावृष्टि, दुसरे टोळधाड पडोन काही ताळ राहिला नाही. रबीत पंजिन्य पुर्ता नव्हता. थोडीबहुत कोठे होती त्यास आवदल आलीची पहिली गडबड. दुसऱ्याने गाजदीखान आले यामुळे चंदेले व जाहन-खान याचा शह यामुळे रयेत माल खाऊन गेली. फितुरामुळे तहसील बंद जाली हा आर्थ कोठवर ल्याहवा ? सेवकाचे मामलतीत मातवर जागा सा लक्ष साडे सा लक्षपर्यंत आकबरपूर, शाहपूर येथील यैवज यावा तेथे दोन लक्षास ठिकाणा नाही. केवळ कमाविशदारीपण सेवकाकडे नाही. बारगिरीचा प्रकार परंतु कचे वर्तमान सेवेसी निवेदन व्हावे यास्तव लिहिले असे. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶Gopalrao Bapuji writes to Raghunathrao about a skirmish with the Chandeles and Jahankhan Pathan and mentions the posts that he captured from them.

No. 161]

[31-5-1757]

पौ छ १६ रमजान

श्री

श्रीमंत राजश्री बापू स्वामीजीचे
सेवेसी

पोष्य नारो केशव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ १२ रमजानपरिधेत आपले कृपावलोकनेकडून मुकाम आवले येथे सुखरूप

जाणून स्वकीयानंद लेखनाज्ञा केली पाहिजे. यानंतर पूर्वी येक दो वेळा श्रीमंतास पत्री इकडील वर्तमान निवेदिलेच आहे त्याजवरून साद्यंत ध्यानास आलेच असेल. सांप्रतचे वर्तमान वजीर गाजुदीखान व आहमदखान पठाण फरकाबादेनजीक आसेत. रोहिले हाफीजखान हुंदेखान वगैरे फौज जलालाबादेवर असेत. वजिराची व मुज्यातदवलाची भेटी हाफीजचे हाते होणार. मुज्यातदवलाहि कूच करून बागरमोहूर आला असे. भेटी होऊन काही द्रव्य त्यासी मुज्यातदवलाकडून देऊन वजिरासी आईक्यता होआवी निमित्ये मेहदीचा वाट वजिराचे तरफेन पूल तयार होत आहे. त्याची व याची भेटी हाफिजेखान याचे विद्यमाने होणार. रोहिल्याकडील यैवजाचा मजकूर तर हे मतलबी आहेत. हा काल परियेत यानी हावा पाहिली. बिनाफौजा आलियावाचून यैवज देत नाही. सांप्रत आपलेहि आगमन आंतरवेद प्रांती जालियाचे वर्तमान येकिले. येणेकडून परम संतोष जाहाला. ज्या दिवसाची इच्छा करीत होतो ते सुदीन इश्वरे आणिले. रोहिल्याचे सिष्टकृत्ये जालिया करोडोचा मुलूक स्वार्थीन होईल आणि हिंदुस्तानचा बंदोबस्त स्वराज्यादाखल होईल. हाफिजेखान याजला आम्ही पत्रें लिहिली आहेत की यैवज तुम्हास देणे; नाही तर आम्हा येऊन कासीपासी घेता संमद आले आहेत त्यांजकडे जाऊ येसी लिहिली आहेत. त्याचे प्रतिउत्तर काये येते. जर यैवज देऊन आहिक्य राखावयाचे असिले तर पाहून. नाहीतर आपले चरणासनिध येऊन भेटीआंती सर्व निवेदिले जाईल. बहुत काये लिहणें ? कृपा निरंतर आसो दीजे हे विनंती.

¶Naro Keshav reports to Sakhharam Bapu the negotiations started by Ghaziuddin and Ahmadkhan Pathan with Shuja-ud-daula.

No. 162]

[31-5-1757

श्री

श्रीमंत राजश्री सखारामपंत

बापू स्वामीचे सेवेशी

पो गोपाळराव बापूजी सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा जेष्ठ शुध त्रयोदसीपर्यंत मुकाम कालपी येथास्थित जाणून स्वकीये कुशल लेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. येथील सविस्तर वर्तमान पूर्वील पत्री सविस्तर लेहून पाठविले होते त्यावरून विदित जाहाले आसेल. फरकाबादत्राल्याचा चेला जाहनखान व गंगासिंग वगैरे चंदेले जमाव करून दोन हजार फौज व तीन हजार प्यादा व च्यार तोफा व जेजाला व बाण जमाव करून सिवलीचे ठाणे येऊन घेतले. आकबरपुरास येऊन शह द्यावा हे त्याचे मानस होते त्यावरून त्यासी

गाठ घालून पंधरा दिवस भोवताले धेरून सिकंदा केला त्यावरून सलुखाचा विचार करून घनशामसिंग चव्हाण मध्यस्तीस पडोन त्यास फरकाबादेस लाऊन दिले. या प्रांतात खरिफाचे हांगामी आवर्षण पडिले. कोठे थोडे बहुत काही होते त्यावरी ताडी पडोन केवळ नाहतून केले. त्यावर रबीचे समई पर्जन्य पुर्ता जाला नाही. थोडा बहुत जाला. यामुळे रबी कोठे जाली कोठे बीज देखील उगवले नाही. त्यामध्ये हांगामी दंगा जाहाला. थोडा बहुत माल होता तो रयेत खाऊन गेली. रुपया यावयासी जागा राहिली नाही. केवळ कमाविशदारीप्रमाणे वर्तमान लिहिले नाही. कचे वर्तमान जे आसेल ते आपल्यास कळवें म्हणून लिहिले आसे. या वर्सी आंतरवेदीतील मजकूर काही राहिली नाही. परस्परे विदित जाला आसेल. राजश्री जानकोजी सिंदे यानी राजश्री समसेरबाहादर यासी दोन लक्ष रुपयाची वरात दिली होती. हे वर्तमान हुजूर पुण्याचे मुकामी निवेदन केलें त्यावरून वरात तक्क केली. हे वर्तमान सेवेसी लिहिले होते त्यावरून मना चिठी समसेरबाहादर यासी आली. ते पत्र त्याजकडील स्वार यास दिले; परंतु ते येथून जात नाहीत. नित्य गर्गशा करितात की समसेरबाहादर याचे पत्र आणून देणे किंवा रूा देणें. त्यास येविसी त्यास लिहिले परंतु पत्र पाठवीत नाहीत. स्वार येथून जात नाहीत. नित्य कजिया करितात; यास्तव त्याचे पत्र श्वासास येऊन येथून जात ते गोष्टी केली पाहिजे. सांगितले यैकत नाहीत. सरकारचे पत्र आपण पाठविले ते मानीत नाहीत. आपल्या खावंदाचे पत्र आणा म्हणतात. असा प्रकार आहे. येविसीची आज्ञा कर्तव्य ते करून स्वार जात ते गोष्ट केली पाहिजे. बहुत काये लिहिणे ? कृपा लोभ असो दीजे हे विनंती.

A second letter on the same subject as in No. 160. The destruction of the crop and the plight of the ryots are described at the end.

No. 163]

[31-5-1757]

पौ छ १३ रमजान

श्री

श्रीमंत राजश्री बापूसाहेब
स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक रामाजी सखदेव सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल वर्तमान जेष्ठ शुध त्रयोदसी मुकाम शकुराबाद येथस्थित असे विशेष. श्रीमंताची दोन पत्रे सेवकास आली ते रा बाळाजी गोविंद याजपासी पोहचलियावर अजितमलचे सराईवर पावली. तेसमई यावर पठाणाची भारी इभरत होती जे सांजेस सकाळ येमुना उतरावी. हाच प्रकार येथील होता परंतु धण्याचे पुण्यप्रतापे यैसे जालें

जे पठाण गाजुदीखान फरुकाबादेस पोहचले. ठाणी बैसविली. कुल त्यानी आपली उठऊन घेतली. इटाचे, शकुबाबाद वगैरे येथे कमाविसदार बैसले. भिवगाव मात्र मेणपुरीचे राहिले आहे. तिकडे बाळाजीपंत फौज घेऊन गेले आहेत. ठाणे बैसले असेल. याचा सुभेता जाला. मार्गाचाहि सुभेता जाला. उठोन यावे तो स्वामीचे अगमन मथुरेस जाले म्हणोन पत्रे यापासी आली आहेत. फरुकाबादेकडे येणार म्हणोन येथे मार्गाचवर बैसलो आहे. जैसी धण्याची आज्ञा होईल त्याप्रमाणे वर्तणूक करू. वरकड वर्तमान नाजुक कामास पाठविले होते तो विचार राहविला हा प्रकार पत्रे आल्यावर दिसोन आला. परंतु खबर वर्तमान आणविले आहे. त्याचे पत्र निराळे आहे ते स्वामीनी ध्यानास आणावे. त्याप्राा सेवक वर्तेल. सेवेसी शुत होये हे विज्ञापना.

¶*Ramaji Sakhadeo (probably a clerk of the Hingnes) reports to Sakharam Bapu the recapture of several outposts which had been taken possession of by the Abdali.*

No. 164]

[1759

मसुदा

श्री

राजश्री गोपालराव बापूजी यास पत्र तुम्ही गुमानसिंग कुमानसिंग याचा पक्ष करीत होते. तरी राजे पाहाडसिंग याची मामलत चिरंजीव राजश्री समसेरबाहादर याचे मारफतीने विल्हेस लागली. तुमचे बंधू सदासिव बापूजी याणी हमी दिली. येथून चिरंजिवाकडील फौज व तुमचे बंधू ऐसे टिकीयाचे साहित्य घेऊन येतील तोंपावेतो तुम्ही गुमानसिंग व खुमानसिंग यांचा व पाहाडसिंग याचा श्रेह आणि हातात हात होये तरी उत्तम आहे. आणि त्याणी ती गोष्ट मान्य न केली तरी ते जेथे जातील तेथे त्यास वाटेस लाऊन देणे आणि तुम्ही आपले मामलतीचे कामास लागणे. या कामाचा बखेडा मिटोन बदोबस्त लौकर होऊन येथे पैकास तुम्हास द्यावा लागेल तो सावकारी निशा जाहाली आहे.

¶*Gopalrao Bapuji is ordered to settle the affair of the Bundelas Gumansing and Khumansing in co-operation with Samsher Bahadar and to go back to his usual duty of collecting the revenue. This is a draft letter, not formally completed and dispatched.*

श्री

श्रीमंत राजश्री दादा सा-
हेब स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक बलवंत बाबुराव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती विज्ञापना ऐसीजे. नवाब वजीर याही बहुत भाशणे केली आणि स्वामीचा आपला श्रेह आकृत्रिम घडावा व स्वामीही व आपण येकत्र होऊन महदकार्ये करावी व स्वामीची खासा स्वारी येमुणा उतरून ब्रह्मावर्ती येणार म्हणून नवाबास बातमी. त्यावरून नवाब श्रीप्रयागीहून कूच करून लखनौस आले की स्वाम ब्रह्मावर्ती येताच नवाबहि श्रीभागिर्थास जाजमदूच्या घाटास पावें. तेथे स्वामीच्या व याच्या भेटी घडाव्या या आर्थी छ २१ रजवी आम्हास निरोप दिलहा व राजश्री राये त्रिंबकदास यासमागमे दिले. पाच सात दिवस लस्करात बराबरच होतो. तदनंतर निराळे होऊन छ ३ साबाणी कानपुरापासी श्रीगंगा उतरून कसवे चिचेंडी येथे पोहचलो. पुढे कालपीपासी येमुणा उतरून सत्वरच सेवेसी पोहचतो. पोहचल्यानंतर कितेक रहश सेवेसी निवेदिले जाईल. हली पैकिले की जयेनगरचे सुमारे खासा स्वारीचा रोहक जाहला. करवलीवर मुकाम होता म्हणून वर्तमान आले. त्यास मार्ग कठीन, कोणत्या वाटेणे यावे ? जैसी आज्ञा होईल त्या सुमारे येऊ. राये मजकूर पहिलेपासोन सरकार ममतेचे आहेत. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाति.

¶*Balwant Baburao writes to Dadasaheb that the Nabab Vazir is making friendly overtures.*

(वरील मजकूर गहाळ)

चलपालच्या येथवर आली हे वर्तमान येकून फिरंगी फौज देऊन मुसाकश व शुक्लखान हे सरदार बमयफौज पाठविले व तमाम राजे वीस हजार प्यादा त्याचे तैनात केले. बंदरीहून पाचसे फिरंगी व दोन हजार गाडदीहि तैनात केले. फौज मातबर. येकून गिरमाजी खंडेराव व रामगीर प्रांतीच खंडनियाकरिता फिरतात. मन्हाठिया फौजेचा पायबंद. दुसरे वर्तमान दिल्लीकडील पैदरपै की आबदाली आला. याने अलमगीर पातशा नजरबंद करून फेरौजंग वजिरास कैद करून खानखानास खिलत वजारतचा जाला. बंदोबस्त अबदाली करून

पुढे अकबराबादेस छावनीस येणार यामुले शाहनवाजखानाची पत्रे तेथल्या वात-
मीची व तालुकियाचा बंदोबस्त करून सत्वर येण म्हणोन नवाब सलाबतजंगाची
पत्रे पैदरपै आली म्हणोन तयारी सरंजाम तोफखाना छकडे वगैरे तमाम
राजबंदरीस व सिकाकोली व मल्लीबंदरी गरनाला व गोले व फुलचेरीस गोरोंदो-
जाची आज्ञा बमयेसरंजाम दाखगोला गरनाल व फिरंगी अनिक हाजार व गार्दी
हे अनविले. येसी गडबड जाली म्हणोन पूर्वी सेवकाने त्रिंनंतीपत्रे रवाना केली की
दिलीवर तो अबदाली येऊन बंदोबस्त करितो. पुढे श्रीमंत काये तजवीज करून
फिरंगी फौजिस काये आज्ञा करितात ? आवई वरून कलत होत की आबदाली
अकबराबादेची छावनी करून शह मालवियासी देणार व शाहनवाजखानाचे
लिहिल्यावरून कलले की श्रीमंत रो दादासाहेबास व सुभेदारास आज्ञा गेली की
सरहद मालवियाचे असने. पुढे न जाणे. यावरून येसे भासले की श्रीमंत
स्वामी आपणहि नरवदेपावतो जातील. फिरंगी फौजिस बोलावितील म्हणोन याचे
तोफखानियाची तयारी करून बैलास खरिदी करने. पनास हाजार रुपये पाठऊन
अनविले असेत. पुढे सिकाकोलाहून जाऊन न दिधले की तिकडे गेलिया पेच,
मार्ग कठीन, पावने कठीण, यासत्व (यास्तव) मार्ग लक्ष्मी नेत्र साक्षेपित
तो आज्ञापत्र छ २० जमादिलावलचे ते छ २४ जमादिलाखरी पावले. यात
आज्ञा की पंढरपुराहून मजल दरमजल स्वारी कुस्णातिराहून विजापूर प्रांती आली.
यापूर्वी सरदारानी सिरहटीचे व हरपनहालीचे पारपत्ये व खंडनिया घेऊन
कोपलचा किला घेतला. पुढे बिदरूरच्या तालुकियाकडे शह गेला असे.
श्रीमंताचे प्रतापापुढे सर्व शरण पादाक्रांत जे स्वामी चिती धरतील ते तातकाल
अनकूल व खलितियामधे आज्ञा मुसा मुसी व हैदरजंग बहादुरास येसीजे.
आबदाली आलियाचे वर्तमान व श्रीमंत रा दादासाहेब व मलारराव होलकर पुढे
दिलीकडे रवाना जाले. तुम्ही पातशाही बंदे आहा. कुमक करने उचित. तर
लौकर फौज घेऊन उभयेतामधून येक सरदार फौज घेऊन श्रीमंत रा दादासाहेबा-
जवळ जावे हे पत्रे अक्षरशाह वाचून दाखविली व त्यानी वाचली. त्याचे उतरे
खलिते सविस्तर लेहून आपले हरकारे देऊन सेवसी पाठविले असे. सारांश
जर करिता अबदाली दिलीस आला तर दिलीचा बंदोबस्त या दोन महिनियात
करील व पुढेले साली जेव्हा जोर धरून इकडे दक्षेणेस यात्रयाचा मजकूर करील
तेव्हा मोगलाई फौजा दक्षेणेच्या जाऊन पारपत्ये करनेचे तर कधी जाले नाही.
परंतु फिरंगी सरंजाम मातबर स्वामीचा अंकित. त्यास मुसा भुसीनी व हैदरजंग
बाहादुर यानी तजवीज येसी केली की थोडा सरंजाम फिरंगी वगैरे जर करिता
पाठविला तर यासी वर्तवनार कोण व येखादी वेल मातबर पडली तर जुज

सरंजामाने काय होणार ? नाव व सलाबत बुडेल म्हणोन जुज सरंजाम पाठविने व त्या जुज सरंजामाने काये तरतूद होईल उचित नाही. पोखत सरंजाम तयार करून फिरंगी दोन हजार अगर पंधरासे व गाडदी पाच हजार व तोफखाना व गरनाला दाख बंदरची, फिरंगी गोळे वगैरे मातबर घेऊन जाऊन श्रीमंताचे रुबरू आपली सुजयायेत व तरतूद लढाईचा व लढाई फिरंगियाची व लोकिक श्रीमंताचा अधिकोतर दिवसेंदिवस उजितच आहे. आपली रिफाँकतेची व येखलासाची शर्त करून दाखवावी या विचारात होते. तो दिलीकडील वर्तमान आले की सर्व फिसाद खानखानानी व जाटानी वजिरास कैद करावयासी आवदालीसी दोन करोड रुपये कबूल करून घेऊन आले, त्यास आलमगीर पातशाहासच आवदालीने तख्ती बसविले. वजीर खानखाना जाले. वजीर कैद केला व जाटाची मातबरी फार जाली. दोन करोडाची तफरीक येसी केली की पनास लक्ष रुपये खानखाना व पनास लक्ष रुपये जाट व पनास लक्ष रुपये इतर अमीर व पनास लक्ष रुपये शहरची रयेत उमरपटी येकून दोन करोड रुपये करून देऊन आवदालीस खानखाना रवाना करनार. आपले मुलकात जातो, आवदालीस दाईया (?) पातशाहबाचा नाही, अनियासे अरिष्ट टळले, परंतु जाट भारी पडला. त्याचे पारपत्ये स्वामीस करणे उत्तम प्रकारे उचित, पातशाहत फार जिल्लिल जाली. सलाबतजंगाचा मोकदमा तर आज्ञाधारक स्वामी राखतील तर आवरू त्याची राहील नाही तर येक चाकर (?) याचे पारपत्य करावयासी निर्मान होता, ईश्वर इच्छा, पूर्वी सावनूरच्या मुकामी करारमदार, तैनातजावता श्रीमंताचे हस्तअक्षरेकडून बीद न वनली म्हणोन सुभेदारानी आज्ञेप्रमाने लेहून दिलहा. दोन लक्ष रुपये दरमाहा व साहा लक्ष रुपे नालबंदी घ्यावी, त्यास याचे सरंजामास दिलीची मोहीम मातबर सरंजाम मातबर लोक इर्जाफ बेश मागतात, यासी च्यार लक्ष रुपये दरमाहा पाहिजे, श्रीमंताचे रुबरू सरंजाम आल्या दिष्टीस गुजरलिया श्रीमंत कृपावंत होऊन अधिक काही वाढविलील, फार मातबर सरंजाम त्यास पुढले साली अगत्येरूप हा सरंजाम घेऊन दोन तीन संस्थानाचे पारपत्ये रुबरू करावे हे उचित. श्रीमंत मुलकगिरी करून जेष्ठ मास पुनियासी आल्यावर नेमस्त दाईया दिलीचा करार पडेल तर सेवकास आज्ञापत्रे आल्या राा नागोराव यासी घेऊन येतो, पुढे नालबंदीचा वगैरे याचा दरमाह करार करून हे फौज समागमे घेऊन चालतो. हे सरदार सर्व प्रकारे आज्ञाकित स्वामीचे आहेत यात सवशये नाही. शह आवदालीचा वारला. श्रीमंतानी

१ मैत्री, स्नेह.

२ वाटणी.

३ लोभ, इच्छा.

४ श्रास, जलाली.

५ बेत न बसला.

६ तनखा, नेमणूक.

मुलुकगिरी त्या प्रांती बरीच दोन महिने राहून करावी. तोवर हेहि इछापूर व आसके वगैरे घुमसरचा बंदोबस्त करून मावारे छावनी बाजवाडा अगर राजबंदरीस करतील. श्रुत होये.

¶*News-letter from the Nizam's camp, mentioning the doings of the Abdali and his future plans. The plans and movements of the Nizam are also described.*

No. 167]

[June 1757

श्री

राजश्रियाविगजित राजमान्य
राजश्री राघोपंत व खुबचंद गो

पों सखाराम भगवंत नमस्कार व आसीर्वाद विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहीत जाणे विशेष. तुम्हा उभयेतास व राजश्री सुभेदार याजकडील ग्रहस्थ मुज्याअतदौले बाहादर याजकडे पाठविले. त्यास तुम्ही तेथे गेलियावरी मुज्याअतदौले याचे पत्र श्रीमंतास घेऊन पाठविलेले त्यात अलकावाच्या खाली मुकातिवे मोहवर्ताज म्हणून अलकाव लिहिला. त्यास येशा (अपूर्ण)

¶*Sakharampant acknowledges the receipt of a communication from Raghopant and Khubchand who had been deputed to Shuja-ud-daula.*

No. 168]

[1-6-1757

पों छ १३ रमजान

श्री

सेवेसी विनंती विज्ञापना. किलेदारास सरकारचे पत्र होते ते काही पाठविले नाही. आपल्या नावाचे पत्र सिधाचाराचे लेहून कारकुनाबरोबर पाठविले. त्यासी पत्र आल्याचे यैकोन कारकुनास आंत घेऊन गेले. पत्र वाचोन बहुत समाधान पावले. बोलिले जे त्यानी येथे नदीपलीकडे येऊन उभे राहावे. आम्ही आपल्या नावा पाठऊन देऊन उत्तरून घेऊन येऊ. किल्याजवळ जागा देऊ. दोन च्यार कामे तूर्त मातबर शहरातील करून घेणे आहेत ते घेऊ. पैसा टका मातबर हातास येईल त्यातून आम्हास काही द्याल घेऊ. न दिल्या तरी काही आम्हास मागणे नाही; परंतु तुम्ही येक वेळ येथे येणे. कोण्हे गोष्टीचा आमचा

वसवास तुम्हास असिला तरी आम्ही तुम्हासी कुराण करितो; तुम्ही आम्हासी देवधर्म आपला करणे. तुम्ही आम्ही येकत्र होऊ. बंदोबस्त जिथवर जैसा बनेल तैसा करू परंतु आधी येणे म्हणौन त्याचा भला माणूस पत्रे येथे आली आहेत. रूबरू कारकुनाच्या सांगितले आहे जे कुल तोफा किल्यातील हजार नवसे आहेत ह्या त्याच्या. स्थल त्याचे. त्यानी आम्ही येका विचारे आसावे. बाहेर वरात दुसरा प्रकारे आम्ही धरीत नाहीत. ते वचनाचे धर्माचे खरे आहेत आम्हास सर्वप्रकारे भरंवसा आहे. येथे जरूर त्यासी घेऊन येणे म्हणौन वरचेवर पत्रे येताती. जरी हे गोष्ट केली तेथे राहावा पडलियाने सर्व मनोदये होऊन येईल. आपले पदरी बेमानी घेऊ, परंतु धण्याचे कार्य होईल हा समये आहे. याउपरी जे मर्जीस येईल तेच सेवकास केले पाहिजे. जाले वर्तमान सेवेसी ल्याहावे म्हणौन लिहिले आहे. पत्र दुसऱ्यापासी न द्यावे. वाचून फाडून टाकावे हे विज्ञापना.

¶The writer refers to the negotiations with the custodian of a fort (Agra?).

No. 169]

[Recd. 1-6-1757?

पौ छ १३ रमजान

श्री

सेवेसी त्रिंनंती विज्ञापना. येथे शकुराबादेस आलियावर किलेदाराकडे आपल्या नावाचे पत्र सिष्टाचाराचे लेहून जिवाजीपंत कारकून तेथे पाठविला होता. साहेबाचे पत्र पूर्वी घेतले होते ते काही पाठविले नाही. त्यासी पत्र पावताच बहुत त्याने संतोष मानिला. कारकुनास किल्यात घेऊन गेले. कितेक आमचे वर्तमान पुसिले ते यैकोन बहुत समाधान त्यासी जाले. तमाम त्याचे कारभारी व फाजलखान किलेदार याचा पुत्र यैसे येकत्र बसोन कारकुनासी जाबसाल केले जे, ते या समयात या देशात येऊन पोहचले. आम्हास बहुत तवका जाला. दुसरे आमच्या बापाचा त्याचा अत्यंत भाऊपणा चालिला आहे त्याप्रमाणे आम्हास चालविला पाहिजे. हे घर जागा त्याची आहे. हजार दोन हजार आम्हापासी बरकंदराज आहेत व नवसे त्र्याहतर तोफा आहे व जे सामान आम्हापासी आहे ते त्याचे. आम्ही जिवाजाम्यानसी त्याचे आहो. आधिरात पिछला पहर जे काम आम्हास सांगतील ते बज्यावणे. येथे त्यासी आम्हासी दुसरे नाही. शहरचे कामकाज करून आले असतील तरी उत्तम नाही रिकामे या प्रांतास आले असतील तन्ही उत्तम, जे त्याच्या मनात करणे असेल त्यातून विशेष आम्हास करणे आहे. त्यानी सुखे कूच करून येथे किल्याचे रूबरू पलीकडे येऊन उभे राहावे आम्ही येथून नावा किल्याच्या सोडून देऊन त्यासी पार घेऊन येऊ,

खाईजवळ दरवाज्यानिकट हवेली आहे तेथे त्यांनी येऊन राहावे. पैदा करून देणार आम्ही बैसलो आहो. दोन च्यार आसामी मातबर शहरात आहेत ज्याकडे वाजंत्री निंब(?) आहे. तूर्त पैका लोकाचा त्याच्या घरात ठेव ठेविली आहे ते आमचेच लोक जाऊन घेऊन येतील ते खजना दाखल करावा. आम्हास जे उचल्या हात देतील घेऊ; न दिले तरी आम्हापासी जे आहे ते आवघे त्याचे आहे; ते आम्ही येकर जालियावरी पैदा पुस्कळ करू. बहुत त्याजवर भारीच पडिले तरी जागा किल्यात त्याजला देऊ. त्यांनी आम्ही सुखे येके गादीवर बसोन गुदराण करू; परंतु त्यांनी तिकडील लक्ष कामे टाकून आधी येथे यावे. तूर्त येथील सिकार जाती. लस्करे जवळ आलियावर अफरातफरीत ते उडोन जातील हे जलदी आहे. दुसरे आणखी कितेक कामे आहेत. लौकर त्यासी घेऊन येणे म्हणौन येक आपला भला माणूस कारकुनाबरोबर दिलहा आणि उभयेता येथे आम्हाकडे पाठविले आहेत. दुसरे त्याच्या मनात आमचे तरफेने बसवास असिला तरी आम्ही कुराण आपले करितो. त्यांनी आपला देव असेल तो दरम्यान द्यावा आणि सुखे किल्यात येऊन बसावे यैसे ठराऊन उभयेता येथे आले आहेत आणि वरचेवर पत्राचा हरिदा लागला आहे जे सत्वर येणे. त्यासी आम्हास खावंदाचे आज्ञापत्रे दोन आली आहेत. हा उपद्राप करावा तरी धण्याचे मर्जीस काये येईल कळेना, करिता विनंती लिहिली आहे. जरी ते काम साहेबास करवणे आहे तरी अनयासे हे आपेआप उद्भवले आहे. केल्याने सर्व काम घडोन महाराजाचे पुणेप्रतापे येतील. गुंता नाही. परंतु मर्जी दरकार जे आज्ञा होईल त्यासी सिध सेवक असे. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना. महाराजाच्या आगमनाची आवाई मातबर याप्रांते जाली आहे; यामुळे कुल जाटाची ठाणी आगरे वगैरे अंतरवेदीतील परगणे उठोन रोजीचे रोजी किल्यात दाखल होताती. निवेदन व्हावे म्हणून लिहिले आहे हे विज्ञापना.

¶The writer mentions the treaty effected between the Marathas and the custodian of the fort mentioned in the last letter. It is not clear which particular fort is referred to.

No. 170]

[1-6-1757

पौ छ १६ रमजान

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

सखारामपंत बापू स्वामीचे सेवेसी

पो बालाजी गोविंद कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ १३ रमजानपावेतो स्वामीचे कृपेकरून वर्तमान येथास्तित असे विशेष.

3675

येथील वर्तमान आजीपावेती नबाब अहमदखान याणे सर्व जागां अमल केला. हाली फौजेची खबर यैकोन ठाणी आपली बसविली ते सोडिली. कनोज वगैरे दोन तीन जागा न सोडिली. त्यास हाली फरकाबादेस गाजदीखान व दोवे शाहाजदे व जंगबाजखान अबदालीकडील व अहमदखान यैसे आहेत. रोहिल्यासी सत्तूक करून पुढे काही मनसब्यावर आहेत. गाजदीखानाचे चितात आपली गौरसी करितील. आपले केले सर्व प्रतिपादन करितील तरी उत्तम आहे. न केले तरी इकडेस हे बंड उभे करून असवे. याजमुल्ले जे होईल ते होऊं. पुढे अबदालीसहि आणावा. त्यासीहि अनुसंधान राखिले आहे. पष्ठ बोलतो कीं सर्वस्व खाऊन पातशाहीची आबरू गेली. आमची सर्वाची खराबी जाहाली. याणीं येऊन साहे करावे तें न जाले. आपण सर्वस्वास बुडालो. बेहुरमत जाहालो यैसे कितेक बोलतो यैसे वर्तमान आहे. अहमदखानास नतिजा न पोहोचे तरी त्याणें आजी चपार महिने मुलूक जबरदस्तीने घेऊन अमल केला तो त्यास फावले. सरकारी फौज येक वेळ असत्ये नसत्ये याणें असेच करावे. याची नजर ठिकाणीं नाहीं. हे वर्तमान परस्परेहि निवेदन जालेंच असेल. तमाम हिकडील राजे मेणपुरी व रुरू व चंदेले व गौर व बावेले व बैस याणी तमाम गळ्या पहिल्या होत्या त्या घेतल्या आणि नव्या बांधल्या. दोन हजार गढी तयार जाहाली. येक पठाणाने मात्र आपले अमलदार बोलाविले परतु जमिदार व राजे याणी तमाम जागा गळ्या बांधोन राहिले आहेत. पा फकुंद व तालगाव हे दोनी परगणे रुरूच्या राजाने घेऊन गळ्या बांधल्या. येक गाव गढीविना नाहीं. पा बिठूर चंदेले याणी घेतले आणि चचेडी वगैरे ठाणी पहिली आमची होती ते घेतली. त्यासिवाये गळ्या बांधल्या. नबाब अहमदखानास व राजेयासी तमाम येक वेळ नतिजा न पोहोचे तरी हे केले ते फावले. यैसे जाहाले म्हणजे जेव्हा संधि पाहातील तेव्हा हेंच करितील यैसे वरचेवर वर्तमान लिहिती. दररोज जोडी कासदाची रवाना करितो वर्तमान लेहून. आगन्यास फोज आली. नजीक वर्तमान येईल तेव्हा कारकून पाठवितो. कासद जोडी वरचेवरी पाठवितो. रांगळ्याचे व अहमदखानाचे पारपत्य जाल्याविना हिकडील बंदोबस्त कैसा राहील हें सर्व ध्यानास आणावे. बहुत काय लिहिणे ? कृपा लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶Balaji Govind reports to Sakharam Bapu the movements and plans of Ahmadkhan Bangash and Ghaziuddin.

No. 171]

[4-6-1757]

पौ २९ रमजान

श्री

श्रीमंत राजश्री

बापू स्वामीचे

शेवेसी

सेवक धोंडो दत्तात्रय कृतानेक सां नमस्कार विनंती. येथील क्षेम ताा छ १६ माहे रमजान मुकाम मेणपुरी स्वामीचे कृपादिष्टीकरून वर्तमान येथास्थित असे विशेष. स्वामीनी पत्र पाठविले ते पावले. पत्री लिहिले की सविस्तर वर्तमान लिहून पाठवणे, त्यास इकडील वर्तमान तरी गाजदीखान व आहमदखान पठाण यैसे फर्काबादेस आहेत. वरकड वृत्त भेटानंतर निवेदन होईल. भेट होईल तो सुदीन असे. बहुत काय लिहीणे कृपा लोभ करीत आसिले पाहिजे हे विनंती.

¶ Dhondo Dattatraya writes to Sakharam Bapu that both Ghaziuddin and Ahmadkhan are encamped at Farukabad.

No. 172]

[4-6-1757]

पौ छ १९ रमजान

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री सखारामपंत बापू

स्वामीचे शेवेसी

पो बालाजी गोविंद कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ १६ रमजानपावेतो मुकाम मेणपुरी वर्तमान यथास्थित असे विशेष. आपण पत्र पाठविले ते पावले. फौजेसह वर्तमान येवनानी लबाडी केली त्याचे पारपत्याकरितां आलो म्हणून लिहिले. तिकडील वर्तमान लिहून पाठवणे म्हणून त्यास इकडील वर्तमान सविस्तर वरचेवरी लिहीत गेलों. त्यांस इकडील बदनक्षी हरामखोरी सर्वांनी केली आहे. त्यांची पारपत्ये जाहल्याविना इकडेस तमाम अंतरवेदीत बंदोबस्त राहात नाहीं आणि दोन हजार गढीबंद जाहाले त्यास त्या गढ्या खाली करावयासी प्रेतन कितेक पाहिजे. मातबर फौजेविना कैसें होईल आणि गाजदीखान व अहमदखान वगैरे मिलाळे आहेत त्याची गुंज कैसी फुटेल येसे आहे. थोडक आहेत आणि याणी बंद बांधला नाही तो याप्रांती स्वारी येऊन जिकडील तिकडेस वारापाणी होऊन गेले म्हणजे पुढे राजे अथवा जमीदार वगैरे सर्वास दबाव बसेल आणि पुढे कोणी येसे करणार नाहीत. मुजावतदौलाहि जाजमऊ बराबर आला आहे. त्यांचे यांचे अद्यापि ठीक पडले नाही. त्यासहि दबावणी

याणी दिली आहे की आपण मराठे यांसी आणून तुमचे पारपत्य करून येसे दबाऊन लिहितात. अफवा उठवितात. त्यास दबाऊन त्याजपासून पैका व्यावा आणि आपला सामील करावा येसे करितात. त्यास स्वारी आलियावरी पैकाहि मिळणे तो आपणासच मिळेल आणि याचेहि पारपत्य होईल. यासिवाये अंतरवेदीत जाटाचा मुलुक बहुत आहे. जाटहि दबतील येसे आहे. तोफांच्या गोल्याविशी लिहिले. त्यास सांचे पाठविले ते गुरसराईस खाना केले आहेत. गोले तयार होतील ते पाठवीत जाऊ. बरकड जेजाला वगैरे आणविले त्यास तूर्त मेणपुरीवरी आहो. जागा घेतली आहे. सरकारी * * * * * सोडीत नाही आणि मामलतहि देत नाही येसे आहे. कलावे बरचेवरी वर्तमान लिहीत जाऊ. येक दिवसाआड जोडी खाना करितो. कलावे गाजदीखान व अहमदखान व सहजादे येसे श्रीगंगापार उतरोन रोहिले यांसी सलुक करून मामलत जाहली म्हणून वर्तमान आहे. रोहिल्याचे मारफातीने सुजावतदौले यांसीही सलुख व मामला कर्णार येसे वर्तमान आहे. बहुत काये लिहिणे. कृपालोभ असो दीजे हे विनंति.

¶Balaji Govind requests Sakharam Bapu to despatch troops to the Doab to facilitate his efforts for realizing revenue from the province.

No. 173]

[6-6-1757

पौ छ १८ रमजान

श्री

पुरवणी सेवेसी विज्ञापना राजश्री जनकोजी सिंदे या प्रांतीहून देशास गेले ते समई राजश्री समसेर बाहादर यासी दोन लक्षाची वरात दिलही. त्यास हुजूर हिसेबाचा फडशा जाला ते वेळेस त्याकडील वरात मना केली. हे वर्तमान सेवेसी लेहून पाठविले त्यावरून समसेरबाहादर यासी मनाईचे पत्र पाठविले. यैसियासी मारनिलेकडील तीनसे स्वार कालपीस येऊन राा कृष्णाजी आनंत यासी कजिया फारच केला. काही आर्थ राहिला नाही. तशामध्ये आबदल आलीची गडबड होती आणि त्याणी फारच तगादा केला त्यावरून वीस हजार रूा काढून सावकाराचे दिलेहे; मनाईचे पत्र दिलेहे. त्यास म्हणतात की आम्हास आमच्या खावदाचे पत्र आणित्याखेरीज यैकणार नाही. सरकारचे पत्र आले तेच त्याकडे पाठऊन दिलेहे परंतु जाबसाल तोहि दिलहा नाही. त्याकडील स्वार येथें आहेत तसे आहेत, जात नाहीत. समसेरबाहादर याचे पत्र आले तर जाऊ म्हणतात यास्तव सेवेसी विनंती लिहिली आहे. आधी याची वरात हुजरून मना केली

दुसरे या प्रांती गडबड या प्रकारची आणि याचा कजिया आसा. रुपया याव-
यास जागा नाही याकरितां समसेरबाहादर याचे पत्र स्वारास येऊन येथून जात
ते गोष्टी करणार स्वामी समर्थ आहेत. तीन महिने इकडील गडबड बहुत याची
गडबड पुरवली. सांप्रत गाजदीखान व अहमदखान फरुकाबादेस तीस हजार
फौज जमा करून बसले आहेत. याचे फितुरामुले रयेत सर्व तजावजा जाहाली
आहे. पैसा देत नाही आण मृगसाल आले. पुढे लावणीचेहि दिवस आले.
कितेक गाव उज्याड आहेत. पुढील लावणीची तऱ्हा काही दिसत नाही.
फरुकाबादेतील फितूर तुटल्याविना मुलकाची वस्ती होऊन पुढील लावणी होत
नाही. अंतरवेदीत मातबर फौज आल्याखेरीज बंदोबस्त होत नाही. गाजदी-
खान याणी फरुकाबादेस फौज जमा करून अंतरवेदीची हे गत केली. गंगापारहि
सुजातदौला याजवर शह दिलहा आहे. त्याजकडून गोसावी याजबरोबर दाहा
पधरा हजार फौज याचे मोहल्यावर आली आहे. पूल बांधोन पार यासी जाऊ
देत नाही. गाजदीखान खंडणी मागत आहेत. सुजातदौला याचाहि जोरा
भारीच दिसतो. पुढे काये होईल पाहावे. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाती.

¶The distress of the ryots in the Doab caused by the invasion of the Abdali
and the presence of Ghaziuddin and Ahmadkhan with their forces is described
in this letter.

No. 174]

[6-6-1757

पौ छ ८ शौवाल

श्री

राजश्री सखारामपंत बापू

गोसावी यासी

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री जोत्याजी मोरे दंडवत
विनती उपरी. येथील कुषल जेष्ठ बहुल ९ जाणून स्वकीये लेखन करावयासी आज्ञा
केली पाहिजे विशेष. बहुत दिवस जाले. गोसावियाकडून पत्र येऊन वर्तमान
कलत नाही तरी सविस्तर कुषल वृत्त लेहून संतोश केला पाहिजे. इकडील
वर्तमान तरी गुदस्ता सन सितामध्ये श्रीमंतानी राजश्री समसेरबाहादर याजबरा-
बरी दिल्ले होते. त्यास त्याबराबरी मारवाड प्रांते जाऊन फिरोन माधारे खेची-
वाडापरियेंत होतो. त्यासमई राजश्री गोविंदपंत बुंधले यानी बाबास पत्रे पाठविली
कीं काही पथके या प्रांतास पाठवणे; त्यावरून कार्तिक मासीं राजश्री बाबानी
च्यार पथके राजश्री त्र्यंबकराऊ सिवदेऊ व राजश्री धोंडो दत्तात्रेय व राजश्री गोविंद

माहादेऊ व आमचे पथक ऐसे च्यार पथके राजश्री गोविंदपंत फडनीस समागमे देऊन व नेमणुकेच्या सनदा देऊन रवाना केली. त्यापैकी राजश्री गोविंदपंत बुंधेले यानी तीन पथके अंतरवेदीत पाठविली. आमचे पथक डंघाईत व अमानसिंग व हिंदुपत हे उभयेता मांडो लागले, त्यामुळे वसूल तटला म्हणून त्याजवरी आमच्या पथकास ठेविले आसतां ते उभयेता जुझले. त्यामुळे आमायेनसिंग यासी गोल्या लागोन पडले. त्यामुळे मुलकांत खतरा बहुतच जाला. जागा जागा पुंडई जाली त्यामुळे वसुलास खलेल जाली. त्यास ज्याणी ज्याणी लबाडी केली होती त्यास शासन करून येथील कामकाज करविले. हाळी आता अखेर सालचे दिवस, पर्जन्यकाल समीप आला. गुदस्तां मारवाडांत लोकानी महर्गतेमुळे कर्जे बहुत खादली. च्यार महिने पर्जन्यकाल चालकुचात जाला त्यामुळे डेरे, राहुव्या, जीन, खोगरे आवघी कुजली. लोकास पांघरूण नाही किवा डेरा राहुटी पागेस आदीकरून नाही. जीन खोगरे पागेची व लोकाची आदीकरून कुजली ती नवी होत नाहीत. दुसरा पर्जन्यकाल आला. आद्यापि लोकास सन सवाची नालबंदी नाही. यास्तव गोसावियासी हे विनतीपत्र लिहिले आहे. तेथ दरवारी गोसावी आमचे मुरवी आहेत हुजूर श्रीमंत राजश्री दादासाहेबास विनती करून नालबंदीची व रवानगीची बेगमी करून पाठविली पाहिजे. रुपये

६००० रवानगी

२५००० नालबंदी

३१०००

येणेप्रा साल दरसाल पावत आहे त्याप्रा बेगमी करून पाठविली पाहिजे. लोकाचे हाल बहुत जाले आहेत. ही सरदारी गोसावियाचे पदरीची पूर्वीपासून आहे. आम्ही गोसावियाचे पदरीचे आहो. लोकाची बखबख आणि गोसावी आम्हापासून दूर, मार्ग मध्ये चालत नाही. यासकट तीन पत्रे गोसावियाकडे रवाना केली. त्यापैकी येक कासीद मार्गी मारिला गेला. येक जोडी आद्यापि आलीच नाही. यास्तव ही तिसरी जोडी सेवेसी विनती लेहून पाठविली आहे. श्रीमंत राजश्री दादासाहेबास विनती करून बेगमी करून पाठविली पाहिजे. हे पथक केवळ घरचे जाणावे. दुसरा अर्थ नाही. वारंवार पत्रे गोसावी याजवळ पोहचत नाहीत यास्तव विनती लिहिली आसे. कलले पाहिजे. बहुत काथे लिहिणे कृपा लोभ आसो दिलहा पाहिजे हे विनती.

¶Jotyaji More informs Sakhharam Bapu that his division was sent by Govindpant to check the Bundela Chiefs Amansing and Hindupat and others, who obstructed the collection of dues from the province. He further requests him to sanction the advance of money to be paid to the army.

पौ छ १८ रमजान

श्रीशकर

राजश्री बालाजी पंडित प्रधान

गोसावी यांसी

ॐ सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री
हणमंतराज निंबालकर दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये
कुषललेखन करति गेले पाहिजे विशेष. आपण पत्र पाठविले ते प्रविष्ट होऊन
बहुत समाधान जाले. तेथें लिहिले कीं श्रीरंगपटणची मामलेत विल्हेस लाऊन
सिन्यावरी अले. पंधरा रोजात तुंगभद्रा व कृष्णा उतरोन जाऊ. हिंदुस्थानांत
पठाणाचा हंगामा फार जाला आहे. चिरंजीव राजश्री दादा व राजश्री
मल्हारजी होलकर यांची पत्रे येतील तदनुरूप विचार करावा लागेल. सारांश
हिंदुस्तानांत कजिया राहिला तरी जलद जावें लागेल. नवाबांस पूर्वीच लिहिले
होते कीं चिरंजीव दादाबराबरी काही फौज तोफखाना पाठवावा. ते समई
आबदाली दिली अलीकडे अला नवता. आता जरूर गेले पाहिजे. तुम्हास
नवाब पाठवितील व आमचे मते तुम्ही चलावे. मोठे काम पडल्यास आळस
का करावा? यात नवाबाचाहि लोकीक व आमचेहि काम आणि तुम्हांसहि
उचितच आहे. आतापासोन तरतूद असावी म्हणून लिहिले.

[शिक्षा] पैसियासी आपले कार्ये ते आमचे कार्ये यात अंतर नाही.
आम्ही सर्व प्रकारे आपले श्रेहाची व भाजपणियाची जोड केली
आहे. आपला आमचा किमपि दुसरा अर्थ नाही. श्रीकृपेनें सर्व योग उतमच
वडोन येतील. यानंतर इकडील वर्तमान नवाबसाहेब हैदराबादेहून शहरास
जावयासी या प्रांते आले. त्यासी धारुरापासोन पुढे शाहनवाजखान आले.
त्याची आमची भेटी होऊन येक दिवस येथें राहून दुसरे दिवसी कूच
करून शहरास गेले. तदोतर चौ दिवसानी नवाबसाहेबहि धारुरीहून कूच करून
आले. त्यांची आमची भेटी जाली. उपरांतिक नवाबसाहेबहि शहरास गेले
मग दौलताबादेचा किला हस्तगत केला. शाहानवाजखान याचे पुत्र छ १

रमजानी कित्यांत दाखल जाले. आपणास कलावे म्हणून लिहिले असें. बहुत काय लिहिणे हे विनंती. (शिक्रा मोर्तिब सूद.)

¶*Hanmantrao Nimbalkar promises the Peshwa that as desired by him he will willingly proceed to the North to help Raghunathrao.*

No. 176]

[7-6-1757

पौ छ २० रमजान

श्री

श्रीमंत राजश्री

बापू

स्वामीचे सेवेसी

पौ धोंडाजी हरबाजी नवाले कृतानेक साा नमस्कार विनती. येथील क्षेम स्वामीचे कृपावलोकनेकरून जेष्ठ वद्य ६ पावेतो शुक्रावादेस सुखरूप असो विशेष. ज्ञासीहून स्वार होऊन लस्करास स्वामीचे भेटीस येत होतो. आटेरीपासी वर्तमान आयेकिले की आगरेपासी स्वार फौजसुधा आंतरवेदीत उतरले म्हणौन आम्ही वटेस्वरी येमुना उतरलो आहो. त्यासी कोणते स्थळी भेटीस यावे. चेरण द्विष्टीस स्वामीचे पडतील तो सेवकास सुदीन आहे. सेवक पदरचा आहे. बहुत काये लिहिणे? कृपा लोभ दुणाविजे हे विज्ञाति.

¶*Dhondaji Harbaji to Sakharam Bapu from Shukohabad, enquiring where he should meet the addressee.*

No. 177]

[9-6-1757

छ ९ सवाल

श्री

श्रीमंत राजश्री दादासाहेब

स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक सखाराम भगवंत कृतानेक साां नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान तागाईत छ २८ रमजान मुा गंभीरा नजीक सिकंदरा काली नदी स्वामीचे कृपेकरून येथास्थित आसे विशेष. स्वामीचे आज्ञापत्र आलें. त्याची उतरे आली तें त्याची उतरे आला(हि)दा पत्री सेवेसी लिहिली आहेत त्यावरून

विदित होईल. जलाली बिलाराम या प्रगणियांत मेड्वाल्याने व दताने मोठा दंगा करून ठाणी घेतली होती ते मोकली केली. दताचे केवळ पारपत्यच करावे तरी च्यार दिवस गुंतावे लागेल म्हणून गुंतलो नाही. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶*Sakharam Bhagvant informs Raghunathrao that he has captured certain posts from the rebels.*

No. 178]

[4-7-1757

छ १२ जिलकाद

श्रीमोरया

शेवेसी विज्ञापना छ २२ रमजानचे पत्र आले ते छ १९ शवाली पावोन लेखनार्थ अवगत जाला. प्रयागच्या किल्याविशई बारंवार लिहितो त्याचे उतरच येत नाही म्हणौन अज्ञा. यैसियासी राजश्री गंगाधरपंत गेलेत. त्यासी येविशी सांगवयाचे ते सांगितले. तिकडील उतरे आलियावर शेवेसी लेखन करूं. दसरा जालियावर पुढे तन्ही प्रयागचे काम खामाखा करून वेतो. सविस्ने श्रीमंत राजश्री दादासाहेबाचे पत्री लािा त्यावरून श्रुत होईल हे विज्ञापना.

¶*Malharrao Holkar informs the Peshwa that he is not unmindful of the latter's instructions regarding the occupation of Prayag and would refer the matter to Gangadharpant (Chandrachud).*

No. 179]

[25-5-1759

श्री

सेवेसी विज्ञापना. येथील वर्तमान ता छ. २७ रमजानपावेतो स्वामीचे कृपेकरून सेवकाचे वर्तमान येथास्थित आसे विशेष. आज्ञापत्र सादर जाले, तेथें आज्ञा कीं येक पक्ष धरूनच तुम्ही लिहिता. पाहाडसिंगाकडून प्रतापसा वैद्य राजश्री समसेरबाहादर यांचे विद्यमाने बहुतेक प्रकारे बोलतो तर प्रमाण गोष्ट आसेल. नजरण्यांचा येवज मातबर ठरोन रोख ये आणि साहास न लागता सरकारकाम होऊन ये आसे बहुतेक प्रकारे आज्ञा केली. येसियास सेवकाने येकच पक्ष धरून वर्तणूक केली नाही. परंतु प्रकार सरकारच्याच लोकानी द्वेषे करून अथवा आपला स्वार्थ पाहून कलह वाढविला येविशी प्रारंभीच विनंती पाच सात वेला लिहिली कीं स्वामीनी ज्याचे स्वाधीन जे कर्म केलें तो त्याचा जिमा. खावंद आज्ञा करितील तेणेप्राप्ती वतीं आणि [सेवक खावंदास] विनंती

करील त्याप्रो खावंदानी त्याचे साहित्य करून दुसरे बोलत आसतील त्यांचे न येकतां ज्याचे त्याजवरच सोपून पक्षहि धरिला असला तन्ही तो खावंदांचे आज्ञे-वितरितग सेवक धरणार नाही आणि आज्ञेने पक्षहि केला तो सोडिल्याने या लोकात प्रमाणता राहत नाही. या बुंधेलखंडात काही कुवरांस उणे नाही. आम्ही पाहाडसिंगाचा पक्ष सोडून गुमानसिंग खुमानसिंग यांचाच केला नवता. पाहाडसिंग यास जगतराज याने काही दिल्लें नवतें. येक जमलपूर परगणा मात्र दिल्ला होता. याची आई मेळी. तिजकडे जागीर होती ते व तिची वस्तभाव सरकारांत राज्याने लाविली. हा मागता बहुत श्रमी जाला. परंतु न दिलही. याजला पाच सात लाख रूा कर्ज. परंतु यास त्याणे काही ठिकाणा लागीं दिल्ला नाही. सर्व देणे आगर ममता या उभयेता कुवरावर जागीर जाजती जागा चांगली पहिल्यापासून यांचा डौल राज्याचा करीत आला. सरकारांत हरिपंत आसता * * * चे राज्याचे बोलणे बोद्धन करारमदार हरिपंती सरकारात नजरेचा हती समागमे वेऊन गेले; तो हती सरकारात सेवकाने दिल्ला. त्यावर इकडे आल्यावर जो जसा मार होत आला तो तसा सेवेसी लिहीत गेलो. त्यांत काही अंतर केले नाही. प्रस्तुत राजा मेलियावर प्रसंग बहुतच पाडला. याचाहि भाव सविस्तर लिहीत गेलो. वारंवार विनंती केली कीं जे ग्रहस्त साहित्ये करितात, त्यांचें बोलणे बोलतात. त्यांस ताकीदपत्रें कीं तुम्हा दुसरियाच्या जिम्यात मन घालावयास प्रयोजन काये? ते मातबर जाले तर त्याणी आपलेच दिल्ले आसे. विनंती लिहिता स्वामीनी त्यास ताकीदपत्रे पाठविली नाहीत. तेथे बोलणे बोलतात त्यासहि ताकीद न जाली. यामुळे त्याणीं इतका प्रकार वाढविला. आम्ही येक पक्ष केला नवता. पाहाडसिंगाकडे त्रिबकपंत व चिंतामणराव पाठविले कीं राज्याची मालेत तू आटोपून बसला आहेस. त्यास मालेत आनामात राज्याचा पाचाजवळ मोजदाद करून ठेवणे. मातबर पाच तुमच्या राज्यातील आसतील हे आम्ही बसोन तुम्हास सांगू. त्याप्रा येकावे आसें सांगितले. बहुत वेळ सांगून पाहिले. तो या ग्रहस्तांच्या चढाने (ऐकेना. दरोबस्त राज्य माझें मजला राज्यानें दिल्ले होते. * * * * * काही नवते. परंतु छुटून घेतल्याने काही उत्तम नाही. त्याणेहि सिष्टाईखाले घालून मग साहित्ये बहुतानी केली. जागा जागा कबुलाती जवाहीर हिंदुपतीस व हती दिल्ले. मग तो बलावला. सरकारात रदबदल्या करूं लागले. त्यांची पत्रे येत चाललीं. मग आम्ही हें सोडून राज्याचा मुलुक जत केला. पाहाडसिंगाचे जमलपूरहि जत केले. तेथेहि साहित्ये ग्रहस्तानी बहुत केली. रुपया येऊ न दिल्ला. गव्हार गर्दी जाली. तशात जती राखून थोडा बहुत वसूल जेथवर हात

पावला तेथवर वेतला. हली जती जेथे जाली आहे तेथें आहेच. गोपालराव व गोविंदपंत याणी आणीक काही स्वार मदतीस चोरून पाठविले. राठंत सेमोणी-पेलाणीत ठाण्यास उपद्रव करून मदतीस गेले. मागती संवकाने फौज पाठऊन ठाणे राठेचे वेतले. सेमोणीपेलाणीकडीलहि गोपालयांची फौज बुंधेल्याकडील लोकानी व आम्हाकडील पागा हुसेनखान याणी मिलोन ते फौज लाविली. काही लुटली गेली. जुज न करिता पलाले. आसा मार आजीपर्यंत जाला. बलाबल पक्ष पाहून रुपया रोख हातास यावयाचा मार तर जाण्याने व फौजेने मातबर गुमानसिंग खुमानसिंग हे पहिल्यापा जगतराज याणेच केले. सवाई गुमानसिंग हे हिंदुपत आदिकरून सर्वास व सरकारात सनदापत्रा राज्य किरतसिंगास दिले. लिहिली करारमदार पहिलेच जालेले पाठविले. सर्वांनी दाखला * * * हातां राजां आसता हेंच प्रमाण म्हणून—

¶*This is the first long sheet of a letter sent by Sakharam Babu who had been deputed to adjust the differences between the sons of Jagatraj Bunde and who explains how he is proceeding in the affair. He presents a strong remonstrance to the Peshwa against taking the advice of interested parties.*

No. 180]

[17-6-1757

श्रीमोरया

श्रीमंत राजश्री दादासाहेब
स्वामीचे शेवेसी

विनंती संवक गंगाधर येशवंत कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील क्षेम तागाईत आषाढ शुभ ? प्रतिपदा मुा कवडागंज काली नदी येथे साहेबाचे प्रतापिकरून स्वस्तिक्षेम आसो विशेष. साहेबाकडून आज्ञापत्र आले त्याजवरीन बहुत संतोष जाहाला. तिकडील सविस्तर वर्तमान लिहून पाठवणे म्हणौन आज्ञा. त्यावरीन इकडील सविस्तर वर्तमान राजश्री सखारामपंत बापूनी सेवेसी लिहिले आहे त्याजवरून श्रुत होईल. पुढे दरमजल जात आसी. होईल वर्तमान ते शेवेसी लिहून पाठवीत जाऊं. सांप्रत आपला मुकाम कोणे-ठिकाणी आहे हे सविस्तर ल्याहावयास आज्ञा करणार स्वामी समर्थ आहेत. शेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाति.

¶*Gangadhar Yashwant makes enquiries about the whereabouts of Raghu-nathrao.*

पौ छ ३ शौवाल

श्रीगजानन

श्रीमंत राजश्री बापूसाहेब
स्वामीचे शेवेसी

सेवक राघो लक्ष्मण कृतानेक सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल ता छ १ शवाल मुा दर लस्कर नवाब सुज्यायेतदौले स्वामीच्या कृपावलोकने- करून येथास्थित असे. स्वानंदलेखन करावयासी आज्ञा केली पाहिजे. विशेष काल छ ३० रमजानचे पत्र तपसीलवार वर्तमान लिहून पाठविलें तें शेवेसी पावलेच असल. कालचे वर्तमान नवाबास पुसिलें कीं तुम्ही श्रीमंत राजश्री बापूस व राजश्री तात्यास बोलावयास भवानीदासास पाठविलें; व आमचे मारफतीने पत्रेहि पाठविली आहेत. त्यांची पत्रे आम्हास आलीं कीं आम्हीं दिलीकडेल जात होतो; परंतु नवाबाच्या कार्यामुळे फिरलो; दरमजल येतो; आणि तुम्हीं सल्लुख करितां ये काये आहे, हे गोष्ट परिछिन सांगावी; त्यासारखें आम्ही त्याजला लिहून त्याजवर बोलिले कीं मी सल्लुख करित नाही. तुमची फौज येईपावेतो जाबसालाखाले घाळून दिवसगत लावितों. मग आम्हीं अर्ज केला कीं येणेंप्रमाणें पत्रे ल्याहावी. मग नवाबानी स्वामीस व राजश्री तात्यास पत्रें खास मोहरनसी येणेंप्रांच लिहिलीं आहेत. पूर्वीहि नवाबानी बोलावया- निमित्त पत्रें लाि व भवानीदासास पाठविलें आहे. स्वामीस बोलवावयाचा कांही गुंता राहिला नाही. जाबसालाची गोष्ट भवानीदासाने सांगितलीच आसल. आम्हांस तर कांही खुलासा सांगितला नाही. स्वामीच्या ध्यानास रदबदल आलीच आसल. स्वामीनी पूर्व पत्रीं लिहिलें होते कीं येक सरदार दाहा हजार फौज देऊन पाठऊन त्यास पठाण व रोहले व गाजुदी मिलोन भारीच आहेत. आपले सामान पोस्त असावे. यावर स्वामीची मर्जी जैसी आसेल तैसें करावें. आम्हीं हे गोष्ट नवाबास सांगितली नाही; कारण की ये गोष्टीने नवाबाची खातरजमा येकंदर न होती. भवानीदास जाबसाल करितो हे गोष्ट आमच्या विच्यारेंकरून करते तर येथे प्रतिष्ठा आसती. सांप्रत स्वामीसहि कार्यावर दिष्टी द्यावी लागते, याजकरिता तेथील प्रसंग श्रवण करावा. स्वामीचें आगमन इकडे जालियावर बहुत कामेंकाजें पडतील. प्रतिष्ठा सर्व स्वामीची आहे. काल पातशाहाचा खास पुका नवाबास आला कीं आम्हीं शाहाजाबास व गाजुदीखानास लिहिलें आहे, ते तुम्हासी कजिया करणार नाहीत. रोहल्या [यापुढील बंद गहाळ]

[Ragho Lakshman Purandare, the Peshwa's agent at Lucknow, after making enquiries about the attitude of Shuja-ud-daula towards the Marathas, assures Sakpharam Bapu of his willingness to co-operate.

श्रीगजानन

श्रीमंत राजश्री दादासाहेब
स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक गोपालराव गणेश कृतानेक सां नमस्कार विज्ञापना. येथील कुशल तागाईत छ ३ माहे सेवाल मुकाम कान्हेरा प्रात अंतरवेद येथास्थित असे विशेष. स्वामीची आज्ञा घेऊन राजश्री सखारामपंत बापू बराबर आलो ते मजल दरमजल आगन्यापासी यमुना उतरून अंतरवेदीत आलो. साहादाबादेच्या मुकामीहून नवाब गाजदीखानाकडे राा त्रिबकपंत दिला अंताजी माणकेस्वर यास पाठविले आहेत, त्याजवर नवाब मुज्यातदौल याजकडे आम्हास रवाना केले आहे. त्याचे शैन्यात गेलियावर जो विचार होईल तो सेवेसी लिहून पा. छ मजकुरी राा सखारामपंत बापूचा निरोप घेऊन मुकाम मजकुरास आलो. येथून दरमजल नवाबाच्या लस्करात जातो. नवाब गाजदीखानाचा व नवाब मुज्यायेतदौला याचा सल्लूक करून द्यावा याजकरिता पाठविले आहे. आपणास कळावे. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Gopalrao Ganesh who was deputed by Sakharam Bapu to effect a reconciliation between Shuja and Ghaziuddin, reports to Dadasaheb his arrival in the Doab.

श्री

श्रीमंत राजश्री सखारामपंत बापू
स्वामीचें शेवेसी

पोष्य त्रिंबकराव सिवदेव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील क्षेत्र ताा छ १८ रमजान मुकाम मेणपुरी जाणौन स्वकीये कुशेल लेखन केले पाहिजे विशष. स्वामीनी पत्र पाठविले तें छ १७ रमजानी मुकाम मजकुरास पावले. तेथें लिहिले की कोणे ठिकाणी आहा, काये वर्तमान आहे, तें लेहून पाठवणें म्हणौन लिहिलें. त्यास मेणपुरीस शह देऊन आहो. मामलत चुकत नाही व भीवगावचे गढ्या च्यार पांच राज्याकडे आहेत व सकेटीकडील गाव दाबून बसला आहे; सोडीत नाही. वकिलासी जाबसाल लागला आहे. सात आठसें स्वार तालगाव व कनोजेस ठाणे बसवावयासी पाठविले आहेत. वरकड कितेक

व्रत या प्रांतीचे राजश्री बालाजी गोविंद यानी लिहिलें आहे त्यावरून विदित होईल. कललें पाहिजे. बहुत काय लिहिणे ? कृपा केली पाहिजे हे विनंती.

¶Trimbak Shivdev reports what his detachment in the Doab was doing. Most of the outposts that were lost last year have been reoccupied, adds the writer.

No. 184]

[June 1757

[पहिला बंद गाहाळ]

तूर्त गंगोबास पुढे पाठविले आहे. ते जज्ञाचे व पुढील मनसुब्याचे गडबडीत आहेत. सारे करून घेऊन वाजवी वाटणीप्रो रुपये येत ते करितो. पुढे अंतरवेदीचे मामल्यात आम्हास पुरवले तरी जुने कमाविसदार करार करू; नाही तर दुसरे ठेऊ. वकिलात व अंताजीपंतात पेच तूर्त न पडे ते केले आहे. त्याची फिकीर न करावी. पुढे जे होईल ते लिहून. येथे कोणाचा आब तोडीत नाही; परंतु लिहिले तें गुप्त राही ते करणार स्वामी समर्थ आहेत. मग स्वामीचे आज्ञेप्रो ज्यास जसे करावयाचे येईल तसे करू. बहुत काय लिहिणे हे विनंती.

¶Raghoba reports to the Peshwa the arrangements that he has made in the Doab. He also says that the differences between Hingne and Antajipant had been adjusted by him.

No. 185]

[June 1757 ?

श्रीगजानन

विनंती शेवेसी विज्ञापना ऐसीजे. आजी मुकवारी राजे आमच्या डेरियास आले. लस्करात दाटी बहुत, याकरितां त्याचेच डेरे आणून ढाला पुढे जागा केली. तेथें आम्हीं गेलो. तेहि आले. सिष्टाचार आम्ही दोन पोशाक दिले. घोडा व हती नजर केला. वस्त्रे मात्र ठेविले. घोडा व हती न घेतला. त्याज-कडील निरोप आजीच घेतला. निरोपाचा गुंता ठेविला नाही. त्यानी वस्त्रें व सिरपेच व ? हती दिलहा. हती कुंद होता म्हणून मावारा दिलहा. प्रातःकाली दुसरा येइल. इतःपर रुपये येथेच व्याविसा करार. पैकी काही हुंडिया व्याव्या लागतील. विनाहुंडी निर्गम होत नाही. वरकड नगदच घेतां. हुंडी थोडीसी घेऊ. त्याची विनंती समक्ष करणें ते करूं. बोला व रुपये यास्तव शनवार

रविवार दोन दिवस लागतील. काम करून शेवेसी येऊन पोंहचतो. (या) जकडील पत्रांचा गुंता अंताजीपंताचे पत्र तो कृपा करून पाठविले तैसेच राजश्री दत्ताजी सिंदे याचे पत्र पाठविले म्हणजे गुंता कोणे गोष्टीचा राहात नाही. दोन्ही पत्रे दिलहीं म्हणजे सा व बोला वगैरे काम येथेच करून घेऊ. सा दत्ताजी सिंदे याचे पत्राचा मात्र गुंता आहे; तरी जरूर पत्र पाठवावे म्हणजे सर्व कामकाज दो ती रोजात करून पैका व बोला व कारभारी घेऊन सेवेसी सत्वरच येतो. याउपर सा आंताजी माणकेस्वर व रामराऊ नीलकंठ यानी दाहा लाख सा याचा हवाला घेतला, तेव्हा राजियापासून मनोतीचे रुपये पनास हजार याचे खत करून घेतले. ते मशारानिलेजवळ आसे. आज्ञा जाली तरी पनास हजार पाचा लाखचे खत घेणे लागते. याजवरी हेहि पनास लेहून घेऊन साडे पाचाचे खत सरकारचे नावे लेहून घेऊ. येविषी आज्ञा करणे ते करावी. बहुत काये लिला विज्ञापना.

याउपर सा सुभेदाराकडील पूर्वी सेवेसी विनंती लिला त्याप्रा ठराव करून कारभारी घेऊन येतो. मग आपले मरजीस येईल ते करावे. कारभारीसमागमे हरीसा वगैरे रजपूत येतील. याची इजत प्रतिष्ठा राखावी. सा सुभेदाराचा राग यासी जडला आहे. येविषी वचन आमचे घेतले. सेवेसी श्रुत व्हावे. वरकड काम वचन समक्ष करून देणार खावंद समर्थ आहेत. हे विज्ञापना.

¶This appears to be a letter addressed to Raghunathrao about a certain Raja who had been induced to submit to the Marathas; the Raja had taken offence against Holkar.

No. 186]

[1-7-1757

श्री

श्रीमंत राजश्री बापू स्वामीचे-
सेवेसी

विनंती सेवक गोपालराव गणेश कृतानेक सां नमस्कार विज्ञापना. येथील कुशल ता १३ माहे सवाल मुकाम मैनपुरीचे मैदानातून कूच करून नबी-गंजावर येथस्थित जाणोन स्वकीये कुशल लिही ती आज्ञा केली पाहिजे विशेष. आपण आनुपशहराकडे गेलेत म्हणून येकिले; त्यास कोणीकडे फौज आहे, श्रीमंताकडील काय वर्तमान, राजश्री त्रिवकपंत सुभेदार गाजदीखानाकडे गेले होते त्याजकडील काये वर्तमान तपसीलवार लिहून पाठवायासी आज्ञा केली पाहिजे.

राजश्री रामचंद्र कृष्ण याजबाा खजिना महत्पुराहून लाख रुपये येत होते ते पिरोजाबादेस आटकाविले आहेत म्हणून येकिले होते त्याजवरून राा विठलराव सिवदेव याचे कासिदाबाार पूर्वी लाा होते व हलीहि लाा जाते. तरी त्या येवजाचा शोध मनास आणून आणविला पाहिजे. आम्ही दरमजलीने आज्ञापिले कार्यास जात आहो. राय भवानदास यासी पुढे पाठविले आसे. आम्हीहि जातच आहो. श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶Gopalrao Ganesh to Sakharam Bapu, enquiring about the movements of several sardars in the Doab and about the money sent with Ramchandra Krishna.

No. 187]

[Recd. 1-7-1757

पौ छ १३ शौवाल

श्री

राजश्री सखाराम भगवंत स्वामी गोा यासी

विनंती उपरी. समसेरबाहादर याजकडील वरातेचा येवज गोविंद बलाल व गोपालराव बापूजी याजवर आहे. तो येवज सध्या पावत नाही याजकरिता तुमचे लस्करात सावकार आहे त्याजवळ मारनिलेनी करार केला आहे की वराता येऊन निमे येवज सध्या द्यावा. वरातेचा येवज झाडून पावेल. यावर निमे येवज राहिला तो द्यावा, येणेप्रो करार केला आहे. येविसी कमाविसदारास ताकीद होऊन लौकर येवज सावकारास पाविला पाहिजे. याजकरिता गोविंद बलाल व गोपालरा(व) बापूजी यास ताकीद करऊन सावकारास येवज पावता करणे. सारांश सावकाराची निशा होऊन त्यास येवज निमे पावे ते करणे हे⁺ विनंती.

¶Sakharam Bhagvant is requested to make arrangements for the payment of money due to Samsher Bahadar.

No. 188]

[8-7-1757

पौ छ २२ सवाल

श्री

श्रीमंत राजश्री बापू स्वामीचे सेवेसी

पो जनार्दन राम साा नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा छ २० सवाल सायंकाल च्यार घटका रात्र मुकाम खानपूर पाा शाहाणे स्वामीचे कृपेकरून

+ पत्र राषोबाचें. कारकुनी लेखन रामचंद्र गणेश कानडे वाच्या हातचें.

सुखरूप असो विशेष. आज्ञा घेऊन स्वार जालो ते मुकाम मजकुरास आलो. मार्गी प्रज्यन्याने फार हैरान केले ते पत्री कोठपर्यंत ल्याहावे ? जागाजागा दोन च्यार रोज झडीमुले अटकोन राहिलो. परंतु पडत झडत आज्ञेप्रा येथे येऊन पोहचलों. रोहिल्याचे सरदेत आलो. जमीदारास बलावणे पाठविले आहे. नरसाणे, खानपूर साहाणे वगैरे ठाणी रोहिल्याची आहेत यांचा बंदोबस्त करून गडमुखतेस्वर-
रास जातो. जंगबाजखान याची बातमी या प्रांती किमपि लागत नाही. तिकडेच गाजदीखान याजपासीच आहे येसे म्हणतात. फौजा या प्रांती आल्या याउपर त्याचेने इकडे येवते येसे नाही. आम्ही आज्ञेप्रा ताकिदीनेच येथपर्यंत येऊन जमीदार या परगण्याचे हाताखाली घालून ठाणी हस्तगत करीतो. सामदामेकरून हाती लागेल तर बरेच. नाहीतर मोर्चे लाऊन येक दुसरे कापून काढितो. स्वामीचे आगमन या प्रांती लौकरच होईल. आम्हाकडे येक दुसरा परगणा द्यावयाचे मानस खावंदाचे असल्यास आज्ञा करावी. मी पदरचा सेवक. आज्ञे-
माफक वर्तावे इतके जाणतो. सर्व चिंता फिकीर स्वामीस मान अभिमान आहे. लोकांचे पोटाविणे हाल फार जाले आहेत. पोटाची बेगमी करावी. खासा स्वारी इकडेच येणार किंवा दुसरा रोख हे ल्याहावे. आम्ही कितेक दिवस राहावे हे सविस्तर आज्ञा करावी त्याप्रो वतणूक करू. स्वामीचे पत्र सादर जाले तेथे आज्ञा की कारकून पाठविणे. त्याजपासी या प्रांताचे कामकाज सांगणे आहे म्हणून आज्ञा. त्यास आम्ही दूर आलो. कारकुनाचा मार्गी निभाव होणार नाही. याजकरिता स्वारी आलीकडे आलियावर सेवेसी पाठवितो. रोजमरेयाची बेगमी करणार स्वामी धणी असेत. बहुत काये लिहिणे हे विज्ञापना.

¶Janardan Ram reports to Sakharam Bapu the efforts that he made in quelling the disturbances of the Rohillas and regaining lost ground. The writer further requests Bapu that his efforts may be rewarded.

No. 189]

[8-7-1757]

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य

राजश्री बाबूराव स्वामी गो

पोष्य सखाराम भगवंत नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीय कुशल लिहिणे विशेष. तुम्ही पत्र पाठविले ते प्रविष्ट जाले. श्रीमंताचे पत्र आले तेथे आज्ञा की मीरखान यास फौजसुधा वोडशास ठेऊन तुम्ही प्रतापसा मिश्र यास घेऊन जलदीने येऊन पोहचणे. त्याजप्रो मीरखान यास ठेऊन

आम्ही दरमजल जात असो व बुंदेलखंडच्या मामलतीचा फडशा होणे त्यास माहीतगिरीने निवेदन करावयाचा अर्थ विस्तारं लिहिला तो अवगत जाला. यैशास तुम्ही श्रीमंताचे आज्ञेप्रो जातां ते जाणे. आम्ही या प्रांती आहो. प्रसंगानरूप जे करणे ते केले जाईल. राा छ २० सवाल.

¶Sakharampant to Baburao, advising him to act up to the Peshwa's orders regarding Bundelkhand.

No. 190]

[9-7-1757

श्री

श्रीमंत राजश्री बापू स्वामीजीचे
सेवेसी

सेवक नारो केशव कृतानेक साा नाा विाा उपरी. येथील क्षेम छ २१ सवाल मुकाम बरेली स्वामीचे कृपेकरून कुशल जाणून स्वकीयानंदलेखानाज्ञा केली पाहिजे विशेष. आपण सांभालपत्रे पाठविली ती उ(त)म समई प्रविष्ट होऊन परम समाधान जाहाले. पत्री आज्ञापिले कीं तिकडील वर्तमान वरचेवर लिहीत जाणें. इकडील वर्तमान मामलत फैसल होऊन सुज्यातदौला आपले स्थला गेला. रोहिले सरदार आपले आपले जागा आले. हफीजी छ १६ सवाली मुकाम मजकुरी दाखल जाला. दुसरे रोजी भाशण जाले कीं येका दो रोजी करारमदार यैवजाचा तूर्त पाठवणे तो ठीक करून तुम्हासमागमें येक भला माणूस देऊन श्रीमंताकडेस रुकसत करून जावसाल उरकोन देणे. दिवाण पाहाड-सिंगासमागमे दोन हजार फौज देऊन आपणाकडेस पाठवणार आहेत. आपले पत्राची प्रतीक्षा करितात कीं पत्र आलिया सेवेसी लीा पाठऊन त्यास बनले तर दिवाण मजकुरी समागमे घेऊन येऊन * * * * न च्यार रोज फौजेकरतां गुंता * * * * आणखी येक भला माणूस * * * * न सेवेसी येऊन पोहचतां. जे * * * * सर्व वर्तमान निवेदन होईल * * * * यासी सामील करोन घेवयाचे * * * * फौजेविशी यासी लिहावे. हे फौज * * * * देतील याचाहि मनोदये तोच असे. जरकरता यांचे सिष्टकृत्य करणे असिळे तर फौज काही न बोलावावी. यानी तर जगहानखान आब(दा)ली बजिरासमागमे होता. त्यास वजीर तां आपणाकडेस आले. आबदाळीचे चितास वसवास आला. नित्य बजिराने हपिजा-समागमे करोल दिलहा की याजला दरबाराचे पासी उतरोन पार करोन देणे. यैसियासी जाहानखान आठा चौहू रोजी कूच करोन जाणार. पांच हजार फौज

आहे त्यामध्ये * * * सलडई आबदाली सातसे आहेत. काही दाहा पाच लक्षांची जागा असें जर करतां विच्यारास आल्यासरखे दरबाराचे रोखे दाहापंधरा हजार फौज पाठऊन याचे सिध्दकृत्य सहजात होऊन येईल. आपणास वर्तमान कलावे निमित्त लिहिले आहे. फौजचा आलीसरी (?) पाहोन योजना कर्तव्य ते करावी. बहुत काये लिहिणे ? कृपा लोभ असो दीजे हे विनंति.

¶Naro Keshav informs Sakharam Bapu that the Rohillas have submitted and that the Vazir has dismissed the Abdali's contingents. He suggests that an attempt be made to intercept these troops marching back to Lahore, and defeat them.

No. 191]

[16-7-1757

पौ छ २१ जिल्काद

श्रीगजानन

श्रीमंत राजश्री

बापूसाहेब

स्वामीचे शेवेसी

सेवक राघो लक्ष्मण कृतानेक सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा छ २८ माहे सवाल मुा लखणऊ स्वामीच्या कृपावलोकनेकरून येथास्थित असे. स्वानंद-लेखन करावयास आज्ञा केली पाहिजे विशेष. येथील तपसीलवार वृत पूर्वी पत्री लिा आहे त्याजरून ध्यानास आलेच असेल. सांप्रत नवाबानी केवल विशयावर चित ठेविले म्हणोन बेगमेजीनी बहुत प्रकारें सांगितलें. त्याजरून तीस आसामी पात्रा दूर केली. च्यार पांच आहेत. त्या माहालांत दाखल केल्या. चार माहालाचा प्रसंग तूर्त राहिलासा आहे व खोजे तमकिल्यास फिरोन समजाऊन न्याबत ध्याविसी जाली. जागीरदाराचा मुळुक जफत करून सरकारात ठेवावा, पुढे लोकांचे हिशेब पाहून पुढील देणे, नखत खजानी पाहून देत जावे येणेप्रो ठहरले आहे. पाहावे कैसे करतील. महमद कुलीखान प्रयागास गेले. बरकडहि लोक जाणार. याजपासी राहतां फौज हजार पांच सात राहील. बादबरसात कामकाज लगेले तर बोलावितील. फौज स्वामीनी दोन हजार नवाबाची बोलाविली. त्यास त्याचा जाबसाल अद्याप कांही होत नाही. फौज पाठवीत नाहीत यांत गुता नाही. राजश्री गोपालराव जाजमहूस आले आहेत. दोचौ रोजा नवाबाकडे येतील. ते आल्यावर काय जाबसाल होईल तो शेवेसी लिहून. आम्ही येथे आसावें हे कोणास येथें आवश्यक नाही. पहिले ग्रहस्त आहेत. मुतसदियास किता याप्रकारें सांगतात कीं याजला निरोपच देवावा. नवाबानी पनासा

स्वाराचा रोजमरा करून देतो म्हणोन मान्य केले होते. परंतु पुण्य वेचणारानी वेचले की त्याजला काशास मारी करितां. त्याजला निरोपच द्यावा. त्याजरून आतां कांही जाबसाल करी— (अपूर्ण)

¶Ragho Lakshman Purandare sends Sakharam Babu further details of news from the court of Shuja-ud-daula.

No. 192]

[28-7-1757

श्रीशंकर

विनंती उपरी. श्रीमंत दादासाहेबाकडून पत्र आले ते पाठविले. पाहावे. उदैक श्रावण कोठ करणार? पटपटगंजावर जावे. येमुनातीर आहे. नाहीतर आम्ही तरी जाऊ. याचा काये तो विचार लिहिणे हे विनंती.

¶The writer inquires on behalf of Raghunathrao where he should perform his Shravan.

No. 193]

[30-7-1757

पौ छ १८ जिल्काद

श्री

श्रीमंत राजश्री बापू स्वामी-
चे सेवेसी

पो रामचंद्र गणेश कृतानेक सा नमस्कार विनती उपरी. येथील कुशल ताा छ १३ जिल्काद मुा रेवाडी स्वामीचे कृपावलोकने वर्तमान येथास्तित असे विशेष. आपली स्वारी दिलीस आली म्हणौन वर्तमान कळले. यैशास आम्हास काय आज्ञा ते ल्याहावी. श्रीमंतानी श्रीमंत राजश्री बाबा व मानाजी पायगुडे व महिपतराव देखील तोफखाना त्रिबक खडेराव व विसाजी केशव व हुजरातची फौज पवार, जगथाप, माने, बोरगे, थोरात मिलोन आडीच हजार याप्रो पुढे रवाना केले. रेवाडीची खंडणी करावी व खालशाचा मुलूक असेल तो जप्त करावा याजकरिता पुढे रवाना केले. आपण व राजश्री मल्हारबाबा सुभेदार मागाहून गौतमाबाई येणार याजमुले जैपुराजवल राहिले. त्याचे वर्तमान मनोहरपुराजवल आल्याचे आले. रेवाडीस आलो. ज्याप्रो श्रीमंतानी सांगितले त्याप्रो शोध मनास आणिता खालशाचे परगणे रिकामे नाहींत. तमाम जाटाचा आमल आहे. पाच सातप्रो कामदारखान बलोच याजकडे आहेत. त्यास कामदारखान आपले-कडे आला. सोनपत पाणपत परगणेयात नजीबखानाचे पारपत्याकरिता गेला.

त्यास आपले आज्ञेवरून आला असिला तर त्याचे परगणे जप्त कसे करावे याजकरिता सेवेसी लिहिले व सिताराम खानानची याचे बाईकोकडे दोन तीन परगणे आहेत त्याचा लेक आपलेपासी आला म्हणौन येकिले. येविसीचा काय मजकूर तो ल्याहावा त्याप्रो वर्तणूक करूं. श्रीमंत मागाहून लौकर येणार. रेवाडीस येक शाहाजादा आला होता तो येथेच लस्करात येऊन राहिला आहे. प्रा दादरी येथे येक शाहाजादा व बहादरखान बलोच दोन हजार फौजनसी आहेत. कलावे वरकड मजकूर (अपूर्ण)

¶*Ramchandra Ganesh reports to Sakharam Babu his arrival at Rewari and describes the state of things in the province round about there.*

No. 194]

[August 1757

श्री

शेवेसी विज्ञापना. आम्ही प्राथःकालीच तयार होऊन आलो. त्याजकडील मोरचे उठऊन कसमिरी दरवाजेपावेतो लोक मारीत गेले. तेथे मोरच बसविले आहेत. त्याचा मार वरील व आपल्याकडील मार पोटी पडला. कुरछीयाचा बाग प्राथःकालीच घेतला. हाली बेगमचा बाग घेतला. तेथे रेहकले नेऊन लाविले आहेत. कुरछीयाचे बागापासी थोर तोफ लाविली आहे, मार देत आहे. याप्रमाणे चहूकडोन जालें पाहिजे. याजकरिता साहेबी तिकडोन तोफ लाऊन मार द्यावा. मोरचे कायेम बसवावे. रात्री निघो नये. वरकडासहि ताकीद करावी. इकडे शहरपन्हियाचा आतरा निपट जवळ राहिला आहे. रात्री बनल तिकडोन कार्य करितो. तिकडेहि घावडाव पाहून होईल तेथवर करावें. आम्हीहि निकड केली. नवाब गाजुदीखानास पाठवितो म्हणून आज्ञा आली होती; परंतु आद्याप येत नाही. मधें मातबर मोरचा येक पाहिजे. रा मानाजी पायगुडे आहेत, परतु थोडी जमियेत आहे; तर नवाबास जलद खाना केले पाहिजे. आज कामास वेलस न येत; मग कधी येणार? साहेबी ताकीद करावी. राजश्री समसेरबाहादर याजलाहि मानाजी पायगुडे याजपासी पाठवणें. आम्ही रात्री मोरच पाठवीत नाही. तिकडेहि मोरचे कायेम करून राहावे. चहूकडोन निकड जालिया जुंजहि वाटले जाईल. नवाबास मोगलपुरियाकडे जलद खाना करावे. †शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*The writer describes how Delhi was captured by the Marathas under Raghunathrao.*

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
जनार्दनपंत स्वामी गोसावी यासी

पो सखाराम भगवंत नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहिले पाहिजे विशेष. तुम्ही पत्र पाठविले ते पावले. सारंगपूर येथील ठाणे फत्ते केलियाचे वर्तमान सविस्तरे लिहिले ते आवगत जाले. यैशास तुम्ही ज्या कार्यास लागाल ते कार्य फत्ते कराल हे निशाच आहे. ठाणे फत्ते जाले हे गोष्ट उत्तम जाली. याउपरी शहरचा बदोबस्त उत्तम प्रकारे करावा. नजीब-खानाचा लेक जाबतेखान ज्वालापुराआलीकड दाहा हजार फौज घेऊन भागीर्थींचे बेटात आला आहे. त्यास याचे पारपत्य करणे आहे. यैसास आम्ही व राजश्री रेणकोपंत व माणिकराव व निंबाजी खटके मिलोन पारपत्य करितो म्हणोन लिहिलेत, त्यास उत्तम आहे. रोहिल्याचे पारपत्य जे होईल ते करावेच, यात गुता नाही. (यापुढें कोरी जागा).

¶Sakharampant congratulates Janardanpant on his success at Sarangpur. This letter should be read after letter No. 196.

No. 196]

[1-8-1757]

श्री

श्रीमंत राजश्री
चे सेवेसी

बापू स्वामी

पोष्य बाबूराज नरसिंह कृतानेक सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल छ १९ माहे जिल्काद जाणून स्वकीये कुशल लेखन करीत गेले पाहिजे विशेष. स्वामीची आज्ञा घेऊन स्वार जालो. त्यास राजश्री जनार्दनपतासमागमे सारंगपुरास आलो. प्रा मलीपूरचे वर्तमान तर कानगो अद्याप भेटीस आले नाहीत. उर्दईक येणार आहेत. वर्तमान मनास आणिता कसबियांत चालीस पनास घर आहे. बाकी उज्याड गुजराच्या उपद्रवाकरिता जाले आहे. तेथे जाऊन बसावे तर आपल्या बळे बसावे. सिबंदी फार पाहिजे. परगण्याचे गाव फारकडोन गुजराचे आहेत. काही उज्याड. पाच सात गाव सारंगपुरा आसपास आहेत. खटखटीसी कारण आहे. सुरळीत नाही. बरे. आपण साहेबकार्यास चुकनार नाही. कानगो भेटलियावर सविस्तर लेहून पाठऊ. सारंगपूरचे वर्तमान तर किलियात सेख सरीफ मोगलाचे ठाण आहे. से दोनसे राऊत व पाचसे प्यादे

यैसै आहेत. किला भारी आहे. बाहेर आपल्याकडील मोर्चे लागले आहेत. आमदादखान पाहाडाकडे आहे. त्याची आवाई आहे व आणखी जागा जागा रोहिले व गुजर याची आवाई फारसी आहे. राजश्री जनार्दनपंती मोरच्याची तरबूद चांगली केली आहे. मोरचे येका दो रोजानी जवळ जातील. छबिना राजताचा भारी करावा लागत आहे. या प्रांती राजश्री विठल सिवदेव व राजश्री आंताजी माणकेश्वर याची फौज असली तर त्यास लेहून तेहि येऊन पोहचले तर उत्तम आहे. नाही तर हे जोपरियेंत कस्त करावयाची ते करीतच आहेत. सर्व खावंडाच्या प्रतापे होणे ते होईल. वरकड कमाविसदार तमाम आपलाळे माहालात मुखरूप गेले. अमल सुरलीत चालत आहे. सारंगपुरापलीकडे व सनिधमात्र आद्याप कोठे बंदोबस्त नाही. येथील ठाणे निघोन गेले म्हणजे याजला दुसरे काम सुचेल. बंदोबस्त करणे तो करतील. बहुत काये लिहिणे हे विज्ञाति. सारंगपूरच्या किलियात सेख सरीफ भांडत आहे. निमित्य की, नजीबखान सला करून रुपये देऊन फिरोन मुल्क आपणाकडे करून घेणार म्हणून भरवसा जाणून किलियांत दम धरून आहे. दुसरे शहरच्या वगैरे लोकासहि पुरता भरवसा येत नाही की, आपला आमल सेवठपरियेत राहेल. नजीबखान निदान येईल यैसा फितव्याच्या गोष्टी सांगतात. या प्रकारे वर्तमान आहे हे विज्ञाति.

¶Baburao Narsinh reports to Sakharam Bapu the progress of the siege of Sarangpur.

No. 197]

[7-8-1757

पौ छ २४ जिलकाद

श्री

राजश्री सखारामपंत बापू
गोसावी यासी

८ सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य श्री समशेर-
वाहादर सलाम विनंती उपरी. येथील कुशल जाणौन स्वकुशल लिहीत असिले
पाहिजे विशेष. आपण पत्र पाठविले पावोन संतोष जाला. लिहिले वृत्त कळले.
बलोचाच्या मुलकाची ताकीद करवावी म्हणौन लिहिले. यैशास श्रीमंत राजश्री
दादासाहेबांची स्वारी रेवाडीच्या मुकामी असतांच आलीबाहादूरखान बलोचाच्या

माहालाची ताकीद होईल. छ २१ जिलकादी झील उत्तरोन श्रीमंत समेततोफ-
खाना खारवे ताा रेवाडी येथे येऊन मुकाम केला. आपली भेट लौकरीच होईल.
कलवे राा छ २१ जिलकाद. बहुत काये लिहिणे? लोम कीजे हे विनती.

¶*Samsher Bahadar informs Sakharam Bapu that as directed steps will be taken to collect dues from the province of Ali Bahadur Baloch when Raghunathrao arrives at Rewari.*

No. 198]

[13-8-1757

श्रीशंकर

श्रीमंत राजश्री
गोसावी यांसी

बापू स्वामी

सेवक देवजी ताकपीर कृतानेक दंडवत विनंती उपरी. काल शुक्रवारी
संध्याकाली राजश्री बाबूराव फडनीस यांनी आज्ञा केली जे, तुम्ही गोठसुधा
शाहादडियाजवली जाऊन राहावे आणि राजघाटाची बंदोबस्ती करावी. आम्ही
आज्ञाधारक. ते समई कूच करोन सडेच उभयेता बंधू च्यार घटिका रात्री घाटावरी
येऊन राहिलो. येथील बंदोबस्ती येथाने करितो; परंतु येथून लोणीचा घाट
आडीच तीन कोस आहे. तो घाट मोकला आहे. त्याची बंदोबस्ती नाही. येथे तो
तुमच्या प्रतापे न्यूनता होणार नाही. नावाडा रोहिल्याच्या स्वाधीन पलायेमान
करून जाणार आसला तरी इकडे सामान मातबर असल्या पारपत्य येथे स्थित
होईल. आम्ही तो आपल्या सामर्थे स्वामिसेवा करोन सुचला पदार्थे विनंती
करावी हे खरे. याचा विचार जो कर्तव्य तो करावा. लोणीच्या घाटाची
तजवीज करावी. येथून त्या घाटाची बंदोबस्ती आमच्याने कैसी होईल? पूर्वी
राऊत आपण चौकीस येथे पाठविले होते. त्यासी येक होडी गहूं भरोन दिलीस
जात होती ते चौकीच्या राऊतानी देखिली. येमुनेंत उब्बा घालोन होंडी जबर-
दस्तीने घाटावरी आणिली. हे वर्तमान काल राजश्री बाबूरायासी सुचऊन तेथून
बरकंदाज अणून आजी होडीवरी बसऊन होडी पडपडगंजासी रवाना केली. तेथे
गेलिया मालाचा व होडीचा बंदोबस्त करणे तो करावा. आम्ही येथून राजश्री
बाबूरायासी चिठी लिहून माणसे पाठविली आहेत. आपणासी कलाने. बहुत काये
लिहिणे हे विनंती. श्रावण वद्य १४ शनिवार.

¶*Devji Takpir informs Sakharam Bapu that as instructed he is guarding Rajghat.*

श्री

राजश्री मल्हारजी होलकर
गोसावी यासी

उपरी. गाजदीखान वजीर व अहमदखान याच्या आजी मंगलवारी भेट्या जाल्या. त्यास आलीकडून यावयाची आज्ञा केली आहे. येतील. तुम्हास कलावे म्हणौन लिहिले आसे रा छ ७ जिल्हेज.

¶Malharrao Holkar is informed of the meeting of Ghaziuddin with Ahmadkhan.

पौ छ ७ जिल्हेज

श्री

श्रीमंत राजश्री

दादा

साहेब स्वामीचे सेवेसी

विज्ञापना सेवक शंकराजी माहादेव साा नमस्कार विज्ञापना. येथील कुशल ताा छ १ जिल्हेज पाा बादड स्वामीचे कृपावलोकनेकरून वर्तमान येथास्थित आसे विशेष. साहेबाची आज्ञा घेऊन राजश्री बापूसमागमे आलो. याणी सिकंदराबाज वगैरे च्यार माहाल हवाला केले. प्रस्तुत येथील बंदोबस्त करून श्रीगंगातीरी फरिदाबाज आहे तेथे जाऊन बंदोबस्त करून सिकंदराबाजेस येऊन सेवेसी येऊन सविस्तर वर्तमान निवेदन करू. यानंतर या प्रांती गुजराचा उपद्रव बहुत. त्यास छ ३० जिल्हादी सेडू गुजर याचे तुमाऊपूर व मिरपूर या गांवी स्वारी करून तुमाऊपूर जालून मिरपूरची गढी होती तेथे मोचें लाविले. से पनास माणूस गढीत होते. आहोरात्र जुजले. रात्री पलोन गेले. तेथे सरकारचे ठाणे बसविले. गढी पाडून टाकावी तरी फिरोन गुजर गढी बांधोन परगणियास उपसर्ग देणार. तेथे ठाणे राहिल्यास चड परगणियाचे मध्यभागी सरकारचे उपयोगी आहे. जागीर खानखानाची डासणा परगणा; परंतु गुजर जबरदस्तीने ठाणे घालून बळाऊन बसला जाणोन मेहनत करून सोडविले, याजविसी साहेबापासी कोणी मतलबी गोष्टी विदित करील तरी या प्रकारचे वर्तमान आहे. ठाणे राहिल्या च्यार पाच परगणियास उपयोगी आणि याजखाले दाहा गांव सुटले ते सिबदी खर्चास कार्यास येतील. गावगनाची यादी आलाहिदा पाठविली आहे त्यावरून विदित होईल. डासणा, शाहाणा, सिकंदरा, बारणावद

बनैरे तमाम माहाली गुजर आहेत त्याचे पारपत्य करावे लागेल त्यामुळे सरकारात नालीस होईल जाणोन सेवेसी लिला आहे. सेख आणू पाा खानपूर पाा शाहाणा येथें राहातो. दोनसे राऊत, तीन च्यारसे प्यादे, सामान उतम, मातबर माणूस यास आणून ठेविले. दरमाहा करावा तरी भारी पडतो, याकरिता दोन भाग सरकारचे, तृतीये भाग त्याजला, मवासीचे पारपत्य करून त्यापैकी उत्पन्न होईल. स्वारीसिकारी गुजराचे पारपत्याकरितां केलिया मालपेसबी येईल त्याचा मात्र विभाग त्यास द्यावा. कौली गामचे त्यास प्रयोजन नाही. इतका बखेडा करायाचे प्रयोजन नव्हते परंतु आम्हापासी जमाव आहे तो विदित. जागाजागा स्वार प्यादे ठेविले. समागमे थोडे आहेत. मवासांचे तों पारपत्य केले पाहिजे याकरितां ठेविले. स्वारीसिकारीमुळे सरकारचे काम होऊन त्याचे थोडे बहुत चालेल. त्याचा खर्च तो भारी आहे. परंतु सरकार जोडावे जाणोन राहिला आहे. मासपक्ष बाहेर फिरतो. तो आहेत आंगवर पडे येंसं नाहीं. याउपरी जे आज्ञा होईल त्याप्रमाणे वर्तणूक करूं. आम्ही इकडील कामकाज मनास आणून सेवेसी सत्वरच येतो. विदित होय हे विज्ञप्ति

¶*Shankaraji Mahadev to Raghunathrao, narrating the difficulties created in the province by Sedu Gujar and describing the efforts that the writer made in stopping their activities and capturing their posts.*

No. 201]

[17-8-1757

पौ छ ९ जिल्हंज

श्री

श्रीमंत राजश्री
सेवेसी.

बापू स्वामीचे

पोष्य सदासिव खंडेराव साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा छ १ माहे जिल्हेज पावेतो मुा कसवे बघरा जाणून स्वकीये कुशल लिहीत आसावे विशेष. प्रगणे मजकुरी हैदरनगर गढी आहे. त्यात ठाणे बाहादरखान विलोच्याचे आहे म्हणून लिहिले होते. त्याजवरून साहेबी लिहिले की राजश्री रैनकोपंत यास प्रगणे मजकूरचे बंदोबस्ताविसी सांगितल आहे, हे येऊन बंदोबस्त करून देतील. त्यास राजश्री रैनकोपंत सरंजामसुधा येऊन दोन रोज मुकाम केले, परंतु त्याच्यानी हैदरनगर येथील ठाणे बाहादरखान विलोच याचे ठाणे उठोन न लावले. निघोन हरिद्वारास गेले. ठाणे मजकुराखालीं तीन गाव बदले आहेत. त्याचे जमीदार आम्हास रूजू होऊ देत नाही आणि आम्हासी तो जाबसाला करितो की ठाणे

मजकूरची सनद आणून देतो. तर जोपर्यंत प्रगणे मजकूर येथे बिलोचे मजकुरा(चे) ठाणे आहे तोपर्यंत गावगणा येथील जमीदार वसूल सुरलीतपन देत नाही तर साहेबी काये ती आज्ञा केली पाहिजे. राजश्री जनार्दनराम यासहि पत्र पाठविले होते ते त्याजकडे कासिदावरावर पाठविले. त्याणीहि उतर पाठविले जे तूर्त यावयास आनकूल पडत नाही. राजश्री रैनकोपंत नव्हते आले तेव्हा त्याजपासी सिबंदी प्यादे शंभर होते. त्यासहि आमचा दबावहि होता. फौज येणार येस त्याजला पुरते कलल होते की फौज आल्यावर आपले पारपत्ये होऊन येईल. त्यास फौजच्यान तो काही पारपत्ये जाहाले नाही. आलीकडे त्याणे सिबंदी तीन च्यारसे प्यादे ठेविले आहेत. आम्हापासून येका कोसावर गडी आहे. हा येथून जात नाही तर आमचा येथे टिकावा होत नाही. आम्ही वरचेवर लिहिता म्हणून स्वामीस वार्डट वाटत असेल तर आम्ही सुख लिहीत नाही. दुख करून लिहीत आहो. राजश्री रैनकोपंती हेंदरगाडवात्यापासून घासदाणा रुपये १२५ सवासे वेतले. स्वामीस कलावे म्हणऊन लिहिले आहे. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Sadasiv Khanderao informs Sakharam Bapu that Renakopant instead of capturing Haidarnagar as directed, proceeded to Haridwar. The writer therefore requests the addressee to make arrangements to capture it and thus make it easy to collect dues from the province.

No. 202]

[25-8-1757]

श्री

श्रीमंत राजश्री
सेवेसी

बापू स्वामीचे

पोष्ये गोपाळराव गणेश कृतानेक सांग विनंती उपरी. येथील कुशल ता ९ माह जिल्हेज मुकाम जाजमऊ आपले कृपेकरून येथास्थित जाणऊन स्वकीये कुशललेखन करित गेले पाहिजे विशेष. स्वामीकडील वर्तमान सांप्रत कलत नाही तेणेकरून चित सोद्विग्र आह. तरी कृपा करून लिहिले पाहिजे. आम्हाकडील वर्तमान पूर्वी छ ५ रोजी मुजरत जोडी आपल्याकडे पाठविली त्याजबरोबर सविस्तर वर्तमान लिहिले आहे त्याजवरून विदित होईल. नवाब सुजातदोला आपणाकडे यावयासी सिध जाला आहे. त्यास सांप्रत श्रीमंत राजश्री दादासाहेबांचे पत्र आले; त्यांत मजकूर कीं प्रस्तुत घेऊन न येणे. च्यार दिवस जावसालावरी घालोन दिवस काढणे तो आम्ही दिलीस गेल्यानंतर तुम्हास लेहू

त्याप्रमाणे कार्य करणे. त्यास नवावाने तो करार केला आहे. पुढे आलिबेग-
खानास रवाना करून मागाहून आम्ही कूच करितो त्याप्रा करार करून आम्ही
निघोन मुकाममजकुरी आलो तो मागून आलिबेगखान कूच करून मोहनेस
आला. दो चव रोजानी येथे येतील. आमची त्यांची भेटी जालियानंतर
दिलीकडे येईल. नवावास आम्ही विचाराखाले घालोन च्यार दिवस लांबणीखाले
घालितो यैसे कारिता आलाच तरी घेऊन येऊं. आम्हीहि जाजमऊ परगणियात
नव्या दाहा वीस गव्या बदल्या आहेत त्याचे पारपत्य करितो आणि दसरा जालि-
यानंतर सत्तरीच स्वार होऊन सेवेसी येतो. श्रीमंतानी आज्ञापत्र पाठविले की
रसद इकडे देणे, पुण्यास न देणे, त्यावरून तरतूद करून काही भरण पाठवितो;
मागाहून मी येतो. पण येदा हगामामुळे सरकारात तीन लाख रुपये फाजील
आहेत व राजश्री अंताजीपंत नानास रुपये दिले ते मजुरा येदाचे सालात आले
पाहिजेत व सेवकाचे पतकाची पागेची नालबंदी पाहिजे यैसे आहे; सेवेसी लीा
असे. आज्ञा करणार आपण आहेत. तपसी(ल)च लीा म्हणून रागे भराळ
म्हणून काही ऐवजहि पाठवितो; मग काये आज्ञा करावयाची ते करावी. सेवेसी
श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Gopalrao Ganesh informs Sakharam Bapu that as instructed by
Raghunathrao he is trying to put off his own departure and also that
of Shuja-ud-daula from Jajmau until he (Raghunathrao) arrives at Delhi.
The writer further says that he will utilise the intervening time in capturing
some minor posts.

No. 203]

[8-9-1757

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

महिपतरावजी गोसावी यासी

श्रेहआभिलासी गोपालराव गणेश कृतानेक आसीर्वाद विनंती उपरी. येथील
ता छ २३ जिल्हेज स्वकीये कुशल लेखन करीत गेले पाहिजे विशेष. सांप्रत
आपल्याकडील पत्र येऊन वर्तमान कलत नाही तरी निरंतर पत्री आपले वृत्त
लेखन तोषवीत जावे. आमचे वर्तमान तरी पूर्वी लखनऊचे मुकामीहून पत्र
लिहिले आहे त्यावरून विदित जाले आसेल. नवाव सुजातदौलाची भेटी
जालियावरी आलीबेगखान दिलीस श्रीमंताकडे रवाना केला. आम्ही निरोप
वेऊन माहालात आलो. येथील बंदोबस्त आठा पंधरा दिवसी करून दिलीस

श्रीमंताचे सेवेसी जातो. दरबारी सर्व प्रकारे आपला भर्बसा. कलेल त्या रीतीने साहित्य करावे. वारंवार लिहिणे नलगे. बहुत काये लािा. कृपा कीजे हे विनंती.

¶Gopalrao Ganesh informs Mahipatrao Chitnis that Alibeghan has already been sent to Raghunathrao and soon he will also follow suit.

No. 204]

[22-9-1757

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना
स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक त्र्यंबक कृष्ण व जनार्दन राम निा गंगाधर बाजीराव कृतानेक सां नमस्कार विज्ञापना. ताा ल ७ मोहरम सुा अहीखा पा मईनपुरी प्रांत अंतरवेद स्वामीच्या कृपावलोकने वर्तमान येथास्थित आसे विशेष. अंतरवेदीत आल्यावर सविस्तर वर्तमान पूर्वी शेवेसी विनंती लिहिली आहे त्यावरून विदित जाले असेल. सांप्रत आजपर्यंत अंतरवेदीतील दोन तीनशे गढी मवासी हस्तगत जाली; त्यामध्ये काही सरकारी ठाणी ठेविली, काही पाडून टाकिल्या. याप्रमाणे अमल सुरलीत स्वामीच्या प्रतापे अंतरवेदीत होत आहे. फारकरून अमल सुरलीत जाला. काही राहिला आहे तोहि थोडक्याच दिवसांत सुरलीत होईल. विदित असावे. येविसीचा सविस्तर अर्थ राजश्री गोविंद बलाल शेवेसी लिहीत असतील त्यावरून विदित असेल. पथकातील अर्थ आजपर्यंत शंभर माणूस जखमी व मयत वीस पंचवीस याप्रो वर्तमान. पर्जन्यकाल फिरती छावणी लोकास मेहनत भारी पडली. पुगियांत समजावीस भारी निघाली त्याजमुळे नालबंदी कमी पावली. स्वारीत रोजमरा झाडून पावला याजमुळे आदा थोडा जाला. बाकी फार निघत्ये. नेमणूक छावणीस खानगी जाली ते समई कोती जाली. येविसीचा सविस्तर अर्थ पूर्वपत्रां विनंती लिहिलीच आहे त्यावरून ज्याजती यैवजाची सनद गोविंदपंतास खाना जालीच आसेल. हालीहि विनंती ज्याजती यैवज सनद पाठविली पाहिजे म्हणजे लोकांची स्थित राहील. सर्व अर्थ शेवेसी विदित आहे. शेवेसी विदित असावे हे विज्ञापना.

¶Trimbak Krishna and Janardan Ram inform the Peshwa that order has been restored and the Peshwa's supremacy established in the Doab. Janardan Ram was serving Gangadhar Bajirao Retrekar.

हैते करावा. चितास येईल त्यास ठेवावे चितास येईल त्यास दूर करावे इतके पातशाहाच्या चितापासून आहे. बापूजी माहादेव यानीहि पातशाहा बहुत प्रकारें राजी राखोन स्वामीच्या लगामी ठेविला आहे. यांचीहि द्विष्ट स्वामीकार्यावरीच आहे. दुसरे जाणत नाही. मुख्य पठाणावरी लाहोरास वजीर पांचा सातां दिवसीं निघतात (त्या)जबरावर आम्ही हजीर आहों. हे चाकरी त्यांची कीं ज्यापासी पंचवीस तीस हजार फौज असावी, परंतु स्वामीच्या शेवकानें आपल्या जिवाचा संकल्प करून मान्य केली आणि फौजहि पांच सात हजार स्वामीच्या नांवाप्राच जमा करितो. केवल कुंगारपणें राहणार नाहीं. छ १० रबिलोवली पातशाहा वजीर यांची आज्ञा आली कीं मुलाजमत करणें. त्यावरून आधी वजिराच्या घरास गेलो. वजिरानी ताजीम घेऊन बहुत सन्मान केला, मग पातशाहाजवळ नेले. मुलाजमत जाली. पातशाहानी बहुतसी कृपा केली कीं तुम्ही माझे विश्वासुक चाकर. बालाजीराज आमचे बंधु. मजमध्ये व बालाजीराज यामध्ये दोन न जाणावें येसी आज्ञा केली. ती मस्तकीं वंदिली. मग पंचहजारी मनसबदार करून परवाना करविला. साहेबनौबत व अलंमनकारा दिलहा. हती, घोडा, समसे, सिरपेंच, कलगी, वस्त्रें दिलही. साहेबनौबत सर्व सरंजामसुधा सरकारांतून दिलही व अलंमनकारा दिलहा. त्यासमई आम्ही अर्ज केला की हजरत, आम्ही बालाजीरायांचे बारगीर. हजरतनी कृपा करून साहेबनौबत अलंमनकारा पंचहजारी मनसबदार केलें. त्यास जागीर असलिया-खेरीज काय करावे. मजला श्रीमंतच नौबत देतील तेव्हां जागीरहि देवितो म्हणऊन आज्ञा केली व साहेबनौबत व मरातिव आणखी दिलहे. जे मी दिलहे तेंच बालाजीरायानी दिलें. मी व बालाजीराज दोन नाही. येसी आज्ञा केली तेव्हां मस्तकीं वंदून आणिली. पांच रोज रुबरू वाजवावयाचा हुकूम केला. त्याचे आज्ञेप्रमाणें वर्तणूक केली; परंतु आम्ही सरकारचे बारगीर, येकवेळ आग्रह केलाच होता; परंतु त्यांनी मागती वकिलादेखतां दुराग्रह करून दिलही. याची आज्ञा येईल त्याप्रमाणे वर्तणूक करून. स्वामीची सनद सादर जाली तरी नौबत वाजेळ. नाहीतरी पांच रोज पातशाहाच्या हुकुमाप्रमाणे वाजली. पुढें जैसी आज्ञा येईल त्याप्रमाणें वर्तणूक करून. आज्ञाधारक चाकर आहों. आपले चाकरीची तरीफ आपणच लिहावी तरी वेडेपण तूर्तच पदरास येत आहे; परंतु येदा आपल्या जिवाहून आधिकच चाकरी करून कर्जदार होऊन स्वामीचा लौकिक जैसा म्हणावा तैसा राखिला आणि पुढें पठाणावरी लाहोरास चालोन सपाजंगाचे लढाईसहि

सिध आहों याजमुळें पातशाहा वजीर लगामी आहेत. जर कुंगारपणे राहिलों तरी कलतच आहे. पातशाहानी मनसबा आणि जागीर दिल्ली अथवा हरयेक दिल्ले तरी आम्ही बारगीर. स्वामी ठेवितली तैसे राहूं. दिलीस दर स्वारा दरमाहे रोजमरा हो २९ पंचवीस लागतो. सरकारची नेमणूक तरी दर स्वारास दरमाहे रुपये १२ बाराप्रमाणे नेमून दिल्ला. आम्ही सरदारास विनंती (के)ली. की दिल्लीत दर स्वारास निवळ च्यारसे हो बरसास पुर(अपूर्ण)

¶Antaji Mankeshwar to the Peshwa, giving in detail the honours conferred upon him by the Emperor and asking for the Peshwa's permission to accept them.

No. 206]

[27-12-1756

पां छ ७ रबिलावल

श्रीगजानन

श्रीमंत राजश्री बापूसाहेब
स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक कृष्णाजी केशव साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील कुषल ताा छ ९ रबिलाखर मुा कसवे जलसर प्रांत आंतरवेद, स्वामीच्या कृपेकरून सेवकाचे वर्तमान येथास्थित असे विशेष. या प्रांती आलियावर सेवेसी दोन तीन पत्रे पाठविली त्यावरून सर्व श्रुत जाले असेल. काल रविवारी मुकाम मजकुरास आलो. ठाणे जाटाचे होते ते येताच खाले करविले. निशाण स्वामीचे चढविले. वाटेने येतां दताकडील मेवाती स्वार पंनास पाऊणसे कहीवर आले ते निमुद होतांच स्वारी केली, वीस पंचेवीस स्वार मारून घोडी लोकानी अणली. काही पलोन जवळपास ठाणी होती त्यात गेले. स्वामीच्या प्रतापे सर्वांचे पारपत्य होईल. पूर्वी धाकटी अकबराबाद घेतली याविशई विनंती लिहिलीच होती. हाली विनंतीपत्र पावतांच कृपा करून दोनी माहालांच्या सनदा पाठवाव्या. खर्चायासहि मागाहून हुंडी करून सेवेसी पावत्या करितो. कार्यानिमित्त पंधरा दिवस लाग लागोन ठेविला होता तेव्हा सत्वर कार्य होऊन आले. पुढे आणिक कितेक कार्यांचे सूचनेत आहो. स्वामीचा आज्ञेचा मार्ग लक्षितो. सर्व स्वामीच्या प्रतापे होऊन येईल. सेवक पदरचा उमेदवार आहे की सेवा करून ऊर्जित करणार स्वामी समर्थ आहेत हे विज्ञाति.

¶Krishnaji Keshav reports to Sakharam Babu having captured Jalesar from the Jats.

१ छ ५ रबिलाखरचें पत्र छ ७ रबिलावली मिळणें शक्य नाहीं; तेव्हां पैवस्ती ७ रबिलाखर पाहिजे.

श्रीशंकर

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

सखारामपंत बापू स्वामीचे सेवेसी

पोष्य विस्वासारव लक्ष्मण कृतानेक सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील क्षेम ताा मार्गसीर्ष शुद्ध ८ जाणौन स्वकीये कुशल लेखनाज्ञा करीत गेले पाहिजे विशेष. यैलीकडे पत्र येऊन वर्तमान कळत नाही, येणेकरिता चित सापेक्ष आहे; तरी निरंतर पत्रासृते तोषवीत आसावे. यानंतर आपले येणे दिलीस सार्वभौमाकडे पुढें जाले. श्रीमंत री दादासाहेब जयेनगर प्रांते आले म्हणून यैकून संतोषाच्या कोटी जाहाल्या. वजीर आपल्या आगमनाच्या आवाईनेच दहशत खाऊन भयाभीत होऊन वुनगे व निसवतीचे लोकाचे कविले बराबर कतवार फार होते फौज पंधरा वीस हजार होती, परंतु बहुतच जलद दाहा बारा कोसाच्या मोठाल्या मजली करून दरकूच मथुरेवरून आंतर्वेदीतून इटावियाचे रस्त्याने सरकारची जागा सिकंदरा * * या दोनी माहाल री गोविंदपंताकडील व आम्हाकडील पा शापूर वगैरे या मार्गे जाजमऊच्या घाटे गंगा उतरावयासी आला. तीन चार मोकाम करून सर्व सांभाळून तोफखानासमेत गगापार उतरोन गेला. बलवंतसिंग कासीचा राजा याजवरी जाऊन त्याजपासून पैका पेसजीचा मातबर येणें तो घ्यावा या मनसबेत आहे. बातमी सेवेसी कळावी म्हणून लािा असे. पायेमलींत आंतरवेदीतील आमची निा जागां तीन मोकाम जाले यामुलें फार खराबी जाली. खरीब लुटले गेले. रबी पायेमलींत आली यामुले नुकसान जालें. जुंजरूसीस शाहणे माणूस गांव व गाव पाठविले आहेत ते पाहून आलेवरी रयेतीचे समाधान करावयाचे ते करून पुनः आबादी करूं. आकल्पित विघ्न आले त्यास उपाये नाही. वरकड या प्रांतीचे वर्तमान येथास्थित असे. श्रीमंती पुण्याहून कृपाळू होऊन सनदा व सिरपाव व सुदामदप्रा बहुमान चौकडा तीर्थश्वरूप री नारोपंत नाना यांच्या विद्यमाने पाठविला तो पावोन मस्तकी वंदोन सनाथ जालों. आमची निरवणूक तीर्थरूपी सर्व श्रीमंताचे चेरणासी केली आहे तेच कृपापूर्वक पाळण करीतील. सर्व प्रकारं आश्रय श्रीमंताचे चरणाचा आहे. सांप्रत आपले आगमन या प्रांते जाले आहे. आम्हावरी ममता धरून वडीलपणे सांभाळ करावयासी आविस्मर आसावे. कितेक वर्तमान वी रामभटजी सेवेसी निवेदितील त्याजवरून विदित होईल. री रंगरावयासी श्रीमंत री दादासाहेबाची आज्ञेपत्रे येक दोन वेळा आली त्याजवरून निकडीचा

आज्ञासकेत जाणून दी चौ रोजा स्वार होऊन दरमजल त्या प्रांते येत आसेत. दर्शनांती सविस्तर निवेदितील. खरिफाचा हंगाम जागजागां मामलतीचा बंदबस्त आंतवेंदसुधा करून आपले येणे सनिध जालिया आझेप्रा दर्शनास येऊं. सदैव स्वामीच्या दर्शनाचा हेतू लागला आहे. योग घडोन येईल तो सुदीन. आम्हा-योग्य काम व रिजेचा आर्थ लिहावा तेणेप्रां चाकरीस आंतर होणार नाही. आम्ही आपले पदरीचे आसो. विस्तरे विनंती काये लिहावी. आश्रई भूतांचे पाळग्रहण करून ऊजित करणार आपण आहेत. सदैव कुशलार्थ लिहून संतो-षवीत असवे. आम्ही आपले पदरचे असो. कृपालोभ असो दीचे हे विनंती.

सेवसी राधो पुरुषोत्तम कृतानेक सां नमस्कार विनंती. ल्हा परिसोन चिरंजीव री रावजीवरी कृपा करीत आसावी. सर्व प्रकारं पदरीचे आसो. कृपा लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶Vishvasrao Lakshman writes to Sakharam Bapu that the Vazir on learning that a Maratha army was advancing upon Delhi left the place and fled beyond the Ganges. The writer says he would meet the addressee immediately after restoring order in his district of Shapur.

No. 208]

[1757?

श्री

सेवसी विनती उपरी. काली आम्ही तीन कोस पुढे आलो. आजी खान-पुरावरी जातो. आजी स्वामीची आमची तफावत पाच सात कोस पडेल. राा जनार्दन रामास वरचेवरी ल्याहावे की मेरटचे ठाणे कायेम होये तोवरी आंताजीपंताजवल राहावे. जरूर ल्याहावे. राा मुरारपंत व त्रिबकपंतास सत्वर पाठवणे. राजे नागर यानी वकील आपला पाठविला की आम्हास निरोप देवणे आपण जातो. तुम्ही मुळकाची जपत्ती करिता, आमची सला नाही. वजिराची सला नाही. जेव्हा वजिराच्या आमच्या इतल्याखेरीज कारभार जाला तेव्हा आम्ही काशास राहावे ? तेव्हा बहुता प्रकारे समाधान करून लिहिले व सांगितले की तूर्त आमचा तुमचा वैरी नजीबखान आहे. त्याने सर्व जागा दाबिली आहे. त्या जागियास खाली करून सरकारचा आमल करून मग वजीर आलियाउपरी तुमचे विचारे जैसे करणे तैसे करून. वजिराची सोये करून तुमच्या पोटाची सोये करून. आम्ही आपली करून जैसे बहुता प्रकारे सांगितलेच आहे. स्वामीनीहि बहुत समाधान करून जाऊ न द्यावे. येक दिवस त्याचे डेरियास

जरूर जावें. बहुमान जरूर राखावा. रूपराम कटाराहि निरोपास येईल त्याजबाा कारकून दिलहा आहे. त्यास जी कलमे त्याजकडे आहेत ती सर्व राा तात्यासी रुजू करून दिलही आहेत. दफ्तरी यादी आहे. स्वामीनी त्यास सांगावे. वरकड जे सांगणे ते सांगावे. बालाजी गोविंदास काहीतन्ही फौज देऊन वाटे लावावे म्हणजे त्याची उबरी राहील ; नाहीतरी माणूसपण राहत नाही. जरूर थोडी बहुत तन्ही द्यावी. त्रिबकराऊ, धोडोपंत यांसहि दोन महिने राहावयाचे करावे. बालाजीपंताची त्याची गाठ घालून द्यावी. बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶Antaji Mankeshwar writes that Raja Nagar was unwilling that affairs should be conducted in defiance of the wishes of the Vazir his master, but had been prevailed upon to stay, being assured that all would be put right after the capture of the posts held by their common foe, Najib Khan.

No. 209]

[December 1757]

श्री

श्रीमंत राजश्री खुनाथपंत
दादा यांप्रति

श्रीवाराणशीहून वासुदेव दीक्षित अशीर्वाद उपरी. येथील क्षेम जाणोन स्वकिये कुशल लीहावयाशि आज्ञा केली पाहीजे विशेष. राजश्री राजे बलीवंड सींह यांनी श्रीक्षेत्राचें पालन पंधरा वर्षे जसें केलें ऐसें मागें कोणी न केलें. पुढेंही होइल. त्यास हे सळळ तुम्हाकडे वजीरानें परवाणें करून दिल्ले. राजास लिहीत असे. वरचेवर पंचवीस पत्रें दाखविलीं जे अमल न देणें. त्यामध्ये यांचा किमपि अन्याय नाही. त्याचें लीहीलें न करी तर प्रस्तुत याजवरच दंगा करणार. यामुळें अमल न दिलहा. परंतु यांस सांगितले जे तुम्हीं युक्तीयुक्तिचा वाटेनें सर्व होईल. त्यास त्यांजकडुनहि ही उतावळी जाहाली. बरें जे बरें वाईट जाहालें तें आपण क्षमा करावी. तेथील सळाळाचें संरक्षण करावें. यामध्ये तुम्हासही यश आहे. आतां वजीर या प्रांतास येतो प्रयागी घरोघर चौक्या लाहान थोर यांचा येथे बसउन लुट आरंभीली आहे. या सळाळावर मोठा दांत आहे. ती राजाचा चितांत जे आजपर्यंत हें सळळ रक्षण केले. आतां काय उपाय करावा ? लोक सर्व भयाभित आहेत. येथे वेक गंगा प्रार्थवी. दुसरा उपाय नाही तर तुमचें येथें सत्वर याच्या मागुन येणे होईल तर बरें. नाहीतर

+ सर्व पत्र बालबोर्षींत.

दाहा पंधर सहस्र स्वार व येक सरदार पत्रदर्शनें पाठउन देणें. ते नजीक आले म्हणजे राजासही पांच सात हजार स्वार घेउन तुम्हास सामील होतील. यांची तुमची भेटी जाहालीयावर जी आज्ञा कराल त्यास हे सीघ्र अहित परंतु हें स्थळाचें रक्षण करावें. राजाचेंही रक्षण करावें. दीगांतरी आपली कीर्ति होईल. येथील लोकांस कोटे जावयास स्थळ नाही. कदाश्चित् उपद्रव जाहाला तर लेंकरेवाळे घेऊन गंगाप्रवेश करीतिल. दुसरा उपाय नाही. राजाची बरी वाइट कीर्तीक गोष्टि तुम्हास कोणी सांगतील व सांगितल्या असतील तर चीत्तामध्ये न आणावें. हा अनन्यभावं आपले पायांची जोडी इच्छीतो. त्याचें आमचें सभाषण जाहालें. त्यास यास हाती धरील्याने पुढेही बहुत कार्याचा आहे. शतां पत्री ठाई हे पत्र लीहीलें आहे तर सत्वर आपले येणे हाडल तर उत्तम. नाहीतर पत्रदर्शने फौज रवाणा करणें. पुढें उत्तर या पत्राचें पाठवणें. जेथें म्हणाल तेथें हे येऊन सामील होतील. राजश्री मल्हारजीचा चितांत विक्षेप बहुत आहे. ते तुम्हास सांगतील तर हा समय विक्षेपाचा नाही हो. तुम्हाकडेच येतील तेव्हां जें होणें तें होइल. राजाहीं आपली अर्जी पाठविली आहे त्याजवरून कळेल. सुज्ञाप्रति बहुत काय लिहीणें हे आशिर्वाद.

¶*Vasudev Dikshit proposes to Raghunathrao to come to Benares and protect the city and its ruler Balavantsing whom he reports to be entirely loyal to the Peshwa. Dikshit reports that the Vazir was trying to take possession of Benares, which the Peshwa must prevent on the ground of religion. (Balavantsing became independent about the year 1754 and ruled up to 1770.)*

No. 210]

[1757

श्री

पुा राजश्री बापू स्वामीचे सेवेसी.

विनंती उपरी. आम्ही स्वामीचे आज्ञेप्रों द्रकूच पुढें गेलों. आपण रुपराम कटारे यांस निरोप देतील. यैशास रुपरामाचा आमचा भाऊपणा श्रेंह आहे. त्यांकडे आमचीं कामें बहुत अहित, ते स्वामीस सांगत नाही व सांगतां येत नाही, ते आम्ही समजोन घेऊन; व दिढा लाखाचा हवाला व पेशजीची बाकी आमची येणे त्याबिसीहि स्वामीस विनंती करीत नाही, ते आम्ही समजोन घेऊन. परंतु येते समई स्वामीस विनंती केलीच आहे कीं पा जलालीचा वसूल निवल रुपये २६९०० साडे सवीस हजार घेतले अहित ते त्यांसीं रुजू केले अहित ते आपणास मजुरा घ्यावे. याखेरीज हतीबाा पंधरा हजार हा व जैनगरबाबत

दाहा हजार येकूण पंचवीस हजार हा बलेंच वेऊन बसला आहे. येकूण साडे येकावन हजार हो रुपरामाकडे तूर्त येणे. त्यास आपण त्याचे भिडेने हा जाब-साल ठेऊन निरोप देतील तरी सदरहू हा सरकारातून आम्ही मजुरा वेऊं. किरकोळी कामे स्वामीस सांगतां येत नाहींत व सांगत नाही परंतु दो कळमांची विनंती केलीच आहे. परिछिन सरकारचे रुपये बुडतील याकरितां हो बेमुखात रुपरामापासून घ्यावे. यांचा जाबसाल काही घालमेलीचा नाही. येसिकरितां समागमे आसिला तरी गुता नाहीं. गोहदकराविसी काही श्रीमंत दादास आपण रुपरामाचे भिडेने न ल्याहावे हे विनंती.

¶Vithal Shivdev writes to Sakharam Bapu that moneys to the amount of fifty thousand rupees are due from Ruparam Katore who should be made to pay them immediately.

No. 211]

[1757?

श्रीमोरया

शेवेसी विज्ञापना. स्वामीनी रविवारचे पत्र पाठविले ते पावले व सोमवारचेहि पत्र मंगळवारी पावले. येसियासी आम्ही आज्ञांकित शेवक. आज्ञेखेरीज नाही. सारांस गोष्टी स्वामीनी प्रिथ्वीवल्यांकित येश संपादिले ते जतन करून सर्वांनी संतोषे खाव्दाचे पाये पाहावे म्हणिजे उत्तम गोष्टी आहे. राजश्री सुवेदार साहेब स्वामीचे आज्ञेखेरीज नाहीत. सर्व विस्तार राजश्री सखारामपंत बापूनी लिला आहे त्यावरून विदित होईल. दिवस सनिध आले. उपयोगी मनसबा करणें. स्वामी समर्थ आहेत. शेवेसी श्रुत हांये हे विज्ञाति.

¶Gangadhar Yeshwant to Raghunathrao, expressing his utmost willingness to carry out the latter's orders.

No. 212]

[About July 1757

श्रीसांय

मैल्हारजी होलकर यास पत्र की तुम्हास बरे वाटत (नाही) हें वारंवार ऐकोन चितांस वारंवार दुःख होते यास्तव आपणास पाहावयास रंग जोसी, बापूभट पुराणिक पाठविले आहेत. आपण सत्वर आलियावरी बहुत उपयोग आहेत. आम्हीच येणार होतो परंतु ओडसे दतिये येथील खंडणी तुम्हीच केली होती तिचे

वसुलास गुंतलो. सेवटी वसूलहि न जाहाला. च्यार हती, घोडे, जवाहीर, सोने, रुपे ऐसे मात्र पाऊण लक्षाचे वेतले. पंचवीस हजाराची सेव्याची निशा केली आहे. येतील तेव्हा खरे. दतियाकडील थोडा बहुत वसूल येणार येईल तेव्हा खरे. आपणास कलावे. येणे प्रा पत्र देणे.

¶*Raghunathrao makes inquiries about Malharrao Halkar's health and describes him his activities in Orcha and Datia.*

No. 213]

[About July 1757

श्री

सेवेसी विज्ञापना. राजश्री विठलराव सिवदेव यांची चिठी आली तीच बजिनस सेवेसी पाठविली आहे. व बोडशाहून राज्याकडून मुहूर्ताचे पत्र आले आहे तेहि पाठविले असे त्यावरून ध्यानास येईल. सारांश आजच राज्याने येणे; गुता नव्हतासा वाटत होते, परंतु मुहूर्तामुलेच आज येणे राहिले. उदैक येतील. उद्याचा दिवस मुकाम करणे प्राप्त जाले. बोडसेवाले जोतिष्याचे रीतीने रदवदली करितात म्हणोन आजच बोडता न ये; कलावे. सिधाचा सेटीचा कारकून आला तोहि रवाना केला आहे. स्वामीचे प्रतापे सर्व येथास्तित घडोन येईल. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*The writer refers to the negotiations started with the Raja of Orcha.*

No. 214]

[1770

(पहिला बंद गाहाळ)

करावा. दाहा लाख हा घ्यावे. इतके आल्याने काही काम होईल व रोहिले गंगापार याजवरहि दबाव बसेल असे समजोन करावयाचे केले. त्यास किसनसिंग येथून गेला. त्यास दिवसगत लागली. आणखी सरदारांकडे येक येक वकील बोलतच आहे. त्यात परस्परे उभयेपक्षी सर्वांचे मते आपल्या हातून व्हावे ही इच्छा जाणून किसनसिंग लबाड याचे हातून सिधीस जात नाही असे निश्चयांत आले. इतकियात तो डिगेहून निघोन मथुरेस आला. पत्रहि आले. बरोबर भगवंतराव सरकारचा वकील आला; परंतु याणेहि परिणाम नाही असे सर्वांचे मते

ठरोन महासिंग मुनसी यास आणावा, त्याचे हातून जे करणें ते करावे, असे सरदाराचे सर्वांचे विचारे जाहाले. त्यावरून त्यास आणावयास येथून कृष्णाजी गणेश परकाले व सरदाराचे दोन कारकून पाठविले आहेत. बरोबर जाटाकडील सुखानंदमिश्र होता तोहि गेला आहे. मुख्यार्थ तूर्त दाहालाख हो घ्यावे, पंधरा दोन महिनेयानी साहकारी निशा द्यावीसी होती तेहि राहून पंधरापैकी दरमाहा पावणेच्यारप्रमाणे त्याणीच द्यावे. साडेसात फाल्गुन मासी द्यावे; याप्रमाणे कबूल करून दाहा तूर्त द्यावे. पुढे करारप्रमाणे निभावल्यास सख्ख; नाही तर सहजेच विवाड आहे. दरसालचे अकरा लक्ष हो सन ईहिदेपासून पासष्टखेरीज देत जावे असा पहिला करार जाला होता, तोहि आलीकडे पासष्ट ती वर्षीत फिटत तोपर्यंत दरसाल देऊ नये असे जाले तेहि मान्य केले. रणजितसिंगास पंचवीस लक्षांची जागीर द्यावी ते विसाची केली. इतकेहि करून सेवटास जाईलसी दिसत नाही. इतके लांबणीवर पडावयास मामलत न होता आंतरवेदीत आले. गंगा येमुना यास पाणी न आले तोपर्यंत बोलत होते. दोनी गंगा भरल्यावर जाबस्वाल लांबणीवर पडिला. गंगापारचे रोहिले पठाण पहिले मुलूक सोडावा, पैका मागो नये, वरकड पाणिपत वगैरे दावे असतील ते माफ करावे असे सूत्र सिंदे याजकडे होते. त्यावरून येथून सरकारचा येक कारकून नारायणराव मुनसी याचा भाऊ व सिंदे याजकडील बालाराव व होलकराकडील बासुदेव संभाजी गंगापार पाठविले. त्याची भेट जाली. आहंमदखान पठाण फरोकाबादेस आहे, परंतु तिचे येकसूत्र होते. त्यास वकील गेलियावर कोणीकडून चढ बसिला तो न कले; परंतु चढोनच मुलूक सोडावयाची गोष्ट बदले. आम्ही सिपाई मुलूक सोडीत नाहीं, पांच सात लाख हो करार करून मामलत करावी. पुढे मोठे मनसबे करावे. आपण फौजेनिसी चाकरीस हाजर आहो. नजीब-खानाकडे मेरठ वगैरे मुलूक आहे तो घेत नाहीं आम्हाजवलच कां मागता ! त्यावरून वकील उठोन आणिले. त्यांची फौजहि आलीकडे आंतरवेदीत आली होती. त्यास आमदखान फरोकाबादवाला याचे व हफीज रहमतखान व दुंदेखान रोहिले याचा विवाड जाला. रोहिले यानी फरोकाबादचे दोनच्यार गांव मारिले. फौजहि कांही गंगापार नेली. कांही जागां जागां ठाण्यांतून आहे. तिचे येक जाले होते ते बिघडले त्यावरून अमंदखान याणी आपला विचार करून आपणां-कडे माहाल आहेत ते सलुखाने सोडून देऊन श्रेंह करावा या विचारे वकील येथे पाठविले आहेत. मुलूक सोडावा असी बातमी आली व गणेश विठ्ठल, बाबुराव हेरि पंचवीस कोस पुढे आहेत त्याजवलहि बोलिले. त्याणी येथे लिहिले.

वकील पा. परंतु वकीलाची भेट जालियावर पाहातां मुलूक सुप्रवृत्तीने सोडावासे दिसत नाहीं. येथे आलियावर विघडले. जो मनसबा योजावा त्यास येकाचा चढ बसतच आहे. सेवटास कसे जाईल पाहावे. सारे रांगडे जाटाचे मामलतीकडे पाहात आहेत. अंतस्ते सारे येक जाले आहेत. इकडे सलुखाचे बोलतच आहेत. अशांत बनल्यास सारे येकत्र होऊन जुंज करावे असाहि मजकूर आहे. यास्तव तूर्त जाटासी सलूख करून अंतरवेद पहिली रोहिले यापासून सोडून घेऊन मग जाटाचे पाठीस लागावे असे योजिले आहे. सेवटास जाईल तेव्हा खरे. गुढगे बहुत आहेत. जाहाल्यास पैका थोडाबहुत येऊन पोटास मिलेल. लोकांचे प्रारब्ध पाहावे. नजीबखान समागमे आहेत. सिंदियाचे त्याचे ठीक नाहीं. होलकर दरोबस्त त्याचे लगामी, तेव्हां हेहि आहेत. आजपर्यंत त्याचाच मनसबा फारसा आइकिला नव्हता. आतां चौकडून सारे मनसबे फसले. कोठे जावयास जागा नाहीं. खर्चास नाही जाणून त्याचे आइकणे प्राप्त जाले. जाटाची मामलत जाल्यास करावी. न होई तर फौज दिलीस उतरून जाटाचे मुलकात धामधूम करावी त्यावरून सरकारचे आनंदराव गणे (अपूर्ण)

¶The letter reports affairs in the Doab and advises that an expedition be dispatched against the Rohillas.

No. 215]

[25-2-1756

पौ ७ २९ जाखर

श्री

राजश्री जनार्दनपंत बाबा

गोसावी यासी

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलकृत राजमान्य श्री मानाजी पायगुडे दंडवत विज्ञापना. येथील कुशल ता ७ २४ राखरपावेतो मुा कुराजाहानाबाद प्रांत अंतरवेद वर्तमान यथास्थित असे विशेष. बहुत दिवस जाहाले परंतु आपणाकडून पत्र येऊन सेवकाचा सांभाल होत नाही तरी ऐसे नसावे. सदैव पत्र पाठऊन सांभाल करावा. कुराजाहानाबाद येथील सुभा दूर करून श्रीमंत राजश्री दादासाहेब याणी पातशाहाची सनद घेऊन गोविंद बलाल याजकडे मामलत सांगितली. बकरुलखान याणे सनद न मानून सवा महिनापर्यंत युध्य केले. राजश्री गंगाधर

+ जमादिलाबल असावे कारण शुद्ध माव शुद्ध त्रयोदशीस झालें त्यानंतर पत्र लिहिले गेले.

बाजीराव याजकडील व आम्हाकडील पथक व गोविदपत ऐसे मिलोन युध्य करून आविधाची फौज बुडविली. माघ शुद्ध त्रयोदसीस जरारा तोफखाना सोडून गगापार पलीन गेला. युध्याचा सविस्तर अर्थ श्रीमंताचे पत्री लिहिला आहे त्याजवरून कलेल. बहुत काय लिहिणे कृपालोभ असो दीजे हे विनंती.

¶*Manaji Paygude reports to Janardanpant the defeat of Bakarullakhan and the subsequent occupation of Kurajahanabad by Govind Ballal.*

No. 216]

[10-4-1758

पौ छ ३ सवाल

श्री

सेवेसी विनंती. सेवक महिपतराव लक्ष्मण कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ता छ ३ सवाल मुा बारखेडे नजीक भूपाल येथे येथास्थित असे. यानंतर छ २९ रमजानचे आज्ञापत्र सादर जाले; तेथे आज्ञा जे भूपालवाल्याच्या तालुक्यांत फौज आहे, त्यासी राणांत दाणादुणा आहे, तो आणावयाचा तो आणितच आहांत. परंतु गावखेडियास उपद्रव होऊ नये, गुरू ढोर आणू नये गांव नासू नयेत, निक्षूण ताकीद करावी, म्हणोन पत्री आज्ञा; त्यास आज्ञेप्रमाणे लोकास ताकीद केली आहे. सिवारातीलच दाणा वैरण आणितात, गांव खेडी तमाम उज्याड आहेत. कोण्ही जालणार नाहीत. आज्ञेप्रमाणे वर्तणूक होईल. भूपालवाल्याचे वकील येथे होते त्यास हुजूर कारभार पटला, यास्तव आजी छ मजकुरी उठोन गेले. आम्ही फौजसुधा येथे कितेक दिवस आसावे. हुजूर यावयाची आज्ञा जाली तर हुजूर येऊ; नाही तर आरते-परते दाहावीस कोस तल टाकले (?) जाऊ, येविशीची आज्ञा करणार स्वामी समर्थ आहेत. स्वारीत रुपया काही मिळाला नाही. बिलंदखानास आठा हजारांची वरात दिल्ली आहे. नित्य खर्चावीण हैराण आहेत. येथे तो पैसा मिळत नाही. छुटीवर मजकूर आहे. दुसरे गाडदी आहेत त्यासहि पोटास नाही. आज्ञा होईल तर हुजूर सेवेसी पाठवीन. दरमाहाकरी सिलेदार आहेत त्यासहि रोजमरा घावा लागतो. चांदरात आली. येविशी आज्ञा करणार स्वामी समर्थ आहेत. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Mahipat Lakshman Panse reports to the Peshwa the condition of affairs near Bhopal whither he had gone for the purpose of collecting supplies.*

श्री

सेवेसी विनंती. सेवक महिपतराव लक्ष्मण कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ता छ ४ सवाल भानुवासर त्रितीये प्रहर मुा हणमती नजीक देवीपुरा येथे यथास्थित असे. यानंतर अजी छ मजकुरी आज्ञापत्र सादर जाले, तेथे आज्ञा जे भूपालवाल्यांची मामलत जाली. इतक्यावर त्याच्या मुलकास उपसर्ग घावयासी कामास न ये. तुम्ही फौजमुद्रा उठोन लस्करात येणे म्हणोन आज्ञा. त्याजरून पत्र येताच कूच आठा कोसाचे करून राजश्री विठल सिवदेव याचे कारकुनानी मार्ग दाखविला, त्या मार्गे मुकाम मजकुरास येऊन दाखल जालो. उदईक लस्करात येऊ. अजीच येत होतो. परंतु मजल लांब पडली; यास्तव येथे मुकाम केला. सेवेसी श्रुत होय. उदईक लस्कराचे कूच होणार किवा मुकाम होणार येविसीची आज्ञा सेवकास जाली पाहिजे हे विज्ञापना.

¶Mahipatrao Lakshman Panse reports his transactions at Bhopal.

पौ छ १८ रमजान

श्रीरामचंद्र

श्रीमंत राजश्री नाना स्वामीचे सेवेसी

सेवक हरि रघुनाथ भिडे कृतानेक सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता चैत्र शुभ १३ मुा लाहोर नदी यैरावती तीरी अनंदरूप जाणून स्वर्काये स्वानंदलेखनाज्ञा करीत गेले पाहिजे. यानंतर दोन च्यार पत्रे पूर्वी सेवसी पाठविली परंतु येकहि न आले. याजकरिता चित सापेक्षित असे. तरी थैसे न करिता सदैव अलिया माणसाबाा कृपापत्री सांभाल करीत असावे विशेष. श्रीमंत साहेबी आबदूल संमदखान सरहंदेत होता त्याचे पारपत्य करून मुलूक प्रा मजकूर व दुबब दोन्ही तालुके आदिनबेग मोगल याजकड खंडणी ठराऊन त्याचे स्वाधीन केले. तदुतर मजल दरमजल ज्याहानखान आबदालीचे पुत्रासहवर्तमान लाहुरी विसा हजार फौजनसी होता त्याजकड चालिले. तेव्हा विपाशा नदीतिरीहून सव्वा फौजा मानाजी पायगुडे व गंगाधर बाजीराव व गोपालराव गणेश पुढे रवाना केले. यासी त्याणी येऊन मारनेलेसी गाठ घातली तेव्हा तो घाबरा होऊन आपले बुणगे व तोफखाना वगैरे कितीक फौज मागे टाकून सडा ती चौ हजाराफौजेनसी चिनाव नदीपार

उतरोन जीव रक्षणमुळे पळाला. आपले फौजेने नदीपरियंत पाठिलाग करून सर्व फौज तोफखा(ना)देखील छुटिला. पुढे चिनाव पार व्हावे तरी नदीस (पाणी) फार. उपाये नाही म्हणून राहिले नाही; तरी तोहि छुटला जाता. भगवंते रक्षिला. येरवी श्रीमंत साहेबाचा प्रताप इकड बहुत विस्तार पावला. त्याचा विस्तार त्याहावासा नाही. ज्याहानखान व तयेंमूरशा सलाबतीनेच पळाले. इतकियाने या प्रांती वर्तमान हिंदुस्थान रजवाड व दिली व जाट वगैरे याजवरी सलाबत भारी पडली. दक्षणी फौज पहिले दिलीआलाकड आली नवती ते चिनाव नदीपरियंत पोहचली. चिनाविस पाणी थोडे आसते तरी आटकपरियंत जाती. सहात (?) मात्र आट(क) पार होऊन गेली. पुढे पूल बांधोन फौजा जाव्या त्यास आटकाव भारी पडेल मग छावणीस मूळ जाले. छावणी दूरदेसी करता न ये. त्याहीवरी लोक कष्टी होतात. येसे आसोन ॥ सहसा विदधीत न क्रिया ॥ म्हणौन लाहूर प्रांतीचा बंदीबस्त करून श्रीमंत साहेब देशोदेशे माघारे फिरतीलसे दिसते. याहीवरी भगवतसता प्रमाण. जाले वर्तमान सेवेसी लिहील. होईल ते लेहून पाठऊ. बहुत काय लिहिणे ? कृपा लोभाची वृधि कीजे हे विनती.

राजश्री लक्षुमणपंत कुंटे व माहादाजीपंत खरे यासी नमस्कार. कृपा कीजे हे विनती.

राजश्री नारोपंत दिवेकर व लक्षुमणपंत देसमुख व पाडुरगपंत कापसे यासी नमस्कार. कृपा आसो दीजे हे विनती. पाडुरगपंत कापसे कोठे आहे ते लिहून पाठविले पा हे विनती.

राजश्री हरीपंत फडके व नारोपंत यासी नमस्कार. समस्त इष्टमित्रास नमस्कार सांगणे हे विनती.

श्रीमंत राजश्री विश्वासराव साहेबाचे पत्र स्वामीनी प्रविष्ट केले पाहिजे हे विनती.

¶*Hari Raghunath Bhide sends Nana Fadnis a detailed report of the activities of Raghunathrao in the Punjab. After advancing upon Sirhind he defeated Abdul Samadkhan and appointed Adinabeg to the district. He then proceeded to Lahore where he was met by the Abdali's forces under his son Taimurshah and Jahankhan. The battle that ensued ended in the complete route of the Abdali's army which fled in great confusion leaving behind its heavy guns. Only the fact that the Chinab was in full flood saved the remnant of the Abdali's forces from complete destruction. Dadasaheb proposes to return to the South after the settlement of the new acquisition. (Hari Bhide, the writer, was later a devoted follower of Raghunathrao).*

श्रीकृष्णौजयेतो

श्रीमंत माहाराज धर्मधुरंधर
राजश्री बालाजीराव नाना
स्वामी पंडितप्रधान गोसावी
याचे सेवेसी

स्नेहांकित राजा केशवराव व राव बदरीनाथराज कृतानेक नमस्कार विनती उपरी. येथील क्षेम ताा छ १५ साबान मुकाम झांसी जाणून स्वकुशल लेखनआज्ञा केली पाहिजे विशेष. आम्ही दिलीस आबदालीचा उपसर्ग जालिया-ताा आपले धर्मसंरक्षणार्थ सकुटुंब तो दुष्ट येतांच निघोन आलो. मथुरा आगरियावरून नीट झांसी माहाराजाचे राज्य तेथे येऊन राहिलो. माहाराजाही-हि सर्व साहित्य करून आज्ञापत्रे आमचे विषई सर्वास पाठविली त्याजरून संपूर्ण येक वरीसपरियेंत पितापुत्र दोन्ही अग्निहोत्रेकरून सकुटुंब कालक्षेप केला व माहाराजाचे प्रतापवृद्धिचाच आसीर्वादपूर्वक निजध्यास होता त्याप्रमाणेच दक्षणउत्तर सर्वत्र दिगविजये माहाराजाचा पाहिला व मनोरथ पूर्ण जाले. झांसीत राहून तीथें बहुत केली. श्रीप्रयागी माघस्नान संपूर्ण जाले. ब्रह्मावर्ता आदीकरून सर्व तीथें जाली व माहाराजास वरचावरी विनतीपत्रेहि बहुत पाठविली व सर्व वर्तमान लिहिले; परंतु माहाराजास वरचेवरीहि वर्तमान कलतच आहे. तथापि आमचें काम आम्ही करावें. आम्हास पूर्ण कलोन चुकले आहे जे, माहाराजाचा आमल काबूल कंधारवरी व्हावा व समुद्रवल्यांकित पृथिवीचे राज्य माहाराजास व्हावे. येवनाचा आपकर्ष जाल हे हिंदुमात्रास भूषण जाले. आम्ही तो माहाराजाचे पदरचे त्रिपुरुषापासून आहोत. अमचा निर्वाह किती आसेल राहिले आमचेविषई कोणही स्मरण देयास माहाराजाचे दरबारी कोणही दिसत नाही. स्वतः महाराज करतील तितकेच होईल. सर्वज्ञाप्रति विशेष किती लिहावे? पत्रोतर कृपापूर्वक लिहावयास आज्ञा करावी हे विनती. श्रीमंत दादासाहेबापासून सदैव पत्रोतरे पावताती. बहुतच लोभ करिताती हे विनंती.

¶*Raja Keshavrao and his son Badrinath send congratulations to the Peshwa on the splendid achievements of his forces in the North.*

श्री

पुा श्रीमंत राजश्री भाऊसाहेब
स्वामीचे सेवेसी

विज्ञापना यैसीजि श्रीमंत राजश्री दादासाहेब सरदेस गेले. तेथे शहरास मोर्चे लाऊन हला करून शहर घेतले. आबदालीकडील सरदार संमतखान व चंगवाजखान वगैरे सरदेत होतें त्यासी जखमा लागल्या आहेत. त्यासी धरून आणिले आहे. वख्ते भूशणे देऊन आपल्यापासी ठेविले आहेत. श्रीमंताची फत्ते जाली. सरंद शहर लुटून घेतले. पुढे लाहोरियास जाहानखान आहे पळोन जाईल. त्याच्यानेहि श्रीमंतापुढे टिकाव धरवत नाही. संतोषाचे वर्तमान स्वामीस कलवे म्हणून सेवसी लिला आसे. वजीर श्रीमंतासी फारसा येकलास राखितात आणि बहुतच खुशी आहेत. तैसेच श्रीमंतहि श्रेह करितात. राा विठल सिवदेव यासी श्रीमंतानी पटणियासी खाना केले आहेत. त्यासी त्यानी आपल्या मार्गे जावे ते दिलीस येऊन सिकंदरियावर मुकाम केले आहेत आणि शहरच्या बाहेर लूट माडली आहे. पातशाहाचा पुत्र सिकारीस बाहेर गेला होता त्यासी धरून आपल्या लस्करात नेले आहे. याजमुले वजिरानी श्रीमंतास लिहिलें आहे. श्रीमंतानीहि वाईट मानिले. त्यासी विठल सिवदेव यांसी कांही म्हणावे तर त्याजला राा सुभेदार यांची पाठ आहे. याजकरिता श्रीमंतानी गोष्ट चितात ठेविली, त्यामुले वजीर श्रमी बहुत आहेत. श्रीमंतासी व वजिरासी श्रेह फार आहे. श्रीमंतासी जीवप्राणे भाऊपणा केला याजमुले त्याची आदावत सुभेदार व विठलपंत करितात. म्हणतात जे आमचा पक्ष सोडून तिकडील पक्ष कां धरिला? याजमुले आदावत करितात. श्रीमंत वजिरासी बहुत श्रेह राखितात. वजिराची पत्रे स्वामीस आहेत. स्वामीनीहि त्याची उत्तरे बहुत प्रकारे संतोशाची पाठवावी. त्यामवे सेवकाची मालुमात फारसी ल्याहावी. त्याच्या पत्राची नकल मसुदा सेवकास पाठवावा. मजकूर कळला पाहिजे. वजिराचे आज्ञेत राहाणे म्हणून पत्रे सुरजमल जाटास व माथोसिंगास लिहून आम्हाजवळ पाठवावी. सरंदेची फौज दाहा हजार आबदालीची श्रीमंतानी बुडविली. आता लाहोरातील दाहा हजार जाहानखान आहे तो पळोन जाईल आथवा मारिला जाईल. हिंदुस्थानचा सूड आबदालीचा श्रीमंतानी घेतला.

सेवेसी श्रुत होये. विठ्ठल सिवदेव याचे बुधीस फारच फेर पडला आहे हे विज्ञापना.

¶Antaji Mankeshwar while communicating the news of Raghoba's success at Sirhind remonstrates against the spirit of insubordination lately shown by Vithal Shivdev. Under the instigation of Malharrao Holkar, Vithal Shivdev remained encamped at Sikandra in violation of the orders to proceed to Patna and has kept in confinement the Emperor's son. This has highly incensed the Vazir. Raghoba finds himself helpless in this situation.

No. 221]

[15-5-1758

पाा छ १७ रमजान

श्री

श्रीमंत राजश्री दादासाहेब स्वामीचे
शेवेसी

विनंती सेवक कृष्णराव बलाल साा नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ताा वैशाख सुध ८ सोमवार सेवकाचे वर्तमान येथस्थित आसे विशेष. केसोबा व धर्माजीपंत गुदस्ता जैनगरचे तलावरून रो दताजी सिंदे याजकडे गेले होते ते येथे आठ दिवस आले आहेत. सोबतीमुळे राहिले आहेत. राा जनकोजी सिंदे फौजेसह वर्तमान कोठ्यानजीक आहे. (आठा) चऊ दिसा जैनगर प्रांतीं येतील येसी खबर दिलीत आहे. मागून सविस्तर लिहून पाठऊ. शाहानवाजखां दौलताबादेवर होता. सलाबतजंग याजपासी फिरंगी होते त्यांसी शाहानवाजखान यासी श्रेह, याजकरितां किला पाहावयासी गेले तेथे दगा करून शाहानवाजखान धरिला आणि किला घेतला येसी खबर सराफी औरंगाबादेहून आली आहे. बंगाल्याहून फिरंगी आले होते ते पुणियास श्रीमंत नाना सहिबाकडे गेले. हे विज्ञापना.

¶Krishnarao Ballal (Kale, later the Peshwa's agent at the Nizam's Court) informs Dadasaheb that Jankoji Sindia is encamped near Kota and is expected to move towards Jainagar.

No. 222]

[25-5-1758

छ १७ रमजान

श्री

पुरवणी श्रीमंत दादासाहेब
स्वामीचे शेवेसी

विज्ञापना. नजीबखान येकायेकीच दरकूच बुढाणियापावतो दिलीहून तिसा कोसावर आला आणि शोखीच्या गोष्टी सांगू लागला. यांत आर्थ आसा आडला

की इशारतीखेरीज नाही आला. प्रस्तुत रोगी विठ्ठलराव याणी वजिरासी करार केले त्यावरून बाहादरखां बलोच व सैद जमिलुदीखान वगैरे रिसालदार सर्व मिलोन नजीबखानावर जावयाचा करार ठहरला आहे. पांच सांत दिवस निघायास लागतील. इतक्यांत नजीबखान माघारा जातो की काय हे कल्ल आगर मामलियेत पेशजी जाहाली आहे त्याप्रो कबूल करील हे विज्ञापना.

¶The sudden advance of Najibkhan towards Delhi and measures designed to intercept him are communicated to Dadasaheb at Lahore.

No. 223]

[25-5-1758

छ १७ रमजान

श्री

पुरवणी श्रीमत राजश्री दादासा-

हेव स्वामीचे शेवेसी

विज्ञापना. आम्ही दिलीस पावतांच पांच साता दिसां री विठ्ठलपंत याजकडे गेलो. बंगाल्याची मामलियेत व शाहाजाद्याचे बोलीची घालमेल होत होती. त्यासमई त्रिबकपंत वकिलांकडील कारभारांत होते. त्यासमई ते विठ्ठलपंत यासी बोले की सुबेदारावर तुम्हावर नजीबखानाचा अभिप्राय आला आहे की नजीबखानास दिलीहून तुम्ही उभयेतानी काडून दिले. याजकरिता प्रस्तुत नजीबखानाने शोखी केली आहे याजकरितां जैद येतात ते कागद देऊन कोणीकडे जातात हें कलत नाही तेव्हा आजूर करून पाठवावा लागतां. चौदा (अपूर्ण)

¶An incomplete letter to Dadasaheb stating that Najibkhan is highly incensed against Holkar and Vithal Shivdev who were chiefly instrumental in ousting him from Delhi.

No. 224]

[27-5-1758

छ १९ रमजान(न)

श्री

राजश्रियां विराजित राजमान्ये

राजश्री सखारामपंत बापू

स्वामीचे सेवेसी

पो विठ्ठल सिवदेव कृतानेक नमस्कार विनंती उपर येथील कुशल जाणून स्वकीये लिहीत गेले पाहिजे विशेष. आपल्याकडील पत्र बहुत दिवस येत नाही

१. थापुडील बराच मजदूर गहाळ असावा. आतां सुरू होत असलेला मजदूर पत्राच्या पाठीवरील होय.

तर सदैव पत्र पाठऊन परामर्श करीत जावा. इकडील वर्तमान तर सविस्तर श्रीमंताच्या पत्री लिहिले आहे ते पत्र पाहून त्याप्रमाणे निरोतर उतरे पाठवावी. सदेव पत्रद्वारे परामृष करावा हे उचित असे. लाहोराकडे यावे तो दिलीवाल्यासी गाठ. आद्यापवर पुरता नर्गम नाही. शाहाजाद्याची त्याची समजावीस करून दिली. आलादा हवेलीत हजार प्यादा, पाचाशा स्वारानसी राहिला. जागरीत आमील पाठविले. जागरीत लाऊन देत होतो, परंतु याच्याने आमच्या फौजेसी वाटे न जाये की जमीदार भारी हर कोठे फजीत पावला तर आव जाईल. त्याचा त्यानेच निकाल काढला की तुम्ही याल तर जागरीत जाईन, नाहीतर हजार स्वार देणे; नाहीतर निखालस समजावीस करून देणे. आम्हास दोन्ही गोष्टी आनकूल नाहीत, सबब समजावीस करून दिली. वजिराने नागरमलास मध्यस्ते देऊन इमानप्रमाण देऊन हवेलीत राहिला. आम्ही देशास गेल्यावर मग काये होणे ते हो; परंतु आम्ही तो आपलेहि काम केले. त्याचे ठीक करून सात लक्ष रुपये मुदतीचे येणे. आम्ही राहिलो छावणीस तर वसुलात आणू. देशास गेलो तर खावंद वसूल ज्यास सांगतील ते करतील. तूर्त नजीबखानाचा मनसबा वजिराने योजिला आहे. दिलेलसिंगाने मामलत सुभेदाराचे आमच्या गुजरातीने केली होती ते राहिली. आमचा तनखा दिलहा होता तो त्याने न मानला सबब विघडली. वजीर आम्हास व अंताजीपंतास देखील घेऊन जाणार. आम्हास पांचा लक्षाची जागीर देईन म्हणतो. मुल्क सोडवा. सात तेहि वसूल करून घावे हेहि दोन चौ पैकी घ्यावे रबीचे बाकीपैकी. आम्हासहि तुम्हाकडे त्याच मार्गे येणे. तोहि बुढाप्यावर आहे. पाहावे. दिलीची फौज निघणे कठीण. निघाली तर उतम. नाहीतर दोचा निकाल सरून येऊ. मुथोजी भोसले याचा विचार ल्याहावा. बहूत काय लिहिणे हे विनंती.

¶Vithal Shivdev writes to Sakharam Bapu at Lahore that he is being detained in the capital owing to some financial affairs. The Vazir has offered him a jagir of five lakhs in return for his help in occupying Najibkhan's districts.

No. 225]

[May 1758?

श्री

पुरवणी श्रीमत राजश्री दादासाहेब
स्वामीचे शेवेसी

विज्ञापना. बाबूराव हरी व आयतोले यांचा मजकूर विस्तारे लिहिला आणि रौ अंताजीपंत यासहि लिहिला होता. आम्ही आपले पत्र आज्ञाप्रा दाखविले त्यावरून मारनिलेनी सर्व गोष्टी धण्याच्या मर्जीप्रा मान्य केल्या. येवजाची

वाट करून घेणे म्हणून आज्ञा. त्यासी मारनिलेनी मान्य केले. येवजहि देतील. खासी स्वारी मावारी कुरुक्षेत्रास आली म्हणजे भेटीसहि येतील. यानंतर नजिबखानाची मामलियेत पूर्वी सुबेदारानी व री गो विठलपंत याणी केली होती. त्या येवजी चऊ लक्षाच्या हुंड्या मध्ये राजाने आणिल्या होत्या. आलीकडे नजीबखान बुढाणियास आला. त्यासमई * * * * * (व)दलून गोष्टी सांगू लागला की मी री देत नाही. तुम्ही नजीबखानाचे पारपत्य करा, तो मला लिहितो की री देऊ नको. त्यावरून बदमामलीसा ठहरला याजकरिता वजिराने मेघराज व त्याचा भाऊ कैद सिलीमगढात केला आहे. बेआबरू नाही केली. उगाच कैद करून चौकी मात्र आहे. नजिबखानाचे काय होते ते पाहोन जे करणे ते करितील. बहुत काये लिहिणे ? लोभ केला पाहिजे हे विज्ञापना.

¶*Dadasaheb is informed that Najibkhan refuses to pay tribute due from him. The Vazir in consequence has kept in confinement his Diwan Megharaj and his brother.*

No. 226]

[May 1758?

श्री

सेवेसी कृष्णराव बलाल सा नमस्कार विज्ञापना. सुरजमल जाठ दिलीपासून पंचविंसा कोसावर मेरल्यांत आहे. मुलकाचा बंदोबस्त करितो. फौज च्यार पांच हजार आहे. त्याचा लेक जवाहीरमल सुरजमलासी बिगडला आहे. त्याचे आनुसंधान येका ग्रहस्ताचे विद्यमाने आम्हाकडे आले आहे. आम्ही त्यासी लाऊन ठेविले आहे. जर त्याप्रांते स्वामीच्या छावणिया जाहाल्या तर गरीबसा वकील घेऊन येऊ. जर स्वामी इकडे आले तर उतमच जाहाले. सुरजमलाचे आणि नागरमल याचे चित येक आहे. खानखाना किल्यांत कैदेत वजिराचे आहे. बेड्या मात्र नाहीत. प्रातिष्ठेने आहेत. कारण जाठाकडे नजिबखानाकडे काही सूत्राचे कागद पाठवीत होते. अबदूल आह्मादखान याजलाहि आभिप्राय आला होता; परंतु ते कैदेपासून वाचले परंतु आपले घरी बसले आहेत. वजिराचे सारे येथे दुश्मन आहेत. स्वामीच्या आश्रयामुळे वाचले आहेत. जर स्वामीचा आश्रा नसता तर आजपावेतो मोक्षास गेले आस्ते. पाछायासी सुख नाही. याचप्रा चिरकाल चालायाचे नाही तर स्वामीनी पाछायाचा बंदोबस्त बांधोन दिला तर काही उतम आहे. बाकी येवज येथे काहीच नाही. हे विज्ञापना.

¶*Krishnarao Ballal (Kale) writes to Raghoba that the atmosphere at Delhi is charged with suspicion.*

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत
प्रधान स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक त्रिवकराव सिवदेव कृतानेक साष्टांग नस्कार विनती विज्ञापना. तागाथेत छ १८ माहे जिल्काद जाणून स्वामीचे कृपेद्विस्टीकरून सेवकाचे वर्तमान येथास्थित असे विशेष. श्रीमंत राजश्री दादा स्वामीनी देशास जावयाची आज्ञा केली होती त्यावरून राजश्री गोविंद बलाल याजपासून निरोप जेस्ट वद्य प्रतिपदेस घेऊन निघोन मालवे प्रांती प्रगणे आगरास आलो. येथील बंदोबस्त करून आठा दादा दिवसानी कूच करून स्वामी दर्शनास येतो. श्रीमंत राजश्री दादा स्वामी लाहूरचा बंदोबस्त करून अबदालीस नतिजा देऊन माघारे जयनगर प्रांतास आले. उमेदसिंग शाहापूरवाला याचे ठिकाणास राा जनकोजी सिंदे लागले आहेत. त्यास मार्गी येतां त्याची मामलत चुकऊन मजल दरमजल उजिनीस सत्वरच येतील. श्रावण अखेर पुणेयासी पोहचावे यैसा विचार आहे. वरकड व्रत सेवेसी आलियावर निवेदन करू. राजश्री समसेरवाहादर बाबा हिंदुपतची मामलत चुकऊन कूच केले. सत्वरच देशास येतील. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶ *Trimbak Shivdev announces Raghunathrao's return to the South after briefly referring to his successes in the Punjab. Jankoji Sindia is reported to be investing Shahapur.*

श्री

राजश्री मल्हारजी होलकर यास पत्र जे राजश्री येसवंतराव पवार याजकडे सरकारचा पैका येणे. त्यास सौस्थान कोटे येथील खंडणीमध्ये मारानिलेचा हिंसा येणे व माहालचा सालवारचा ऐवज मारानिलेचा येणे. त्याचे ऐवजी येसवंतराव याणी रुपये १८९००० येक लाख पंच्याअसी हजाराची चिठी दिली. त्याचे वसुलास साल गुा कोटेयास रावो केशव ठेविला होता. त्यास व्यथा होऊन मृत्य पा. सालमजकुरी गणेश अनंत रवाना केला आहेत. तरी सालगुदस्ता जो वसूल जाहाला असेल व सालमजकुरी तुम्हाकडे अगर सिंदे याजकडे जो वसूल होईल त्याचा पवाराचे हिंसेयाचा ऐवज सरकारचे कारकुनाचे पदरी घाळून

वाकीचा ऐवज ज्याचा जसा असेल त्याप्रा एवणे. सरकारचा ऐवज पदरी न पडता कोणी येक पैसा घेईल तरी घेऊ न देणे. येविशी पेशजी येक दोन पत्रे सादर जाहाली आहेत व चिरंजीव दादास लिहिले आहे व राजश्री दत्ताजी सिंदे यासहि आज्ञा करणे ते रुबरू केली आहे; तरी सदरहू ऐवज झाड्यानसी वसूल होय ते करणे. सालगुदस्ता तुम्हाकडील कमाविसदाराकडे वसूल जाहाला आहे, त्याचा हिंसा सरकारचा पोहचला नाही, तरी बेजरब ताकीद करून सालगुदस्ता तुम्हाकडील वसुलास कोण आला होता त्याणे जबरदस्तीने सरकारचा हिंसेबाचा ऐवज न देता वसूल नेला. त्याचा शोध करून झाड्यानसी हाती गणेश अनंत कारकून तेथे आहेत त्याचे पदरी घालवणे. सरकारचा लाईया न ठेवणे

म्हणून पत्र

पत्र मल्हारबास देणे

छ १ जिल्हेज उर्फ श्रावण सन तिसा

¶Instructions to Malharrao Holkar that the Pawar's share of the tribute from Kotah be directed to be paid into the Peshwa's treasury in lieu of the debts due from him.

No. 229]

[10-9-1758

पो छ २२ मोहरम

श्री

श्रीमंत राजश्री

पंतप्रधान

स्वामीचे सेवेसी

पोष्यांकित आज्ञाधारक माधवराव सिवदेव कृतानेक साां नाा विनंती विज्ञापना. येथील कुशळ ता छ ६ मोहरम सेवकाचे व परगणे मजकूरचे वर्तमान येथास्थित असे. साहेबाही आज्ञापत्र पाठविले तेथे आज्ञा की श्रीमंत राजश्री दादासाहेबाचे स्वारीचे साहित्य उत्तम प्रकारे करणे. त्याजवरून सर्व साहित्य करून पुढें माणसें पाठविली होती. ती माणसे सैन्यांत नवलाईचे मुकामी श्रावण शुध १९ पौर्णिमेस होतीं. वद्य प्रतिपदेस लशकरचा कूच होऊन मजल दरमजल मंडळेश्वराच्या घांटे नजीक चोळीमिश्वर तेथें उतरून सेनासहवर्तमान त्याच मार्गे संधवियावरून गेलेत. हे वर्तमान छ ९ मोहरम रोज मंदवासरीं आले हे तथ्य असें. श्रुत होये. बहुत काये लिहिणे हे विज्ञापना.

¶Madhavrao Shivdev Odhekar informs the Peshwa of the help he had rendered to Raghunathrao in crossing the Nerbudda with his troops, on his way to the South.

श्री

श्रीमंत राजश्री नानासाहेबांची पत्रे

- १ मल्हारजी होलकर व जनकोजी सिंदे यांच्या भेटी जाल्या. कोठ्याचा राजा मेला सबब सुभेदार कोठ्यास गेले तो त्यांचे वकील येऊन मामला सिंदे यांजवळ फैसल केला. वसूल मात्र सुभेदार घेतील.
- १ नजीबखान रोहिले याणी पातशाहाजादा नवा केला. हंगामा मांडिला आहे. त्याजवरी आपण गेलो. जनकोजी सिंदे याणी दोन हजार फौज आम्हाकडे पाठविली.
- १ लाहोरचे व पूर्वेचे काम आहे. त्यास रोहिल्याचें काम जाले म्हणजे जनकोजीबाबा व आम्ही मिलोन दोनी कामे आटोपू.
- १ हजूर यावयाविसी आज्ञापत्रें आली. त्यास अगोघर आली असती तरी येतो. श्रीमंतानी चाकरी नेमिली. चालीस लाखास गुंतलो. फौज ठेविली. पुत्र कोणी जवळ नाहीत. पुत्रांची रवानगी करून पाठवावे म्हणजे आम्ही येऊ. त्यांच्या गलां हे काम वालितों, नाही तरी अखेर-साली येऊ.
- १ दंडाराजपुरीचे मसोदे हिंदवी पारसी पाठवावे. त्याप्रो फर्मान सिध करून पाठवितो.
- १ मौजे चास घेतली. त्याचे मुबदला गांववाडियाचें काम पडिलें. ते व पारनेर परगण्यांत दोन खेडी वतनाची दिल्ली ते देवावी.
- १ जनकोजी सिंदे यास ताकीदपत्रे की मारवाडांत तूर्त न जाणे; दि(ली)-कडे जाणे. तुमच्या उपरालियाने रोहिल्याचें काम अंताजीपंत करितील.
- १ अदिनाबेग संदीपबेग त्याविसीं सिंदे यास पत्र कीं जो करारनामा वाटा जाला आहे त्याप्रो चालावें.
- १ सिंदे यास निष्कून ल्याहावें कीं पूर्वेची स्वारी व लाहोरची स्वारी त्या-पैकी येक तुम्ही करणे; येक अंताजीपंत, पातशाहा वजीर करितील.

¶ This appears to be a draft summary of the letter despatched by Antaji Mankeshwar to the Peshwa wherein are clearly mentioned the duties assigned to Jankoji Sindia, Malharao Holkar and Antaji Mankeshwar himself.

सेवेसी विज्ञापना. आम्ही पंचवीस तिसा लाखाचे कर्जदार म्हणून रान डोईवरी घेतले की देशास जाताच आबरू न राहे व दिवाणचे चालीस लाखाची निशा केली त्याची दाम दाम फडशा व्हावा. नवा मनसबा करावा. आमची खराबी सर्व स्वामीच्या ध्यानांत असतां खावंदापासी लबाडी बहुतांनी केली तरी आम्ही स्वामीसनिध. आता कोठे येक पैशाचे अंतर असिले तरी स्वामीस विदित आहे. इतके करून खावंदाच्या मनात कर्जामुले काहीतऱ्ही याचे होऊ; परंतु यासी दांडे बांधावा तरी मजपासी येक रुपया असेल तरी झाडा क्रिया घ्यावी. से दोनसे उंटे तंटे घरची आहेत ती नजर आहेत. मी स्वामीचे अज्ञिनिराला नाही. येक वस्त्रानसी घराबाहेर निघावयासी तयार आहे, गुंता नाही. हिसेब मुलास पुसतां तरी ते लेकरू त्यास ज्ञान काये? हिसेब वारावयाचा खावंद मी आहे. आसो. आपण माझे मस्तकी हात ठेविला त्यात वरीसभर सर्वाप्रकारे आपण सिधीस न्यावे. बोलिलेप्रा सेवा घडोन आली तरी सेवकाचा सेवटच करणार स्वामी समर्थ आहेत. मुलास निरोप द्यावा. सदैव पत्री सेवकास गौरऊन सिंधासहि लिहीत जावे. आम्हासहि लिहीत जावे. जनकोजी सिंदे यासी ताकीदपत्र आमच्या कागदाबराबर पाठवावे. त्यात मतलब “तुम्ही पत्रदर्शनी दिलीस जाऊन रोहिल्याचे पारपत्य सत्वर करणे. पुढे आंताजीपत आहे परंतु तुम्ही सत्वर उपरालियास जाणे व लाहोरचा बंदोबस्त अटकपर्यंत खासा जाऊन करणे. बंगालियासी वजिराची अंताजीपताची आधी खानगी करणे. दिवसगत न लावणे. वजीर पातशाहा याचा निमे वाटा आम्ही करून शफतपूर्वक तहनामा सिक्कियानसी दिल्या आहे त्यात आंतर न करणे. कोणाच्या सांगितल्यावरून सरहद, दुवाब, लाहोर येथील हिंसा घावयासी अंतर न करणे. क्रिया त्याची आमची जाली त्यात आंतर न करावे. आंताजीपताचा जामिनीचा यैवज व फौज वजिराने ठेविली तिचा यैवज वजिराकडे भारी. गुंता अंताजीपताचा जाला आहे याजकरिता वजिराचा हिशियाचा यैवज दिनवेग संदीपवेग याजकडील अंताजीपंताचे मारफातीखेरीज न देणे. काही आपला गला उगववितील. काही त्यास देऊन त्याचेहि चालवितील. सारांश वजिराच्या हिशात काही खेलेल कराल तरी अंताजीपताचा पैका वजिराकडील झाडून देणे होईल व वचनप्रमाण राहणार नाही. मागती बखेडा राहील. तुम्हास कोणी मसलत सांगितली असिली तरी वाईट. आमच्या इमानात अंतर न करणे. वजीर, पातशाहा, अंताजीपत बंगालियास जातील. तो पैका बिनखर्ची आमचा निमे होईल. नाही तरी त्या

हिशास खलेल पडेल. मुखे तहात अंतर न करावे" म्हणून पत्र लिहून आम्हा-
जवळ यावयास स्वामी समर्थ आहेत. प्रस्तुत आजी जनकोजीबावाचे एक पत्र
आताच कासीद घेऊन या मजलीवरी आला आहे. तेहि त्याच्याच कासिदावा
सेवेसी पाठविले आहे. सारांश आम्हावरी हला आहे. आज्ञेखेरीज वर्तनूक
केली नाही. पुढे करणार नाही येसी क्रिया केलीच आहे. फार काये ल्याहावे ?
सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

[[Antaji Mankeshwar pleads his innocence against charges of neglect
of duty and personal gratification. He advises that Jankoji Sindia be
instructed to march into the Punjab while he himself will undertake an
expedition into Bengal in concert with the Vazir.

No. 232]

[Recd. 12-10-1758 ?

पौ छ ९ सफर सुा तिसा

श्रीपांडुरंग

पुरवणी श्रीमंत राजश्री दादासाहेब स्वामी

माहाराजाचे सेवेसी

विज्ञापना. श्रीमंत राजश्री नानासाहेब याणी वोडस्याकरिता आम्हावर
मोठा शह आणिला आहे. त्यास वोडसे आम्हास भारी आहे येंसं नाही. शोध
मनास आणितां प्रतापसा व विसाजी बलाल या दोघावेगळे कोणी पांच हजार
रुपये पुरले येंसे सांगत नाहीं. याकरितां प्रतापसा राजश्री समसेरबाहादूर
यांजपासी आहे. विसाजी बलाल पुण्यास गेलेच आहेत. दोघास पाठऊन
द्यावे. त्याचे इजतीचे आबरूचे आपण आभये द्यावे. ते येथे आल्यावर
वोडस्याची जागा हातभर राहो देत नाही. वोडशातून धन काढून स्वर्गीं
कुबेरापासी पोंहचविले आसिले तेहि आणवितों. मग मृत्युलोकी जेथे असेल
तेथून आणऊ यास आपूर्व काये ? येविसी आपल्याकडे श्रीमंत स्वामीचा शह आहे
याकरितां हें कार्य आगत्य केले पाहिजे. प्रतापसा, विसाजी बलाल दोघावेगळे ती
वर्षांचे पोर ठेवीची गोष्ट सांगते तरी खामखा गोष्ट करून घेतो. दोघास आगत्य
पाठविले पाहिजे. श्रीमंत राजश्री नानासाहेबी आम्हांस आज्ञापत्र सादर
केले, तेथें लिहिले जे वोडशाकरितां नारो शंकर यांची मामलत तुम्हांस सांगितली.
तरी मी बारगीर; वरकड कामेकार्जे केली ती व्यर्थ गेली. प्रतापसा, विसाजी
बलाल खरे जाले. आम्ही रुपवत खाऊन सरकारकामाची नुकसानी केली
येंसं जाले आहे. माहाराजानी चितावर धरून येवढी गोष्ट सेवटास नेणार धणी

समर्थ आहेत. उभयेतास आभये द्यावे याेसी प्रार्थना लिहिली आहे. परंतु येक शर्त. ते जेथे सांगतील तेथे खाणो. रुपये सांपडले उत्तमच जाले. धण्याचें कार्य जाले. आम्हाकडे लटीकवाद आला, उत्तम. रुपये न सांपडले तरी त्या खासेत दोबास वाढून पुरून टाकीन. ब्राह्मण म्हणार नाही. विदित होये. अमर्यादे करून लिहिले याेसे ध्यानात येईल तरी प्रतापसा व विसाजीपंत यास बाकीफ म्हणून माहाराजाही दिले. त्याणी येकेक फितूर केले. अगदी मामलत बुडावी तो विचार पत्री लिहिता येत नाही. समक्ष विनंती करीन. आलो कोणा कार्यास, करितो काये, हे ज्ञान न मिले. रुपये मेलवावे हे अकल, श्रीमंत् राा नानासाहेबास प्रतापसाने लिहिले जे, येकनिष्ठ चाकर म्हणून आमचे न आइकले. अनेक प्रकारे लिहिले त्याची नकल आहे. विसाजीपंत कमरबंदी करून गेले. नाना प्रकारे कल्पना केल्या त्या स्वस्थलास गेलियावर ध्यानास येतील. अतिशये जाला म्हणून लिहिले. आम्हास सर्व राजी, मुद्धक फौज वाटसरू, हे दोघे कसे खरे? आम्ही कसे लटके? हे अपूर्व, सर्वजाण धनी समर्थ आहेत हे विज्ञापना.

¶[The writer (Mahadaji Govind Kakde) regrets the unfortunate attitude taken up by the Peshwa in connection with some money matters which were falsely reported to him by Pratap and Visaji Ballal. The writer protests to Raghunathrao against the action of these two.]

No. 233]

[Recd. 19-11-1758]

आनंदराव नारायेण
छ १७ रावल सन
तिसा कार्तिक

श्री

सेवेसी अनंदराव नारायेण विज्ञापना:—

राजश्री माहादाजी गोविंद झासीचे कमाविसदार यासी पत्र जे. अनंदराव नारायेण राजे सर्वाई जैसिंग यांचे गुरुबंधू श्री पोंडरीक गंगारामजी त्याचे दिवाण मारले दतियाच्या राज्याचा मुतबख्या त्याने वज्हाडामधे घोडे मागून नेले. ते मूर्खाही इकडेतिकडे धावडून मारिले. त्याजवरून यानी

घोडश्याचे राज्यास पत्र जे अनंदराव नारायेण यांचे पुतने तीर्थराज पहिलेपासून तुमचे वकिलीचे कामाकाजात आहेत तरी अताहि मालेपासून पूर्ववत्प्रमाणे तुमचे तर्फेचा जाबसाल राजश्री माहादाजी गोविंद याजकडे करवीत जावा.

कलम

१

बोड्या * * रुपये मागितले
प्रथम दे * केले होते. त्यासी
आजपरियंत यासी रुपये पावले नाहीत.
यास्तव यानी हजूर विदित केले तरी
वाजेबी मनास अणून यांचे रुपये
देवावे. याजउपरी दतियाचे राज्याची
वकिली येक वरिशेभर केली होती.
मुश्याच्याचे यैवजी वरात दिल्ली आहे
तरी वाजेबी वरातेप्रमाणे ताकीद
करून रुपये देवावे. कलम

तुमचे पदरी पहिले वकिली करून
होते. हालीहि याचे चालवणे म्हणून
पत्र देणे.

१

येणेप्रमाणे दोन पत्रं द्यावी. देण.

¶*Draft of letters in which the Bhau appoints a new envoy at Orcha and enjoins Mahadji Govind of Jhansi to do justice to the aggrieved party in a dispute referred to him by Anandrao Narayan.*

No. 234]

[1758

श्री

१ विनंती उपरी. रात्री श्रीमंताची चिठी आली होती की बापू प्रातःकाळी
जातात. तुम्ही सत्वर तयार होऊन येणे. त्यास श्रीमंताचे राहाणे आज केले
की काये! रात्री काय मजकूर जाला तो आपण लिहिलाच नाही. श्रीमंताची
आपली भेटी जाली की काये हे लिहिले पाहिजे. माहात राजश्री अंताजीपंती
नेले. तैनात भारी केली हे तहकीक आहे. ते तां शेफत वाहतात. याची
प्रमाणिकता फौज तो दूर केली त्यानी धरून ग्वालेरसि द्यावे. सर्व खरे. नाही
तर हे गोष्ट. हाती दरोबस्त रिकामे. विसा वर्षांचे माहात. पागा सोडून देवकराने
जावे यैसे नाही. त्यास गंगाधर गोजाजी रुसले. त्यांची पागा त्यास देऊन
त्यास नेले. येथे तो शेफता प्रमाण सर्व दाखवितात. यांचा प्रांत काये करावा?
आपल्यास तो आज फार वाईट वाटले आहे. सर्व दिष्टीस आपल्यावर आहे.
बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶*Vithal Shivdev inquires whether the Shrimant's departure has been postponed, referring probably to Raghunathrao.*

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
महिपतरावजी गोसावी यासी

श्रेष्ठप्रतिपूर्वक गोविंद बलाल आसीर्वाद विनंती उपरी. येथील कुशल ता आस्विन सुध प्रतिपदा जाणून स्वर्काये लिहीत आसिले पाहिजे विशेष. या प्रांतीचे सविस्तर वर्तमान श्रीमंताचे पत्री लिहिले आहे त्याजवरून कलेल. आम्ही आपले आसो. सदैव कुशल वृत्त पत्री संतोषवीत आसिले पाहिजे. इकडेहि जमीदारानी मोठासा कजिया आरंभिला. आम्ही इकडे आल्यावर येक दोन जुंजे जाली. काही मारिले गेले. काही राहिले त्याचे तलाशात आहो. सदैव आपले कुशल वर्तमान लिहून संतोषवीत आसिले पाहिजे. बहुत काये लिहिणे? कृपा लोभ आसो दीजे हे विनंती. राजश्री रामाजीबाबास आसीर्वाद ला पुरिसीजे. सदैव आपले कुशल वर्तमान लिहून संतोषविले पाहिजे. बहुत काये लिहिणे? लोभ असो दीजे हे विनंती. समस्त मंडळी आसीर्वाद.

¶ Govind Ballal to Mahipatrao Chitnis to the effect that he has a hard task before him in putting down the rebels in his district. Govindpant writes this after his return from the Deccan in 1758.

श्री

श्रीमंत राजश्री दादासाहेबांचे
पत्री जाजली मार

- १ सिंदे यांची मामलत जैनगरची केली. च्यार साले छत्तीस लाख व यंदाचें नव लाख व नजर तीन लाख यो बारा लाख येणेप्रो केले.
- १ आमचा बोल उपर राखोन सिंदे यास ल्याहावें.
- १ आम्हास पत्रें उलगडून ल्याहावीं म्हणजे उमज पडेल.

१ मुख्य जनकोजी सिंदे यास ल्याहावं की रजपुताणियात न जाणे. आदिनाबेग संदीपबेगास ताकीद करून तहनामियाप्रो वजिराकडील वांटा अंताजीपंताकडे देणे; म्हणजे त्यांचा काल चालवितील व आपला गला मोकला करितील. बंगालियास वजीर पातशाहा व अंताजीपंतास जरूर खाना करणे म्हणून.

१ श्रीमंत राजश्री नानासाहेब रागे आहेत. त्यास मी कर्जदार आहे. मजपासीं च्यार तंटे उंटे आहेत ती श्रीमंतास नजर करावी.

¶*Draft of a letter from Antaji Mankeshwar to Raghunathrao suggesting to the addressee that Sindia's forces be advised to proceed to the Punjab to settle matters with Adinabeg while the writer himself accompanies the Emperor to Bengal to guard Maratha interests in that quarter.*

No. 237]

[26-4-1759

श्री

बाबूखान खुशखस्त बाशद

ॐ तहवर व जलादत दस्तगाहा सुा तिसा खमसैन मया व अलफ. किले पायागडची किलेदारी तुम्हाकडून राजश्री जनकोजी सिंदे याणी तगीर करून सेख मूर्तजास किलेदारी सांगून पाठविले ते जाता मार्गी कजिया होऊन धरले गेले. ते किल्यावर न जाता अगोधरच तुम्ही खाली उतरला म्हणून हुजूर वर्तमान आले. ऐशास मारनिलेहि किल्यास न पोहचले व तुम्ही अगोधरच उतरला. किल्याचा बंदोबस्त राहिला पाहिजे. याजकरितां तुम्हास लिहिले असे तरी तुमचे कारभारी किल्यावर आहे(त) (त्यास) लेहून [शिक्का] किल्याचा बंदोबस्त रा(खणे). हुजरून कृष्णाजी अनंत फौज सुधा त्या प्रांते पाठविले आहेत. हे जाऊन बंदोबस्त करितील. तोपावेतो आपले कारभारियापासून बंदोबस्त राखवणे. कृष्णाजी अनंत याचेहि प्रत्ययास आणून दाखवणे. सेख मूर्तजा किल्यास जाऊन सिंध्याचे सनदेप्रो दाखल होत तोपावेतो किल्याचा बरा वाईट कारभार तुमचा जिमा आहे. जाणिजे छ २८ शाबान. दराज काये लिहिणे ?

लेखन
सीमा.

¶*Babukhan has been reappointed to the command of the fort of Payagad.*

3731

श्री

राजश्री पंतप्रधान गोसावी यासी

श्रीमंतसकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य श्रेहांकित सटवोजी जाधव कृतानेक दंडवत विनंती. येथील क्षेम ताा छ २१ रमजान मुा अलोरी प्रांत भदावर येथास्थित जाणून स्वकीय कुशललेखनाज्ञा केली पाहिजे विशेष. स्वामीकडून पत्रे येऊन कुशलवृत्त कलो येत नाही. तरी सदैव आपणाकडील वृत्त लेहून पाठवीत असिले पाहिजे. आम्हाकडील दोनतीन पत्रे तपशीलवार वर्तमान लेहून पाठविली ती प्रविष्ट होऊन शेवसी श्रुत जाहाले असेल. सांप्रत आम्ही सैन्यसहवर्तमान भदावरचे सरदेस आलो. संस्थानिकाकडून मातबर आले. बहुत श्रेहभावाचा अर्थ सांगोन पाठविला कीं आम्ही आपल्यासी तीन वर्षे श्रेह संपादिला आहे. गतवर्षी ताम्राच्या सैन्यातून द्रव्य रेवातीरी प्रविष्ट केले. सालमजकुरी पर्जन्याची अतिवृष्टि जाहाली. गुदस्ताप्राा मामला करावा त्यास गुदस्ताच घ्यावा येसा अर्थ काये आहे ? जेथवरी दबाव देऊन करार करावयाची ते करून काही अधिकोतर करून विलहे ळविले. पैका आणावयासी गेले आहेत सत्वरच येऊन पावतील. याउपरी आम्ही सेखाचे महु बुंधेलियाची व भदावरचे सरदेस जाऊन राहातो. बुंधेलियाकडील दिवाण व गोविंद बल्लाळ याचे आगमन जाहालियानंतर जो विचार करणे तो करून. स्वामीचे पुण्यप्रादुर्भवेकडून योजिला मनसबा सिधीस पावेल. तीन मास दिवस आहेत. मुलुक कौली. अगदी पोट भरावयासी जागा येमुनावर नाही. स्वामीकडे पत्रे गेली आहेत त्याच्या उत्तराची प्रतीक्षा करितो. आज्ञा येईल त्याप्राा वर्तणूक करून. सविस्तर अर्थ राजश्री भिवराज याणी लाा आहे त्यावरून श्रुत होईल. विशेष काय लिहिणे ? कृपा केली पाहिजे⁺ हे विनंती

¶Satavoji Jadhav explains to the Peshwa his activities in Bundelkhand and solicits advice from him as regards the recovery of tribute.

No. 239]

[23-5-1759]

छ २९ जिलकाद

श्री

श्रीमंत राजश्री रावसाहेब

स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक जनकजी सिंदे कृतानेक दंडवत विज्ञापना. सेवकाचे वर्तमान ताा छ २९ रमजान प्रो किराणा अंतरवेद स्वामीचे कृपावलोकनेकरून येथास्थित

+ अक्षरे सटवोजी जाधवाचीं.

असें विशेष. सरकारची आज्ञापत्रे छ २९ जमादिलाखरची पाठविली ती छ १९ रमजानी पावली. दुसरे पत्र छ २१ रजेबचे पाठविलें ते छ १६ रमजानी सादर जालें. तेथें अज्ञा मारवाडचा रुपया फार उगवणें होता तो कसकसा उगवला व लाहूर प्रांतीचा बंदोबस्ताविशी व पूर्वेकडे जाऊन मातबर काम करून पैका उदंड मिळऊन सरकारचे कर्ज वारे व रोहिला नजीबखान याचा मजकूर व अंताजी माणकेश्वर यांस हुजूर पाठवावे वगैरे मनसबे बहुता प्रकारचे अज्ञापिले ते सविस्तर कलले. ऐसियास येतद्विशईचा अर्थ अलाहिदा पुरवणीपत्री तपसीलवार विस्तारे सेवेसी विनंती लिहिली आहे त्यावरून विदित होईल. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञाति.

¶Jankoji Sindia writes to Raosaheb that a detailed letter, in explanation of the queries regarding the writer's activities in Marwad, Punjab, and his proposed invasion of Bengal, has been despatched herewith.

No. 240]

[30-7-1759

पो छ १२ सफर सितैन

श्रीकृष्णोजयति

श्रीमंत माहाराज धर्मधुरंधर

राजश्री पंडित प्रधान बालाजी-

राव नाना स्वामी गोसावियाचे

सेवेसी

श्रेहांकित राजा केशवराव कृतानेक नमस्कार विनंती उपरी. येथील क्षेम ताा छ ९ जिल्हेजे मुकाम झांसी जाणून स्वकुशल लेखनाज्ञा केली पाहिजे विशेष. हिंदु-स्तानचे सकल वर्तमान विनंतीपत्रात लिहीत असतां कितेक प्रयाग व कासी व गया हे तीर्थांची स्थलें स्वाधीन असलिया त्रिस्थलीयात्रा सर्वीस निरोपद्रव होईल. येथील तीर्थां यवन संचार राहिल आसी वर्तमाने सेवेसी विनंती लिहिली असतां आज्ञा आली की राजश्री जनकीजी व दताजी सिंदे सर्व कार्यानिमित्य ते प्रांती आहेत त्यांस ही सुचावणी वरचेवरी लिहावयाची लिहीत जाणे. मग ते जसे अनुकूल पडेल तसे करितील व आम्हासहि वरचेवरी सर्व लिहीत जाणें. त्याज-वरून सरदारास सदैव पत्रे पाठवितो व सर्व वर्तमान सुचावणी लिहावयाची ते लिहीत आहो. तेहि मान्य करिताती व त्याजप्रमाणेंच प्रयाग व कासीचा पैगाम वजिरास केला की याची सनद आम्हास करून देणे. त्यास वजिरास सुजाउदौला नाजीम अवंध याचा पक्ष व त्याजअधीन वाराणसी व प्रयाग असे. याजकरि(ता)

सनद देयास अनमान करून उतर देताती. तुम्ही प्रबल आहा. सनदेचे अगत्य नाही. जो देश कबज करायचा तो कराल व तिकडे मुजायदौलास त्याचे म्हटले-प्रमाणे आश्वासन लिहिताती व तोहि यास आश्वासन लिहितो की सरदारास इकडे आल्याने मी समजेन. तुम्ही खातीरजमा राखणे. त्याजला आपला सिपाहगरी व फौज व तोपखानियाचा गरवर फार आहे. दुसरे गंगा मध्ये आहे ते उतरोन जाऊन त्याचे मुलकात जावे लागते. ते पर्जन्यकाल गेलियावाचोन अनकूल पडत नाही व त्याचे म्हणजे सुजाउदौलाचे मुदई रोहिले व अहमदखान बंगश आहेत. आशास रोहिले म्हणताती, आमचा मुलक गंगापार आहे तो तुम्ही रक्षा, आम्ही वाट देतो व अहमदखान बंगशाचा मुलक गंगापार नाही, गंगावार आहे. तो म्हणतो की मी तुम्हास आपले मुलकातून गंगा उतरोन देतो व तुमचा रफीक आहे. माझी दस्तगिरी करा असे सर्व रजू जाले असेती. वरपाकालानंतर जरी सरदारास गंगापार उतरणे तरी उतरतील व प्रयागास जायास तो (अपूर्ण)

¶*Raja Keshavrao writes to the Peshwa that negotiations for the delivery of the three holy places—Benares, Prayag, Gaya—are being uselessly protracted with a view to defeat Sindia's objective.*

No. 241]

[9-11-1759]

पैवस्ति छ २१ जमादिलौवल

श्री

श्रीमंत राजश्री
स्वामीचे सेवेसी

पंत प्रधान

विनंती. सेवक पाराशर दादाजी कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील क्षेम तागायत कार्तिक वद्य ९ पंचमी मुकाम पाा बोले प्रांत आंतरवेद येथें स्वामीचें कृपावलोकनेकरून सेवकाचें वर्तमान येथास्थित असें. यानंतर ररू पाा फकुंद प्रां मा येथील कुशलसिंग मवासी जमीदार होता. सरकारी आमल सुदामत देत नव्हता म्हणोन त्याचें पारपत्य करणें हुजरून जरूर होतें; त्यावरून त्याजकडील तालुके व मातबर ठाणीं व पेशजी हुंदीत सरकारचीं ठाणीं त्याणीं लबाडी करून घेतलीं तीं कुल मोर्चेबंदी करून दोन आडीच महिने मेहनत करून घेतलीं. कुल त्याजकडे गढ्या होत्या त्या फत्ते केल्या. भितांडाचें जुंज याजमुळें घोडें माणूस बहुत जायां जाहालें. कुसलसिंग रुरात होता तेथेहि जाऊन त्याजशीं गांठ घातली. तेथें मोर्चेबंदीचें काम न चालें म्हणून घोड्यांवरून तलावे करणें लागलें. अखेरीस येक रोज घोड्यांवरील जुंज मातबर

जाहालें ते समयीहि घोडें माणूस कांहीं ठार जाहालें व जखमीं जाहालें; परंतु त्यांस मोडून गांवांत घातलें. निदान त्यांस दम धरवनासा जाहला; तेव्हां रात्रीच्या ठायीं कुसलसिंग पळोन गेला; याउपर त्याच्या तालुक्याचें काम कांहीं राहिलें नाहीं. आणखीहि कितेक ढोंग आहेत त्यांचें पारपत्य करावें लागतें. स्वामीच्या प्रतापेंकरून त्यांचेंहि पारपत्य होऊन येईल. तदनंतर समजाविशी नाळवंदीच्या ऐवजाचे नेमणुकेविषयी पेशजी विनंतीपत्र लिहिलें होते; परंतु नेमणूक होऊन सनदपत्र आलीं नाहीं. लोकांनीं तों गवगवा बहुत केला आहे, तरी कृपाळू होऊन राजश्री गोविंदपंतावर समजाविशी नाळवंदीची सनद द्यावी. आज्ञा केली पाहिजे. सेवेसी श्रुत होय हें विज्ञापना.

¶*Parashar Dadaji reports to the Peshwa the chastisement of Kushalsing of Ruru.*

No. 242]

[26-1-1760

छ २२ जाखर सुा सितैन
माघ मास

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान
स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक जनकोजी सिंदे कृतानेक दंडवत विज्ञापना. सेवकाचे वर्तमान ताा छ ७ जाखर मो कुंजपुरा परयेत स्वामीचे कृपावलोकनें करून येथास्तित असें विशेष. सरकारची आज्ञापत्रे छ २ सफरची पाठविली ती छ ९ राखरी सादर जालीं. तेथें आज्ञा, कितेक मनसब्याचा अर्थ रोहिले व सुज्या-उदौला याजकडोन माहाक्षेत्रे व्यावयाचा विचार व पूर्वेकडील वगैरे आर्थ तपासिले आज्ञापिलें ते सविस्तर कळलें. ऐसियांस येतद्विशईचा अर्थ तपसीलवार अलाहिदा पुरवणीपत्री सविस्तर सेवेसी लिहिला असें त्यावरून विदित होईल. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापति.

¶*Jankoji Sindia to the Peshwa saying that the project for the capture of the holy places from the Rohillas and Shuja-ud-daula as desired by the addressee, is being separately communicated.*

छ २२ जमादिलाखर
माघ मास सुा सितैन

श्री

श्रीमंत राजश्री दादा साहेब
स्वामीचे सेवेसी

विनंती. शेवक रामाजी अनंत कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ताा छ ९ जमादिलौ(बल) सुा नजीक सोनपत स्वामीचे कृपावलोकने-करून येथास्थित असे विशेष. स्वामीनी सदैव कृपा करून पत्री सांभाल केला पाहिजे. इकडील वर्तमान सविस्तर राजश्री दताजी सिंदे व राजश्री जनकोजी सिंदे यानी सेवेसी लिहिले आहे त्यावरून निवेदन होईल. 'सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाति.

¶*Ramaji Anant, Sindia's Diwan, writes to Dadasaheb from Sonpat where Sindia was encamped.*

No. 244]

[1759 ?

श्री

चिरंजीव राजश्री रामाजी आनंत यासी विसाजी दादाजी आसीर्वाद उपरी. तुम्हास येक दोन पत्रे पाठविली की लौकर येणे, त्यास अद्याप आलेस नाही. राजश्री राज बाहेर निघाल्यास आठ रोज जाले. बुधवारी येथून कूच होईल. आमची तयारी काडीइतकी जाली नाही. ब्राम्हण नाही, चाकर नाही, तरी तुम्ही येक ब्राह्मण कोणता मिलेल तो व वांडी चाकर देखील सारी घेऊन लौकर येणे. तीर्थरूप राजश्री केसोपंत दादा व तुम्ही लौकर येणे. विलंब न लावणें. मग लस्कर आटोपतेसे नाही. यंदाची स्वारी जलद आहे. हे आसीर्वाद. माणसे व रामाजी नसला तरी दुसरा तरी ब्राम्हण मेलऊन घेऊन येणे हे असीर्वाद.

¶*Visaji Dadaji orders Ramaji Anant to come at once, in order to prepare to go into camp with the Rao (Vishvasrao).*

छ १७ जावळ

श्री

पुर्ण श्रीमंत माहाराज राजश्री पंत

प्रधान स्वामिचे शेवेसी

विज्ञप्ति यैसीजे. दिलीचे वर्तमान आवरंगाबादेस आले. तेथून साहावे दिसी कासद छ ९ जमादिलावली लस्करात आला. आवदाआली छ ६ रविलाखरी सरहंदस दाखल जाहाला. छ ९ माहे मजकुरी आलमगीर पातशा व फतेआलीखा व खानखाना व कमरुदीखानाचा थोरला लेक यो चौधे जण मारले गेले. नवा बादशा गाजुदीखा वजिराने तस्तावर बसऊन नवा बादशा व गाजुदीखा उभयेतां जनकोजी सिंदे याचे सैन्यात आले. आवदाआली दक्षणेस येणार. त्याजपासी साठ हजार स्वार आहेत. मन्हाड्या फौजेच्याने त्यासी मुकाबिला करवतो यैसे नाहीं याप्रमाणे नवाबास आर्ज आली. दुसरे दिवसीं आणिक कासिद आवरंगाबादेहून आला. दरगाकुलीखा व चिमणलाल आकवारनिवीस याचे पत्र दिलीच्या वर्तमानाच आले कीं, आवदाआलीने आलमगीर बादशा वगैरे मारिल्याचे वर्तमान यैकोन थानेसरांत आपले लेकास तस्तावर बसविले. त्याचे नांव तैमूरशा ठेविले. मलिकजमानी आवदाआलीसमागमे आहे. आवदाआलीची पत्रे रोहिल्यास व माधवासिंग वगैरे यांस आली कीं मन्हाड्यास तंबी करावयास सत्तरीच येतो. थानेसर दिलीहून पलीकडे असी कोस आहे म्हणून; याप्रमाणे वर्तमान आले होते. आलमगीर पातशा वगैरे आवदाआलीच्या फितुरात होते. गाजुदीखानास जख देणार म्हणून गाजुदीखानास उमजळ त्याजवरून त्यानेच बातशा वगैरे युक्तीने विलहेस लाविले म्हणून येथे चर्चा आली. शेवेसी श्रुत होये हे विज्ञप्ति.

¶ Dhondo Ram reports to the Peshwa that on the approach of the Abdali the Emperor Alamgir and his advisers were put to the sword and the Vazir with the new puppet Emperor has arrived in Sindia's camp.

No. 246]

[Recd. 20-1-1760

छ १ जमादिलाखर

श्री

पुा श्रीमंत राजश्री भाऊसाहेब
स्वामीचे सेवेसी

विनंती येसीजि. येथें राा बावूराऊ फडणीस याणी सांगितलें जे, श्रीमंत राजश्री नानासाहेबाची मरजी आहे जे, भाऊसाहेबाकडे बापूजी माहादेवास जाणें लागेल. अंताजीपंताकडे मरजी आहेसे दिसते. तुमचे चालणें होणार नाही म्हणून सांगतात. त्यास सेवकाची पत मानपान राहे ते करणार स्वामी समर्थ आहेत. सेवेसी श्रुत होय. सेवेसी श्रुत होय. बहुत काय लिा ? कृपा केली पाहिजे हे विनंती.

[Bapuji Mahadev Hingne's letter to Bhausahab, referring to the inquiry into the conduct of the writer and Antaji Manakeshwar which led to the mismanagement of affairs in the North.]

No. 247]

[16-1-1760

पो छ २८ जमादिलाखर

सुा सितैन माघ वद्य

आमवशा मंदवार

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान
स्वामीचे शेवेसी

विनंती. शेवक रामाजी अनंत कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ताा पौष बहुल त्रयोदसी सुा पनाली पाा कोटपुतली प्राा जैनगर स्वामीचे कपावलोकनेकरून येथास्थित असे विशेष. येथील वर्तमान तरी गिलज्या अंतरवेदीत गेलियावर नजीबखान व गंगापारचे रोहिले सादुलखान व दुंदुखान वगैरे सर्व त्यास सामील होऊन दिली ध्यावी हा इत्यर्थ करून दरकूच दिली संनिध येमुनातीरास पनास हजार फौजेनसी आले. आपल्या सख्या फौजा आलीकडे होत्या. घाट धरून राहिले होते. त्यास पौष वद्य आष्टमी गुरुवारी प्राथःकालचे प्रहर दिवसास गिलजे व रोहिले यानी घाटावर चालोन आले.

बंदुखांचा व बाणांचा वगैरे मार करीत दोन धारा येमुनेंच्या उतरोन आले, तेव्हा आपल्या फौजा त्याजवर गेल्या. लढाई जाली. दत्ताजी पाटील लढाईत कामास आले ; मोठी फटकाल गोष्ट जाली. राजश्री जनकोजी सिंदे यांचे उजवे हाताचे दंडास गोळी लागोन पार होऊन गेली. स्वामीचे पुण्यप्रतापे खैर जाली. तदनंतर सर्व लस्कर बुलगेसुधा संभाळून रेवाडीवरून जाटाचे मुलकांतून जैपुरचे सरदेस आले. येथे राजश्री महारजबावा होलकर यांची भेट जाली. येकां दो दिवसांत त्यांचे व आमचे बुलगे या मुलकांत ठेऊन सध्या फौजा करून अविळंबे दिलीस गिलजे रोहिले यांचे पारपत्यास जात आसां. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶*Ramaji Anant Dabholkar to the Peshwa : writing about the engagement between the Gilchis and the Maratha forces, in which Dattaji Sindia lost his life.*

No. 248]

[20-3-1758

श्रीगजानन

विनंती. सेवक बगाजी गंगाधर कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनती. विज्ञापना की फाल्गुण शुभ ११ येकादसी सोमवारी कसबे मेरटस येऊन राजश्री गोपालपंत नानास ठाणे मजकुरी दाखल केले. प्रा जलालाबादेसहि त्याच्या ग्रहस्त ठाण्यात बसविला. प्रा बेदात गिरमाजीपंत ठाण्यात दाखल केले प्रा वारनावदा व सामली वगैरे माहाली ठाणी बसविली. मेरटच्या बंदोबस्तास * * * गोपालपंत नानास पुसोन पुढे जाऊन * आपले प्रतापे ठाणे बसवितो. राजश्री त्रिबंक भास्कर आद्यापि आले नाहीत. आम्ही आपल्या पतकानसी मात्र आहोत. पुढे शुक्रताल जवळ येत चालले. फौजेचा भरणा पाहिजे. सिंदे होलकर याजकडीलहि कोन्ही आद्यापि अले नाही. पूर्वी कागद पाठविला त्यांत लिहिले त्यावरून ध्यानास येईल. मुकुरतालाकडे कासीद पाठविले आहेत. तेथील बातमी आली नाही. आल्यावरी सेवेसी लेहून पाठऊ. बहुत काये लिहिणे. बहुत काये लिहिणे? कृपा लोभ आम्हू दीजे हे विज्ञापना.

¶*Bagaji Gangadhar mentions the plans which he intends to pursue in restoring order and recapturing the places round about Meerut.*

१ मुळांतच दुबार आहे.

+ पत्राच्या पाठीवर ताजकलमांत बारा ओळी मजकूर आहे तो नकलला नाही.

No. 249]

[Recd. 27-2-1760]

पो छ ९ रजबू

श्री

आसीर्वाद उपरी. दोन लक्ष रुपये येथून पाठवावे त्यास

२९००० चंदेरीच्या रसदपैकी

९२६९० मल्हार कृष्ण यांजकडून

७७६९०

येकूण सत्याहातर हजार सासे पनास रुपये सदरहूप्रा देविले असेत. पावतील. दोन लक्ष पैकी बाकी राहिली तेहि मागाहून पावते होतील. दोन लक्षाहून ज्याजती ऐवज जमा होईल ती तुम्ही खर्च न करणे. त्या येवजावर येथून वराता होतील त्याप्रमाणे देणे हे आसीर्वाद.

¶Funds amounting to Rs. 77,650 are despatched to the Bhatt.

No. 250]

[3-3-1760]

पो छ १९ रजब

सितैन फाल्गुण

श्री

श्रीमंत राजश्री भाऊसाहेब

स्वामीचे सेवेसी

आपल्ये येसवंतराव भास्कर दोनी कर जोडून सिरसा ना विज्ञापना. ताा छ १४ रजब मुा वोझर पा राजणी दुधनानदी स्वामीच्या कृपावलोकने सेवकाचे वर्तमान येथास्थित असो विशेष. स्वामीकडून आज्ञापत्र छ ७ रजबचे घेऊन आले ते छ मजकुरी साईकाली साहा घटका रात्रीस पावले. जासूद मजकुराची पारपत्ये केली. कालचा श्रीमंताचा मुकाम रविवारचा कालेगांव पा जालनापूर दुधनेवरी होता. आज सोमवारी कूच करून मुकाम मजकुरास आलो. उदईक कूच करून पडदूरच्या उतरेस कोसावरी दुधनेच्या तीरी मुकाम नेमिला आहे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶Yeshwantrao Bhaskar informs Bhausaheb of details of the Peshwa's marches and halts from Kalegaon to Paddur where they were to meet and decide about sending reinforcements to the North.

(पहिला बंद गहाळ)

सर्वास धैर्य जाले. माहाराजाचा अखंडित प्रताप आहे. माहाराजाचे सरदार या अबदाळी व रोहिलियास उत्तम प्रकारे खराब करितील. मोठे युक्तीने सरदारांही बरी तजवीज केली असे. माहाराजाचा विजय दक्षणेस आला व पूर्वी आज्ञा लिहिली होती की श्रीमंत रघुनाथराऊ दादासाहेबास हिंदुस्तानाकडे लेकरा करितो. आता सहजच तिकडील काम तो मानसानुरूप जाले. आतां दादासाहेबाबा पोखता सामान व फौज व तोफखाना व फिरंगी जो सामान देवाचा तो देऊन पाठवावे, की ते आलियावरी राजश्री होलकर व सिंदे वगैरे मिलोन उत्तम प्रकारे पारपत्य अबदाळीचे व रोहिलियाचे होईल. मोठा दीर्घ रोग अबदाळी आहे. माहाराजे हिंदुस्थान व दक्षण या रोगापासोन सोडविलेसे होईल. पनास लक्ष रुपये प्रतिवरशी माहाराज धर्म करिताती म्हणून येकतो. माझे मते जरी हा रोग माहाराजाचे हाते दूर जाला तरी त्याजपरीस शतगुणधर्म याजमधे आहे. येथार्थ आम्ही लिहिले आहे. आम्ही रात्रीदिवस हेच शुभाचिंतन करितो. वरचावरी माहाराजास लिहावयाचे ते लिहितो. सर्वदा सरदारास जे तजवीज सुचते ते लिहितो. तेहि मान्य करोन अखंड वर्तमान लिहिताती. सारांश श्रीमंत दादासाहेब आलियावरी सर्व मिलोन पारपत्य करितील हे विनंती.

सेवेसी राव बदरीनाथराव साा नमस्कार.

¶ This appears to be the missing second sheet of Letter No. 118 of Vol. 2 (The Battle of Panipat) from Raja Kesharao.

No. 252]

[Recd. 25-4-1760

पौ छ ८ रमजान

वैशाख सितैन

श्रीरामचंद्र

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

बाबूराऊ स्वामी गोसावी यासी

पोष्य कृष्णराऊ भगवंत आमात्य कृतानेक नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीय लेखन केले पाहिजे विशेष. बहुत दिवस आपणाकडून पत्र येऊन वर्तमान कळत नाहीं येसे नसावे. निरंतर पत्र पाठऊन कुशलोतर लेखनें संतोषवीत जावे. यानंतर राजश्री प्रधानपंत यांचा मुकाम नगरावरी होता. प्रस्तुत तेथून कूच करून पुढें गेले. राजश्री सदासिव पंडित

व राजश्री रघुनाथ पंडित याणीं मोगलाकडील तहाचा मजकूर उरकून पुढें हिंदुस्थानांत जात आहेत. इरानी दिलीस येऊन राहिला. आलीकडे येणार यैसं वर्तमान परस्पर यैकित्तीं परंतु तत्त्वता कळत नाहीं. आपणाकडे बातमी वरचेवर येतच आसेल तरी राजश्री प्रधानपंत याचा मुकाम कोठे आहे, येदा छात्रणी त्या प्रांते होणार किंवा माघारे स्वस्थलास येणार, राजश्री भाऊ याजकडील मनसबा कैसा आहे, मोगलाचा तह कोणे प्रकारें जाहाला, इरानी-कडील मजकूर कोणे प्रकारचा आहे हे सविस्तर लिहिलें पाहिजे. बहुत काये लिहीणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶*Krishnarao Bhagwant Amatya seeks news from Baburao as Sadashivrao and Raghoba are reported to be going north to oppose the Abdali.*

No. 253]

[1750?

श्री

पुा चिंरजीव राजश्री सदोबा यासी आसीर्वाद उपरी. राजश्री येशवंतराऊ पवार यांजकडे येक लक्ष अठावीस हजार रुपये येणें त्यापैकी अडसष्ट हजार शहरी, बतीस हजार नासिकास याप्रमाणे लाख रुपये वसूल आला. राजश्री बाबूजी नाईक याजकडील नारायेणजी पुसत होते त्यास उत्तर दिले की, खावंदाची आज्ञा येईल त्याप्रमाणे वर्तणूक करू म्हणून लिहिले ते कळले. ऐशास येथे खर्चाची वोढ यास्तत्र हो येथेच पाठवणे म्हणून येशवंतराऊ पवार यास लिहून पाठविले होते परंतु पैका तिकडे येऊ न पावला. त्यास त्या यैवजावर विठल सिवदेव याची वरात रुपये ३०००० तीस हजार व चिमणाजी बापूजी रुपये २०००० बीस हजार येकूण पनास हजार रुपयाच्या दोन वराता केल्या आहेत तर सदरहू ऐवजापैकी दोही वरातांचे पनास हजार रुपये देऊन बाकी पनास हजार राहिले ते जमा करून ठेवणे. येथून वराता येतील त्याप्रमाणे देणे. दुसरीकडे येकंदर पैका न देणे. नाँयकाचा गुंता या रुपयाकडे काही राहिला नाही. मल्हारबा रुपये त्यास जसे देणे तसे देतील. हे रुपये लिहिल्याप्रा पावते वरातदारास लौकर करणे. नालवंदीचा ऐवज लोक येथे चाकरीवर यास्तव रुपयास विलंब न लावणें बहुत काय लिहीणे हे आसीर्वाद.

¶*The Peshwa advises Sadashivrao how to dispose of the amounts received from Yashwantrao Pawar.*

+ येथून नानासाहेब पेशव्याचे हस्ताक्षर.

श्री

पुा चिरंजीव राजश्री सदोबा यासी आसीर्वाद उपरी. तुम्हास दोन लक्ष रुपये येथून पाठवावे येणेप्रमाणे.

- १२६९० मल्हार कृष्ण यांजकडून
 २९००० बाा चंदेरी निा कृष्णाजी नाईक रास्ते
 २९००० प्रांत खांडवे निा बापूजी मेघशाम
 ७२९०० कर्ज गुा लक्ष्मण शंकर
 २४८९० गोविंद बलाल यांजकडील येकतालीस हजारपैकी.

 २०००००

येणेप्रमाणे दोन लक्षांचा भरणा करून पाठविला. त्याचा वयाज तुम्ही येणेप्रमाणे लिहिला. रुपये

- २२९०० लक्ष्मण शंकर याजकडील यैवजी वसूल
 २९००० चंदेरी निा कृष्णापा नाईक वसूल
 २९००० प्राा खांडवे निा बापूजी मेघशाम वसूल
 १२९०० मल्हार कृष्ण याजकडील यैवजपैकी

 १२९०००

येकून सवा लक्ष रुपये आले. लक्ष्मण शंकर याजकडील पनास हजार राहिले ते रोख येतां दिसत नाहीं. आठ पंधरा दिवस लागतील. तजविजे तजविजेने येतील ते धेऊं. मल्हार कृष्ण याजकडील दीडशे रुपये राहिले ते तेथें आपण घेतले पाहिजे म्हणून लिहिले. ऐशास

लक्ष्मण शंकर यांजकडील ऐवज इतक्या दिवसात येऊन चुकलाच असेल. तथापि न पावला ऐसे म्हणावे तर मारनिलेनी आपल्या गुमास्तियाची पत्रे आणून दाखविले त्यावरून ऐवज पावला ऐसे दिसते. त्याहीमध्ये पावला नसिला तर तो यैवज पावेलच.

मल्हार कृष्ण याजकडील दीडशे रुपये येणे ते येथें घेतलें. याचा सुबदला गोविंद बलाल यांजकडील यैवजी सदरहू दीडशे तुम्ही घेणे.

गोविंद बलाल याजकडील येके-तालीस हजार पैकी चोवीस हजार

गोविंद बलाल याजकडील येके-
तालीस हजारपैकी येक पंचवीस
हजाराची हुंडी व येक सोळाची यैशा
दोन आल्या. त्यापैकी सोळाची फिरली.
पंचविसाची सही होऊन पैका वसूल
आला. बाकी सोळा राहिले त्याचे
गोविंद बलाल यास पुसोन काय
वर्तमान ते लिहून पाठवावे. ऐशास
पंचवीस हजार पावले बाकी सोळा
हजार राहिले. मारनिलेचे गुमास्ते
वासुदेव सिवाजी येथे होते त्यास पुसिले.
त्याणी सांगितले की फिरले हुंडीचा
यैवज मागेच करून पाठविला. इतके
दिवसात पावलाच असेल यैसे सांगि-
तले. तोहि यैवज येऊन पावलाच
असेल.

साडे आठशे दोन लक्षाचे भरण्यात
तुम्ही घेणे म्हणून पेशजी लिहिलेच
आहे. त्याप्रा सदरहू रुपये तुम्ही
घेणे.

येणेप्रमाणे दोन लक्षांचा भरणा जाला असे. छ २९ रमजान बहुत काये
लिहिणे हे आसीर्वाद.

¶The Peshwa sends funds to the Bhau. It is clear that Bhausaheb was
strictly controlled in his exactions by orders from the Peshwa.

No. 255]

[26-6-1760

पौ छ १६ जिल्हेज इहिदे

आधिक श्रावण

श्री

शेवेशी विनंती. सन इहिदे शितैनच्या हिंदुस्थान प्रांतीचे मामलेदाराकडे
रसदाचा ऐवज येणे. ऐशियास आम्हाकडे ऐवज पाहिजे, यास्तव इकडेच
ऐवज घ्यावा लागतो. मामलेदारास ताकीद होऊन इकडेच ऐवजाचा भरणा
करावयास आज्ञा केली पाहिजे. आबदालीच्या मसलतीमुळे रसदाचा पैका
घ्यावा लागला. शहास गुंतल्याने दुसरा पैका कोठे मिलणे कळतच आहे.
घरचा पैका व कर्ज खावे लागले. त्यास येकंदर जमेचा व खर्चाचा अजमास

१ रसद, Money paid into the treasury by the कमावीसदार, raised from his district or charge.

करून देशी पैका जमा व्हावा व त्यास खर्च लाऊन तो अजमास व आमचे स्वारीकडील जमेचा व खर्चाचा अजमास करून दोन्ही अजमास पाठविले आहेत. मागील बाक्याचा येवज देशी व हिंदुस्तान प्रांते येणे आहे. त्यास हिंदुस्तानात आबदालीचा दंगा जाला यामुळे सालमजकूरचा अमल यथास्थित चालोन ऐवज माहालचा वसूल जाला नाही व गारा व तांडी पडली यामुळे जागा जागा माहालास तोटे आले. नवे जुने मामलतीची घालमेल जाहाली यामुळे बाकीस ठिकाणच नाही. गोविंद बलाल यांजकडील बाकी सालेसाल बोढणीची वोढत आली असे. बहुतच तपशील आहेत. त्याहीमध्ये निकड करावी अगर मागील चौकशी करावी तर गडबडेमुळे चौकशी होत नाही. आबदालीचा पेंच वारल्यावर जे होणे तें होईल. साल मजकूर सन इहिदेचा लाहान मोठे मामलेदाराचा रसदेचा व पुढील अखेर साल तागाईत आम्ही आपणाकडे नेमिला आहे. त्यास खर्च फार, जमा थोडकी. त्याहीमध्ये विचार पाहातां केवळ घरचा पैका जामदारखान्यातील खावा असाच प्रसंग प्राप्त जाहाला. त्यास स्वामीचे प्रतापेंकरून पारपत्य पठाणाचे लौकर जाहाल्यास हिंदुस्तानचे माहालचा ऐवज फारसा आम्हाकडे लागणार नाही. स्वारीशिकारीमुळे खंडणीचा ऐवज आकारेल. पठाणाचें पारपत्य जाहालें तरी दसरापर्यंत बाहेरील कोठील पैसा मिलणें कलतच आहे. दिलीकडे आलों. या प्रांतात फौजा नेहमी आहेत त्यामुळे, मुल्क वैराण बहुत जाला. जाटाकडे खंडणीचा पैका येणे. त्यास यासमई जाटास मागतां येत नाही. जयनगरवाले याजकडील पैका येणे कलतच आहे. मसलतीमुळे अडचण पडली. त्यास या प्रांतीचे माहालकरी यांजकडील येकंदर भरणा तेथे रसदेचा न घ्यावा. कदाचित कोणी माहालकरी याचा इकडे भरणा करावयाचा सावकार नसेल त्यास सांगोन उजनी इंदूर या ठिकाणच्या हुंड्या घेऊन पाठवाव्या. देसचा जमेचा व खर्चाचा अजमास करून पाठविला आहे व मागील शितैनची माहालकरी यांकडे बाकी राहिली आहे. त्यास हिंदुस्तानाप्रों तिकडील तपशील नाही. फडशे माहालकरी याचे जालियास काही ऐवज वसुलात येईल. सन इहिदेची जमा व खर्च लिहिला आहे. त्यास सरासरी पाहातां खर्च जाऊन बाकीच राहावी असा अजमास आहे. फौजेचे खर्चाचे दोन प्रकार लिहिले आहेत. त्यास मसलत पडल्यास तीस हजार फौज लागेल. नाहीतर काहीच गुंता नाही. अबदालीचा पेच उलगडल्यावर देशी काही मसलत पडणार नाही. पठाणाची मसलत लांबली तर आम्हाकडे खर्च भारी व आपणाकडे खर्च भारी होईल. इकडील स्वारीचे लोकास निजामअलीचे जुंजात घोडी पडली व रोगाने बहुत मेली यास्तव घोडे घ्यावयास थोडें बहुत जरूर द्यावे लागते. शितैनची रवानगी

लोकास घावयाची त्यास पोटास रोजमरा पुर्ता मिलत नाही तेव्हा खानगी व नालबंदी कोठील ? दिलीकडे दंगा जाहाला यामुलें इकडील सावकार परागंदा जाहाले. कर्जवाम कोठे पैसा मिलत नाही. स्वामीच्या प्रतापेकडून पठाणाचें पारपत्य लौकर जाहलें म्हणजे सर्व गोष्टी उत्तम आहेत. जिकडे कामास जावें तिकडे मेलवावे खावें. रड ल्याहावी उत्तम नाही. परंतु दतवा पडल्यापासून फार रोज कजिया होऊन बखेडे बहुत जाले. सलाबत त्यांची वाढली. त्याचे पारपत्य जालें तर दसरापर्यंत ऐवज कोठील मिलणार ? कर्जासहि सावकार सर्व जागाजागाचे निघाले. इकडील रसदा इकडे देविल्या तर देशी कर्ज वारून ऐवज अधिक आहे. च्यार यादी होत्या त्यावरून अजमास इकडील व देसचा जमाखर्चाचा बारमाही लिहिला आहे. दाहा वीस लाख आलीकडे पलीकडे जमा कम तर काही कलमाची जाजती होईल. सर्व अर्थ ध्यानांत आणून रसदाचा ऐवज इकडे घावयाविशीं मामलेदारास ताकीद करावी. येथून पत्रे पाठविली आहेत. यंदाचा मनसबा विलक्षण यास्तव लिहिलें. नाहीतर घरचा पैका खावा तो फार वाईट वाटतो. इलाज नाही. यास्तव सेवेशी लिहिले आहे. येथेहि मामलेदारास ऐवज इकडेच भरणा करावा म्हणून ताकीद केली. पूर्वी याच मजकुराचें पत्र पाठविले आहे, ते पावेल न पावेल यास्तव दुसरियाने विनंती लिहिली असे. राँ छ १२ जिल्ह्याकड बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶This is an important letter addressed by Bhausaheb to the Peshwa, describing his financial difficulties as on account of the disturbed condition of the whole of Northern India and the constant presence of the Abdali with his large forces, no regular payments of revenue for the past two years have been received. Bhausaheb therefore proposes that the revenue from the Northern districts be assigned towards meeting the expenditure of his army.

No. 256]

[12-9-1760

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपत पालंदे स्वामी गोसावी यासी

पोष्य त्रिवकराज सदासिव कृतानेक नमस्कार विनंती उपर. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लेखन केले पाा विशेष. बहुता दिवसी पत्र पाठविलेले ते पावोन बहुत संतोष वाटला. याच प्रकारें सदैव कुषलार्थ लेहून सानंदवीत

+ संबंध पत्र नाना फडणविसाच्या हातचें असून यापुढील मजकूर खुद्द भाऊसाहेबांच्या हातचा आहे.

जाणे. इकडील वर्तमान दिली किल्यासहित श्रीमंती घेतली. बंदोबस्त केला. आबदाली फौजमुधा यमुनापार येऊन उतरला आहे. येमुनेस पायाब नाही. सल्लुखाचाहि जाबसाल सुज्यातदौला, नजिबखान याजकडून काही आहे. ठहरल विचार तो लेहून पाठऊं. फार करून लडाईच व्हावी असे दिसते. श्रीमंताचे ताले विचित्र आहेत. शत्रूचे पारपत्यच होऊन पराभवातें पावेल. सविस्तर राजश्री बालकोबा व राजश्री बापूजीपंत लिहितील त्याजवरून कलेल राा छ २ सफर मुकाम दिली. बहुत काये लिहिणे लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶Trimbak Sadashiv Purandare writes to Naropant Palande that Delhi has surrendered and negotiations for a treaty have been set on foot with the Abdali, but are not expected to succeed.

No. 257]

[15-9-1760

पो छ १४ रबिलावल
सन इहिदे आश्विनमास

श्री

अजमास खेरीज हिंदुस्थान सुर इहिदे सितैन मया व अलफ. स्वामीनी अजमास पाठविला त्याप्रमाणें बेरीज

	रुपये
६७९४४०२	रसदाचा यैवज
२००००००	नवी जागीर पैकी रसद
५०२५०००	किता यैवज बिदनूर वगैरें
८१०००००	कितां यैवज
३००००००	श्रीरंगपटण
२४८७९४०२	

तपसील यैवजांचा सरस नीरस

रसदेचा यैवज	हायें	निका यैवज सरसाल
६७९४४०२ नेहमी सालाबाद		यावयाचा हायें
२०००००० नवें जागीरपो		१२५०००० दमाजी गायकवाड
		७५०००० सालाबादप्रो
८७५४४०२		४००००० नवें माहालचे
पैकी यैवज न येणे म्हणोंन स्वा-		१००००० नवा हिशाबाबंद
मीनी वजा केलां		१२५००००
	हायें	येकून साडे बारा लक्ष गायकवाडाचा
३३५९३५०		करारमदार येथे होऊन स्वामीस पत्रे

पैकी आमचें मते कमी
 व्हावें. राये
 ३००००० आशेरचे मसलतीमुलें
 जाजती खर्च आपण राये
 ४००००० चार लक्ष लाि आहे.
 त्यास पेशजी खर्चाचा अजमास
 केलां त्यांत गाडदियाचा खर्च
 जाला आहे त्यास राजत व
 हशमी माणसे वगैरें चार लक्ष
 पैकीं तीन लाख लागतील.

[वरील कलमाच्या डाव्या हातास
 असलेला शेरा]

मागील अजमासात गाडदी वगैरे
 खर्च जाला आहे त्यास मसलतचे
 छावणीमुले राउताचा वगैरे खर्च होईल
 यास्तव तीन लक्ष रुपये लागतील

६०००० आकोलें कविजंगाकडे
 दिल्ले व फाजील मागील
 आहे यास्तंव वाजवी
 कमी होतील.

९०२५० हिंदुस्थानचें स्वारीकडें
 पहिलें नेमिले नवतें त्यास
 हाली आपल्या लिहिल्या-
 वरून रसद

६५०० कुतेंलीकडरायेंल
 ३४७५० जकात सितेन भेलसे
 १२००० मीरखांन डागीर
 ३७७०० समसेरवाहादर बोदवंड
 ९०२५०
 ८००० दादों अनंत व रामाजी
 कृष्ण येणार नाही सा
 वजा करावें.

[या कलमाचे डावे बाजूस शेरा]

३७४८

पाठविली आहेत पोहचली असतील.
 नवा हिशाचा गुता पांडवाकडे आहे
 खरेच. गायकवाडाचे कारभाराचे
 मध्यस्त पांडवा आहेत सदरहूप्रो
 कारभर विल्ले लाऊन देतील.

१००००० कर्जपटीचा यैवज
 कमवेष होईल

१५००००० चित्रदुर्ग वगैरे

१२००००० सां बिदरूर मुदतीप्रों

६५००००० किता यैवज सन सितै-

नची बाकी व सालमज-
 कूरची हक्कबंदी मिलोन
 दसरापर्यंत यैवज यावा
 म्हणोन बेरीज पेशजी स्वा-
 मीस लाि हो ८१०००००
 पैकी वजा येणार नाही
 म्हणोन स्वामीनी वजा केले.

१०००००० खानदेश गुज-
 रात वगैरे

५००००० कर्नाटकचे

१००००० बाबूजी ना
 पो

१६०००००

पैकी आमचे मते वजा होतील.

६०००००० बा नैमणूक
 आपली सोळा
 लाखांची पैकी
 येणार नाही तें
 वजा

१०००००० बाबूजी ना
 पैकी

कितेक गांव गेले वराडचे
फाजील साा वजां

१६९६०० हुजरातचें माहालचा
यैवज हुजरातीकडे
खर्च नेमून दिलहा
साा वजा करावें

३३००० रायेपूर व आशेंरचें
माहालचा मजकूर
रायपूर भिलानी
खराब केले. आशेर
किलेदाराने गाव
मारिलें साा रसद
येणार नाही म्हणोन
स्वामीनी लिहिलें,
त्यास भिलानी व
किलेदाराने दरोबस्त
गाव मारिलें नाही
थोडीबहुत खराबी
जाली असेल तर
मामलेदार नेहमी
आहेत च्यार साा
फाजील जाले तर
पुढील साली उग-
ऊन घ्यावे. असेहि
करिता फारच रद-
बदल जाली तर निमे
रसद घ्यावी निमे उणें
करावें. त्यास रसद
२९००० रायेपूर
४२००० आशेर
६७०००

५००००० कर्नाटकचे
पाच येणार नाहीं

६००००००

१०००००० नवी जागिरीचे
हमेबंदीचा यैवज येईल
म्हणोन लािा होते
रसद सारीच नेमणूक
प्रमाणे घेतल्यावर
येणार नाही खरीच.
रसद घ्यावी यास्तव
हत्फेबंदी वजा केली
असे

१६०००००

[या कलमाचे डावे बाजूस शेरा]
गुदस्ता कितेक माहाली अमल
बसला नाही. म्हणोन कमी
येतील.
बाकी पासष्ट लक्ष येतील
त्याचा तपसील

९०००००० खानदेश गुजराथ
वगैरे माहालचे हत्फेबंदी हली
यैवज पनास लक्ष आम्ही लािा
त्यास दाहा लक्ष येणार नाही
म्हणोन आपण लिहिलें त्यास
कितेक माहाल व परगणे आहेत
व गाव किरकोल आहेत त्याचा
आकार हत्फेबंदीत कोठे आला
यास्तव दाहा लक्ष वजा न
करावे मागे पुढे पनास लाख-
पर्यंत वसूल व्हावा असा अज-
मास आहे यास्तव पनास लक्ष
सा लिहिले आहेत

पैकी रसद घ्यात्रीं
३४०००

बाकी येणार नाही
तें वजा.

१०००० जलगावची गुा रसद
घेतली पंधरा हजार
त्याप्रो येतील. बाकी
वीस हजार येणार
नाही म्हणोन लिहिलें
त्यास गुा तेथील बं-
दोबस्त करून दिलहा.
विठल सुंदर यांणी
कबूल केलें पेंच पड-
णार नाही. कदाचित
फाजील जालें तर
पेस्तर साली उगऊन
घ्यावें याप्रमाणें करावें.
वीस हजार रसदपैकी
निमें घ्यावें निमें
येणार नाही ते वजा

६७०८५०

साहा लक्ष सतर हजार आठसे
पनास वजा करावें.

बाकी स्वामीनी वजा केले आहे
त्यापैकी आमचे मत्तें घ्यावे राये

२६८८५००

ताा

३००००० बच्याजीपंतापासून
आम्ही येते वेलेस घेतले ते
रसदेत मजुरा मागतात.
त्यास आम्ही त्याचे गुजा-

१००००० मुभेदारी खानदेश
गंगथडी गुजराथ

२००००० माहाल निा बाबूजी
नाां राा ३००००० पैकी पाय-
मली येक लक्ष होईल बाकी
रसद व हत्फेबंदी मिलोन यैवज
येईल. थोडे बहुत फाजील जालें
तर पुढील सालांत मजुरा
पडेल. सालमजकूर या अज-
मासे यैवज घ्यावा.

[या कलमाचे डावे बाजूस शेरा]

मागें दोन तीन साला फाजील
होते ते माहाली उगवले तसेच
काही फाजील जाले तर
माहाली उगवेल. गुा नाइकाचे
फौजेचा पैका माहालांत नेमिला
होता आता फौज येकंदरात
आली तेव्हा वजा पडणार
नाही काही फाजील जाले
तरी समजून करवावे.

१००००० कर्नाटकचे पंधरापैकी
पाच येणार नाहीं म्ह-
णोन आपण लिहिले
त्याप्रमाणें वजा केलें
बाकी दाहा लक्ष

२००००० प्रांत मिरज

रतीने कर्ज घेतले आहे तो
 यैवज आम्ही त्याचा त्यास
 देऊ आपण मजुरा न द्यावे.

१००००० आशेरचे मसलतीस
 च्यार लक्ष सा खर्च
 लािा आहेत त्यास
 तीन लक्ष लागतील.
 कारण हेच की
 गाडदी वगैरे खर्च
 पहिल्या अजमासांत
 आले यास्तव लाख
 सा कमी केले तो
 यैवज

२९०००० गोपालराज गोविंद
 याचे माहालचा
 मजकूर तर येदा
 फार करून त्याचा
 मुद्रक सुरलीत
 जाला. सिरहटी
 वगैरे जागे सुटले
 यास्तव त्याजपासून
 रसद घ्यावी. मागील
 कर्ज आहे म्हणून
 रसदेस पेच पडतो
 तर मागील कर्ज येक
 दोन सालात मा-
 हाली फेडून घ्यावे.
 रसदेच्या यैवजांत
 मजुरा देऊ नये. रस-
 देचा यैवज घ्यावा.

[या कलमाचे डावे
 बाजूस शेरा]

६९०००००

पासष्ट लक्ष आफत
 आगर मोगलासी विघाड
 जाला तर यात बहुतच
 पेच पडेल म्हणोन
 लिहिलें त्यास तूर्त यैव-
 जाचा अजमास या प्रों
 आहे. आफत पडली
 तर काही उणे होईल.
 विघाडाचा मजकूर तर
 मसलत पडल्यास या
 यैवजांत कमी होईल
 खर्च जाजती वाढले
 त्यास तूर्त जमेच्या अज-
 मासे बेरीज

७२९००० भोसल्याकडे यैवज येणे.

१०१०००० गुा फडशा जाला
 तेव्हा सन इहदेत
 यैवज घ्यावयाचा करार
 केला तों

[कलमाचे डावे बाजूचा शेरा]

दसपुरीचे निमे सिवाये
 सन इहिदेच्या दसरिया-
 पासून इसनेचा दसरा-
 पर्यंत घ्यावे

३८१००० सन इहिदे सितैन

१३९१०००

नवा मुलुक फार
मुटला संस्थानिका-
कडे वीस हजाराची
जागा राहिली.
फाजील जाहाले तर
माहाली उगऊन
वेतील. रसद घ्यावी.

१००००० जालनापूरचा मजकूर तर
मागे दोन लाख फाजील
होतें काही फिटले लाख
पनास हजार राहिलें असेल
ते येक दोन सालात माहाली
उगऊन घ्यावे. रसदेच्या
यैवजांत मजुरा देऊ नये.
करारप्रो रसद घ्यावी.

[कलमाचे डावेबाजूस शेरा]

मामलेदार मातबर आहेत.
लाख दोन लाख कर्ज घेतले
तरी हलक्या व्याजे देतील
रसदेचा यैवज पुढे माहाली
उगवेल.

११२५०० भोसल्याकडील वराडचा
रसदेचा मजकूर तर दसरि-
याचे हंगामी त्याजकडील
कमाविसदाराने यावें रसदेचा
यैवज देऊन मामल्याच्या
सनदा घ्याव्या. हे न होये तर
सरकारातून दुसरा मामलेदार
करावा असा करार गुदस्ता
जालाच आहे. दसरियास
माहालकरी येऊन भरणा
करितील. लेहून पाठवावे.

पैकी सावकाराचें वगैरे

९२५०० विसाजीपंत जोग

६२५०० गोविंद सिवराम

१८०००० सावकार दोघे
बाबूजी नाा दुसाला

११२५०० रसदेच्या यैवजात
घ्यावें म्हणोन लिहिलें
आहेत तें वजा

४४७५००

बाकी रुपये
९४३५००

बाबूजी नाा १०००००
जोसी याजबाा
यैवज सरका-
रांत येतों

१०४३५००

येणेंप्रमाणे यैवज येणे
आहे त्यास तूर्त येत
नाही. गाठ पडेल तेव्हा
येईल. जुज भाडण पडले
तर येणेंच नाही म्हणोन
लिया त्यास कामपेश
साडेदाहा लक्ष रूपाये
येणें त्यापैकी सवासात
लक्ष रूपाये लिया आहेत
त्यास मशारनिलेस वरचे-
वर लेहून पाठवीत जावें

काही दिवस वाट पाहावी
नाही तर दुसरा मामलेदार
उभा करून त्याजपासून
रसद घ्यावी. यैवज खराच
आहे.

[या कलमाचे डावे बाजूस शेरा]

हंगामी भोसल्याकडील यैवज
न आला तर दुसरा मामले-
दार नाव ठेऊन उभा
करावा त्याजपासून रसद
घ्यावी. सेवटी त्याचे ते
निकाल करून देतील.
व्याज आंगावर पडेल आगर
त्याजपासून व्यावयास
कामास येईल.

४४००० आशेर व रायेपूर व जल-
गाव येथील निमे रसद
घ्यावी. फाजील जालें तर
पुढे माहाली उगवेल म्हणोन
निमे यैवज वजा केला तेथे
तपसील लािा आहे त्या प्रॉं
करावें आणि यैवज घ्यावा.
३४००० रायेपूर आशेर
१०००० जलगांव

४४०००

६९००० सुप्याचे फाजील गुाचे
होईल. भिलाचा दंगा.
आजीच तोटा आला यामुळे
रसद येणार नाही म्हणोन
लिहिले. त्यास मामलेदार
बलेच उभे राहून चढ करितात
मग सरकारच्या यैवजास तप-

निकाल करिती(ल).
कदांचित तूर्त यैवज न
आला तर आगेमागे
येईल. यैवज खराच आहे.

[या कलमाचे डावे बाजूस शेरा]

दाहा लक्ष साडे त्रेतालीस
हजार बाकीपैकी सा सात
लिहिले आहेत त्यास या
यैवजावर कर्ज घेऊन त्याज-
कडे वसूलास पाठविले तर
काही वसूल होईल न वसूल
जा(ला) तर मागे पुढे यैवज
येईल. चालीस पनास हजार
व्याज पडेल मोबदला कर्ज
घेतले तर हा यैवज वसूल
करून व्यावयास जागा
आहे.

१०००००० किता यैवज

३०००००० श्रीरंगपटण

२९००००० स्वारी बाबूजी नाा

३२९००००

साडेबत्तीस लक्ष पैकी वजा
हो

१०००००० पटणाचे जवाहि-
राचे येणार नाही

१२९०००० मसलतीमुलें येतील
तर येतील नाही तर
येणार नाही. मसलतमुले
यास्तव वजा केलें.

सील लावितात. त्यास परि-
छिन्न बेसुरवत रसदेचा यैवज
ध्यावा. फाजील होईल ते
पुढील साली मजुरा पडेल.
क्षेप निक्षेप यैवज ध्यावा.
गुंता नाही.

४९००० को सुरत येथील ठराव
होणे म्हणोन वजा केले
आहेत त्यास मामला आगे
मागे विल्हेस लागेल. पंचे-
तालीस हजार रसदेस काही
गुंता नाही. कदाचित रसद
न घेतली तरी मागे पुढे
पंचेतालीस हजार रायि
येतील. यैवज खराच आहे.

[या कलमाचे डावे बाजूस शेरा]

लाख दो लाखाचा मामला.
पंचेतालीस हजार रसदेस
काही गुंता नाही.

१७२००० बाबूजी ना जोसी याचे
माहालात पाथेमाली फार
जाली म्हणोन रसद येणार
नाही. यास्तव वजा केले
आहेत. थैसियास माहाल
मोगलाचें दंग्यामध्ये पाथ-
मालीखालें आले आहेत
परंतु रसदेच्या थैवजास
काही पेच नाही. दाहा
लाखाचे माहाल. पावणे तीन
लक्ष रसद फार नाही.
तिगस्ता रसद घेतली होती
ती येक दोन साले माहाली

साल मजकुरी

१०००००० श्रीरंगपटण

२९०००० स्वारी बाबूजी नां

१२९००००

२२९००००

बाकी गुदस्ताचे पटणचे
विसोबाने करार केले अस-
तीलच. गुंता दिसत नाही.
यास्तव लिहिलें.

१२२७९०००

तूर्त थैवज येणार नाही
असी ब्रेजीज रूा

६७०८९० रसदापैकी

१६००००० हफतेबंदीपैकी

१००००० बाबूजी ना

९००००० कर्नाटकचें

१०००००० नवे माहाल झाडून
रसद ध्यावी तेव्हा हफते-
बंदी येणार नाही.

१६०००००

फिटली. सालमजकुरी रसद
घ्यावी. काही फाजील जाले
तर पुढील सालांत मजुरा
पडेल. रसदेसिवाये हफ्ते-
बंदीचा पैवज येणे. त्यास
जमेचा अजमास पाहून वेणे
तो घ्यावा. रसद कमी करू
नये. असे तपसील माहाल-
करी बहुत सांगतील परंतु
याप्रो करावे.

१९००००० नवे जांगीरचे माहालची
रसद वीस लक्ष पैकी पाच
कदांचित येतील, पंधरा
येणार नाही. मलिखडे वगैरे
माहाली अमल बसला नाही.
फार लढे आहेत म्हणोन
लिहिले. त्यास गुदस्तां वीस
लक्ष र्हा रसद घेतली. साल-
मजकुरी वीस लक्ष नेमिले
आहेत. येकून सालगुा
सालमजकुरी मिलोन चालीस
पंचेतालीस लाखाचा भरणा
होईल. या खेरीज वराता
करून कोणा मामलेदारा-
पासून पैका घेतला नाही.
गुदस्ता माहीतगार मेलविले
होते त्याचे मारफातीने
मनास आणिता साठ लक्ष
वसूलपैकी चौथाईचे पंधरा
गेले. बाकी पंचेतालीस खरे.
त्यास गुदस्ता माहालकरी
यानी वसूल थोडा बहुत घेत-
लाच आहे. सालमजकूरचे

२२९०००० स्वारीसिकारी वगैरे
जालियास आकारतील तर
आकारोंत; यास्तव वजां

१०००००० पटणाचे जवा-
हिराचें

१२९०००० स्वारी सिकारी जाली
तर मिलतील

१०००००० पटणचें

२९०००० बाबूजी ना

१२९००००

२२९००००

४९२०८९०

तेरीज येकंदर शाये

२०३९८९९२ निका पैवज आमचे
मते

८०८३९९२ रसदा बां

१२२७९००० हफ्तेबंदी वगैरे
पैवज

२०३९८९९२

४९२०८९० तूर्त पैवज येणार नाही,
ती बेरीज जमेच्या ताल्या-
करिता लिहिली.

२४८७९४०२

पैकी वजा पैवज येणार नाही
तो वजा बेरीज शाये

४९२०८९०

तो दरोबस्त साल आहे.
मलिखेड वगैरे माहाली
अमल बसेल. वीस लक्ष
सालमजकुरी रसद व्याव-
यास दिकत काही नाही.
रसदेसियाये यैवज ध्याव-
याचा ल्हा आहे. त्यास
चौकसीकरितां हफ्तेबंदीचा
यैवज न निचे तर न व्यावा.
रसदेचा यैवज व माहालचा
खर्च मिलोन गुाचा वसूल
व सालमजकूरचे साल
मिलोन बरोबर व्हावे असे
आहे. ऐसेहि करितां रसदेपो
काही बाकी राहिली तर
पुढील सालात मजुरा पडेल.
याप्रमाणे आमचे विचारे
आहे. स्वामीनी तेथे याच
अन्वये माहालकरी याची
समजावीस पाडून यैवज
ध्यावा.

[या कलमाचे डावे बाजूस शेरा]

आम्ही अजमास पेशजी
लिहिला तो खराच परंतु
मलिखेड वगैरे माहाल येथे
अमल बसला नाही म्हणोन
काही कमी येईल सालमज-
कुरी रसद व्यावयास काही
पेच नाही माहाली अमल
न जाहाला असे लिहिले
आले यास्तव पाच उणे

बाकी रसदाचा व हफ्तेबंदी व
सरसालचा यैवज शा

२०३९८९९२

येणेंप्रमाणें दोन क्रोड तीन
लाख आठवन हजार पाचसे
बावन ऱ्हाये यैवज त्यास
खर्चाचा अजमास देखील कर्ज
फेडावे येक क्रोड सत्तरीचा
अजमास आहे. मसलत पड-
त्यास अधिक खर्च लागेल.
मसलत पडली नाही तरी
खर्चात कसर निघेल ; तेव्हा
खर्च जाऊन बाकी फारच
निघते. आफत आगर बिवाड
जाला तरी कर्ज फिटारें असा
अजमास आहे. कितेंक यैवज
आहे तों तूर्त वसुलात याव-
याचा नाही, परंतु मागे पुढें
येईलच ; स्वामीनी पुर्ता अज-
मास चितात आणावा. मोठा
कारभार आहे अजमासाप्रमा-
णेंच जमाखर्च होतो असा
अर्थ नाही. घडामोडीमुळे जमे-
तहि काही कमी होईल आगर
जाजती चढेल तसेच खर्चात
कमज्याजती होईल. सारांष
आम्हास दिसोन आले त्याप्रमाणें
वेरिजा लिहिल्या आहेत. बिवाड
अफत नसल्यास याप्रा व्हावे
असे आहे.

होतील. हफ्तेबंदीस यात पेच
पडेल तो आलाहिदा वजा
केला असे.

२६८८५००

रसदाचा यैवज हो
५३९५.०५२ स्वामीनी निका यैवज
लिा त्याप्रमाणें
२६८८५०० येणार नाही म्हणोन
वजा केले त्यापैकी आमचे
मते व्यावें

८०८३५५२

येणेप्रमाणें जमेची कलमे स्वामीनी वजा केली. त्यापैकी कमज्याजती करून
अजमास करून पाठविला आहे. कोकणप्रांती दंगा आहे यामुळे कोकणची जमा
कमी होईल म्हणोन स्वामीनी लिहिलें, त्यास मोठा कारभार आहे. या अजमासास
सरासरी दाहा पाच लक्ष कमी होतील आगर ज्याजती होतील. मोठा कारभार
आहे, अडसटा ध्यानांत यावा, यास्तव लिहिले आहे. दंग्यामुळे कोकणचे दोन
कमी येतील. आणखि दाहापंधरा लक्ष घालमेलीमुलें कमी होतील. दोन च्यार
कमाविसी खंडगुनेगारी जमा जाजती होईल. त्यास मोठ्या कारभारास कमज्याजती
अजमासासिवाये होत आहे, परंतु गुदस्तांचें चालीस लक्ष रुपये कर्ज वारावें
म्हणोन लिहिले आहे, त्यास यैवज आहे ऐसें दिसतें. केवळ रोकडा यैवज नाही
परंतु यैवजास यैवज आहे. थोडेबहुत व्याज मात्र पडेल. सावकाराचा यैवज तोडून
वराता द्याव्या. दोहीकडे कालजी लांगोन वसूल होईल. ६ ९ सफर.

हिंदुस्थानचे स्वारीचा अजमास पेशजी स्वामीकडे पाठविलाच आहे. त्यास
आपण लिहिले की हिंदुस्थानचे माहालच्या रसदापैकी निमे यैवज तिकडे घ्यावा,
निमें इकडे देवावा. देसी मोगलाचा भ्रम आतास्यापासून वाढत चालिला तेव्हां
फौजेची समाजावीस केली पाहिजे, जरूर यैवज असावा म्हणोन लिहिले, त्यास
इकडील मसलतीचा प्रकार सर्व स्वामीच्या ध्यानात आलाच आहे. स्वारी-
सिकारीमुळे पैसा कोठे मिलत नाही. फौजेस पोटास जरूर दिव्हेच पाहिजे.
लढाईचा प्रसंग समीप आला. माणसास राजी ठेविले पाहिजे. येदाचा प्रसंग

बीढीचा मोठा पडला. लस्करांत फांके होतात. कर्जवाम कोठे मिलत नाही. दिलीकडील रांगडे साहुकार होते ते पळोन गेले. कमाविसदाराकडील रसदेचा मजकूर तर आद्याप काही कोणाचा भरणा जाला नाही. आम्ही यैवजाविसी कमाविसदारास बहुता प्रकारे लिहिलें, त्याचे जाबसाल येतात की यैवज पाठवितां, परंतु कोणाकडील पैसा येत नाही. तेहि पाहतांत की मसलत सेवटास गेलियावर पैका द्यावा ! असी वाट पाहतांत. या गोष्टी या समई त्याणी कराव्या असें नाही ! असोत. निमे रसद इकडे देणे, निमे, देसी भरणा करावा असे कमाविसदारास कल्लियावर इकडे पैसा देणार नाही, देसी भरणा करणार नाही, निमित्य जालें ! देसी स्वामीजवळ म्हणतील की झाडून रसद हिंदुस्थानांत दिली ; आम्हाजवळ म्हणतील की देसी भरणा केला. त्यास तूर्त आज कोणास ताकीद करीत नाहीं. वर्षास रसदाचा यैवज कार्तिक मार्गशीर्षपर्यंत झाडून वसूल होत असतो. त्यास इकडीलहि लडाईं आगर जे होणे तें महिना दोन तीन महिन्यांत होईल. तूर्त आम्हास पोटास पाहिजे. बहुतच उपास फौजेस होऊ लागले. त्यास पातशाही किल्यात दिवाणखान्यास रुप्याचें छत होतें, त्यास वजिराने थोडकसे काढिले होतें. बाकी आम्ही काढिलें. नवा लक्षाचे रुपे निघालें, त्यापैकी काही सरदारास दिले बाकी फौजेस वाटले, त्याणी महिनाभर स्थित राहिली. कमावीसदाराकडील यैवज घेणार आहे तो आलियावर लस्करात माणसास पोटास मिलेल. यास्तव तूर्त कमाविसदारास निमेचा यैवज देसी भरणा करावयाविसी ताकीद करीत नाहीं. महिन्यां दोन महिन्यांत पंच उलगाडलियावर रसदापो जी बाकी राहील तों यैवज स्वामीकडे ज्याचा त्याजकडून भरजं. पेच बारलियावर पोटास माहालचा पैका खाणार नाही. पोटापुतें मेलजं. इकडील वर्तमान तरी कर्जवाम कोठे मिलत असते तर कदापि इकडील माहालची रसद न घेतो. सावकार कर्ज कोणी पैसा देत नाही, तरतें बुडते पाहतात. कमाविसदारहि चाकर असता तेहि दीर्घ दृष्ट देतात. तेव्हा सावकार कर्ज कोटून देणार ? मामलेदाराकडील मजकूर तर गोविंदपताकडील दोन लक्ष आले, पाऊण लक्ष असीहजार बाबुराव कोनेर याजकडील आलें. याखेरीज आद्याप कोणाकडील पैसा आला नाही मसलत लवकर जालियावर आम्ही रसदाचा यैवज घेणार नाही. देसी मसलत पडली तरी कर्जवाम कोठे मिलतें ? इकडे पैसा मिलणे कठिण. पेशाजी इकडील खर्चाचा अजमास पाठविला आहे त्याडून जाजती कलमें चढली. दिलीच्या किल्याचा खर्च व पातशाहाचा जातीचा खर्च, शागीर्दपेशा वगैरे मिलोन खर्च वाढला. मसलतीमुलें जाजती सिबंदी राजत प्यादे ठेवावे लागले. लाख रूा दरमाहा जाजती खर्च वाढला. पुढे राजत प्यादे ठेवावे लागतात. मसलत लौकर आटोपली म्हणजे काहीच गुता नाही. लांबली मसलत तर पुढे कोणे प्रकारे

चालवे, काये मनसबा करावा, खर्चवेच कसा करावा, पैका मेलवावयाची तजवीज कोणे प्रकारे करावी हे लिहून पाठवावे. त्याप्रमाणे वर्तणूक करू. इकडील महालच्या रसदा निमे देसी घ्यावयाची मर्जी आहे, त्यास महिन्या दोन महिन्यात इकडे हरकोटे कर्जवाम मेलऊन मोबदला करून येवज स्वामीकडे रवाना करू. तूर्त मामलेदारास निमेची ताकीद जालियास इकडे तिकडे भरणा करणार नाही, यास्तव तूर्त जो येवज वसूल होईल तो घेतो. येणेप्रौ मजकूर आहे.

छै ९ सफर भाद्रपदमास

¶In this extremely valuable document, Bhausahab submits to the Peshwa for his approval a detailed account of the estimated receipts and expenditure of the Peshwa's territory south of the Nerbudda. The statement is accompanied by explanatory remarks which immensely help the student in grasping the situation in the North during that eventful period. Bhausahab emphasises the fact that the expedition undertaken by him was of an extraordinary nature and consumed much larger sums of money than in the past, while the sources of income had dwindled almost to a vanishing point. The paper well explains the situation of the Maratha forces at Delhi and illustrates the usual Maratha practice of maintaining the armies in the field by a levy of tributes. It mentions among other things that the silver ceiling of the Diwan-i-am at the Imperial Palace had been already partially removed by Ghazi-ud-din. Bhausahab removed the rest and realized altogether 9 lacs worth of silver, which was sufficient to defray one month's wages. The situation, though grave, had not then become desperate, and in September Bhausahab hoped to arrange matters satisfactorily. The remarks are in the handwriting of and the paper is concluded by Bhausahab himself. It was written just before the Maratha forces moved towards Kunjpura.

No. 258]

[September 1760

श्री

पुरवणी. वसुलास ठेवणे आणि विसोबाचे कैदेत वर्तणूक करी ऐसा ठेवणे. यंदा कुरणात गवत होईल. सेदोनसे रुपये खर्च लागला तरी लाऊन काही गावगनाचे बिगारी मेलऊन किरकसाल व काळवटीचे झाडून गवत काढणे व न्हावीचे कुरणचे गवत काढणे. याचा बंदोबस्त आधी करणे. घरी राजश्री रामाजी जिवाजी असिले म्हणजे तुम्ही येक घोडी आणऊन येक वेळ पागेस जाऊन चौकसी करून बंदोबस्त करून येणे. शाक भाजी मिरच्या भोपले गावगना रोखे करून सरकारात पोहचत म्हणोन हंगामी भोपले आणवावे. गोविंद व धोंड्या अहित. गोविंदाने आपली बाईको आणून ठेविली आहे. त्यास मात्र सहकुटुंब

पालगहण करणे. परंतु कैदेवर हुकूम वर्तवीत जाणे. धोंड्या आपली बाईको आणीत नाही. ती जेथे आहे तेथे बेगमी करून देणे म्हणोन म्हणतो. त्यास जर आपली बाईको आणून ज्याप्रमाणे गोविंद व त्याची बाईको वर्तणूक करितात त्याप्रमाणे राहिल तरी ठेवणे. नाहीतरी त्यासहि निरोप देणे. त्याचे बाईकोस पोटास दुसरे जागा येकंदर न देणे. येका वाण्याकडील पैसा येका कुंभाराकडे होता त्याचा हवाला धोंड्याने व संभ्याने घेऊन तीस रुपये वसूल करून घेतले होते त्याचा संभ्याजवळ शोध करून लिहिणे म्हणोन लिहिले. त्यास संभ्याने सांगितले की आम्ही दाहा रुपये मात्र कुंभारापासून घेतले ज्याजती आपणास ठाऊक नाही म्हणून साफ सांगितलेन. धोंड्या जो आहे तो येवज उपटावयास पाहतो. ऐसा चाकर कामाचा नाही. यामागे जाले ते जाले यापुढे त्यास कोणी बंदीखानी नेऊन घातला तरी मरो. परंतु येक पैसा न देणे. बाईको आणलीन तरी आपणाजवळ ठेऊन चाकरी घेऊन सेर देत जाणे नाहीतरी निरोप देणे. गुलामास दुकल नाही. दुसऱ्या च्यार कुणविणी घेऊन येतो. सौभाग्यवती वज्र-चुडेर्मडित लक्ष्मीस जेष्ठ वद्य दशमीस घरास आणिली; कन्या खुशाल आहे म्हणोन लिहिले. बहुत उत्तम केले. मुलीची जतन फार करीत जाणे. चिरंजीव बापूची निगा फार करणे. त्याजबराबरी सतत येक माणूस लावणे येविसी हैगै न करणे. गोबर निधोन बरा जाला म्हणोन लिहिले. परम संतोष जाहला. घरात सईपाकास येक बाईको ठेविली तीन रुपये दरमहा केले म्हणोन लिहिले उत्तम केले. परंतु निर्मळ भली लबाड चोरचाबड नसली तरी ठेवणे सईपाकास पाहिजे नाही तरी चांगली भली पाहोन दुसरी ठेवणे. पागेची बेगमी दीड माहाची दीड माहा करून घेत जाणे. रामाजी नारायेण यास कळ न देणे कलले तरी चिंता नाही. परंतु सूचना लिहिली आहे. पागेस येवज लागला तरी अगत्यागत्य बावा. आम्ही तो येका वर्षाची पागेची बंदोबस्ती करून आलो आहो. पुढील सिमंग्यापविता बेगमी आहे. येवज देणे तरी विसीबाजवळ बावा. खर्चवेचाची यादी विसोवाकरवी लिहून आणवीत जावी. जो येवज जमा होतो तो येसावा नाईक धर्म याचे दुकानी ठेवणे म्हणोन पेशजी लिहिले होते त्यावरून तुम्ही त्याचे दुकानी येवज जमा करिता. परंतु कालदेशवर्तमान कलत नाही. याउपरी दुसरे मातबर दीक्षितासारखा सावकार पाहोन चौधाकड येवज तरता ठेवावा. येसोबा नाइकाकडील युक्तीने उडवावा. कृष्णाजी हरीस येकाधी बाज आली तरी संमालावी. परंतु त्याच्या दुकानी अतःपर येवज न ठेवणे. शास्त्री-बावाकडील हरप्रेतन करून येवज वसूल करणे. कृष्णाजी हरि मामा म्हणोन विश्वास घरात तरी न धरणे. राजश्री गणेश माहादेव विवळकर याचा येवज

काही तीर्थरुपानी आणला होता. मुदल किती आहेत त्याचा शोध करून वारून मुदल देणे. तो काही व्याज मागणार नाही. मागो लागला तर देत नाही म्हणोन सांगवे आणि कृष्णाजी हरीचे दुकानपैकी बाकी आहे ते मुदल देऊन कृष्णाजीपंताचे विचारे मग सावकाश खतपत्र असेल ते फाडून टाकणे. कंप-वाताचा प्रकार होऊन हात फारच कापतो म्हणोन लिहिले त्यास वैद्य उपाये करून वात दूर होये ते करणे. कृष्णाजीपंत तुम्हावर मेहेरबानी फारच करितात म्हणोन लिहिले. उत्तम आहे. शाहाणपणे ममता रक्षून आपला हात सापडो देऊ नये. राजश्री आबा मजमदार यास सालदरसालचे वर्षासन पावले की नाही ? ते आम्हास मागतात म्हणोन लिहिले. त्यास आम्ही काही त्यास वर्षासन करून दिले नाही. लखबाचे सनदेचे वर्षासन ते देत असतात. ऐशास त्याची चाल जर बरी असली आणि आपल्या कामास येत असे असिले तरी चाळीस रुपये त्यास द्यावे. माहलकरी ग्रहस्त अद्याप गेले नाही. चौकोस आहेत म्हणोन लिहिले. उत्तम. त्याची मनसुबी जालियावरी तुम्हास पत्रावरी साक्षी घालावयास बालाऊ लागले तरी सरकारात जाबसाल पडिला तरी करणे की आम्हास साक्षी घालता न ये. मनसुबी तो वाजबीच जाली. परंतु वडील बंधू लस्करात आहेत. त्याजवळ सर्व तीर्थरुपानी निवेदन केले आहे. ते आल्यावरी साक्षी घालितील आम्हास साक्षी घालावयास अधिकार नाही म्हणोन पण्ट सांगोन साक्षी न घालणे. श्रीमंतानीच आग्रह केल्यास माहादाजी रघुनाथ याणे साक्षी घातली असेल त्याज-वरती आपण घालावी. प्रसंग तो आम्हापर्यंत येणार नाही. कदाचित् समय पडिला तरी सूचना लिहिली आहे. विना श्रीमंतानी सांगितल्याशिवाय साक्षी घालू नये. दारबारी वर्तमान लिहिणे म्हणोन लिहिले. त्यास दरबारचे वर्तमान तरी अबदाली नजीबखान रोहिला व मुज्यातदौला दिलीनजीक यमुनेपलीकडे उतरले आहेत. आम्ही आलीकडे सीतारामाचे सरईनजीक आहां. गंगा भरली आहे. उभय पक्षी उपाय नाही. जाट व गाजदीखान आम्हाकडे हांते ते रूसोन गेले. त्यास आणाव्यास महिपतराव चिटणीस व गंगोबा तात्या व रामाजी अनंत गेले आहेत. येतील तेव्हा खरे. खर्चाविचाची तो लस्करात मोठी अडचण आहे. अडीच पाइली धारण आहे. महिन्यात येक रोजमरा आठवडा द्यावयास येवज नाही. कामाविसदार तो तरत्या बुडत्यावरी आहेत. लोकांच्या घोड्यात आवाका राहिला नाही. पोटाकरिता लोकास उपास होतात. कर्ज तो

येकंदर मिलत नाही या प्रकारचे लस्करचे हाल आहेत. आम्हाविशी फिकीर न करणे. आम्ही खुशाल आहो. राा बापूजीपंत खुशाल आहेत. त्यांच्या भावास सांगोन पाठवणे. पवारिणीस (?) कोकणात लुगडी चोल्या पाठवणे. आम्ही आपल्या शरीरवेधेस वोखद वेतले. बरे जाहालो. तुम्हास कलवे म्हणून लिहिले आहे. संन्या व उदाजी व सुलताना व समस्त लाहान थोर खुशाल आहेत. चिरंजीव विसोबा खुशाल आहे. नारीपंतास सांगणे. गिलज्या भारीच आहे. येश देता ईश्वर; परंतु यंदाचा समय परम कठिण आहे. लढाई जालियावर बहुत रण पडेल. यश देता ईश्वर समर्थ आहे. शह जबरदस्त आहे. दिली शहर व किला आपल्या स्वाधीनच आहे. राा नारो शंकर यास शहरात ठेविला आहे. वालोजी पलहांडे यास किल्यात ठेविले आहेत. पातशाह देखील कैदेत आहे. खजिना तो किल्यात बहुत आहे परंतु ठिकाण लागत नाही. युक्तीने खेरीं घातले आहेत. थाक लागला तरी दाहावीस क्रीडी सापडेल. परंतु पातशाई बाब्यात जनान-खान्यात जाता न ये. परंतु युक्तीने ठिकाण भाऊसाहेब लावितील. राा कासी मोरेश्वर खुशाल आम्हाजवळ आहेत. श्रीमंताची भेट जाली. श्रीमंताची कृपा उत्तम आहे. काही कामावरीहि ठेविले आहेत. पुढे रोजगारहि उत्तम लागेल. काहीं फिकीर न करणे म्हणोन सौ मामीस व मोरोपंतास सांगणे. मामी अन खात नाही म्हणोन ऐकिल त्यास समाधान करीन सांगोन भोजन करीत ते करणे. राजश्री लखजी बोधे याची पत्रे त्याच्या घरास पावती करून उतर आणून लिहून पाठवणे. बहुत काये लिहिणे ! लोभ असो दीजे हे आसीर्वाद. आंधलीचा अपमान न करणे हे आसीर्वाद. दहिबडीस म्हैस व्याली असिली तरी आणणे. दुभत्याविशी आवाल न करणे; विकत घेणे. राजश्री रामाजीपंत करमरकर यास साा नमस्कार विनंती उपरी. रामचंद्रपंत व तुम्ही बहुत शाहाणपणे संसार करणे. बंदोबस्तीने राहणे. विस्तार तुम्हास ल्याहावे ऐसे नाही. चिरंजीव बापूस फार फार जपत जावे. येविशी हैगै न करणे हे विनंती. सहश्रायु चिरंजीव बापस व सगावाईस आसीर्वाद. चिरंजीव सोा वज्रचुडेमंडित लक्ष्मीबाईस आसीर्वाद. चिरंजीव बापूची व सगावाईची जतन फार फार करणे. नाही तर मुलाहिजा होणार नाही हे आसीर्वाद.

¶An important letter from Bhausaheb's headquarters at Delhi describing the condition of the Maratha armies and the difficult situation in which they were placed. The writer writes at length about his private concerns.

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री अंताजीपंत
सिधये स्वमीचे सेवेसी

पोष्य बापूजी वामन साठे कृतानेक साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील क्षेम ताा छ ९ राखर पावेतो मुकाम पाणिपत श्रीमंताच्या लस्करात राा संभाजी कदम याच्या पथकात येथास्थित असो विशेष. आपणाकडील बहुत दिवस पत्र येऊन वर्तमान कळत नाही तरी ऐसे न करावे. हरघडी पत्र पाठऊन सांभाल करीत जावें. इकडील वर्तमान तरी अबदालीची याची गाठ पडली. लढाईस आज पंधरा दिवस प्रारंभ जाहाला. त्याजकडील तोंफा व आपणाकडील गोलागोली होत असते. दररोज घोडे पाच च्यार जाया होतात. माणूस आजपर्यंत पाच सातपर्यंत जाया जाहाली. मातबर कोणी जाहाले नाहीत. ईश्वरे आजपर्यंत खैर केली आहे. आबदालीची फौज चालीस हजारपर्यंत आहे. आपली उभयेता सरदार मिलोन साठ हजार पर्यंत आहे. सिवाय गोर्विंदपंत व मामलेदार वगैरे आले नाहीत. पत्रे गेली आहेत. शह भारीच आहे. ईश्वर निवारण करील तेव्हा खरे. श्रीमंताचे पुण्यप्रतापेकरून सर्व येथास्थित होईल. आमची फौज उत्तरेकडे, रोख दक्षणेकडे, आबदालीची फौज दक्षणेकडे रोख उत्तरेकडे आम्हावर, येणे प्राा फौजा आहेत. शह भारीच आहे. राा विनायकपंत वगैरे मंडळी सर्व सुखरूप आहेत. राा बाबूराव ग्वालरीस आले म्हणोन वर्तमान बाजारी आहे. आम्हास आद्यापि पत्र आले नाही. आबदालीचा गडबडीमुळे वाटा बंद जाहल्या आहेत. कलावे आमचे घरचे व आपले सविस्तर वर्तमान लिहून आलिया जासुदासमागमे लिहून पाठवावे. बहुत काय लिहिणे ? कृपा केली पाहिजे हे विनंती.

¶One Bapuji Waman Sathe writes home from the camp of Bhausaheb about the state of affairs at Panipat. He says that the two armies have at last met and desultory fighting is going on. The Abdali's army is estimated to be about forty thousand while the Maratha forces number sixty thousand. The Abdali has blocked the passes leading to the South and has placed the Marathas in an awkward position.

श्री

चिरंजीव राजश्री रावोपंत प्रति नारो गंगाधर आसीर्वाद उपरी. येथील कुशल छ १६ रविलाखर मुकाम सिधटेक वर्तमान येथास्थित असे विशेष. तुम्ही

दोनव्यार पत्रे पाठविली पावोन वर्तमान कलो आले. आम्हाकडून सविस्तर वर्तमान येत नाही याजवरून तुम्ही बहुत श्रमी आहां म्हणौन आइकिले. ऐशास काही विशेष वर्तमान नाही. मर्जीचा प्रकार दिवसेदिवस बहुतच बिघडत चालला आहे. श्रीकृपेने परिणाम लागेल तो खरा. खर्चाच्या यादी तमास माहालकरी पागा पथके याच्या आणवितात. येकंदर दरबारखर्च कोणहास किती लागतो हा भाव पाहावा त्याजवरून मुतसदी कारकून याच्या प्राप्ति ठिकाणी लावाव्या, पुढे त्यास तगादे लावावे, पैका घ्यावा हा प्रकार. दुसरे खासा लग्न करणार हा मनसबा साज्यापेक्षा वरिष्ठ. दुसरे हिंदुस्थानांत जावे, प्रयागास जावे हा परम हेत. देशी चिरंजिवास ठेवावे, कारभारी सखारामपंत, दाहा पाच हजार फौज ठेवावी आपण बंधू जावे. कदाचित बंधू राहिले तर खासा तरी जावेच. हिंदुस्थानचा प्रकार तर कुंजपुरा घेतला. दाहा पाच हजार फौज बुडविली हे वर्तमान पेशजीच आले ते कलले. आलाकडे काही कागदपत्र तो नाही परंतु लैकिकी खबर जुज मातबर जाले. काहीसे हे कसकरले असेहि बोलतात. सत्यमिथ्य श्री जाणे. वरकड तिकडील चिंता यास तो काडी इतकी नाही. त्याचे काहीहि होऊ. याच्या मनात त्याच्या साहित्याचा विचार किम(पि) नाही. सांप्रत सिधटेकी आंगारकी करावी. कूच करून करमलेयास जावे. जानोजीचा लेक आला आहे. करमलेयास हे जाणार. तोफखाना वरकड फौज दुसरे मार्गे सखारामपंताबा धारूरचे सुमारे रवाना करावी. आपण करमलेयाकडे जावे. निजाम आली येणार. हिंदुस्थानांत त्याजला वेऊन जावे असे आहे. परंतु ते मतलबी आहेत. येतील असे नाही परंतु यांस लोभास कागदीपत्री गोविले आहे. द्विष्टी हिंदुस्थानच्या मनसब्यावर आहे. तूर्त यासी कागदीपत्री मा (अपूर्ण)

¶Naro Gangadhar, in the Peshwa's entourage, writes from Sidhatek to Raghopant. He says the Peshwa's irritability is on the increase. He is looking out for a suitable bride. The writer is at a loss to explain the Peshwa's culpable indifference to the hard straits to which the Bhau's army has been reduced.

No. 261]

[March 1761 ?

श्रीदांकर

यादी

१ मुघोजी भोसले यास की तुम्ही उदईक मुकाम आहे तरी आगाढीस येऊन राहाणे.

- १ नारो शंकर यांसी की उदईक मुकाम जाला तरी भोजनउतर येणे.
काही बोलावयाचे आहे. परंतु आज फावले नाही. उदईक येणे.
- १ सुभेदारास यांसी आनंदराव विनायेकपंत आले. सांगितले की गौत-
माबाई जवळ आल्यात तरी आपण उजवे बाजूस येऊन राहावे. तीन
मुकाम जाले आहेत.

¶These are probably oral replies given by the Peshwa on his return from the North.

No. 262]

[10-4-1761

पौ छ २५ जिल्काद
सन इसने सितैन

श्रीगजानन

श्रीमंत राजश्री

नानासाहेब

स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक आज्ञाधारक लक्ष्मण आपाजी येकबोटे कृतानेक साष्टांग नमस्कार
विज्ञापना. तागाईत छ ४ रमजानपर्यंत स्वामीचे कृपावलोकनेकरून आलासिंग
जाट याजपासी मणुकेस क्षेम असो विशेष. श्रीमंत राजश्री भाऊसाहेबानी राा
लक्ष्मी नारायेण याजबरोबर सरहंदेस पाठविले होते. त्यास फौजेची विपरीत गत
जालियावरी लक्ष्मी नारायेण हिंदुस्थानी होता. त्याने स्थळ पाहून वसोन राहिला.
मजसमागमे से पनास राजत दक्षणी व मी तरंगोन राहिलो. कोठे जागा नाही.
चोहीकडे गर्दी जाली. यावरी निदान जाणौन आलासिंग जाट याजपासी आलो
तेव्हा खावंदा चे नावावरी जाटमजकूर याने जागा देऊन आपणापासी ठेविले ते
हा कालपर्यंत क्षेम असो. राा आलासिंग जाट याजला स्वामीनी पत्रे पाठविली
होती त्यांची प्रतिउत्तरे सेवेसी मारानिलेनी लिहिली आहेत त्यावरून विदित होईल.
सेवकाने बहुत शोध या प्रांती केला परंतु लागला नाही. आपणखहि करितच
आसो. आबदाली दिलीहून कूच करून आपल्या मुलकास जावयासी रवाना जाला.
त्यास सरहंदेस दाखल जाला. दोन च्यार मुकाम करून राहिला आहे. सेवेसी
विदित व्हावे. स्वामीचे पाये तो सुदीन आहे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

आज्ञाधारक भिकाजी हरि चरणावरी मस्तक ठेऊन साां नमस्कार.

¶Laxman Apaji Ekbote writes to the Peshwa from the territory of Alasing
Jat that so far his inquiries about the Bhau have proved fruitless.

पौ छ २१ जिल्हकाद
सन इसने जेष्ठ मास

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना
साहेब स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक गोपालराव गणेश करद्वये जोडून सां नमस्कार विज्ञापना. ताा छ ८ सवाल मुकाम कुरी जाहानावाद स्वामीचे कृपावलोकनेकरून सेवकाचे वर्तमान येथस्थित असे विशय. स्वामीचे आज्ञापत्र छ ११ सावानचे सादर जाले. ते छ १८ रमजानी सेवकास कालपीस पोहचले ते पाऊन आनंद जाला तो पत्री कोठवरी लिहावा. तेथे आज्ञा की आपली फौज व बंधूस ठेऊन हुजूर भेटीस येणे. उजनीस छावणी आहे. त्यास अज्ञेप्रमाणे यावयास सिध जालो होतो तों राजश्री सुभेदाराची पत्रे आली की बुंदलखंडात गव्हारानी गर्दी केली आहे. तुम्ही कालपीसच राहाणे. तेथून कूच न करणे. तुम्ही आल्याने गडबड बहुत होऊन आमल हालवितील. त्याजवरून राजश्री गणेश संभाजी यांजकडे फौज पाठऊन त्यांजपासी दोन च्यार जगा चरखारी वगैरे कामकाजे केली तों राजश्री सुभेदाराचे दुसरे पत्र आले की, नजीबखानाचा व नवाब मुज्यातदौले यांचा वकील आला आहे. त्यांचा व आपला करारमदार ठरला. सल्लूख जाला. आंतरवेदीतून त्याणी आपला आमल उठवावा, तुम्ही जाऊन आपला आमल काइम करणें. त्याजवरून आम्ही नवाब मुज्यातदौले यांस पत्र लिा की आम्हास राजश्री सुभेदाराची आज्ञा आहे की, आंतरवेदीत उतरून आपला आमल काइम करणें. त्याजवरून त्याणी बेणीबाहादर यांस पत्र लिा की तुम्ही आमल सोडून उठून येणे परंतु त्यांस आशा सुटेना निघोन न जात. आपल्या कचेरीत बोळू लागले की, कोणी गोपालरायाकडील ग्रहस्त येईल तरी उत्तम आहे. हे वर्तमान आम्हास कालपीस कळून कारकून व्यंकट कासीराव देशमुख चांभारगोदेकर आम्हापासी होंते त्यास कुन्यास रवाना केले आणि चिरंजीव बाजीराव तात्यास आपली फौज राा गणेश संभाजीकडून आणावया पाठविले आणि आम्ही दोनशा राउतानसी राजश्री बाळाजी गोविंद यांजकडे गेलो की तुम्ही आम्ही येमुना उतरून आंतरवेदीत जाऊ. त्यावरून त्याणी कूच करून येमुना उतरून उमरगडास गेलो तों इकड मुज्यातदौला याणी बेणीबाहादरास सजावल पाठविलें. तेव्हां बेणीबाहादराने चौदा माहाल खिचराचे हवाला ठाणीमुधा करून कुरास रुपसिंग चौधरी हवेली कुरामार याचे हवाला केला आणि आपण गंगा उतरून पलीकडे

जाऊ लागला, तेव्हा आम्हास पत्र पा की तुम्ही जागा आपली घेणें, ते पत्र आम्हास उमरगडी साहाये दिवसी आले. तेव्हां आम्ही राजश्री बालाजी गोविंद याजपासी पाचसे राऊत मागितले की आमची फौज गणेश संभाजीकडून यावया दोन दिवस लागतील. आम्हापासी दोनसे राऊत आहेत आणि पाचसे तुम्ही द्या ते त्यांच्या चितास न आले. निदान दोनसे राऊत मागितले की जलदीने जाऊन आमलात दाखल होऊ. लाचार होऊन राऊत मागितले. नाना प्रकारे विनविले परंतु त्यास आनकूल पडले नाही. तेव्हां मागती आम्ही उमरगडाहून कूच करून कालपीस आलो तों चिरंजीवहि आपली फौज गणेश संभाजीकडून घेऊन आले. कालपीहून कूच करून हमीरपूरचे घांटे उतारा लाविला तो यैकिले की खिचराने चौदा माहालात आमल करून जमाव केला. सरूपसिंगाने कुन्यात आमल केला. बेंकट कासीराव देसमूक वेणीबहादराकडे जावयाकरिता कुन्यास आले तो वेणीबहादर जागा सोडून गेला. तेव्हा मारानिलेने कुन्यामध्ये ठाणे बसवावयाचा उद्देग केला ते समई सरूपसिंगाने सलुखाच्या गोष्टी सांगून दगा करून करून बरसीने व्यंकट कासीरायास जिंवे मारिला. हे वर्तमान आम्हास कळून जलदीने उतरून आलो. मारानिले समागमे स्वार प्यादे होते त्यात काही मारिले गेले, काही पळून आले. आम्ही उतरून आलो. हे वर्तमान कुन्यास सरूपसिंगास कळून निघून गेला. छ १९ रमजानी आम्ही कुन्यास दाखल जाणों. पुढे खिचराने आपली ठाणी बिदकी कुवरपूर हसवा येथे घाटून आपण गाजीपुरीच्या किल्यात आहिला आहे. सेवक कुन्यास येऊन पोहचताच पुढे फौज व प्यादे दोन हजार रवाना केले. बिदकी कुवरपूर येथील ठाणी मारिली. दाहावीस प्यादा कापून काढिला. दाहा बारा घोड आणिले. पुढे फतेपुरी त्याचे ठाणे तेथील गढी बलकट त्याणी मजबुदी केली होती तेथे मोर्चे लाऊन चौदिवसात जेर केला. तेव्हा कौलास येऊन वाट मागितली. काढून दिले. तैसेच हसव्याचेहि ठाणे उठून गेले. आता गाजीपुरी खिचर तीन हजार प्यादा व पाचसातसे राउतानसी किल्यात आहे. जागा मजबूद आहे. थेरवी मैदानी आसता तरी पारपत्यास उसीर नवते, परंतु किल्याचे कामें. मोर्चे लाविले पाहिजेत. गाजीपूर राजश्री बालाजी गोविंद याकडील खर्चवेच सिबंदीचा पडेल. येविसी पंतमारानिलेस लिहिले आहे. उतराचा मार्ग पाहातो आणि जाऊन मोर्चे लाऊन खीचर मजकुरास काढून देतों. जोपर्यंत खीचर आहे तों आमल सुरलीत चालत नाही. वसुलाचा प्रकार काही वेणीबाहादर याणी नेला, काही खिचराने घेतला, काही गव्हारानी छुटला. पुढे यांस काढून देऊन बदोबस्त करून सेवेसी आशाद श्रावणमासी चेरणदर्शनास येऊन पोहचतों. स्वामीच्या

पायाच्या दर्शनाचा हेतू बहुत होता की च्यार वशें जाली आणि आज्ञाहि आली होती. येक वेळ चेरण द्विष्टीस पडतील. त्यास राजश्री सुभेदाराचे आज्ञेवरून या बखेड्यामुलें न आलों. याउपरी येथील बंदोबस्त करून सेवेसी हाजर होतो. चेरण द्विष्टीस पडतील तो सुदीन. प्रस्तुत नवाब मुज्यातदौले यांचे पत्र सेवकास आले आहे कीं, आपण लखनऊनून कूच करून शाहाजादे यास आणावया पटण्यास जातो; तुमचा त्यांचा श्रेह निकट आहे, तुम्ही चालावे येसे कितेक प्रकारें पत्र लिहा आहे. हे बाजिनस पत्राची नकल सेवेसी पाठविले आहे. आम्ही जावे. त्यास या येथील बखेड्यामुलें आमचे जाणे न जाले. शाहाजादे पटण्याहून येक मजल फिरंग्यासुधा येक मजल आलाकडे आले आहेत. येसे वर्तमान आहे. बाराणसीचे राखे येताच आम्ही जाऊन पोहचतो. पेसजी सेवक गंगापासून रेंव्यास आला तेसमई शाहाजादे यास पत्रे लिहीली होती त्यावरून त्याणी कितेक खातरजमेचे पत्र पाठविले आहे त्याची नकल बाजिनस सेवेसी पाठविले आहे त्यावरून विदित होय. शाहाजादे याची निष्ठा स्वामीसी बहुतसी आहे. आपली फौज सिकस्त जाली हे वर्तमान येकून बहुत खेदायेमान जाले. त्याची सर्व प्रकारे ममता स्वामीसी आहे. दुसरा विचार धरीत नाही. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Gopalrao Ganesh writes to the Peshwa from Kurha Jahanabad, describing how he recaptured from the Vazir several important places in the Doab lost by the Marathas during the campaign against the Abdali. The letter is significant as regards the after-effects of the battle of Panipat.

No. 264]

[17-5-1761

छ १ जिल्हेज इसन

श्री

श्रीमंत माहाराज राजेश्री नाना

साहेबाचे सेवेसी

विनंती चरणरज दादो जनार्दन करद्वय जोडून सिरसाष्टांग नमस्कार विनंती. येथील क्षेम तो वैशाख शुध १४ सुा राजगड नजीक छेत्रपूर संनिध राजे हिंदुपत जाणून माहाराजाचे स्वानंदवैभव लेखनआज्ञा केली पाहिजे विशेष. विनंती येथील वर्तमान तर माहाराजाची स्वारी भेलश्यावर आली होती, ते समई सर्व वृत्तांत राजे हिंदुपत व राजे पाहाडसिंग व गुमानखुमानसिंग याचा सेवेसी विस्तारेकडून

येक दोन विनतीपत्रें लिहीली होती त्यावरून सकल अर्थ ध्यानास आला असेल. त्यावरी स्वारी माघारी उजेनीकडे गेली ऐसे यासी कल्लियावर यानी थोडीसी बदमामली केली परंतु माहाजाराचा प्रताप पैसा कीं राजेश्री जानोजी भोसले सागर प्रांतास आले. त्याजला राजश्री विसाजी गोविंद प्रांत मारचे भेटले तेव्हा त्यानी मागती उत्तम प्रकारे शिक्षा करून बदमामलीची अमली उत्तम केली. माहाराजास कलावे. सेवकास पूर्वी श्रीमंत भाऊसाहेबी राजे मार याजकडे पाठविले होते की आले तर घेऊन येणे. नाहीतर त्याजपासी राहोन बारीक मोठी बातमी राखोन सर्व अर्थ लिहीत जाणे. त्याजवर माहाराजाचीहि आज्ञापत्रे येक दोन सेवकास काये आज्ञा? राजियापासी राहावे की सेवेसी यात्रे? दोहीतून येक आज्ञा आली म्हणजे त्याप्रा वतनूक केली जाईल. राजियाची तो नजर बदमामलीची बहुतच आहे. काही माहाराजांच्या प्रतापाची शिक्षा जाली म्हणजे नरमी धरितात आणि मागती हावा बदल जाली म्हणजे नजर बदलितात. पैसा विचार याचा आहे. बाहेत्कार सिष्टाचार मात्र करितात कीं सर्वथे राज्ये श्रीमंताचे. त्यास प्रस्तुत तो राजेश्री गणेशपंत अणास राजे गुमानखुमानसिंग जाऊन भेटले आहेत. तमाम जगताराज राजे याची जागा जफतीमें आणिली आहे. जंयतपूर वगैरे ठाणी मातवर जे आहेत ते मात्र राहिली आहेत. तेथे राजे पाहाडसिंग) याची सत्ता आहे. पाहाडसिंग राजे हिंदुपत राजे जैसे येकत्र राजगडी आहेत. पुढे ते तजवीज काये करितील ते पाहावी. प्रस्तुत पाहाडसिंग) राजेश्री अणासी मिलाला नाही. कलावे सेवक आज्ञेचा क्षुधित आहे. मार्गप्रतीक्षा च्यातकन्याये करीत बसलो आहे. कृपेची वृधि सेवकावर असावी. अज्ञेसिवाय वतनूक करवत नाही हे विज्ञापना. सरकारच्या जामूदजोब्या दोन मजपासी होत्या त्यातलि येक जोडी सेवेसी पाठविली आहे. येक जोडी जवळ ठेविली आहे. श्रुत होये हे विज्ञति. राजेश्री कृष्णराज स्वामीकडून इकडे आले ते परभारे राजे पाहाडसिंग व खुमानगुमानसिंग याजकडे गेले. तेथे राजेश्री गणेशपंत अणासी भानगड लाविली त्याजकडे उपाय जाला नाही. मग दोन महिणे त्याच्या लस्करात फिरोन परभारे कोणीकडे गेले हे न कले. राजे हिंदुपत याच्या दरशानासदेखील आले नाहीत आणि श्रीमंतानी त्याजला पत्रे व जो जाबसाल सांगितला असेल त्यास कांही सांगोन भेटले नाहीत. सेवक तो याचा दरबार धरून बसलो आहे. याजवर जे आज्ञा येईल ते प्रमाण. विनंती लिहिली आहे की आज्ञेची मार्गप्रतीक्षा करितो. माहाराजाच्या कृपेची छाया सेवकावर असावी. हे विज्ञत.

¶ *Dado Janardan's letter to the Peshwa dwelling at length on the unreliable attitude of the Bundela chiefs who submit at the approach of Maratha arms and are ready to rise no sooner have the forces departed.*

श्रीमोरया

श्रीमंत राजश्री पंत

प्रधान स्वामींचे शेवेसी

विनंती शेवक मल्हारजी होळकर कृतानेक विज्ञापना. येथील क्षेम छ १५ माहे शवाल स्वामींचे कृपेकरून येथास्थित असे विशेष. साहेबाकडून पत्र आले ते पावोन प्रमोदावाप्ति जाली. राजश्री अपाजी जाधव यासी जरूर भेटोस पाठवावे म्हणून आज्ञा. येसियासी राजश्री सटवाजी जाधवराव तो नरवर सिप्री कोल्हार या प्रांतात मुलकाच्या बंदोबस्तास गेले. हुजूरचे पत्र त्यासी होते ते त्याजकडे रवाना केले. पावल्यावर तेहि स्वार होऊन शेवेसी येतील. श्रुत होय हे विज्ञापना.

[Malharrao Holkar to the Peshwa, accepting his invitation to meet him along with Satwoji Jadhav.

श्री

पुरवणी. चिरजीव राजश्री बाजीपंत यासी आसीर्वाद उपरी. श्रीमंत गंगातिरा आले. काही दिवस गंगावास करणार. शरीर प्रकृत ठीक नाही. बहुतच ग्लानि आहे. भगवंत काये करितो पाहावे. श्रीमंत राजश्री भाऊसाहेबाकडील वृत्त तरी पाणपतच्या तालुकियात ठिकाण लागले. जमिंदाराच्या घरी आहेत म्हणून पुरुषोत्तम माहादेव हिंणण्यानी लिा होते. लौकरच दुसरी माणसे पाठविली आहेत ती आली म्हणजे तत्वता लिहून पाठवितो म्हणून लिा ते पत्र श्रीमंती श्रीमंताकडे पुण्यास पाठविले. त्यातील अर्थ या प्रकारे जगनिवास कृपा करील. शीघ्रकालेच थांग येथास्थित लागेल चिंता नाही. श्रीमंताची येथास्थित खबर येऊन कागदपत्र येऊ जाऊ लागत तोवर जनाकारणे काही विस्वास पुरोन स्थिरता होत नाही. आवघे विस्व कालजीमध्ये निमग्न जाले आहे. परिणाम लावणार श्रीहरी आहे. खासगत लोकाकडे कर्जवाम येणे त्याविसी वारंवार सूचना करितच आहो. तुम्हासहि कालजी सर्व प्रकारे आहे जसा कलेल तसा उगावा करावा. हिंदुस्थानचे फौजेवर पैका राहिला. कितेक दोरकाजीराऊ पाटणकर वगैरे इत्यादिक वारलेच राहिले. त्याची आवस्था येक प्रकार जाली. तेव्हा त्या

पैक्याची तूर्त वाट पाहाणे कठीण. काळांतरे श्री कृपा करील तेव्हा करू. सांप्रत कठीण. तेव्हां आमची गत काय? व्यवहार किती आहे, काय प्रकार त्यास सर्व तुम्ही माहीतच आहा. विस्तार काय ल्याहावे. परंतु द्रिष्टोत्पत्तीने पाहाता कठीण आहे. श्रीसता. दुर्गचे काम जाले असल्यास आमचे पाचशे रौ निघाल्यास घ्यावे. कापड पाचशे रौ पावेतो आणावे म्हणून लािा आहे. त्यास अनकूल पडल्यास आगत्य आणावे. सिरैयास चिरंजीव गोपालपंत आहेत त्याजवळ काहीसा ऐवज आहे म्हणून त्याणी लािा होते. काये असेल तो घेऊन यावे. तुमचे घरची समस्त कुशल आहेत. तुम्हाकडून जासूद आले तेहि सांप्रत घरी गेले आहेत. कागदपत्र घेऊन आले म्हणजे रवानगी तुम्हाकडे करू. बहुत काये लिहीणे लोम असो दीजे हे विनंती.

¶[Naro Gangadhar's letter to Bajipant saying that the disaster of Panipat has greatly affected the health of the Peshwa who was already ailing. Inquiries about the Bhau are being vigorously prosecuted.]

No. 267]

[2-6-1761]

श्रीमोरया

श्रीमंत राजश्री दादा

साहेब स्वामीचे शेवेसी

विनंती. शेवक मलारजी होलकर कृतानेक विज्ञापना. येथील क्षेम छ २७ शवाल मुा गांगुणी येथास्थित असे विशेष. दिवस जाले स्वामीकडून पत्र येऊन वर्तमान कलत नाही. इकडील वृत पै दर पै विनंती पत्रे शेवेसी पाठविली. हलीहि श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान स्वामीचे शेवेसी विनंतीपत्रे पाठविली त्यावरून सर्व श्रुत होईल. सारांश फौज तूर्त दाहा हजार दसग्यापूर्वी पुढे रवाना करावी. तरच इकडील बदोबस्त होऊन स्थित राहील. लोकास दिलदिलासा देऊन हर तन्हेने फौजेची रवानगी करावी. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶[Malharrao Holkar requests Dadasaheb to succour him with a contingent of ten thousand.]

छ १९ जिलकाद

श्रीमोरया

शेवेसी विज्ञापना. गणेश संभाजी वगैरे कमाविशदार त्या प्रांतीचे गवाराचे कजियाकरिता आपणास बोलावितगत. जेथील तेथे सिबंदीची नेमणूक अस्ता सिबंदी ठेवात नाहीत. मदत करा म्हणतात. इंदूर वगैरे माहालचा बंदोबस्त करून हिशोब घ्याल त्याप्रमाणे घ्यावा. सर्व हिंदुस्थानचा यख्तियार बंदोबस्त करणे तुम्हाकडे असे म्हणून आज्ञा. यैसियासी आम्ही ते प्रांती होतो तेव्हा गणेश संभाजीस बहुता प्रकारे लेहून पाठविले आणि सरकारची पत्रेहि त्यासी गेली परंतु येकंदर न येकिले. आम्ही जाऊन पारपत्य करावे तो आमचे येणें इकडे जाले आणि फौज येथे आहे नाही ते सर्व श्वामीस श्रुत. रोगो गोपाळराव गोविंद, सदासिव रामचंद्र, बाबूजी नाा, शाहाजी सुपेकर, निंबालकर वगैरे सरकारची पथके देशी गेली. सदासिव रामचंद्र तो ग्वाळेंरीहून (न) पुसत उठोन उजनीस जाऊन बसले. बखेडा मांडला ते काही सरकारचे चाकर नाहीत. यैसे बेकैदी, त्यांच्यानी चाकरी होणे कलतच. हुजूरची पत्रे येतात की तुम्हाकडे फौज पाठविली ते आपल्यापासी ठेऊन मुलकाचा बंदोबस्त करणे. फौजाचा प्रकार असा. बंदोबस्त कसा होतो? तथापि प्रसंगानुरूप राखिला. गणेश संभाजी वगैरे यासी सरकारची व आमची पत्रे जातात त्याप्रमाणे वर्तत नाहीत यैसे वारंवार स्वामीस काय त्याहावे? आमच्या माहालापेक्षा सरकारचे माहालचे आगत्य आदिक आहे. हळीहि त्याप्रमाणेच परंतु औंदा गडबडच पुरवली. आमचे येणे इकडे जाले. न येतो तर जितलो होतो. त्या सरंजामानसी चाकरीस न चुकता अंतरवेदीच्या माहलचा वगैरे तहारहाचा बंदोबस्त व्हावा यास्तव राजश्री गंगाधरपंत ठाकूर सुरजमल याजकडे पाठऊन कारस्तानीनेच यमुनापारचा अमल पूर्ववत्प्राप्त बसविला परंतु तिकडील कमाविशदारापासून लोक उठोन गेले. विना फौज बंदोबस्त होणे कठीण. याजकरितां जरूर पर्जन्यकालातच आगत्याआगत्य पांच सात हजार तऱ्ही निदानी पुढे रवाना कराव्या म्हणजे थोडा बहुत इकडील व अंतरवेदीतील बंदोबस्त राहेल. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶[Malharrao Holkar explains his difficulties in recovering the lost ground in Hindustan. He bitterly complains against commanders of the force detached to his assistance by the Peshwa.

छ १९ जिलकाद

श्रीमोरेश्वर

शेवेसी विज्ञापना

राजश्री गणेश संभाजी यासी बोलाऊन पाहाडसिंगाकडील मामल-तीचा गुंता उरकावा म्हणौन आज्ञा. यासी ते भरी पडले. आम्ही तिकडे होतो तेव्हा हुजुरीहून पत्रे आली ते व येथूनहि पंत मारनिलेस पाठविले की पाहाडसिंगास घेऊन येणे. उभये पक्षी तह करून देऊ परंतु त्याचे येणे न जाले. बरे, अस्तु. सरकारच्या रुपयाचा निशा व सिबंदी परभारे तेच करितील. प्रस्तुत पर्जन्यकाल सन्निध. बाजत बरसाद ते प्रांतास गेलियावर बंदोबस्त अज्ञेप्रमाणे होऊन येईल.

१

इंदुरास गेलियावरी माधोसिंगाचा वकील येऊन तुमच्या मनोदयानुरूप बोलल तरी उत्तम. नाहीतरी पेस्तर-साली तुम्ही व विजेसिंग मिलोन माधोसिंगाचे पारपत्य करावे. चाळीस पनास लक्ष नख्त व इक्काच मुलूक घ्यावा. यासी स्वामीनी लिहिल्या-प्रमाणेच मर्जी कायेम असो द्यावी. प्रस्तुत पावसाला जवळ आला. बाजतबरसात फौजा सरकारच्या व आमच्या व तोफखाना घेऊन माधो-सिंगाचे पारपत्य करूं. ते कार्य आगाध नाही परंतु आपस्मधे फूट फितूर नसावी. सर्व सरदार व फौजा

राणाजीकडे अगोधर राजश्री बाबू-जीनास पाठवावे. मागाहून आपणहि वैशाखमासी उदेपुरास जावे. नवे राणाजी स्थापून तेथे दाहा वीस लाखपर्यंत पैका मेळवावा आणि छावणीस इंदुरास यावे म्हणौन. यैसि-यासी बाबूजीना तो राहीनात. तातड करून देशासी गेले. उदेपुराकडे कोण पाठवावे. आम्ही जावयाचा उद्योग केला तो मालवेप्रांती गांगुर्णी-कर आभिसिंगाने परगणियातील आमल उठऊन गढी बळकाऊन बसला. याचे पारपत्य केल्या सर्व फितूर दूर होते असे जाणून गढीस मोर्चे लाविले. इंदुरीहून तोफखाना अणून गढी खाली केली. लागलीच खाणून निसनाबूद केले. येणेकडून तमाम मालवे प्रांती दबा बसला. राणाजीकडे कामदारास पत्रे कारकून पाठविला त्याची उतरे आली की आम्ही येतो. प्रस्तुत येथील कार्य जाले. दरमजल राणाजीचे काकडास (?) जातो. तेथे गेलियावरी कारभारी येतील. प्रसंगानुरूप प्रयत्न करून साधेल तितके साधून येवज घेतो.

१

प्रयाग कासीची सनद गाजुदी-खानापासून करून घ्यावी. सुज्यात-

येकदील असल्या साहेबाचे मनोदया-
नरूप घडोन येईल

१

दौलाहि आपल्या दबावानेच दोन्ही
स्थळे देईल म्हणून आज्ञा. येसियासी
येविसी राजश्री गंगाधरपंतास येथून
वारंवार लिहितो. गाजुदीखान वजीर
दिलीदाखल झालियावर दोही स्थला-
च्या सनदा करून घेतील. तथापि
कागदपत्राने अथवा सोहलतीनेच
काम होते येसे नाही. येविसी
आम्ही त्या प्रयेत्नात असो. स्वामीनी
चिंता न बागवावी. साहेबाचे तेज-
प्रतापे कार्ये होईल.

शेवसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶Malharao Holkar submits for the information of the Peshwa some of the points regarding Pahadsing, Madhosing, the Rana of Udaipur and the permits for the holy places from Ghaziuddin.

No. 270]

[28-5-1761

पौ छ १३ जिल्काद सन
इसने

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान
स्वामीचे शेवेशी

विनंती. सेवक विठल सिवदेव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती विज्ञापना.
येथील कुशल ता छ २२ सवाल गुा गांगोरणी प्रांत मालवा स्वामीचें कृपेकरून
येथास्तित असे विशेष. स्वामीनी कृपा करून पत्र पाठविले तेथें आज्ञा की
चकोराचा जोडा तलाश करून पाठवणे व गणेश संमाजीस आणून गोहद वेण.
त्यास चकोराच्या तलाशास गोसावी पाठविले आहेत. तूर्त आम्ही मालव्यांत
आलो. तूर्त गोहदेचे काम राहिले. विशेष. स्वामीनी लिहिले की तुमचे पुत्र
आजच भेटले. फौज ठेऊन सत्वरच येतील. त्यास तो पुढे देशास गेले.
बन्हाणपुरास फिरोन घरीहून आले असतील. त्यास स्वामीनी त्यास फौज
ठेवावयास येवज देवावा म्हणजे फौज ठेऊन सत्वरच हिदुस्तानात येतील. तोवर
आम्हीहि सत्वरच सेवेसी येतो. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Vithal Shivdev to the Peshwa, saying that the siege of Gohad has to be postponed owing to his move to Malwa.

छ १९ जिलकाद

श्रीगजानन वरद

श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान
स्वामीचे सेवेसा

सेवक आज्ञाधारक भास्कर बलाल कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. ताा छ १९ सवालपावेतो माहाराजाचे कृपेअवलोकनेकरून कसवे शाहाजापुरी येथे सुखरूप असो विशेष. हे प्रांतीचे वर्तमान श्रीमंत राजेश्री मल्हारराव होलकर ग्वाल्लेर प्रांतीहून मालवे प्रांती आले. रामपुरा चंद्रावत याणी घेतला होता. हे जागीर त्यांची होती यास्तव मजल दरमजल आले. त्यासी यांचे आगोधर राजेश्री कृष्णाजी तानदेव कमाविसदार पाा महंतपूर दिमत राजश्री संताजी बाघ हे व त्यांचे पेंडारे यैसे गेले होते. त्याणी रामपुरा घेतला. चंद्रावतांचे लोक तीन च्यारसे माणूस कापून काढिले. त्यांचा दिवाण धरला व मीर ब्रकाम कमर-दीखान याचा लेक तेथें होता. चंद्रावत याणी तो उदेपुरास हस्तनापुराहून(न) पळोन जात होता तो अवचित मार्गी चंद्रावतांची गाठ पडली त्याणी धरून आणिला होता. तोहि रामपुरेयांत होता तोहि हस्तगत जाहाला. रामपुरा घेतल्यावर तिसरे दिवसी मल्हारजी होलकर गहूखेडी प्रांत हाडोती येथें येऊन दाखल जाहाले. त्यांसी वर्तमान कळले की रामपुरा फत्ये जाहाला तेव्हां ते येऊन गांगरीण नजीक राजगड पाटण येथे गडी गांगरीणी तेथे अभेसिंग राठोड चाकर कोटेवाले याचा राहात होता त्याणे धामधूम केली होती. याजमुळे मारनुळे गडीस मोचें लाविले. चवदा पंधरा रोज जाहाले अद्यापि फत्ये जाहाली नाही. तोफा इंदुराहून आणविल्या होत्या. त्याहि हेच मार्गें छ मजकुरी गेल्या. चोहों पाचा रोजी जाऊन पोहचतील. माहाराजाचे पुण्यप्रतापेंकरून फत्ये होईल. फत्ये जाहाल्यावर अवंतिकेस यावयाचा रोख आहे व एक रोख उदेपुराकडे जावयाचा आहे. मग पाहावें कोणते रोखे जातील. तदनंतरी दुसरे वर्तमान तरी श्रीमंत राजेश्री जनकोजी सिंदे यांचा शोध सुरजमल जाठ व मल्हारजी होलकर व चिंती-पंत फडणीस दिमत सिंदे याणी फार शोध केला परंतु त्यांचा ठिकाणा कोठे लागला नाही. पूर्वी माहाराज अवंतिके प्रांती होतेत ते समई वर्तमान उडविलें होते कीं जनकोजी सिंदे आहेत म्हणून. त्यासी आपण त्यांचे खजिनियाचे शोवास लागले होतेस यास्तव वर्तमान उडविले होते परंतु तें वर्तमान सारे लटकें. सांप्रत साबाजी सिंदे व खानाजी जाधव व जानराव बाभले यैसे च्यार हजार फऊज पागा सिलेदार दिमत सिंदे हे होलकर याजबराबर आहे. त्यास मल्हारजीबावानी

अश्वासन दिल्ले आहे की तुमची दोन वरशाची समजाविसी अवांतिकेस गेलियावर देऊ. यास्तव लोक राहिले आहेत. त्यासी अवंतिकेस आलियावर लोक देसी येतील यास्तव माहाराजास विज्ञापना लिहितो की सरदार कोठें दिसत नाही. लोक समागमे मातबर माणूस येका ताटातील जेवांचे ते व लोक सरदारास टाकून पळोन आले त्याची समजाविसी कैसी करावी ? ते निमखहराम चाकर जाहाले. त्यांची घरेदारे लुटून घ्यावी की यैसे कोणी सरदारास टाकोन पळोन न येत. हे सरदारास टाकोन पळोन आले. सरकारचे रुपये पांच सा लक्ष खराब करून जातील. आपपलीं घरे करून देसी जातील. हे लुकसानगिरी माहाराजाची आहे व आता सांप्रत सिंदे यांचे मायेचे कोणी हे प्रांती नाही, जे आहेत ते सारे चोर आहेत. कितेक कमाविसदार पैसेयांत तफावत करून जातील. सरकारपागेची घोडी कितेक कमाविसदाराकडे आहेत. त्या तफावत होईल. कितेक पागांवर सरदार आहेत ते घोडी वाचली आहेत त्यांत तफावत करतील. वस्तवानी अवंतिकेत आहे त्यात तफावत होईल. साहेबास खजिना सात आठ लक्ष्य पोतनिसानी दाखविला परंतु सारा खजिना दाखविला नाही. आज तीन वरशे सिंदे मोहिमेवर गेले त्याजपासून माहालोमाहालचा पैका वमूल होऊन अवंतिकेस पोहचत होता. दरसाल पंचवीस तीस लाख. जादा पण कम नाहीत. यैसे तीन वरशांचे रुपये पंच्याहातर यैसी लाखपावेतो असावे. त्याजपैकी त्याणी हस्तनापुराकडे पंचवीस तीस लाखपावेतो नेले असतील. बाकी राहिले अवंतिकेस असावे. ते माहाराजानी पुसिले ते सात आठ लाख दाखविले. माहाराजांचा माल माहाराजास न दाखविला. याजप्रमाणे निमखावर कायम आहेत ! तदनंतरी सालमजकुरी माहालोमाहालचा पैवज पंचवीस तीस लाख पावेतो होईल. त्यासी थोडा बहुत खरिपांत अवंतिकेस पोहचला असेल. बाकी कमाविसदारांकडे तैसाच राहिला असे. गर्दीमुळे कितेका जागा पैसा रयतेने दिल्ला नाही परंतु लुकसानी जाहाली तरी तीन च्यार लाखापावेतो होईल. ज्यादा होणार नाही. परंतु इतकियावर चोर पोर खाऊन जातील ते खरे. माहाराजांचे हाते पैसा टका पुरता हातीं लागणार नाही. त्यासी माहाराजांचे विचारास येईल (तरी) सेवकावर कृपाळु होऊन आज्ञा येईल तरी हे गोस्तीचा बंदोबस्त माहालमाहालाचा व अवंतिकेत खजिना होता त्याचा व पागा पीलखाना वगैरे याचा बंदोबस्त केला जाईल. बंदोबस्त करून खजिना वगैरे जिनस जो असेल तो हजूर माहाराजांजवळ घेऊन येणे परंतु माहाराजाचें पुरते अश्वासन असिले तरी दाहा विसा लाखांची किफायत करून दाखऊ. त्यासी माहाराजांचे

विचारास येईल, कृपावंत होऊन आज्ञा कराळ तरी माहालोमाहालचे कमाविसदारास ताकीदपत्रे सादर सेवकाकडे करावी. भास्करपंतास माहालोमाहालचा वसूलबाकीचा झाडा दाखऊन जो पैसा तुम्हाकडे साल मजकूरचा खरीफ रबीचा असेल तो खजिना भरून हुजूर घेऊन त्यांचे समागमे येणे येसी पत्रे कमाविसदारांस व बाबा पोतेनीस व चिंतो कृष्ण फडणीस यासी पत्रे कीं मागील तीन च्यार वरशांचा खजिना जमा अवंतिकेस जाहाला आहे तो परगणेयात राहिला असेल तो व घोडी, पीलखाना वगैरे जो माल राजश्री जनकोजी सिंदे यांचा असेल तो घेऊन भास्करपंतास दखलगिरी देऊन त्याजसमागमे हुजूर घेऊन येणे येसी ताकीदपत्रें त्यास व दुसरी ताकीदपत्रे साबाजी सिंदे व खानाजी जाधव व जानराव बाभले याचे नावाची की सरकारचे खजिनियाचा व माहालोमाहालचा पैसा खर्च कराळ बिगरआज्ञा, तरी तुम्हापासून खुद निसपत भरून घेऊ. दुसरे सरकार पागा व सिंद्याच्या घरू पागा ज्या, वाचलें घोडे व हस्ती वगैरे जिनस असेल तो सारा येकत्र करून मारनिले पंताबराबर घेऊन हुजूर येणे. येणेप्रमाणे सेवकावर कृपाळू होऊन पत्रे प्रथक प्रथक येतील, आज्ञा येईल तरी बंदोबस्त करून हुजूर घेऊन येईन. सेवकाने अवज्ञा करून पत्र लिहिले आहे परंतु सिंदे याचा निमख खातो तो माहाराजाचा आहे. येथील चलण ह्याप्रमाणे पाहिलें कीं सारें चोरावें (असे) आहे यास्तव विज्ञापना लिहिली असे. अणिक कितेक वर्तमान च्यरणाजवळ येऊन पोहचू तेव्हां साद्यंत कलो येईल. हे गोस्टीची बंदोबस्ती सत्वर होत्ये तरी उत्तम आहे. माहाराजांचे विचारास येईल तरी फडणीस व पोतेनीस यांचे घरावर देसी चवकी बसावी म्हणजे येथें सारा बंदोबस्त होऊन येईल. बहुत काये लिहिणे ? कृपालोम असो दीजे हे विज्ञाति. मी माहाराजांचा निमख खातो यास्तव विज्ञापना लिहिली असे. जरी माहारा(जा)स कार्य करणे असेल तरी आमचे नामाविधान ध्यवे. कारण नसेल तरी आमचे नाव गरीब ब्राह्मणावर कृपा करून न ध्यवे कीं आमचा प्राण ! हें वर्तमान कलेल की भास्करपंतानी श्रीमंतास पत्रें लिहिली होती यास्तव प्राण आमचा घेती(ल). प्राण आमचा जाईल यास्तव विज्ञापना सेवेत लिहिली असे हे विज्ञाति.

¶ Bhaskar Ballal in the employ of the Sindias reports to Peshwa Nanasaheb the movements of Holkar and the sardars of the Sindias and suggests that a large amount of treasure accumulated for years by the Sindias can be acquired, if the sardars are properly checked and punished : otherwise they will themselves squander away all the accumulations. The paper is very important.

छ २४ जिलकाद इसने
सितैन

श्री

राजश्री मल्हारराव सुभेदार
गोसावी यांसी

॥ ॐ सकलगुणालंकरणं अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य श्रेहांकिंत
गोविंद सामराज सुभेदार असीर्वाद विनंती. येथील वर्तमान ता छ २० सवाळ
मुा किले ग्वालियेर जाणून आपले कृपेकरून येथास्थित असे विशेष. आपण
गांगोरीचे तलाहून कूच करून गेलियातागाईत येकहि पत्र येऊन परामृष (न)जाला.
तरी यैसे न करावे. आपणाकडील वरचेवरी वर्तमान ठेहून या स्थलाचा परामृष
करीत जावा. राजश्री गंगाधरपंत तात्यासी आम्ही आज्ञा घेऊन आलो ते समई
पत्र राजश्री गंगाधरपंत तात्यासी दिलहे होते. त्याजकडे पत्र पावते करून त्याचे
उतर माघेच आम्हाजवळ आले ते पाठविले असे त्याजवरून वर्तमान विदित होईल.
आपण कूच करून या प्रांतातून गेलियाउपर जमीदारानीं काही मर्यादा ठेविली
नाही. सिकरवारानीं तमाम सरकारची ठाणीं घेतली. जाठ, गोहदवाला,
पछोरवाला गुजराळां सुकळारी हे सर्व येकेठाई होऊन आणभाष केली की पैसा
सरकारचा न द्यावा. मामलत आपण सालमजकूर तकूब ठेऊन गुदस्ता सन
सितैनची मामलत चौथाई सोड देऊन करार केली ते मामलत तिसाची बाकी
चौ किस्तीने शा द्यावेसा करारमदार केला. ब्राह्मण तेथे दीड महिना जाऊन
वसले. गोहदकर जाठ येक पैसा देत नाही. गडबडेत गाव आमचे गालिधेरीचे
जगा वरचे(?)घेतले. अंताजी माणकेश्वर याजकडील गाव घेतले ते ब्रजूसोडीत
नाही. साथेर आमचे सीबोली हिजोलीचे सुदामत बंद केले. गांव घेतले. त्याचे पटा
करून द्या म्हणतो अणखी गाव द्या यैसी भाषणे करितो. पैसा देत नाही.
साफ भाऊसाहेबाचे दुपट कोणी फौज घेऊन पुढे कोणी पुसमाहांत येईल तेव्हा
समजोन घेऊन याप्रमाणे भाषणे त्याची. पछोरकरानीं पहिली किस्त लष्करात
दिल्ली ते दिल्ली. आपण गेलियावर साफ सालजाव केला की सुभेदारानीं आम्हास
कौल दिलहा आहे की पंचमहालात नरवरकरास मुद्रक न देऊन तुम्ही परगणा त्यासी
दिलहा. यास्तव आम्ही मामलतीचा शा देत नाही यैसे साफ सालजाव बचाजी-
पंताचे विया केले. बचाजीपंतांनी लिला की हे शा या कौलाच्या करारावर देत

नाहीत. तुम्हास काये त्याचे करणे असेल ते करणें. त्यासी अणखी अमचे मुलकात गावखेडी ध्यावी हे नजर पछोरकराची. सा देत नाहीत. मामलतीचा नरवरकराचे पंचमहाल दरोबस्त राजश्री विठलराव तात्यानी घेतले होते. सलुखास्तव माहाल येक च्यार सा त्याजकडे जमा मोकरर करून पवया परगणा दिल्हा तो त्याजपासून घेतला तो त्यासी दिल्हा. पछोरकरांचा मुलूक काही घेतला नव्हता. जैसे असोन पछोरकर लबाडीस चुकत नाहीत. या जाटाचे मजकुराप्रमाणे कोणी लहान मोठा जमीदार पैसा येकंदर देत नाहीत. जागेच राहता सरकारचे मुस्कील जाली आहे. किलियाचे देणे दुसाला पावणेदोन लाख सा अखेर सवाल सन इहिदे ता बाकी लोकांचे नेवाद देणे, त्याजपैकी पनास हजार रुपये पुढे पाहिजेत. सवा दोन लाख सा किलियासी बेगमीस सरकारांतून यैवज पंचवीस तीस दिल्हा तो वजा होऊन देणे राहिले आहे. झासीवर वरात श्रीमंत भाऊसाहेबी पाऊण लाखाची दिल्ही होती. त्याचे ताकीदपत्र नाना पुरंधरे याणी दिल्लेते बाबूराव याणी फिरोन मावारे दिल्ले, वरात कबूल केली नाही. पंधरा हजार सा बालाजी गोविंद याजकडे वरात नाना पुरंधरे याणी दिल्ही होती ते त्याणी मावारी फिरोन पाठविली. सा दिल्हा नाही. सवा लाख साची वरात आपण राजश्री गणेश संभाजीवर कालपीकडे लेहून दिल्ही. त्याणी उतर पाठविले कीं, अमलाचा बंदोबस्त चाललिया कार्तिक, मार्गशीर्ष मासी सा देऊन. गोहदचे बरहदचे मामलती-पैकी सो बचाजीपंताकडून देविले. त्यासी पैसा गोहदकर कोणास देत नाही. येवंच किलियाचे बेगमीस येक पैसा कोणीकडील येत नाहीं. आम्ही कोणता इलाज करावा? खासा धणी अदिकरून पत्रें लिहिता दमलो. या स्थलाची बेगमी कोणी न केली. पनास हजार सा लोकांचे सध्या देणे व पनास हजार सो पुढे सामाही रोजमरियासी पाहिजेत, तेव्हां येथे अबरू राहील. येथे कर्ज मिलत नाही. मुलकी पैसा येत नाही. लोकांचे समाधान असावे तेव्हा स्थल आपलें. त्यासी हिंदुस्तानचा पाया हे जागा आहे. सर्व जमीदारास याचा अभिलास आहे. याची उपेक्षा करावी जैसे नाहीं. त्यासी राजश्री विठलराव तात्यासीहि पत्र लिहिले आहे. आपणाजवळ असतील तरी पत्र द्यावें. नाहीतर तेहि पत्र लाखोटा फोडून वाचून पाहून सर्व मजकूर त्याजलाहि लिहिले आहेत हे ध्यानात आणावे. कागद त्याच्याकडे माणसे जातील तेव्हा रवाना करावे. श्रीमंतास, दादासाहेबास, नाना पुरंधरे, सखारामपंत बापू यासीहि पत्रे लेहून पुणियासी थेट रवाना केली आहेत. किलियाचे बेगमीस्तव त्यासी त्याचे ध्यानात हा अर्थ कोठे येतो? सर्व आपल्यास इकडील विचार कलतो. त्यासी येथील बेगमी सत्वर होऊन ये आणि हे स्थल संरक्षण होये तो अर्थ केला पाहिजे. पत्रे लेहून फौज छावणीस अणवावी. लांबणीवर पडलियावर सरकारच्या गळ्या जागे परिछिन जमीदार राहू देत नाहीत.

येकंदर दबत नाही. यास्तव इकडील विसर पडो न द्यावा. सर्व हिंदुस्तानचा बंदोबस्त येश जये पूर्वीपासून आपलेच असे. दुसरियाच्याने काही होणे नाही. राजश्री गंगाधरपंत तात्यानी सविस्तर वर्तमान लेहून पाठविलेच असेल. हे सुरजमलाकडे मथुरेस गेले तेथे याकुब अलीखान शाहाकडील आला. पातशाहाचे लेकाकडील वकील आला. नजीबखानाकडील वकील, सुजातदौला, रोहिले बंगस सर्वांचे वकील आले. अंतरवेदीची ठाणी सोडून दिल्ली. आपली ठाणी बालाजी गोविंद याणी बसविली. आपलेकडीलहि मामलेदार तात्यानी रवाना केले. कुरा-ज्याहानाबाद येथे गोपालराव गणेश जाऊन बसले. अंतरवेदीतील बंदोबस्त सर्व आपले प्रतापे करून जाला. तात्यानी आमचे पत्री लिहिले की सुभेदार फौजसुधा गेले याजवरून बहुत हालके पडले. आणखी कितेक कामकाज दबावाने होते. त्यासी आम्ही अंतरवेदीत जातो. गंगाश्वान करून देसास जाऊन येसे तात्यानी लिहिले. पातशाहा पूर्वेकडून दिलीस येत आहे. विठलराव येथे असता पात-शाहाकडे येते तरी कित्येक बंदोबस्त राहाता येसे लिहिले होते. आपले पत्री वर्तमान काये लािा असेल त्यावरून कलेल. प्रस्तुत आपला मुकाम कोणे स्थली आहे? रामपुराकडील कैसे जाले? उदेपूर राणा याजकडे जाणें जाले न जाले हे सर्व वर्तमान लेहून पाठवावे. श्रीमंत तो बन्हाणपुरीहून कूच करून पुण्यास गेले. दादासाहेबहि पुण्यास आले येसे वर्तमान देसीहून आले होते. नवलरामाने मामलत केली. किस्तबंदी केली. वकील नवलरामानी पाठविले आहेत. मुल्क दखणीचा घ्यावा, तो तुम्ही आम्ही वादून घ्यावा, येसे आपसमध्ये मनसबे करीत आहेत. त्यासी गोहदकर, पछोरकर व नवलराम यांसी ताकीदपत्रे तिघास पाठवावी की मामलतीचा करारप्रमाणे किस्तबंदीप्रा राा मामलेदारास आपले बरेच (?) माहाल तरी भरोन देणे, फारखती घेणे. याप्रमाणे तिघास ताकीद पत्रे पाठविली पाहिजेत. वरचेवरी वर्तमान लेहून आमचा परामृष करीत जावा. आमचा विसर पडो न द्यावा. बेगमी किलियाची होऊन ये तो अर्थ करावा. तोफा खालत्या पाच बदलगडांत त्या खालत्याच राहू द्याविया किवा किलियावर ठेवाविया याचे उत्तर पाठविले पाहिजे. आम्हास नेहमी सिबंदीचे ठाणेठुणियाचे खर्चाचे संकट पडले आहे. सर्व बंदोबस्त आपली स्वारी जलदीने या प्रांते जालिया होऊन येईल. लोभ असो दिलहा पाहिजे हे विनंती.

¶Govind Samraj asks immediate succour from Malharao Holkar for the protection of Gwalior, an important post of the Marathas ; he describes the rebellious attitude of the surrounding princes, who taking advantage of the Maratha reverse at Panipat rose in combination and tried to throw off the Peshwa's dominion. The letter clearly describes the condition of the country in those critical times.

छ २४ जिल्काद इसने
सितैन

श्री

श्रीमंत राजश्री नानानाहेव
स्वामीचे शेवेसी

विनंती सेवक नागो सिवदेव कृतानेक सां नमस्कार विज्ञापणा. सेवकाचे वर्तमान स्वामी पुण्यप्रतापेकरून ता छ १० माहे सवाल यथास्थित जाणून स्वानंद-वैभवलेखनआज्ञा करून आनाथास सनाथ केले पाहिजे विशय. या प्रांतीचे वर्तमान तर दतिथेवाले यानी सेवकाचा किला घेतला त्यास तीन च्यार महिणे जाले. त्या परगण्यांत सरकारचा आमल नाही व ठहरोली बुंधेले यानी झांसी गीर्दचे व महू राणीपुरा इकडील परगणेयांतील दाहा पंधरा गाव मारून मुलकांत धामधूम मांडली. मुलकाचा माल नेतात. सरकारची ठाणी व गब्बा घेतल्या. मार्ग चालो देत नाहीत. भदावर प्रांतीचे वर्तमान तर सरदारानीच आपले समक्ष भदोरियास प्रांत भदावर दिले. भिंडेच्या किल्यांत मात्र सरकारचे ठाणे आहे. कछवाधार प्रांतांतील ठाणी जमीदार भूमिये यानी दुंडीचे समई घेतली. तेथील कमावीसदार गोहदेस जाऊन वसले आहेत. झांसीचे आसपास काही आमल आहे. त्याहिमधे कितेक गुजर व धंदरे वगैरे जमीदार आहेत ते बदमामली करितात. जोरतलबी आहेत त्याचे पारपत्य होत नाही. ग्रहस्तास मामलिइती दिल्या आहेत त्याजवर सखती करून आमल करितात. ब्राम्हणाची आवरू घेतात. येक दोन आतत्याईमुळे दुरनिमित्त्य देईल यैसे दिसते. ग्रहस्तांची आवरू घेतल्याने काही मामला उगवत नाही. झांसीचे किल्यांत सिबंदी व कन्हारा वगैरे किल्यांत नेमणुकीप्रमाणे सिबंदी नाही. थोडीबहुत आहे त्यासहि रोजमुरा मिलत नाही. किल्यातील जकिरा होता तो सिबंदीचे लोकास दिल्या. फौजेस रोजमुरा मिलत नाही. कितेक देसचे सिलेदार भले लोक होते ते उठोन गेले. रो गोपालराऊ बापूजी खर्चावीन हैरान बहुत आहेत. उदास होऊन जातात. छ ११ माहे मजकुरी कूच करून कुरवाई, भवरोशास जाणार आहेत. परगणे उचाडचे वर्तमान तर जोरतलबी जमीदार आहेत. जागा जागा गढिया बांधोन दुसाला आमल दाबून बदमामली करितात त्यांचे पारपत्य केल्याखेरीज बंदोबस्त होत नाही. या प्रांतांत मातबर फौज आसलियाखेरीज सुरलीतपणे आमल होनार नाही. सेवकास पूर्वी आज्ञा केली होती की त्या प्रांतीचे वर्तमान सविस्तर लिहीत जाणे. त्यावरून

सेवेसी श्रु (त) केले आहे. आनि आम्हास आज्ञा केली होती की तुम्ही तेथेच राहाणे त्यावरून येथे आहो. पुढे जैसी आज्ञा येईल त्याप्रमाणे वर्तनूक करू. बहुत काय लिहिणे हे विज्ञाति.

¶Nago Shiideo reports that Bhadawar, Jhansi and Datia have revolted against Maratha rule.

No. 274]

[23-5-1761

छ २६ जिल्का(द) इसने

श्री

श्रीमंत राजश्री

दादा

साहेब स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक नारो बलाल भुसकुटे कृतानेक साा नमस्कार विज्ञापना. ताा छ १७ सवालपर्यंत सेवकाचे व प्रामजकूरचे वर्तमान येथास्थित असे विशेष. श्रीमंताची आज्ञा घेऊन बुराणपुराहून बिदा जालो ते खरगोणास आलो तों चोरानी दंगा करून दाहा वीस गाव मारिले. गुरे बदमवेसी करून नेली. मग सेवकाने कदीम सिबंदी व काही नवी सिबंदी ठेऊन वैशाख शुद्ध येकादसीस जांबली मवास असेरीचे व बतिसीचे सरदेवर आहे तेथें गेलो. तों चोरानी आगोधर मुले माणसें लांबऊन सडे राहिले होते त्यांची गाठ पडली. बारीचे तोंडी झुझ दिले. त्याची दाहा बारा माणसे मारिली. कांही जखमी केली. आपलेकडील येक जमादार पडला. परंतु स्वामीचे प्रतापिकरून चोराचे पारपत्य उतम केले. आणखी जागोजाग आहेत त्याचेहि पारपत्य होईल. नर्मदेपलीकडील मांडवचे तलेटीचे केसरीसिंग व झुझारसिंग याणी से सवासे राजत व पाचसें बरकंदाज चाकर ठेऊन तमाम मुलुकात दंगा मांडिला आहे. त्यांचे मिळणीस आणखी कितेक आहेत. दिवसास गाव मारून नेतात. मंडळेश्वर वैशाख शुद्ध सप्तमीस रात्रीस येऊन बाजारपेठ लुटिली यैसी धूम मांडिली आहे. मौजे ढालखेड पाा कसरावद हा गांव मारून नेला. कसबे आकबरपूरचे घाटे पायेउतारा आहे ते वाटेने येऊन आलीकडे धूम करणार यैसी बातमी आली त्यावरून तिकडे ठाणीठुणी ठेऊन थोडा बहुत बंदोबस्त केला आहे. यैसा दंगा मांडिला आहे व सरकार हांडे येथील मकडाईकर गोंड धाडशाराजा याणे गडाखाले उतरून मातबर मातबर पाटिलास आणून सें दोनसे रुपये मागूं लागला. देणे नाही तर तुम्हांस धरून मारीन यैसी दबावणी देऊन चाले करूं लागला होता. इतकियांत

सौ पार्वतीबाईची स्वारी हिंदुस्थानातून त्या प्रांतीं आली त्या दबावामुलें गडावर गेला. मागाहून दुसऱ्या फौजा त्या वाटे आल्या याकरितां त्या दबावाने दबून राहिला होता परंतु आतां सावलीगडवाले व जुग्यागडवाले त्याचे सोयरेभायरे आहेत; ते व हे येकत्र होऊन मुलुकांत दंगे करून पूर्वीं वाटणी होऊन सरकार-तर्फेस वाटणीत मुलुक आला आहे तो ध्यावा व गुदस्तां श्रीमंत राजश्री भाऊसाहेब दिलीस जातेसमई कांही नजराणा ठरविला त्याचे येवजी गाहाण तपे च्यार दिलहे आहेत तेहि या समयांत सोडऊन ध्यावे आणि नजरेचे रुपये न धावे व सरकारची बाकी तीस पस्तीस हजार आहे ती बुडवावी यैसा मनसबा करून मुलुकात दंगा करणार यैसी बातमी आली. त्यावरून तिकडे काही सिबंदी पहिली व काही नवी ठेऊन बंदोबस्ती केली आहे परंतु तेथे जमाव मातबर पाहिजे. येविसीं श्रीमंतास नर्मदेचे मुकामावर विनंती केली कीं पाचसें राजत या दोन्ही तालुकियांत पाहिजेत. त्यावरून प्रस्तुत राजश्री बहीरजी बाबर पागेसुध्दां दिलहे. हे तुम्हांपासीं छावणीस राहातील यैसी आज्ञा जाली. त्यास तेहि खरगोणास येऊन दाखल जाले परंतु म्हणतात कीं, आम्ही अखेरसालपर्यंत राहूं पुढें राहात नाही यैसे म्हणतात. आणि या प्रांताचे याप्रमाणे वर्तमान आहे. चहूंकडे दंगा आहे यास्तव बहीरजीबाबास आज्ञापत्र सादर करावे कीं तुम्ही नारो बलाल यांचे दोही तालुकियांत छावणी करून चोराचा बंदोबस्त करणे. नारो बलाल सांगतील त्याप्राा कामकाज करीत जाणे व आपले पागेचे घोडियास गवत कापून आणीत जाणे यैसे ताकीदपत्र आले म्हणजे हे व आपले राजत हांडे सरकारांत पाठऊन तेथील बंदोबस्त स्वामीचे प्रतापेकरून होईल. आणखीहि सें दोनसे राजत या प्रांतांत आलियाने इकडील बंदोबस्त राहिल. सरकार हांडे फौजाचे पायेमलीमुलें बहुत खराब जालें. भोंसले व करांडे व मिर्जा इसनेबेग दिला भोंसले याच्या फौजानी दरोबस्त दाणाघास जेथे पाहिला तेथील लुटून नेला. दर गावांस से दोनसे रुपये खर्च घेतला. यैसी धूम करीत गेले. पायेमली बहुत जाली. याची विनंती इछावरचे मुकामी श्रीमंतास केली त्यावरून पायेमलीचे चौकसीस नरसो दादाजी आमीन दिलहे त्याणी पायेमलीचा आकार करून कागद तयार केला. पुढें श्रीमंतापासी जवि तों श्रीमंत श्रीअंकारेश्वरी आले. त्यावरून मी व अमीन भेटीस श्रीअंकारेश्वरी आलो. भेटी घेतली तेथें पायेमलीचे कागद पाहावयाविसी विनंती केली. त्यावरून हिसेब पाहावयास राजश्री नारो आपाजी यांसी आज्ञा केली कीं पायेमलीची चवकसी करून हिसेब दाखवणे त्यावरून त्याणी हिसेब पाहिला. श्रीमंतास हिसेब दाखवावा तों श्रीमंत कूच करून बुराणपुरी गेले. राा नारो आपाजी सौ मातुश्री बाईसाहेबराजवल नर्मदातीर्ी श्रीमंत नारायणराज यांस देवी आल्या म्हणौन राहिले. आमीनहि त्याजवलच ठेविले. मी तों

श्रीमंताबरोबर बुराणपुरी गेली. तेथून आज्ञा घेऊन धुळकोटचे वाटेने आलों. इतकियांत सौ बाईसाहेब कूच करून खांडव्या प्रगणेयातून आसेरीस गेलीं त्यामुळे त्यांची व माझी भेट जाली नाही यामुळे पायेमलीचा कारभार तैसाच राहिला. आतां मी सेवेसी यावे तों येथे दंगे या प्रकारचे आहेत याकरितां सेवेसी विनंती लिहिली आहे. पायेमलीचा कागद गणेशपंत व जनार्दनपंत सेवेसी दाखवितील ते पाहून सूट पायेमलीच्या आकाराप्रमाणे द्यावयाची आज्ञा केली पाहिजे. माहादसेट वीरकर यांची हामी सरकार हांडीयाची आहे त्याचा किस्तीचा यैवज त्यास पावला नाही याजकरिता सुटीचा यैवज आकाराप्रमाणें सेटजीचे हामीत मजुरा देवणार स्वांम समर्थ आहेत. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाती.

¶Naro Ballal reports to Dadasaheb the disturbances created by the marauders in his provinces and the measures he adopted to check them. He also requests him to send larger forces to help him. "Parvatibai has encamped near the Narbadda and has to stay on there owing to Narayanrao being laid up with an attack of small-pox", adds the writer.

No. 275]

[6-7-1761 ?

श्री

श्रीमंत राजश्री दादासाहेब
स्वामीजीचे सेवेसी

विनंती. सेवक गोविंदराव कृष्ण कृतानेक सां नमस्कार विज्ञापना. सेवकाचे वर्तमान आप्पाद शुध पंचमीपर्यंत साहेबाचे पुण्यप्रतापे येथस्थित जाणौन स्वकीय स्वानंदलेखनआज्ञा करणार धणी समर्थ आहेत विशष. या प्रांतीचे वर्तमान राजश्री खानाजी जाधव याणी जोतपूरचे समीप पिंपाडगाव मातबर कसबा फौजमुधा जाऊन मारिले आण ठाणे कायेम केले. पुढेहि जोतपूरच्या नजीक दोन च्यार जागा आहेत त्याजवर जायाचा विचार असे. धणियाकडे विजेसिंगाचे वकील व सरकारचे राजश्री जगनाथराव यैसे परभारे आले आहेत. खावंद सर्वजाण आहेत. सिंचाचे महत्व राखोन सरकारचे कार्ये करितील. मजलाहि कृपावंत होऊन वर्तमान लिहिणार धणी समर्थ आहेत. दुसरे सेवकाचे तर्फेने राा राजाराम भिकाजी सेवेसी आहे. कितेक विनंती करील. माहाराज ईश्वर आन्नदते मायेबाप आहेत. माझ्या सालसीवर दृष्टी देऊन पाळणपोषण करितात. कृपाद्वयणे कामकाजाचा बंदोबस्त करून देऊन पंत मारनिले यास आज्ञा देणार साहेब समर्थ आहेत. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाति.

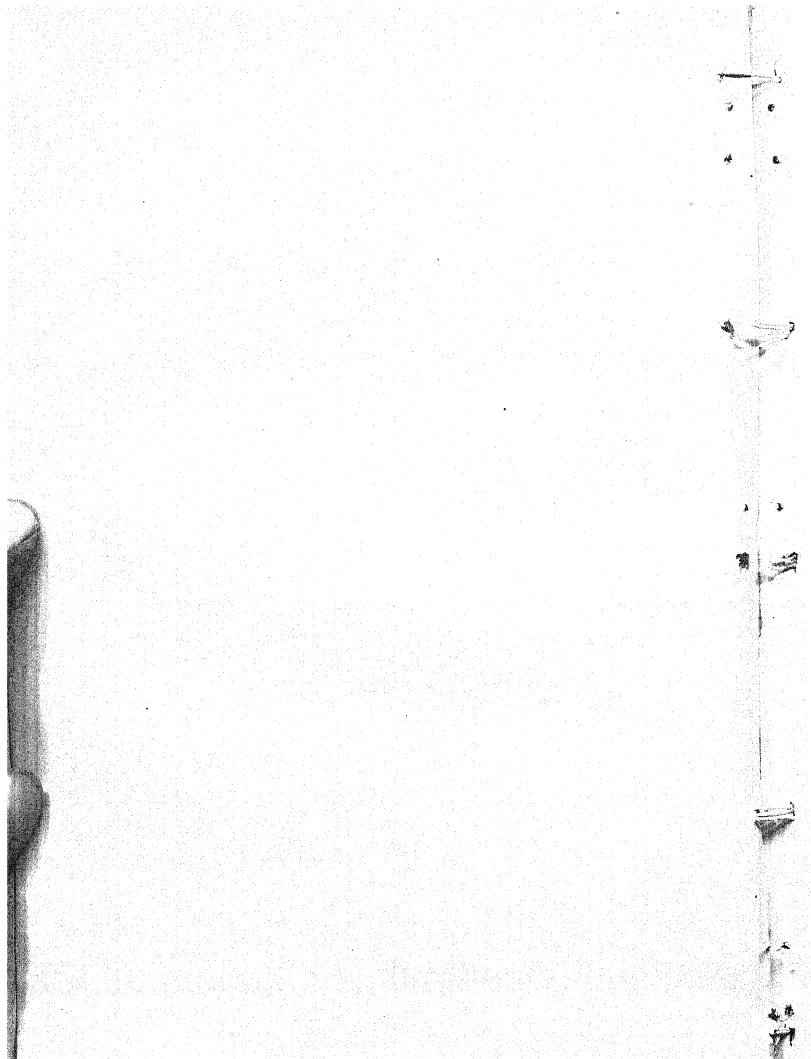
¶Govindrao Krishna reports to Raghunathrao, Khanaji Jadhav's successful activities in the vicinity of Jodhpur. He cautions him not to overlook the valuable services of the Sindia family during the negotiations for which Bijasing's envoys have approached the addressee.

श्री

श्रीमंत राजश्री दादासाहेब
स्वामीजीचे शेवटी

विनंती. आज्ञाधारक रामराव नरसिंह पुनर्तांबकर चरणावर मस्तक ठेऊन सिरसा नमस्कार विनंती विज्ञापना. येथील वृत ता कात्तिक वद्य ९ सुा मकुंदवारी लस्कर येथे स्वामीचे कृपावलोकनेकरून सेवकाचे वर्तमान यथास्थित असे विशप. कृपावंत होऊन आज्ञापत्र पाठविले ते उत्तम समई पावोन आज्ञा केली त्याप्रो वर्तमान कलले. सारांश आज्ञा की राजश्री मल्हारजी होळकर सुभेदार याचे मर्जीत राहून संस्थान उदेपूरचे पारपत्ये करून सरकारकाम करणे म्हणोन आज्ञा केली. आज्ञे-प्रमाणे रा सुभेदारापासी आहेत. इकडील वर्तमान तरी इंदुरीहून रा सुभेदारानी कूच केले ते समई विनंती केली की साहेबी उदेपूर वगैरे रजवाड्यास शह देऊन या सर्वांची पारपत्य करून मग माधोसिंगाचे पारपत्ये करावे यैसे बोललो. मजल दरमजल मुकाम मजकूरचे बारीवर पोहचले की माधवसिंगाचे पारपत्ये करावे यास्तव याज्ञपासी जमेत याची व सिंदे वगैरे मिलोन दाहा बारा हजार फौज आहे. सिवाये बुंदी कोटेवाले वगैरे सामील आहेत. यैसा जमाव आहे. येथूनहि दरकूच जयेनगरचे तालुकियात जातील. याचे पारपत्ये जाल्यानंतरा उदेपूर वगैरे स्थळांचे पारपत्ये करतील. स्वामीजीचे आज्ञेप्रो यथास्थित उदेपूरचे पारपत्ये करून ज्या गोष्टीनें सरकारकिफायेत होईल तोच आर्थ रा सुभेदार करतील. त्यास श्रीमंत राजश्री भाऊसा उदेपुरास (अपूर्ण)

¶*Ramrao Narsinh to Raghunathrao describing the plans of Holkar to humiliate Madhosing and the other Rajput chiefs.*

INDEX

Selection No. 27

A

A—contd.

Abdul Ahyat Khan—226.

Abdul Kadar—81.

Abdul Nabi of Amednagar—brother-in-law of Shamsheer Bahadur—dresses presented 81.

Abdul Samad Khan—Abdali's general—defeated 218, 220.

Abbhaysing—2.

Abbhaysing of Gangruni—269, 271.

Achutrao Ganesh—proceeds to Marwar to help Madhosing against the Sikhs 109.

Adina Beg—appointed governor of the Punjab 218; 230, 231, 236.

Ahmad Khan Bangash of Farukhabad—accepts Purushottam Hingne's proposal against the Vazir 133; assures the Vazir of his help to Marathas 156, 170, 171, 172, 173, 199, falls out with other Rohilla chiefs 214; 240.

Ahmadshah Abdali—atrocities in Delhi—144, 152; proposes to return to Afganistan 146; encamped at Barapula 147; 148, devastates Muttra 152, 166, 173, 175, descending upon India 205, reaches Sarhind 245; defeats Sindia at Badau, 247; 251, lands the Marathas in a serious situation 235, encamps on the left bank of the Jumna 256, 258; advances to Panipat, and blocks the Maratha communications 259.

Ahmadshah—the Emperor—30, 68, 83, imprisoned with Malikazamani 79; 85, 90, 95, 106, plans against the Marathas 119.

Ajitsing, son of Duragsing of Deori in Khandesh—3.

Akheram—vakil of Kotah—81.

Ala Jat—his differences with the Sikhs 113, 133, plunders the camp of Timurshah 148; shelters the Maratha fugitives 262.

Alamgir II (Azizuddin)—his accession 79; 135; released and restored to his masnad by the Abdali 152; 166, tries to avoid rupture between Shuja and Ghaziuddin 181; avows friendship for the Peshwa 205, 231, assassinated—245.

Akibat Mahmud Khan—in the service of Ghaziuddin—81.

Ali Beg Khan—Shuja's envoy to Raghunathrao, proceeds to Delhi 203.

Ali Gauhar—flies to Agra but is refused admission in the fort 146; imprisoned by Vithal Shivdev 220, 224; 272.

Ali Mohammad Rohilla—30.

Alivardi Khan—goes to Patna 7; 11.

Amarsing—174.

Amdad Khan—196.

Amir Khan—succours Madhosing—18.

Amritrao—asked by the Peshwa to proceed to Bengal 16.

Amritrao Shankar Dinkarrao—reports the adjustment of the Rajput affairs 28.

Anandrao Chitnis—81.

Anandrao Dhumal—42.

Anandrao Narayan—233.

Anandrao Ram in the employ of Malhar Rao Holkar—81.

Anandrao Vagh—10.

Anirudhsing—106, 117, 128.

Antaji Malhar—153.

Antaji Mankeshwar—16, 31, 36, his differences with Vithal Shivdev 41, 44, 51, 55, requests Bhausaheb to recommend him to the Vazir for better attention 56, 67, suspects Hingne of receiving personal gratification 80, 81, describes difficulties in the district of Faizpur 93, answers the allegations made against him by Hingne 95; 99, 102, 103, 113, 118, 120, his boastful attitude 126; 129; 130, 135, protests against distrust shown in him 138, 139; 143, tries to check the Abdali's advance 146, 147; reconciled to Vithal Shivdev and checks with him the raids of Najib 151; joins Raghunathrao 152A; reports to Bhausaheb Abdali's return 155, effects a temporary compromise with Hingne 184; 185, 196, 202, honoured by the Emperor 205, 208, remonstrates against Vithal Shivdev—220, reconciled with Vithal Shivdev 224, pleads his innocence 231, 234, suggests an expedition to Bengal under his command 236, 246.

A—contd.

- Antaji Sidhaye**—259.
Anwar Khan—30.
Appaji Jiawaji, Subhedar of Devgad—9.
Appaji Kande 36.
Appaji Paygude—81.
Ayajipant Muzumdar (?)—93.

B

- Babu Keshavrai**—76.
Babu Khan—237.
Babuji Nail Joshi—253, 257, 268.
Baburao—in the employ of Bapuji Shripat—
 harasses the pilgrims 27.
Baburao Bhaskar—113.
Baburao Dadaji 137.
Baburao Hari Gupta—214, 225.
Baburao Konher 257.
Baburao Mankeshwar—81.
Baburao Narsinh (Datar)—in the employ
 of Vithal Shivdev—22, proceeding to Bundel-
 khand to settle the succession dispute 189 ;
 reports investment of Sarangpur 196 ;
Baburao Shamraj Atre, in the employ of
 Antaji Mankeshwar—41, 55.
Baburao Ram Fadnis—136, 198, 246, 252.
Badrinath Raja—son of Raja Keshavrao—219.
Bagaji Gangadhar—248.
Bahadur Khan Baloch—147, 148, 193, 201,
 instructed to assist Vithal Shivdev against
 Najib 222.
Bahirji Babar—274.
Baji Atole—60.
Baji Bhivrao—238.
Baji Naik Kabrao—7.
Baji Pundalik—81.
Bajirao Barve (relation of Gopalrao Barve)—
 263.
Bakhtasing—30.
Bakrulla Khan—107, defeated by Govind
 Ballal 125, 215.
Bakshiramji Vakil—38.
Balaji Govind—137, 143, 150, 151, marches
 against Bhivgaon 163 ; reports restoration
 of order in the Doab 170, 172, 183, 263,
 272.

B—contd.

- Balaji Bajirao**—receives reports from Holkar
 and Sindia about the difficulties regarding
 tributes 2 ; learns of disturbed condition
 in Khandesh 3 ; learns of Holkar's activities
 5 ; and of Hingne's arrival from Hastinapur 6 ;
 the affairs of the Bundelas and the movements
 of Raghuji in Bengal reported 7, 8 ; 16,
 congratulates Sadashiv Damodar on the
 victory at Jaitpur 17 ; learns of a successful
 pilgrimage of Narayan Dikshit 27, 30,
 32, 35, 37, receives report from Vithal
 Shivdev about strength of his army 39 ; 42,
 learns of Vithal Shivdev's activities 44 ; 47,
 48, 49, 58, learns of the capture of Chinore
 and Arun by Vithal Shivdev 59, 60 ; learns of
 Damaji's health 69, 70 ; 74, 77, 78, 80, 91,
 123, 124, 130, 131, 136, 138, 139, 142,
 143, 144, suggests the Nizam to send
 trained troops against the Abdali 166,
 assured of help by the Nizam 175, learns
 of pacification of the Doab 204, congrat-
 ulates his men upon achievements in the
 North 219 ; learns of Raghunathrao's return
 from the Punjab 227, 232, incensed with
 Antaji Mankeshwar 236, failure of negotia-
 tions to secure the holy places from Shuja
 240, 241, 242, learns of the descent of the
 Abdali 245, 250, 251, 252, 253, his ill-health
 and marriage 260, 263, 264, deeply affected
 by the disaster at Panipat 266 ; 271, marches
 South from Burhanpur 272, rising in
 Bhadavar Jhansi and Datia reported 273.
Balaji Janardan Fadnis—learns of Marathe
 successes in the Punjab—218.
Balaji Madhavrao Patankar—81.
Balaji Mahadev Mandavgane—81.
Balaji Shamraj—41, sends dues to the Peshwa
 on behalf of Umedsing 86.
Balaji Yashvant—makes a present to Raghu-
 nathrao 79.
Balarao—214.
Balbhadrasing of Khechi—145.
Balgovind—Banker of Delhi—151.
Balkoji Rawoot Jamatdar—81.
Balkrishna Joshi Sangamnerkar—256.
Baloji Palande—appointed to the command
 of the fort of Delhi—258.

B—contd.

- Balsing** *alias* **Balju Jat**—113, 272.
Balvant Baburao—reports to Raghunathrao the friendly attitude of Ghaziuddin 165.
Balvantrao Mahadev—81.
Balvantrao Ganpat Mehendale—91, 102.
Balvantsing—Raja of Benares—threatened by Ghaziuddin 207; recommended for help by Vasudev Dikshit 209;
Bapubhat Karve—81.
Bapuji Bajirao—44, 59.
Bapuji Ballal Phadke—256.
Bapuji Mahadev Hingne—57, 59, 77, 80, 81, 83, 95, 125, complains against Antaji Mankeshwar 126, 129; suggests Raghunathrao route for his march 147; 148, 205, 246.
Bapuji Sakhaji—81.
Bapujibawa—16.
Bapuji Meghsham—254.
Bapuji Shripat—27.
Bapuji Takpir—109.
Bapuji Vaman Sathe—259.
Bava Swami—157.
Begappa Dhonye—in the service of Shamrao Nagnath—104.
Beni Bahadar—Shuja's Diwan—81, refuses to hand over the Maratha outposts 263, 141.
Bhagvantrao—Maratha envoy to the Jat—214.
Bhagvantrao Anant—81.
Bhagvantrao Amatya—68.
Bhagvantrao Kadam—81.
Bhagvantrao Pingle—68.
Bhagvantrao Ram Kadekar—81.
Bharat Shah—brother of Duragesing—3.
Bhaskar Ballal—recommends to the Peshwa heavy punishment for defaulters 271.
Bhavanidas—envoy from Shuja—181, 186.
Bhikaji Kale—reports Raghui's plans about his Bengal invasion 10.
Bhikaji Mahipatrao—32.
Bhikaji Naik—11.
Bhimsing Rana—41, starts a quarrel with Vithal Shivdev 106.
Bhopatsing Thakor—109.
Bije Bharati—deputed by Madhosing to Raghunathrao 107, intercedes just prior to Jayappa's murder 116.

B—contd.

- Bijesing**—105, sends his Wakil Bije Bharati to Raghunathrao 107, 109, 112, plans against the Marathas 119, 129, 269, 275.
Bimbaji Vanjal—10.
Brindavan Das—Banker—77.
Budhsing—18.
Burhanji Mohite—10.
Bussy—French general—166.

C

- Chandrabhanji Thakur**—64.
Chang (Jang)ba Khan—147.
Chhatrasing of Narwar—an agreement with Raghunathrao 87.
Chimnaji Ballal—53.
Chimnaji Pant—24.
Chimnaji Vaman—58, 39.
Chinto Krishna—Fadnis of the Sindia—271.
Chinto Trimbak—81.
Churkhi, Raja of—13, Churkhi captured by Jayaji Sindia 14, 15.
Clive—Sabitjang—133.

D

- Dadji Khorkar**—81.
Dado Anant—257.
Dado Janardan—reports the faithlessness of the Bundela chiefs 264.
Dado Mahadev—25.
Dadopant—7.
Dalesing—31.
Damaji Gaikwad—recovers from illness 69; 70; meets Dadasaheb and captures Malgaon 72, falls out with Kamaludikhan Babi 73, 141, 149, 257.
Damodar Mahadev, Kamavisdar in Antard—81.
Damodar Mahadev Hingne—proceeds to meet the Jats 43, 44; 61, 83, 104, 125.
Datia, Raja of—evades the payment of dues 8, 132.
Dattaji Sindia—entertains Raghunathrao 79, 81, receives help from Krishnaji and Jivaji Pawar 83, 138, 148, 185, 228, 240, 243.
Daulatrao Murar—81, 104.

D—contd.

- Devidas**—brings robes from the Emperor to the Peshwa 81.
Devidas Shivaram, in the service of Balaji Yashvant—181.
Devi Takpir—guards the ford of Raj Ghat 198.
Dhadshah, Raja of Makrai—usurps the throne of Niranjan Shah 4, 274.
Dharmrao Tamaji—109.
Dharoji Naik—102.
Dhondo Dattatraya—171, 174.
Dhondaji Harbaji Nawale—104; 176.
Dinkarpant—sent against Tulaji Angria 36.
Dunde Khan—214, 247.
Duragsing—3.
Durjansal Maharao—106.
Durlabhram—son of Janakiram, Diwan of Aliwardikhan—10; 11.

E

- Emperor**—(see Alamgir II)
Emperor's sons—146.

F

- Faiz Mohammad Khan of Bhopal**—145.
Fatesing of Bahadurpur—killed 117.
Fate Ali Khan—assassinated 245.
Fazal Khan—son of the Killadar of Agra—169.

G

- Ganesh Sambhaji Khandekar**—263, creates troubles 268, 269, 270, 272.
Ganesh Vinayak—101.
Ganesh Vithal Vaghmare—214.
Ganesh Vaman—81.
Gangadhar Bajirao Retrekar—124; present in the action against Bakrulla Khan 125, 215; pursues Abdali's troops 218.
Gangadhar Yashvant Chandrachud—71, 80, 81, 90, 93, 95, 106, 107, 114, 141, despatched against the Rohillas in the Doab 152; 178, 180, 184, 258, 268, negotiating peace with the Abdali 272.

G—contd.

- Gangasing Chandel**—revolts against the Marathas 160; defeated by Gopalrao Bapuji 162.
Ganpatrao Mehendale—91.
Gautamabai—193.
Ghaziuddin—Senior—death 68.
Ghaziuddin—son of Ghaziuddin 81, 83, appointed Vazir 90, interview with Raghunathrao 98, 106, 114, declines to hand over the provinces to Antajipant 130; his intrigues against Marathas 132, 133, 135; flight from Delhi 146; 150, reconciles Antajipant to Vithal Shivdev 151; reinstated by the Abdali 152; secures the Rohillas' alliance in Peshwa's cause 156; sets the zamindars in the Doab against the Marathas 160; reconciled to Shuja through Hafiz 161; 163, makes friendly overtures to Raghunathrao 165; 166, 170, threatens Shuja 171, 172, 173; 181, 188, dismisses Abdali's contingents 190; helps the Marathas to capture Delhi 194; 199, prepares to fight with the Abdali 205, his movements near Benares 207; threatens Benares 209; 231, advises Shuja secretly not to deliver the holy places 240, 269; assassinates the Emperor and joins the Sindia's army 245, partially removes the silver ceiling of the palace 257; leaves Maratha camp dissatisfied 258;
Ghanshamsing Chavan—160;
Ghashiram—Rajput—in the employ of Surajmal Jat—93.
Girmaji Khanderao—Nizam's sardar—166.
Gomaji Bhairav—93.
Gopalrao Bapuji—137, 160, defeats Ganjasing 162, instructed to settle the affair of Bundela chiefs 164; 187, 273.
Gopal Dayal—81.
Gopalrao Ganesh—81, appointed to Gwalior fort 110, explains the arrangement at Gwalior 113, 131, protests against Govind Ballal 140; 193, deputed to avert a war between Shuja and the Vazir 182, 186, 191; putting off Shuja's meeting with Raghunathrao 202; 203, 218, 248, 257, exerting in the Doab 263;
Gopalrao Govind Patvardhan—retires to the Deccan 268.

G—contd.

H

Gopal Keshav—Kamavisdar and a banker—32, 67.

Gopal Ramaji Vyas—in the service of Gumsing of Kotah 109.

Gopalsing of Karholi—119.

Govind Ballal—3, describes the mutual relations between Sabhasing and Jagatraj 7; captures some posts of the Raja of Churkhi 13; his success at Indrukhi over Gulabsing 25; repulses the Bundela chiefs 40; 44, writes about the disturbed condition in north 52, 103, 107, 110, goes to meet Raghunathrao 111, asks for reinforcements 124; defeats Bakrulla Khan 125, 215; reports the intrigues of the Vazir 132; delayed owing to the risings of the Pathans 135, 137, 140, 142, 143, 174, 179, 187, 204, his difficulties 235, 238, 241, 254, fails to supply funds to the Bhau 255, 257, 259.

Govind Krishna—109, reports the movements of Khanaji Jadhav and Bijesing 112, 275.

Govind Sakhaji—41.

Govind Mahadev—174.

Govind Shamraj Subhedar Shirvalkar—31, 55, 113, reports the Jat revolt 272.

Govind Shivram Limaye (Khasgivala)—257.

Govind Tamaji—writes news from Jaipur 106, 107.

Govindpant Fadnis—174.

Govinddas—brings robes of honour from the Emperor to the Peshwa 81.

Govindrao Ram—32.

Govindram Maheta—141.

Govindrao—29.

Govindrao Sakhaji—Kamavisdar in the Doab—81.

Govindrao Shivdev—58, 60.

Gulabsing—defeated by Govind Ballal at Indrukhi 25.

Gulam Mohidin Khan Nimbirikar—father-in-law of Shamsheer Bahadar—81.

Gumsing—Maharao of Kotah—109, 164, his right for the gadi discussed 179, rises against Marathas 264.

Hafiz Rahmat Khan—133, assures the Vazir of his help to Marathas 156; reconciles the Vazir to Shuja 161; 214.

Haibatrao Dhapte—45, 51.

Haidarjang—166.

Hanmantrao Nimbalkar—assures the Peshwa of his help against the Abdali 175.

Hansaraj Bakshi—121.

Harbaji Gopal—81.

Harbaji Ram—describes a skirmish between Malharao and Madhosing, his former ally, 64.

Har Govind, Diwan of Madhosing—is present in an encounter between the Jat and Vithal Shivdev 94, 101, 106, 108.

Hari Narayan—assures the Peshwa of Holkar's firm allegiance 71.

Hari Raghunath Bhide—reports Maratha successes in the Punjab 218.

Hari Vithal Dingankar—Peshwa's news-agent at Jainagar—65, 113, 124, 131, 139, 140.

Haripant—34.

Harisaba of Churkhi—15.

Harji Shitole—81.

Harji Sindia—10.

Harsingrao—58.

Haibatrao Raghunathrao—81.

Hindupat—174, 179, 264.

I

Izat Khan—7, 24.

Ijamuddin Shah—placed on the throne 85; 88.

Indroji Kadam—25.

Indrasing Soparkar—69.

Ishwarsing—18, 26, 28, 30, 35, 68.

J

Jagannath Govind—killed in an action at Deeg 81.

Jagannath Purohit—106.

Jagannath Vishvambhar—81.

Jagannathrao Krishna—writes about the developments at Delhi 68.

Jaganeshwar—116.

Jagatraj Bundela—relations with Sabhasing 7, 8, evades compliance with the terms of a treaty 20; 124, 149.

J—contd.

- Jagoba**—Diwan of Javji Gavli—81.
Jahan Khan—Abdali's general—fails to capture Agra and retires upon Muttra 146; 147; 155; captures Maratha posts in the Doab 160, 162; 170 188, pressed back to Lahore by the Marathas 190; routed 218, 220.
Jaising—158.
Jaitsing Rawat—116.
Jaivantrao Yashavant—159.
Jankibai—81.
Janakiram—Diwan of Alivardikhan—10, 11.
Janardan Ballal Fadnis—28.
Janardan Ram Athavle—despatched against the Rohillas 123; proceeds to Khanpur against the Rohillas 188; occupies Sarangpur 195; besieges Sarangpur 196; 201, 204, 208.
Jang (Chang) Baj Khan—see under Jahan Khan.
Janardan Ballal Fadnis—defeat of Bakrulla Khan communicated 215.
Jankoji Sindia—81, 127, 138, 162, 173, arrives at Kotah 221, attacks Umedsing of Shahpur 227; meets Malharrao Holkar 230, advised to proceed to the Punjab 231, 236; 239, 240, 242, 243, 245, wounded at Badau 247; futile search 271.
Janoji Bhonsle—257, quells the Bundela rising 264.
Jasvantsing—81.
Javahir Mal—differences with his father 226.
Jivaji Anant—81.
Jivaji Gaikwad—48.
Jivaji Pawar—meets Dattaji Sindia 83.
Jayaji Sindia—reports the capture of several fortified posts from the Raja of Churkhi 14, reports the capture of Churkhi 15, 16; writes about his victory at Jaitpur 17; his reconciliation with Ramechandrababa 21; 22, 33 39, 40, meets Holkar 44, 45, complains against the Raja of Narvar 62; proceeds to Jainagar 65; 66, 67, meets Raghunathrao 79; 80 81, assures Sakharambapu of help 82, stands surety for Umedsing 86, 95, invests Nagore 106, 108, 111, his murder—details given 116, 126.
Jayvantrao Yashvant—159.

J—contd.

- Jivaji Vasudev**—reports a monetary settlement between Sabhasing and Pritising 16.
Janrao Wable—271.
Jivajipant—169.
Jodhpur Raja of—141.
Jotyaji More—174.
Jotyaji Naik—11.
Julkaran Jat, son of Chudaman Jat—83.

K

- Kamaludikhan Babi** of Ahmedabad—defeated by Raghunathrao and Damaji 72, 73, 75.
Kamardikhan—56.
Kaniram—in the employ of Madhosing—18, 81, 106, 152a.
Karim Baksh—136.
Kavijang of Ahmednagar—257.
Kayam Kuli Khan—81.
Kesarising—274.
Keshavrao Raja—congratulates the Peshwa on his achievements in the North 219, 240, 251.
Keso Bahirao—81.
Keso Govind Nagarkar—81.
Keso Mahadev—81.
Keso Fundalik—81.
Kesodas—son of Raja Malji—interviews the Peshwa 30.
Khanaji Jadhav—his movements near Jodhpur 112, marches against Anirudhsing 117, 271, 275.
Khanderao Holkar—81.
Khando Gomaji—in the service of Baburao Sindia—81.
Khando Moreshtar—53.
Khando Purushottam, Kamavisdar—67.
Khan Khanan—son of Kamruddin Khan—83, 90, 92, 106, 166, 200, imprisoned by Ghaziuddin 226; assassinated 245.
Khumansing—164, right of succession discussed 179; rises against the Marathas 264.
Khupchand—167.
Khushalsing of Ruru—defeated by Parashar Dadaji 241.
Kilsarmast Khan—11.

K—contd.

- Kisansing** envoy from the Jat—214.
Konher Raghunath—81.
Konher Trimbak—81.
Kotah—Raja of—invited by Bijesing to fight against the Marathas 119, death 230.
Krishnaji Anant Tambe—173, 237.
Krishnaji Ganesh Parkale—214.
Krishnaji Gopal—Kamavisdar—67.
Krishnaji Keshav in the employ of Jivaji Pawar—83.
Krishnaji Keshav—81, communicates his success at Jaleswar 206.
Krishnaji Naik Raste—254.
Krishnaji Pawar—proceed to meet Dattaji Sindia 83.
Krishnaprasad Kayeth—57, 59.
Krishnarao Ballal Kale—81, 221, 226.
Krishnarao Bapuji Parasnis—81, 136.
Krishnarao Bhagvant Amatya—seeks news about the Abdali 252.
Kusaji Paygude—81.
Kukaji Shivram—81.

L

- Lakshman Appaji Ekbote**—despaired of news about Sadashivrao Bhau 262.
Lakshman Digambar—113.
Lakshman Shankar—25, 67, 254.
Lakshmanpant Dada—Peshwa's agent with Jagatraj 20.
Lakshmi Narayan—79, detached by the Bhau to Sarhind 262.
Lal Kuwarbai—81.
Lalaji Ballal Kamavisdar—109.
Lalji Paygude—son of Manaji Paygude—killed in an action in Bundelkhand 39.
Lambodharpant—113.
Law Monsieur—French captain—166.
Lingoji Naik Tambavekar—7.

M

- Mahad Shet**—36.
Mahadaji Govind Kakde—81, asks for redress against Damaji Gaikwad 149, 232, 233.
Mahadaji Hari—81.
Mahadaji Khanderao—81, 105.

M—contd.

- Mahadaji Shitole**—39.
Mahadevbbhat Hingne—returns from Hastinapur with the permits 6.
Mahadud Khan—66.
Madhosing—18, 26, 28, 30; fights with Malharrao Holkar 64; 67, 82, 106, 107, 108, 119, occupies Alwar 128; 152a, 220, 245; withholds tributes to the Peshwa 255; rebellious attitude 269.
Madhavrao Narayan Patankar—81.
Madhavrao Shivdev—helps Raghunathrao to cross the Nerbudda 229.
Madhavrao Vyanktesh—67.
Mahadji Govind Kakde—149.
Mahasing Munshi—214.
Mahipatrao Kavde—reports to the Peshwa the disturbed state of things in Khandesh 3.
Mahipatrao Lakshman Panse—203, engaged in Bhopal affair 216, 217.
Mahipatrao Chitnis—235, deputed to Surajmal to bring him back 258.
Muhammad Khan—135.
Malhar Ambaji Kamavisdar—67.
Malhar Ballal Khijmatrao in the service of Janoji Nimbalkar 81.
Malhar Krishna—249.
Malhar Tukdev *alias* **Baba Purandare**—140.
Malharji Holkar—dwells on his difficulties in recovering tributes from the Rajput princes 2; reports to the Peshwa his activities 5; 6, writes about the occupation of Churkhi by the Marathas 12; 16, writes about his victory at Jaipur 17; 22, 28, reports the hostile attitude of Ishwarsing 35, 37, encamps at Ajmere 40, 44, 45, makes an agreement with Navalsing about the dues 50; 53, 54, 60, proceeds to Malva from Vaphgaon 61; 62, fights with Madhosing 64, meets Jayaji Sindia at Jainagar 65; 67, 70, 76, 80, 81, stands surety for Umedsing 86; 89, 90, 92, 95, 101, 104, 106, 107; tries to carry out Peshwa's instructions about Benares and Prayag 114; captures Churkhi 121; 126, his activities in the North 141; 145, determined to extirpate the Abdali 148; 151, 152a; 155, 166, 175, delayed near Jaipur 193; 211, 212, instigates Vithal Shivdev 220, 223,

M—contd.

- 225, 228, meets Jankoji Sindia 230, meets Sindia's fugitive army 247, 261, 263, 265, 267, narrates his difficulties in occupying lost ground 268; recovers Rampura 271, advances against Madhosing 276.
- Malji Raja (Ayamal)**—Divan of Ishwarsing—death (on 9th February 1747) reported 24.
- Mal'ika Zamani**—Emperor's mother—68, put in confinement along with the Emperor 85; 136, 245.
- Maloji Holkar**—81.
- Manaji Nikam**—64.
- Manaji Paygude**—39, 81, 101; fights against Bakrulla Khan 125; 215; takes part in the attack on Delhi 194; pursues the Abdali's troops 218.
- Manaji Shirgira**—10.
- Manikrao**—195.
- Manohar Bagaji**—81.
- Manoharpant**—96.
- Manasaram Purohit**—Gulabsing's wakil—sent to the Marathas after his defeat at Indurkhi 25.
- Mansur Ali Khan (Safdar Jang)**—friendly attitude towards Madhosing 18; 77, 82.
- Meghraj**—Diwan of Najib Khan—225.
- Mhasvaji Sirgira**—10.
- Mir Babar**—helps the Hindu pilgrims 27.
- Mir Fakrulla**—father-in-law of Shamsher Bahadar—81.
- Mir Habib**—11.
- Mirkhan Toke**—25, 137.
- Mir Mannu (Muin-uddin)** of Lahore—77, 83.
- Mirza Vafa Beg**—in the employ of Ghaziuddin—81.
- Mirza Muhommad Isak**—27.
- Mohakamsing Jat**—79, 83.
- Mohiusunat**—136.
- Muhammad Ali Beg**—68.
- Muhammad Isakh**—son of the brother-in-law of Shamsher Bahadar 81.
- Muhammad Kuli Khan**—191.
- Moro Mahadev**—81.
- Morshet Karange**—36.
- Mudhoji Bhonsle**—224, 261.

M—contd.

- Muniruddowla**—133.
- Muraji Jagtap**—45.
- Murarpant**—208.
- Mustafa Khan**—7, 10.

N

- Nagarmal**—89, 92.
- Najibkhan Rohilla**—supports Alasing Jat 133, joins the Abdali 144, raids Maratha territory 151, appointed Mir Bakshi by the Abdali 152; 193, 196, plans to occupy his territory discussed 208; revolts against the Marathas 222, 223 225; creates troubles in Delhi 230, 239, joins the Abdali and defeats Sindia's forces 247; 256, encamps beyond the Jumna 258, 263.
- Narayan Ballal**—suffers from small-pox 274.
- Narayan Dikshit**—writes to the Peshwa of his successful pilgrimage to Prayag 27.
- Narayanjibhat**—10.
- Narhar Jivaji**—48, 55.
- Naro Appaji Khire (Tulsibagvale)**—274.
- Naro Gangadhar Mujumdar**—writes about the Peshwa's ill-health 260, 266.
- Naro Keshav**—reports about the reconciliation between Ghaziuddin and Shuja 161; reports the submission of the Rohillas 190.
- Naro Raghunath**—20.
- Naro Shankar**—41, 44, 45, 47, 50, 51, 53, his districts settled by Vithal Shivdev 54, 59, takes part in a battle at Indurkhi 25, 81, 96, proceeding to Marwar 120; 122, supports Govind Ballal 127; recommended to the notice of Peshwa for his services at Kumbher 134, 137, reports the situation subsequent to Abdali's invasion 146; 147, 152A; 159, 207, 232, posted at Delhi 258; 261.
- Naropant**—7, 24.
- Naropant Palande**—256.
- Narsingrao Parkale**—81.
- Narsingrao Sindia**—marches against Anirudhsing 117.
- Nathji Maharaj** of Udepur—81.
- Navalrai**—58.
- Navalram**—272.
- Navalsing**—makes agreement about the dues with Malharao Holkar 50.

N—contd.

- Nagar Mal**—dissatisfied with the aggressive attitude of the Marathas 208, 224.
Nanaji Ganesh—81.
Narhar Ballal—81.
Naro Appaji—81.
Naro Babaji—81.
Naro Ballal Bhuskute—narrates his difficulties in Khargon and Handia 274.
Nilopant—11.
Nilkant Tukdev—81.
Nimbaji Khatke—123, 195.
Niranjan Shah of Makrai—complains against Dhadshah 4.
Nizam Ali—260.
Nizam Shah—brother of Sivrajshah—3.

P

- Padmaji Jachak**—10.
Padmakar Krishna—48.
Pahadsing—164, 179, 190, rises against the Marathas 264 ; 269.
Pandurangpant Shivdev Purandare—receives help from Ramchandra Malhar 37, reports to Ramchandra Baba his situation in Bundelkhand 38, 62.
Parashar Dadaji—defeats Kushalsing of Ruru 241.
Parashram Mahadev Vakil—81.
Parvatibai—wife of Sadashivrao Bhau—returning to the South 274.
Pawar—149.
Piraji Aherrao—42.
Piraji Shitole—81.
Pratapmisra—revolts in Orchha 146 ; 189, 232.
Pratapsa Vaidya—179.
Pritising—his monetary settlement with Sabhasing 16.
Purushottam Mahadev H'ngne (Kanade)—81, writes about his visit to the Rohilla chiefs 133, starts with Rohilla troops to join Raghoba 150, 156 ; 184, 266.

R

- Raghoji Chopda**—10.
Ragho Gopinath—81.

R—contd.

- Ragho Lakshman Purandare**—Peshwa's vakil with Shuja—81, advised to leave Shuja's camp 154, 167, reports Shuja's willingness to co-operate with the Marathas 181, 191.
Ragho Nilkanth—77, 81.
Ragho Purushottam, Kamavisdar—complaints against Jagatraj about his non-compliance with the terms 20 ; 67.
Ragho Yashvantrao—67.
Raghuji Bhonsle—his movements in Bengal 7 ; grants annual remuneration to Vishvanathbhat Vaidya 9 ; captures Durlabhram and encounters Rayaji Bhonsle 10 ; proceeds to Bengal, and encounters Alivard Khan 11 ;
Raghuji Gaikwad—10.
Raghunathrao Bajirao alias Dadasaheb—disposal of the Datia affairs reported by Vithal Shivdev 43, 47, 54 ; 69, 70, captures Malgaon with Damaji Gaikwad 72, proposes to proceed to Gujarat and North 73, captures Malgaon and Ahmedabad 75 ; his itinerary 79 ; learns of the Pawar's movements with Dattaji Sindia 83, 86, enters into a contract with Chhatrasing of Narvar, 87, 89, 90, interview with the Vazir 98, 105, takes holy ablutions in the Ganges 106, 107, 108, 109, asks Govind Ballal to meet him 111, learns of the movements of Khanaji Jadhav 112, 113, 115, 131, 133, 134, 137, 138, 139, 145, 146, 147, 148, 150, 151, mobilises forces near Jaipur 152a ; negotiates tribute from Jainagar 155 ; 156 ; 158, 160, receives friendly overtures from Ghaziuddin 165, 166, 174, 175, 176, learns of the defeat of the Gujars 177, 180, 182, 192, despatches troops to Rewari 193, arrives in the province of Rewari 197 ; 200, 207, requested to relieve Benares 209, 211, 212, takes by assault Sarhind 220, Jankoji's arrival at Kotah intimidated 221 ; learns of Najib's revolt 222, 223 ; returns from the Punjab 227 ; crosses the Nerbudda 229, 232, 234, 236, 243, 251, 252, 267, arrives in Poona 272 ; 274, 275, 276.
Raghu Ram—Peshwa's vakil—deputed to Bengal by the Peshwa 27.

R—contd.

Rajaram Bhikaji—275.**Rajaram Govind Kapurvadikar**(?)—reports an alliance between the Vazir and the Rohillas 156.**Rajsing Chavan**—116.**Ramaji Anant Dabholkar**—71, 81, reports the successful termination of the Marwar campaign 128; 244, reports Dattaji Sindia's defeat and death 247; 258.**Ramaji Kashi**—81.**Ramaji Krishna**—257.**Ramaji Mankeshwar**—81.**Ramaji Naik**—Durlabhram handed over in charge of 10; 32.**Ramaji Sakhdev**—81, reports recapture of several posts in the Doab 163.**Ramchandra Bhat**—153.**Ramchandra Ganesh Kanade**—81; detached to Rewari to receive dues 193.**Ramchandra Hari**—44.**Ramchandra Krishnarao**—39, 48, 186.**Ramchandra Lakshman**—104.**Ramchandra Mahadev Mehendale**—writes about Damaji's health 69; 70, 72, 74, 75.**Ramchandra Malhar**—18; 20, his reconciliation with Jayappa 21, learns of his men's doings in Kachhwadhar 24; 28, 34, asks some sardar to succour Pandurang Purandare 37, 38, 39, 40, 44, 45, 157.**Ram Narayan Diwan**—65.**Ramkrishna Pancholi**—109.**Rao Raja Umensing** of Bundi—81.**Ramrao Narayan**—gives details of the murder of Jayappa 116.**Ramrao Narsinh** of Raipur—76.**Ramrao Narsinh**—reports Holkar's march against Madhosing 276.**Ramrao Nilkanth**—185.**Ramsing** of Marwar—107, secures his object with the help of the Marathas 128.**Rangopant Vakil** of Shevda—79.**Rangrao Shivdev**—in the service of Bhau Saheb 81.**Ranjitsing Jat**—secures jagirs through Maratha intercession 214.

R—contd.

Ranoji Bhoite—marches against Anirudhsing 117.**Ranoji Jagdale**—25.**Ranoji Sindia**—relates difficulties in recovering tributes from the Rajput princes 2; 6.**Ratansing**—Raja of Baswada 69.**Rayaji Bhonsle**—10.**Renako Anaji**—81, 145, 195, fails to occupy Haidarnagar 201.**Rudraji Shamrao Sower**—81.**Rupram Katar**—pays tribute on behalf of Surajmal Jat 81, 93, 103, despatched against Madhosing 128; 158, 208, 210.**Rupnagar, Raja of**—119.**Rustam, Bhaladar**—81.

S

Sabaji Sindia—33, 271.**Sabhasing Bundela**—relations with Jagatrai 7, 8; a monetary settlement effected with 16.**Sadashiv Ballal**—his reception by the Nawab 66.**Sadashiv Bapuji**—brother of Gopalrao—164.**Sadashiv Chimaji**, *alias* **Bhau Saheb**—10, 25, receives news about the Abdali's defeat 29; 30, 52, 53, 56, 57, 67, 80, 91, 113, 129, 130, 136, 149, learns of Raghoba's successes in the Punjab 220, 246, marches against the Abdali 252; 253, describes his financial difficulties 255, and urges to be liberally supplied with funds 257, entrenched at Panipat 259, futile enquiries regarding his whereabouts, 262, 266, 272.**Sadashiv Chintaman**—39, 48.**Sadashiv Damodar**—congratulated by the Peshwa on the victory at Jaitpur 17;**Sadashiv Khanderao**—201.**Sadashiv Ramchandra**—268.**Sadulla Khan**—Rohilla chieftain—joins the Abdali 247;**Safdar Jang** (see Mansur Ali).**Sagunabai**—135.**Said Jamaluddin Khan**—222.

S—contd.

- Said Salabat Khan**—58.
- Sakharam Bhagwant** *alias* **Bapu**—learns about Antaji Mankeshwar; suspicious of Hingne 80, 81; gets assurance of help from Jayaji Sindia 82, 91, learns of the allegations about Antaji Mankeshwar 95, 98, 104, 106, 107, 123, learns of the successful termination of the Marwar campaign 127, 129, 130, 153, 154, 158, learns of the negotiations between Ghaziuddin and Shuja 161, the defeat of Gangasing communicated 162; learns of the several posts being recaptured 163; 170, 171, 172, 174, 176, 206; reports his success over some rebels 177; discusses the rights of succession of the sons of Jagatraj 179, 180, learns of the friendly attitude of Shuja 181, 191, 183, 186, 187, Janardan Ram's movements communicated 188; 189, end of the dispute between the Vazir and Shuja reported 190; learns of the despatch of troops to Rewari 193; congratulates Janardan Ram on his success at Sarangpur 195; learns of the siege of Sarangpur 196; the arrival of Raghoba in the province of Rewari communicated 197: 198, 200, Ghaziuddin's movements communicated 207, 210; 211, 224, 234, 260, 272.
- Sakhoji Deshmukh**—113.
- Salabatjang**—68, prepares to meet Abdali's advance 166; 175, 245.
- Salabat Khan**, Nawab Bakshi—77.
- Samsamuddaula**—104.
- Shamsher Bahadur**—presents given in marriage 81, proposes to march against Amirudhsing 119; 120, 127, 142, 143, instructed to join Antaji Mankeshwar and oppose Abdali's advance 146; , expected to join Raghunathrao 152A; instructed to join Raghunathrao 155, 162, 164, 173, 174, 179, 187, 193, takes part in the action at Delhi 194; reports Raghoba's arrival at Rewari 197; settles the affairs of Hindupat 227, 232, 257.
- Sandip Beg**—230, 231, 236.
- Santaji Bhonsle**—encounters Raghui at Umruti 10.
- Santaji More**—44.
- Santaji Wable**—106, 109.

S—contd.

- Santaji Vagh**—81.
- Sardarsing Unerikar**—81.
- Sarupsing**—a rebel—263.
- Satvoji Jadhavrao** *alias* **Appaji**—87; his activities in Bundelkhand 238; invited to meet the Peshwa—265.
- Savaldas**, a banker—pays blackmail of 12 lacs to Abdali 146.
- Savantsing of Orchha**—137.
- Sedu Gujar**—200.
- Setiba Kharade**—Holkar's sardar—92.
- Setyaji Aitole**—81.
- Setyaji Sul**—in the service of Khanderao Naik Nimbalkar—104.
- Shah Alam**—145.
- Shah Baj Khan**—137.
- Shah Daura**—81.
- Shah Navaz Khan**—Nizam's sardar—166; 175; imprisoned 221.
- Shamji Ragnath**—81.
- Shah Rukhmira**—grandson of Nadirshah—reported to have arrived at Kandahar with a big army, 68.
- Shahaji Atole**—49, 60.
- Shahaji Supekar**—268.
- Shahapur**, Raja of—helps Bijesing against the Marathas 119.
- Shaikh Murtaza**—commandant of Payagad—imprisoned 237.
- Shaikh Sharif**—Commandant at Sarangpur—defends Sarangpur 196.
- Shankarrao Narayan Patankar**—81.
- Shankraji Mahadev**—reports his activities in the Mirpur District 200.
- Shankraji Mahadev**—81.
- Shamsing**—109.
- Shivaji Gadhave**—60.
- Shivrampant**—in the employ of Govind Ballal—59, 68.
- Shivram Bhaskar**—writes about Damaji's health 69, 70; 72, 74, 75.
- Shuja-ud-daula**—133, 154, 161, 167, 172, 173, retires to Lucknow 190, unwilling to deliver the holy places to the Marathas 240; 269; 242, opens negotiations with the Marathas 256, 258, requested to release the Maratha posts 263.
- Shukrulla Khan**—166.

S—contd.

V

- Shivji Dhaloda**—10.
Shivraj Shah—3.
Subhanji Borge—81.
Sukhanand Mishra—214.
Surajmal Jat—44, 45, 68, 93, 103, 114, wrests Alwar from Madhosing 128; 139; 144, his territory molested by the Abdali 158; 166, 220, differences with his son 226; fails to remit the dues to the Peshwa 255, leaves Maratha camp dissatisfied 258, 268 274.
Suryaji Bhapkar—81.

T

- Tavji Vaghchavare**—48.
Timur Shah—son of the Abdali—driven out of the Punjab 218.
Trimbak Bhaskar—248.
Trimbak Khanderao—81, 193.
Trimbak Krishna Kanitkar—204.
Trimbak Sadashiv *alias* **Nana Purandare**—91, reports occupation of Delhi 256; 272.
Trimbakrao Shivdev—174.
Trimbakrao Shivaji—81.
Trimbakdas—Ghaziuddin's envoy to Raghoba—165.
Trimbakrao Shivdev—81, 174, invests Mainpuri 183; 227.
Trimbakpant—Subhedar in the employ of Antaji Mankeshwar—130, 182, 186, 208.
Trimbakrao Vishvanath Pethe—81.
Tuljoji Ghatge—39.

U

- Udaji Pawar**—71.
Udajirao Somajirao Kakde—45.
Udepur, Rana of—26, 269.
Ugamsing—107.
Umedsing—son of Budhsing—creates disturbance in Bundi 18; gives a dinner in honour of Raghunathrao 69; renders an account of the dues to the Peshwa 86; invited to fight against the Marathas 119.
Umedsing of Shahpur—attacked by Jankoji Sindia 227.

- Vasudev Dixit**—requests Ragobha to support Balvantsing against the Vazir 209.
Vasudev Sambhaji Khandekar—deputed to the Rohillas 214.
Vazir—135, 150, 151, 153, 156, 161, 163.
Venkaji Ramaji—81.
Venkatrao Moreshwar—81.
Venkantram Bawa—81.
Vinayak Gangadhar—81.
Visaji Ballal—232
Visaji Bhikaji—10.
Visaji Dadaji—81, 244.
Visaji Govind Chandorkar—reports to the Peshwa Damaji's health 70, writes about the meeting of Damaji and Dadasaheb 72, describes a battle between Kamaludinkhan and Raghunathrao in which the former was defeated 74; describes Raghunathrao's successes in Gujarat 75, 264.
Vishnu Mahadev—107.
Visajipant Jog—Banker—257.
Vishvanathbhat Vaidya—granted an annuity by Raghuji Bhonsle 9.
Vishvasrao Ballal—239.
Vithal Shivdev—strength of contingent under him 1; asks instructions from Holkar and Sindia about Narvar 22; reports his doings in Bundelkhand 31; 32, 39, attempts to humble the chiefs in Kachvadhar 41; disposes successfully of the affairs at Datia 42, reports the same to Dadasaheb 43; reports his activities 44; 45, joins Sindia and Holkar and sets matters right in Jatvada 46; arrives at Bhadavar 47; complains against some of his sardars 49; 50, captures Indurkhi 51; 52, 53, settles Naro Shankar's districts 54; complains against Antaji Mankeshwar 55; checks a rising in the North 57, removes his forces to Jhansi and Narvar 58; captures Chinore and other places 59; captures the fort of Arun 60; informs the Peshwa of Jayappa marching to North 78; 93, encounters the Jats at Saran 94; expresses the prevailing Maratha aspirations in the North 97, suggests time for the Vazir's interview 98, advises Sakharam Babu to postpone his advance 99 intimates arrangements for an interview

V—contd.

Y

between Raghunathrao and Surajmal 100 ; sounds a note of warning against Har Govind 101, reports the progress of the campaign assigned to him 102 ; requests an early settlement with Antaji Mankeshwar 103, differences with Bhiv Jat 106, 107, 113, reports the progress of siege of Gwalior 118, despatched to check Najibkhan's raids in Maratha territories 151, despatched against the Rohillas 152, 157, 158, 181, 196, 210, 213, creates troubles at Delhi 220 ; proposes to proceed against Najib 222, 223, 224, 225 ; inquires about Raghunathrao's movements 234, 253, puts off the siege of Gohad 270 ; 272.

Vishvasrao Lakshman—reports Ghaziuddin's movements 207 ;

Vyankat Kashi—an officer of Gopalrao—assassinated 263 ;

Vyankatrao Mankeshwar—81.

Yadavrao Pralhad—27.

Yehyakhan—146.

Yakub Ali Khan—Abdali's envoy—272.

Yashawantrao Baburao Mokasdar—144.

Yashvantrao Bhaskar—writes to Sadashivrao about the Peshwa's marches 250.

Yashvantrao Pawar—reports Hingane's arrival from Hastinapur 6 ; proposes to march against Anirudhsing 119 ; 120, 122, 228, 253.

Yashvantrao Wable—brother of Santaji—109.

Z

Zabeta Khan, son of Najib (Rohilla)—195.

Zunjarsing—274.

Zulkaran, Jat (son of Chudaman)—83.

